1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור. וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויאמר אלהים
יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. ותוצא
הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא
אלהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. והיו
למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. ויעש אלהים את שני המארת
הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים. ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בקר
יום רביעי. ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על
פני רקיע השמים. ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי
טוב. ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב
בארץ. ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. ויעש אלהים את חית הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב.
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ. ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם. ויברך אתם אלהים ויאמר
להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל חיה הרמשת על הארץ. ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה. ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש
חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן. וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי.

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. אלה
תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים. וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה. ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני
האדמה. וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה. ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
אשר יצר. ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע. ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים. שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה
אשר שם הזהב. וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם. ושם הנהר
השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש. ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת. ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן
עדן לעבדה ולשמרה. ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
תאכל. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות.
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. ויצר יהוה
אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות
מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. ויקרא האדם שמות
לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו. ויפל
יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה.
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם. ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה
זאת. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. ויהיו
שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו.

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן. ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ
הגן נאכל. ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו
פן תמתון. ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון. כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע. ותרא האשה כי
טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל. ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם

ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת. וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן. ויקרא יהוה
אלהים אל האדם ויאמר לו איכה. ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם
אנכי ואחבא. ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי
אכל ממנו אכלת. ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ
ואכל. ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
ואכל. ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך. ואיבה אשית בינך ובין
האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. אל האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך. ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך.
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה. בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב. ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי. ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם. ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם. וישלחהו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם. ויגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ
החיים.

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה.
ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה. ויהי
מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה. והבל הביא גם הוא מבכרות
צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו. ואל קין ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו. ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך.
הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה
תמשל בו. ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
ויהרגהו. ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי.
ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה. ועתה ארור אתה מן
האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך. כי תעבד את האדמה
לא תסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ. ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא.
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה
כל מצאי יהרגני. ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין

אות לבלתי הכות אתו כל מצאו. ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת
עדן. וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
כשם בנו חנוך. ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את
מתושאל ומתושאל ילד את למך. ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם
השנית צלה. ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה. ושם אחיו יובל
הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב. וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל
חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה. ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען
קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי. כי שבעתים
יקם קין ולמך שבעים ושבעה. וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את
שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין. ולשת גם הוא ילד
בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה.

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו. זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם. ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת. ויהיו ימי אדם אחרי הולידו
את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע
מאות שנה ושלשים שנה וימת. ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש.
ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות. ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת. ויחי אנוש
תשעים שנה ויולד את קינן. ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות
שנה וימת. ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל. ויחי קינן אחרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהיו כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה וימת. ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד
את ירד. ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות. ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
וימת. ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך. ויחי ירד אחרי
הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהיו כל ימי ירד שתים
וששים שנה ותשע מאות שנה וימת. ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את
מתושלח. ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות
שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה.
ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים. ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך. ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך
שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויהיו כל ימי מתושלח

תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת. ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת
שנה ויולד בן. ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן
האדמה אשר אררה יהוה. ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה
וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות. ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע
מאות שנה וימת. ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת
יפת.

6 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם. ויראו בני האלהים
את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו. ויאמר יהוה לא
ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. הנפלים
היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם
וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם. וירא יהוה כי רבה רעת
האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום. וינחם יהוה כי עשה את
האדם בארץ ויתעצב אל לבו. ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל
פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם.
ונח מצא חן בעיני יהוה. אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את
האלהים התהלך נח. ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת. ותשחת
הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס. וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני
כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ. עשה לך תבת עצי
גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר. וזה אשר תעשה
אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה.
צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה. ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ
לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע. והקמתי
את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך. ומכל החי
מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו. מהעוף
למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך
להחיות. ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם
לאכלה. ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה.

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה. מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן
הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו. גם מעוף השמים שבעה

שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ. כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה. ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ. ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול. מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה. שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח. ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ. בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו. ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה. בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה. המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף. ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים. והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו. ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ. ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים. והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים. חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים. ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם. כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו. וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה. ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום.

8 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים. ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים. וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום. ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים. ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה. וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ. וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה. ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה. ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה. ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו

המים מעל הארץ. וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד. ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה. ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ. וידבר אלהים אל נח לאמר. צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך. כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ. ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו. כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה. ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח. וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי. עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו.

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ.
ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו. כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל. אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו. ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם. שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם. ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה. ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר. ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם. ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ. והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ. ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם. את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ. והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן. וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר. והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ. ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ. ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען. שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ. ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ. ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם

ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו. וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו
בנו הקטן. ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. ויאמר ברוך יהוה אלהי
שם ויהי כנען עבד למו. יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו.
ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה. ויהיו כל ימי נח תשע
מאות שנה וחמשים שנה וימת.

10 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול. בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס. ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה. ובני יון
אלישה ותרשיש כתים ודדנים. מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו
למשפחתם בגויהם. ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען. ובני כוש סבא וחוילה
וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן. וכוש ילד את נמרד הוא החל
להיות גבר בארץ. הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד
לפני יהוה. ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער. מן הארץ
ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח. ואת רסן בין נינוה ובין
כלח הוא העיר הגדלה. ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת
נפתחים. ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים.
וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת. ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי. ואת
החוי ואת הערקי ואת הסיני. ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו
משפחות הכנעני. ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה
ועמרה ואדמה וצבים עד לשע. אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם
בגויהם. ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול. בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם. ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש. וארפכשד ילד את
שלח ושלח ילד את עבר. ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה
הארץ ושם אחיו יקטן. ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח.
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה. ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא. ואת אופר
ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן. ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר
הקדם. אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם. אלה משפחת בני
נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול.

11 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים. ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה
בארץ שנער וישבו שם. ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר. ויאמרו הבה נבנה
לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ. וירד
יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. ויאמר יהוה הן עם אחד

ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו. ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר. על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ. אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול. ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות. וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח. ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר. ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג. ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו. ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג. ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור. ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות. ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח. ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות. ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן. ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט. וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים. ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה. ותהי שרי עקרה אין לה ולד. ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם. ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן.

12 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה. ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה. וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן. ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען. ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ. וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו. ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח

ליהוה ויקרא בשם יהוה. ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה. ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ. ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו. אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך. ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד. ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה. ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים. וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם. ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא. למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך. ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו.

13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה. ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי. אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה. וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים. ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו. ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ. ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו. הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה. וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער. ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו. אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם. ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד. ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה. כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם. ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה. קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה. ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה.

14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים. עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער. כל אלה חברו אל עמק השדים

הוא ים המלח. שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו.
ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים
בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים. ואת החרי
בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר. וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר. ויצא מלך
סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם
מלחמה בעמק השדים. את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל
מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה. ועמק השדים
בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו.
ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו. ויקחו את לוט ואת רכשו בן
אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם. ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם. וישמע אברם
כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן.
ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק.
וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם.
ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר
אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך. ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא
כהן לאל עליון. ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ. וברוך
אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל. ויאמר מלך סדם אל אברם תן
לי הנפש והרכש קח לך. ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל
עליון קנה שמים וארץ. אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי את אברם. בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם.

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי. והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך. והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה. ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך
את הארץ הזאת לרשתה. ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה. ויאמר אליו
קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל. ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר. וירד

העיט על הפגרים וישב אתם אברם. ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול. ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה. ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת. את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני. ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים. ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי.

16 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר. ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי. ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה. ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה. ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך. ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה. וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור. ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת. ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה. ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב. ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך. והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן. ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי. על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד. ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל. ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם.

17 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים. ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד. ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר. אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים. ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך. והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו. והקמתי

את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים
ולזרעך אחריך. ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען
לאחזת עולם והייתי להם לאלהים. ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי
תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם. זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין
זרעך אחריך המול לכם כל זכר. ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני וביניכם. ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף
מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא. המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם. וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר. ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה. וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו. ויפל אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד. ויאמר
אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך. ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו. ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול. ואת בריתי אקים את יצחק אשר
תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת. ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם. ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר
אתו אלהים. ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו. וישמעאל בנו
בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו. בעצם היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו. וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו.

18 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום. וישא עיניו
וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו
ארצה. ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך. יקח נא
מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ. ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר
תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת. וימהר
אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות.
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו.
ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו. ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל. ויאמר שוב אשוב
אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו.
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים. ותצחק

שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן. ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי. היפלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן. ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי
יראה ויאמר לא כי צחקת. ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם
הלך עמם לשלחם. ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה. ואברהם
היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ. כי ידעתיו למען אשר יצוה את
בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה
על אברהם את אשר דבר עליו. ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה
וחטאתם כי כבדה מאד. ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם
לא אדעה. ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה. ויגש
אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע. אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר
האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה. חללה לך
מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט
כל הארץ לא יעשה משפט. ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך
העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם. ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר
אל אדני ואנכי עפר ואפר. אולי יחסרון חמשים הצדיקם חמשה התשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה. ויסף
עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים. ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמצא שם שלשים. ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים. ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה.
וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו.

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים ארצה. ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם
ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין.
ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו.
טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם
מקצה. ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
אלינו ונדעה אתם. ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו. ויאמר אל נא
אחי תרעו. הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם
ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל
קרתי. ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך

מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת. וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו. ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח. ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום. כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה. ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו. וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר. ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר. ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה. ויאמר לוט אלהם אל נא אדני. הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי. הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי. ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת. מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער. השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה. ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים. ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה. ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח. וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה. וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן. ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט. ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו. ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ. לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע. ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה. ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע. ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה. ותהרין שתי בנות לוט מאביהן. ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום. והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום.

20 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר. ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה.
ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר
לקחת והוא בעלת בעל. ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק
תהרג. הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי
ובנקין כפי עשיתי זאת. ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם
לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה.
ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי
מות תמות אתה וכל אשר לך. וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר
את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד. ויקרא אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה
מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי. ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי
עשית את הדבר הזה. ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום
הזה והרגוני על דבר אשתי. וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי
לי לאשה. ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר
תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא. ויקח אבימלך
צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו. ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב. ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף
לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת. ויתפלל אברהם
אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו. כי עצר עצר
יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם.

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר. ותהר ותלד
שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים. ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק. וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת
ימים כאשר צוה אתו אלהים. ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו.
ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי. ותאמר מי מלל לאברהם
היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו. ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה
גדול ביום הגמל את יצחק. ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחק. ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן
האמה הזאת עם בני עם יצחק. וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו.
ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע. וגם את בן האמה לגוי אשימנו
כי זרעך הוא. וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על

שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע. ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם. ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך. וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם. קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו. ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער. ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת. וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים. ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה. ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה. ויאמר אברהם אנכי אשבע. והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך. ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום. ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית. ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן. ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה. ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת. על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם. ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים. ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם. ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים.

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני. ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך. וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים. ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק. ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם. ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו. ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה. ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו. ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על

המזבח ממעל לעצים. וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את
בנו. ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני.
ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני. וישא אברהם את עיניו וירא
והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה
תחת בנו. ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה. ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים. ויאמר בי נשבעתי
נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך. כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער איביו. והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי. וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע. ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה
גם הוא בנים לנחור אחיך. את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם.
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל. ובתואל ילד את רבקה
שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם. ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם
הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה.

23 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה. ותמת
שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה.
ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר. גר ותושב אנכי עמכם תנו
לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני. ויענו בני חת את אברהם לאמר לו.
שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך. ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני
חת. וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו
לי בעפרון בן צחר. ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר. ועפרון ישב בתוך בני חת ויען
עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר. לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך
קבר מתך. וישתחו אברהם לפני עם הארץ. וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי
שמה. ויען עפרון את אברהם לאמר לו. אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף
ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר. וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם
לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר.
ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל

העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב. לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו. ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען. ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת.

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל. ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי. ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו. כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק. ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם. ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה. יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם. ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה. וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה. ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור. ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת. ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם. הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים. והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה. והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל. וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך. ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו. ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת. ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו. והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא. ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם. ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין. ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור. ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון. ויקד האיש וישתחו ליהוה. ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני. ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה. ולרבקה

אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין. ויהי כראת את הנזם ואת
הצמדים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש
ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין. ויאמר בוא ברוך יהוה למה
תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים. ויבא האיש הביתה ויפתח
הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו.
ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר. ויאמר עבד
אברהם אנכי. ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדם ושפחת וגמלים וחמרים. ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו. וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי ישב בארצו. אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה
לבני. ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי. ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
אבי. אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי.
ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי
אשר אנכי הלך עליה. הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב
ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך. ואמרה אלי גם אתה שתה וגם
לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני. אני טרם אכלה לדבר אל
לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני
נא. ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
הגמלים השקתה. ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור
אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה. ואקד ואשתחוה
ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את
בת אחי אדני לבנו. ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם
לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל. ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא
הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב. הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן
אדניך כאשר דבר יהוה. ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה. ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן
לאחיה ולאמה. ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר
שלחני לאדני. ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך.
ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני. ויאמרו
נקרא לנער ונשאלה את פיה. ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש
הזה ותאמר אלך. וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת
אנשיו. ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך
את שער שנאיו. ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי

האיש ויקח העבד את רבקה וילך. ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב
בארץ הנגב. ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים
באים. ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל. ותאמר אל
העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח
הצעיף ותתכס. ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה. ויבאה יצחק
האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי
אמו.

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה. ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת
מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח. ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו
אשורם ולטושים ולאמים. ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה
בני קטורה. ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ
קדם. ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים.
ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו. ויקברו אתו יצחק
וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני
ממרא. השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה
אשתו. ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר
לחי ראי. ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת
שרה לאברהם. ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל
נבית וקדר ואדבאל ומבשם. ומשמע ודומה ומשא. חדד ותימא יטור נפיש
וקדמה. אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם. ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים
ויגוע וימת ויאסף אל עמיו. וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה
אשורה על פני כל אחיו נפל. ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
יצחק. ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן
ארם אחות לבן הארמי לו לאשה. ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא
ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו. ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה
זה אנכי ותלך לדרש את יהוה. ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר. וימלאו ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה. ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו. ואחרי כן יצא
אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם.
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים.
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב. ויזד יעקב נזיד ויבא

עשו מן השדה והוא עיף. ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם
הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום. ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי.
ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה. ויאמר יעקב השבעה לי
כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב. ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים
ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה.

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל
אבימלך מלך פלשתים גררה. וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך. גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן
את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך.
והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ. עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי
חקותי ותורתי. וישב יצחק בגרר. וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא
כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא. ויהי
כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה
יצחק מצחק את רבקה אשתו. ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא
ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה. ויאמר
אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו
אשם. ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת.
ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה. ויגדל
האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד. ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה
רבה ויקנאו אתו פלשתים. וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם
אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר. ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי
עצמת ממנו מאד. וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם. וישב יצחק ויחפר
את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו. ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים חיים. ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
שם הבאר עשק כי התעשקו עמו. ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא
שמה שטנה. ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות
ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ. ויעל משם באר שבע. וירא אליו
יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי. ויבן שם מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר. ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת
מרעהו ופיכל שר צבאו. ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי

ותשלחוני מאתכם. ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך. אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה. ויעש להם משתה ויאכלו וישתו. וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום. ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים. ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה. ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי. ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה.

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני. ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי. ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה. ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות. ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא. ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר. הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי. ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך. לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב. והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו. ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק. אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה. ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי. וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו. ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן. ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו. ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה. ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני. ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך. ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני. ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא. ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו. ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו. ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני. ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת. ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני. ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה. ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב

דגן ותירש. יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך אררך ארור ומברכיך ברוך. ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו. ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך. ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו. ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה. כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי. ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך. ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה. ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני. ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך. ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל. ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך. וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי. ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך. ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה. וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך. עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד. ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים.

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען. קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך. ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים. ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם. וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו. וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען. וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם. וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו. וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה. ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב

במקום ההוא. ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך. והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך. וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה. ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה. וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים. והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר. ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה. ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו. ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו. ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן. ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו. ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן. עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא. ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו. וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך. ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה. ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה. ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים. ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך. וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל. ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה. ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה. ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי. ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה. ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. ויאסף

לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה. ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה
אליו ויבא אליה. ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה. ויהי בבקר
והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני. ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה. מלא
שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים
אחרות. ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה. ויתן לבן
לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה. ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל
מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות. וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את
רחמה ורחל עקרה. ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה
יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי. ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון. ותהר עוד ותלד בן ותאמר
עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי. ותהר
עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת.

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה
לי בנים ואם אין מתה אנכי. ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
אשר מנע ממך פרי בטן. ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי
ואבנה גם אנכי ממנה. ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב.
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן. ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי
בן על כן קראה שמו דן. ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב.
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי.
ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה.
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן. ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד. ותלד
זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב. ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא
את שמו אשר. וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל
לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך. ותאמר לה המעט קחתך
את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך. ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא
כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא. וישמע אלהים אל לאה
ותהר ותלד ליעקב בן חמישי. ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא שמו יששכר. ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב. ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא
את שמו זבלון. ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה. ויזכר אלהים את רחל

וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה. ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את
חרפתי. ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר. ויהי כאשר ילדה רחל
את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי. תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך.
ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך. ויאמר
נקבה שכרך עלי ואתנה. ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר
היה מקנך אתי. כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי. ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר. אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים
והיה שכרי. וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו
נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי. ויאמר לבן הן לו יהי כדברך.
ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות
והטלאת כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו. וישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת. ויקח לו יעקב מקל לבנה
לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות. ויצג
את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות
לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות. ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים
נקדים וטלאים. והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן
לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. והיה בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות.
ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב. ויפרץ האיש
מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים.

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבד הזה. וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום. ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך.
וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו. ויאמר להן ראה אנכי את פני
אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי. ואתנה ידעתן כי בכל
כחי עבדתי את אביכן. ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא
נתנו אלהים להרע עמדי. אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים
ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים. ויצל אלהים את מקנה
אביכם ויתן לי. ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים
העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים. ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב

ואמר הנני. ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך. אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך. ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו. הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו. כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה. ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים. וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען. ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה. ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא. ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד. ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב. ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד. ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע. וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד. ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב. למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור. ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו. יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע. ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי. ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי. עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם. ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל. ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא. ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים. ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי. כי משטת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו. זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי. טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה. הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני. זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים. לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש. ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות

בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו. ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך. ויקח יעקב אבן וירימה מצבה. ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל. ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד. ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד. והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו. אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך. ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך. עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה. אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק. ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר. וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו.

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים. ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים. וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום. ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה. ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך. וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו. וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות. ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה. ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך. קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות. הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים. ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב. וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו. עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים. גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה. ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר. ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך. ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו. ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה

תדברון אל עשו במצאכם אתו. ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני. ותעבר
המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה. ויקם בלילה הוא ויקח את שתי
נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק. ויקחם
ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו. ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד
עלות השחר. וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו.
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני. ויאמר אליו מה
שמך ויאמר יעקב. ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם
אלהים ועם אנשים ותוכל. וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה
תשאל לשמי ויברך אתו שם. ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים
פנים אל פנים ותנצל נפשי. ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע
על ירכו. על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום
הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה.

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים
על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות. וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים. והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו. וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל
על צוארו וישקהו ויבכו. וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך. ותגשן השפחות הנה
וילדיהן ותשתחוין. ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל
וישתחוו. ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני
אדני. ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך. ויאמר יעקב אל נא אם נא
מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
ותרצני. קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו
ויקח. ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך. ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן. יעבר נא אדני לפני
עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר
אבא אל אדני שעירה. ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני. וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה. ויעקב נסע
סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות. ויבא יעקב
שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר. ויקן את
חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה. ויצב
שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל.

34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ. וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה. ותדבק נפשו
בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער. ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה. ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם. ויצא חמור אבי שכם אל
יעקב לדבר אתו. ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם
מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה. וידבר חמור
אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה. והתחתנו
אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם. ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה. ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן. הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר
תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה. ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם. ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו. אך בזאת
נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר. ונתנו את בנתינו לכם ואת
בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד. ואם לא תשמעו אלינו להמול
ולקחנו את בתנו והלכנו. וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור. ולא
אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו. ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר. האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את
בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם. אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים. מקנהם וקנינם וכל
בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו. וישמעו אל חמור ואל שכם
בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו. ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
העיר בטח ויהרגו כל זכר. ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את
דינה מבית שכם ויצאו. בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו
אחותם. את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
לקחו. ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית.
ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני
ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי. ויאמרו הכזונה
יעשה את אחותנו.

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל
הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך. ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו
הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם. ונקומה ונעלה
בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי. ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם. ויסעו ויהי חתת אלהים
על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב. ויבא יעקב לוזה אשר
בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו. ויבן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו. ותמת דברה מינקת
רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות. וירא אלהים
אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו. ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל. ויאמר לו
אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו.
ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את
הארץ. ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו. ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן. ויקרא יעקב את שם
המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל. ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה. ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר
לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן. ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן אוני ואביו קרא לו בנימין. ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם.
ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום. ויסע ישראל ויט
אהלה מהלאה למגדל עדר. ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב
את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר. בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון. בני רחל יוסף ובנימן. ובני
בלהה שפחת רחל דן ונפתלי. ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב
אשר ילד לו בפדן ארם. ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק. ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה.
ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו.

36 ואלה תלדות עשו הוא אדום. עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת
אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי. ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות. ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל. ואהליבמה
ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען. ויקח
עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל

בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו. כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם. וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום. ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר. אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו. ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז. ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו. ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו. ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח. אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז. אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה. ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו. ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו. אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום. אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה. ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום. ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע. ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם. ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו. ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה. ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן. אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן. אלה בני דישן עוץ וארן. אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה. אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר. ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל. וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה. וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה. וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני. וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית. וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה. וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר. וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור. וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב. ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת. אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן. אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר. אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום.

37 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע

עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה
נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם. וישראל אהב את יוסף מכל בניו
כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים. ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם. ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד
שנא אתו. ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי. והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה
אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי. ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול
תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו. ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחוים לי. ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה
החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה.
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר. וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם.
ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו
הנני. ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה. וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש. ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם
רעים. ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר
אחיו וימצאם בדתן. ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו.
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא. ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו
באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו. וישמע ראובן
ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש. ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו
אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו. ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את
כתנת הפסים אשר עליו. ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים. וישבו
לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה. ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע
כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו. לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי
אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו. ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את
יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף
מצרימה. וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו. וישב אל
אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא. ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר
עזים ויטבלו את הכתנת בדם. וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא. ויכירה ויאמר כתנת בני
חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף. ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו

ויתאבל על בנו ימים רבים. ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו. והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים.

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה. וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה. ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער. ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן. ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו. ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר. ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה. ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך. וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו. וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו. ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה. וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה. ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו. ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה. ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה. ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי. ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך. ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו. ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה. וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה. וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה. וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה. ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה. ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף. הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה. ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה. ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה. ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה. ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ. ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח.

39 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה. ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי
בבית אדניו המצרי. וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח
בידו. וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו.
ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי
בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה. ויעזב כל אשר לו
ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר
ויפה מראה. ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי. וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית
וכל אשר יש לו נתן בידי. איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי
אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים.
ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה. ויהי
כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית.
ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה. ויהי
כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה. ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם
לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול.
ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה. ותנח
בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו. ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי
העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי. ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס החוצה. ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר
כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו. ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר. ויהי יהוה את
יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר. ויתן שר בית הסהר ביד יוסף
את כל האסירם אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה. אין
שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
מצליח.

40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך
מצרים. ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים. ויתן
אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם.
ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר. ויחלמו
חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר
למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר. ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם

והנם זעפים. וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום. ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי. ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני. ובגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים. וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה. ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם. בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו. כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה. כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור. וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי. ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי. ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם. בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך. ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו. וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה. ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף. ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו.

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר. והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו. והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר. ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה. ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות. והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן. ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום. ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה. וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום. פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים. ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו. ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר. ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה. וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה. ויאמר פרעה אל יוסף חלום

חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו. ויען
יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה. וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר. והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות
בשר ויפת תאר ותרעינה באחו. והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע. ותאכלנה
הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת. ותבאנה אל
קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ. וארא
בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות. והנה שבע שבלים
צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם. ותבלען השבלים הדקת את שבע
השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי. ויאמר יוסף אל פרעה חלום
פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה. שבע פרת הטבת שבע
שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא. ושבע
הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות
שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב. הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את פרעה. הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ
מצרים. וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה
הרעב את הארץ. ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא
מאד. ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
האלהים לעשתו. ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים.
יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע.
ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל
בערים ושמרו. והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ
מצרים ולא תכרת הארץ ברעב. וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו.
ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו. ויאמר פרעה אל
יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך. אתה תהיה על
ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך. ויאמר פרעה אל יוסף ראה
נתתי אתך על כל ארץ מצרים. ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד
יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו. וירכב אתו במרכבת
המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים. ויאמר פרעה
אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים.
ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן
לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים. ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך
מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים. ותעש הארץ בשבע שני
השבע לקמצים. ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל

בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה. ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר. וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און. ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי. ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי. ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים. ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם. ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו. והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים. וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ.

42 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות. וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים. ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון. ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען. ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה. וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל. ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו. ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם. ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל. כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים. ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות. ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו. ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם. בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה. שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם. ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים. ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא. אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם. ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן. ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת. ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש. והם לא ידעו כי שמע יוסף

כי המליץ בינתם. ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם. ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן. וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם. ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו. ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו. ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר. דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ. ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים. שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען. ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו. והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו. ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם וייראו. ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה. ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך. ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה.

43 והרעב כבד בארץ. ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל. ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם. אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל. ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם. ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח. ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם. ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו. אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים. כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים. ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים. וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא. ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש. ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת

בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי. ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה
כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף. וירא יוסף
אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח
והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים. ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש
את האנשים ביתה יוסף. וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר
הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו. ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית. ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל. ויהי כי באנו אל
המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו
ונשב אתו בידנו. וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו. ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון. ויבא האיש את
האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם. ויכינו את
המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם. ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה. וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי. ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו. וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר
הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני. וימהר יוסף כי
נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה. וירחץ פניו ויצא
ויתאפק ויאמר שימו לחם. וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים.
וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו.
וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות
וישתו וישכרו עמו.

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון
שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו. ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת
הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר. הבקר אור והאנשים שלחו
המה וחמריהם. הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום
רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה.
הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם. וישגם
וידבר אלהם את הדברים האלה. ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה
חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה. הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב. אשר ימצא אתו

מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים. ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים. וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו. ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן. ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה. ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה. ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני. ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו. ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם. ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה. אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח. ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו. ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו. ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת. ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני. ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני. ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל. ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו. ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי. ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה. ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה. ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו. והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה. כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים. ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו. כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי.

45 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו. ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה. ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו. ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה. ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם. כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר. וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה. ועתה לא אתם שלחתם אתי

הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים. מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד. וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך. וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך. והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם. והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה. ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו. וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו. והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו. ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען. וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ. ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם. ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא. ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך. לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת. ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך. וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך. ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם. ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם. וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם. ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות.

46 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק. ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני. ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם. אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך. ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו. ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו. בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה. ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן. ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי. ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית. ובני לוי גרשון קהת ומררי. ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול.

ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון. ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל. אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש. ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי. ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל. אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש. בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן. ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים. ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד. אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר. ובני דן חשים. ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם. אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה. כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש. ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים. ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן. ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד. ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי. ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי. והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו. והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם. ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן.

47 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן. ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה. ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו. ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן. ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך. ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי. ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה. ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך. ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם. ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה. ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה. ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל

בית אביו לחם לפי הטף. ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ
מצרים וארץ כנען מפני הרעב. וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה. ויתם
הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
ולמה נמות נגדך כי אפס כסף. ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
אם אפס כסף. ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה
ההוא. ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני
כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו
ואדמתנו. למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו
בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה
לא תשם. ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי
חזק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה. ואת העם העביר אתו לערים מקצה
גבול מצרים ועד קצהו. רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם. ויאמר יוסף
אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את
האדמה. והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע
השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם. ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני
אדני והיינו עבדים לפרעה. וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה. וישב ישראל
בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד. ויחי יעקב בארץ מצרים
שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה.
ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים.
ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
כדברך. ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה.

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו
עמו את מנשה ואת אפרים. ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
ישראל וישב על המטה. ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ
כנען ויברך אתי. ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את
הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם. ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.
ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם. ואני

בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם. וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה. ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם. ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם. ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך. ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה. ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו. וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור. ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה. המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ. וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה. ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו. וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים. ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה. ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם. ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי.

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים. הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם. ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז. פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה. שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם. בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור. ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל. יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך. גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו. לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים. אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה. חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב. זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן. יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים. וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד. דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל. יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח

הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור. לישועתך קויתי יהוה. גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב. מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך. נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר. בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור. וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים. ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל. מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם. ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו. בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל. כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם. ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי. במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר. שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה. מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת. ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו.

50 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו. ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל. וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום. ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר. אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה. ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך. ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים. וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן. ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד. ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים. וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן. ויעשו בניו לו כן כאשר צום. וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא. וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו. ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו. ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר. כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא

לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו. וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים. ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני. ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב. ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם. וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים. וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף. ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב. וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה. וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים.

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו. ראובן
שמעון לוי ויהודה. יששכר זבולן ובנימן. דן ונפתלי גד ואשר. ויהי כל נפש יצאי
ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים. וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא.
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם. ויקם מלך
חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממנו. הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם
הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ. וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס. וכאשר יענו אתו כן
ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל. ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.
וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל
עבדתם אשר עבדו בהם בפרך. ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם
האחת שפרה ושם השנית פועה. ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה. ותיראן המילדת את
האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים. ויקרא מלך
מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים. ותאמרן
המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא
אלהן המילדת וילדו. וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד. ויהי כי יראו
המילדת את האלהים ויעש להם בתים. ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן
הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון.

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי. ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב
הוא ותצפנהו שלשה ירחים. ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה
בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר. ותתצב אחתו
מרחק לדעה מה יעשה לו. ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על
יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה. ותפתח
ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה.
ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק
לך את הילד. ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד.
ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך
ותקח האשה הילד ותניקהו. ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן
ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו. ויהי בימים ההם ויגדל משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו. ויפן כה וכה
וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול. ויצא ביום השני והנה שני אנשים

עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך. ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר. וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר. ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן. ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם. ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום. ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן. ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם. ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה. ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה. ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה. וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים.

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה. וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל. ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה. וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני. ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים. ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו. וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי. ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם. ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים. ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים. ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה. ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם. ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם. ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי

לעלם וזה זכרי לדר דר. לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי
אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת
העשוי לכם במצרים. ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש. ושמעו לקלך ובאת
אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו. ואני
ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה. ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם.
ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם. ושאלה
אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל
בנתיכם ונצלתם את מצרים.

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
יהוה. ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה. ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו
ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו. ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו. למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי
אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך
בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג. ויאמר השב ידך אל
חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו. והיה אם לא יאמינו
לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון. והיה אם לא
יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת
היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת. ויאמר משה אל יהוה
בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי
כבד פה וכבד לשון אנכי. ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או
חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה. ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך
אשר תדבר. ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח. ויחר אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
ושמח בלבו. ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו
והוריתי אתכם את אשר תעשון. ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלהים. ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את
האתת. וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום. ויאמר יהוה אל
משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך. ויקח
משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את

מטה האלהים בידו. ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם. ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל. ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך. ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו. ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי. וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת. ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו. ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו. וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל. וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם. ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו.

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר. ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח. ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב. ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם. ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם. ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר. לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן. ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו. תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר. ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן. אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר. ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן. והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן. ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום. ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך. תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך. ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה. ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו. ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו. ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה. ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו

בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו. וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני. ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך.

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו. וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם. וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה. וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי. לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים. ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה. וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה. וידבר יהוה אל משה לאמר. בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו. וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים. אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן. ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון. ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה. בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם. ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה. ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם. ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה. ובני יצהר קרח ונפג וזכרי. ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי. ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר. ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי. ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם. הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם. הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן. ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים. וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל

אשר אני דבר אליך. ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה.

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך. אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו. ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים. ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים. וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם. ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו. ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין. ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן. וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם. ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם. לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך. ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה. כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם. והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר. ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים. ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם. והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה. ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת. ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר. וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר.

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני. ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים. ושרץ

היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך
ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך. ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים.
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרת על היארים
ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים. ויט אהרן את ידו על מימי
מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים. ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו
את הצפרדעים על ארץ מצרים. ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל
יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה. ויאמר
משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה. ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין
כיהוה אלהינו. וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה. ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר
הצפרדעים אשר שם לפרעה. ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן
הבתים מן החצרת ומן השדת. ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ. וירא
פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה.
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה
לכנם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ
ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים. ויעשו כן
החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה.
ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני
פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני. כי אם
אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו
בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה. והפליתי ביום ההוא את
ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
בקרב הארץ. ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה. ויעש יהוה
כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב. ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ. ויאמר
משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את
תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו. דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו
ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו. ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי. ויאמר משה
הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה. ויצא משה
מעם פרעה ויעתר אל יהוה. ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו

ומעמו לא נשאר אחד. ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם.

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני. כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם. הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד. והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר. וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ. ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד. וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה. והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים. ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה. ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה. ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני. כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ. כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ. ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ. עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם. הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה. ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומתו. הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים. ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים. ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים. ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי. ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר. רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד. וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה

הצדיק ואני ועמי הרשעים. העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד. ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ. ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים. והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל. והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה. ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה. וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו. ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה.

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו. ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני. כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך. וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה. ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה. ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים. ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים. ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו. ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם. לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה. ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד. ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה. ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן. ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים. וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם. ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה. ויצא מעם

פרעה ויעתר אל יהוה. ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו
ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל. ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על
ארץ מצרים וימש חשך. ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת ימים. לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים
ולכל בני ישראל היה אור במושבתם. ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו
את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם. ויאמר משה גם אתה
תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו. וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר
פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה
עד באנו שמה. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם. ויאמר לו פרעה לך
מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות. ויאמר משה כן
דברת לא אסף עוד ראות פניך.

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן
ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה. דבר נא באזני העם
וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב. ויתן יהוה את חן
העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
ובעיני העם. ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים.
ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה. והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף. ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל. וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף. ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות
מופתי בארץ מצרים. ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו.

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר. החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית. ואם ימעט הבית מהית
משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על
השה. שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו. והיה
לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
ישראל בין הערבים. ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על

הבתים אשר יאכלו אתו בהם. ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על
מררים יאכלהו. אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על
כרעיו ועל קרבו. ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו.
וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם
אתו בחפזון פסח הוא ליהוה. ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל
בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
יהוה. והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים. והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו. שבעת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השבעי. וביום הראשון מקרא קדש וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל
נפש הוא לבדו יעשה לכם. ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם.
בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב. שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ. כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות. ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו
וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח. ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על
המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל
בתיכם לנגף. ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם. והיה כי תבאו
אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת. והיה כי
יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם. ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה
אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו. וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו.
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על
כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה. ויקם פרעה לילה הוא
וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת.
ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם. גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו
וברכתם גם אתי. ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו
מתים. וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם.

ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת. ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים. ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד. ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם. ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה. ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים. ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם. ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו. וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו. תושב ושכיר לא יאכל בו. בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו. כל עדת ישראל יעשו אתו. וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו. תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם. ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו. ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם.

13 וידבר יהוה אל משה לאמר. קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא. ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ. היום אתם יצאים בחדש האביב. והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה. שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה. מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך. והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים. ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה. והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך. והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה. וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה. והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים. ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה. והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו

יהוה ממצרים. ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה.
ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם. ויסעו מסכת
ויחנו באתם בקצה המדבר. ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. לא ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם.

14 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת
בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים. ואמר פרעה לבני ישראל
נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר. וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן. ויגד למלך מצרים
כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי
שלחנו את ישראל מעבדנו. ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. ויקח שש מאות
רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו. ויחזק יהוה את לב פרעה מלך
מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. וירדפו מצרים
אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל צפן. ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים
נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה. ויאמרו אל משה המבלי
אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים. הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר. ויאמר משה אל העם אל
תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם. יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון.
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו. ואתה הרם את
מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה. ואני
הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו. וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו. ויסע מלאך
האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ויט משה את ידו על הים ויולך
יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים.
ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם.

וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים. ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים. ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו. ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים. וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם. ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו.

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו. יהוה איש מלחמה יהוה שמו. מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף. תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן. ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב. וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש. וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים. אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי. נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים. מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא. נטית ימינך תבלעמו ארץ. נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך. שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת. אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית. תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך. יהוה ימלך לעלם ועד. כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים. ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת. ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים. ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים. ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה. וילנו העם על משה לאמר מה נשתה. ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו. ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל

המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך. ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים.

16 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים. וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר. ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב. ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא. והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום. ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים. ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו. ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה. ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם. ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן. וידבר יהוה אל משה לאמר. שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם. ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה. ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ. ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה. זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו. ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט. וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו. ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר. ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה. וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס. ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה. ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר. ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו. ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה. ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. ויהי ביום השביעי יצאו מן העם

ללקט ולא מצאו. ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי.
ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו
איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי. וישבתו העם ביום השבעי.
ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש. ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו
את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים. ויאמר
משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה
למשמרת לדרתיכם. כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת
למשמרת. ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת
את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען. והעמר עשרית האיפה הוא.

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים
ואין מים לשתת העם. וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר
להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה. ויצמא שם העם למים וילן
העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני
בצמא. ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני.
ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית
בו את היאר קח בידך והלכת. הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל. ויקרא שם המקום
מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו
אם אין. ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם. ויאמר משה אל יהושע בחר לנו
אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי.
ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
הגבעה. והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק.
וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו
מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש. ויחלש יהושע את עמלק
ואת עמו לפי חרב. ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני
יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים. ויבן משה מזבח ויקרא
שמו יהוה נסי. ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר.

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל
עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים. ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת
משה אחר שלוחיה. ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה. ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה. ויבא

יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים. ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה. ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה. ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה. ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים. ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים. עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם. ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים. ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב. וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב. ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים. כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו. ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה. נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך. עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים. והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון. ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת. ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך. אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום. וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר. ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת. ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו הם. וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו.

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני. ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר. ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה

הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם
את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה. ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר
יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה. ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד
משה את דברי העם אל יהוה. ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום
ומחר וכבסו שמלתם. והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני
כל העם על הר סיני. והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר
ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת. לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה
אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר. וירד משה מן ההר
אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם. ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
ימים אל תגשו אל אשה. ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן
כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. ויוצא משה את
העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר. והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד.
ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול. וירד יהוה על
הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה. ויאמר יהוה
אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב. וגם הכהנים
הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה. ויאמר משה אל יהוה לא יוכל
העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו.
ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת
אל יהוה פן יפרץ בם. וירד משה אל העם ויאמר אלהם.

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. לא
תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ. לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי. ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי. לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא. זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך. כי ששת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי
על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו. כבד את אביך ואת אמך למען יארכון
ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך. לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא

תענה ברעך עד שקר. לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך. וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק. ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות. ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים. ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם. לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם. מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה. ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו.

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם. אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו. ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי. והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם. וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה. ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף. מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו ואמו מות יומת. וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי

ישלחנו תחת שנו. וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו. או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור. בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו.

22 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו. אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם. כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה. כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו. כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם. ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם. וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם. אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו. וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה. אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת. מכשפה לא תחיה. כל שכב עם בהמה מות יומת. זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום לא תענון. אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו. וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים. אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך. אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. כי

הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר. מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי. כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו.

23 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להית עד חמס. לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת. ודל לא תהדר בריבו. כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו. לא תטה משפט אבינך בריבו. מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע. ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה. והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך. ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר. ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך. שלש רגלים תחג לי בשנה. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה. לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר. ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך. כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו. לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם. ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף. ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך. לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את גבלך

מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך. לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש.

24 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק. ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו. ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה. ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל. וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים. ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח. ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה. ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים. ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם. ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר. וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן. ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה.

25 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים. שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן. ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו. ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו. וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב. ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת

על צלעו השנית. ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב. והבאת את הבדים
בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם. בטבעת הארן יהיו הבדים לא
יסרו ממנו. ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך. ועשית כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה
אתם משני קצות הכפרת. ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו. והיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני
הכרבים. ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר
אתן אליך. ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר
על ארן העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל. ועשית שלחן עצי שטים
אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו. וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר
זהב סביב. ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב.
ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו. לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן. ועשית
את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן. ועשית קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם. ונתת על
השלחן לחם פנים לפני תמיד. ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו. וששה קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני. שלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה. ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה.
כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור. ועשית את נרתיה
שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה. ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור.
ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה. וראה ועשה בתבניתם אשר
אתה מראה בהר.

26 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני
כרבים מעשה חשב תעשה אתם. ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת. חמש היריעת תהיין
חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה. ועשית ללאת
תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה
הקיצונה במחברת השנית. חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים

ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה. ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד. ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם. ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת. וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל. ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית. ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד. וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן. והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו. ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה. ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן. ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש. וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים. ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים. ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו. והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד. וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה. ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב. והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר. ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים. ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף. ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים. ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים. ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון. ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה

רקם. ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת.

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו. ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת. ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת. ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו. ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח. ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת. והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו. נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו. ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת. ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף. וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף. ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה. ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה. וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה. ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה. ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה. כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת. ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת. לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת. ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד. באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל.

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי. והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש. ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב. שתי כתפת

חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר. וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו
יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל. ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות
הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם. מעשה חרש אבן פתוחי חתם
תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה
אתם. ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא
אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן. ועשית משבצת זהב. ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת
העבתת על המשבצת. ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו. רבוע יהיה כפול זרת
ארכו וזרת רחבו. ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה
וברקת הטור האחד. והטור השני נפך ספיר ויהלם. והטור השלישי לשם שבו
ואחלמה. והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם.
והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש
על שמו תהיין לשני עשר שבט. ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת
זהב טהור. ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני
קצות החשן. ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן.
ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד
אל מול פניו. ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד ביתה. ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על
שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד.
וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד. ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד. ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן
את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד. ועשית את מעיל האפוד כליל
תכלת. והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
לו לא יקרע. ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב
ופעמני זהב בתוכם סביב. פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל
סביב. והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו
ולא ימות. ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה. ושמת
אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה. והיה על
מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת
קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה. ושבצת הכתנת שש

ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם. ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי. ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו. והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו.

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימם. ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם. ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם. ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים. ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד. ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת. ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו. ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת. וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו. והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר. ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד. ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח. ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה. ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא. ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב. ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו. והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא. ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב. ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו. ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא. וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה. ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה.

ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה. ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה. וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו. והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה. ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם. שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש. ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש. ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד. ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם. ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא. ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם. ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו. שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש. וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד. את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה. עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם. ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי. וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי. ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים. וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם.

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו. אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו. וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב. ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה. ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב. ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה. ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם. לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. וכפר

אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה. וידבר יהוה אל משה לאמר. כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם. זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה. כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה. העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם. ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם. וידבר יהוה אל משה לאמר. ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים. ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם. בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם. וידבר יהוה אל משה לאמר. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים. וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין. ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה. ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת. ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו. וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש. ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי. ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם. על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם. איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו. ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה. ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש. ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם. והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה. איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו.

31 וידבר יהוה אל משה לאמר. ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה. לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה. ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך. את אהל מועד ואת

הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל. ואת השלחן ואת כליו
ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת
כל כליו ואת הכיור ואת כנו. ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן. ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך
יעשו. ויאמר יהוה אל משה לאמר. ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה
מקדשכם. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל
העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. ששת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת
מות יומת. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם. ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר
סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים.

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו
קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו. ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני
נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי. ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר
באזניהם ויביאו אל אהרן. ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר. וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו
שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק. וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים. סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים. ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף
הוא. ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול. ויחל משה
את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה. למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך. זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעלם. וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. ויפן וירד
משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתבים. והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על

הלחת. וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה
במחנה. ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע.
ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו
את הלחת וישבר אתם תחת ההר. ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן
עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל. ויאמר משה אל אהרן מה
עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה. ויאמר אהרן אל יחר אף אדני
אתה ידעת את העם כי ברע הוא. ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ואמר להם
למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. וירא משה את העם
כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם. ויעמד משה בשער המחנה
ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי. ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש
את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו. ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש. ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש
בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה. ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם. וישב
משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב.
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. ויאמר יהוה אל
משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי. ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי
לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם. ויגף יהוה את
העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן.

33 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה. ושלחתי
לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי. אל ארץ
זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך.
וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו. ויאמר יהוה
אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך. ויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב. ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ
למחנה. והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו
והביטו אחרי משה עד באו האהלה. והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל ודבר עם משה. וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח

האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו. ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל. ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני. ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה. ויאמר פני ילכו והנחתי לך. ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה. ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה. ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם. ויאמר הראני נא את כבדך. ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם. ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי. ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור. והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו.

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת. והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר. ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא. ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים. וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה. ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים. וימהר משה ויקד ארצה וישתחו. ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך. שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי. השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך. כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון. כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא. פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו. ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן. אלהי

מסכה לא תעשה לך. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים. כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה. ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם. ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת. וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל. כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה. לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח. ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל. ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים. ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו. וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו. ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם. ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני. ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה. ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה. וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו.

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת. לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת. ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר. קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים. ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן. וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה. את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו. את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך. את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים. ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור. ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן

המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן. את מזבח העלה
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו. את קלעי
החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר. את יתדת המשכן ואת
יתדת החצר ואת מיתריהם. את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה. ויבאו
כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש. ויבאו האנשים על הנשים כל
נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה. וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו. כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו
את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו.
וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש. וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את
העזים. והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן. ואת
הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. כל איש ואשה אשר
נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה. ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה. ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ולהורת נתן בלבו הוא
ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה
וחשבי מחשבת.

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה. ויקרא
משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו
כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה. ויקחו מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם
הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר. ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת
הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים. ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה. ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש
ויכלא העם מהביא. והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר.

ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם. ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת.
ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת. ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית. חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת.
ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את הירעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד. ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם. ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת. ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד.
ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית. ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להית אחד. ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה. ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה. וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו.
ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים. וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים. ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים. והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת. והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד. ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת. וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה. ויעש את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה. ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את הבריחם זהב. ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים. ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף. ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם. ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת.

37 ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו. ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב. ויצק לו
ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות
על צלעו השנית. ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב. ויבא את הבדים בטבעת
על צלעת הארן לשאת את הארן. ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה. ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות
הכפרת. כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים משני קצוותו. ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים. ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו. ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב. ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו. לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן.
ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן. ויעש את הכלים
אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך
בהן זהב טהור. ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו. וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני. שלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היצאים מן המנרה. ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה
ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה. כפתריהם וקנתם ממנה
היו כלה מקשה אחת זהב טהור. ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור. ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה. ויעש את מזבח הקטרת
עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו. ויצף
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב.
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו לבתים
לבדים לשאת אתו בהם. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב. ויעש את
שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח.

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע
ושלש אמות קמתו. ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו
נחשת. ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את
המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת. ויעש למזבח מכבר מעשה רשת

נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו. ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת. ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו. ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד. ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה. עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף. ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף. ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשוקיהם כסף. ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה. קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה. כל קלעי החצר סביב שש משזר. והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר. ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר. ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף. וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת. אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן. ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה. ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש. וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש. בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן. ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם. ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל. ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח. ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב.

39 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה. ויעש את האפד זהב

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב. כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חבר. וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה. ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל. וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה. ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול. וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד. והטור השני נפך ספיר ויהלם. והטור השלישי לשם שבו ואחלמה. והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם. והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט. ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור. ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן. ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן. ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו. ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה. ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד. וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להית על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה. ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת. ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע. ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר. ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים. פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה. ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו. ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר. ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה. ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה. ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה. ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו. ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו. ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך. את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת. את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים. את

המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור. ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל. את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו. את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד. את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה. וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה.

40 וידבר יהוה אל משה לאמר. ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד. ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת. והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה. ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן. ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד. ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים. ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר. ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש. ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים. ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו. והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים. והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי. ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת. ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להית להם משחתם לכהנת עולם לדרתם. ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה. ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן. ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו. ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה. ויקח ויתן את העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה. ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה. ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת. ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה. וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה. ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה. וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת. ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה. וישם את מסך הפתח למשכן. ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה

יהוה את משה. וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה. ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם. בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה. ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה. ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן. ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן. ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם. ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו. כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם.

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר. דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם. אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח
אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה. וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו
לכפר עליו. ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד. והפשיט את העלה
ונתח אתה לנתחיה. ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על
האש. וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים
אשר על האש אשר על המזבח. וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את
הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה. ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו. ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. ונתח אתו לנתחיו ואת
ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח.
והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח ניחח ליהוה. ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או
מן בני היונה את קרבנו. והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח. והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן. ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו
הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה.

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן
עליה לבנה. והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח
ליהוה. והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה. וכי תקרב
קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן. ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה. פתות
אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא. ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת
בשמן תעשה. והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן
והגישה אל המזבח. והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה. והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה. כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא
תקטירו ממנו אשה ליהוה. קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא
יעלו לריח ניחח. וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך

מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח. ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה
אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך. ונתת עליה שמן ושמת
עליה לבנה מנחה הוא. והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל
לבנתה אשה ליהוה.

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים
יקריבנו לפני יהוה. וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני
אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב. והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה. והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על
האש אשה ריח ניחח ליהוה. ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או
נקבה תמים יקריבנו. אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה.
וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
דמו על המזבח סביב. והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה
תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב. ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלית יסירנה. והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה
ליהוה. ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה. וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב. והקריב ממנו קרבנו
אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב. ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה. והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה.
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו.

4 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה
מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה. אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת.
והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני יהוה. ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל
מועד. וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את
פני פרכת הקדש. ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני
יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד. ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב

ואת כל החלב אשר על הקרב. ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה. ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו. והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף. ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו. ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד. וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה. והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד. וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת. ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד. ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה. ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם. והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא. אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם. או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים. וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא. ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה. ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו. ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם. או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא. וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה. ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח. ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו. ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה. וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה. ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח. ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו.

5 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא

עונו. או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה
טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם. או כי יגע בטמאת
אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם. או נפש כי
תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה. והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה. והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן
כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו. ואם לא תגיע ידו די
שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת
ואחד לעלה. והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את
ראשו ממול ערפו ולא יבדיל. והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם
ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא. ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו. ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה
שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא. והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה
מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא. וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה. וידבר
יהוה אל משה לאמר. נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא
את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם.
ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן
יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו. ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו. והביא איל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע
ונסלח לו. אשם הוא אשם אשם ליהוה.

6 וידבר יהוה אל משה לאמר. נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו
בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו. או מצא אבדה וכחש בה
ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה. והיה כי יחטא
ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון
אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא. או מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו. ואת
אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן. וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה. וידבר יהוה אל
משה לאמר. צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על
מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו. ולבש הכהן מדו

בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח. ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור. והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח. והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה. והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה. לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם. כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש. וידבר יהוה אל משה לאמר. זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב. על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה. והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר. וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא. הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד. כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש. וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים. כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא. וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף.

7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא. במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב. ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב. ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה. והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא. כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא. כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה. והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה. וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה. וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו.
וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה. אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת

מרבכת חלת בלולת בשמן. על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו. והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה. ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר. ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל. והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא. והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר. והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו. וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו. כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה. וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה. כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו. ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה. והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו. ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם. המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה. כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל. זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה. אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם. זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים. אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני.

8 וידבר יהוה אל משה לאמר. קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות. ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד. ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד. ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות. ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים. ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב

האפד ויאפד לו בו. וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת
התמים. וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ
הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה. ויקח משה את שמן המשחה
וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם. ויז ממנו על המזבח שבע
פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם. ויצק משמן
המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו. ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה. ויגש
את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת. וישחט ויקח
משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו. ויקח את כל החלב אשר על
הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה.
ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה. ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל. וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב. ואת האיל נתח לנתחיו
ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר. ואת הקרב ואת הכרעים רחץ
במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה
כאשר צוה יהוה את משה. ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל. וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית. ויקרב את בני אהרן ויתן
משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם
הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב. ויקח את החלב ואת האליה
ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
ואת שוק הימין. ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם
שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין. ויתן את הכל על כפי
אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה. ויקח משה אתם מעל כפיהם
ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה. ויקח משה
את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה. ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז
על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת
בניו ואת בגדי בניו אתו. ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח
אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו. והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו. ומפתח אהל מועד לא
תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם.
כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם. ופתח אהל מועד תשבו

יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי.
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה.

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל. ויאמר אל אהרן קח
לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה. ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה. ושור
ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם.
ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה.
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה. ויאמר
משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד
העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה. ויקרב אהרן אל
המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו. ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח. ואת החלב
ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה
את משה. ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה. וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב. ואת העלה המציאו
אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח. וירחץ את הקרב ואת הכרעים
ויקטר על העלה המזבחה. ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר
לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון. ויקרב את העלה ויעשה כמשפט. ויקרב את
המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר. וישחט את
השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו
ויזרקהו על המזבח סביב. ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה
והכלית ויתרת הכבד. וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה.
ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה.
וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים.
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל
העם. ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא
כל העם וירנו ויפלו על פניהם.

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת
ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם. ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
אותם וימתו לפני יהוה. ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי
אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן. ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן
בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל

מחוץ למחנה. ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה.
ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא
תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה
אשר שרף יהוה. ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה
עליכם ויעשו כדבר משה. וידבר יהוה אל אהרן לאמר. יין ושכר אל תשת אתה
ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם. ולהבדיל בין
הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור. ולהורת את בני ישראל את כל החקים
אשר דבר יהוה אליהם ביד משה. וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח
כי קדש קדשים הוא. ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי
יהוה כי כן צויתי. ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל. שוק
התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה
לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה. ואת שעיר החטאת דרש דרש
משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר. מדוע
לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם
לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה. הן לא הובא את דמה אל הקדש
פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי. וידבר אהרן אל משה הן היום
הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת
היום הייטב בעיני יהוה. וישמע משה וייטב בעיניו.

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם. דברו אל בני ישראל לאמר
זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ. כל מפרסת פרסה
ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו. אך את זה לא תאכלו
ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו
מפריס טמא הוא לכם. ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא
הוא לכם. ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא
לכם. ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר
טמא הוא לכם. מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם. את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם
תאכלו. וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל
נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם. ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת
נבלתם תשקצו. כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם. ואת אלה
תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה. ואת

הדאה ואת האיה למינה. את כל ערב למינו. ואת בת היענה ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ למינהו. ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף. ואת התנשמת
ואת הקאת ואת הרחם. ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת
העטלף. כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם. אך את זה תאכלו מכל
שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ.
את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל
למינהו ואת החגב למינהו. וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם.
ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב. וכל הנשא מנבלתם יכבס
בגדיו וטמא עד הערב. לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה
שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא. וכל הולך על
כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד
הערב. והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם. וזה
לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו. והאנקה והכח
והלטאה והחמט והתנשמת. אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם
במתם יטמא עד הערב. וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או
בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב
וטהר. וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו.
מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל
כלי יטמא. וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם. אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא. וכי
יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא. וכי יתן מים על זרע ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם. וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא עד הערב. והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא
את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב. וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא
לא יאכל. כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ
השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם. אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם. כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם
קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ. כי
אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להית לכם לאלהים והייתם קדשים כי
קדוש אני. זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש
השרצת על הארץ. להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין
החיה אשר לא תאכל.

12 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע

וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא. וביום השמיני ימול בשר
ערלתו. ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל
המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה. ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה
וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה. ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת
תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל
הכהן. והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת
לזכר או לנקבה. ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה
אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה.

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או
ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל
אחד מבניו הכהנים. וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן
ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו. ואם
בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן
והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים. וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע
עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית. וראה הכהן
אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן
מספחת היא וכבס בגדיו וטהר. ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו
אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן. וראה הכהן והנה פשתה המספחת
בעור וטמאו הכהן צרעת הוא. נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן. וראה
הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת.
צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא. ואם פרוח
תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל
מראה עיני הכהן. וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את
הנגע כלו הפך לבן טהור הוא. וביום הראות בו בשר חי יטמא. וראה הכהן את
הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא. או כי ישוב הבשר החי
ונהפך ללבן ובא אל הכהן. וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את
הנגע טהור הוא. ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא. והיה במקום השחין שאת
לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן. וראה הכהן והנה מראה שפל
מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה. ואם
יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים. ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא. ואם
תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן. או בשר כי
יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה.

וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת
הוא במכוה פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא. ואם יראנה הכהן והנה אין
בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים.
וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת
הוא. ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא. ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או
בזקן. וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא
אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא. וכי יראה הכהן את נגע הנתק
והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק
שבעת ימים. וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה
בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור. והתגלח ואת הנתק לא יגלח
והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית. וראה הכהן את הנתק ביום
השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו
הכהן וכבס בגדיו וטהר. ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו. וראהו
הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא. ואם
בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן.
ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת. וראה הכהן והנה בעור
בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא. ואיש כי ימרט ראשו
קרח הוא טהור הוא. ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא. וכי יהיה
בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו.
וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה
צרעת עור בשר. איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו.
והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה
וטמא טמא יקרא. כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה
מושבו. והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים. או בשתי או
בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור. והיה הנגע ירקרק או
אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא
והראה את הכהן. וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים. וראה
את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל
אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא. ושרף את הבגד או
את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו
הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף. ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע
בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור. וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
והסגירו שבעת ימים שנית. וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך

הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו. ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב. ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע. והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר. זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו.

14 וידבר יהוה אל משה לאמר. זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן. ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע. וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב. וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים. את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים. והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה. וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים. והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר. וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן. והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד. ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה. ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא. ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית. ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית. וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה. ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם. והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה. ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה. והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר. ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן. ושתי תרים או שני בני יונה

אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה. והביא אתם ביום השמיני
לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה. ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה. ושחט את כבש האשם ולקח
הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית. ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית. והזה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה. ונתן
הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם. והנותר מן השמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה. ועשה את האחד מן התרים או מן
בני היונה מאשר תשיג ידו. את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד
עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה. זאת תורת אשר בו נגע
צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. כי
תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ
אחזתכם. ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית. וצוה הכהן
ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית
ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית. וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית
שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר. ויצא הכהן מן הבית
אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים. ושב הכהן ביום השביעי וראה
והנה פשה הנגע בקירת הבית. וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע
והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. ואת הבית יקצע מבית סביב
ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. ולקחו אבנים
אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית. ואם ישוב
הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח.
ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא.
ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא. והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב. והשכב
בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו. ואם בא יבא הכהן וראה
והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא
הנגע. ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב. ושחט את
הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים. ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת
שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים
והזה אל הבית שבע פעמים. וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר
החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת. ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר
אל פני השדה וכפר על הבית וטהר. זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק.

ולצרעת הבגד ולבית. ולשאת ולספחת ולבהרת. להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת.

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא. וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא. כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא. ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא. וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים. וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר. וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן. ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו. ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב. וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב. ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב. ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב. וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא. וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב. ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא. ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא. כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה. וכל הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב. ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר. וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד. ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה. והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם

בטמאם את משכני אשר בתוכם. זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה. והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה.

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו. ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת. בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה. כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה. והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו. ולקח את שני השעירם והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד. ונתן אהרן על שני השעירם גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל. והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת. והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה. והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו. ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת. ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות. ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו. ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת. וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם. וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל. ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב. והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל. וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי. וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה. ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר. ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם. ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו

ובעד העם. ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה. והמשלח את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה. ואת פר החטאת
ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה
ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם. והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה. והיתה לכם לחקת עולם בחדש
השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר
הגר בתוככם. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה
תטהרו. שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם. וכפר הכהן
אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי
הקדש. וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
ועל כל עם הקהל יכפר. והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה.

17 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר. איש איש מבית ישראל אשר
ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה. ואל פתח אהל
מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא
דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו. למען אשר יביאו בני ישראל את
זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל
הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם. וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה
פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה. ולא יזבחו עוד את זבחיהם
לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם. ואלהם
תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
זבח. ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא
מעמיו. ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי
פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה. כי נפש הבשר בדם הוא
ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר. על כן
אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל
דם. ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף
אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר. כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר
לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת.
וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב וטהר. ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו.

18 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה
אלהיכם. כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען
אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו. את משפטי תעשו
ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם. ושמרתם את חקתי ואת
משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה. איש איש אל כל שאר בשרו
לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה. ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא
לא תגלה ערותה. ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא. ערות אחותך
בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן. ערות בת
בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה. ערות בת אשת אביך מולדת
אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה. ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך
הוא. ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא. ערות אחי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב דדתך הוא. ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה
ערותה. ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא. ערות אשה ובתה לא
תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא.
ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה. ואל אשה בנדת
טמאתה לא תקרב לגלות ערותה. ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה. ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני
יהוה. ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא. ובכל בהמה לא תתן
שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא. אל תטמאו
בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם. ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה. ושמרתם אתם את חקתי ואת
משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם. כי את כל
התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ. ולא תקיא הארץ
אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם. כי כל אשר יעשה
מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם. ושמרתם את
משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם.

19 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם. איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם. אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם
אני יהוה אלהיכם. וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו. ביום
זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף. ואם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא ירצה. ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל

ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט. וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם. לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו. ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה. לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר. לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה. לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך. לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה. לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא. לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה. את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך. ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה. והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם. וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא. וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה. ובשנה החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם. לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו. לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך. ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה. אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה. את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה. אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם. מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה. וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו. כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם. לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה.

20 וידבר יהוה אל משה לאמר. ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן. ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי. ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו. ושמתי אני את פני באיש

ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב
עמם. והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני
בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו. והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
אלהיכם. ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם. כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו. ואיש אשר ינאף
את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת. ואיש אשר
ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם. ואיש אשר
ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם. ואיש אשר ישכב את
זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם. ואיש אשר יקח
את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם.
ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו. ואשה אשר
תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו
דמיהם בם. ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה
והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו
ישא. ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא
גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם. וערות אחות אמך ואחות
אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו. ואיש אשר ישכב את דדתו ערות
דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו. ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא
ערות אחיו גלה ערירים יהיו. ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה. ולא תלכו
בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם. ואמר לכם
אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש
אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים. והבדלתם בין הבהמה
הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא. והייתם לי קדשים
כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי. ואיש או אשה כי יהיה
בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם.

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא
יטמא בעמיו. כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו.
ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא. לא יטמא בעל
בעמיו להחלו. לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
ישרטו שרטת. קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש. אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה

מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו. וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם. ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף. והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם. ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא. ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה. והוא אשה בבתוליה יקח. אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה. ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו. כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע. או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד. או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך. כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב. לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל. אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם. וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל.

22 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה. אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה. איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע. או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו. נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים. ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא. נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה. ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם. וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש. וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו. ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל. ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו. ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש. ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה. והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל

בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה. לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים. כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם. ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו. עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה. ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה. ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו. ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם. וידבר יהוה אל משה לאמר. שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה. ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד. וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו. ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה. ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה. ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם. המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה.

23 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם. אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם. בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה. ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו. ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו. והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן. והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן. ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה. ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין. ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה. עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה. ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה.

והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה. ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים. והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן. וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם. ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש. כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה. וידבר יהוה אל משה לאמר. אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה. וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם. כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה. וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה. כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם. שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה. ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו. שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו. אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו. מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה. אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים. וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו. בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת. למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם. וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל.

24 וידבר יהוה אל משה לאמר. צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד. מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו

אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם. על המנרה
הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד. ולקחת סלת ואפית אתה שתים
עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת. ושמת אותם שתים מערכות שש
המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה. ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
ללחם לאזכרה אשה ליהוה. ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל ברית עולם. והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם. ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי
בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי. ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי
למטה דן. ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יהוה. וידבר יהוה אל משה לאמר.
הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו
ורגמו אתו כל העדה. ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו. ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח
בנקבו שם יומת. ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת. ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש. ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו.
שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו.
ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת. משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם. וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה.

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה. שש שנים תזרע
שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה. ובשנה השביעת שבת
שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר. את ספיח
קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ. והיתה
שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך.
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל. וספרת לך שבע
שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע
וארבעים שנה. והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום
הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם. וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם
דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל
משפחתו תשבו. יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה. כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן
השדה תאכלו את תבואתה. בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו. וכי

תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו. במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך. לפי רב
השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא
מכר לך. ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם. ועשיתם
את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח. ונתנה
הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה. וכי תאמרו מה נאכל בשנה
השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו. וצויתי את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשת את התבואה לשלש השנים. וזרעתם את השנה השמינת
ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן.
והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי. ובכל ארץ
אחזתכם גאלה תתנו לארץ. כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו
וגאל את ממכר אחיו. ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו.
וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו. ואם
לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל
ושב לאחזתו. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת
ממכרו ימים תהיה גאלתו. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל. ובתי
החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל
יצא. וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים. ואשר יגאל מן
הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך
בני ישראל. ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם. וכי ימוך
אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך. אל תקח מאתו נשך
ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך. את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית
לא תתן אכלך. אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם
את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו
עבדת עבד. כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך. ויצא מעמך
הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד. לא תרדה בו בפרך ויראת
מאלהיך. ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
עבד ואמה. וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר
עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה. והתנחלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא
תרדה בו בפרך. וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב
עמך או לעקר משפחת גר. אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו. או

דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל.
וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים
כימי שכיר יהיה עמו. אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו.
ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו.
כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך. ואם לא יגאל באלה ויצא
בשנת היבל הוא ובניו עמו. כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם.

26 לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו
בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם. את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה. אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם. ונתתי
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו. והשיג לכם דיש את
בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם.
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם. ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב. ורדפו מכם חמשה
מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב. ופניתי אליכם
והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם. ואכלתם ישן נושן
וישן מפני חדש תוציאו. ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם.
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם. אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך
אתכם קוממיות. ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה. ואם
בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי
להפרכם את בריתי. אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את
השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו
איביכם. ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין
רדף אתכם. ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על
חטאתיכם. ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
כנחשה. ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו.
ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם.
והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה
אתכם ונשמו דרכיכם. ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי. והלכתי אף
אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם. והבאתי עליכם חרב
נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב.
בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם

במשקל ואכלתם ולא תשבעו. ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי. והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו. והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם. ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם. והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה. ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה. אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה. כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה. והנשארים בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף. וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם. ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם. והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו. והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי. אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר. והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם. ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם. וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להית להם לאלהים אני יהוה. אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה.

27 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה. והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש. ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל. ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים. ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף. ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים. ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן. ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש. לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש. ואם כל

בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן. והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה. ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך. ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום. ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו. ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף. אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום. ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך. ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו. ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד. והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו. ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה. וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה. בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ. וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל. אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא. ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך. אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה. כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת. וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה. ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו. וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה. לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל. אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני.

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר. שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם. מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן. ואתכם יהיו
איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא. ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליצור בן שדיאור. לשמעון שלמיאל בן צורישדי. ליהודה נחשון
בן עמינדב. לישכר נתנאל בן צוער. לזבולן אליאב בן חלן. לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור. לבנימן אבידן בן גדעני. לדן
אחיעזר בן עמישדי. לאשר פגעיאל בן עכרן. לגד אליסף בן דעואל. לנפתלי
אחירע בן עינן. אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם.
ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות. ואת כל העדה
הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם. כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני. ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה
ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות. לבני שמעון תולדתם למשפחתם
לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא. פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות. לבני גד
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא. פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים. לבני
יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות.
לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות. לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות. לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף
וחמש מאות. לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף
ומאתים. לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות. לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן

עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע
מאות. לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש
מאות. בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא. פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע
מאות. אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש
אחד לבית אבתיו היו. ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל. ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים. והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם. וידבר יהוה
אל משה לאמר. אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל. ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו
המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו. ובנסע
המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת.
וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם. והלוים יחנו סביב
למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
משכן העדות. ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו.

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו
בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו. והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב. וצבאו ופקדיהם ארבעה
ושבעים אלף ושש מאות. והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל
בן צוער. וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות. מטה זבולן ונשיא
לבני זבולן אליאב בן חלן. וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות. כל
הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
לצבאתם ראשנה יסעו. דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן
אליצור בן שדיאור. וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות. והחונם
עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי. וצבאו ופקדיהם
תשעה וחמשים אלף ושלש מאות. ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל.
וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים. כל הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים
יסעו. ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על
ידו לדגליהם. דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד. וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות. ועליו מטה מנשה ונשיא
לבני מנשה גמליאל בן פדהצור. וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים.

ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני. וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות. כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו. דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי. וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות. והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן. וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות. ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן. וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות. כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם. אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה.
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו.

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני. ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן. וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם. וידבר יהוה אל משה לאמר. הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו. ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן. ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן. ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל. ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת. וידבר יהוה אל משה לאמר. ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים. כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה. וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר. פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם. ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה. ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי. ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי. ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל. ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם. לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני. פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות. משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה. ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל. ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח

אהל מועד. וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו. ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי. במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש. משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה. ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל. ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו. ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש. למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי. ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים. ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה. ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו. ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם. והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת. כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף. ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם. ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל. ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל. ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים. וידבר יהוה אל משה לאמר. קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה. ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלוים מבכור בני ישראל. ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל. ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם. ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים. מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש. ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה.

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם. מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד. זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים. ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת. ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו

בדיו. ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת
ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה. ופרשו עליהם בגד
תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו. ולקחו בגד תכלת וכסו
את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה
אשר ישרתו לה בהם. ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על
המוט. ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו
את בדיו. ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת
וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט. ודשנו את המזבח ופרשו עליו
בגד ארגמן. ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת את
המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש
ושמו בדיו. וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה
ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת
באהל מועד. ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת
התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו. וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן לאמר. אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים.
וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו
אותם איש איש על עבדתו ואל משאו. ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו.
וידבר יהוה אל משה לאמר. נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם
למשפחתם. מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא
לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד. זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד
ולמשא. ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר
עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד. ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער
החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
ואת כל אשר יעשה להם ועבדו. על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני
לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת את כל משאם. זאת עבדת
משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן. בני
מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם. מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד. וזאת
משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו.
ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם
ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם. זאת עבדת משפחת בני מררי לכל
עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן. ויפקד משה ואהרן ונשיאי
העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם. מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד. ויהיו פקדיהם למשפחתם

אלפים שבע מאות וחמשים. אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה. ופקודי בני גרשון
למשפחותם ולבית אבתם. מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
הבא לצבא לעבדה באהל מועד. ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
ושש מאות ושלשים. אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה. ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית
אבתם. מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה
באהל מועד. ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים. אלה פקודי
משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה. כל הפקדים
אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם. מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת
משא באהל מועד. ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים. על פי
יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה
יהוה את משה.

5 וידבר יהוה אל משה לאמר. צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע
וכל זב וכל טמא לנפש. מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא
יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם. ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל
מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל. וידבר יהוה אל
משה לאמר. דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם
למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא. והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב
את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו. ואם אין לאיש גאל
להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר
בו עליו. וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה. ואיש את
קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל. ושכב איש
אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא
נתפשה. ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה. והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו
לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון. והקריב אתה הכהן
והעמדה לפני יהוה. ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה
בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים. והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה
ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד

הכהן יהיו מי המרים המאררים. והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה. ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך. והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה. ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן. וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים. והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים. ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח. וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים. והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה. ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע. זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה. או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת. ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה.

6 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה. מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל. כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל. כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו. כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא. לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו. כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה. וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו. וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד. ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא. והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו. וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד. והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים. וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם. והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו. ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת

נסכו. וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים. ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו. והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין. זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם. יברכך יהוה וישמרך. יאר יהוה פניו אליך ויחנך. ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום. ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם. ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים. ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן. ויאמר יהוה אל משה לאמר. קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש כפי עבדתו. ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים. את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם. ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן. ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו. ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח. ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח. ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה. וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב. ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר. הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער. ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד

כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן. ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור. ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי. ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל. ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד. ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור. ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר

עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני. ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי. ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן. ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן. קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן. זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה. שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש. כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה. כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת. וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו. ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו.

8 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה. וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה. וידבר יהוה אל משה לאמר. קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת

אתם. וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל
בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו. ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן
ופר שני בן בקר תקח לחטאת. והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת
את כל עדת בני ישראל. והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את
ידיהם על הלוים. והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו
לעבד את עבדת יהוה. והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את
האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים. והעמדת את הלוים לפני
אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה. והבדלת את הלוים מתוך בני
ישראל והיו לי הלוים. ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם
והנפת אתם תנופה. כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל
רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי. כי לי כל בכור בבני ישראל באדם
ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי. ואקח את הלוים
תחת כל בכור בבני ישראל. ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני
ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה
בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש. ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל.
ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם
אהרן לטהרם. ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם. וידבר יהוה אל
משה לאמר. זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת אהל מועד. ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד.
ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים
במשמרתם.

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמר. ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו. בארבעה עשר יום בחדש
הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו.
וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח. ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו
בני ישראל. ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח
ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא. ויאמרו האנשים ההמה
אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו
בתוך בני ישראל. ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם. וידבר
יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש

או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה. בחדש השני בארבעה
עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו. לא ישאירו ממנו עד
בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו. והאיש אשר הוא טהור
ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה
לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא. וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ.
וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד בקר. כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה. ולפי
העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
שם יחנו בני ישראל. על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר
ישכן הענן על המשכן יחנו. ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני
ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו. ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן
על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו. ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה
הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו. או ימים או חדש או ימים
בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו.
על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד
משה.

10 וידבר יהוה אל משה לאמר. עשה לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה
אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות. ותקעו בהן ונועדו אליך כל
העדה אל פתח אהל מועד. ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי
ישראל. ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה. ותקעתם תרועה שנית
ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם. ובהקהיל את הקהל
תתקעו ולא תריעו. ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם
לדרתיכם. וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם בחצצרות
ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם. וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם. ויהי בשנה השנית בחדש השני
בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת. ויסעו בני ישראל למסעיהם
ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן. ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה.
ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב. ועל
צבא מטה בני ישׂשכר נתנאל בן צוער. ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון.
והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן. ונסע דגל מחנה ראובן
לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור. ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן

צורי שדי. ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל. ונסעו הקהתים נשאי
המקדש והקימו את המשכן עד באם. ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל
צבאו אלישמע בן עמיהוד. ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור. ועל
צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני. ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל
המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי. ועל צבא מטה בני אשר
פגעיאל בן עכרן. ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן. אלה מסעי בני
ישראל לצבאתם ויסעו. ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים
אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל. ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך.
ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים. והיה
כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך. ויסעו מהר
יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה. וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה. ויהי בנסע הארן ויאמר
משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך. ובנחה יאמר שובה יהוה
רבבות אלפי ישראל.

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש
יהוה ותאכל בקצה המחנה. ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה
ותשקע האש. ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה.
והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי
יאכלנו בשר. זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת
האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים. ועתה נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו. והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח. שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם
לשד השמן. וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו. וישמע משה את העם
בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע. ויאמר
משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא
כל העם הזה עלי. האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר
אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו.
מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה. לא
אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני. ואם ככה את עשה לי
הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי. ויאמר יהוה אל משה
אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו
ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך. וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי

מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך. ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם. לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום. עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים. ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים. הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם. ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא. ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל. וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו. וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה. וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה. ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם. ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם. ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל. ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ. ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה. הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד. ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים. מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות.

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח. ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה. והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם. וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם. ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו. לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה. ויחר אף יהוה בם וילך. והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה

מצרעת. ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו
ואשר חטאנו. אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו. ויצעק
משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה. ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק
בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף.
ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים. ואחר
נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן.

13 וידבר יהוה אל משה לאמר. שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם.
וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל
המה. ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור. למטה שמעון שפט בן חורי.
למטה יהודה כלב בן יפנה. למטה יששכר יגאל בן יוסף. למטה אפרים הושע
בן נון. למטה בנימן פלטי בן רפוא. למטה זבולן גדיאל בן סודי. למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן סוסי. למטה דן עמיאל בן גמלי. למטה אשר סתור בן
מיכאל. למטה נפתלי נחבי בן ופסי. למטה גד גאואל בן מכי. אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע.
וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את
ההר. וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה
המעט הוא אם רב. ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה
הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים. ומה הארץ השמנה הוא
אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי
בכורי ענבים. ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת. ויעלו בנגב
ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה
לפני צען מצרים. ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים. למקום ההוא קרא נחל אשכול
על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל. וישבו מתור הארץ מקץ
ארבעים יום. וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר
פארן קדשה וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ. ויספרו לו
ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה. אפס
כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם.
עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני ישב על
הים ועל יד הירדן. ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה
כי יכול נוכל לה. והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק
הוא ממנו. ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר

עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות. ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם.

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו. ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה. ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה. ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל. ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם. ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד. אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש. אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם. ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל. ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו. ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וענגך עמד עלהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ויאמר יהוה סלחתי כדברך. ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ. כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה. ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי. אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם. במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן

עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי. אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון. וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה. ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר. במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי. אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו. והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ. וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה. ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ. וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד. וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו. ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח. אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם. כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם. ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה. וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה.

15 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם. ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן. והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן. ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד. או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין. ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה. וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה. והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין. ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה. ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים. כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם. כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה. וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה. הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה. תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ

אשר אני מביא אתכם שמה. והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה. ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה. מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם. וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה. את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם. והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת. וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם. ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה. ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת. וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו. האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה. והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה. כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה. ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת. ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה. ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו. ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה. ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה. ויאמר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם.

16 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן. ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם. ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה. וישמע משה ויפל על פניו. וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו. זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו. ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי. ויאמר משה אל קרח שמעו נא

בני לוי. המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם. ויקרב
אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה. לכן אתה וכל עדתך
הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו. וישלח משה לקרא לדתן
ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה. המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר. אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה. ויחר
למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי
ולא הרעתי את אחד מהם. ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה
אתה והם ואהרן מחר. וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו. ויקחו
איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד
ומשה ואהרן. ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד
יהוה אל כל העדה. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. הבדלו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע. ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר
האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל
העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם. ויקם משה וילך אל דתן
ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל. וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי
האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם. ויעלו
מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם. ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל
המעשים האלה כי לא מלבי. אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני. ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה
ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים
האלה את יהוה. ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
תחתיהם. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש. וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ
ויאבדו מתוך הקהל. וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו
הארץ. ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי
הקטרת. וידבר יהוה אל משה לאמר. אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את
המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו. את מחתות החטאים
האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל. ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר
הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח. זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב

איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח
וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו. וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על
משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה. ויהי בהקהל העדה על משה
ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה. ויבא משה
ואהרן אל פני אהל מועד. וידבר יהוה אל משה לאמר. הרמו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם. ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן
עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא
הקצף מלפני יהוה החל הנגף. ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל
והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם. ויעמד בין המתים ובין
החיים ותעצר המגפה. ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
מלבד המתים על דבר קרח. וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה
נעצרה.

17 וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה
לבית אב מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב
על מטהו. ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם.
והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה. והיה האיש אשר
אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם
עליכם. וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד
מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם.
וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת. ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל
העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים. ויצא
משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו.
ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני
מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו. ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה.
ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו. כל הקרב הקרב
אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע.

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש
ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם. וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך
הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת. ושמרו
משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא
ימתו גם הם גם אתם. ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת
האהל וזר לא יקרב אליכם. ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח

ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל. ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד. ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת. וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם. זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך. בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך. וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו. כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים. בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו. כל חרם בישראל לך יהיה. כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה. ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא. אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה. ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה. כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך. ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל. ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד. ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות. ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. וידבר יהוה אל משה לאמר. ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר. ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב. כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן. מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו. ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב. ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד. ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו

ולא תמותו.

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. זאת חקת התורה אשר צוה יהוה
לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
אשר לא עלה עליה על. ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ
למחנה ושחט אתה לפניו. ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני
אהל מועד מדמה שבע פעמים. ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה ישרף. ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל
תוך שרפת הפרה. וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב. והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב. ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא. וכבס האסף את אפר
הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת
עולם. הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים. הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר. כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא
ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
בו. זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
שבעת ימים. וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא. וכל אשר יגע
על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים.
ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי. ולקח אזוב
וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו
שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר. והזה הטהר על הטמא ביום
השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר
בערב. ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את
מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא. והיתה להם לחקת עולם
ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב. וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב.

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש
ותמת שם מרים ותקבר שם. ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן.
וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה. ולמה
הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו. ולמה
העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן

ורמון ומים אין לשתות. ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו
על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם. וידבר יהוה אל משה לאמר. קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו
והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם. ויקח משה את
המטה מלפני יהוה כאשר צוהו. ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים. וירם משה את
ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם. ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן
לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם. המה מי מריבה אשר רבו
בני ישראל את יהוה ויקדש בם. וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה
אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו. וירדו אבתינו
מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו. ונצעק אל יהוה
וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך.
נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך
לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך. ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן
בחרב אצא לקראתך. ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה
אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה. ויאמר לא תעבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד חזקה. וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט
ישראל מעליו. ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר. ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר. יאסף אהרן אל עמיו
כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי
מריבה. קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר. והפשט את אהרן
את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם. ויעש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה. ויפשט משה את אהרן את בגדיו
וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן
ההר. ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל.

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם
בישראל וישב ממנו שבי. וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם
הזה בידי והחרמתי את עריהם. וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה. ויסעו מהר ההר דרך ים
סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך. וידבר העם באלהים ובמשה
למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם
הקלקל. וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב

מישראל. ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל
יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם. ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי. ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת
וחי. ויסעו בני ישראל ויחנו באבת. ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר
אשר על פני מואב ממזרח השמש. משם נסעו ויחנו בנחל זרד. משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין
מואב ובין האמרי. על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת
הנחלים ארנון. ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב. ומשם
בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים. אז
ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה. באר חפרוה שרים כרוה נדיבי
העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה. וממתנה נחליאל ומנחליאל במות.
ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן. וישלח
ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר. אעברה בארצך לא נטה בשדה
ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך. ולא נתן סיחן
את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהצה וילחם בישראל. ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד
יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון. ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב
ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה. כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי
הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן. על כן
יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון. כי אש יצאה מחשבון
להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן. אוי לך מואב אבדת עם
כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון. ונירם אבד חשבון עד
דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא. וישב ישראל בארץ האמרי. וישלח משה
לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם. ויפנו ויעלו דרך הבשן
ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי. ויאמר יהוה אל
משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון. ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד
בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו.

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו. וירא בלק בן צפור
את כל אשר עשה ישראל לאמרי. ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ
מואב מפני בני ישראל. ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל
סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא.

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי. ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר. וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק. ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם. ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך. ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי. הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו. ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא. ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם. ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו. ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה. ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי. כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה. ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה. ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי. ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה. ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב. ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו. ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך. ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה. ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה. ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול. ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל. ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים. ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך. ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא. ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו. ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי. ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי. ויאמר בלעם אל

מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע
בעיניך אשובה לי. ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק. וישמע בלק כי בא
בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול. ויאמר
בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם
לא אוכל כבדך. ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר
מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר. וילך בלעם עם בלק ויבאו
קרית חצות. ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו. ויהי בבקר
ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם.

23 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים. ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח.
ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
יראני והגדתי לך וילך שפי. ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת
המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח. וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב
אל בלק וכה תדבר. וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב. וישא
משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב
ולכה זעמה ישראל. מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה. כי מראש
צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב. מי מנה
עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו.
ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך. ויען
ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר. ויאמר אליו בלק לך נא
אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו
לי משם. ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
במזבח. ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה. ויקר יהוה אל
בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר. ויבא אליו והנו נצב על
עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה. וישא משלו ויאמר קום בלק
ושמע האזינה עדי בנו צפר. לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא
יעשה ודבר ולא יקימנה. הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה. לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו. אל מוציאם
ממצרים כתועפת ראם לו. כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר
ליעקב ולישראל מה פעל אל. הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד
יאכל טרף ודם חללים ישתה. ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך
לא תברכנו. ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר

יהוה אתו אעשה. ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם. ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן. ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים. ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח.

24 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו. וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים. וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין. נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים. מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל. כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים. יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו. אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ. כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואררך ארור. ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים. ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד. ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר. אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר. ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים. וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין. נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים. אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת. והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל. וירד מיעקב והאביד שריד מעיר. וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד. וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך. כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך. וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל. וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד. ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו.

25 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב. ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן. ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל. ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל. ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור. והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את

המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד. וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו. ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל. ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף. וידבר יהוה אל משה לאמר. פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי. לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל. ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני. ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא. וידבר יהוה אל משה לאמר. צרור את המדינים והכיתם אותם. כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור.

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר. שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל. וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר. מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים. ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי. לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי. אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים. ובני פלוא אליאב. ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס. ובני קרח לא מתו. בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני. לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי. אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים. בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני. לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי. לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי. אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות. בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען. ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי. ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי. אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות. בני יששכר

למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני. לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני. אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות. בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי. אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות. בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים. בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי. אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי. ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי. ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי. וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה. אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות. אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני. ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני. אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם. בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי. לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי. ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי. אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות. אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם. כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות. בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי. לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי. ושם בת אשר שרח. אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות. בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני. ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי. אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות. אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים. וידבר יהוה אל משה לאמר. לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות. לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו. אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו. על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט. ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי. אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם. ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם. ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת

איתמר. וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה. ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל. אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו. ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני. כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון.

27 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה. ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר. אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו. למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו. ויקרב משה את משפטן לפני יהוה. ויאמר יהוה אל משה לאמר. כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן. ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו. ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו. ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו. ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה. ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל. וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך. כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן. וידבר משה אל יהוה לאמר. יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה. אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה. ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו. והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם. ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל. ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה. ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה. ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה.

28 וידבר יהוה אל משה לאמר. צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם זה האשה

אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד. את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין. עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה. ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה. וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה. ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד. ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה. ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה. ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו. ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה. ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל. ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו. והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו. עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים. ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם. מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה. כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו. וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו. וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו. והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד. עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים. שעיר עזים אחד לכפר עליכם. מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם.

29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם. ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל. ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים. ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם. מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה. ובעשור לחדש

השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו. והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד. עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים. שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם.
ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים. והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם. ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים. ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה. וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט. ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם. וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט. ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה. וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם. מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט. ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה. וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט. ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה. וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט. ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה. וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם. ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם. ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה.
ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו. והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם. מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט. ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה. אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם. ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה.

30 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה. איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה. ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה. ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום. ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה. ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה. ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו. ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה. ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה. ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה. ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום. ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה. כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו. ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו. ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה. אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה.

31 וידבר יהוה אל משה לאמר. נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך. וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין. אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא. וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא. וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו. ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר. ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב. וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו. ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש. ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה. ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו. ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה. ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות

הבאים מצבא המלחמה. ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה. הן הנה היו
לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת
יהוה. ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו. וכל הטף
בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם. ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת
ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
ושביכם. וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו. ויאמר
אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה
יהוה את משה. אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל
ואת העפרת. כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא
וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים. וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
ואחר תבאו אל המחנה. ויאמר יהוה אל משה לאמר. שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה. וחצית את
המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה. והרמת מכס ליהוה
מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן
הבקר ומן החמרים ומן הצאן. ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת
יהוה. וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן
החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה.
ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה. ויהי המלקוח יתר הבז
אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים. ובקר
שנים ושבעים אלף. וחמרים אחד וששים אלף. ונפש אדם מן הנשים אשר לא
ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף. ותהי המחצה חלק היצאים בצבא
מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות. ויהי
המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים. והבקר ששה ושלשים אלף
ומכסם ליהוה שנים ושבעים. וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה
אחד וששים. ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש.
ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה.
וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים. ותהי מחצת העדה
מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות. ובקר
ששה ושלשים אלף. וחמרים שלשים אלף וחמש מאות. ונפש אדם ששה עשר
אלף. ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן
הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה.
ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות. ויאמרו
אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו
איש. ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל

וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה. ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה. ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות. אנשי הצבא בזזו איש לו. ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה.

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה. ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר. עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען. הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה. ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן. ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה. ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה. כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ. ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה. ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר. אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי. בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה. ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה. והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל. כי תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה. ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו. ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ. לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו. כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה. ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה. ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו. ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה. ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם. בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו. ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה. טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד. ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר. ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת

יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל. ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה. ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען. ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה. נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן. ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב. ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער. ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה. ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן. ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים. ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו. וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה. ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה. ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר. ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו.

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן. ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם. ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים. ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים. ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת. ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר. ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל. ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה. ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם. ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף. ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין. ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה. ויסעו מדפקה ויחנו באלוש. ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות. ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני. ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה. ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת. ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה. ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ. ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה. ויסעו מלבנה ויחנו ברסה. ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה. ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר. ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה. ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת. ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת. ויסעו מתחת ויחנו בתרח. ויסעו מתרח ויחנו במתקה. ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה. ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות.

ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן. ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד. ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה. ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה. ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר. ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש. ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום. ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש. ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר. וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל. ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה. ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן. ויסעו מפונן ויחנו באבת. ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב. ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד. ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה. ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו. ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו. ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב. וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען. והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו. והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה. והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו. ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה. והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם.

34 וידבר יהוה אל משה לאמר. צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה. והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה. ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה. ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה. וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים. וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר. מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה. ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון. והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה. וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה. וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב. ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה. כי לקחו מטה בני

הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם. שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה. וידבר יהוה אל משה לאמר. אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון. ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ. ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה. ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד. למטה בנימן אלידד בן כסלון. ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי. לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד. ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן. ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך. ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן. ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי. ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד. אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען.

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר. צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים. והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם. ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב. ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים. ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר. כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן. והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים. וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען. והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה. והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט. והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם. את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה. לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה. ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח. ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח. או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח. גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו. ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת. או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו. ואם בפתע בלא

איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה. או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו. ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה. והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש. ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה. ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם. כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו. והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם. כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות. ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת. ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן. ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו. ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל.

36 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל. ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו. והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע. ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן. ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים. זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים. ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל. וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו. ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל. כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד. ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים. ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן. אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו.

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב. אחד עשר יום מחרב דרך הר
שעיר עד קדש ברנע. ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם. אחרי הכתו את סיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי.
בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר. יהוה
אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה. פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת. ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם
אחריהם. ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם. יהוה
אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב. יהוה אלהי אבותכם
יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם. איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם וריבכם. הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם. ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות. ואקח
את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים
ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם. ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו. לא
תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו. ואצוה אתכם בעת
ההוא את כל הדברים אשר תעשון. ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא
עד קדש ברנע. ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו.
ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך
לך אל תירא ואל תחת. ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן. וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבט. ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה. ויקחו בידם מפרי
הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן
לנו. ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם. ותרגנו באהליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו.
אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת
ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם. ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון

מהם. יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם. ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה. ובדבר הזה אינכם
מאמינם ביהוה אלהיכם. ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש
לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם. וישמע יהוה את קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר. אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ
הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם. זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן
את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה. גם בי התאנף יהוה
בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם. יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה
אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל. וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם
אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה. ואתם
פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף. ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו
נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו
לעלת ההרה. ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני
בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם. ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי
יהוה ותזדו ותעלו ההרה. ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו
אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה. ותשבו ותבכו
לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם. ותשבו בקדש ימים רבים
כימים אשר ישבתם.

2 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר
ימים רבים. ויאמר יהוה אלי לאמר. רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה.
ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו
מכם ונשמרתם מאד. אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל
כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר. אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים
תכרו מאתם בכסף ושתיתם. כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך
את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר.
ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב. ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם
מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה. האמים
לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים. רפאים יחשבו אף הם כענקים
והמאבים יקראו להם אמים. ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם. עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד. והימים אשר

הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם. וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם. ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם. וידבר יהוה אלי לאמר. אתה עבר היום את גבול מואב את ער. וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה. ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים. עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם. כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה. והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם. קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה. היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך. ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר. אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול. אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי. כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו. ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה. ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו. ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה. ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו. ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד. רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו. מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו. רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו.

3 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי. ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון. ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד. ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן. כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד. ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן

מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף. וכל הבהמה ושלל הערים בזונו
לנו. ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל
ארנן עד הר חרמון. צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר. כל ערי
המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן. כי רק
עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת
בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש. ואת הארץ הזאת
ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי
לראובני ולגדי. ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל
חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים. יאיר בן מנשה לקח את כל
חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר
עד היום הזה. ולמכיר נתתי את הגלעד. ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד
נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון. והערבה והירדן וגבל
מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה. ואצו אתכם
בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל. רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי
מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם. עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם
וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
לירשתו אשר נתתי לכם. ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את
כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות
אשר אתה עבר שמה. לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם. ואתחנן
אל יהוה בעת ההוא לאמר. אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את
גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך. אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב
הזה והלבנון. ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך
אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה. וצו את יהושע
וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר
תראה. ונשב בגיא מול בית פעור.

4 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן
לכם. לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם. עיניכם הראת את אשר עשה יהוה
בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך

מקרבך. ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום. ראה למדתי אתכם
חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים
שמה לרשתה. ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה. כי מי
גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו. ומי גוי גדול
אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום. רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון.
ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל.
וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים
זולתי קול. ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
על שני לחות אבנים. ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים
לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. ונשמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש.
פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה. תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים. תבנית כל רמש
באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ. ופן תשא עיניך השמימה
וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית
להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים.
ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום
הזה. ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא
אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה. כי אנכי מת בארץ הזאת
אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת. השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך. כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא. כי
תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל
ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו. העידתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון. והפיץ יהוה אתכם בעמים
ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה. ועבדתם שם אלהים
מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן.
ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך. בצר

לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו. כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם. כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו. השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי. או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך. אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו. מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש. ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים. להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.
ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים. אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש. לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי. את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי. וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים. בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים. ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש. מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון. וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה.

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם. יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב. לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים. פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש. אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר. אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים

מתחת לארץ. לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי. ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו. לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא. שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך. וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת. כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך. לא תרצח. ולא תנאף. ולא תגנב. ולא תענה ברעך עד שוא. ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך. את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי. ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם. ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי. ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו. כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי. קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו. וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו. מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם. לך אמר להם שובו לכם לאהליכם. ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה. ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל. בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון.

6 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכן ימיך. ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש. שמע ישראל יהוה

אלהינו יהוה אחד. ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך.
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך. ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ידך והיו
לטטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך. והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
גדלת וטבת אשר לא בנית. ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת
חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת. השמר
לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. את יהוה
אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע. לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיכם. כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה
אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה. לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר
נסיתם במסה. שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך.
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה
אשר נשבע יהוה לאבתיך. להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה. כי
ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
אתכם. ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה. ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו
לעינינו. ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
לאבתינו. ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו
לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה. וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את
כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו.

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים
מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים
ועצומים ממך. ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא
תכרת להם ברית ולא תחנם. ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח
לבנך. כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם
והשמידך מהר. כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו
ואשירהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש. כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך
בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה. לא
מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים.
כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה
אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים. וידעת כי יהוה
אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו

לאלף דור. ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו. ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם. והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך. ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך. ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך. והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך. ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך. כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם. לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים. המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם. וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך. לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא. ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה. ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם. ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם. פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא. ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא.

8 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם. וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא. ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם. שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה. וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך. ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו. כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר. ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש. ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת. ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך.

השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום. פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת. ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה. ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש. המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך. ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה. וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה. והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון. כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם.

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים. עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק. וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך. אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך. לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב. וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה. זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה. ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם. בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי. ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל. ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים לחות הברית. ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה. ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו. ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לחת הברית על שתי ידי. וארא והנה

חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם. ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם. ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו. כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא. ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא. ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר. ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה. ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו. ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם. ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם. ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה. זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו. פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר. והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה.

10 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ. ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון. ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי. ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי. ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה. ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו. משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים. בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה. על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו. ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך. ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם. ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה

אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך. לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך. הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה. רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה. ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד. כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד. עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה. ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע. הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך. בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב.

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים. וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה. ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו. ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה. ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה. ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל. כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה. ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש. כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק. והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים. ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה. והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך. ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם. וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת

בין עיניכם. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ. כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו. והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם. כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם. לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם. ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום. והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם. והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל. הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה. כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה. ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום.

12 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה. אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן. ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא. לא תעשון כן ליהוה אלהיכם. כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה. והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם. ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך. לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו. כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך. ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח. והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר

נדריכם אשר תדרו ליהוה. ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם. השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה. כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך. רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל. רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים. לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך. כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך. השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך. כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר. כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך. אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו. רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר. לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים. לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה. רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה. ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל. שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך. כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם. השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני. לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם. את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו.

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת. ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם. לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם. אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו

תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון. והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך. כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך. מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו. כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה. וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך. כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר. יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם. ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך. הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב. ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד. ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך. כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך.

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת. כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה. לא תאכל כל תועבה. זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים. איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר. וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו. אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם. ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו. את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו. וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם. כל צפור טהרה תאכלו. וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה. והראה ואת האיה והדיה למינה. ואת כל ערב למינו. ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו. את הכוס ואת הינשוף והתנשמת. והקאת ואת

הרחמה ואת השלך. והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף. וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו. כל עוף טהור תאכלו. לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה. ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים. וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך. ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו. ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך. והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך. מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך. ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה.

15 מקץ שבע שנים תעשה שמטה. וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה. את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך. אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה. רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום. כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו. כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון. כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו. השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא. נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך. כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך. כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך. וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם. העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו. וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום. והיה כי יאמר

אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך. ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן. לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה. כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך. לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך. וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך. בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל. רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים.

16 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה. וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם. לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר. לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך. כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים. ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך. ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה. שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות. ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך. ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם. וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה. חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך. ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך. שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח. שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם. איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך. שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם. צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך. לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה

אלהיך אשר תעשה לך. ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך.

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא. כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו. וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי. והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל. והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו. על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד. יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך. כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו. ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט. ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך. על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל. וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד. כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי. שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא. רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד. ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד. והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים. והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם. לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל.

18 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון. ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו. וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה. ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך

תתן לו. כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים. וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה. ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה. חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות. כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם. לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף. וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים. כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך. תמים תהיה עם יהוה אלהיך. כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך. נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון. ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות. ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו. נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו. והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו. אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא. וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה. אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו.

19 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם. שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה. תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח. וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם. ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי. פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום. על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך. ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך. כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה. ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים. וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם

עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל. ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת. לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך. לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה. לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר. כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה. ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם. ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך. והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך. ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל.

20 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים. והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם. ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם. כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם. ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו. ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו. ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה. ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו. והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם. כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום. והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך. ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה. ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב. רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך. כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה. רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה. כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך. למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם. כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור. רק

עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה.

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא
נודע מי הכהו. ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל. והיה
העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה
אשר לא משכה בעל. והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר
לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל. ונגשו הכהנים בני לוי כי בם
בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע. וכל
זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה
בנחל. וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו. כפר לעמך
ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם.
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה. כי תצא למלחמה
על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו. וראית בשביה אשת יפת תאר
וחשקת בה ולקחת לך לאשה. והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה
ועשתה את צפרניה. והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה
את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה.
והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר עניתה. כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה
וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה. והיה ביום הנחילו
את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה
הבכר. כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי
הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה. כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע
בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם. ותפשו בו אביו ואמו והוציאו
אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו. ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה
איננו שמע בקלנו זולל וסבא. ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע
מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו. וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עץ. לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת
אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה.

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם
לאחיך. ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך
עד דרש אחיך אתו והשבתו לו. וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם. לא

תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו.
לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך
כל עשה אלה. כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או
ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים. שלח
תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים. כי תבנה
בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו. לא
תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם. לא
תחרש בשור ובחמר יחדו. לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו. גדלים תעשה
לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה. כי יקח איש אשה ובא אליה
ושנאה. ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת
לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים. ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את
בתולי הנער אל זקני העיר השערה. ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי
לאיש הזה לאשה וישנאה. והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי
לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר. ולקחו זקני
העיר ההוא את האיש ויסרו אתו. וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי
הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו. ואם
אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער. והוציאו את הנער אל פתח בית
אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית
אביה ובערת הרע מקרבך. כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל. כי יהיה נער
בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה. והוצאתם את שניהם אל
שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא
צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך.
ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת
האיש אשר שכב עמה לבדו. ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי
כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה. כי בשדה מצאה צעקה
הנער המארשה ואין מושיע לה. כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו. ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף
ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו. לא יקח איש את אשת
אביו ולא יגלה כנף אביו.

23 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה. לא יבא ממזר בקהל יהוה גם
דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה. לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם. על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם

ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך. ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך. לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולם. לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו. בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה. כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע. כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה. והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה. ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ. ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך. כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך. לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו. עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו. לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל. לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם. לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך. לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה. כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא. וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא. מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך. כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן. כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך.

24 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו. ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר. ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה. לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה. כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח. לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל. כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך. השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות. זכור את אשר עשה יהוה

אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים. כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא
אל ביתו לעבט עבטו. בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את
העבוט החוצה. ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו. השב תשיב לו את העבוט
כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך. לא
תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך. ביומו תתן שכרו
ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל
יהוה והיה בך חטא. לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
בחטאו יומתו. לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה. וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה. כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך. כי תחבט זיתך לא
תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה. כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר
ליתום ולאלמנה יהיה. וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה.

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק
והרשיעו את הרשע. והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי
רשעתו במספר. ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה
ונקלה אחיך לעיניך. לא תחסם שור בדישו. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה. והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו
מישראל. ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי. וקראו לו
זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה. ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית אחיו. ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל. כי ינצו
אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה
ידה והחזיקה במבשיו. וקצתה את כפה לא תחוס עינך. לא יהיה לך בכיסך אבן
ואבן גדולה וקטנה. לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה. אבן שלמה
וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך. כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול. זכור
את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך בדרך ויזנב בך
כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים. והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה

את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח.

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה. ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם. ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו. ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך. וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב. וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה. ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו. ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים. ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך. ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך. כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישת שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו. ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי. לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש. היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך. את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו. ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו. ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר.

27 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום. והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד. וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך. והיה בעברכם את הירדן

תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם
בשיד. ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל.
אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך.
וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך. וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת באר היטב. וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל
לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך. ושמעת בקול
יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום. ויצו משה את
העם ביום ההוא לאמר. אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את
הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן. ואלה יעמדו על הקללה בהר
עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי. וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל
קול רם. ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם
בסתר וענו כל העם ואמרו אמן. ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן.
ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן. ארור משגה עור בדרך ואמר כל
העם אמן. ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן. ארור שכב
עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן. ארור שכב עם כל בהמה
ואמר כל העם אמן. ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
אמן. ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן. ארור מכה רעהו בסתר ואמר
כל העם אמן. ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן. ארור
אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן.

28 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ. ובאו עליך כל
הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך. ברוך אתה בעיר וברוך
אתה בשדה. ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות
צאנך. ברוך טנאך ומשארתך. ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך. יתן יהוה
את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים
ינוסו לפניך. יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך. יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר
את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו. וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא
עליך ויראו ממך. והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך. יפתח יהוה לך את
אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך
והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה. ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק
למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום

לשמר ולעשות. ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם. והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך. ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה. ארור טנאך ומשארתך. ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך. ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך. ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני. ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך. והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל. יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך. יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ. והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד. יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא. יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב. והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע. אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו. שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע. בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך. פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים. והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה. יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך. יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן. והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה. זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה. כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת. זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך. בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי. כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל. הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה. הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב. ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך. והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם. תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל. ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר

כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך. ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו. גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן. ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך. והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך. ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך. האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר. מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך. הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה. ובשליתה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך. אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך. והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים. והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך. גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך. ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך. והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן. ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש. והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך. בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה. והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה.

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב. ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו. המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם. ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה.

ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך. לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם. ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם. ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי. ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון. אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך. לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום. למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב. ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת. כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום. כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם. ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם. פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה. והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה. לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים. והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה. ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה. גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו. ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה. ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים. וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם. ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה. ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה. הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת.

30 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה. ושבת עד יהוה

אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך. ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך. והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך. ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך. ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך. ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום. והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך. כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך. כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא. לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה. ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו. ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה. ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם. הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכן ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה. העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם.

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל. ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה. יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה. ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם. ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם. חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך. ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם

הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם.
ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת.
ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון
ברית יהוה ואל כל זקני ישראל. ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד
שנת השמטה בחג הסכות. בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם. הקהל את העם
האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את
יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת. ובניהם אשר לא ידעו
ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה. ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך
למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו
באהל מועד. וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל.
ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר
הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו. וחרה
אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה.
ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
אחרים. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל. כי אביאנו אל האדמה
אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים
אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי. והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות
וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר
הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי. ויכתב משה את השירה
הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל. ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק
ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה
עמך. ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם. ויצו
משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר. לקח את ספר התורה הזה
ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד. כי אנכי ידעתי
את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה
ואף כי אחרי מותי. הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה
באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ. כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת
אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
ידיכם. וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם.

32 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. יערף כמטר לקחי תזל
כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב. כי שם יהוה אקרא הבו גדל
לאלהינו. הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר
הוא. שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל. ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל
ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך. זכר ימות עולם בינו שנות דור
ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך. בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל. כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו.
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו.
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו. יהוה בדד
ינחנו ואין עמו אל נכר. ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש
מסלע ושמן מחלמיש צור. חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן
ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר. וישמן ישרון ויבעט שמנת
עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו. יקנאהו בזרים בתועבת
יכעיסהו. יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום
אבתיכם. צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך. וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו.
ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא
אמן בם. הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל
אכעיסם. כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים. אספה עלימו רעות חצי אכלה בם. מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר. מחוץ תשכל חרב
ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה. אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם. לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת. כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה. לו חכמו ישכילו
זאת יבינו לאחריתם. איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם
מכרם ויהוה הסגירם. כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים. כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו. חמת תנינם יינם וראש
פתנים אכזר. הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי. לי נקם ושלם לעת תמוט
רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו. כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי
יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב. ואמר אי אלהימו צור חסיו בו. אשר חלב
זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה. ראו עתה כי אני
אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל.
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם. אם שנותי ברק חרבי ותאחז
במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם. אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל

בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב. הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו. ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון. ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל. ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת. כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה. וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר. עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה. ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו. על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל. כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל.

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו. ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו. אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך. תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל. יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר. וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה. וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה. האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו. יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך. ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון. לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן. וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת. וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים. ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם. וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו. בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה. ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך. עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול. ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד. וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל. ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן. ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון

ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה. ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו. ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך. אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים. מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד. וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל. אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך.

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן. ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון. ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער. ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר. וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה. ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה. ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה. ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה. ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה. ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים. לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו. ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל.

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר. משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל. כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה. מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם. לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך. חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם. רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך. לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל. הלוא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך. ויצו יהושע את שטרי העם לאמר. עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה. ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר. זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת. נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם. עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש. ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך. ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה. כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ.

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה. ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ. וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו. ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה. ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום. והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג. והאנשים רדפו

אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים
אחריהם. והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג. ותאמר אל האנשים
ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי
הארץ מפניכם. כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם
בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן
ולעוג אשר החרמתם אותם. ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש
מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. ועתה
השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד
ונתתם לי אות אמת. והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל
אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות. ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם
למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך
חסד ואמת. ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא
יושבת. ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם. ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו
משבעתך הזה אשר השבעתנו. הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל
בית אביך תאספי אליך הביתה. והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו
בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו.
ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו. ותאמר
כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון. וילכו ויבאו
ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא
מצאו. וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו
את כל המצאות אותם. ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם
נמגו כל ישבי הארץ מפנינו.

3 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו
שם טרם יעברו. ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה. ויצוו
את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים
אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו. אך רחוק יהיה ביניכם ובינו
כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה
כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום. ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
יעשה יהוה בקרבכם נפלאות. ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון
הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם. ויאמר יהוה אל
יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם

משה אהיה עמך. ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד
קצה מי הירדן בירדן תעמדו. ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את
דברי יהוה אלהיכם. ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש
מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי
והיבוסי. הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן. ועתה קחו לכם
שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט. והיה כנוח כפות רגלי
הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון המים
הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד. ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן
והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם. וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי
הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי
קציר. ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר
אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד
יריחו. ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל
ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן.

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר. קחו
לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט. וצוו אותם לאמר
שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים
והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה. ויקרא
יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד
משבט. ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו
לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל. למען תהיה זאת אות
בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם. ואמרתם להם
אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן
והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם. ויעשו כן בני ישראל כאשר
צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע
למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם. ושתים עשרה
אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית
ויהיו שם עד היום הזה. והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל
הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע
וימהרו העם ויעברו. ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים
לפני העם. ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני
ישראל כאשר דבר אליהם משה. כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות יריחו. ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל

ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו. ויאמר יהוה אל יהושע לאמר. צוה
את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן. ויצו יהושע את הכהנים לאמר
עלו מן הירדן. ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו
כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום
על כל גדותיו. והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה
מזרח יריחו. ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים
יהושע בגלגל. ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם
לאמר מה האבנים האלה. והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את
הירדן הזה. אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר
עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו. למען דעת כל עמי
הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים.

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על
הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם
ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל. בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה
לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית. ויעש לו יהושע חרבות צרים
וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות. וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם
היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים.
כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים
לא מלו. כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי
המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם
לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב
ודבש. ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם
בדרך. ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם. ויאמר
יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא
גלגל עד היום הזה. ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום
לחדש בערב בערבות יריחו. ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי
בעצם היום הזה. וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני
ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא. ויהי בהיות יהושע ביריחו
וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר
לו הלנו אתה אם לצרינו. ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל
יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו. ויאמר שר
צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש
הוא ויעש יהושע כן.

6 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא. ויאמר יהוה אל
יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל. וסבתם את העיר כל
אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים. ושבעה
כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר
שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות. והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את
קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם
איש נגדו. ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית
ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה. ויאמרו אל העם
עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה. ויהי כאמר יהושע אל העם
ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו
בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם. והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו
השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות. ואת העם צוה
יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום
אמרי אליכם הריעו והריעתם. ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו
המחנה וילינו במחנה. וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה.
ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך
ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך
ותקוע בשופרות. ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו
ששת ימים. ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט
הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים. ויהי בפעם
השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה
לכם את העיר. והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה
תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו. ורק
אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו. וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר
יהוה יבוא. וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו
העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את
העיר. ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה
וחמור לפי חרב. ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית
האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה.
ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל
אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל. והעיר שרפו
באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה.

ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו. וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה. ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ.

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל. וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי. וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה. ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי. ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים. ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם. ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן. בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו. וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול. ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך. חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם. ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם. קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם. ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים. והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל. וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה. ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי. ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה. ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני. ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי. ואראה

בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה. וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה. ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה. ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור. ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים. ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה.

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו. ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה. ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה. ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים. ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם. ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם. ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם. והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם. וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם. וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי. וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי. ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר. וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק. ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר. וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר. ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר. ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל. ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר. והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו

כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש. ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף. ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי. ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט. ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע. ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב. ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי. ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי. רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע. וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה. ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה. אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל. כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים. ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל. וכל ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה. ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה. לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם.

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי. ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד. וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי. ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים. ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים. וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית. ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית. ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו. ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו

שמעו ואת כל אשר עשה במצרים. ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות. ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית. זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים. ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד. ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו. ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה. ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים. ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים. ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים. ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם. זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם. ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים. ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים. ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי. ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה. ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה. ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום. ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר.

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם. וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים. וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר. עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל. ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה. וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר. ויעל יהושע מן

הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל. ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם בפניך. ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל. ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה. ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב. אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון. וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים. ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל. וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה. וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה. ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה. ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם. ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם. ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר. וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו. ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה. ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון. ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם. ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם. ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב. ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה. ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו. ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה. ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו. ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה. ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני

ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה. אז עלה הרם
מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד. ויעבר
יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה. וילכדוה ביום
ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר
עשה ללכיש. ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה.
וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא
השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה.
וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה. וילכדה ואת מלכה ואת כל
עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר
עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה. ויכה
יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא
השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל. ויכם
יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון. ואת כל המלכים
האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל.
וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה.

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל
מלך אכשף. ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות
דור מים. הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת
חרמון בארץ המצפה. ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת
הים לרב וסוס ורכב רב מאד. ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי
מרום להלחם עם ישראל. ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר
כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת
מרכבתיהם תשרף באש. ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי
מרום פתאם ויפלו בהם. ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה
ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד.
ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף
באש. וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור
לפנים היא ראש כל הממלכות האלה. ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב
החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש. ואת כל ערי המלכים האלה
ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד
יהוה. רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה
שרף יהושע. וכל שלל הערים האלה והבהמה בזזו להם בני ישראל רק את כל
האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה. כאשר צוה יהוה

את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה. ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה. מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם. ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה. לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו במלחמה. כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה. ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע. לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו. ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה.

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה. סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון. והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה. וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי. ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון. משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה. ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם. בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי. מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד. מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד. מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד. מלך עגלון אחד מלך גזר אחד. מלך דבר אחד מלך גדר אחד. מלך חרמה אחד מלך ערד אחד. מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד. מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד. מלך תפוח אחד מלך חפר אחד. מלך אפק אחד מלך לשרון אחד. מלך מדון אחד מלך חצור אחד. מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד. מלך תענך אחד מלך מגדו אחד. מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד. מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד. מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד.

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ
נשארה הרבה מאד לרשתה. זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל
הגשורי. מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב
חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים.
מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי. והארץ
הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת. כל
ישבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתיך. ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה
לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה. עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה. מערוער
אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון.
וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון. והגלעד וגבול
הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה. כל ממלכות עוג בבשן
אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם. ולא
הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל
עד היום הזה. רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו
כאשר דבר לו. ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם. ויהי להם הגבול
מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על
מידבא. חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון. ויהצה
וקדמת ומפעת. וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק. ובית פעור ואשדות
הפסגה ובית הישמות. וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר
מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור
ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ. ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו
בני ישראל בחרב אל חלליהם. ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני
ראובן למשפחתם הערים וחצריהן. ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם.
ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני
רבה. ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר. ובעמק בית
הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד
קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה. זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים
וחצריהם. ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם.
ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר
בבשן ששים עיר. וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני
מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם. אלה אשר נחל משה בערבות

מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה. ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם.

14 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל. בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה. כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה בתוכם. כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם. כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ. ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע. בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי. ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי. וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי. ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה. עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא. ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה. ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה. על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל. ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה.

15 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן. ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה. ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה. ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב. וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן. ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן. ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל. ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב

היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה
עמק רפאים צפנה. ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי
הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים. ונסב הגבול מבעלה ימה אל
הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר
תמנה. ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר
הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה. וגבול ים הימה הגדול וגבול זה
גבול בני יהודה סביב למשפחתם. ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל
פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון. וירש משם כלב את
שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק. ויעל משם אל
ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר. ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר
ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה. וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו
את עכסה בתו לאשה. ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח
מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך. ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני
ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות. זאת נחלת מטה
בני יהודה למשפחתם. ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום
בנגבה קבצאל ועדר ויגור. וקינה ודימונה ועדעדה. וקדש וחצור ויתנן. זיף וטלם
ובעלות. וחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור. אמם ושמע ומולדה. וחצר גדה
וחשמון ובית פלט. וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה. בעלה ועיים ועצם.
ואלתולד וכסיל וחרמה. וצקלג ומדמנה וסנסנה. ולבאות ושלחים ועין ורמון כל
ערים עשרים ותשע וחצריהן. בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה. וזנוח ועין גנים
תפוח והעינם. ירמות ועדלם שוכה ועזקה. ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים
ערים ארבע עשרה וחצריהן. צנן וחדשה ומגדל גד. ודלען והמצפה ויקתאל.
לכיש ובצקת ועגלון. וכבון ולחמס וכתליש. וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים
שש עשרה וחצריהן. לבנה ועתר ועשן. ויפתח ואשנה ונציב. וקעילה ואכזיב
ומראשה ערים תשע וחצריהן. עקרון ובנתיה וחצריה. מעקרון וימה כל אשר על
יד אשדוד וחצריהן. אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים
והים הגבול וגבול. ובהר שמיר ויתיר ושוכה. ודנה וקרית סנה היא דבר. וענב
ואשתמה וענים. וגשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן. ארב ורומה ואשען.
וינים ובית תפוח ואפקה. וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע
וחצריהן. מעון כרמל וזיף ויוטה. ויזרעאל ויקדעם וזנוח. הקין גבעה ותמנה
ערים עשר וחצריהן. חלחול בית צור וגדור. ומערת ובית ענות ואלתקן ערים
שש וחצריהן. קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן. במדבר
בית הערבה מדין וסככה. והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן. ואת
היבוסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה

בירושלם עד היום הזה.

16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו
בהר בית אל. ויצא מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות. וירד ימה אל
גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה. וינחלו בני
יוסף מנשה ואפרים. ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה
עטרות אדר עד בית חורן עליון. ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול
מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה. וירד מינוחה עטרות ונערתה
ופגע ביריחו ויצא הירדן. מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה
זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם. והערים המבדלות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן. ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב
הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד.

17 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד
כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן. ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני
שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם. ולצלפחד בן חפר בן גלעד
בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה. ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני
הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי
יהוה נחלה בתוך אחי אביהן. ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד
והבשן אשר מעבר לירדן. כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד
היתה לבני מנשה הנותרים. ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני
שכם והלך הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח. למנשה היתה ארץ תפוח
ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים. וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים
האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה.
נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון ובישׂשכר
ממזרח. ויהי למנשה בישׂשכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת
ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנתיה וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו
ובנותיה שלשת הנפת. ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויואל
הכנעני לשבת בארץ הזאת. ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס
והורש לא הורישו. וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה. ויאמר אליהם יהושע
אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אץ

לך הר אפרים. ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל. ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד. כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא.

18 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם. ויותרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים. ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם. הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי. והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון. ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו. כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה. ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה. וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה. וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם. ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף. ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און. ועבר משם הגבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון. ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים. ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח. וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל. ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן. ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה. ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאותיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב. והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם. והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ. ובית הערבה

וצמרים ובית אל. והעוים והפרה ועפרה. וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתים
עשרה וחצריהן. גבעון והרמה ובארות. והמצפה והכפירה והמצה. ורקם וירפאל
ותראלה. וצלע האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה
וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם.

19 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך
נחלת בני יהודה. ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה. וחצר שועל
ובלה ועצם. ואלתולד ובתול וחרמה. וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה. ובית
לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן. עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע
וחצריהן. וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב
זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם. מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי
היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם. ויעל הגורל
השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד. ועלה גבולם לימה
ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם. ושב משריד קדמה
מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע. ומשם עבר
קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה. ונסב אתו הגבול
מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל. וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם
ערים שתים עשרה וחצריהן. זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה
וחצריהן. לישש כר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם. ויהי גבולם
יזרעאלה והכסולת ושונם. וחפרים ושיאן ואנחרת. והרבית וקשיון ואבץ. ורמת
ועין גנים ועין חדה ובית פצץ. ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו
תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן. זאת נחלת מטה בני יששכר
למשפחתם הערים וחצריהן. ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם.
ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף. ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה
ובשיחור לבנת. ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגי יפתח אל צפונה
בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל. ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון
רבה. ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה ויהיו תצאתיו
הימה מחבל אכזיבה. ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן. זאת
נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן. לבני נפתלי יצא
הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם. ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי
הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן. ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא
משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש.
וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת. ואדמה והרמה וחצור. וקדש ואדרעי
ועין חצור. ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה

וחצריהן. זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן. למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי. ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש. ושעלבין ואילון ויתלה. ואילון ותמנתה ועקרון. ואלתקה וגבתון ובעלת. ויהד ובני ברק וגת רמון. ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו. ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם. זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן. ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם. על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה. אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ.

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה. לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם. ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם. וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום. וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם. ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה. ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה. אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה.

21 ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל. וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו. ויתנו בני ישראל ללוים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן. ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה. ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר. ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש

עשרה. לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים
שתים עשרה. ויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר
צוה יהוה ביד משה בגורל. ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את
הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם. ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני
לוי כי להם היה הגורל ראישנה. ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא
חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה. ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו
לכלב בן יפנה באחזתו. ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון
ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה. ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת
מגרשה. ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה. ואת עין ואת מגרשה
ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני
השבטים האלה. וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה.
את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע. כל ערי בני אהרן
הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן. ולמשפחות בני קהת הלוים הנותרים
מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים. ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את
שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה. ואת קבצים ואת מגרשה
ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע. וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה
את גבתון ואת מגרשה. את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים
ארבע. וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה
ערים שתים. כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים. ולבני
גרשון ממשפחת הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן
ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים. וממטה יששכר את
קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה. את ירמות ואת מגרשה את עין גנים
ואת מגרשה ערים ארבע. וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת
מגרשה. את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע. וממטה
נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת
מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש. כל ערי הגרשני למשפחתם שלש
עשרה עיר ומגרשיהן. ולמשפחות בני מררי הלוים הנותרים מאת מטה זבולן
את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה. את דמנה ואת מגרשה את
נהלל ואת מגרשה ערים ארבע. וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה
ואת מגרשה. את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה ערים ארבע.
וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת
מגרשה. את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע. כל
הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלוים ויהי גורלם ערים
שתים עשרה. כל ערי הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה

ומגרשיהן. תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה. ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה. וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם. לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא.

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה. ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם. לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם. ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן. רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם. ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם. ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם. וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה. ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה. וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל. וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא. וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן. ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל. ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר. כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה. המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה. ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף. ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל

תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו.
הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד
לא גוע בעונו. ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי
ישראל. אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד
ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה. לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה
ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש.
ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר
מה לכם וליהוה אלהי ישראל. וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני ראובן ובני גד
את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה.
ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח. כי עד הוא בינינו
וביניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו
ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה. ונאמר והיה כי
יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו
אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם. חלילה לנו ממנו למרד
ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח
יהוה אלהינו אשר לפני משכנו. וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי
ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב
בעיניהם. ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני
מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז
הצלתם את בני ישראל מיד יהוה. וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת
בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם
דבר. וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות
עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה. ויקראו בני
ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים.

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב
ויהושע זקן בא בימים. ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים. ואתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם. ראו
הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים
אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש. ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם
והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם.
וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור
ממנו ימין ושמאול. לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם

אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם. כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה. ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה. איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם. ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם. כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם. ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם. והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד. והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם. בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם.

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים. ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק. ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים. ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי אתכם. ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף. ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים. ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם. ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם. ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו. ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם. ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך. ואתן לכם

ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר
לא נטעתם אתם אכלים. ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו
את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה. ואם רע
בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר
עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים
בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה. ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה
לעבד אלהים אחרים. כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ
מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו
בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם. ויגרש יהוה את
כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא
אלהינו. ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא
אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם. כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי
נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם. ויאמר העם אל יהושע
לא כי את יהוה נעבד. ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם
לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים. ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר
בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל. ויאמרו העם אל יהושע את
יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע. ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו
חק ומשפט בשכם. ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח
אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה. ויאמר יהושע אל כל
העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר
דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם. וישלח יהושע את העם איש
לנחלתו. ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים. ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר
געש. ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל. ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה
יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה. ואלעזר
בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים.

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל
הכנעני בתחלה להלחם בו. ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו.
ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני
אתך בגורלך וילך אתו שמעון. ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם
ויכום בבזק עשרת אלפים איש. וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את
הכנעני ואת הפרזי. וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות
ידיו ורגליו. ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו
מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת
שם. וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו
באש. ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה. וילך
יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי
ואת אחימן ואת תלמי. וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר.
ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה.
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה. ויהי
בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב
מה לך. ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן
לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית. ובני קיני חתן משה עלו מעיר
התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם. וילך
יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם
העיר חרמה. וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת
עקרון ואת גבולה. ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי
העמק כי רכב ברזל להם. ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם
את שלשה בני הענק. ואת היבוסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב
היבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה. ויעלו בית יוסף גם הם בית אל
ויהוה עמם. ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז. ויראו השמרים
איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד. ויראם
את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו. וילך
האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה. ולא
הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב דור
ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל
הכנעני לשבת בארץ הזאת. ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש
לא הורישו. ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו
בגזר. זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו

ויהיו למס. אשר לא הוריש את ישבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב. וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא
הורישו. נפתלי לא הוריש את ישבי בית שמש ואת ישבי בית ענת וישב בקרב
הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס. וילחצו האמרי
את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק. ויואל האמרי לשבת בהר חרס
באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס. וגבול האמרי ממעלה
עקרבים מהסלע ומעלה.

2 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא
אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם.
ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם
בקלי מה זאת עשיתם. וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים
ואלהיהם יהיו לכם למוקש. ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל
בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו. ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו
שם ליהוה. וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את
הארץ. ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושוע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל. וימת
יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים. ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת
חרס בהר אפרים מצפון להר געש. וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם
דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל.
ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים. ויעזבו את יהוה
אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה. ויעזבו את יהוה
ויעבדו לבעל ולעשתרות. ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם
וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם. בכל אשר יצאו
יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם
מאד. ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם. וגם אל שפטיהם לא שמעו כי
זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם
לשמע מצות יהוה לא עשו כן. וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם
השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני
לחציהם ודחקיהם. והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה.
ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו לקולי. גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים

אשר עזב יהושע וימת. למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא. וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע.

3 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען. רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום. חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת. ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה. ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי. ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם. ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות. ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים. ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו. ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים. ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז. ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה. ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים. ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה. ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב. ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו. ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד. ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה. והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו. ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא. וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו. ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה. ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל. והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה. ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת. ואהוד נמלט עד התמהמהם

והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה. ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם. ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר. ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש. ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה. ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל.

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת. וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים. ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה. ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא. והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט. ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון. ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך. ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך. ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה. ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה. וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש. ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור. ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון. ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו. ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו. וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד. וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני. ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה. ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו. ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין. ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את

המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת. והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו. ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל. ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען.

5 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר. בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה. שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל. יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים. הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל. בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות. חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל. יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל. לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה. רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו. מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה. עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם. אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים. מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממיך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר. ושרי בישככר עם דברה וישככר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי לב. למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב. גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון. זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה. באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו. מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא. נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז. אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו. אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארור ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים. תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך. מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה. ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו. בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד. בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו. חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה. הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא

שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל. כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה.

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים. ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות. והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו. ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור. כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה. וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה. ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין. וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים. ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם. ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי. ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין. וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל. ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין. ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך. ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי. ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד. ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי. אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך. וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש. ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש כן. וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו. וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים. ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות. ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי. ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת. ובנית

מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת. ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה. וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי. ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה. ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו. ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו. ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו. וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל. ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו. ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם. ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת. הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת. ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל מים. ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל. ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל.

7 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק. ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי. ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו. ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך. ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות. ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים. ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו. ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין

היה לו מתחת בעמק. ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך. ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה. ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה. ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב. ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל. ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה. ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין. ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים. ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון. ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון. ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם. ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון. ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו. ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת. ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין. ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן. וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן.

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה. ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר. בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה. ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים. ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין. ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה

בידך כי נתן לצבאך לחם. ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים. ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות. ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את המגדל הזה. וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב. ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח. וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד. וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס. וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש. ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם. ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות. ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג את אנשי העיר. ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך. ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם. ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער. ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם. ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין. ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם. ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם. ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו. ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם. ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש. ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון. וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו. ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו. ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך. וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי. ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים. ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב. ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל.

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת
בית אבי אמו לאמר. דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם
שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם
אני. וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם
אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא. ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר
בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו. ויבא בית אביו עפרתה ויהרג
את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי
נחבא. ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם
אלון מצב אשר בשכם. ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו
ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים. הלוך הלכו
העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו. ויאמר להם הזית
החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים.
ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו. ותאמר להם התאנה החדלתי את
מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים. ויאמרו העצים לגפן לכי את
מלוכי עלינו. ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים
והלכתי לנוע על העצים. ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו.
ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו
בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון. ועתה אם באמת
ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו
ואם כגמול ידיו עשיתם לו. אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל
אתכם מיד מדין. ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש
על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא. ואם
באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח
גם הוא בכם. ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא
ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך. וינס יותם ויברח וילך
בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו. וישר אבימלך על ישראל שלש שנים.
וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם
באבימלך. לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר
הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו. וישימו לו בעלי
שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד
לאבימלך. ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם. ויצאו
השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו
וישתו ויקללו את אבימלך. ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו

הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו. ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה. וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו. וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר עליך. ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה. והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך. ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים. ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב. וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים. ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים. ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו. ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך. וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער. וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם. ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך. ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם. ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכום. ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלח. וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית. ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם. ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני. ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה. וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה. ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל. ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש. ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו. ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת. ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו. וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו. ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל.

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר
והוא ישב בשמיר בהר אפרים. וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת
ויקבר בשמיר. ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה.
ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקראו
חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד. וימת יאיר ויקבר בקמון. ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי
ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים
ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו. ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד
בני עמון. וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל
בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד. ויעברו בני עמון את
הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד. ויזעקו
בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים.
ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים.
וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם. ואתם
עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם. לכו וזעקו
אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם. ויאמרו בני
ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום
הזה. ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל
ישראל. ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה. ויאמרו
העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה
לראש לכל ישבי גלעד.

11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח.
ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא
תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה. ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ
טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו. ויהי מימים וילחמו בני עמון עם
ישראל. ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח
מארץ טוב. ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון. ויאמר
יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם
אלי עתה כאשר צר לכם. ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך
והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד. ויאמר יפתח
אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני
אנכי אהיה לכם לראש. ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו

אם לא כדברך כן נעשה. וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה. וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי. ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום. ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון. ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון. כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה. וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש. וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב. וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי. ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם עם ישראל. ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא. ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן. ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו. הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש. ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם. בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא. ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון. ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו. ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון. וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בידי. והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתהו עולה. ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו. ויכם מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל. ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת. ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב. ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון. ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים

ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי. ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים. ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל. מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה.

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש. ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם. ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחם בי. ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה. וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא. ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף. וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד. וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם. ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים. וימת אבצן ויקבר בבית לחם. וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים. וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן. וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני. ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמנה שנים. וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי.

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה. ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה. וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן. ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא. כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים. ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי. ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן

עד יום מותו. ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד. וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה. ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי. ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני. ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער ומעשהו. ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר. מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר. ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים. ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא. ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך וכבדנוך. ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי. ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים. ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה. ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא. ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו. ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת. ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה. ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל.

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים. ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה. ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני. ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל. וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו. ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה. וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון. וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש. וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש. וירד אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים.

ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו. ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים. ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה. ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים. ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא. ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד. ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה. ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי. ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו. ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו.

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא. ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה. ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה. וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך. ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית. ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש. ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל. ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם. ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי. ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו. וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם. ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם. ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתים חדשים ויעלוהו מן הסלע. הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו

כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו. וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש. ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש. ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי. ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים. ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה. וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה.

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה. לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו. וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון. ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה. ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף. ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך. ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם. ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם. והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו. ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר. ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם. ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו כחוט. ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת. ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת. ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול. ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות. ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם. ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני

פלשתים ויעלו הכסף בידם. ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע
מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו. ותאמר פלשתים עליך שמשון
ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו.
ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי
טוחן בבית האסירים. ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח. וסרני פלשתים נאספו
לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון
אויבינו. ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את
אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו. ויהי כי טוב לבם ויאמרו
קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם
ויעמידו אותו בין העמודים. ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי
והימשני את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם. והבית מלא
האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה
הראים בשחוק שמשון. ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא
וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים.
וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד
בימינו ואחד בשמאלו. ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל
הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים
מאשר המית בחייו. וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין
צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה.

17 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו. ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר
לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו
ברוך בני ליהוה. וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי
את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך. וישב את
הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי
בבית מיכיהו. והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד
אחד מבניו ויהי לו לכהן. בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו
יעשה. ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם. וילך
האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית
מיכה לעשות דרכו. ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם
יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא. ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב
ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי. ויואל
הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו. וימלא מיכה את יד הלוי ויהי
לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה. ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי

היה לי הלוי לכהן.

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה
לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה. וישלחו בני דן
ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל
את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית
מיכה וילינו שם. המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם
ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה. ויאמר אלהם כזה
וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן. ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה
התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה. ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח
יהוה דרככם אשר תלכו בה. וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם
אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ
יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם. ויבאו אל אחיהם
צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם. ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי
ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת
את הארץ. כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים
בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ. ויסעו משם ממשפחת
הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה. ויעלו ויחנו בקרית
יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי
קרית יערים. ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה. ויענו חמשת
האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש
בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו. ויסורו שמה
ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום. ושש מאות איש חגורים
כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן. ויעלו חמשת האנשים ההלכים
לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת
המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה. ואלה
באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם
הכהן מה אתם עשים. ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו
לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה
בישראל. וייטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב
העם. ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם. המה
הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו
את בני דן. ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת.
ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה

תאמרו אלי מה לך. ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם
אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך. וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי
חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו. והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת
הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת
העיר שרפו באש. ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא
בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה. ויקראו שם העיר דן בשם דן
אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה. ויקימו להם בני דן
את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום
גלות הארץ. וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים
בשלה.

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח
לו אשה פילגש מבית לחם יהודה. ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית
אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים. ויקם אישה וילך
אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה
ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו. ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו
שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם. ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם
ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו. וישבו ויאכלו
שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך. ויקם
האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם. וישכם בבקר ביום החמישי ללכת
ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם.
ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה
היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר
לדרככם והלכת לאהלך. ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא
ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו. הם עם יבוס והיום רד מאד
ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה. ויאמר
אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה.
ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה. ויעברו וילכו
ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן. ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא
וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון. והנה איש זקן בא מן
מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני
ימיני. וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה
תלך ומאין תבוא. ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר
אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש

מאסף אותי הביתה. וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי
ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר. ויאמר האיש הזקן שלום לך רק
כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן. ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו
רגליהם ויאכלו וישתו. המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני
בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן
לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו. ויצא אליהם האיש בעל הבית
ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו
את הנבלה הזאת. הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם
ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת. ולא אבו
האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו
בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר. ותבא האשה לפנות הבקר
ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור. ויקם אדניה בבקר ויפתח
דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על
הסף. ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך
למקמו. ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה
לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל. והיה כל הראה ואמר לא נהיתה
ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו
לכם עליה עצו ודברו.

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ
הגלעד אל יהוה המצפה. ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם
האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב. וישמעו בני בנימן כי עלו בני
ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת. ויען האיש
הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון.
ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי
ענו ותמת. ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו
זמה ונבלה בישראל. הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם. ויקם כל
העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו. ועתה זה
הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל. ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי
ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן
ככל הנבלה אשר עשה בישראל. ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד
חברים. וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת
אשר נהיתה בכם. ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם
ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל. ויאספו

בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל. ויתפקדו בני
בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי
הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור. מכל העם הזה שבע מאות איש בחור
אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא. ואיש ישראל התפקדו
לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה. ויקמו ויעלו
בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם
בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה. ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על
הגבעה. ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה
אל הגבעה. ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים
ועשרים אלף איש ארצה. ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום
אשר ערכו שם ביום הראשון. ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב
וישאלו ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה
עלו אליו. ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני. ויצא בנימן לקראתם מן
הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל
אלה שלפי חרב. ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם
לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה. וישאלו
בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם. ופינחס בן אלעזר בן
אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן
אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך. וישם ישראל ארבים אל
הגבעה סביב. ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה
כפעם בפעם. ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם
חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה
כשלשים איש בישראל. ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני
ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות. וכל איש ישראל קמו
ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע. ויבאו מנגד
לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי
נגעת עליהם הרעה. ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל
בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב. ויראו
בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו
אל הגבעה. והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר
לפי חרב. והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן
העיר. ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל
כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה. והמשאת
החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר

השמימה. ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה. ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו. כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש. ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל. ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש. ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל. ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים. ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש.

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה. ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול. ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד. ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים. ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת. וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל. מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים. ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל. ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד. וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף. וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו. וימצאו מיושבי יביש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען. וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום. וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן. והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל. ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה. ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל. ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן. ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה. ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים. וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול

במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן. והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו. ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישובו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם. ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו. בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה.

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור
בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו. ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם
שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם.
וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה. וישאו להם נשים מאביות שם
האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים. וימותו גם שניהם מחלון
וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה. ותקם היא וכלתיה ותשב משדי
מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם. ותצא מן
המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
יהודה. ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה
עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי. יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה
בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה. ותאמרנה לה כי אתך נשוב
לעמך. ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים. שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם
הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים. הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן
תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה.
ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה. ותאמר הנה
שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך. ותאמר רות אל תפגעי בי
לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי
ואלהיך אלהי. באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי
המות יפריד ביני ובינך. ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה.
ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר
עליהן ותאמרנה הזאת נעמי. ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא
כי המר שדי לי מאד. אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי
נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי. ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה
השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים.

2 ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז. ותאמר
רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן
בעיניו ותאמר לה לכי בתי. ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר
מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך. והנה בעז בא מבית לחם
ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה. ויאמר בעז לנערו הנצב על
הקוצרים למי הנערה הזאת. ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה
היא השבה עם נעמי משדה מואב. ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי

הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט. ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי. עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים. ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה. ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום. ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו. ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך. ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר. ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה. וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה. ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים. ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה. ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז. ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא. ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי. ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר. ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה.

3 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך. ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה. ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות. ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין. ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה. ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה. ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב. ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו. ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה. ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם

עשיר. ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את. ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני. ליני
הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי
יהוה שכבי עד הבקר. ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש את
רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן. ויאמר הבי המטפחת אשר עליך
ואחזי בה ותאחז בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר. ותבוא אל
חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש. ותאמר שש
השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך. ותאמר שבי בתי עד
אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום.

4 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה
שבה פה פלני אלמני ויסר וישב. ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו
פה וישבו. ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה
משדה מואב. ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך
ויאמר אנכי אגאל. ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות
המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו. ויאמר הגאל לא אוכל
לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל. וזאת
לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן
לרעהו וזאת התעודה בישראל. ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו. ויאמר
בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל
אשר לכליון ומחלון מיד נעמי. וגם את רות המאביה אשת מחלון קניתי לי
לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער
מקומו עדים אתם היום. ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה
את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל
ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם. ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת. ויקח בעז את רות
ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן. ותאמרנה הנשים אל
נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל. והיה לך
למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה
לך משבעה בנים. ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת.
ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי
ישי אבי דוד. ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון. וחצרון הוליד את רם
ורם הוליד את עמינדב. ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה.

ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד. ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד.

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן
אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי. ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה
ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים. ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
ליהוה. ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות.
ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה. וכעסתה צרתה
גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה. וכן יעשה שנה בשנה מדי
עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל. ויאמר לה אלקנה אישה חנה
למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים.
ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת
היכל יהוה. והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה. ותדר נדר ותאמר
יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה
לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו. והיה
כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה. וחנה היא מדברת על לבה
רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה. ויאמר אליה עלי עד
מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך. ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת
רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה. אל תתן את אמתך
לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה. ויען עלי ויאמר לכי לשלום
ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו. ותאמר תמצא שפחתך חן
בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד. וישכמו בבקר
וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו
ויזכרה יהוה. ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל
כי מיהוה שאלתיו. ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים
ואת נדרו. וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את
פני יהוה וישב שם עד עולם. ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי
עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה
אתו. ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין
ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער. וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי.
ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל
יהוה. אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו.
וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם
ליהוה.

2 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי
שמחתי בישועתך. אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו. אל תרבו
תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות. קשת
גברים חתים ונכשלים אזרו חיל. שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה
ילדה שבעה ורבת בנים אמללה. יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. יהוה
מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם. מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב
עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל. רגלי
חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש. יהוה יחתו מריבו עלו
בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו. וילך אלקנה
הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן. ובני עלי בני
בליעל לא ידעו את יהוה. ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער
הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו. והכה בכיור או בדוד או בקלחת
או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם
בשלה. גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי. ויאמר אליו האיש קטר
יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא
לקחתי בחזקה. ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים
את מנחת יהוה. ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד. ומעיל קטן
תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח
הימים. וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה
הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו. כי פקד יהוה את חנה
ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה. ועלי זקן מאד
ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות
פתח אהל מועד. ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את
דבריכם רעים מאת כל העם אלה. אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי
שמע מעברים עם יהוה. אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא
איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם. והנער
שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים. ויבא איש אלהים אל עלי
ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית
פרעה. ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת
לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל. למה תבעטו
בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל
מנחת ישראל לעמי. לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך
יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו.

הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך. והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים. ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים. וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם. והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים. והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם.

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ. ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקמו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות. ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים. ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני. וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב. ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב. ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה. ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער. ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו. ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך. ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו. ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה. והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם. ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם. וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי. ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני. ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך. ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו יעשה. ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה. וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה. ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה.

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק. ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש

המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש. ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו. וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס. ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ. וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה. ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם. אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר. התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם. וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי. וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס. וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו. ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר. וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי. ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות. ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני. ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה. ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה. וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה. וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה. ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה ואישה. ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים.

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה. ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון. וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו. וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו. על כן

לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה. ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה. ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו. וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל. ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים. וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי. וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם. והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים.

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים. ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו. ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם. ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם. ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם. ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו. ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה. ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך. וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו. ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית. וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם. וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש. ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות. והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה. והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז

אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו
עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה. וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון
ביום ההוא. ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד
לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד. ועכברי הזהב מספר כל ערי
פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר
הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי. ויך באנשי
בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו
העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה. ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד
לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו. וישלחו מלאכים אל יושבי
קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם.

7 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב
בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה. ויהי מיום שבת הארון
בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה.
ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה
הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו
לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים. ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת
ויעבדו את יהוה לבדו. ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל
בעדכם אל יהוה. ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום
ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה. וישמעו
פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים. ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל
תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים. ויקח שמואל טלה
חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו
יהוה. ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה
בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל. ויצאו אנשי
ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר. ויקח שמואל
אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה
עזרנו יהוה. ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל. ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין
ישראל ובין האמרי. וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו. והלך מדי שנה
בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות
האלה. ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח

ליהוה.

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל. ויהי שם בנו הבכור
יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע. ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי
הבצע ויקחו שחד ויטו משפט. ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל
הרמתה. ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו
מלך לשפטנו ככל הגוים. וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך
לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה. ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל
אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם. ככל המעשים
אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים
אחרים כן המה עשים גם לך. ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת
להם משפט המלך אשר ימלך עליהם. ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל
העם השאלים מאתו מלך. ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את
בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו. ולשום לו שרי אלפים
ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו. ואת
בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות. ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם
הטובים יקח ונתן לעבדיו. וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו. ואת
עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה
למלאכתו. צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים. וזעקתם ביום ההוא מלפני
מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא. וימאנו העם
לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו. והיינו גם אנחנו ככל
הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו. וישמע שמואל את כל
דברי העם וידברם באזני יהוה. ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת
להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו.

9 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש
ימיני גבור חיל. ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב
ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם. ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר
קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת.
ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין
ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו. המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו
לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו. ויאמר לו הנה נא איש אלהים
בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו
את דרכנו אשר הלכנו עליה. ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי

הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו. ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו. לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה. ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים. המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה. ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה. כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו. ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה. ויהוה גלה את אזן שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר. כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי. ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי. ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה. ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך. ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך. ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה. ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשים איש. ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך. וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא. וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג. וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה. המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים.

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד. בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני. וחלפת משם והלאה

ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד
נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין. ושאלו לך
לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם. אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר
שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים ירדים מהבמה
ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים. וצלחה עליך רוח יהוה
והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר. והיה כי תבאינה האתות האלה לך עשה לך
אשר תמצא ידך כי האלהים עמך. וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך
להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך
את אשר תעשה. והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב
אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא. ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נבאים
לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם. ויהי כל יודעו מאתמול שלשום
ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם
שאול בנביאים. ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול
בנבאים. ויכל מהתנבות ויבא הבמה. ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם
ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל. ויאמר דוד שאול
הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל. ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי
נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל. ויצעק שמואל
את העם אל יהוה המצפה. ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם. ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל
רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה
לשבטיכם ולאלפיכם. ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן.
ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש
ויבקשהו ולא נמצא. וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה
הוא נחבא אל הכלים. וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם
משכמו ומעלה. ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין
כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך. וידבר שמואל אל העם את
משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש
לביתו. וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם.
ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש.

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו
ברית ונעבדך. ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין
ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל. ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים

ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך. ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו. והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש. ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד. ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד. ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף. ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו. ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם. ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד. ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם. ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל. ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה. וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד.

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך. ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה. הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם. ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה. ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד. ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבתיכם מארץ מצרים. ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם. כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבתיכם ממצרים וישבום במקום הזה. וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם. ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך. וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח. ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו

ויהוה אלהיכם מלככם. ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך. אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם. ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם. גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם. הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך. ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל. ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך. ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם. ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה. כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם. גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה. אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם. ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו.

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל. ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו. ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים. וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל. ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און. ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות. ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו. וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו. ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה. ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו. ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש. ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה. ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם. ועתה ממלכתך לא

תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה. ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש. ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש. ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל. והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה. וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית. וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו. והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן. והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו. ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש.

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד. ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש. ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן. ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה. השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע. ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט. ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך. ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם. אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם. ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות. ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם. ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל. ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו. ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה. ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים. ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם. ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו. ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון

האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל. ויהי עד דבר שאול אל
הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף
ידך. ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש
ברעהו מהומה גדולה מאד. והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו
עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן. וכל איש
ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה
אחריהם במלחמה. ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את
בית און. ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארור האיש
אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם. וכל הארץ
באו ביער ויהי דבש על פני השדה. ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין
משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה. ויונתן לא שמע בהשביע אביו את
העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל
פיו ותראנה עיניו. ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר
ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם. ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ
ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה. אף כי לוא אכל אכל היום העם
משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים. ויכו ביום ההוא
בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד. ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר
ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם. ויגידו לשאול לאמר הנה העם
חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה. ויאמר
שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה
ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה
וישחטו שם. ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה. ויאמר
שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם
איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים.
וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום
ההוא. ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת
הזאת היום. כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות
ואין ענהו מכל העם. ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני
נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה. ויאמר שאול אל
יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו. ויאמר שאול הפילו
ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן. ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד
לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות.
ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יונתן. ויאמר העם אל
שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה

אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת. ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם. ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע. ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסהו. ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכי שוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל. ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול. וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל. ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו.

15 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה. כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים. עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור. וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה. ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל. ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק. ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים. ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב. ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו. ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר. נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה. וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל. ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה. ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע. ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו. ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר. ויאמר שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל. וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם. ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה. ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג

מלך עמלק ואת עמלק החרמתי. ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם
לזבח ליהוה אלהיך בגלגל. ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע
בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים. כי חטאת קסם מרי
ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך. ויאמר שאול אל
שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע
בקולם. ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה. ויאמר שמואל אל
שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על
ישראל. ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע. ויאמר אליו שמואל קרע
יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך. וגם נצח ישראל
לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם. ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד
זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך. וישב שמואל אחרי
שאול וישתחו שאול ליהוה. ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך
אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המות. ויאמר שמואל כאשר שכלה
נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל.
וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול. ולא יסף שמואל לראות
את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם כי המליך את
שאול על ישראל.

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך
על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי
מלך. ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח
בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי. וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר
תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך. ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא
בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך. ויאמר שלום לזבח
ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם
לזבח. ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו. ויאמר יהוה אל
שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה
האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב. ויקרא ישי אל אבינדב ויעברהו
לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה. ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא
בחר יהוה. ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר
יהוה באלה. ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה
רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה. וישלח
ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה
הוא. ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל

דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה. ורוח יהוה סרה מעם שאול
ובעתתו רוח רעה מאת יהוה. ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה
מבעתך. יאמר נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות
עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך. ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש
מיטיב לנגן והביאותם אלי. ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית
הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו. וישלח
שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן. ויקח ישי
חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול. ויבא דוד אל
שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים. וישלח שאול אל ישי לאמר
יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני. והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד
את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה.

17 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין
שוכה ובין עזקה באפס דמים. ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה
ויערכו מלחמה לקראת פלשתים. ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל
עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם. ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית
שמו מגת גבהו שש אמות וזרת. וכובע נחשת על ראשו ושריון קשקשים הוא
לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת. ומצחת נחשת על רגליו
וכידון נחשת בין כתפיו. וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש מאות
שקלים ברזל ונשא הצנה הלך לפניו. ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר
להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו
לכם איש וירד אלי. אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני
אוכל לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו. ויאמר הפלשתי אני חרפתי
את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד. וישמע שאול וכל
ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד. ודוד בן איש אפרתי הזה
מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים.
וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר
הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה. ודוד הוא הקטן
ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול. ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן
אביו בית לחם. ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום. ויאמר ישי
לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה
לאחיך. ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד
לשלום ואת ערבתם תקח. ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים
עם פלשתים. וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו

ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה. ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה. ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום. והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד. וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו מאד. ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל. ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים. ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו. וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת. ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא. ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון. וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו. ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה. ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו. ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה מהעדר. ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתיו והמיתיו. גם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים. ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך. וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון. ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו. ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי. וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו. ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה. ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו. ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה. ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת. היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש

אלהים לישראל. וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי
ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו. והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת
דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי. וישלח דוד את ידו אל הכלי
ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על
פניו ארצה. ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו וחרב
אין ביד דוד. וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה
וימתתהו ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו. ויקמו אנשי
ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו
חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון. וישבו בני ישראל מדלק אחרי
פלשתים וישסו את מחניהם. ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת
כליו שם באהלו. וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר
הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי. ויאמר
המלך שאל אתה בן מי זה העלם. וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו
אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו. ויאמר אליו שאול בן מי אתה
הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי.

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו יהונתן
כנפשו. ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו. ויכרת יהונתן ודוד
ברית באהבתו אתו כנפשו. ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד
ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו. ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל
וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול.
ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל
לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים. ותענינה
הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו. ויחר לשאול מאד
וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך
המלוכה. ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה. ויהי ממחרת ותצלח רוח
אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד
שאול. ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים.
ויירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר. ויסרהו שאול מעמו
וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם. ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו.
ויירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו. וכל ישראל ויהודה אהב את דוד
כי הוא יוצא ובא לפניהם. ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן
לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו
ותהי בו יד פלשתים. ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל

כי אהיה חתן למלך. ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה
לעדריאל המחלתי לאשה. ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר
הדבר בעיניו. ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים
ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום. ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד
בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך. וידברו
עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן
במלך ואנכי איש רש ונקלה. ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר
דוד. ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות
פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים. ויגדו
עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו
הימים. ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את
ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה.
וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו. ויאסף שאול לרא
מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים. ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי
צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד.

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול
חפץ בדוד מאד. ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה
השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת. ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר
אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך. וידבר יהונתן בדוד טוב
אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי
מעשיו טוב לך מאד. וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה
גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם.
וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת. ויקרא יהונתן לדוד
ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו
כאתמול שלשום. ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם
מכה גדולה וינסו מפניו. ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו
בידו ודוד מנגן ביד. ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול
ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא. וישלח שאול מלאכים אל בית
דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את
נפשך הלילה מחר אתה מומת. ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח
וימלט. ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה
מראשתיו ותכס בבגד. וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא.
וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו.

ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו. ויאמר שאול
אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא
אמר אלי שלחני למה אמיתך. ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו
את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנוית. ויגד לשאול לאמר
הנה דוד בנוית ברמה. וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת
הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה. ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף
שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה. וילך גם הוא הרמתה ויבא עד
בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית
ברמה. וילך שם אל נוית ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך
ויתנבא עד באו בנוית ברמה. ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל
ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאם.

20 ויברח דוד מנוית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה
חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי. ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה
אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר
הזה אין זאת. וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר
אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות.
ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך. ויאמר דוד אל יהונתן הנה
חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתני ונסתרתי בשדה עד
הערב השלשית. אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית
לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה. אם כה יאמר טוב שלום לעבדך
ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו. ועשית חסד על עבדך כי בברית
יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה
תביאני. ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי
לבוא עליך ולא אתה אגיד לך. ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך
אביך קשה. ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה. ויאמר
יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית והנה
טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את אזנך. כה יעשה יהוה ליהונתן וכה
יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגליתי את אזנך ושלחתיך והלכת לשלום
ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי. ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד
יהוה ולא אמות. ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה
את איבי דוד איש מעל פני האדמה. ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד
איבי דוד. ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו.

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך. ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל. ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה. והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה. ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה. והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם. ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכול. וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד. ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור. ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם. ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם. ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך. ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך. כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא. ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה. ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד. ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו. ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו. ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו. ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה. ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו. והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר. ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר. הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל. ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר.

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך. ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני. ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או

הנמצא. ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש
אם נשמרו הנערים אך מאשה. ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה
לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום
יקדש בכלי. ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים
המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו. ושם איש מעבדי שאול ביום
ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול. ויאמר דוד
לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי
בידי כי היה דבר המלך נחוץ. ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית
בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין
אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי. ויקם דוד ויברח ביום ההוא
מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת. ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה דוד מלך
הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו. וישם
דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך גת. וישנו את טעמו
בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו. ויאמר אכיש
אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי. חסר משגעים אני כי
הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי.

22 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו
שמה. ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי
עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש. וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל
מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים. וינחם
את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה. ויאמר גד הנביא אל
דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת. וישמע
שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה תחת האשל ברמה
וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו. ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא
בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי
מאות. כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה
מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה. ויען דאג
האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך
בן אחטוב. וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו.
וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים
אשר בנב ויבאו כלם אל המלך. ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני
אדני. ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב
ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה. ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי

בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך. היום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול. ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך. ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה. ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד. ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב. וימלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד. ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה. ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך. שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי.

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות. וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה. ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה אל מערכות פלשתים. ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך. וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה. ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו. ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח. וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו. וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד. ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי. היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד. ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגירו. ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת. וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו. וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה. ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים. ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול

אבי ידע כן. ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו. ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון. ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך. ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי. לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא. וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה. ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון. וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון. וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם. ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ. וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות. ויעל דוד משם וישב במצדות עין גדי.

24 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי. ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים. ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים. ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט. ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול. ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא. וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך. ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו. ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך. הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא. ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה. ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך. כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך. אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד. והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי

וישפטני מידך. ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך. ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה. ואת הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני. וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי. ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל. ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי. וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה.

25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן. ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו בכרמל. ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו. וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את צאנו. וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום. ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום. ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל. שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד. ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו. ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו. ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה. ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה. ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים. ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם. והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה. חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן. ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו. ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים. ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה נבל לא הגידה. והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם. ודוד אמר אך לשקר שמרתי את

כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה.
כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתין
בקיר. ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה
ותשתחו ארץ. ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך
באזניך ושמע את דברי אמתך. אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה
על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי
אדני אשר שלחת. ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים
והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה. ועתה הברכה
הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני. שא
נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני
נלחם ורעה לא תמצא בך מימיך. ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה
נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך
כף הקלע. והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוך
לנגיד על ישראל. ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם
ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך. ויאמר דוד לאביגל ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי. וברוך טעמך וברוכה את
אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי. ואולם חי יהוה אלהי ישראל
אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עד
אור הבקר משתין בקיר. ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי
לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך. ותבא אביגיל אל נבל והנה לו
משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה
לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר. ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו
את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן. ויהי כעשרת הימים ויגף
יהוה את נבל וימת. וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב
חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה. ויבאו עבדי דוד אל אביגיל
הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה. ותקם ותשתחו
אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני. ותמהר ותקם
אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי
דוד ותהי לו לאשה. ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו
לנשים. ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים.

26 ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה
על פני הישימן. ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי

ישראל לבקש את דוד במדבר זיף. ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני
הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה. וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון. ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם
שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול
שכב במעגל והעם חנים סביבתו. ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי
בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני
ארד עמך. ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו
מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו. ויאמר אבישי אל דוד סגר
אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה
לו. ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה.
ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה.
חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר
מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו. ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים
מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי
תרדמת יהוה נפלה עליהם. ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב
המקום ביניהם. ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר
ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך. ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה
ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית
את המלך אדניך. לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם
אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת
צפחת המים אשר מראשתו. ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד
ויאמר דוד קולי אדני המלך. ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי
ומה בידי רעה. ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי
ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח
בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים. ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני
יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים.
ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי
בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד. ויען דוד ויאמר הנה החנית
המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה. ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו
אשר נתנך יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה. והנה כאשר
גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה. ויאמר
שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו
ושאול שב למקומו.

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט
אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל
ונמלטתי מידו. ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן
מעוך מלך גת. וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו
אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית. ויגד לשאול כי ברח דוד גת
ולא יוסף עוד לבקשו. ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי
מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך.
ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה.
ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים. ויעל
דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר
מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים. והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה
ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש. ויאמר אכיש אל
פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני.
ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה
משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים. ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש
הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם.

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל
ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך. ויאמר דוד אל
אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר
לראשי אשימך כל הימים. ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ברמה
ובעירו ושאול הסיר האבות ואת הידענים מהארץ. ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו
בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע. וירא שאול את מחנה פלשתים
ויירא ויחרד לבו מאד. וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם
באורים גם בנביאם. ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה
אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור. ויתחפש
שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה
ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך. ותאמר האשה אליו
הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן
הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני. וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי
יהוה אם יקרך עון בדבר הזה. ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את
שמואל העלי לי. ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל
שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול. ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית
ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ. ויאמר לה מה תארו

ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו. ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאם גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה. ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך. ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד. כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה. ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים. וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה. ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי. ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי תלך בדרך. וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה. ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצות. ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא.

29 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל. וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש. ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה. ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם. הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו. ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה. ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים. ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך. ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה. ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו. וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל.

30 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג
ויכו את צקלג וישרפו אתה באש. וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא
המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם. ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש
ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו. וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד
אשר אין בהם כח לבכות. ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי. ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש
על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו. ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן
אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש אביתר את האפד אל דוד. וישאל דוד ביהוה
לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל.
וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו.
וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל
הבשור. וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו
מים. ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם
ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות. ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה
אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום
שלשה. אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג
שרפנו באש. ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי
באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה. וירדהו והנה
נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו
מארץ פלשתים ומארץ יהודה. ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט
מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו. ויצל דוד
את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד. ולא נעדר להם מן הקטן ועד
הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד. ויקח
דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד. ויבא דוד
אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו
לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום. ויען
כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי
לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו.
ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד
הבא עלינו בידנו. ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק
הישב על הכלים יחדו יחלקו. ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט
לישראל עד היום הזה. ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו
לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה. לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב

ולאשר ביתר. ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע. ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני. ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך. ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו.

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע. וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול. ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים. ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה. וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו. וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו. ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן. ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע. ויכרתו את ראשו ויפשיטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם. וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שן. וישמעו אליו ישבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול. ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם. ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים.

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים
שנים. ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו. ויאמר לו דוד אי מזה
תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי. ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד
נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם
שאול ויהונתן בנו מתו. ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול
ויהונתן בנו. ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען
על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו. ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי
ואמר הנני. ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי. ויאמר אלי עמד נא עלי
ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי. ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי
לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם
אל אדני הנה. ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו. ויספדו ויבכו
ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו
בחרב. ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי
אנכי. ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה. ויקרא
דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת. ויאמר אליו דוד דמיך על
ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה. ויקנן דוד את הקינה
הזאת על שאול ועל יהונתן בנו. ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על
ספר הישר. הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים. אל תגידו בגת אל
תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים.
הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן
שאול בלי משיח בשמן. מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור
וחרב שאול לא תשוב ריקם. שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם
לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו. בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם
שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן. איך נפלו גברים בתוך המלחמה
יהונתן על במותיך חלל. צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה
אהבתך לי מאהבת נשים. איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה.

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה
אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה. ויעל שם דוד וגם שתי נשיו
אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי. ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש
וביתו וישבו בערי חברון. ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית
יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול. וישלח דוד

מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם
החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו. ועתה יעש יהוה עמכם חסד
ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה. ועתה
תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה
למלך עליהם. ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול
ויעברהו מחנים. וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל
בנימן ועל ישראל כלה. בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל
ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד. ויהי מספר הימים אשר היה
דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים. ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה. ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו
ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה
מזה. ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו.
ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר
מעבדי דוד. ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום
ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון. ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד. ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה. וירדף עשהאל
אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאול מאחרי אבנר. ויפן אבנר
אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי. ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך
או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל
לסור מאחריו. ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה
ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך. וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל
החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום
אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו. וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש
באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון. ויתקבצו בני
בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת. ויקרא אבנר
אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד
מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם. ויאמר יואב חי האלהים כי לולא
דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו. ויתקע יואב בשופר ויעמדו
כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם. ואבנר ואנשיו הלכו
בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים. ויואב
שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש
ועשהאל. ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו.
וישאו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב

ואנשיו ויאר להם בחברון.

3 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים. וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלת. ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור. והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל. והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון. ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול. ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי. ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום. כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו. להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע. ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו. וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל. ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני. וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים. וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש. וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב. ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם. ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם. וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן. ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה. ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום. והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום. ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום. ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוך. ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה. ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו

מבור הסרה ודוד לא ידע. וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר
אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו. וישמע דוד מאחרי כן
ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר. יחלו על ראש
יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל
בחרב וחסר לחם. ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל
אחיהם בגבעון במלחמה. ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו
בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה. ויקברו
את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם. ויקנן
המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר. ידך לא אסרות ורגליך לא
לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו. ויבא כל
העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים
וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה. וכל העם הכירו
וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב. וידעו כל העם וכל
ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר. ויאמר המלך
אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל. ואנכי היום רך
ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה
כרעתו.

4 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו. ושני
אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון
הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן. ויברחו הבארתים גתימה
ויהיו שם גרים עד היום הזה. וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים
היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת. וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם
היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים. והנה באו עד תוך
הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו. ויבאו הבית והוא
שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו
וילכו דרך הערבה כל הלילה. ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו
אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה
לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו. ויען דוד את רכב ואת בענה
אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה. כי
המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו
בצקלג אשר לתתי לו בשרה. אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו
על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ. ויצו דוד

את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון.

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו. גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל. ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל. בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך. בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה. וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה. וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד. ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית. וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה. וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו. וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד. וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל. ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות. ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה. ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע. ואלישמע ואלידע ואליפלט. וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה. ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים. וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך. ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים. ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו. ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים. וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים. ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים. ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר.

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף. ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו. וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה

וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה
חדשה. וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני
הארון. ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים. ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון
האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר. ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על
השל וימת שם עם ארון האלהים. ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה
ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה. וירא דוד את יהוה ביום ההוא
ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה. ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר
דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי. וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי
שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו. ויגד למלך דוד לאמר
ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד
ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה. ויהי כי צעדו נשאי
ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא. ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד
חגור אפוד בד. ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול
שופר. והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא
את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה. ויבאו את ארון יהוה
ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים. ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות.
ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת
ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו. וישב דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר
נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים. ויאמר דוד אל מיכל
לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על
ישראל ושחקתי לפני יהוה. ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות
אשר אמרת עמם אכבדה. ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה.

7 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו. ויאמר המלך אל
נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה.
ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך. ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר. לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה
תבנה לי בית לשבתי. כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל
ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן. בכל אשר התהלכתי
בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את
עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים. ועתה כה תאמר לעבדי

לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על
עמי על ישראל. ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך
ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ. ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה.
ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך
יהוה כי בית יעשה לך יהוה. כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את
זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו. הוא יבנה בית לשמי
וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם. אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר
בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם. וחסדי לא יסור ממנו כאשר
הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך. ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך
כסאך יהיה נכון עד עולם. ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל
דוד. ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי
הביאתני עד הלם. ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך
למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה. ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה
ידעת את עבדך אדני יהוה. בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת
להודיע את עבדך. על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל
אשר שמענו באזנינו. ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים
לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך
אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו. ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד
עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים. ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת. ויגדל שמך עד עולם לאמר
יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך. כי אתה יהוה
צבאות אלהי ישראל גליתה את אזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא
עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת. ועתה אדני יהוה אתה הוא
האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת. ועתה הואל
וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך
יברך בית עבדך לעולם.

8 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד
פלשתים. ויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים
להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה. ויך דוד את
הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר. וילכד דוד ממנו אלף
ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב. ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים

ושנים אלף איש. וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך. ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם. ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד. וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר. וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת. גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש. מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה. ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף. וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך. וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו. ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר. וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושריה סופר. ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו.

9 ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן. ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך. ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים. ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר. וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר. ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך. ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד. וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני. ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך. ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים. ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך. ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת. ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו.

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו. ויאמר דוד אעשה

חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו
אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון. ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם
המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את העיר
ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך. ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את
חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם. ויגדו לדוד וישלח
לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח
זקנכם ושבתם. ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם
בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש
טוב שנים עשר אלף איש. וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים.
ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה
לבדם בשדה. וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל
בחורי בישראל ויערך לקראת ארם. ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך
לקראת בני עמון. ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון
יחזקו ממך והלכתי להושיע לך. חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה
יעשה הטוב בעיניו. ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו. ובני
עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון
ויבא ירושלם. וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד. וישלח הדדעזר ויצא
את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם. ויגד
לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת
דוד וילחמו עמו. וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב
וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת שם. ויראו כל המלכים
עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם
להושיע עוד את בני עמון.

11 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו
עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם.
ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה
רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד. וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר
הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי. וישלח דוד מלאכים ויקחה
ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה. ותהר
האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי. וישלח דוד אל יואב שלח אלי את
אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד. ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום
יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה. ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך
ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך. וישכב אוריה פתח בית

המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו. ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך. ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה. ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת. ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד. ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה. ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת. ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם. ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי. וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה. ויצו את המלאך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך. והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה. מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת. וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב. ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער. ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת. ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו. ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה. ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה.

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש. לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד. ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת. ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו. ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת. ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל. ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול. ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה

ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה. מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון. ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה. כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת. כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש.
ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות. אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות. וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש. ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה. ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם. ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה. וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת. ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל. ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם. ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד. ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי. וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו. וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה. וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה. וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים. ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה. ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה. ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד. ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם.

13 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד. ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה. ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד. ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני אהב. ויאמר לו יהונדב שכב

על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה. וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה. וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה. ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות. ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו. ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה. ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי. ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת. ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך. ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה. וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי. ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה. ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה. ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה. ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה. ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה. והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד. ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו. ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך. ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך. ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו. ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך. ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך. ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל. ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו. ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד. ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים

קרעי בגדים. ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו. ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת. ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר. ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה. ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד. ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים. ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים. ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת.

14 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום. וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת. ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה. ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך. ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי. ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו. והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה. ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך. ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי. ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך. ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה. ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי. ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו. כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח. ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו. כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים. ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך. ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא

אדני המלך. ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי
נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך
יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה. לבעבור סבב את
פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים
לדעת את כל אשר בארץ. ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה
ולך השב את הנער את אבשלום. ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את
המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה
המלך את דבר עבדו. ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם. ויאמר
המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה.
וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא
היה בו מום. ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו
וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך. ויולדו לאבשלום
שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה. וישב אבשלום
בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה. וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו
אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא. ויאמר אל
עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוצתיה באש ויצתו עבדי
אבשלום את החלקה באש. ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו
למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש. ויאמר אבשלום אל יואב הנה
שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור
טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני. ויבא יואב אל
המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני
המלך וישק המלך לאבשלום.

15 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו.
והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא
אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד
שבטי ישראל עבדך. ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין
לך מאת המלך. ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר
יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו. והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו
והחזיק לו ונשק לו. ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט
אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל. ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון. כי
נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם
ועבדתי את יהוה. ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה. וישלח

אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם
מלך אבשלום בחברון. ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים
והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר. וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד
מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום.
ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום. ויאמר דוד לכל
עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום
מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב.
ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך. ויצא
המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית. ויצא
המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק. וכל עבדיו עברים על ידו וכל
הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על
פני המלך. ויאמר המלך אל אתי הגתי למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם
המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך. תמול בואך והיום אנועך עמנו
ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת. ויען
אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם
אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך. ויאמר דוד אל אתי לך ועבר
ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו. וכל הארץ בוכים קול גדול וכל
העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר.
והנה גם צדוק וכל הלוים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון
האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר. ויאמר המלך לצדוק
השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת
נוהו. ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו. ויאמר
המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן
אביתר שני בניכם אתכם. ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר עד בוא דבר
מעמכם להגיד לי. וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו שם.
ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם
אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה. ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים
עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה. ויהי דוד בא עד הראש
אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על
ראשו. ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא. ואם העיר תשוב ואמרת
לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך
והפרתה לי את עצת אחיתפל. והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל
הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים. הנה שם עמם
שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר

תשמעו. ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא ירושלם.

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים
חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין. ויאמר המלך אל
ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ
לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר. ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר
ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את
ממלכות אבי. ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא
השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך. ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם
איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל. ויסקל
באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו
ומשמאלו. וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל. השיב
עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד
אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה. ויאמר אבישי בן צרויה אל
המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את
ראשו. ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד
ומי יאמר מדוע עשיתה כן. ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר
יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו
יהוה. אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה. וילך
דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים
לעמתו ועפר בעפר. ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם. ואבשלום
וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו. ויהי כאשר בא חושי הארכי
רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלם יחי המלך יחי המלך. ויאמר
אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך. ויאמר חושי אל
אבשלם לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב.
והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך.
ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה. ויאמר אחיתפל אל
אבשלם בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי
נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך. ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא
אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל. ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם
כאשר ישאל בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם.

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה
וארדפה אחרי דוד הלילה. ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס

כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו. ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל
האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום. ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני
כל זקני ישראל. ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם
הוא. ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר
אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר. ויאמר חושי אל אבשלום לא
טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת. ויאמר חושי אתה ידעת את אביך
ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש
מלחמה ולא ילין את העם. הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד
המקומת והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר
אחרי אבשלם. והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל
ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו. כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל
מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב. ובאנו אליו
באחת המקומת אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא
נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד. ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור.
ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה
צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את
הרעה. ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את
אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני. ועתה שלחו מהרה והגידו
לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך
ולכל העם אשר אתו. ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל והלכה השפחה
והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה. וירא
אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו
באר בחצרו וירדו שם. ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח
עליו הרפות ולא נודע דבר. ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה
אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו
ירושלם. ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד
קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל. ויקם דוד וכל העם
אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את
הירדן. ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל
ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו. ודוד בא מחנימה
ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו. ואת עמשא שם אבשלם
תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל
בת נחש אחות צרויה אם יואב. ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד. ויהי כבוא

דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים. משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי. ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר.

18 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות. וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשת ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם. ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר. ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים. ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום. ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים. וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף. ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא. ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר. וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה. ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת. ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום. או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד. ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה. ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתהו. ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשך יואב את העם. ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו. ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה. ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו. ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת. ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ. ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר

אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת. ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי. ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו. ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב. וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר. ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא. ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך. ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה. ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד. והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך. ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה. וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני.

19 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלם. ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו. ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה. והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני. ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך. לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך. ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה. ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהליו. ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום. ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך. והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל

ישראל בא אל המלך אל ביתו. אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך. ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב. ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך. וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן. וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד. ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך. ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן. ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו. כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך. ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה. ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל. ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך. ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום. ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת. ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך. וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך. כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך. ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה. ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו. וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן. וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד. ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם. ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם. בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך. כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת. ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך. ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל

אשר תבחר עלי אעשה לך. ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו. ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל. והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו. ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו. ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל.

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל. ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם. ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צררות עד יום מתן אלמנות חיות. ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד. וילך עמשא להזעיק את יהודה וייחר מן המועד אשר יעדו. ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו. ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי. הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל. ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו. ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי. ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב. ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד. כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי. ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו. ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה. ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך. ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי. ותאמר לאמר

דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו. אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה. ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית. לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה. ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך. ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי. ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר. ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים. וגם עירא היארי היה כהן לדוד.

21 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבענים. ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה. ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה. ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם. ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל. ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן. ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול. ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי. ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים. ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה. ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול. וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע. ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים. ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן. ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד. וישבו בנב אשר

בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר
להכות את דוד. ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו
אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל. ויהי
אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף
אשר בילדי הרפה. ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי
ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים. ותהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר
וגם הוא ילד להרפה. ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד. את
ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו.

22 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל
איביו ומכף שאול. ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי. אלהי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני. מהלל אקרא יהוה ומאיבי
אושע. כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני. חבלי שאול סבני קדמני
מקשי מות. בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי
באזניו. ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו. עלה
עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו. ויט שמים וירד וערפל תחת
רגליו. וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח. וישת חשך סביבתיו סכות חשרת
מים עבי שחקים. מנגה נגדו בערו גחלי אש. ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן
קולו. וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם. ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת
יהוה מנשמת רוח אפו. ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים. יצילני מאיבי עז
משנאי כי אמצו ממני. יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי. ויצא למרחב אתי
יחלצני כי חפץ בי. יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי. כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי. כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה. ואהיה תמים
לו ואשתמרה מעוני. וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו. עם חסיד תתחסד
עם גבור תמים תתמם. עם נבר תתבר ועם עקש תתפל. ואת עם עני תושיע
ועיניך על רמים תשפיל. כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי. כי בכה ארוץ גדוד
באלהי אדלג שור. האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים
בו. כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו. האל מעוזי חיל ויתר תמים
דרכו. משוה רגליו כאילות ועל במותי יעמדני. מלמד ידי למלחמה ונחת קשת
נחושה זרעתי. ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני. תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו
קרסלי. ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם. ואכלם ואמחצם ולא
יקומון ויפלו תחת רגלי. ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני. ואיבי תתה לי
ערף משנאי ואצמיתם. ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם. ואשחקם כעפר ארץ

כטיט חוצות אדקם ארקעם. ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא
ידעתי יעבדני. בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי. בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרותם. חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי. האל הנתן נקמת לי
ומוריד עמים תחתני. ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני. על
כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר. מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם.

23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי
יעקב ונעים זמרות ישראל. רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני. אמר אלהי
ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים. וכאור בקר
יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ. כי לא כן ביתי עם אל כי
ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח.
ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו. ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית
ובאש שרוף ישרפו בשבת. אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני
ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד. ואחרו אלעזר
בן דדי בן אחחי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם
למלחמה ויעלו איש ישראל. הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו
אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט.
ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה
מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים. ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את
פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה. וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל
קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים. ודוד אז
במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם. ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר
בית לחם אשר בשער. ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים
מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם
ליהוה. ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם
ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים. ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה. מן
השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא. ובניהו בן יהוידע בן
איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את
האריה בתוך הבאר ביום השלג. והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד
המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו.
אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגברים. מן השלשים נכבד ואל
השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעתו. עשה אל אחי יואב בשלשים אלחנן

בן דדו בית לחם. שמה החרדי אליקא החרדי. חלץ הפלטי עירא בן עקש
התקועי. אביעזר הענתתי מבני החשתי. צלמון האחחי מהרי הנטפתי. חלב בן
בענה הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן. בניהו פרעתני הדי מנחלי געש.
אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי. אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן. שמה
ההררי אחיאם בן שרר האררי. אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן
אחיתפל הגלני. חצרו הכרמלי פערי הארבי. יגאל בן נתן מצבה בני הגדי. צלק
העמני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צריה. עירא היתרי גרב היתרי. אוריה
החתי כל שלשים ושבעה.

24 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל
ואת יהודה. ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי
ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם. ויאמר יואב
אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך
ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה. ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל. ויעברו את
הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר. ויבאו הגלעדה
ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון. ויבאו מבצר צר וכל ערי
החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע. וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה
תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם. ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך
ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש. ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד. ויקם דוד
בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר. הלוך ודברת אל דוד כה
אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך. ויבא גד אל
דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך
לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה
אשיב שלחי דבר. ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים
רחמו וביד אדם אל אפלה. ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת
מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש. וישלח ידו המלאך ירושלם
לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך
ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי. ויאמר דוד אל יהוה בראתו את
המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו
תהי נא ידך בי ובבית אבי. ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם
ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי. ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה. וישקף

ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה. ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם. ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים. הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך. ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים. ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל.

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו. ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך. ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך. והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה. ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו. ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום. ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה. וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו. ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך. ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא. ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע. ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה. לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו. הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך. ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך. ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך. ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי. ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת. ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא. ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו. והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים. והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא. ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה. ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי. כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו. ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא. אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו. ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך. וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה. כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך

אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה. ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם. ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך. ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון. ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה. ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה. ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך. כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד. וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון. ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה. ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם. וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה. עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר. ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה. וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך. וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם. וגם ישב שלמה על כסא המלוכה. וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב. וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות. ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו. ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח. ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב. ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת. וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך.

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר. אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש. ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם. למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר

אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא
יכרת לך איש מעל כסא ישראל. וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן
צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר
ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו
ובנעלו אשר ברגליו. ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל. ולבני
ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני
אבשלום אחיך. והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה
נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם
אמיתך בחרב. ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו
והורדת את שיבתו בדם שאול. וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד. והימים
אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים. ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד. ויבא
אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום.
ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר. ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי
שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו.
ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר. ויאמר
אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית
לאשה. ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך. ותבא בת שבע אל
המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על
כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו. ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי
שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את
פניך. ותאמר יתן את אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה. ויען המלך שלמה
ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלי לו את
המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה. וישבע
המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר
אדניהו את הדבר הזה. ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיביני על כסא דוד אבי
ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו. וישלח המלך שלמה ביד
בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת. ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך
כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד
אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי. ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן
ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה. והשמעה באה עד
יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח. ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל
המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו. ויבא בניהו אל

אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את
המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני. ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר
ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי. והשיב
יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם
בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר
צבא יהודה. ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו
ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה. ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו
ויקבר בביתו במדבר. ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת
צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר. וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה
לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה. והיה ביום צאתך
ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך. ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם
ימים רבים. ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה
מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת. ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך
גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת. ויגד לשלמה
כי הלך שמעי מירושלם גת וישב. וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא
השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי
מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי. ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה
ואת המצוה אשר צויתי עליך. ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך. והמלך
שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם. ויצו המלך את בניהו בן
יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה.

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד
עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב. רק העם
מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם. ויאהב שלמה את
יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר. וילך המלך גבענה
לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא.
בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך.
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך
באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן
ישב על כסאו כיום הזה. ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא. ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב
אשר לא ימנה ולא יספר מרב. ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין

טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה. וייטב הדבר בעיני אדני כי
שאל שלמה את הדבר הזה. ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה
ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת
לך הבין לשמע משפט. הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר
כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך. וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם
עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך. ואם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיך. ויקץ שלמה והנה
חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו. אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו.
ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה
בבית. ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר
אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית. וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה
עליו. ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה
ואת בנה המת השכיבה בחיקי. ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי. ותאמר האשה האחרת לא כי בני
החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך.
ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת
ובני החי. ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך. ויאמר המלך גזרו
את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת. ותאמר האשה
אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את
הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו. ויען
המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו. וישמעו כל
ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת
אלהים בקרבו לעשות משפט.

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל. ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק
הכהן. אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר. ובניהו בן
יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים. ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן
כהן רעה המלך. ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס. ולשלמה שנים
עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על
אחד לכלכל. ואלה שמותם בן חור בהר אפרים. בן דקר במקץ ובשעלבים ובית
שמש ואילון בית חנן. בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר. בן אבינדב כל
נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה. בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל
בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד

מעבר ליקמעם. בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל
ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת. אחינדב בן עדא
מחנימה. אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה. בענא בן
חושי באשר ובעלות. יהושפט בן פרוח בישׂשכר. שמעי בן אלא בבנימן. גבר בן
ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ.
יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים ושמחים. ושלמה
היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים
מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו. ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר
סלת וששים כר קמח. עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד
מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים. כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד
עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב. וישב יהודה
וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה.
ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים.
וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה
איש חדשו לא יעדרו דבר. והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום
אשר יהיה שם איש כמשפטו. ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד
ורחב לב כחול אשר על שפת הים. ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם
ומכל חכמת מצרים. ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני
מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב. וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה
ואלף. וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר
על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים. ויבאו מכל העמים לשמע את
חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו.

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת
אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים. וישלח שלמה אל חירם לאמר. אתה
ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר
סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו. ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב
אין שטן ואין פגע רע. והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה
אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי.
ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן
לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים. ויהי
כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן
לדוד בן חכם על העם הרב הזה. וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את
אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים. עבדי

ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי. ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו. ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה. ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם. ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש. וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס. ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר. לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה. ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית. ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית.

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה. והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו. והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית. ויעש לבית חלוני שקפים אטמים. ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב. היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית. והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו. פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים. ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים. ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים. ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר. הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך. ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל. ויבן שלמה את הבית ויכלהו. ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים. ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים. וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני. וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה. ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון

ברית יהוה. ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז. ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב. ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב. ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו. וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו. ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרבים. קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני. ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף. ויצף את הכרובים זהב. ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון. ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון. ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית. ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב. וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית. ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים. וקלע כרובים ותמרות ופטרי צצים וצפה זהב מישר על המחקה. ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים. בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו. ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים.

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו. ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים. וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור. ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים. וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים. ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם. ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע. וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה. כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה. ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות. ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז. וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור

כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאלם הבית. וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר. בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו. ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני. ושתי כתרת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית. שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית. ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית. וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות. וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית. ויקם את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז. ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים. ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב. ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו. עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה. ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל. ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה. וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים. ועל המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד. וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות. ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות. וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה. ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק. וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה. ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה. ויפתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות סביב. כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה.

ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור
האחד כיור אחד על המכנה האחת לעשר המכונות. ויתן את המכנות חמש על
כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית
הימנית קדמה ממול נגב. ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות
ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה. עמדים
שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמדים שתים והשבכות שתים לכסות את
שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים. ואת הרמנים ארבע מאות לשתי
השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר
על פני העמודים. ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על המכנות. ואת הים
האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים. ואת הסירות ואת היעים ואת
המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה
נחשת ממרט. בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן.
וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת. ויעש
שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו
לחם הפנים זהב. ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאול לפני הדביר זהב
סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב. והספות והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי
הבית להיכל זהב. ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה
ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות
בית יהוה.

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא
ציון. ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש
השביעי. ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון. ויעלו את ארון יהוה
ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים.
והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב. ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל
מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים. כי הכרובים
פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרבים על הארון ועל בדיו מלמעלה.
ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה. אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים. ויהי בצאת
הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה. ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת

מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה. אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן
בערפל. בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים. ויסב המלך את פניו
ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד. ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר. מן היום אשר הוצאתי את עמי
את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי
שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל. ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם
יהוה אלהי ישראל. ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית
לשמי הטיבת כי היה עם לבבך. רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא
מחלציך הוא יבנה הבית לשמי. ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד
אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
ישראל. ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו
בהוציאו אתם מארץ מצרים. ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמים. ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם. אשר
שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה.
ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא
יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
לפני כאשר הלכת לפני. ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך
דוד אבי. כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא
יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי. ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום. להיות
עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם
לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה. ושמעת אל תחנת
עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
שבתך אל השמים ושמעת וסלחת. את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה. ואתה תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו
כצדקתו. בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך והודו את
שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה. ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם. בהעצר שמים ולא יהיה
מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון
כי תענם. ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם
את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך
לנחלה. רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי

יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה. כל תפלה כל תחנה אשר תהיה
לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
הזה. ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם. למען יראוך
כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו. וגם אל הנכרי
אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך. כי ישמעון את שמך
הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה. אתה
תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל
עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי. כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו
אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך. ושמעת השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם. כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא
יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או
קרובה. והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ
שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו. ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר
אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך. ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם
ואת תחנתם ועשית משפטם. וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום. כי עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל. להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל
תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך. כי אתה הבדלתם לך
לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו
ממצרים אדני יהוה. ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה
והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים.
ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר. ברוך יהוה אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו. יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו.
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
את אבתינו. ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת
כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד. והיה לבבכם שלם עם יהוה
אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה. והמלך וכל ישראל עמו זבחים
זבח לפני יהוה. ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל.

ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים. ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום. ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו.

9 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות. וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון. ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים. ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר. והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל. אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם. והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים. והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה. ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת. ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך. חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל. ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו. ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה. וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב. וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת מגדו ואת גזר. פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה. ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון. ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ. ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו. כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי

החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה. בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ
אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה.
ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו
ושרי רכבו ופרשיו. אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש
מאות הרדים בעם העשים במלאכה. אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה
אשר בנה לה אז בנה את המלוא. והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות
ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את
הבית. ואני עשה המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף
בארץ אדום. וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי
שלמה. ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל
המלך שלמה.

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות.
ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן
יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה. ויגד לה שלמה
את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה. ותרא מלכת
שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה. ומאכל שלחנו ומושב עבדיו
ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד
רוח. ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל
חכמתך. ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי
החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי. אשרי אנשיך אשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך. יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך
למלך לעשות משפט וצדקה. ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים
הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא
למלך שלמה. וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים
הרבה מאד ואבן יקרה. ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית
המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה.
והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה
כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה. ויהי משקל הזהב אשר בא
לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב. לבד מאנשי התרים
ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ. ויעש המלך שלמה מאתים צנה
זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת. ושלש מאות מגנים זהב
שחוט שלשת מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון.

ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז. שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה
מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות.
ושנים עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל
ממלכות. וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור
אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה. כי אני תרשיש למלך בים עם אני
חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים
ותכיים. ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה. וכל הארץ
מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו. והמה
מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים
דבר שנה בשנה. ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם. ויתן המלך
את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב.
ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר.
ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל
מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו.

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות
אדמית צדנית חתית. מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם
והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה
לאהבה. ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את
לבו. ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו. וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי
צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים. ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי
יהוה כדוד אביו. אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני
ירושלם ולמלך שקץ בני עמון. וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
לאלהיהן. ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה
אליו פעמים. וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא
שמר את אשר צוה יהוה. ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא
שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה
לעבדך. אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה. רק את כל
הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר
בחרתי. ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום. ויהי
בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר
באדום. כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום.

ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן.
ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך
מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו. וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד
ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה. ותלד לו אחות תחפניס
את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
בני פרעה. והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא
ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי. ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר
עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני. ויקם אלהים לו
שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו. ויקבץ עליו
אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק.
ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על
ארם. וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד
לשלמה וירם יד במלך. וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא
סגר את פרץ עיר דוד אביו. והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי
עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף. ויהי בעת ההיא וירבעם יצא
מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה
ושניהם לבדם בשדה. ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים
עשר קרעים. ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים.
והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה
מכל שבטי ישראל. יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו. ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו
למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי. ולקחתי המלוכה
מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים. ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר
לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם.
ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית מלך על ישראל. והיה אם
תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי
ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי
לדוד ונתתי לך את ישראל. ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים.
ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך
מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה. ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו
הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה. והימים אשר מלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים שנה. וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך

רחבעם בנו תחתיו.

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו. ויהי כשמע ירבעם
בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם
במצרים. וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם
לאמר. אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו
הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך. ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי
וילכו העם. ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר. וידבר אליו
לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים
טובים והיו לך עבדים כל הימים. ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את
הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו. ויאמר אליהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך
עלינו. וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר
דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם
קטני עבה ממתני אבי. ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם
אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים. ויבו ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי. ויען
המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו. וידבר אליהם כעצת
הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים. ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה
מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם
בן נבט. וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר
לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך
דוד וילך ישראל לאהליו. ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם
רחבעם. וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו
אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם. ויפשעו
ישראל בבית דוד עד היום הזה. ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו
ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי
שבט יהודה לבדו. ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט
בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב
את המלוכה לרחבעם בן שלמה. ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים
לאמר. אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר
העם לאמר. כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו

איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר
יהוה. ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל.
ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד. אם יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם
מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה. ויועץ המלך ויעש שני עגלי
זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים. וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן. ויהי הדבר הזה
לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן. ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות
העם אשר לא היו מבני לוי. ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום
לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר
עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה. ויעל על המזבח אשר
עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבד ויעש
חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר.

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על
המזבח להקטיר. ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר
יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות
המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך. ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה
המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו. ויהי כשמע
המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את
ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה
אליו. והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים
בדבר יהוה. ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך
והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך
אליו ותהי כבראשנה. וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה
ואתנה לך מתת. ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא
אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה. כי כן צוה אתי בדבר
יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת. וילך
בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל. ונביא אחד זקן ישב בבית
אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל
את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם. וידבר אלהם אביהם אי זה
הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה.
ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו. וילך אחרי איש
האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת

מיהודה ויאמר אני. ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם. ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה. כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה. ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו. וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים. ויהי הם ישבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו. ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך. ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך. ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו. וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה. והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה. וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו כדבר יהוה אשר דבר לו. וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו. וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור. וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו. וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי. ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו את עצמתי. כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון. אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות. ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה.

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם. ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה. ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער. ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו. ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה. ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה. לכי

אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל. ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני. ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך. לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו. המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר. ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד. וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם. והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה. והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה. ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל. ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת. ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא. ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו. ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית. ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו. ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן. וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל. ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם. ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה. ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך. ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים. ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים. וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו.

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה. שלש

שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום. וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו. כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם. אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי. ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו. ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם. וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו. ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה. וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום. ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו. ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו. וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון. והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו. ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים. ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם. ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה. ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר. ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי. וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי. ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה. והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה. ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו. וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו. ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים. ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל. ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון. וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו. ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני. על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל. ויתר

דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם. בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה. ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל.

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר. יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם. הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט. המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים. ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו. וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו. בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים. ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה. ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו. ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו. וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא. אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם. ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים. וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה. ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה. ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת. על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל. ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי. ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי. בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים. ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא

את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון. ויעשה עמרי הרע
בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו. וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר
החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם. ויתר דברי עמרי
אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל. וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו. ואחאב
בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך
אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה. ויעש אחאב בן עמרי
הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו. ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח
אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו. ויקם
מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון. ויעש אחאב את האשרה ויוסף
אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו.
בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב
דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון.

17 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר
עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי. ויהי דבר יהוה
אליו לאמר. לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן.
והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם. וילך ויעש כדבר יהוה
וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן. והערבים מביאים לו לחם ובשר
בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה. ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא
היה גשם בארץ. ויהי דבר יהוה אליו לאמר. קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת
שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך. ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח
העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט
מים בכלי ואשתה. ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך.
ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן
בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו.
ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה
בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה. כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני
האדמה. ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים. כד הקמח
לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו. ויהי אחר
הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא
נותרה בו נשמה. ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר
את עוני ולהמית את בני. ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל

העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו. ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי
הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה. ויתמדד על
הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה
על קרבו. וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי. ויקח אליהו
את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך.
ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך
אמת.

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה. וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב
חזק בשמרון. ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את
יהוה מאד. ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבאים
ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים. ויאמר אחאב אל עבדיהו לך
בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד
ולוא נכרית מהבהמה. ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד
לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו. ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו
ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו. ויאמר לו אני לך אמר לאדניך
הנה אליהו. ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני. חי
יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין
והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה. ועתה אתה אמר לך אמר
לאדניך הנה אליהו. והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע
ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי. הלא הגד
לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה
איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים. ועתה אתה אמר לך
אמר לאדניך הנה אליהו והרגני. ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי
לפניו כי היום אראה אליו. וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב
לקראת אליהו. ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר
ישראל. ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות
יהוה ותלך אחרי הבעלים. ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל
ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן
איזבל. וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל. ויגש
אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה
האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר. ויאמר אליהו
אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש.

ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו וישימו על העצים ואש
לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים. וקראתם
בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא
האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר. ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם
הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו.
ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים
לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה. ויהי בצהרים
ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי
דרך לו אולי ישן הוא ויקץ. ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות
וברמחים עד שפך דם עליהם. ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה
ואין קול ואין ענה ואין קשב. ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו
וירפא את מזבח יהוה ההרוס. ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי
בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך. ויבנה את האבנים
מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח. ויערך את
העצים וינתח את הפר וישם על העצים. ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו
על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו. וילכו המים סביב
למזבח וגם את התעלה מלא מים. ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא
ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני
עבדך ובדבריך עשיתי את כל הדברים האלה. ענני יהוה ענני וידעו העם הזה
כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית. ותפל אש יהוה ותאכל
את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה.
וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים.
ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשום ויורדם
אליהו אל נחל קישון וישחטם שם. ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול
המון הגשם. ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר
ארצה וישם פניו בין ברכו. ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט
ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים. ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה
ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם.
ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב
וילך יזרעאלה. ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד
באכה יזרעאלה.

19 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל
הנביאים בחרב. ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה

יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם. וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם. והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי. וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול. ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב. וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך. ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב. ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו. ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה. ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה. ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה. ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו. ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה. ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם. ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך. והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע. והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו. וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו. ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך. וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו.

20 ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה. וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה. ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם. ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי. וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן. כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו. ויקרא מלך ישראל לכל זקני

הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי
ולזהבי ולא מנעתי ממנו. ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא
תאבה. ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך
בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר.
וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון
לשעלים לכל העם אשר ברגלי. ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר
כמפתח. ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל
עבדיו שימו וישימו על העיר. והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר
כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי
אני יהוה. ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי
יאסר המלחמה ויאמר אתה. ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים
ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים. ויצאו
בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר
אתו. ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים
יצאו משמרון. ויאמר אם לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפשום. ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם. ויכו איש
אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים. ויצא
מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה. ויגש הנביא אל
מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה
מלך ארם עלה עליך. ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן
חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם. ואת הדבר הזה
עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם. ואתה תמנה לך חיל
כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק
מהם וישמע לקלם ויעש כן. ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל
אפקה למלחמה עם ישראל. ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו
בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ. ויגש איש האלהים
ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים
יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי
אני יהוה. ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה
ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד. וינסו הנותרים אפקה אל
העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל
העיר חדר בחדר. ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי
מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל
אולי יחיה את נפשך. ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך

ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא. והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה. ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו. ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו. ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו. וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע. וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו. ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול. ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת. וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא. ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו. וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה.

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון. וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה. ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך. ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם. ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם. וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי. ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי. ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות. ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם. והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת. ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם. קראו צום והשיבו את נבות בראש העם. ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו

מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת. וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת. ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת. ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו. ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר. קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו. ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה. ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה. הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל. ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל. וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל. המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים. רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו. ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל. ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט. ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר. הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו.

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל. ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל. ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם. ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך. ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה. ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך. ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו. ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן. ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה. ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם. ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם. וכל הנבאים נבאים כן

לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך. והמלאך אשר הלך לקרא
מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא
דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב. ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר
יהוה אלי אתו אדבר. ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת
גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך. ויאמר
אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם
יהוה. ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום. ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע. ויאמר לכן שמע דבר
יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו
ומשמאלו. ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה
בכה וזה אמר בכה. ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה
אליו במה. ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן. ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר
עליך רעה. ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר
רוח יהוה מאתי לדבר אותך. ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא
חדר בחדר להחבה. ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר
העיר ואל יואש בן המלך. ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא
והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום. ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב
בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם. ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה רמת גלעד. ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה. ומלך ארם צוה את
שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם
את מלך ישראל לבדו. ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך
ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט. ויהי כראות שרי הרכב כי לא
מלך ישראל הוא וישובו מאחריו. ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל
בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי.
ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב
ויצק דם המכה אל חיק הרכב. ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל
עירו ואיש אל ארצו. וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון. וישטף
את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה
אשר דבר. ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים
אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב אחאב
עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו. ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת

ארבע לאחאב מלך ישראל. יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי. וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. וישלם יהושפט עם מלך ישראל. ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ. ומלך אין באדום נצב מלך. יהושפט עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר. אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט. וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו. אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים. ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל. ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו.

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב. ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו
אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי
עקרון אם אחיה מחלי זה. ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת
מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש
בבעל זבוב אלהי עקרון. ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד
ממנה כי מות תמות וילך אליה. וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה
שבתם. ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר
שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח
לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי
מות תמות. וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם
את הדברים האלה. ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר
אליה התשבי הוא. וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על
ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה. ויענה אליהו וידבר אל שר
החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך
ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו. וישב וישלח אליו שר חמשים
אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה. ויען
אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת
חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו. וישב וישלח שר
חמשים שלשים וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד
אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה
חמשים בעיניך. הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך. וידבר מלאך יהוה אל אליהו
רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך. וידבר אליו כה אמר יהוה יען
אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל
לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות. וימת
כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן
יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן. ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל.

2 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל.
ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל. ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם

אני ידעתי החשו. ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו
ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו. ויגשו בני הנביאים אשר
ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי החשו. ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה
ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם. וחמשים איש מבני הנביאים
הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן. ויקח אליהו את אדרתו
ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה. ויהי כעברם
ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע
ויהי נא פי שנים ברוחך אלי. ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך
יהי לך כן ואם אין לא יהיה. ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי
אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים. ואלישע ראה והוא מצעק
אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים
קרעים. וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן.
ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי
אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע. ויראהו בני
הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחוו לו ארצה. ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל
ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת
הגיאות ויאמר לא תשלחו. ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו. וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם
הלוא אמרתי אליכם אל תלכו. ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב
העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת. ויאמר קחו לי צלחית
חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו. ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת. וירפו
המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר. ויעל משם בית אל והוא עלה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח.
ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה
מהם ארבעים ושני ילדים. וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון.

3 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך
יהודה וימלך שתים עשרה שנה. ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו
ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו. רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה. ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך
ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר. ויהי כמות אחאב ויפשע מלך

מואב במלך ישראל. ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל
ישראל. וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך
אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך.
ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום. וילך מלך ישראל ומלך יהודה
ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר
ברגליהם. ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב. ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו
ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי
אליהו. ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך
אדום. ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי
אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב. ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני
יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך. ועתה קחו לי מנגן
והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה. ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים
גבים. כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים
ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם. ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם.
והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו
וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים. ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים
מדרך אדום ותמלא הארץ את המים. וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם
בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול. וישכימו בבקר והשמש
זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם. ויאמרו דם זה החרב
נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב. ויבאו אל מחנה ישראל
ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב. והערים
יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ
טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה. וירא מלך מואב
כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך
אדום ולא יכלו. ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה
ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ.

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה
ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים.
ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין
לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן. ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת
כל שכנכי כלים רקים אל תמעיטי. ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת

על כל הכלים האלה והמלא תסיעי. ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת. ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן. ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר. ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם. ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד. נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה. ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה. ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו. ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת. ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן. ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח. ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך. ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע. ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים. ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו. וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת. ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא. ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה. ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום. ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך. ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז. עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום. ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי. ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי. ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער. ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה. וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער. ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו. ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה. ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד. וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו.

ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך. ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא. ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים. ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו. ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל. ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר. ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו. ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר. ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה.

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע. וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן. ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו. ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל. ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים. ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו. ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי. ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל. ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע. וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר. ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע. הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה. ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר. וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר. וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך. ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן. ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד

פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה. לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה. ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ. ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה. וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום. ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים. ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו. ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו. והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה. ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות. וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג.

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו. נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו. ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך. וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים. ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול. ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל. ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו. ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי. וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים. וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים. ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל. ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך. ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן. וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר. וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה. ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם. ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא

סוסים ורכב אש סביבת אלישע. וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע. ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה. ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון. ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי. ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם. ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל. ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון. ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרייונים בחמשה כסף. ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך. ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב. ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר. ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה. ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית. ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום. ואלישע ישב בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו. עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד.

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון. ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל. וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו. אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו. ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש. ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו. ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם. ויבאו המצרעים

האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב
ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו. ויאמרו
איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים
וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך. ויבאו
ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש
וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה. ויקרא
השערים ויגידו בית המלך פנימה. ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא
לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה
בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא. ויען אחד מעבדיו
ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון
ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה. ויקחו
שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו. וילכו אחריהם
עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם
וישבו המלאכים ויגדו למלך. ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת
בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה. והמלך הפקיד את השליש אשר
נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר ברדת המלך אליו. ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים
שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון. ויען השליש את
איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר
הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל. ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת.

8 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך וגורי
באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים. ותקם האשה
ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים.
ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל
ביתה ואל שדה. והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי
את כל הגדלות אשר עשה אלישע. ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את
המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה
ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע. וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת
כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה. ויבא אלישע דמשק ובן הדד
מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה. ויאמר המלך אל
חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו
לאמר האחיה מחלי זה. וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק

משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה. ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות. ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים. ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע. ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם. וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה. ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו. ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה. בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם. וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה. ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים. בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך. ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו. ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא. ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו. בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה. בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל. וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא. וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם. וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא.

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד. ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר. ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה. וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד. ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר. ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל

משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל. והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי
דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל. ואבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל. ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם
בן נבט וכבית בעשא בן אחיה. ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין
קבר ויפתח הדלת וינס. ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא
המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו. ויאמרו
שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך
למלך אל ישראל. וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות
ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא. ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם
ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם. וישב יהורם
המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך
ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל.
וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות
את יורם. והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר
שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום. וילך רכב
הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל
אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב. וישלח רכב סוס שני ויבא
אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי.
ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי
בשגעון ינהג. ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו
מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי.
ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני
איזבל אמך וכשפיה הרבים. ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה
אחזיה. ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע
ברכבו. ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי
זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא
הזה. אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה. ואחזיה מלך
יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכהו אל
המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם. וירכבו אתו עבדיו
ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד. ובשנת אחת עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה. ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון. ויהוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הרג אדניו. וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו

אליו שנים שלשה סריסים. ויאמר שמטהו וישמטוה ויז מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה. ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא. וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים. וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל. והית נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל.

10 ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר. ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק. וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם. ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו. וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה. ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם. ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה. ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר. ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה. דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו. ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד. ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך. ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה. ויאמר תפשום חיים ויתפשום חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם. וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה. ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו. ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו. ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה. ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען

האביד את עבדי הבעל. ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו. וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה. ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש. ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם. ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו. ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל. ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה. ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום. וישמד יהוא את הבעל מישראל. רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן. ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל. ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל. בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל. מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן. ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו. והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון.

11 ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה. ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת. ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ. ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך. ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך. והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח. ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך. והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו. ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל

יהוידע הכהן. ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה. ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב. ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך. ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה. ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר. ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה. וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם. ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם. ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה. ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים. וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך. בן שבע שנים יהואש במלכו.

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע. ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן. רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה. יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק. ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית. ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו. ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית. ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה. ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה. ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה. ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה.

אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה. כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה. ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים. כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו. אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם. ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם. ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היורד סלא. ויוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו.

13 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה. ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה. ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים. ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם. ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום. אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטי את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון. כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש. ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו. בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה. ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך. ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל. ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו. ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים. ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך. ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה

ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה. ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד. ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם. וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה. ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו. וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז. ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה. וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו. וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל.

14 בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה. בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם. ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה. רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו. ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות. הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה. אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים. וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח. הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך. ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה. וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו. ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה. ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה. ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו. ויחי אמציהו בן יואש מלך

יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה. ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם. וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד. ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו. הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו. בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה. ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל. הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר. כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל. ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש. ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו.

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה. בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם. ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו. רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ. ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו. בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים. ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל. ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתהו וימלך תחתיו. ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן. שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון. ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יביש בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו. ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתבים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. אז יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת

גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע. בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון. ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו. בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו. ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ. ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו. בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים. ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל. ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתהו וימלך תחתיו. ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה. ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל. בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה. ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה. ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל. בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה. בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק. ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה. רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון. ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו. וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו.

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה. בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו. וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל. ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן. אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך

ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם. בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה. וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי. ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד. וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית. וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו. ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק. ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו. ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח. ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה. ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר. ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז. ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכנות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים. ואת מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור. ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו.

17 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים. ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו. עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה. וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא. ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים. בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי. ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים. וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו. ויחפאו בני ישראל

דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל
נוצרים עד עיר מבצר. ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל
עץ רענן. ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים
רעים להכעיס את יהוה. ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את
הדבר הזה. ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם
ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים. ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף
אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם. וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר
כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי
הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם. ויעזבו את כל
מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל
צבא השמים ויעבדו את הבעל. ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו
קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו. ויתאנף יהוה מאד
בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו. גם יהודה לא שמר
את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו. וימאס יהוה בכל זרע
ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו. כי קרע ישראל מעל
בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה
והחטיאם חטאה גדולה. וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא
סרו ממנה. עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו
הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה. ויבא מלך אשור מבבל
ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את
שמרון וישבו בעריה. ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה
בהם את האריות ויהיו הרגים בהם. ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר
הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את
האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ. ויצו
מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו
שם וירם את משפט אלהי הארץ. ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב
בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה. ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו
בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם. ואנשי
בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא.
והעוים עשו נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש לאדרמלך
וענמלך אלה ספרים. ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו
עשים להם בבית הבמות. את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט
הגוים אשר הגלו אתם משם. עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים

אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל. ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם. כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו. ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים. והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים. כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם. ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים. ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה.

18 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה. בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה. ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו. הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן. ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו. וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה. והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו. הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר. ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה. וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון. ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי. על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו. ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם. וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב. ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך. בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור. וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רב שקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס. ויקראו אל המלך ויצא אלהם

אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזכיר. ויאמר אלהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת. אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי. עתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו. וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם. ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם. ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים. עתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה. ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על החמה. ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שיניהם עמכם. ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור. כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו. ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור. אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו. עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו. ההצל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור. איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי. מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי. והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו. ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב שקה.

19 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה. וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ. ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה. אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים

חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה. ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו. ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי. הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו. וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש. וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר. כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור. הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל. ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר. איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה. ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה. ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ. הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי. אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצם. ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום. ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך. וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחרב מלך אשור שמעתי. זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם. את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל. ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו. אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור. הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות. וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה. ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי. יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה. וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים. ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה. כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת. לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה.

בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה. וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים. ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה. ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו.

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה. ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר. אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול. ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר. שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה. והספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי. ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי. ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה. ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות. ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות. ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות. בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו. וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו. ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל. ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרתי. ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה. הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה. ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל. ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי. ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. וישכב חזקיהו עם אבתיו

וימלך מנשה בנו תחתיו.

21 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו חפצי בה. ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל. וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת
לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים
ויעבד אתם. ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את
שמי. ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה. והעביר את בנו
באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס.
וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו
בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם.
ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו
לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה. ולא שמעו
ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל.
וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר. יען אשר עשה מנשה מלך יהודה
התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה
בגלוליו. לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה
אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו. ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת
משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך
על פניה. ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה
לכל איביהם. יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר
יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה. וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד
אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות
הרע בעיני יהוה. ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגן
ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו. בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו
ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה. ויעש הרע
בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו. וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את
הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם. ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך
בדרך יהוה. ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו. ויך עם הארץ את
כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו. ויתר
דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה.
ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו.

22 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו
ידידה בת עדיה מבצקת. ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר
ימין ושמאול. ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן
אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר. עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם
את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם. ויתנה על יד
עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה
לחזק בדק הבית. לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק
את הבית. אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים. ויאמר
חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיה את הספר אל שפן ויקראהו. ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך
דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה
המפקדים בית יהוה. ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן
ויקראהו שפן לפני המלך. ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את
בגדיו. ויצו המלך את חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה
ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר. לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד
העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר
היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל
הכתוב עלינו. וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם
במשנה וידברו אליה. ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש
אשר שלח אתכם אלי. כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל
ישביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה. תחת אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה
ולא תכבה. ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת. יען רך לבבך ותכנע מפני יהוה
בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע
את בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה. לכן הנני אספך על אבתיך
ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על
המקום הזה וישיבו את המלך דבר.

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם. ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול
ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה. ויעמד המלך על
העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת

עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית. ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל. והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים. ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם. ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה. ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר. אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם. וטמא את התפת אשר בגי בני הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך. וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש. ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון. ואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך. ושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם. וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה. ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה. ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל. ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון. וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל. ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם. ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה. כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי

יהודה. כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם. וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה. וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו. אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה. ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם. ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו. וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו. בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה. ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו. ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב. וימלך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם. והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה. בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מן רומה. ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו.

24 בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו. וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים. אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה. וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח. ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו. ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים. בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם. ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו. בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא

העיר במצור. ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה. ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו. ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה. והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ. ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה. ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה. וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו. בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה. ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים. כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל.

25 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב. ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו. בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ. ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה. וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו. ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט. ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל. ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם. וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש. ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים. ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים. ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים וליגבים. ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה. ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בם לקחו. ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים. העמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה. שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת

וקומת הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבכה. ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף. ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר. ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה. ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו. והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן. וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם. וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם. ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה. ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים. ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא. וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל. ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו. וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חיו.

1 אדם שת אנוש. קינן מהללאל ירד. חנוך מתושלח למך. נח שם חם ויפת. בני
יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס. ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה.
ובני יון אלישה ותרשישה כתים ורודנים. בני חם כוש ומצרים פוט וכנען. ובני
כוש סבא וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן. וכוש ילד את
נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ. ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת
להבים ואת נפתחים. ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
כפתרים. וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת. ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי. ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני. ואת הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי. בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך.
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר. ולעבר ילד שני בנים שם האחד
פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן. ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח. ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה. ואת עיבל ואת
אבימאל ואת שבא. ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן. שם
ארפכשד שלח. עבר פלג רעו. שרוג נחור תרח. אברם הוא אברהם. בני
אברהם יצחק וישמעאל. אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל
ומבשם. משמע ודומה משא חדד ותימא. יטור נפיש וקדמה אלה הם בני
ישמעאל. ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק
ושוח ובני יקשן שבא ודדן. ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה
בני קטורה. ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל. בני עשו אליפז
רעואל ויעוש ויעלם וקרח. בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק.
בני רעואל נחת זרח שמה ומזה. ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר
ודישן. ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע. בני שובל עלין ומנחת ועיבל
שפי ואונם ובני צבעון איה וענה. בני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן
וכרן. בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן. ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה. וימת
בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה. וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ
התימני. וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב
ושם עירו עיות. וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה. וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות הנהר. וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור. וימת
בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת
מי זהב. וימת הדד ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת. אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן. אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר. אלוף
מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום.

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון. דן יוסף ובנימן נפתלי
גד ואשר. בני יהודה ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער
בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו. ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל
בני יהודה חמשה. בני פרץ חצרון וחמול. ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל
ודרע כלם חמשה. ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם. ובני איתן
עזריה. ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי. ורם הוליד את
עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה. ונחשון הוליד את שלמא
ושלמא הוליד את בעז. ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי. ואישי הוליד
את בכרו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי. נתנאל הרביעי רדי
החמישי. אצם הששי דויד השבעי. ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי
ויואב ועשה אל שלשה. ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי.
וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב
וארדון. ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור. וחור הוליד את
אורי ואורי הוליד את בצלאל. ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא
לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שגוב. ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו
עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד. ויקח גשור וארם את חות יאיר מאתם את
קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד. ואחר מות חצרון
בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע. ויהיו בני
ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה. ותהי אשה אחרת
לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם. ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין
ועקר. ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור. ושם אשת אבישור
אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד. ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים.
ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי. ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן
וימת יתר לא בנים. ובני יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירחמאל. ולא היה לששן
בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע. ויתן ששן את בתו לירחע עבדו
לאשה ותלד לו את עתי. ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את זבד. וזבד הוליד
את אפלל ואפלל הוליד את עובד. ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה.
ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה. ואלעשה הליד את ססמי וססמי
הליד את שלום. ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע. ובני כלב
אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון. ובני חברון קרח
ותפח ורקם ושמע. ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי. ובן
שמי מעון ומעון אבי בית צור. ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת
גזז וחרן הליד את גזז. ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף. פלגש

כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה. ותלד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה. אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים. שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר. ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות. ומשפחות קרית יערים היתרי והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי. בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי. ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב.

3 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית. השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית. החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו. ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם. ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל. ויבחר ואלישמע ואליפלט. ונגה ונפג ויפיע. ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה. כל בני דויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם. ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו. יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו. אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו. אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו. אמון בנו יאשיהו בנו. ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום. ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו. ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו. ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה. ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם. וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש. ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה. ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה. ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה. ובני אליועיני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה.

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל. וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי. ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני. ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם. ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה. ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה. ובני חלאה צרת יצחר ואתנן. וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל בן הרום. ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב. ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני

והרבית את גבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל. וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתון. ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה. ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת. ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו. ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז. ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל. ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתמע. ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד. ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי. ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת. בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבץ לבית אשבע. ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים עתיקים. המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם. בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול. שלם בנו מבשם בנו משמע בנו. ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו. ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה. וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל. ובבלהה ובעצם ובתולד. ובבתואל ובחרמה ובציקלג. ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד מלך דויד. וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש. וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם והתיחשם להם. ומשובב וימלך ויושה בן אמציה. ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל. ואליועיני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה. וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה. אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב. וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם. וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם הישבים שם לפנים. ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת המעינים אשר נמצאו שמה ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם. ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם. ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה.

5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה. כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף. בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי. בני יואל

שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו. מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו. בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני. ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו. ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון. ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד. ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד. ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה. יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן. ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה. אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז. אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם. וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם. כלם התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל. בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא. ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב. ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו. וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף. כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה. ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון המה רבו. ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם. וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם. ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה.

6 בני לוי גרשון קהת ומררי. ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל. ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. אלעזר הוליד את פינחס פינחס הליד את אבישוע. ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי. ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות. מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב. ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ. ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן. ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם. ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב. ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום. ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה. ועזריה הוליד את שריה ושריה

הוליד את יהוצדק. ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד
נבכדנאצר. בני לוי גרשם קהת ומררי. ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי. ובני
קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל. בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי
לאבותיהם. לגרשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו. יואח בנו עדו בנו זרח בנו
יאתרי בנו. בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו. אלקנה בנו ואביסף בנו
ואסיר בנו. תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו. ובני אלקנה עמשי
ואחימות. אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו. אליאב בנו ירחם בנו אלקנה
בנו. ובני שמואל הבכר ושני ואביה. בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה
בנו. שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו. ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית
יהוה ממנוח הארון. ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם. ואלה העמדים ובניהם
מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל. בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן
תוח. בן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי. בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן
צפניה. בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח. בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל.
ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא. בן מיכאל בן בעשיה בן
מלכיה. בן אתני בן זרח בן עדיה. בן איתן בן זמה בן שמעי. בן יחת בן גרשם
בן לוי. ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך. בן
חשביה בן אמציה בן חלקיה. בן אמצי בן בני בן שמר. בן מחלי בן מושי בן
מררי בן לוי. ואחיהם הלוים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים. ואהרן
ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים
ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים. ואלה בני אהרן אלעזר בנו
פינחס בנו אבישוע בנו. בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו. מריות בנו אמריה בנו
אחיטוב בנו. צדוק בנו אחימעץ בנו. ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני
אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל. ויתנו להם את חברון בארץ יהודה
ואת מגרשיה סביבתיה. ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה. ולבני
אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת
אשתמע ואת מגרשיה. ואת חילז ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה. ואת
עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה. וממטה בנימן את גבע ואת
מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש
עשרה עיר במשפחותיהם. ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית
מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר. ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר
וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה. לבני מררי
למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתים עשרה.
ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהם. ויתנו בגורל ממטה בני

יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו
אתהם בשמות. וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים. ויתנו להם
את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה.
ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה. ואת אילון ואת מגרשיה
ואת גת רמון ואת מגרשיה. וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת
בלעם ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים. לבני גרשום ממשפחת חצי
מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה. וממטה
יששכר את קדש ואת מגרשיה את דברת ואת מגרשיה. ואת ראמות ואת
מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה. וממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת
עבדון ואת מגרשיה. ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה. וממטה
נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת
מגרשיה. לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את רמונו ואת מגרשיה את תבור
ואת מגרשיה. ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר
ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה. ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת
ואת מגרשיה. וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת
מגרשיה. ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר ואת מגרשיה.

7 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה. ובני תולע עזי ורפיה ויריאל
ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם
בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות. ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל
ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם. ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי
צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים. ואחיהם לכל משפחות
יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל. בנימן בלע ובכר
וידיעאל שלשה. ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית
אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה. ובני בכר
זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני
בכר. והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים.
ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש
ואחישחר. כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף
ומאתים יצאי צבא למלחמה. ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר. בני נפתלי
יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה. בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו
הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד. ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם
אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות. ותלד מעכה אשת מכיר
בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם. ובני אולם בדן אלה בני

גלעד בן מכיר בן מנשה. ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת
מחלה. ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם. ובני אפרים שותלח וברד
בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו. וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום
אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם. ויתאבל אפרים אביהם
ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו. ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
בריעה כי ברעה היתה בביתו. ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת
העליון ואת אזן שארה. ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו. לעדן בנו עמיהוד
בנו אלישמע בנו. נון בנו יהושע בנו. ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה
ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה. ועל ידי בני
מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו
בני יוסף בן ישראל. בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם. ובני
בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות. וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת
חותם ואת שועא אחותם. ובני יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט. ובני
שמר אחי ורוהגה יחבה וארם. ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל. בני צופח
סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה. בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא. ובני יתר
יפנה ופספה וארא. ובני עלא ארח וחניאל ורציא. כל אלה בני אשר ראשי בית
האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים וששה אלף.

8 ובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי. נוחה הרביעי ורפא
החמישי. ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד. ואבישוע ונעמן ואחוח. וגרא
ושפופן וחורם. ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל
מנחת. ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד. ושחרים
הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו. ויולד מן חדש אשתו
את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם. ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה
בניו ראשי אבות. ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל. ובני אלפעל עבר
ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה. ובִרעה ושמע המה ראשי
האבות ליושבי אילון המה הבריחו את יושבי גת. ואחיו ששק וירמות. וזבדיה
וערד ועדר. ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה. וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר.
וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל. ויקים וזכרי וזבדי. ואליעני וצלתי ואליאל.
ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי. וישפן ועבר ואליאל. ועבדון וזכרי וחנן. וחנניה
ועילם וענתתיה. ויפדיה ופניאל בני ששק. ושמשרי ושחריה ועתליה. ויערשיה
ואליה וזכרי בני ירחם. אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם.
ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה. ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל

ונדב. וגדור ואחיו וזכר. ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם. ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל. ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה. ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז. ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא. ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו. ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל. ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט השלשי. ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן.

9 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם. והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים והנתינים. ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה. עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה. ומן השילוני עשיה הבכור ובניו. ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים. ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה. ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה. ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם. ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין. ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים. ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר. ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים. ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי. ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף. ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי. והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש. ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי. ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא. ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו. זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד. כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם. והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות. לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה. ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה. כי באמונה

המה ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים. וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר. ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום. ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים. ומן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים. ומתתיה מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבתים. ומן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת. ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה. אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם. ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה. ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב. וגדור ואחיו וזכריה ומקלות. ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם. ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל. ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה. ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע. ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא. ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו. ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל.

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע. וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול. ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים. ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה. וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת. וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו. ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם. ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבע. ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם. וישימו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון. וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול. ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים. וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש. ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי.

11 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו. גם
תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר
יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי
ישראל. ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון
לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל. וילך דויד
וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוסי ישבי הארץ. ויאמרו ישבי יבוס לדויד
לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד. ויאמר דויד כל מכה
יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש.
וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד. ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד
הסביב ויואב יחיה את שאר העיר. וילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו.
ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל
להמליכו כדבר יהוה על ישראל. ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן
חכמוני ראש השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת.
ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים. הוא היה עם דויד בפס
דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים
והעם נסו מפני פלשתים. ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע
יהוה תשועה גדולה. וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל
מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים. ודויד אז במצודה ונציב
פלשתים אז בבית לחם. ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר
בשער. ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה. ויאמר
חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי
בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים. ואבשי אחי
יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולא שם
בשלושה. מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא. בניה
בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב
והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג. והוא הכה את האיש המצרי
איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגזל
את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו. אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם
בשלושה הגברים. מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישימהו
דויד על משמעתו. וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם.
שמות ההרורי חלץ הפלוני. עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי. סבכי
החשתי עילי האחוחי. מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי. איתי בן ריבי

מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני. חורי מנחלי געש אביאל הערבתי. עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני. בני השם הגזוני יונתן בן שגה ההררי. אחיאם בן שכר ההררי אליפל בן אור. חפר המכרתי אחיה הפלני. חצרו הכרמלי נערי בן אזבי. יואל אחי נתן מבחר בן הגרי. צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה. עירא היתרי גרב היתרי. אוריה החתי זבד בן אחלי. עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים. חנן בן מעכה ויושפט המתני. עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותם הערערי. ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי. אליאל המחוים ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי. אליאל ועובד ויעשיאל המצביה.

12 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה. נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן. הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויזואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי. וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי. אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי. אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים. ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדור. ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר. עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי. משמנה הרביעי ירמיה החמשי. עתי הששי אליאל השבעי. יוחנן השמיני אלזבד התשיעי. ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר. אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף. אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתיו ויבריחו את כל העמקים למזרח ולמערב. ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד. ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח. ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד. וממנשה נפלו על דויד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול. בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה. והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא. כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים. ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה. בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא. מן בני שמעון

גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה. מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות. ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות. וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים. ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול. ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם. ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד. ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם. מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב. ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף. ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות. ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף. ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף. כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דויד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דויד. ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם. וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל.

13 ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד. ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו. ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול. ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם. ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים. ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם. וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה. ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות. ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר. ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים. ויחר לדויד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה. ויירא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים. ולא הסיר דויד את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי. וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו.

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים
לבנות לו בית. וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה
מלכותו בעבור עמו ישראל. ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים
ובנות. ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה.
ויבחר ואלישוע ואלפלט. ונגה ונפג ויפיע. ואלישמע ובעלידע ואליפלט. וישמעו
פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד
וישמע דויד ויצא לפניהם. ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים. וישאל דויד
באלהים לאמר האעלה על פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים
בידך. ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי
כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים. ויעזבו שם את אלהיהם
ויאמר דויד וישרפו באש. ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק. וישאל עוד דויד
באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול
הבכאים. ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי
יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים. ויעש דויד כאשר צוהו האלהים
ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה. ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה
נתן את פחדו על כל הגוים.

15 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל. אז אמר דויד
לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון
יהוה ולשרתו עד עולם. ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון
יהוה אל מקומו אשר הכין לו. ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלוים. לבני קהת
אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים. לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים.
לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים. לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו
מאתים. לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים. לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו
מאה ושנים עשר. ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל עשיה
ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב. ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו
אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו. כי
למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט. ויתקדשו
הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל. וישאו בני הלוים את ארון
האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם. ויאמר דויד לשרי
הלוים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתים
משמיעים להרים בקול לשמחה. ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף
בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו. ועמהם אחיהם המשנים

זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענִי אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים. והמשררים הימן אסף ואיתן
במצלתים נחשת להשמיע. וזכריה ועזיאל ושמירמות ויחיאל וענִי ואליאב
ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות. ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם
ויעיאל ועזזיהו בכנרות על השמינית לנצח. וכנניהו שר הלוים במשא יסר
במשא כי מבין הוא. וברכיה ואלקנה שערים לארון. ושבניהו ויושפט ונתנאל
ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים
ועבד אדם ויחיה שערים לארון. ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים
להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה. ויהי בעזר האלהים
את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים. ודויד
מכרבל במעיל בוץ וכל הלוים הנשאים את הארון והמשררים וכנניה השר
המשא המשררים ועל דויד אפוד בד. וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה
בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות. ויהי ארון
ברית יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את
המלך דויד מרקד ומשחק ותבז לו בלבה.

16 ויביאו את ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו
עלות ושלמים לפני האלהים. ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את
העם בשם יהוה. ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם
ואשפר ואשישה. ויתן לפני ארון יהוה מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות
ולהלל ליהוה אלהי ישראל. אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל
ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים
משמיע. ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים.
ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו. הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילתיו. שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיו. התהללו
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה. דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד. זכרו
נפלאתיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו. זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו.
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו. זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור.
אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק. ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
עולם. לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם. בהיותכם מתי מספר כמעט
וגרים בה. ויתהלכו מגוי אל גוי וממִמלכה אל עם אחר. לא הניח לאיש לעשקם
ויוכח עליהם מלכים. אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו. שירו ליהוה כל הארץ
בשרו מיום אל יום ישועתו. ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאתיו. כי גדול
יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים. כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה

שמים עשה. הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו. הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז. הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש. חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט. ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך. ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו. אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ. הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך. ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה. ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו. ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים. ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון. להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל. ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו. ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער. וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו.

17 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות. ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך. ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר. לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת. כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן. בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים. ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל. ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ. ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה. ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לך יהוה. והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו. הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם. אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך. והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם. ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד. ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי

הביאתני עד הלם. ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים. מה יוסיף עוד דויד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת. יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות. יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו. ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים. ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים. ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת. ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך. כי אתה אלהי גלית את אזן עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך. ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת. ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם.

18 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים. ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה. ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת. וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב. ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש. וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך. ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם. ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת. וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר מלך צובה. וישלח את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת. גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק. ואבשי בן צרויה הכה את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף. וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך. וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו. ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר. וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא סופר. ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך.

19 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו. ויאמר דויד אעשה
חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על
אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו. ויאמרו שרי בני עמון
לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר
ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך. ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את
מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם. וילכו ויגידו לדויד על האנשים וישלח
לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח
זקנכם ושבתם. ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף
ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים.
וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני
מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה. וישמע דויד וישלח את יואב
ואת כל צבא הגבורים. ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר
באו לבדם בשדה. וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר
מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם. ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערכו לקראת בני עמון. ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני
עמון יחזקו ממך והושעתיך. חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה
הטוב בעיניו יעשה. ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו.
ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב
ירושלם. וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר
מעבר הנהר ושופך שר צבא הדדעזר לפניהם. ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל
ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו
עמו. וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים
אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית. ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני
ישראל וישלימו עם דויד ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד.

20 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא
וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את
רבה ויהרסה. ויקח דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב
ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד. ואת העם
אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי
בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם. ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עם
פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו. ותהי עוד
מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו
כמנור ארגים. ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים

וארבע וגם הוא נולד להרפא. ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי
דויד. אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו.

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל. ויאמר דויד אל יואב
ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את
מספרם. ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך
כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל. ודבר
המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם. ויתן יואב את
מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף
חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב. ולוי ובנימן לא פקד
בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב. וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך
את ישראל. ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה
ועתה העבר נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד. וידבר יהוה אל גד חזה דויד
לאמר. לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך
אחת מהנה ואעשה לך. ויבא גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך. אם
שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשגת
ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל
ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר. ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא
ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל. ויתן יהוה דבר בישראל ויפל
מישראל שבעים אלף איש. וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה
וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף
ידך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי. וישא דויד את עיניו וירא את מלאך
יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל
דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם. ויאמר דויד אל האלהים הלא אני
אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו
יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה. ומלאך יהוה אמר אל
גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי. ויעל דויד
בדבר גד אשר דבר בשם יהוה. וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו
מתחבאים וארנן דש חטים. ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן
הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה. ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה
בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם. ויאמר ארנן אל
דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים
לעצים והחטים למנחה הכל נתתי. ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה
בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם. ויתן דויד לארנן

במקום שקלי זהב משקל שש מאות. ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה. ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה. בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם. ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון. ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה.

22 ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל. ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים. וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל. ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד. ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו. ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל. ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי. ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני. הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו. הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם. עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך. אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך. אז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת. והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף. ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה. לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך. ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו. הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו. עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה.

23 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל. ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלוים. ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם

לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף. מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים. וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל. ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי. לגרשני לעדן ושמעי. בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה. בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן. ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה. ויהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת. בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה. בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם. ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי. בני משה גרשם ואליעזר. בני גרשום שבואל הראש. ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה. בני יצהר שלמית הראש. בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי. בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני. בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש. וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם. בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה. אלה בני לוי לבית אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה. כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם. וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו. כי בדברי דויד האחרנים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה. כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים. וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה. ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב. ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה. ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה.

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר. ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם. וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה. ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר. ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן

אביתר וראשי האבות לכהנים וללוים בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז
לאיתמר. ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני. לחרם השלישי לשערים
הרבעי. למלכיה החמישי למימן הששי. להקוץ השבעי לאביה השמיני. לישוע
התשעי לשכניהו העשרי. לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר. לחפה שלשה
עשר לישבאב ארבעה עשר. לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר. לחזיר
שבעה עשר להפצץ שמונה עשר. לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים.
ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים. לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו
ארבעה ועשרים. אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן
אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל. ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל
לבני שובאל יחדיהו. לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה. ליצהרי שלמות לבני
שלמות יחת. ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי. בני
עזיאל מיכה לבני מיכה שמור. אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו. בני מררי
מחלי ומושי בני יעזיהו בנו. בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי. למחלי
אלעזר ולא היה לו בנים. לקיש בני קיש ירחמאל. ובני מושי מחלי ועדר וירימות
אלה בני הלוים לבית אבתיהם. ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן
לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים אבות הראש
לעמת אחיו הקטן.

25 ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות
בנבלים ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם. לבני אסף זכור ויוסף
ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך. לידותון בני ידותון
גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא
על הדות והלל ליהוה. להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות
חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאות. כל
אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן
בנים ארבעה עשר ובנות שלוש. כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה
במצלתים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן.
ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה.
ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד. ויצא הגורל הראשון
לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר. השלשי זכור בניו ואחיו
שנים עשר. הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר. החמישי נתניהו בניו ואחיו
שנים עשר. הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר. השבעי ישראלה בניו ואחיו
שנים עשר. השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר. התשיעי מתניהו בניו ואחיו
שנים עשר. העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר. עשתי עשר עזראל בניו ואחיו

שנים עשר. השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר. לשלשה עשר שובאל
בניו ואחיו שנים עשר. לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר. לחמשה
עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר. לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים
עשר. לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר. לשמונה עשר לחנני בניו
ואחיו שנים עשר. לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר. לעשרים
לאליתה בניו ואחיו שנים עשר. לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר.
לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר. לשלשה ועשרים למחזיאות בניו
ואחיו שנים עשר. לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר.

26 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף. ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי. עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני השביעי. ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלשי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי. עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים. ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה. בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו. כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם. ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר. ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביהו לראש. חלקיהו השני טבליהו השלשי זכריהו הרבעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר. לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה. ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער. ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה. לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים. לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר. למזרח הלוים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים. לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר. אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי. והלוים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים. בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי. בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה. לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי. ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות. ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו. הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא. מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה. וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו.

ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים. לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך. לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר גלעד. ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך.

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף. על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון. ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו. הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה. ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק. ליהודה אליהו מאחי דויד לישׂשכר עמרי בן מיכאל. לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל. לבני אפרים הושע בן עזזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו. לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר. לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל. ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים. יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד. ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים

ובמגדלות יהונתן בן עזיהו. ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב. ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי. ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש. ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי. ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי. ועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד. ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך. ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך. ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב.

28 ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם. ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות. והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת. ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל. ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל. ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב. והכינותי את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה. ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם. ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד. ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה. ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת. ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים. ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה. לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה. ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה. ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף. והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור

וכפור. ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים זהב
לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה. הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל
מלאכות התבנית. ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת
כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת
בית יהוה. והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל
מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך.

29 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך
והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים. וככל כחי הכינותי לבית
אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים
אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב. ועוד
ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל
הכינותי לבית הקדש. שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים
ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים. לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה
ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה. ויתנדבו שרי האבות ושרי
שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך. ויתנו לעבודת בית
האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים. והנמצא אתו אבנים
נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני. וישמחו העם על התנדבם כי בלב
שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה. ויברך דויד את יהוה
לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד
עולם. לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ
לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל
בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל. ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך. וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי
ממך הכל ומידך נתנו לך. כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבתינו כצל ימינו
על הארץ ואין מקוה. יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכיננו לבנות לך בית
לשם קדשך מידך היא ולך הכל. וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה
אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה
להתנדב לך. יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך. ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור
מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי. ויאמר דויד
לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבתיהם
ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך. ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת

היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל. ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן. וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל. וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך. ויגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל. ודויד בן ישי מלך על כל ישראל. והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש. וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו. ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי גד החזה. עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות.

1 ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה. ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות. וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר. אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם. ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל. ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף. בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך. ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו. עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ. עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול. ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך עליו. החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן. ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל. ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם. ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב. ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר. ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו.

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו. ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות. וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו. הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל. והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים. ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו. ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם

אשר הכין דויד אבי. ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך. ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא. והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף. ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם מלך. ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו. ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי. בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דויד אביך. ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו. ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם. ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות. ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעביד את העם.

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי. ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו. ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים. והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור. ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות. ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים. ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות. ויעש את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות. ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב. ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב. וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר. וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר. כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית. ויעש את הפרכת תכלת וארגמן

וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים. ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים
וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמש. ויעש שרשרות בדביר ויתן על
ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות. ויקם את העמודים על פני
ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימיני יכין ושם השמאלי בעז.

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות
קומתו. ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש
באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב. ודמות בקרים תחת לו סביב
סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר
יצוקים במצקתו. עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פנים
ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל
אחריהם ביתה. ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק
בתים שלשת אלפים יכיל. ויעש כיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה
משמאול לרחצה בהם את מעשה העולה ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו.
ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול.
ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי
זהב מאה. ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם
צפה נחשת. ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה. ויעש חורם את
הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה
למלך שלמה בבית האלהים. עמודים שנים והגלות והכתרות על ראש
העמודים שתים והשבכות שתים לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש
העמודים. ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים
לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים. ואת
המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות. את הים אחד ואת הבקר שנים
עשר תחתיו. ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם
אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק. בככר הירדן יצקם המלך בעבי
האדמה בין סכות ובין צרדתה. ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא
נחקר משקל הנחשת. ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת
מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים. ואת המנרות ונרתיהם
לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור. והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא
מכלות זהב. והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית
דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב.

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי

דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים. אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון. ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי. ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון. ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלוים. והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב. ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים. ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה. ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה. אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים. ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות. והלוים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצררים בחצצרות. ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה. ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים.

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל. ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים. ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד. ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר. מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל. ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל. ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל. ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך. רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי. ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל. ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל. ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו. כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו

נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה. ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם.
אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום
הזה. ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר
לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם
ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני. ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר
דברת לעבדך לדויד. כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים
ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי. ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך.
להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום
שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה. ושמעת אל
תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום
שבתך מן השמים ושמעת וסלחת. אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו
ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה. ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את
עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו. ואם
ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו
והתחננו לפניך בבית הזה. ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם. בהעצר השמים
ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם
ישובון כי תענם. ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי
תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך
לנחלה. רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי
יצר לו אויביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה. כל תפלה כל תחנה אשר יהיה
לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית
הזה. ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם. למען ייראוך
ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו.
וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול
וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה. ואתה תשמע מן
השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי
הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה
אשר בניתי. כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו
אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת מן
השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם. כי יחטאו לך כי אין אדם

אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה. והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו. ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך. ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך. עתה אלהי יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה. ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב. יהוה אלהים אל תשב פני משיחיך זכרה לחסדי דויד עבדך.

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית. ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה. וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה. ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם. והכהנים על משמרותם עמדים והלוים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים. ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים. ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים. ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים. וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו. ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח. וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח. הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי. ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם. עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה. ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים. ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי ומשפטי תשמור. והקימותי את כסא מלכותך

כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל. ואם תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם. ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים. והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה. ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת.

8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו. והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל. וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה. ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת. ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח. ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו. כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה. מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה. ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו. ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם. ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה. אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם. ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות. ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים. ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לכל דבר ולאצרות. ותכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה. אז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום. וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה.

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות

בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה. ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה. ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה. ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח. ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך. ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי. אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך. יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה. ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה. וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה. ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה. והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה. ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב. לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה. ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת. ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון. ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור. ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות. ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה. וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה. כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים. ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה. וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו. והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה. ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם. ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים. ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת

הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב. ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות. ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט. וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה. וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו.

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו. ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים. וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר. אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך. ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם. ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר. וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים. ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו. ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו. וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי. ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים. ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי. ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים. וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים. ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט. וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כל ישראל לאהליו. ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם. וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם. ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה.

11 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם. ויהי דבר

יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר. אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר. כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם. וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה. ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע. ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם. ואת גת ואת מרשה ואת זיף. ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה. ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות. ויחזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין. ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן. והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם. כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה. ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה. ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם. ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש. ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דויד אביהיל בת אליאב בן ישי. ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם. ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלמית. ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות. ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו. ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים.

12 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו. ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה. באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים. וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם. ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק. ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה. ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק. כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות. ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה. ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד

שרי הרצים השמרים פתח בית המלך. ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים. ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים. ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית. ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה. ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים. וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו.

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה. שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם. ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל. ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל. הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח. ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו. ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם. ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים. הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים. ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלוים במלאכת. ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו. והנה עמנו בראש האלהים וכהניו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו. וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם. ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות. ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה. וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם. ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור. ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם. וירדף אביה

אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה
ואת עפרון ובנתיה. ולא עצר כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת.
ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה
בנות. ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו.

14 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו
שקטה הארץ עשר שנים. ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו. ויסר את
מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים. ויאמר ליהודה
לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה. ויסר מכל ערי יהודה
את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו. ויבן ערי מצורה ביהודה כי
שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו. ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ
לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו. ויהי
לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי
קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל. ויצא אליהם זרח הכושי בחיל
אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה. ויצא אסא לפניו ויערכו
מלחמה בגיא צפתה למרשה. ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך
לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון
הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש. ויגף יהוה את הכושים לפני אסא
ולפני יהודה וינסו הכושים. וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים
לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד. ויכו
את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי
בזה רבה היתה בהם. וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו
ירושלם.

15 ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים. ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני
אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם
תעזבהו יעזב אתכם. וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה
וללא תורה. וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם. ובעתים
ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל יושבי הארצות. וכתתו גוי
בגוי ועיר בעיר כי אלהים הממם בכל צרה. ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש
שכר לפעלתכם. וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדד הנביא התחזק
ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים
ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה. ויקבץ את כל יהודה ובנימן

והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו. ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא. ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים. ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם. וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למאיש ועד אשה. וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות. וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב. וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון. והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו. ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים. ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא.

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה. ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר. ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי. וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי. ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו. ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה. ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך. הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך. כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות. ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא. והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל. ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים. וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו. ויקברהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד.

17 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל. ויתן חיל בכל ערי יהודה
הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו. ויהי יהוה
עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים. כי לאלהי
אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל. ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו
כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב. ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד
הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה. ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן
חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה. ועמהם הלוים
שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב
אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים. וילמדו ביהודה ועמהם ספר
תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם. ויהי פחד יהוה על כל ממלכות
הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט. ומן פלשתים מביאים
ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים
ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות. ויהי יהושפט הלך וגדל עד
למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות. ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה
ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם. ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי
אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף. ועל ידו יהוחנן השר ועמו
מאתים ושמונים אלף. ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים
אלף גבור חיל. ומן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף.
ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא. אלה המשרתים את המלך
מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה.

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב. וירד לקץ שנים אל אחאב
לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמות
גלעד. ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד
ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה. ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה. ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע
מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה
ויתן האלהים ביד המלך. ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה
מאתו. ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו
ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא
ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן. ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר
מהר מיכהו בן ימלא. ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו
מלבשים בגדים וישבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם. ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה

תנגח את ארם עד כלותם. וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח
ונתן יהוה ביד המלך. והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה
דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב.
ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר. ויבא אל המלך
ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו
והצליחו וינתנו בידכם. ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא
תדבר אלי רק אמת בשם יהוה. ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים
כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום.
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם
לרע. ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא
השמים עמדים על ימינו ושמאלו. ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל
ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה. ויצא הרוח ויעמד
לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה. ויאמר אצא והייתי לרוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן. ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה. ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את
מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך. ויאמר
מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא. ויאמר מלך
ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך.
ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד
שובי בשלום. ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר
שמעו עמים כלם. ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד. ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה. ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא
תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו. ויהי כראות שרי
הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק
יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו. ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה
מלך ישראל וישבו מאחריו. ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין
הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי.
ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד
הערב וימת לעת בוא השמש.

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם. ויצא אל פניו יהוא בן
חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת
עליך קצף מלפני יהוה. אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן

הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים. וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם
מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם. ויעמד שפטים
בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר. ויאמר אל השפטים ראו מה אתם
עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט. ועתה יהי פחד יהוה
עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד. וגם
בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט
יהוה ולריב וישבו ירושלם. ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה
ובלבב שלם. וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם
בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה
קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו. והנה אמריהו כהן הראש
עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך
ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב.

20 ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט
למלחמה. ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם
והנם בחצצון תמר היא עין גדי. וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא
צום על כל יהודה. ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש
את יהוה. ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר
החדשה. ויאמר יהוה אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל
בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב. הלא אתה אלהינו
הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך
לעולם. וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר. אם תבוא עלינו רעה חרב
שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק
אליך מצרתנו ותשמע ותושיע. ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא
נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום.
והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו. אלהינו הלא
תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה
נעשה כי עליך עינינו. וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם.
ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח
יהוה בתוך הקהל. ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה
אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם
המלחמה כי לאלהים. מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם
בסוף הנחל פני מדבר ירואל. לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את
ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם

ויהוה עמכם. ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה. ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה. וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו. ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו. ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו. ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית. ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה. ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל כי רב הוא. וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום. וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם. ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה. ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל. ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב. וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי. וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה. אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם. ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל. ואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות. ויחברהו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר. ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש.

21 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו. ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל. ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור. ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל. בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם. וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה

ויעש הרע בעיני יהוה. ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים. בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך. ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב. ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו. גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה. ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה. ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת. הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך. ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים. ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים. ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו. ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא. ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו. בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים.

22 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה. בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי. גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע. ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו. גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם. וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא. ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב. ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם. ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה. ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה

לבית יהודה. ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו. ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ.

23 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית. ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם. ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד. זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים.
והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה.
ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה. והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו. ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות. ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים. ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב. ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך. ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה. ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר. ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה. וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם. ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה. ויבאו כל העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות. וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד. ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר. ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל

עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו את המלך על כסא הממלכה. וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב.

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע. ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן. וישא לו יהוידע נשים שתים ויולד בנים ובנות. ויהי אחריכן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה. ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים. ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות. כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים. ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה. ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר. וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה. ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאהו וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב. ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה. ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצהו. וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע. ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו. ויקברהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו. ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם. ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת. וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו. ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם. ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה. ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש. ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק. כי

במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה
אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים. ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים
רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת
ויקברהו בעיר דויד ולא קברהו בקברות המלכים. ואלה המתקשרים עליו זבד
בן שמעת העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית. ובניו ורב המשא עליו ויסוד
בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו.

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם
אמו יהועדן מירושלים. ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם. ויהי כאשר
חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו. ואת בניהם לא
המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על
בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו. ויקבץ אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם
למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח
וצנה. וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף. ואיש האלהים בא
אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני
אפרים. כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש
כח באלהים לעזור ולהכשיל. ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת
הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה
מזה. ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם
מאד ביהודה וישובו למקומם בחרי אף. ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך
גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים. ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה
ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו. ובני הגדוד אשר
השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון
ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה. ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את
אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם
יקטר. ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי
העם אשר לא הצילו את עמם מידך. ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך
נתנוך חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי
עשית זאת ולא שמעת לעצתי. ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן
יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים. וישלח יואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון
לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את
החוח. אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה

תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך. ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום. ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה. וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו. ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה. וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון. ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה. ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל. ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם. וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה.

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו. הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו. בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן ירושלם. ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו. ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים. ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים. ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים. ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה. ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם. ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה. ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו משרי המלך. כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות. ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב. ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים. ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק. וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת. ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל. ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה

כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים. ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת. ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה. ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ. ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא. וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו.

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק. ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים. הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב. וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים. והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית. ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו. ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה. בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם. וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו.

28 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו. וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים. והוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל. ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן. ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה. ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם. ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך. וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל לשמרון. ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע. ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם

עמכם אשמות ליהוה אלהיכם. ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם. ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא. ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל. ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל. ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישובו שמרון. בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו. ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי. ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם. כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה. ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו. כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו. ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז. ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל. ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם. ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו. ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל. וישכב אחז עם אבתיו ויקברהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו.

29 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו. ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו. הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם. ויבא את הכהנים ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרח. ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה מן הקדש. כי מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף. גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל. ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם. והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת. עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה

אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו. בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד
לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים. ויקמו הלוים מחת בן עמשי ויואל
בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן
הגרשני יואח בן זמה ועדן בן יואח. ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף
זכריהו ומתניהו. ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני ידותון שמעיה ועזיאל.
ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה.
ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו
בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה. ויחלו
באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את
בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו. ויבואו פנימה אל
חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו
ואת שלחן המערכת ואת כל כליו. ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז
במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה. וישכם יחזקיהו המלך
ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה. ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים
שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר
לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה. וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את
הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם המזבחה. ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו
ידיהם עליהם. וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל
ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת. ויעמד את הלוים בית יהוה
במצלתים בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה
המצוה ביד נביאיו. ויעמדו הלוים בכלי דויד והכהנים בחצצרות. ויאמר חזקיהו
להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי
כלי דויד מלך ישראל. וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות מחצצרים
הכל עד לכלות העלה. וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו.
ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה
ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו. ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם
ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל
נדיב לב עלות. ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה
כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה. והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת
אלפים. רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום
אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב
להתקדש מהכהנים. וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון
עבודת בית יהוה. וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם

היה הדבר.

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה
לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל. ויועץ המלך ושריו
וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני. כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא
כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם. ויישר הדבר בעיני
המלך ובעיני כל הקהל. ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד
דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב.
וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר
בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה
הנשארת לכם מכף מלכי אשור. ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו
ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים. עתה אל תקשו ערפכם
כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה
אלהיכם וישב מכם חרון אפו. כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני
שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם
אם תשובו אליו. ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון
ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם. אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו
ויבאו לירושלם. גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות
המלך והשרים בדבר יהוה. ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות
בחדש השני קהל לרב מאד. ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל
המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון. וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש
השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה. ויעמדו על עמדם
כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלוים. כי
רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור
להקדיש ליהוה. כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו
כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב
יכפר בעד. כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת
הקדש. וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם. ויעשו בני ישראל הנמצאים
בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום
הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה. וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשכילים
שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים
ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם. ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים
ויעשו שבעת ימים שמחה. כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים
ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים

ויתקדשו כהנים לרב. וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה. ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם. ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים.

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישובו כל בני ישראל איש לאחזתו לעריהם. ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה. ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה. ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה. וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו. ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות. בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו. ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל. וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות. ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה. ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו. ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה. ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים. וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים. ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן. מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם. ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם. ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש. ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים. ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו.

ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו
בכל לבבו עשה והצליח.

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על
הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו. וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו
למלחמה על ירושלם. ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר
מחוץ לעיר ויעזרוהו. ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף
בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים. ויתחזק ויבן את כל
החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא
עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים. ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל
רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר. חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני
מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו. עמו זרוע בשר ועמנו
יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך
יהודה. אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל
ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר. כה
אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם. הלא
יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו
מכף מלך אשור. הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו. הלא תדעו
מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל
את ארצם מידי. מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול
להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי. ועתה אל ישיא אתכם
חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי
וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי. ועוד
דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו. וספרים כתב לחרף ליהוה
אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן
לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי. ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר
על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר. וידברו אל אלהי ירושלם כעל
אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם. ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ
הנביא על זאת ויזעקו השמים. וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר
במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו מעיו שם
הפילהו בחרב. ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך
אשור ומיד כל וינהלם מסביב. ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות
ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן. בימים ההם חלה

יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו. ולא כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם. ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו. ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה. ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות. וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד. והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו. וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו. ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל. וישכב יחזקיהו עם אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו.

33 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם. ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל. וישב ויבן את הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם. ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם. ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה. והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו. וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום. ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה. ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל. וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו. ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו בבלה. וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו. ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים. ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה. ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר. ויכן את

מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל. אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם. ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל. ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי. וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו. בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם. ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם. ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה. ויקשרו עליו עבדיו וימיתהו בביתו. ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו.

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם. ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול. ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות. וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם. ועצמות כהנים שרף על מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם. ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיהם סביב. וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם. ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו. ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי ירושלם. ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית. ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה. והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר. ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלוים סופרים ושטרים ושוערים. ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה. ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן. ויבא שפן את הספר אל

המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים.
ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי
המלאכה. ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו
שפן לפני המלך. ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו. ויצו
המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר
ואת עשיה עבד המלך לאמר. לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל
וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על
אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה. וילך
חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תוקהת בן חסרה שומר
הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת. ותאמר להם כה
אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי. כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה. תחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה. ואל מלך
יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל
הדברים אשר שמעת. יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים בשמעך את דבריו על
המקום הזה ועל ישביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני
שמעתי נאם יהוה. הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישביו וישיבו את
המלך דבר. וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם. ויעל המלך בית
יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלוים וכל העם מגדול ועד קטן
ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה. ויעמד המלך על
עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו
וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה.
ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו ישבי ירושלם כברית אלהים אלהי
אבותיהם. ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד
את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה
אלהי אבותיהם.

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש
הראשון. ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה. ויאמר ללוים
המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה
שלמה בן דויד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם
ואת עמו ישראל. והכונו לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל

ובמכתב שלמה בנו. ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללוים. ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה. וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך. ושריו לנדבה לעם לכהנים וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות. וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות. ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם כמצות המלך. וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים. ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר. ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם. ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני אהרן. והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלוים הכינו להם. ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו. ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים. ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם. בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה. אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו. וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך. ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו. וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד. ויעבירהו עבדיו מן המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו. ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות. ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה. ודבריו הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה.

36 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכהו תחת אביו בירושלם. בן

שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם. ויסירהו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב. וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה. בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו. עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה. ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל. ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו. בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה. ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם. בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם. ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה. וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל. גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם. וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו. ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא. ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו. וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל. וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית. ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס. למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה. ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר. כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל.

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר. כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה. מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם. וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם. ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם. וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב. והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו. ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה. ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים. כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף. כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם.

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצור מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו. אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל. בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים. בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים. בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים. בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר. בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה. בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה. בני זכי שבע מאות וששים. בני בני שש מאות ארבעים ושנים. בני בבי שש מאות עשרים ושלשה. בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים. בני אדניקם שש מאות ששים וששה. בני בגוי אלפים חמשים וששה. בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה. בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה. בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה. בני יורה מאה ושנים עשר. בני חשם מאתים עשרים ושלשה. בני גבר תשעים וחמשה. בני בית לחם מאה עשרים ושלשה. אנשי נטפה חמשים וששה. אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה. בני עזמות ארבעים ושנים. בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה. בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד. אנשי מכמס מאה עשרים ושנים. אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה. בני נבו חמשים ושנים. בני

מגביש מאה חמשים וששה. בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה. בני
חרם שלש מאות ועשרים. בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה. בני
ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה. בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות
ושלשים. הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה. בני אמר
אלף חמשים ושנים. בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה. בני חרם אלף
ושבעה עשר. הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה.
המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה. בני השערים בני שלום בני אטר בני
טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה. הנתינים בני
ציחא בני חשופא בני טבעות. בני קרס בני סיעהא בני פדון. בני לבנה בני
חגבה בני עקוב. בני חגב בני שמלי בני חנן. בני גדל בני גחר בני ראיה. בני
רצין בני נקודא בני גזם. בני עזא בני פסח בני בסי. בני אסנה בני מעונים בני
נפיסים. בני בקבוק בני חקופא בני חרחור. בני בצלות בני מחידא בני חרשא.
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח. בני נציח בני חטיפא. בני עבדי שלמה בני סטי
בני הספרת בני פרודא. בני יעלה בני דרקון בני גדל. בני שפטיה בני חטיל בני
פכרת הצביים בני אמי. כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים. ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית
אבותם וזרעם אם מישראל הם. בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות
חמשים ושנים. ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם. אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו
ויגאלו מן הכהנה. ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד
עמד כהן לאורים ולתמים. כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות
ששים. מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים
ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים. סוסיהם שבע מאות שלשים וששה
פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה. גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים. ומראשי האבות בבואם לבית יהוה
אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו. ככחם נתנו לאוצר
המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת
כהנים מאה. וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים
בעריהם וכל ישראל בעריהם.

3 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם.
ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח
אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים. ויכינו
המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה

עלות לבקר ולערב. ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו. ואחריכן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה. מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד. ויתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם. ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה. ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם הלוים. ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים בני אסף במצלתים להלל את יהוה על ידי דויד מלך ישראל. ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה. ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול. ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק.

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל. ויגשו אל זרבבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה. ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס. ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות. וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס. ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם. ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית. רחום בעל טעם ושמשי ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא. אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא. ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת. דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת. ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא

ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו. כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק. כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא. די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת. מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך. פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת. נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי. ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה. ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיהב להון. כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם. וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין. אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל. באדין בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס.

5 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון. באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון. בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה. אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין. ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה. פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא. פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא. ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם. אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה. ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם. וכנמא פתגמא התיבונא למאמר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה. להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב

המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל. ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא. ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה. ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה. אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם. וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא.

6 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל. והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה. בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין. נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תתיהב. ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא. כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה. שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה. ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיהבא לגבריא אלך די לא לבטלא. ומה חשחן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם יום ביום די לא שלו. די להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוהי. ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד על דנה. ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד. אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו. ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס. ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא. ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא

דנה בחדוה. והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל. והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה. ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון. כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם. ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל. ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל.

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה. בן שלום בן צדוק בן אחיטוב. בן אמריה בן עזריה בן מריות. בן זרחיה בן עזי בן בקי. בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש. הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו. ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלוים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך. ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך. כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו. כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט. וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל. ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת. מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך. כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך. ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה. וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די בירושלם. כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם. ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון. ומאניא די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם. ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא. ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנה ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד. עד כסף ככרין מאה ועד חנטין כרין מאה ועד חמר בתין

מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב. כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי. ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם. ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון. וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לענש נכסין ולאסורין. ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם. ועלי הטה חסד לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי.

8 ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל. מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש. מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים. מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים. מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים. ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים. ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים. ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים. מבני יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים. ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים. ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים. ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים. ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים. ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים. ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם. ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים. ואוצאה אותם על אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספיא המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו. ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר. ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים. ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות. ואקרא שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו. כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו. ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו. ואבדילה משרי הכהנים

שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה. ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים. ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר. וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת כזהב. ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכם. שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה. וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו. ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך. ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה. וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים. במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא. הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה. ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלהים.

9 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כתועבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי. כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה. וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם. ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב. ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי. ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים. מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה. ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו. כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם. ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך. אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר

הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם. ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם. ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת. הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה. יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על זאת.

10 וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה. ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת. ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה. קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה. ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו. ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה. ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם. וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה. ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים. ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל. ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות. ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות. אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה. יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה. אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם. ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר. ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון. וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה. ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים

איל צאן על אשמתם. ומבני אמר חנני וזבדיה. ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה. ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה. ומן הלוים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר. ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי. ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה. ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה. ומבני זתוא אליועני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא. ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי. ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות. ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה. ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון. בנימן מלוך שמריה. מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי. מבני בני מעדי עמרם ואואל. בניה בדיה כלוהי. וניה מרמות אלישיב. מתניה מתני ויעשו. ובני ובנוי שמעי. ושלמיה ונתן ועדיה. מכנדבי ששי שרי. עזראל ושלמיהו שמריה. שלום אמריה יוסף. מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה. כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים.

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה. ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי ועל ירושלם. ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש. ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים. ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו. תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו. חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך. זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים. ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם. והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה. אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך.

2 ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו. ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד. ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש. ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים. ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה. ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן. ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה. ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי. ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים. וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל. ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה. ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא

הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה. ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש. ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתי. ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב. והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי. ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה. ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה. וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים. ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם.

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל. ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי. ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו. ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא. ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם. ואת שער הישנה החזיקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריחיו. ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר. על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה. ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם. ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה. מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים. ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו. את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות. ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו מנעליו ובריחיו. ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לגן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דויד. אחריו החזיק נחמיה בן

עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים. אחריו החזיקו הלוים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו. אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה. ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע. אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול. אחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב. ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר. אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו. אחריו החזיק בנוי בן חנדד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה. פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש. והנתינים היו ישבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא. אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל. מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו. אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח. אחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו. אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה. ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים.

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים. ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות. וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם. שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה. ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים. ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות. ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד. ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה. ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם. ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה. ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה. ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקמות אשר תשובו עלינו. ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות

עם חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם. וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם. ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו. ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה. הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח. והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי. ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו. במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו. ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים. גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה. ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים.

5 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים. ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה. ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב. ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו. ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים. ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה. וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה. ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר. ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו. וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה. השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם. ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה. גם חצני נערתי ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה. גם מיום אשר צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי.

והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים. וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה. והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו על שלחני. ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש ברֻרות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה על העם הזה. זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה.

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים. וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה. ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם. וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה. וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו. כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה. וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו. ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם. כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי. ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך. ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא. ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו. למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני. זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי. ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום. ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת. גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם. כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה. גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני.

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים
והלוים. ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא כאיש
אמת וירא את האלהים מרבים. ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם
השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם
איש במשמרו ואיש נגד ביתו. והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין
בתים בנוים. ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם
להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו. אלה בני
המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו לירושלם
וליהודה איש לעירו. הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני
מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל. בני פרעש
אלפים מאה ושבעים ושנים. בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים. בני ארח
שש מאות חמשים ושנים. בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות
שמנה עשר. בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה. בני זתוא שמנה מאות
ארבעים וחמשה. בני זכי שבע מאות וששים. בני בנוי שש מאות ארבעים
ושמנה. בני בבי שש מאות עשרים ושמנה. בני עזגד אלפים שלש מאות
עשרים ושנים. בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה. בני בגוי אלפים ששים
ושבעה. בני עדין שש מאות חמשים וחמשה. בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה.
בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה. בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה. בני
חריף מאה שנים עשר. בני גבעון תשעים וחמשה. אנשי בית לחם ונטפה מאה
שמנים ושמנה. אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה. אנשי בית עזמות ארבעים
ושנים. אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה. אנשי
הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד. אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים. אנשי
בית אל והעי מאה עשרים ושלשה. אנשי נבו אחר חמשים ושנים. בני עילם
אחר אלף מאתים חמשים וארבעה. בני חרם שלש מאות ועשרים. בני ירחו
שלש מאות ארבעים וחמשה. בני לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד. בני
סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים. הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע
מאות שבעים ושלשה. בני אמר אלף חמשים ושנים. בני פשחור אלף מאתים
ארבעים ושבעה. בני חרם אלף שבעה עשר. הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני
להודוה שבעים וארבעה. המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה. השערים
בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים
ושמנה. הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות. בני קירס בני סיעא בני פדון.
בני לבנה בני חגבה בני שלמי. בני חנן בני גדל בני גחר. בני ראיה בני רצין בני
נקודא. בני גזם בני עזא בני פסח. בני בסי בני מעונים בני נפושסים. בני

בקבוק בני חקופא בני חרחור. בני בצלית בני מחידא בני חרשא. בני ברקוס
בני סיסרא בני תמח. בני נציח בני חטיפא. בני עבדי שלמה בני סוטי בני
סופרת בני פרידא. בני יעלא בני דרקון בני גדל. בני שפטיה בני חטיל בני
פכרת הצביים בני אמון. כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים. ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית
אבותם וזרעם אם מישראל הם. בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות
וארבעים ושנים. ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם. אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא
ויגאלו מן הכהנה. ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד
עמד הכהן לאורים ותומים. כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות
וששים. מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים
ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים וארבעים וחמשה. סוסיהם שבע
מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה. גמלים ארבע מאות
שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים. ומקצת ראשי
האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות
חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות. ומראשי האבות נתנו לאוצר
המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים. ואשר נתנו
שארית העם זהב דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים
ושבעה. וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל
ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם.

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא
הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל. ויביא עזרא
הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש
השביעי. ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום
נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה. ויעמד עזרא
הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה
וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה
זכריה משלם. ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו
עמדו כל העם. ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן
במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה. וישוע ובני ושרביה ימין עקוב
שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים מבינים את העם
לתורה והעם על עמדם. ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו
במקרא. ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים את

העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה. ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם. והלוים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו. וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם. וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה. וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי. ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב. ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים. ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד. ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט.

9 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם. ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבתיהם. ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם. ויקם על מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם. ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה. אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים. אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם. ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה. ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף. ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה. והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים. ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה. ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות

אמת חקים ומצות טובים. ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך. ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם. והם ואבתינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך. וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסד ולא עזבתם. אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות. ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה. ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם. וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו. ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן. ובניהם הרבית ככבבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבתיהם לבוא לרשת. ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם. וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול. וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת. ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם. וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים. ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו. ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת. וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה. ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו. ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם. והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים. הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבתינו לאכל

את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה. ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו. ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו.

10 ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה. שריה עזריה ירמיה. פשחור אמריה מלכיה. חטוש שבניה מלוך. חרם מרמות עבדיה. דניאל גנתון ברוך. משלם אביה מימן. מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים. והלוים וישוע בן אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל. ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן. מיכא רחוב חשביה. זכור שרביה שבניה. הודיה בני בנינו. ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני. בני עזגד בבי. אדניה בגוי עדין. אטר חזקיה עזור. הודיה חשם בצי. חריף ענתות נובי. מגפיעש משלם חזיר. משיזבאל צדוק ידוע. פלטיה חנן עניה. הושע חנניה חשוב. הלוחש פלחא שובק. רחום חשבנה מעשיה. ואחיה חנן ענן. מלוך חרם בענה. ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מבין. מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו. ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו. ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד. והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו. ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו. והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבתינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה. ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה. ואת בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו. ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו. והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר. כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו.

11 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה
לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים. ויברכו העם לכל האנשים
המתנדבים לשבת בירושלם. ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי
יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי
שלמה. ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן
זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ. ומעשיה בן ברוך בן כל
חזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני. כל בני פרץ הישבים
בירושלם ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל. ואלה בני בנימן סלא בן משלם
בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה. ואחריו גבי סלי
תשע מאות עשרים ושמנה. ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על
העיר משנה. מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין. שריה בן חלקיה בן משלם בן
צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים. ואחיהם עשי המלאכה לבית
שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן
פשחור בן מלכיה. ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן
עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר. ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמנה
ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים. ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן
חשביה בן בוני. ושבתי ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי
הלוים. ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה
משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון. כל הלוים בעיר הקדש מאתים
שמנים וארבעה. והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה
שבעים ושנים. ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו.
והנתינים ישבים בעפל וציחא וגשפא על הנתינים. ופקיד הלוים בירושלם עזי
בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית
האלהים. כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו. ופתחיה
בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם. ואל החצרים
בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל
וחצריה. ובישוע ובמולדה ובבית פלט. ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה.
ובצקלג ובמכנה ובבנתיה. ובעין רמון ובצרעה ובירמות. זנח עדלם וחצריהם
לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם. ובני בנימן מגבע
מכמש ועיה ובית אל ובנתיה. ענתות נב ענניה. חצור רמה גתים. חדיד צבעים
נבלט. לד ואונו גי החרשים. ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימין.

12 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה
עזרא. אמריה מלוך חטוש. שכניה רחם מרמת. עדוא גנתוי אביה. מימין מעדיה

בלגה. שמעיה ויויריב ידעיה. סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע. והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו. ובקבקיה וענו אחיהם לנגדם למשמרות. וישוע הוליד את יויקים ויויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יוידע. ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע. ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה. לעזרא משלם לאמריה יהוחנן. למלוכי יונתן לשבניה יוסף. לחרם עדנא למריות חלקי. לעדיא זכריה לגנתון משלם. לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי. לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן. וליויריב מתני לידעיה עזי. לסלי קלי לעמוק עבר. לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל. הלוים בימי אלישיב יוידע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי. בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב. וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר. מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים. אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר. ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלוים מכל מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות. ויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי. ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם. ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה. ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת. וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה. ועזריה עזרא ומשלם. יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה. ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף. ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם. ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח. והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה. ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה. ותעמדנה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי. והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה בחצצרות. ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד. ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק. ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות

לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלוים העמדים. וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו. כי בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה והדות לאלהים. וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים ללוים והלוים מקדשים לבני אהרן.

13 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם. כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה. ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל. ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה. ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים. ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך. ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים. וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה. ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה. ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלוים והמשררים עשי המלאכה. ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם. וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות. ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הספר ופדיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם. זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו. בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד. והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם. ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת. הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת. ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת. וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים. ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד

החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת. ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך. גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות. ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם. ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם. הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות. ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות. ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי. זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים. וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו. ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה.

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה. בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה. בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו. בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום. ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך. חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת. והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך. והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש. גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש. ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש. להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא. ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו. ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין. והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות. כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים. ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש. כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה. והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף. אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה. ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן. וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן. וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו.

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה. ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות

בתולות טובות מראה. ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל
נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס
המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן. והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך
תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן. איש יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני. אשר הגלה מירושלים עם
הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל.
ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר
וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת. ויהי בהשמע דבר
המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל
בית המלך אל יד הגי שמר הנשים. ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה
מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים. לא הגידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד. ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה. ובהגיע תר נערה
ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי
כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים
ובתמרוקי הנשים. ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה
לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך. בערב היא באה ובבקר היא שבה אל
בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל
המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם. ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד
מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר
הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה. ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת
בשנת שבע למלכותו. ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד
לפניו מכל הבתולת וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי. ויעש המלך
משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן
משאת כיד המלך. ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך. אין אסתר
מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר
עשה כאשר היתה באמנה אתו. בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף
בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורש.
ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי.
ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך.

3 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי

וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו. וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה. ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך. ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי. וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה. ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי. בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר. ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם. אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך. ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים. ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך. ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך. ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז. פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה. הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה.

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה. ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק. ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים. ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל. ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה. ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך. ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם. ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר

ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה. ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי. ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי. כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום. ויגידו למרדכי את דברי אסתר. ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים. כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות. ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי. לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי. ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר.

5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית. ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט. ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך. ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו. ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר. ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש. ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי. אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך. ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה. ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו. ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך. ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך. וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך. ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ.

6 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך. וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש. ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר. ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו. ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא. ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני. ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו. יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו. ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת. ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש. ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו. עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר.

7 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה. ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש. ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי. כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך. ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן. ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה. והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך. והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו. ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה

העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו. ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה.

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה. ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן. ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים. ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך. ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך. כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי. ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים. ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב.
ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם. ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים. אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז. ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר. פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם. הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה. ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה. ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר. ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם.

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר
המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא
אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם. נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות
המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם
על כל העמים. וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר
למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם. כי גדול מרדכי בבית
המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול. ויכו היהודים
בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם. ובשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש. ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא.
ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא. ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת
ויזתא. עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם.
ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך. ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת
עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה
בקשתך עוד ותעש. ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים
אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ. ויאמר המלך
להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו. ויקהלו היהודיים אשר
בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה
לא שלחו את ידם. ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם
ונוח מאיביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם.
ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה
ושמחה. והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח
בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה. על כן היהודים הפרוזים
הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה
ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו. ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים.
לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה
עשר בו בכל שנה ושנה. כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש
אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. וקבל היהודים את אשר
החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם. כי המן בן המדתא האגגי צרר כל
היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם.
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על
היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ. על כן קראו לימים האלה פורים

על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע
אליהם. קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה. והימים
האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר
וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם. ותכתב
אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים
הזאת השנית. וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת. לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם
כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל
זרעם דברי הצמות וזעקתם. ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב
בספר.

10 וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואיי הים. וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי מדי ופרס. כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי
לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו.

1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע. ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות. ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם. והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיתיהם לאכל ולשתות עמהם. ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים. ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם. ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה. ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע. ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים. הלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ. ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך. ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה. ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור. ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם. ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך. עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך. עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך. עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור. והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך. ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו. ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך. בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים.

2 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה. ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה. ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם. ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו. אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא

אל פניך יברכך. ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר. ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו. ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר. ותאמר לו אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת. ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו. וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו. וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה. וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד.

3 אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו. ויען איוב ויאמר. יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר. היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה. יגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום. הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא. הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו. יקבהו אררי יום העתידים ערר לויתן. יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר. כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני. למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע. מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק. כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי. עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו. או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף. או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור. שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח. יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש. קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו. למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש. המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים. השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר. לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו. כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי. כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי. לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז.

4 ויען אליפז התימני ויאמר. הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל. הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק. כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ. כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל. הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך. זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו. כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו. מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו. שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו. ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו. ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו. בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים. פחד

קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד. ורוח על פני יחלף תסמר שערת בשרי. יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע. האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר. הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה. אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש. מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו. הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה.

5 קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה. כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה. אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם. ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל. אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם. כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל. כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף. אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי. עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר. הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות. לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע. מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה. לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה. יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים. וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון. ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה. הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס. כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה. בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע. ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב. בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא. לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא. כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך. וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא. וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ. תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו. הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך.

6 ויען איוב ויאמר. לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד. כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו. כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני. הינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בלילו. היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות. מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי. מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה. ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני. ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש. מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי. אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש. האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני. למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב. אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו. הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג. בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם. ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו. הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו. בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו. כי עתה

הייתם לא תראו חתת ותיראו. הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי. ומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני. הורוני ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי. מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם. הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש. אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם. ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב. שבו נא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה. היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות.

7 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו. כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו. כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי. אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף. לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס. ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה. זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב. לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני. כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה. לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו. גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי. הים אני אם תנין כי תשים עלי משמר. כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי. וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני. ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי. מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי הבל ימי. מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך. ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו. כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי. חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא. ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני.

8 ויען בלדד השוחי ויאמר. עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך. האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק. אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם. אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן. אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך. והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד. כי שאל נא לדר רישון וכונן לחקר אבותם. כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. הלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים. היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים. עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש. כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד. אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו. ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום. רטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא. על גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה. אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך. הן הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו. הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים. עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה. שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו.

9 ויען איוב ויאמר. אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל. אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף. חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם. המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו. המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון. האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם. נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים. עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן. עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר. הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו. הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה. אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב. אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו. אשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן. אם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי. אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם. לא יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים. אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני. אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני. תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי. אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה. אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג. ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא. וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה. חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל. אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה. יגרתי כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני. אנכי ארשע למה זה הבל איגע. אם התרחצתי במו שלג והזכותי בבר כפי. אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי. כי לא איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט. לא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו. יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני. אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי.

10 נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי. אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני. הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת. העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה. הכימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר. כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש. על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל. ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני. זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני. הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני. עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני. חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי. ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך. אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני. אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עניי. ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי. תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי. ולמה מרחם הצאתני אגוע ועין לא תראני. כאשר לא הייתי אהיה מבטן לקבר אובל. הלא מעט ימי יחדל ישית ממני ואבליגה מעט. בטרם אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות. ארץ עפתה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל.

11 ויען צפר הנעמתי ויאמר. הרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק. בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם. ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך. ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך. ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי ישה לך אלוה מעונך. החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא. גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע. ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים. אם יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו. כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן. ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד. אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפך. אם און בידך הרחיקהו ואל תשכן באהליך עולה. כי אז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא. כי אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר. ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר תהיה. ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח תשכב. ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים. ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש.

12 ויען איוב ויאמר. אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה. גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה. שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים. לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל. ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו. ואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד לך. או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים. מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת. אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש. הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם לו. בישישים חכמה וארך ימים תבונה. עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה. הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח. הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ. עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה. מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל. מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם. מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף. מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח. שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה. מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות. משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם. מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך. ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור.

13 הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה. כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם. אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ. ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם. מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה. שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו. הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה. הפניו תשאון אם לאל תריבון. הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו.

הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון. הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם. זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם. החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה. על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי. הן יקטלני לא איחל אך דרכי אל פניו אוכיח. גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא. שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם. הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק. מי הוא יריב עמדי כי עתה אחריש ואגוע. אך שתים אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתר. כפך מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני. וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני. כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני. למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך. העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף. כי תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי. ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה. והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש.

14 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז. כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד. אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך. מי יתן טהור מטמא לא אחד. אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבור. שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו. כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל. אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו. מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע. וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו. אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש. ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם. מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני. אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי. תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף. כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי. חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני. ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקמו. אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת. תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו. יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו. אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל.

15 ויען אליפז התימני ויאמר. החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו. הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם. אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל. כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים. ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך. הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת. הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה. מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא. גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים. המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך. מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך. כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפיך מלין. מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה. הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו. אף כי נתעב ונאלח

איש שתה כמים עולה. אחוך שמע לי וזה חזיתי ואספרה. אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם. להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם. כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ. קול פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו. לא יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי חרב. נדד הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך. יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור. כי נטה אל אל ידו ואל שדי יתגבר. ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מגניו. כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל. וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים. לא יעשר ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם. לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו. אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו. בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה. יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו. כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד. הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה.

16 ויען איוב ויאמר. שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם. הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה. גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם במו ראשי. אאמצכם במו פי וניד שפתי יחשך. אם אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך. אך עתה הלאני השמות כל עדתי. ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה. אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי. פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון. יסגירני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני. שלו הייתי ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה. יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמול ישפך לארץ מררתי. יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור. שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני. פני חמרמרה מני בכי ועל עפעפי צלמות. על לא חמס בכפי ותפלתי זכה. ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי. גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים. מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני. ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו. כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך.

17 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי. אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני. שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע. כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם. לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה. והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה. ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם. ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר. ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ. ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכם חכם. ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי. לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך. אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי. לשחת קראתי אבי אתה אמי

ואחתי לרמה. ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה. בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת.

18 ויען בלדד השחי ויאמר. עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר. מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם. טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו. גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו. אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך. יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצתו. כי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך. יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים. טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב. סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו. יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו. יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות. ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות. תשכון באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית. מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו. זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ. יהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינדהו. לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו. על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער. אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל.

19 ויען איוב ויאמר. עד אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים. זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי. ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי. אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי. דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף. הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט. ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים. כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי. יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי. ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו. יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי. אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני. חדלו קרובי ומידעי שכחוני. גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם. לעבדי קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו. רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני. גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי. תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי. בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני. חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי. למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו. מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו. בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון. ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום. ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה. אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי. כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי. גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין.

20 ויען צפר הנעמתי ויאמר. לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי. מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני. הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ. כי רננת

רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי רגע. אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע. כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו. כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיון לילה. עין שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו. בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו. עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב. אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו. יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו. לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו. חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל. ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה. אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה. משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס. כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו. כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט. אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו. במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו. יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עלימו בלחומו. יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה. שלף ויצא מגוה וברק ממררתו יהלך עליו אמים. כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהלו. יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו. זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.

21 ויען איוב ויאמר. שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם. שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג. האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי. פנו אלי והשמו ושימו יד על פה. ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות. מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל. זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם. בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם. שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל. ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון. ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב. יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו. ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו. מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו. הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני. כמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו. יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סופה. אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע. יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה. כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו. הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט. זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו. עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה. וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה. יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם. הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו. כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים. הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו. כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו. מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו. והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד. מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר. ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל.

22 ויען אליפז התמני ויאמר. הלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל. החפץ
לשדי כי תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך. המיראתך יכיחך יבוא עמך במשפט.
הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך. כי תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט.
לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם. ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב
בה. אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא. על כן סביבותיך פחים ויבהלך
פחד פתאם. או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך. הלא אלוה גבה שמים
וראה ראש כוכבים כי רמו. ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט. עבים סתר
לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך. הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי און. אשר
קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם. האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו.
והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני. יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג
למו. אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש. הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך
טובה. קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך. אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק
עולה מאהלך. ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר. והיה שדי בצריך וכסף
תועפות לך. כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך. תעתיר אליו וישמעך
ונדריך תשלם. ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור. כי השפילו ותאמר גוה
ושח עינים יושע. ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך.

23 ויען איוב ויאמר. גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי. מי יתן ידעתי
ואמצאהו אבוא עד תכונתו. אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות. אדעה
מלים יענני ואבינה מה יאמר לי. הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי. שם
ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטי. הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו.
שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה. כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב
אצא. באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט. מצות שפתיו ולא אמיש מחקי
צפנתי אמרי פיו. והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש. כי ישלים חקי
וכהנה רבות עמו. על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו. ואל הרך לבי ושדי
הבהילני. כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל.

24 מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו. גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו.
חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה. יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ.
הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים. בשדה
בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו. ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה. מזרם
הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור. יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו. ערום
הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר. בין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו.

מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה. המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבתיו. לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כגנב. ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים. חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור. כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות. קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמים. ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חטאו. ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה. רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב. ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין. יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם. רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו. ואם לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי.

25 ויען בלדד השחי ויאמר. המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו. היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו. ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה. הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו. אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה.

26 ויען איוב ויאמר. מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז. מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת. את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך. הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם. ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון. נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלי מה. צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם. מאחז פני כסה פרשז עליו עננו. חק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך. עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו. בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב. ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח. הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן.

27 ויסף איוב שאת משלו ויאמר. חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי. כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי. אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה. חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני. בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי. יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול. כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו. הצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה. אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת. אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד. הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו. זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו. אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם. שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה. אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש. יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק. בנה כעש ביתו וכסכה

עשה נצר. עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו. תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה. ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו. וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח. ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו.

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו. ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה. קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות. פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו. ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש. מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו. נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה. לא הדריכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל. בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים. בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו. מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור. והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה. לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים. תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי. לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה. לא תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר. לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז. ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים. לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור לא תסלה. והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה. ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה. אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה. אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה. כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה. לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה. בעשתו למטר חק ודרך לחזיז קלות. אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה. ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה.

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר. מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני. בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך. כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי. בעוד שדי עמדי סביבותי נערי. ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן. בצאתי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי. ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו. שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם. קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה. כי אזן שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני. כי אמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו. ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן. צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי. עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני. אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו. ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף. ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים. שרשי פתוח אלי מים וטל ילין בקצירי. כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף. לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי. אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי. ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש. אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים

ינחם.

30 ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני. גם כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח. בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה. הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם. מן גו יגרשו יריעו עלימו כגנב. בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים. בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו. בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ. ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה. תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו רק. כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו. על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם. נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו. כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו. ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי. ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני. לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון. ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני. הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר. אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי. תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני. תשאני אל רוח תרכיבני ותמגגני תשוה. כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי. אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע. אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון. כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל. מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני. קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע. אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה. עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב. ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים.

31 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה. ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים. הלא איד לעול ונכר לפעלי און. הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור. אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי. ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי. אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום. אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו. אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי. תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין. כי הוא זמה והיא עון פלילים. כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש. אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי. ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו. הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד. אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה. ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה. כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה. אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון. אם לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחמם. אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי. כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר. כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל. אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי. אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי. אם אראה אור כי

יהל וירח יקר הלך. ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי. גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל. אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע. ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו. אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא נשבע. בחוץ לא ילין גר דלתי לארח אפתח. אם כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני. כי אערוץ המון רבה ובוז משפחות יחתני ואדם לא אצא פתח. מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי. אם לא על שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי. מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו. אם עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון. אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי. תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב.

32 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו. ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים. ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב. ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממנו לימים. וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו. ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם. אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה. אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם. לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט. לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני. הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונתיכם עד תחקרון מלין. ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם. פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש. ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו. חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים. והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד. אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני. כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני. הנה בטני כיין לא יפתח כאבות חדשים יבקע. אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה. אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה. כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני.

33 ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה. הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי. ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו. רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני. אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה. הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני. הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד. אך אמרת באזני וקול מלין אשמע. זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי. הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו. ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי. הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש. מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה. כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה. בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי

משכב. אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם. להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה. יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח. והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו אתן. וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה. יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו. ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים. אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו. ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר. רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו. יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו. ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי. פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה. הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים. הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר. אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך. אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה.

34 ויען אליהוא ויאמר. שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי. כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל. משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב. כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי. על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע. מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים. וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע. כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים. לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול. כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו. אף אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות משפט. מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה. אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף. יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב. ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי. האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע. האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים. אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם. רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד. כי עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה. אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און. כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט. ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם. לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו. תחת רשעים ספקם במקום ראים. אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו. להביא עליו צעקת דל וצעקת עניים ישמע. והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד. ממלך אדם חנף ממקשי עם. כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל. בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסיף. המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר. אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי. איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל. אבי יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און. כי יסיף על חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל.

35 ויען אליהו ויאמר. הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל. כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי. אני אשיבך מלין ואת רעיך עמך. הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך. אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו. אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח. לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך. מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים. ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה. מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו. שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים. אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה. אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו. ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד. ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר.

36 ויסף אליהוא ויאמר. כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים. אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק. כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך. הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב. לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן. לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו. ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עני. ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו. ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון. אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים. ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת. וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם. תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים. יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם. ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן. ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו. כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך. היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח. אל תשאף הלילה לעלות עמים תחתם. השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני. הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה. מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה. זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים. כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק. הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא חקר. כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו. אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב. אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו. הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה. כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר. על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע. יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה.

37 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו. שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא. תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ. אחריו ישאג קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו. ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע. כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו. ביד כל אדם יחתום

לדעת כל אנשי מעשהו. ותבא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן. מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה. מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק. אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו. והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה. אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו. האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל. התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו. התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים. אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום. תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק. הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך. היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע. ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם. מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד. שדי לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה. לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב.

38 ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר. מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת. אזר נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני. איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה. מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו. על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה. ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים. ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא. בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו. ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים. ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך. המימיך צוית בקר ידעתה שחר מקמו. לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה. תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש. וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר. הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת. הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה. התבננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה. אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו. כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו. ידעת כי אז תולד ומספר ימיך רבים. הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה. אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה. אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ. מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות. להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו. להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא. היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל. מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו. כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו. התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח. התציא מזרות בעתו ועיש על בניה תנחם. הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ. התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך. התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו. מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה. מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב. בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו. התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא. כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב. מי יכין לערב צידו

כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל.

39 הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר. תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה. תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה. יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו. מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח. אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה. ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע. יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש. היאבה רים עבדך אם ילין על אבוסך. התקשר רים בתלם עבתו אם ישדד עמקים אחריך. התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך. התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף. כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה. כי תעזב לארץ בציה ועל עפר תחמם. ותשכח כי רגל תזורה וחית השדה תדושה. הקשיח בניה ללא לה לריק יגיעה בלי פחד. כי השה אלוה חכמה ולא חלק לה בבינה. כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו. התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה. התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה. יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק. ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב. עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון. ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר. בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה. המבינתך יאבר נץ יפרש כנפו לתימן. אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו. סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה. משם חפר אכל למרחוק עיניו יביטו. ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא.

40 ויען יהוה את איוב ויאמר. הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה. ויען איוב את יהוה ויאמר. הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי. אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף. ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר. אזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני. האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק. ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם. עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש. הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו. ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם. טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון. וגם אני אודך כי תושע לך ימינך. הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל. הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו. יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו. עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל. הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו. כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם. תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה. יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי נחל. הן יעשק נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו. בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף.

41 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו. התשים אגמון באפו ובחוח תקוב לחיו. הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות. היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם. התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיך. יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים. התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו. שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף. הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו יטל. לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב. מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא. לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו. מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא. דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה. גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר. אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם. איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו. עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר. מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו. מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן. נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא. בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה. מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט. לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית. משתו יגורו אלים משברים יתחטאו. משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה. יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה. לא יבריחנו בן קשת לקש נהפכו לו אבני קלע. כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון. תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט. ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה. אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה. אין על עפר משלו העשו לבלי חת. את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ.

42 ויען איוב את יהוה ויאמר. ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע. שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני. לשמע אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך. על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר. ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב. ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב. וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב. ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה. ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד. ויהוה ברך את אחרית איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות. ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות. ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם

השלישית קרן הפוך. ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם. ויחי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות. וימת איוב זקן ושבע ימים.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
לצים לא ישב. כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה. והיה כעץ
שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.
לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח. על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים. כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד.

2 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק. יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על
יהוה ועל משיחו. ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו. יושב בשמים
ישחק אדני ילעג למו. אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו. ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי. אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך.
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ. תרעם בשבט ברזל ככלי
יוצר תנפצם. ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ. עבדו את יהוה ביראה
וגילו ברעדה. נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי
בו.

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי.
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה. ואתה יהוה מגן בעדי כבודי
ומרים ראשי. קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה. אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני. לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי. קומה
יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת. ליהוה
הישועה על עמך ברכתך סלה.

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
ושמע תפלתי. בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה.
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו. רגזו ואל תחטאו אמרו
בלבבכם על משכבכם ודמו סלה. זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה. רבים
אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה. נתתה שמחה בלבי מעת דגנם
ותירושם רבו. בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני.

5 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי. הקשיבה
לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל. יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך
ואצפה. כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע. לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און. תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה. ואני ברב

חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך. יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרכך. כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון. האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך. וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך. כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו.

6 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני. חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי. ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי. שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך. כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך. יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה. עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי. סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי. שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח. יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע.

7 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני. פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל. יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי. אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם. ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה. קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית. ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה. יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי. יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק. מגני על אלהים מושיע ישרי לב. אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום. אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה. ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל. הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר. בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל. ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד. אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון.

8 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם. כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה. מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו. ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו. תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו. צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי. צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים. יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ.

9 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך.

אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו
מפניך. כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק. גערת גוים אבדת רשע
שמם מחית לעולם ועד. האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם
המה. ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו. והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים
במישרים. ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה. ויבטחו בך יודעי שמך כי
לא עזבת דרשיך יהוה. זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו. כי דרש
דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים. חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי
משערי מות. למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך. טבעו
גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם. נודע יהוה משפט עשה בפעל
כפיו נוקש רשע הגיון סלה. ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים. כי לא
לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד. קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים
על פניך. שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה.

10 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה. בגאות רשע ידלק עני
יתפשו במזמות זו חשבו. כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה.
רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו. יחילו דרכו בכל עת מרום
משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם. אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא
ברע. אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון. ישב במארב חצרים
במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו. יארב במסתר כאריה בסכה יארב
לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו. ודכה ישח ונפל בעצומיו חלכאים. אמר
בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח. קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח
עניים. על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש. ראתה כי אתה עמל
וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר. שבר זרוע רשע
ורע תדרוש רשעו בל תמצא. יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו. תאות
ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך. לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ
אנוש מן הארץ.

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור. כי הנה
הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אפל לישרי לב. כי השתות
יהרסון צדיק מה פעל. יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו
יבחנו בני אדם. יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו. ימטר על
רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם. כי צדיק יהוה צדקות אהב
ישר יחזו פנימו.

12 למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם. שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו. יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות. אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו. משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו. אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים. אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם. סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם.

13 למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני. עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי. הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות. פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך. אשירה ליהוה כי גמל עלי.

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב. יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים. הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד. הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו. שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק. עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו. מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל.

15 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך. הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו. לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו. נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר. כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם.

16 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך. אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך. לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם. ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי. יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי. חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי. אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי. שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט. לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח.

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה. מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים. בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי. לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ. תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי. אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי. הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך. שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני. מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי. חלבמו סגרו פימו דברו בגאות. אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לנטות בארץ. דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים. קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך. ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך.

18 למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד שאול ויאמר ארחמך יהוה חזקי. יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי. מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע. אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני. חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות. בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו. ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו. עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו. ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו. וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח. ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים. מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש. וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי אש. וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם. ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך. ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים. יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני. יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי. ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי. יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי. כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי. כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני. ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני. וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו. עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם. עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל. כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל. כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי. כי בך ארץ גדוד ובאלהי אדלג שור. האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו. כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו. האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי. משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני. מלמד ידי למלחמה ונחתה

קשת נחושה זרועתי. ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני. תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי. ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם. אמחצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי. ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי. ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם. ישועו ואין מושיע על יהוה ולא ענם. ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם. תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני. לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי. בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם. חי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי. האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי. מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני. על כן אודך בגוים יהוה ולשמך אזמרה. מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם.

19 למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת. אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם. בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם. והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח. מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו. תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי. פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים. יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו. הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים. גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני. גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי.

20 למנצח מזמור לדוד יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב. ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך. יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה. יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך. עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו. אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר. המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

21 למנצח מזמור לדוד יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד. תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה. כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז. חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד. גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו. כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך. כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט. תמצא ידך לכל איביך ימינך

תמצא שנאיך. תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש.
פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם. כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו.
כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם. רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה
גבורתך.

22 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי
דברי שאגתי. אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי. ואתה קדוש
יושב תהלות ישראל. בך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו. אליך זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בושו. ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם. כל ראי ילעגו לי
יפטירו בשפה יניעו ראש. גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו. כי אתה גחי
מבטן מבטיחי על שדי אמי. עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה. אל
תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר. סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני.
פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג. כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי
כדונג נמס בתוך מעי. יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות
תשפתני. כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי. אספר כל
עצמותי המה יביטו יראו בי. יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל. ואתה יהוה
אל תרחק אילותי לעזרתי חושה. הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. הושיעני
מפי אריה ומקרני רמים עניתני. אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך. יראי
יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל. כי לא בזה ולא
שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. מאתך תהלתי בקהל
רב נדרי אשלם נגד יראיו. יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם
לעד. יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים. כי
ליהוה המלוכה ומשל בגוים. אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי
עפר ונפשו לא חיה. זרע יעבדנו יספר לאדני לדור. יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד
כי עשה.

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר. בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני.
נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו. גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע
כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני. תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רויה. אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה
לארך ימים.

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה. כי הוא על ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה. מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו. נקי כפים ובר לבב

אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה. ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו. זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה. שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה.

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא. אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי. גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם. דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה. חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה. טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך. ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו. כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו. למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא. מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר. נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ. סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם. עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי. פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני. צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי. ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. תם וישר יצרוני כי קויתיך. פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו.

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד. בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי. כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך. לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא. שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב. ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך יהוה. לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך. יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך. אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי. אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד. ואני בתמי אלך פדני וחנני. רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה.

27 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד. בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו. אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח. אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני. ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה. שמע יהוה קולי אקרא וחנני ועני. לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש. אל

תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי. כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני. הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי. אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס. לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים. קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה.

28 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור. שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך. אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם. תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם. כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם. ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני. יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו. יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם.

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז. הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש. קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים. קול יהוה בכח קול יהוה בהדר. קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון. וירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים. קול יהוה חצב להבות אש. קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש. קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד. יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום.

30 מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי. יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני. יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור. זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו. כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה. ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם. יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל. אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי. הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה. למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך.

31 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני. הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני. כי

סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני. תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי. בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת. שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי. אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי. חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני. כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו. מכל צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדדו ממני. נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד. כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו. ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה. בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול. תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז. מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסים בך נגד בני אדם. תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות. ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור. ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך. אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה. חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה.

32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה. כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום. כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה. חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה. על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה. אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני. אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך. רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו. שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב.

33 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה. הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו. שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה. כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה. אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ. בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. כנס כנד מי הים נתן באצרות תהומות. ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל. כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד. יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר. אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו. משמים הביט יהוה

ראה את כל בני האדם. ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ. היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם. אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח. שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט. הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו. להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב. נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא. כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו. יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך.

34 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי. ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו. גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו. דרשתי את יהוה ועניני ומכל מגורותי הצילני. הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו. זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו. חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם. טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו. יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב. לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם. מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב. נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה. סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם. פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם. צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם. קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע. רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה. שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו. פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו.

35 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי. החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי. והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני. יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי. יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה. יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם. כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי. תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני. ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי. ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב. כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחותי. ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו. בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו. אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי. אודך בקהל רב בעם עצום אהללך. אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו עין. כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון. וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו. ראיתה יהוה אל תחרש אדני אל תרחק

ממני. העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי. שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי. אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו. יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי. ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו. ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך.

36 למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו. כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא. דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב. און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס. יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים. צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה. מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון. ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב. אל תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני. שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום.

37 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה. כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון. בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך. גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה. והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים. דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות. הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע. כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ. ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו. וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום. זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו. אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו. חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך. חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה. טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים. כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה. יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה. לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו. כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו. לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו. מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ. כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו. נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה. סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם. כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת. צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה. פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט. תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו. צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו. יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו. קוה אל

יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה. ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן. ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא. שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום. ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה. ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה. ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו.

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני. כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך. אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי. כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני. הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי. נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי. כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי. נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי. אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה. לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי. אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו. וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו. ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו. ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות. כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי. כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו. כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד. כי עוני אגיד אדאג מחטאתי. ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר. ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי טוב. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי.

39 למנצח לידיתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי. נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר. חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני. הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני. הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה. אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם. ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא. מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית. הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי. בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה. שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי. השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני.

40 למנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי. ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי. ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה. אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו

ולא פנה אל רהבים ושטי כזב. רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר. זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת. אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי. לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי. בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת. צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב. אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני. כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני. רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה. יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי. ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח. ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך. ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר.

41 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה. יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו. יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו. אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך. אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו. ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר. יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי. דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום. גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב. ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם. בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי. ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם. ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן.

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך. אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג. מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו. אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער. תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו. יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי. אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב. ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי.

43 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני. כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב. שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי.

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם. אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם. כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם. אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב. בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו. כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני. כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות. באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה. אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו. תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו. תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו. תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם. תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו. תשימנו משל בגוים מנוד ראש בל אמים. כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני. מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם. כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך. לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארחך. כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות. אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר. הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב. כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח. למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך.

45 למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר. יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם. חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך. והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך. חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך. כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך. אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך. מר ואהלות קציעות כל בגדתיך מן היכלי שן מני שמחוך. בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר. שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך. ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו. ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם. כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. לרקמות תובל

למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך. תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך. תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ. אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים יהודך לעלם ועד.

46 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד. על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים. יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה. נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון. אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר. המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ. יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ. משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש. הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ. יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה. כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ. ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו. יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה. עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר. זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו. כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל. מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו. נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה.

48 שיר מזמור לבני קרח גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו. יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב. אלהים בארמנותיה נודע למשגב. כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו. המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו. רעדה אחזתם שם חיל כיולדה. ברוח קדים תשבר אניות תרשיש. כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה. דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך. כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך. ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך. סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה. שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון. כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות.

49 למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישבי חלד. גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון. פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות. אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי. למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני. הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו. אח לא פדה יפדה איש לא יתן

לאלהים כפרו. ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם. ויחי עוד לנצח לא יראה השחת. כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם. קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות. ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו. זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה. כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצירם לבלות שאול מזבל לו. אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה. אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו. כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו. כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך. תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור. אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו.

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבאו. מציון מכלל יפי אלהים הופיע. יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד. יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו. אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח. ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה. שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי. לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד. לא אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים. כי לי כל חיתו יער בהמות בהררי אלף. ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי. אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה. האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה. זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך. וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני. ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך. ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך. אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך. פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה. תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי. אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך. בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל. זבח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלהים.

51 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי. הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני. כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד. לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך. הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי. הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני. תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין. תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית. הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו. הצילני מדמים אלהים אלהי

תשועתי תרנן לשוני צדקתך. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה. זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם. אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים.

52 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום. הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה. אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה. אהבת כל דברי בלע לשון מרמה. גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה. ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו. הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו. ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד. אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך.

53 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה טוב. אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים. כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד. הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו. שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי אלהים מאסם. מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל.

54 למנצח בנגינת משכיל לדוד בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני. אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי. כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה. הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי. ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם. בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב. כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני.

55 למנצח בנגינת משכיל לדוד האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי. הקשיבה לי ועני אריד בשיחי ואהימה. מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישטמוני. לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי. יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות. ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה. הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה. אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער. בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר. יומם ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה. הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה. כי לא אויב יחרפני ואשא לא

משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו. ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי. אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש. ישימות עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם. אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני. ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי. פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי. ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים. שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו. חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות. השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק. ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך.

56 למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחז אתו פלשתים בגת חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני. שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום. יום אירא אני אליך אבטח. באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי. כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע. יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי. על און פלט למו באף עמים הורד אלהים. נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך. אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי. באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר. באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי. עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך. כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים.

57 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות. אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי. ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו. נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה. רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך. רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה. נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה. עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. אודך בעמים אדני אזמרך בל אמים. כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך. רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך.

58 למנצח אל תשחת לדוד מכתם האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם. אף בלב עולת תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון. זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב. חמת למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו. אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם. אלהים הרס שנימו בפימו

מלתעות כפירים נתץ יהוה. ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו יתמללו. כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש. בטרם יבינו סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון ישערנו. ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע. ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ.

59 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני. הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני. כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה. בלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה. ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה. ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר. הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע. ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים. עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי. אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי. אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו אדני. חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו. כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה. וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר. המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו. ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי. עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי.

60 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו. הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה. הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה. נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה. למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו. אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד. לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי. מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי. מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום. הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו. הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם. באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו.

61 למנצח על נגינת לדוד שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי. מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני. כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה. כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך. ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר. ישב

עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו. כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום.

62 למנצח על ידותון מזמור לדוד אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי. אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה. עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה. אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה. אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי. אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט. על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים. בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה. אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד. אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב. אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים. ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו.

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים. כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך. כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך. כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי. כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי. אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך. כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן. דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך. והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ. יגירהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו. והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר.

64 למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי. תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און. אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר. לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו. יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו. יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק. וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם. ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו כל ראה בם. וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו. ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב.

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר. שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו. דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם. אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך. נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים. מכין הרים בכחו נאזר

בגבורה. משביח שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים. וייראו ישבי קצות מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין. פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן תכינה. תלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים תמגגנה צמחה תברך. עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן. ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה. לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו.

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ. זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו. אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך. כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה. לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם. הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו. משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה. ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף. הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו. הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה. אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי. אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי. עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה. לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי. אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני. און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני. אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי. ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי.

67 למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך. יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה. יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ.

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו. כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים. וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה. שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו. אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו. אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה. אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה. ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל. גשם נדבות תניף אלהים

נחלתך ונלאה אתה כוננתה. חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים. אדני יתן אמר המבשרות צבא רב. מלכי צבאות ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל. אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ. בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון. הר אלהים הר בשן הר גבננים הר בשן. למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח. רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש. עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים. ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה. האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות. אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמיו. אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים. למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך מאיבים מנהו. ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש. קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות. במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל. שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי. צוה אלהיך עזך עוזה אלהים זו פעלת לנו. מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי. גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר עמים קרבות יחפצו. יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים. ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה. לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז. תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים. נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים.

69 למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש. טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני. יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי. רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב. אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו. אל יבשו בי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל. כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני. מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי. כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי. ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי. ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל. ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שכר. ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך. הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני. אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי. חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי. ויתנו בברותי ראש

ולצמאי ישקוני חמץ. יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש. תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד. שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם. תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב. כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו. תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך. ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו. ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני. אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה. ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס. ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם. כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה. יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בם. כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה. וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה.

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה. יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי. ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח. ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך. ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר.

71 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם. בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני. היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה. אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ. כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי. עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד. כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני. כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו. לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל. אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה. יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי. ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך. פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות. אבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך. אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך. וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך. וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך. אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני. תרב גדלתי ותסב תנחמני. גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל. תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית. גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי.

72 לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך. ידין עמך בצדק ועניך

במשפט. ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה. ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק. ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים. ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ. יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח. וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ. לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו. מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו. וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו. כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו. יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע. מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו. ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו. יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ. יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן. כלו תפלות דוד בן ישי.

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב. ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי. כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה. כי אין חרצבות למותם ובריא אולם. בעמל אנוש אינמו ועם אדם לא ינגעו. לכן ענקתמו גאוה יעטף שית חמס למו. יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב. ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו. שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ. לכן ישיב עמו הלם ומי מלא ימצו למו. ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון. הנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל. אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי. ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים. אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי. ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני. עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם. אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות. איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות. כחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבזה. כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן. ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך. ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני. בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני. מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ. כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. כי הנה רחקיך יאבדו הצמתה כל זונה ממך. ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך.

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך. זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו. הרימה פעמיך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש. שאגו צרריך בקרב מועדך שמו אותתם אתות. יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות. ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפת יהלמון.

שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך. אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ. אותתינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה. עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח. למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך כלה. ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ. אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים. אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים. אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן. לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש. אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם. זכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך. אל תתן לחית נפש תורך חית ענייך אל תשכח לנצח. הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס. אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך. קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום. אל תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד.

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך. כי אקח מועד אני מישרים אשפט. נמגים ארץ וכל ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה. אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן. אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק. כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים. כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים. כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ. ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי יעקב. וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק.

76 למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו. ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון. שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה. נאור אתה אדיר מהררי טרף. אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם. מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס. אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך. משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה. בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה. כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר. נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא. יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ.

77 למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי. ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי. אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה. אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר. חשבתי ימים מקדם שנות עולמים. אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף לרצות עוד. האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר. השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו

סלה. ואמר חלותי היא שנות ימין עליון. אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם
פלאך. והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה. אלהים בקדש דרכך מי אל גדול
כאלהים. אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך. גאלת בזרוע עמך בני יעקב
ויוסף סלה. ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות. זרמו מים
עבות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו. קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל
רגזה ותרעש הארץ. בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו. נחית
כצאן עמך ביד משה ואהרן.

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי. אפתחה במשל פי
אביעה חידות מני קדם. אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו. לא נכחד
מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו אשר עשה. ויקם
עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם.
למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם. וישימו באלהים כסלם
ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו. ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא
הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו. בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב.
לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת. וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר
הראם. נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען. בקע ים ויעבירם ויצב
מים כמו נד. וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש. יבקע צרים במדבר וישק
כתהמות רבה. ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים. ויוסיפו עוד לחטא לו
למרות עליון בציה. וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם. וידברו באלהים אמרו
היוכל אל לערך שלחן במדבר. הן הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם לחם
יוכל תת אם יכין שאר לעמו. לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף
עלה בישראל. כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו. ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח. וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו. לחם אבירים
אכל איש צידה שלח להם לשבע. יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן. וימטר
עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף. ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו.
ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם. לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם. ואף
אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע. בכל זאת חטאו עוד
ולא האמינו בנפלאותיו. ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה. אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל. ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם. ויפתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו. ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו. והוא רחום יכפר עון
ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו. ויזכר כי בשר המה רוח
הולך ולא ישוב. כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון. וישובו וינסו אל וקדוש
ישראל התוו. לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר. אשר שם במצרים אתותיו

ומופתיו בשדה צען. ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון. ישלח בהם ערב
ויאכלם וצפרדע ותשחיתם. ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה. יהרג בברד גפנם
ושקמותם בחנמל. ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים. ישלח בם חרון אפו
עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים. יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות
נפשם וחיתם לדבר הסגיר. ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם.
ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר. וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה
הים. ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו. ויגרש מפניהם גוים ויפילם
בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל. וינסו וימרו את אלהים עליון
ועדותיו לא שמרו. ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה. ויכעיסוהו בבמותם
ובפסיליהם יקניאוהו. שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל. ויטש משכן
שלו אהל שכן באדם. ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר. ויסגר לחרב עמו
ובנחלתו התעבר. בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו. כהניו בחרב נפלו
ואלמנתיו לא תבכינה. ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין. ויך צריו אחור חרפת
עולם נתן למו. וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר. ויבחר את שבט
יהודה את הר ציון אשר אהב. ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם. ויבחר
בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן. מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו
ובישראל נחלתו. וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם.

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את
ירושלם לעיים. נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו
ארץ. שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר. היינו חרפה לשכנינו לעג
וקלס לסביבותינו. עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך. שפך
חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו. כי אכל את
יעקב ואת נוהו השמו. אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו
מאד. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען
שמך. למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגיים לעינינו נקמת דם עבדיך
השפוך. תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה. והשב לשכנינו
שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה
לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך.

80 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף
ישב הכרובים הופיעה. לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה
לישעתה לנו. אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה. יהוה אלהים צבאות עד מתי
עשנת בתפלת עמך. האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש. תשימנו

מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו. אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה. גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה. פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ. כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל. תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה. למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך. יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה. אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת. וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך. שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו. תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך. ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה.

81 למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב. שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל. תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע. הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה. בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה. שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי. לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר. אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו. ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי. ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם. לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי. משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם. ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך.

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט. עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה. שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו. פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו. לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ. אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם. אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו. קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים.

83 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך. אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו. אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים. גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור. גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה. עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון. נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה. שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו. אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים. אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח. כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים. כן

תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם. מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה. יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו. וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ.

84 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי. גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי. אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה. אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם. עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה. ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון. יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה. מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך. כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע. כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים. יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך.

85 למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב. נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה. אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך. שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו. הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר. הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך. הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו. אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה. אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה. צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.

86 תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני. שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך. חנני אדני כי אליך אקרא כל היום. שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך. האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי. ביום צרתי אקראך כי תענני. אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך. כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך. כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם. כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה. אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם. ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. פנה אלי וחנני תנה עזך

לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני.

87 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש. אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב. נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה. אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם. ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון. יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה. ושרים כחללים כל מעיני בך.

88 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי. כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו. נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל. במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו. שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות. עלי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה. הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו כלא ולא אצא. עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי. הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה. היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון. היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה. ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך. למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני. עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה. עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותני. סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד. הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך.

89 משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי. כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם. כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי. עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור כסאך סלה. ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים. כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים. אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו. יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך. אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם. אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך. לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם. צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו. לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך. אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון. בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרננו. כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו. אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר

על גבור הרימותי בחור מעם. מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו. אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו. לא ישא אויב בו ובן עולה לא יעננו. וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף. ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו. ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו. הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי. אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ. לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו. ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים. אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון. אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו. ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם. וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי. לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה. אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב. זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי. כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה. ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך. נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו. פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו מחתה. שסהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו. הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו. אף תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה. השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה. הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה. עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך. זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם. מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה. איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך. זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים. אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן.

90 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר. בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל. תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם. כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה. זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף. בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש. כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו. שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך. כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה. ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה. מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך. למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו. שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה. יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

91 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן. אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות. באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם. מדבר באפל יהלך

מקטב ישוד צהרים. יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש. רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה. כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך. על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין. כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי. יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו. ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.

92 מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון. להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות. עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור. כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן. מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך. איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת. בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד. ואתה מרום לעלם יהוה. כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און. ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן. ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני. צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה. שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו. עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו. להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו.

93 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט. נכון כסאך מאז מעולם אתה. נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים. מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה. עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים.

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע. הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים. עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו. יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און. עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו. אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו. ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב. בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו. הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט. היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת. יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל. אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו. להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת. כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב. כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב. מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און. לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני. ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי. היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק. יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו. ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי. וישב עליהם את אונם

וברעתם יצמיתם יהוה אלהינו.

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו. נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו.
כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים. אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
הרים לו. אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו. באו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהוה עשנו. כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקלו תשמעו. אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר. אשר נסוני
אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי. ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב
הם והם לא ידעו דרכי. אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי.

96 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ. שירו ליהוה ברכו שמו בשרו
מיום ליום ישועתו. ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו. כי גדול יהוה
ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים. כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים
עשה. הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו. הבו ליהוה משפחות עמים הבו
ליהוה כבוד ועז. הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו. השתחוו
ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ. אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל
בל תמוט ידין עמים במישרים. ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו.
יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער. לפני יהוה כי בא כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו.

97 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים. ענן וערפל סביביו צדק ומשפט
מכון כסאו. אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו. האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
הארץ. הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ. הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו. יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל
אלהים. שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה. כי אתה
יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים. אהבי יהוה שנאו רע שמר
נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם. אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה. שמחו
צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו.

98 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו.
הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו. זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו.
זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה. בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
יהוה. ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה. נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו. לפני

יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים.

99 יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ. יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים. יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא. ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית. רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא. משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם. בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו. יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם. רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו.

100 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ. עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה. דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו. באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו. כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו.

101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה. אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי. לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי. לבב עקש יסור ממני רע לא אדע. מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל. עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני. לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני. לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און.

102 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני. כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו. הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי. מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי. דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות. שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג. כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו. כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי. מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני. ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש. ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד. כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו. וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך. כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו. פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם. תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה. כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל

ארץ הביט. לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה. לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם. בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה. ענה בדרך כחו קצר ימי. אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך. לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים. המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו. ואתה הוא ושנותיך לא יתמו. בני עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון.

103 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו. ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו. הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאיכי. הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים. המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי. עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים. יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו. רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד. לא לנצח יריב ולא לעולם יטור. לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו. כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו. כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו. כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו. כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו. אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ. כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו. וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים. לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם. יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה. ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו. ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו. ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה.

104 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת. עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה. המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח. עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט. יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד. תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים. מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון. יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם. גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ. המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון. ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם. עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול. משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ. מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ. ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד. ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע. אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה. הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים. עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו. תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער. הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם. תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון. יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב. מה רבו

מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך. זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות. שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו. כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו. תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב. תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון. תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה. יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו. המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי. יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה.

105 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו. שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו. התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה. דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד. זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו. זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו. הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו. זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור. אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק. ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם. לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם. בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה. ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר. לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים. אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו. ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר. שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף. ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו. עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו. שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו. שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו. לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם. ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם. ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו. הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו. שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו. שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם. שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו. הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם. שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם. אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם. נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם. ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם. אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר. ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם. ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם. ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל. שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם. פרש ענן למסך ואש להאיר לילה. שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם. פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר. כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו. ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו. ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו. בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללו יה.

106 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. מי ימלל גבורות יהוה ישמיע

כל תהלתו. אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת. זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך. לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך. חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו. אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף. ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו. ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר. ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב. ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר. ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו. מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו. ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון. ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם. ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה. תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם. ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים. יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכה. וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב. שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים. נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף. ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו. וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה. וישא ידו להם להפיל אותם במדבר. ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות. ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים. ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה. ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה. ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם. ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם. כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו. לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם. ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם. ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש. ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים. וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים. ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם. ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו. ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם. וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם. פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם. וירא בצר להם בשמעו את רנתם. ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו. ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם. הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך. ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה.

107 הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר. ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים. תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו. רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף. ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם. וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב. יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב. ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל. כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו. ויכנע בעמל

לבם כשלו ואין עזר. ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם יושיעם. יוציאם
מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק. יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם. כי
שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע. אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו.
כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות. ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם. ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם. יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם. ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה. יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים. המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה. ויאמר
ויעמד רוח סערה ותרומם גליו. יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג.
יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע. ויצעקו אל יהוה בצר להם
וממצוקתיהם יוציאם. יקם סערה לדממה ויחשו גליהם. וישמחו כי ישתקו וינחם
אל מחוז חפצם. יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם. וירממוהו בקהל עם
ובמושב זקנים יהללוהו. ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון. ארץ פרי
למלחה מרעת ישבי בה. ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים. ויושב
שם רעבים ויכוננו עיר מושב. ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה.
ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט. וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון. שפך בוז
על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך. וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות. יראו
ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה. מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה.

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי. עורה הנבל
וכנור אעירה שחר. אודך בעמים יהוה ואזמרך בל אמים. כי גדול מעל שמים
חסדך ועד שחקים אמתך. רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך. למען
יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננι. אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד. לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי. מואב
סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע. מי יבלני עיר מבצר מי
נחני עד אדום. הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו. הבה לנו עזרת
מצר ושוא תשועת אדם. באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו.

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש. כי פי רשע ופי מרמה עלי
פתחו דברו אתי לשון שקר. ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם. תחת אהבתי
ישטנוני ואני תפלה. וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי. הפקד
עליו רשע ושטן יעמד על ימינו. בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה. יהיו
ימיו מעטים פקדתו יקח אחר. יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה. ונוע ינועו בניו
ושאלו ודרשו מחרבותיהם. ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו. אל יהי לו
משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו. יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם.

יזכר עון אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח. יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם. יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת. ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו. וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו. תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה. זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי. ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני. כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי. כצל כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה. ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן. ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם. עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך. וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה. יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח. ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם. אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו. כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו.

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך. מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך. עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך. נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק. אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים. ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה. מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש.

111 הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה. גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם. הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד. זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה. טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו. כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים. מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו. סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר. פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו. ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד.

112 הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד. גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך. הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד. זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק. טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט. כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק. משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה. סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו. פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד. רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד.

113 הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה. יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה. רם על כל גוים יהוה על

השמים כבודו. מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת. המשפילי לראות בשמים ובארץ. מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון. להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יה.

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז. היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס הירדן יסב לאחור. ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן. מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור. ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים.

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם. ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון. ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם. ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא. יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא. יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן. יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים. יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ. השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה.

116 אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני. כי הטה אזנו לי ובימי אקרא. אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא. ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי. חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם. שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע. שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי. אתהלך לפני יהוה בארצות החיים. האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב. מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא. נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו. יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו. אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי. לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא. נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו. בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללו יה.

117 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים. כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה

לעולם הללו יה.

118 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו. יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו. יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו. מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה. יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם. יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביהוה מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם. סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם. סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם. דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל. ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל. לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה. זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו. אודך כי עניתני ותהי לי לישועה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא. ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה. אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח. אלי אתה ואודך אלהי ארוממך. הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.

119 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה. אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו. אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. אתה צויתה פקדיך לשמר מאד. אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך. אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך. אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך. את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד. במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך. בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך. בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך. ברוך אתה יהוה למדני חקיך. בשפתי ספרתי כל משפטי פיך. בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון. בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך. בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך. גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך. גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת. גערת זדים ארורים השגים ממצותיך. גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי. גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך. גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי. דבקה לעפר נפשי חיני כדברך. דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך. דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך. דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי. דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב. הבינני

ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הט
לבי אל עדותיך ואל אל בצע. העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני. הקם לעבדך
אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים. הנה
תאבתי לפקדיך בצדקתך חיני. ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך. ואענה
חרפי דבר כי בטחתי בדברך. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך
יחלתי. ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד. ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי.
ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש. ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי.
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך. זכר דבר לעבדך על אשר
יחלתני. זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני. זדים הליצני עד מאד מתורתך לא
נטיתי. זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם. זלעפה אחזתני מרשעים עזבי
תורתך. זמרות היו לי חקיך בבית מגורי. זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה
תורתך. זאת היתה לי כי פקדיך נצרתי. חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך.
חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך. חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך.
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך. חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי.
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך. חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני. טוב עשית עם עבדך
יהוה כדברך. טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. טרם אענה אני שגג
ועתה אמרתך שמרתי. טוב אתה ומטיב למדני חקיך. טפלו עלי שקר זדים אני
בכל לב אצר פקודיך. טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי. טוב לי כי עניתי
למען אלמד חקיך. טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף. ידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מצותיך. יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי. ידעתי יהוה כי
צדק משפטיך ואמונה עניתני. יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. יבאוני
רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי. יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך.
ישובו לי יראיך וידעו עדתיך. יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש. כלתה
לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני. כי הייתי
כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי. כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט. כרו
לי זדים שיחות אשר לא כתורתך. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. כמעט
כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך. כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך. לעולם
יהוה דברך נצב בשמים. לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד. למשפטיך עמדו
היום כי הכל עבדיך. לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי. לעולם לא אשכח
פקודיך כי בם חייתני. לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי. לי קוו רשעים לאבדני
עדתיך אתבונן. לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד. מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתי. מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי. מכל מלמדי
השכלתי כי עדותיך שיחה לי. מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי. מכל ארח רע

כלאתי רגלי למען אשמר דברך. ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני. מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי. מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר. נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי. נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך. נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך. נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי. נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה. נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב. סעפים שנאתי ותורתך אהבתי. סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי. סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי. סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי. סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד. סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם. סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך. סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי.
עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי. ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים. עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני. עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך. עת לעשות ליהוה הפרו תורתך. על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי. פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי. פתח דבריך יאיר מבין פתיים. פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי. פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך. צדיק אתה יהוה וישר משפטיך. צוית צדק עדתיך ואמונה מאד. צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי. צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה. צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי.
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי. צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה. קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה. קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך. קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי. קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך. קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני. קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת. קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם. ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי. ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני. רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו. רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני. רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי. ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו. ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני. ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך. שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי. שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי. שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול. שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי. שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד. שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך. תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני. תבוא

תחנתי לפניך כאמרתך הצילני. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך. תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק. תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי. תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי. תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני. תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.

120 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני. יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה. חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים. אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר. רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום. אני שלום וכי אדבר המה למלחמה.

121 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך. יומם השמש לא יככה וירח בלילה. יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך. יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך. עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם. ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו. ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה. כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד. שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך.

123 שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז. רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים.

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזידונים. ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ.

125 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב. ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם. כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם. היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם. והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל.

126 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה. הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים. שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתיו.

127 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר. שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא. הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן. כחצים ביד גבור כן בני הנעורים. אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער.

128 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו. יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך. אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך. הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה. יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

129 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל. רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם. יהוה צדיק קצץ עבות רשעים. יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון. יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר. ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה.

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה. אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד. כי עמך הסליחה למען תורא. קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי. נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר. יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונתיו.

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני. אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי. יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם.

132 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו. אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב. אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי. אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב. הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער. נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו. קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך. כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו. בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך. נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך. אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך. כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו. זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה. צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם. וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו. שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי. אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו.

133 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו. כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם.

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות. שאו ידכם קדש וברכו את יהוה. יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ.

135 הללו יה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה. שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו. הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים. כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו. כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים. כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות. מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו. שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה. שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו. שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים. לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען. ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו. יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר. כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם. עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח

בפיהם. כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם. בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה. בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה. ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה.

136 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו. הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו. לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו. לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו. לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו. לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו. את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו. את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו. למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו. ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו. ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו. לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו. והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו. ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו. למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו. למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו. ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו. לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו. ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו. ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו. נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו. שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו. ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו. נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. הודו לאל השמים כי לעולם חסדו.

137 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון. על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו. כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון. איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר. אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני. תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי. זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה. בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו. אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע.

138 לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך. אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך. ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז. יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך. וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה. כי רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע. אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך. יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף.

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע. אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק. ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה. כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה. אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה. פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה. אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח. אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך. אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים. גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך. ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני. גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה. כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי. אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ. גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם. ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם. אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך. אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני. אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך. הלוא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט. תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי. חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי. וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם.

140 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני. אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות. שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה. שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי. טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה. אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני. יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק. אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה. ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו. ימיטו עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו. איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת. ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים. אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך.

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך. תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב. שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי. אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם. יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם. נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו. כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול. כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי. שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און. יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי עד אעבור.

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה
אתחנן. אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד. בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת
נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי. הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס
ממני אין דורש לנפשי. זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ
החיים. הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני. הוציאה
ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי.

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני
בצדקתך. ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי. כי רדף אויב
נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם. ותתעטף עלי רוחי בתוכי
ישתומם לבי. זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח.
פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה. מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל
תסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור. השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי
הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי. הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי.
למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור. למען שמך
יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל
צררי נפשי כי אני עבדך.

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה. חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי. יהוה מה אדם ותדעהו בן
אנוש ותחשבהו. אדם להבל דמה ימיו כצל עובר. יהוה הט שמיך ותרד גע
בהרים ויעשנו. ברוק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם. שלח ידיך ממרום פצני
והצילני ממים רבים מיד בני נכר. אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר.
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך. הנותן תשועה למלכים
הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה. פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר
שוא וימינם ימין שקר. אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית
מחטבות תבנית היכל. מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאוננו מאליפות
מרבבות בחוצותינו. אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו.
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו.

145 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום
אברכך ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר. דור
לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו. הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה.
ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתיך אספרנה. זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו. חנון

ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד. טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור. סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד.

146 הללו יה הללי נפשי את יהוה. אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי. אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה. תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו. אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו. עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם. עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים. יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים. יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות. ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה.

147 הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה. בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס. הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם. מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא. גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר. מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ. ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור. המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר. נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו. לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה. רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו. שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון. כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך. השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך. השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו. הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר. משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד. ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים. מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל. לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללו יה.

148 הללו יה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים. הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו. הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור. הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים. יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו.

ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור. הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות. אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו. ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים. החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף. מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ. בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים. יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללו יה.

149 הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים. ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם. יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו. כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה. יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם. רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. לעשות נקמה בגוים תוכחת בל אמים. לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל. לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו יה.

150 הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו. הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור. הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב. הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה. כל הנשמה תהלל יה הללו יה.

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל. לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה. לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים. לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה. ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה. להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם. יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו. שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך. כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתיך. בני אם יפתוך חטאים אל תבא. אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם. נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור. כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל. גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו. בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם. כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם. כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף. והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם. כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח. חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה. בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר. עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת. תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם. יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב. ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם. גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם. בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה. אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני. תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו. לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי. ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו. כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם. ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה.

2 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך. להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה. כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך. אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה. אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא. כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. וצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם. לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר. אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב. כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם. מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה. להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות. העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך. השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע. אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם. להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה. העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה. כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה. כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים. למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר. כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה. ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה.

3 בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך. כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך. חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך כתבם על לוח לבך. ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען. בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך. אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע. רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך. כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך. וימלאו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצו. מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו. כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה. אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה. כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה. יקרה היא מפניים וכל חפציך לא ישוו בה. ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד. דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר. יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה. בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל. בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה. ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרתיך. אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף. אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך. אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא. כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד. אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות. אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך. אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך. אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה. אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו. כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו. מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך. אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן. כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון.

4 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה. כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו. כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי. וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה. קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי. אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך. ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה. סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה. תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך. שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים. בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישר. בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל. החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך. בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים. פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור. כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו. כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו. וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו. בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך. אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך. כי חיים

הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא. מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים. הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך. עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך. פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו. אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע.

5 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך. לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו. כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה. ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות. רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו. ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע. ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי. הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה. פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי. פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי. ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך. ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי. ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני. כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה. שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך. יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים. יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך. יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך. אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד. ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה. כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס. עוונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך. הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה.

6 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך. נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך. עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך. אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך. הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש. לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם. אשר אין לה קצין שטר ומשל. תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה. עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך. מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב. ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן. אדם בליעל איש און הולך עקשות פה. קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו. תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח. על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא. שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו. עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי. לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה. יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים. נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך. קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך. בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה. אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה. כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה

תצוד. היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה. אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוינה. כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה. לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב. ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן. נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה. נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה. כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם. לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד.

7 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך. שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך. קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך. אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא. לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה. כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי. וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב. עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד. בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה. והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב. המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה. פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב. והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו. זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי. על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך. מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים. נפתי משכבי מר אהלים וקנמון. לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים. כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק. צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו. הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו. הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר אויל. עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא. ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי. אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה. כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה. דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות.

8 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה. בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה. ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה. אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם. הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב. שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים. כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע. בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש. כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת. קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר. כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה. אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא. יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי. לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה. בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק. בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק. אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני. עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה. טוב פריי מחרוץ ומפז

ותבואתי מכסף נבחר. בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט. להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא. יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז. מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ. באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים. בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי. עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל. בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום. באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום. בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ. ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל עת. משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם. ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו. שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו. אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי. כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה. וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות.

9 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה. טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה. שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת. מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו. לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי. עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה. יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו. אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך. תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח. תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה. כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים. אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא. אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה. וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת. לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם. מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו. מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם. ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה.

10 משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו. לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות. לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף. ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר. אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש. ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס. זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב. חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט. הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע. קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט. מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס. שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה. בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב. חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה. הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם. פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת. ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה. מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל. ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתיו משכיל.

כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט. שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו. ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה. כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה. מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן. כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם. כחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו. יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה. תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד. מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און. צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ. פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת. שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות.

11 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו. בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה. תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם. לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות. צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע. צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו. במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה. צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו. בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו. בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה. בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס. בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש. הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר. באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ. רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח. אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר. גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי. רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת. כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו. תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך. יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט. נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם. תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה. יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור. נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא. מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר. שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו. בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו. עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב. פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם. הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא.

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער. טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע. לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט. אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה. מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה. דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם. הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד. לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז. טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם. יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי. עבד אדמתו ישבע לחם

ומרדף ריקים חסר לב. חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן. בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק. מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו. דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם. אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום. יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה. יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא. שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה. לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע. תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו. אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת. יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס. דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה. יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם. לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ. בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות.

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה. מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס. נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו. מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן. דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר. צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת. יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב. כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה. אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך. רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה. הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה. תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה. בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם. תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות. שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן. כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת. מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא. ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד. תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע. הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע. חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב. טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא. רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט. חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר. צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר.

14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו. הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו. בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם. באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור. עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר. בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל. לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת. חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה. אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון. לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר. בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח. יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות. גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה. מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב. פתי

יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו. חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח. קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא. נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת. שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק. גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים. בז לרעהו חוטא ומחונן ענוים אשריו. הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב. בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור. עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת. מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה. ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה. יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות. ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון. ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת. חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה. עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון. ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק. בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע. צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת. רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש.

15 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף. לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת. בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים. מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח. אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם. בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת. שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן. זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו. תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב. מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות. שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם. לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך. לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה. לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת. כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד. טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו. טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו. איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב. דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה. בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו. אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת. הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום. שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב. ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה. בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה. תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם. עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה. לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות. רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע. מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם. אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין. פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב. יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה.

16 לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון. כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות
יהוה. גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך. כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום
רעה. תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה. בחסד ואמת יכפר עון וביראת
יהוה סור מרע. ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו. טוב מעט בצדקה
מרב תבואות בלא משפט. לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו. קסם על שפתי
מלך במשפט לא ימעל פיו. פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס.
תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא. רצון מלכים שפתי צדק ודבר
ישרים יאהב. חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. באור פני מלך חיים
ורצונו כעב מלקוש. קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף.
מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו. לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה
רוח. טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את גאים. משכיל על דבר ימצא טוב
ובוטח ביהוה אשריו. לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח. מקור חיים
שכל בעליו ומוסר אולים אולת. לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח. צוף
דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם. יש דרך ישר לפני איש ואחריתה
דרכי מות. נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו. איש בליעל כרה רעה ועל
שפתיו כאש צרבת. איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף. איש חמס
יפתה רעהו והוליכו בדרך לא טוב. עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה
רעה. עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא. טוב ארך אפים מגבור ומשל
ברוחו מלכד עיר. בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו.

17 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב. עבד משכיל ימשל בבן
מביש ובתוך אחים יחלק נחלה. מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה. מרע
מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון הות. לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד
לא ינקה. עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם. לא נאוה לנבל שפת
יתר אף כי לנדיב שפת שקר. אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה
ישכיל. מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף. תחת גערה במבין
מהכות כסיל מאה. אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו. פגוש דב שכול
באיש ואל כסיל באולתו. משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו. פוטר
מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש. מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת
יהוה גם שניהם. למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין. בכל עת אהב
הרע ואח לצרה יולד. אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו. אהב פשע
אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר. עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו
יפול ברעה. ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל. לב שמח ייטב גהה ורוח
נכאה תיבש גרם. שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט. את פני מבין

חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ. כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו. גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר. חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה. גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון.

18 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע. לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו. בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה. מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה. שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט. שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא. פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו. דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן. גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית. מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב. הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו. לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה. משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה. רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה. לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת. מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו. צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו. מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד. אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח ארמון. מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע. מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה. מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה. תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות. איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח.

19 טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל. גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא. אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו. הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד. עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט. רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן. כל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה. קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב. עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד. לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים. שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע. נהם ככפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו. הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה. בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת. עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב. שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת. מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו. יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך. גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף. שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך. רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום. תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב. יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע. טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה. לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת. משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר. חדל בני

לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת. עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און.
נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים.

20 לץ היין המה שכר וכל שגה בו לא יחכם. נהם ככפיר אימת מלך מתעברו
חוטא נפשו. כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע. מחרף עצל לא יחרש
ישאל בקציר ואין. מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה. רב אדם
יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא. מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו.
מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע. מי יאמר זכיתי לבי טהרתי
מחטאתי. אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם. גם במעלליו יתנכר
נער אם זך ואם ישר פעלו. אזן שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם. אל
תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם. רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז
יתהלל. יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת. לקח בגדו כי ערב זר ובעד
נכרים חבלהו. ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ. מחשבות בעצה
תכון ובתחבלות עשה מלחמה. גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב.
מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך. נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא
תברך. אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך. תועבת יהוה אבן ואבן
ומאזני מרמה לא טוב. מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו. מוקש אדם ילע
קדש ואחר נדרים לבקר. מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן. נר יהוה
נשמת אדם חפש כל חדרי בטן. חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו.
תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה. חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי
בטן.

21 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו. כל דרך איש ישר בעיניו
ותכן לבות יהוה. עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח. רום עינים ורחב לב
נר רשעים חטאת. מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור. פעל אוצרות
בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות. שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט.
הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו. טוב לשבת על פנת גג מאשת מדונים ובית
חבר. נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו. בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל
לחכם יקח דעת. משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע. אטם אזנו
מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה. מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה
עזה. שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און. אדם תועה מדרך השכל
בקהל רפאים ינוח. איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר. כפר
לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד. טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס.
אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו. רדף צדקה וחסד ימצא חיים

צדקה וכבוד. עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה. שמר פיו ולשונו שמר
מצרות נפשו. זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון. תאות עצל תמיתנו כי מאנו
ידיו לעשות. כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך. זבח רשעים תועבה
אף כי בזמה יביאנו. עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר. העז איש רשע
בפניו וישר הוא יכין דרכיו. אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה. סוס מוכן
ליום מלחמה וליהוה התשועה.

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב. עשיר ורש נפגשו עשה כלם
יהוה. ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו. עקב ענוה יראת יהוה עשר
וכבוד וחיים. צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם. חנך לנער על פי
דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה. עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה.
זורע עולה יקצור און ושבט עברתו יכלה. טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל.
גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון. אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך. עיני
יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד. אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח.
שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם. אולת קשורה בלב נער שבט מוסר
ירחיקנה ממנו. עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור. הט אזנך ושמע
דברי חכמים ולבך תשית לדעתי. כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על
שפתיך. להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה. הלא כתבתי לך
שלשום במועצות ודעת. להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת
לשלחיך. אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער. כי יהוה יריב ריבם
וקבע את קבעיהם נפש. אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא. פן
תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך. אל תהי בתקעי כף בערבים משאות. אם
אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך. אל תסג גבול עולם אשר עשו
אבותיך. חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים.

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך. ושמת שכין בלעך אם
בעל נפש אתה. אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים. אל תיגע להעשיר
מבינתך חדל. התעוף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף
השמים. אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו. כי כמו שער בנפשו
כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך. פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך
הנעימים. באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך. אל תסג גבול עולם ובשדי
יתומים אל תבא. כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך. הביאה למוסר לבך
ואזנך לאמרי דעת. אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות. אתה בשבט
תכנו ונפשו משאול תציל. בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני. ותעלזנה כליותי

בדבר שפתיך מישרים. אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום. כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת. שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך. אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו. כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה. שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך. אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה. גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו. ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה. כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה. אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף. למי אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למי חכללות עינים. למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך. אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים. אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש. עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות. והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל. הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד.

24 אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם. כי שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה. בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן. ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים. גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח. כי בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ. ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו. מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו. זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ. התרפית ביום צרה צר כחכה. הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך. כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו. אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך. כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת. אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד רבצו. כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה. בנפל אויביך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך. פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו. אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים. כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך. ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב. כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע. גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב. אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים. ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב. שפתים ישק משיב דברים נכחים. הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך. אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך. אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו. על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב. והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה. ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר. מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב. ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן.

25 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה. כבד אלהים
הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר. שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין
חקר. הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי. הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו. אל
תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד. כי טוב אמר לך עלה הנה
מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך. אל תצא לרב מהר פן מה תעשה
באחריתה בהכלים אתך רעך. ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל. פן יחסדך
שמע ודבתך לא תשוב. תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו. נזם
זהב וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת. כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן
לשלחיו ונפש אדניו ישיב. נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר.
בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם. דבש מצאת אכל דיך פן
תשבענו והקאתו. הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך. מפיץ וחרב וחץ שנון
איש ענה ברעהו עד שקר. שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה. מעדה
בגד ביום קרה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע. אם רעב שנאך האכלהו
לחם ואם צמא השקהו מים. כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך.
רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר. טוב שבת על פנת גג מאשת
מדונים ובית חבר. מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק. מעין
נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע. אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם
כבוד. עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו.

26 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד. כצפור לנוד כדרור לעוף
כן קללת חנם לא תבא. שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים. אל תען כסיל
כאולתו פן תשוה לו גם אתה. ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו. מקצה
רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל. דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים.
כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד. חוח עלה ביד שכור ומשל בפי
כסילים. רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר עברים. ככלב שב על קאו כסיל שונה
באולתו. ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו. אמר עצל שחל בדרך ארי
בין הרחבות. הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו. טמן עצל ידו בצלחת נלאה
להשיבה אל פיו. חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם. מחזיק באזני כלב עבר
מתעבר על ריב לא לו. כמתלהלה הירה זקים חצים ומות. כן איש רמה את
רעהו ואמר הלא משחק אני. באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון.
פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר ריב. דברי נרגן כמתלהמים והם
ירדו חדרי בטן. כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע. בשפתו
ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה. כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות

בלבו. תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל. כרה שחת בה יפל וגלל אבן
אליו תשוב. לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה.

27 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום. יהללך זר ולא פיך נכרי ואל
שפתיך. כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם. אכזריות חמה ושטף אף
ומי יעמד לפני קנאה. טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת. נאמנים פצעי
אוהב ונעתרות נשיקות שונא. נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר
מתוק. כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו. שמן וקטרת ישמח לב ומתק
רעהו מעצת נפש. רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידך
טוב שכן קרוב מאח רחוק. חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר. ערום ראה
רעה נסתר פתאים עברו נענשו. קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו. מברך
רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו. דלף טורד ביום סגריר ואשת
מדונים נשתוה. צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא. ברזל בברזל יחד ואיש יחד
פני רעהו. נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד. כמים הפנים לפנים כן לב
האדם לאדם. שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה. מצרף
לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו. אם תכתוש את האויל במכתש בתוך
הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו. ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים. כי
לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור. גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים.
כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים. ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים
לנערותיך.

28 נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח. בפשע ארץ רבים שריה ובאדם
מבין ידע כן יאריך. גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם. עזבי תורה יהללו
רשע ושמרי תורה יתגרו בם. אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל.
טוב רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר. נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים
יכלים אביו. מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו. מסיר אזנו משמע
תורה גם תפלתו תועבה. משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול ותמימים
ינחלו טוב. חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו. בעלץ צדיקים רבה תפארת
ובקום רשעים יחפש אדם. מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם. אשרי
אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה. ארי נהם ודב שוקק משל רשע על
עם דל. נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך ימים. אדם עשק בדם
נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו. הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת.
עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש. איש אמונות רב ברכות ואץ
להעשיר לא ינקה. הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר. נבהל להון איש

רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו. מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון. גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן. בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט. נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות. בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים.

29 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא. ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם. איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון. מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה. גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו. בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח. ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת. אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף. איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת. אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו. כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה. משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים. רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה. מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון. שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו. ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו. יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך. באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו. בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה. חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו. מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון. איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע. גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד. חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד. חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב. רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש. תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך.

30 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל. כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי. ולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע. מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע. כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו. אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת. שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות. שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי. פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי. אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת. דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך. דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ. דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו. דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם. לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון. שאול ועצר רחם ארץ לא

שבעה מים ואש לא אמרה הון. עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר. שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים. דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה. כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און. תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת. תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם. תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה. ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים. הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם. שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם. מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו. שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך. שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת. ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל. זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו. אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה. כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב.

31 דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו. מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי. אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין. אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר. פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני. תנו שכר לאובד ויין למרי נפש. ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד. פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף. פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון. אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה. בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר. גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה. דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה. היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה. ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה. זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם. חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה. טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה. ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך. כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון. לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים. מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה. נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ. סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני. עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה. צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל. קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה. רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל. תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה.

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם. הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל
הבל. מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש. דור הלך ודור בא והארץ
לעולם עמדת. וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם. הולך
אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח. כל
הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם
שבים ללכת. כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא
תמלא אזן משמע. מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל
חדש תחת השמש. יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר
היה מלפננו. אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם
שיהיו לאחרנה. אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם. ונתתי את לבי
לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים
לבני האדם לענות בו. ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל
הבל ורעות רוח. מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות. דברתי אני עם
לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם
ולבי ראה הרבה חכמה ודעת. ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות
ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח. כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב.

2 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל.
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה. תרתי בלבי למשוך ביין את
בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם
אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם. הגדלתי מעשי בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים. עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי. עשיתי לי
ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים. קניתי עבדים ושפחות ובני בית
היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם. כנסתי לי
גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגת בני
האדם שדה ושדות. וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי
עמדה לי. וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה
כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי. ופניתי אני בכל מעשי שעשו
ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש.
ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את
אשר כבר עשוהו. וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן
החשך. החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד
יקרה את כלם. ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני

אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל. כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל. ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח. ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי. ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל. וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש. כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה. כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש. כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא. אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא. כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני. כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח.

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים. עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע. עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות. עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד. עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק. עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך. עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר. עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום. מה יתרון העושה באשר הוא עמל. ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו. את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף. ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו. וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא. ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו. מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף. ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע. אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם. אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם. כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל. הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר. מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ. וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה

שיהיה אחריו.

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם. ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה. וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש. וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח. הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו. טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח. ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש. יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא. טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם. כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו. גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם. ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק. טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד. כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש. ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו. אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח.

5 שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע. אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים. כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים. כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם. טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם. אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך. כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא. אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד. אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל. ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית עיניו. מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון. יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו. ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה. כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו. וגם זה

רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח. גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף. הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו. גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא. כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו.

6 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם. איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא. אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל. כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה. גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה. ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך. כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא. כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים. טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח. מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקיף ממנו. כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם. כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש.

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו. טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו. טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב. לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה. טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים. כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל. כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה. טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח. אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח. אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה. טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש. כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה. ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו. ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה. את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו. אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם. אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך. טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי

ירא אלהים יצא את כלם. החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר.
כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. גם לכל הדברים אשר ידברו
אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך. כי גם פעמים רבות ידע לבך
אשר גם את קללת אחרים. כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה
ממני. רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו. סבותי אני ולבי לדעת ולתור
ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות. ומוצא אני מר ממות
את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים
ימלט ממנה וחוטא ילכד בה. ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא
חשבון. אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל
אלה לא מצאתי. לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר
והמה בקשו חשבנות רבים.

8 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא. אני פי
מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים. אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר
רע כי כל אשר יחפץ יעשה. באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה.
שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם. כי לכל חפץ יש עת
ומשפט כי רעת האדם רבה עליו. כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד
לו. אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת
במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו. את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה
אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו. ובכן ראיתי
רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה
הבל. אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם
בהם לעשות רע. אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה
טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו. וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים
כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים. יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש
צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה
הצדיקים אמרתי שגם זה הבל. ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם
תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן
לו האלהים תחת השמש. כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין
אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה. וראיתי את כל
מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת
השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא
יוכל למצא.

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם. הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא. זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים. כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת. כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם. גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש. לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך. בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר. ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש. כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה. שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם. כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם. גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי. עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים. ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא. ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים. דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים. טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה.

10 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט. לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו. וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא. אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים. יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט. נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו. ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ. חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש. מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם. אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה. אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון. דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו. תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו

הוללות רעה. והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו. עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר. אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו. אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי. בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית. לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל. גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר.

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו. תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ. אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא. שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור. כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל. בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים. ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש. כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל. שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט. והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל.

12 וזכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ. עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם. ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות. וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר. גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים. עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור. וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. הבל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל. ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה. בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת. דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד. ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר. סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם. כי את כל מעשה האלהים

יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע.

1 שיר השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין. לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך. משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך. שחורה אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה. אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי. הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך. אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים. לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי. נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים. תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף. עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. צרור המר דודי לי בין שדי ילין. אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי. הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים. הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה. קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים.

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים. כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות. כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי. הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה. סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות. דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלנות מציץ מן החרכים. ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך. כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו. הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו. התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך. יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה. אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר. דודי לי ואני לו הרעה בשושנים. עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר.

3 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו. אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו. מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם. כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי. השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות

או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל. הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל. כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות. אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון. עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם. צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו.

4 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד. שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם. כחוט השני שפתתיך ומדבריך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך. כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים. שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים. עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה. כלך יפה רעיתי ומום אין בך. אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים. לבבתני אחתי כלה לבבתיני באחד מעיניך באחד ענק מצורניך. מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים. נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון. גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום. שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים. נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים. מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון. עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.

5 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים. אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה. פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם. דודי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו. קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול. פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני. מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות. השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני. מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו. דודי צח ואדום דגול מרבבה. ראשו כתם פז קוצותיו

תלתלים שחרות כעורב. עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת. לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר. ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים. שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים. חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם.

6 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך. דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים. אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים. יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות. הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד. שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם. כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך. ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר. אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה. מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות. אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים. לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב. שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים.

7 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן. שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים. שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה. צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק. ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים. מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים. זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות. אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים. וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים. אני לדודי ועלי תשוקתו. לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים. נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך. הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך.

8 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי. אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני. שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני. השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעררו את האהבה עד שתחפץ. מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח

עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך. שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה. אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז. אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום. כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף. כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו. היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני. ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים.

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה. שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי. ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן. הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור. על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי. מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן. ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים. ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה. לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו. שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה. למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי. כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי. לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה. חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא. ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו. רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע. למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה. לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו. אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו. ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר. איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים. כספך היה לסיגים סבאך מהול במים. שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם. לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי. ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך ואסירה כל בדיליך. ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה. ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו. כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם. כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה. והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה.

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם. והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים. והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו

מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם. ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה. כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו. ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו. ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו. וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם. בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו. עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא. כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל. ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן. ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות. ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה. ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה. ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא. והאלילים כליל יחלף. ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ. ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים. לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ. חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא.

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים. גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן. שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש. ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם. ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד. כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך. ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם. כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו. הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו. אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו. עמי נגשיו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו. נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים. יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם. מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות. ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה. ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה. ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים. הנטפות והשרות

והרעלות. הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים. הטבעות ונזמי האף. המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים. הגלינים והסדינים והצניפות והרדידים. והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי. מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה. ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב.

4 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו. ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל. והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם. אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער. וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה. וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר.

5 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן. ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים. ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי. מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים. ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס. ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר. כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה. הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ. באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב. כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה. הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם. והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו. לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא. לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה. וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה. ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה. ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו. הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה.
האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה. הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר. הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים. הוי גבורים לשתות

יין ואנשי חיל למסך שכר. מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו. לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו. על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה. ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא. אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו. אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו כסופה. שאגה לו כלביא ושאג ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל. וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה.

6 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל. שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף. וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו. וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן. ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני. ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח. ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר. ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני. ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו. השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו. ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה. ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ. ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה.

7 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה. ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני רוח. ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס. ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו. יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר. נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל. כה אמר אדני יהוה

לא תקום ולא תהיה. כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש
שנה יחת אפרים מעם. וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא
תאמינו כי לא תאמנו. ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר. שאל לך אות מעם יהוה
אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה. ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את
יהוה. ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את
אלהי. לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו
אל. חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב. כי בטרם ידע הנער
מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה. יביא
יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים מעל
יהודה את מלך אשור. והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי
מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור. ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים. ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה
בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה. והיה
ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן. והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ. והיה ביום ההוא יהיה כל מקום
אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה. בחצים ובקשת יבוא
שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ. וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא
שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה.

8 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז.
ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו. ואקרב אל
הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז. כי בטרם
ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור.
ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר. יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים
לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו. ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר
העצומים והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל
גדותיו. וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב
ארצך עמנו אל. רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו
וחתו. עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל. כי כה אמר יהוה אלי
בחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר. לא תאמרון קשר לכל אשר
יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו. את יהוה צבאות אתו
תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם. והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול
לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם. וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו
ונוקשו ונלכדו. צור תעודה חתום תורה בלמדי. וחכיתי ליהוה המסתיר פניו

מבית יעקב וקויתי לו. הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים
בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון. וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות
ואל הידענים המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים אל
המתים. לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר. ועבר בה
נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה. ואל
ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח.

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי
והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים. העם ההלכים בחשך ראו אור
גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם. הרבית הגוי לא הגדלת השמחה
שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל. כי את על סבלו ואת
מטה שכמו שבט הנגש בו החתת כיום מדין. כי כל סאון סאן ברעש ושמלה
מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש. כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי
המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום. למרבה
המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת. דבר שלח אדני
ביעקב ונפל בישראל. וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל לבב
לאמר. לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף. וישגב יהוה את צרי
רצין עליו ואת איביו יסכסך. ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל
בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה. והעם לא שב עד המכהו ואת
יהוה צבאות לא דרשו. ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד.
זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב. ויהיו מאשרי העם
הזה מתעים ומאשריו מבלעים. על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת
אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה. כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער
ויתאבכו גאות עשן. בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא יחמלו. ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש
בשר זרעו יאכלו. מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה
בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה.

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו. להטות מדין דלים ולגזל
משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו. ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם. בלתי כרע
תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה. הוי אשור

שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי. בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות. והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט. כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים. הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון. כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון. הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה. והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו. כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר יושבים. ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף. היתפאר הגרזן על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו כהניף שבט את מרימיו כהרים מטה לא עץ. לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש. והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד. וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס. ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם. והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת. שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור. כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה. כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ. לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים. כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם. ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים. והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן. בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו. עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה. צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענתות. נדדה מדמנה ישבי הגבים העיזו. עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון גבעת ירושלם. הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו. ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול.

11 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה. ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה. והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח. ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע. והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו. וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם. ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל

תבן. ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה. לא ירעו ולא
ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים. והיה
ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד.
והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור
וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים. ונשא נס לגוים
ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ. וסרה קנאת
אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את
אפרים. ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח
ידם ובני עמון משמעתם. והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר
בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים. והיתה מסלה לשאר עמו
אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים.

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני. הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. ושאבתם מים
בששון ממעיני הישועה. ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו. זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת
בכל הארץ. צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל.

13 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ. על הר נשפה שאו נס הרימו קול
להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים. אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי
עליזי גאותי. קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה. באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי
זעמו לחבל כל הארץ. הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא. על כן כל ידים
תרפינה וכל לבב אנוש ימס. ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש
אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם. הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה. כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו
אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו. ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל. אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם
אופיר. על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום
חרון אפו. והיה כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו
ינוסו. כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב. ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו
בתיהם ונשיהם תשגלנה. הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב
לא יחפצו בו. וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס
עינם. והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם

ואת עמרה. לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם. ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם. וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו.

14 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם. והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך. ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה. שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים. מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך. נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה. גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו. שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים. כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת. הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה. איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים. ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון. אעלה על במתי עב אדמה לעליון. אך אל שאול תורד אל ירכתי בור. ראיך אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות. שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה. כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו. ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס. לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים. הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים. וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה. ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות. נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום. לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור. זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים. כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה. בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה. אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף. ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג. הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו. ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו.

15 משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה. עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה. בחוצתיו חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי. ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו. לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו. כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה. על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום. כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר אילים יללתה. כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה.

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון. והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה בנות מואב מעברת לארנון. הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי. יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ. והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק. שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו. לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים. כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים. על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל. ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידד השבתי. על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש. והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל. זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז. ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר.

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה. עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד. ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות. והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה. והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים. ונשאר בו עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל. ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה. ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים. ביום

ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה. כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו. ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש. הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון. לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה. לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזזינו.

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש. השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו. כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו. כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר. כי לפני קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות הסיר התז. יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף. בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון.

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו. וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה. ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים. וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות. ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש. והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו. ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו. ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו. ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים חורי. והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש. אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם. אים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים. נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה. יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאו. ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון. ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו. והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת

יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו. ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת. ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה. והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם. ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו. ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם. ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור. ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ. אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל.

20 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה. בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף. ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש. כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים. וחתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם. ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו.

21 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה. חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי. על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות. תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה. ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן. כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד. וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב. ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות. והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ. מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם. משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל. אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו. משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים. לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד. כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה. כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני

שכיר וכלה כל כבוד קדר. ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה
אלהי ישראל דבר.

22 משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות. תשאות מלאה עיר הומיה
קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה. כל קציניך נדדו יחד
מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו. על כן אמרתי שעו מני אמרר
בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי. כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל ההר. ועילם נשא אשפה ברכב
אדם פרשים וקיר ערה מגן. ויהי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו
השערה. ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער. ואת בקיעי
עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה. ואת בתי ירושלם
ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה. ומקוה עשיתם בין החמתים למי הברכה
הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם. ויקרא אדני יהוה
צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק. והנה ששון ושמחה הרג
בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות. ונגלה באזני
יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות. כה
אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית. מה לך
פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו.
הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה. צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ
רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך. והדפתיך
ממצבך וממעמדך יהרסך. והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו.
והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב
ירושלם ולבית יהודה. ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח. ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו. ותלו עליו כל
כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי
הנבלים. ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן
ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר.

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ כתים נגלה למו.
דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך. ובמים רבים זרע שחר קציר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים. בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא
ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות. כאשר שמע למצרים יחילו כשמע
צר. עברו תרשישה הילילו ישבי אי. הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה
יבלוה רגליה מרחוק לגור. מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים

כנעניה נכבדי ארץ. יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ. עברי ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד. ידו נטה על הים הרגיז ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה. ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת צידון כתיים קומי עברי גם שם לא ינוח לך. הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחיניו עררו ארמנותיה שמה למפלה. הילילו אניות תרשיש כי שדד מעזכן. והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה. קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי. והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות הארץ על פני האדמה. והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק.

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישביה. והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו. הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה. אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ. והארץ חנפה תחת ישביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם. על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער. אבל תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב. שבת משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור. בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשתיו. נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא. צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ. נשאר בעיר שמה ושאיה יכת שער. כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת אם כלה בציר. המה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים. על כן בארים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל. מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו. פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ. והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ. רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ. נוע תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיף קום. והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה. ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו. וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד.

25 יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה

אמן. כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה. על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך. כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר. כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה. ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים. ובלע בהר הזה פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים. בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר. ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו. כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה. ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו. ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ עד עפר.

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל. פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים. יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטוח. בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים. כי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר. תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים. ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס. אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש. נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל. יחן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל יראה גאות יהוה. יהוה רמה ידך בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם. יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו. יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד בך נזכיר שמך. מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו. יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל קצוי ארץ. יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו. כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה. הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל. יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל. לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם. כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה.

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים. ביום ההוא כרם חמד ענו לה. אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה. חמה אין

לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד. או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי. הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה. הכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג. בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים. לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים. כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה. ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו. והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל. והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם.

28 הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין. הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד. ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים. והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה. ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו. ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה. וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פקו פליליה. כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום. את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים. כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם. כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה. אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע. והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו. לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם. כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו. לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש. ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו. וכפר בריתכם את מות וחזותכם את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס. מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה. כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס. כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו. ועתה אל תתלוצצו פן

יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ. האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי. הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו. הלוא אם שוה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו. ויסרו למשפט אלהיו יורנו. כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט. לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו. גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה.

29 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגים ינקפו. והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל. וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת. ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף. והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם. מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה. והיה כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה. והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון. התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר. כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה. ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא. ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר. ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה. לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר. הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו. הפככם אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין. הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב. ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה. ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו. כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און. מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צדיק. לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו. כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו. וידעו תעי רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח.

30 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי
למען ספות חטאת על חטאת. ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז
פרעה ולחסות בצל מצרים. והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים
לכלמה. כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו. כל הבאיש על עם לא יועילו למו
לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה. משא בהמות נגב בארץ צרה
וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חילהם ועל
דבשת גמלים אוצרתם על עם לא יועילו. ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי
לזאת רהב הם שבת. עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהי ליום
אחרון לעד עד עולם. כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת
יהוה. אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות
חזו מהתלות. סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל.
לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו
עליו. לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר פתאם
לפתע יבוא שברה. ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא
במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא. כי כה אמר אדני יהוה
קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא
אביתם. ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו
רדפיכם. אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם
כתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה. ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום
לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו. כי עם בציון ישב בירושלם בכו
לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך. ונתן לכם אדני לחם צר ומים
לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את מוריך. ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו. וטמאתם את צפוי
פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו. ונתן מטר
זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה
מקניך ביום ההוא כר נרחב. והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו
אשר זרה ברחת ובמזרה. והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי
מים ביום הרג רב בנפל מגדלים. והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה
יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו
ירפא. הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם
ולשונו כאש אכלת. ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא
ורסן מתעה על לחיי עמים. השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב
כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל. והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת

זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד. כי מקול יהוה יחת
אשור בשבט יכה. והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה. כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך
הוכן העמיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה
בה.

31 הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל
פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו. וגם הוא
חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און.
ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר
ויחדו כלם יכליון. כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו
אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה
צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה. כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על
ירושלם גנון והציל פסח והמליט. שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל. כי ביום
ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא. ונפל
אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו.
וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו
בירושלם.

32 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו. והיה איש כמחבא רוח וסתר
זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה. ולא תשעינה עיני ראים ואזני
שמעים תקשבנה. ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות.
לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע. כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און
לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר. וכלי
כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט. ונדיב
נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום. נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי. ימים על שנה תרגזנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי
יבוא. חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלצים. על שדים
ספדים על שדי חמד על גפן פריה. על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל
בתי משוש קריה עליזה. כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד
מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים. עד יערה עלינו רוח ממרום והיה
מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב. ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב.
והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם. וישב עמי
בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות. וברד ברדת היער ובשפלה

תשפל העיר. אשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור.

33 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד תושד כנלתך
לבגד יבגדו בך. יהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה.
מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים. ואסף שללכם אסף החסיל כמשק
גבים שוקק בו. נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה. והיה אמונת
עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו. הן אראלם צעקו חצה
מלאכי שלום מר יבכיון. נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא
חשב אנוש. אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן
וכרמל. עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא. תהרו חשש תלדו קש
רוחכם אש תאכלכם. והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו. שמעו
רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי. פחדו בציון חטאים אחזה רעדה
חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם. הלך צדקות ודבר
מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים
ועצם עיניו מראות ברע. הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן
מימיו נאמנים. מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים. לבך יהגה
אימה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים. את עם נועז לא תראה עם
עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה. חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה
ירושלם נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו. כי
אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט וצי
אדיר לא יעברנו. כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו. נטשו
חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו
בז. ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון.

34 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה.
כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח. וחלליהם
ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם. ונמקו כל צבא השמים ונגלו
כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה. כי רותה
בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט. חרב ליהוה מלאה דם
הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום. וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם
מדם ועפרם מחלב ידשן. כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון. ונהפכו
נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה. לילה ויומם לא תכבה
לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה. וירשוה קאת

וקפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו. חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס. ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה. ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח. שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו דיות אשה רעותה. דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן. והוא הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה.

35 יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת. פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו. חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו. אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם. אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה. אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה. והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא. והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים לא יתעו. לא יהיה שם אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים. ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה.

36 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם. וישלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס. ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר. ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת. אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי. הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו. וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו. ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם. ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים. ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה. ויאמר

אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו
ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה. ויאמר רב שקה האל
אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים
על החומה לאכל את חראיהם ולשתות את שיניהם עמכם. ויעמד רב שקה
ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור. כה
אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם. ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור.
אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו. עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים. פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה
יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור. איה אלהי חמת
וארפד איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מידי. מי בכל אלהי הארצות
האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי. ויחרישו ולא
ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו. ויבא אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים
ויגידו לו את דברי רב שקה.

37 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה.
וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הספר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא. ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום
צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה. אולי
ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף
אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית
הנמצאה. ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו. ויאמר אליהם ישעיהו כה
תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר
גדפו נערי מלך אשור אותי. הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו
והפלתיו בחרב בארצו. וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי
שמע כי נסע מלכיש. וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך
וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר. כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך
אשור. הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה
תנצל. ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף
ובני עדן אשר בתלשר. איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע
ועוה. ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו

חזקיהו לפני יהוה. ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר. יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ. הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי. אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם. ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום. ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך. וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור. זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם. את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל. ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו. אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור. הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות. וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה. ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי. יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה. וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים. ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה. כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת. לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה. בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה. וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים. ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה. ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו.

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה. ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה. ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול. ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר. הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך

שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך חמש עשרה שנה.
ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת. וזה לך האות
מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר. הנני משיב את צל
המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש
עשר מעלות במעלות אשר ירדה. מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי
מחליו. אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי. אמרתי לא
אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל. דורי נסע ונגלה
מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני. שויתי
עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני. כסוס עגור כן
אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני. מה אדבר ואמר לי
והוא עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי. אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי
ותחלימני והחיני. הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי
השלכת אחרי גוך כל חטאי. כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור
אל אמתך. חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך. יהוה
להושיעני ונגנותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה. ויאמר ישעיהו ישאו דבלת
תאנים וימרחו על השחין ויחי. ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה.

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק. וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את
הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל
אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל
ממשלתו. ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל. ויאמר מה
ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא
הראיתים באוצרתי. ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות. הנה
ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבל לא
יותר דבר אמר יהוה. ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים
בהיכל מלך בבל. ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר
כי יהיה שלום ואמת בימי.

40 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם. דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה
צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה. קול קורא
במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו. כל גיא ינשא וכל הר וגבעה
ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה. ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר

יחדו כי פי יהוה דבר. קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו
כציץ השדה. יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם. יבש
חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם. על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם.
הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו. כרעה
עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל. מי מדד בשעלו מים
ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים.
מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו. את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח
משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו. הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים
נחשבו הן איים כדק יטול. ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה. כל הגוים כאין
נגדו מאפס ותהו נחשבו לו. ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו. הפסל נסך
חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף. המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר
חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט. הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד
מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ. הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת. הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו
עשה. אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו
וסערה כקש תשאם. ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש. שאו מרום עיניכם
וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ
כח איש לא נעדר. למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה
ומאלהי משפטי יעבור. הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות
הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו. נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה. ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו. וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו.

41 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה.
מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו
כקש נדף קשתו. ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא. מי פעל ועשה קרא
הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא. ראו איים וייראו קצות
הארץ יחרדו קרבו ויאתיון. איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק. ויחזק חרש
את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים
לא ימוט. ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי. אשר
החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא
מאסתיך. אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי. הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי

ריבך. תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך. כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך. אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל. הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים. תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל. העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם. אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים. אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו. למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה. קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב. יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו. הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא יחדו. הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם. העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט. מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שמע אמריכם. ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן. וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר. הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם.

42 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא. לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו. קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט. לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחילו. כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה. אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים. לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך. אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים. הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם. שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם. ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו. ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו. יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר. החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד. אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש. והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים

עשיתם ולא עזבתים. נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו. החרשים שמעו והעורים הביטו לראות. מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה. ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע. יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר. והוא עם בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר השב. מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחור. מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזזים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו. וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב.

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה. כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך. כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך. מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך. אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך. אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ. כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו. כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת. אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה. אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע. אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל. גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה. כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם. אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם. כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה. המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו. אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו. הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות. תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימן להשקות עמי בחירי. עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו. ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל. לא הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך בלבונה. לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך. אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר. הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק. אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי.

ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים.

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו. כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן
יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו. כי אצק מים על צמא ונזלים על
יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך. וצמחו בבין חציר כערבים על
יבלי מים. זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם
ישראל יכנה. כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני
אחרון ומבלעדי אין אלהים. ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו. אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיך
והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי. יצרי פסל כלם תהו
וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו. מי יצר אל
ופסל נסך לבלתי הועיל. הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם
יעמדו יפחדו יבשו יחד. חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו
בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף. חרש עצים נטה קו יתארהו
בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם
לשבת בית. לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם
יגדל. והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל
וישתחו עשהו פסל ויסגד למו. חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי
וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור. ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד
לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה. לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל לבתם. ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר
חציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה
אעשה לבול עץ אסגוד. רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר
הלוא שקר בימיני. זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה
ישראל לא תנשני. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך.
רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי
גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר. כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה
עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי. מפר אתות בדים וקסמים יהולל
משיב חכמים אחור ודעתם ישכל. מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר
לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם. האמר לצולה חרבי
ונהרתיך אוביש. האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה
והיכל תוסד.

45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני

מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו. אני לפניך אלך והדורים
אושר דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע. ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל. למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני. אני יהוה ואין עוד זולתי אין
אלהים אאזרך ולא ידעתני. למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי
אני יהוה ואין עוד. יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל
אלה. הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה בראתיו. הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר
חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו. הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה
תחילין. כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי
תצוני. אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי.
אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר
ולא בשחד אמר יהוה צבאות. כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים
אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך
יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים. אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל
מושיע. בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים. ישראל נושע
ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד. כי כה אמר יהוה
בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת
יצרה אני יהוה ואין עוד. לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע
יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים. הקבצו ובאו התנגשו יחדו
פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע. הגידו
והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין
עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי. פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ
כי אני אל ואין עוד. בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל
ברך תשבע כל לשון. אך ביהוה לי אמר צדקות ועז עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים
בו. ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל.

46 כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא
לעיפה. קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה. שמעו אלי בית
יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם. ועד זקנה
אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט. למי
תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה. הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו
צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו. ישאהו על כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו
ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו. זכרו זאת

והתאששו השיבו פושעים על לב. זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני. מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה. קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה. שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה. קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי.

47 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה. קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות. תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם. גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל. שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות. קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד. ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה. ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול. ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד. ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד. ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי. עמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי. נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך הברו שמים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך. הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו. כן היו לך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך.

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה. כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו. הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה. מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה. ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום. שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתיך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם. עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין. גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך. למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך. הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני. למעני למעני אעשה כי

איך יחל וכבודי לאחר לא אתן. שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון. אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו. הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים. אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו. קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו. כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך. לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים. ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמעתיו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני. צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב. ולא צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים. אין שלום אמר יהוה לרשעים.

49 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי. וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני. ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי. ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי. ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ. כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך. כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות. לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם. לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם. ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמון. הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים. רנו שמים וגילי ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם. ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני. התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך. הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד. מהרו בניך מהרסיך ומחרביך ממך יצאו. שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה. כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתיך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך. עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה. ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם. כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל

גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה. והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי. היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט. כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע. והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב.

50 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם. מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא. אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם. אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים. אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי. גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק. ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש. קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי. הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם. מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו. הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון.

51 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם. הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו. כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה. הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע. קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרעי ייחלון. שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת. שמעו אלי ידעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו. כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים. עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין. הלוא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים. ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון

ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה. אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן. ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק. מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו. ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו. ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית. אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה. שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך. בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך. לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין. כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד. ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים.

52 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא. התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון. כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו. כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו. ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ. לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני. מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך. קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון. פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם. חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה. כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל. הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם. כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו.

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה. ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו. נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו. אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה. והוא מחלל

מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו. כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו. נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו. מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו. ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו. ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח. מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל. לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע.

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה. הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי. כי ימין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו. אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד. כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא. כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך. ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך. בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה. כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך. כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה. עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים. ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ. וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך. בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך. הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול. הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל. כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה.

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב. למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם. הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים. הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים. הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען

יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך. דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב. יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח. כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה. כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם. כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל. כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו. כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף. תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת.

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות. אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע. ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש. כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי. ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת. ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים. נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו. כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער. צפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום. והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו. אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד.

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו. ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה. על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר. הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים. בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם. על הר גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח זבח. ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזית. ותשרי למלך בשמן

ותרבי רקחיך ותשלחי צריך עד מרחק ותשפילי עד שאול. ברב דרכך יגעת לא אמרת נואש חית ידך מצאת על כן לא חלית. ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי. אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילוך. בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי. ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי. כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים. כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי. בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו. דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו. בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט. אין שלום אמר אלהי לרשעים.

58 קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם. ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון. למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו. הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם. הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה. הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו. הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם. אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך. אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און. ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים. ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת. אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר. אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר.

59 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע. כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע. כי כפיכם

נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהגה. אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און. ביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה. קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם. רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם. דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום. על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנגהות באפלות נהלך. נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמנים כמתים. נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו. כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום. פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר. והסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא. ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט. וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו. וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה. כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם. וייראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו. ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם.

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח. כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה. והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך. שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ובנתיך על צד תאמנה. אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך. שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו. כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר. מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם. כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך. ובנו בני נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך. ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים. כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו. כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר

ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד. והלכו אליך שחוח בני
מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
ישראל. תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור
ודור. וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
יעקב. תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה. לא ישמע עוד חמס
בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה. לא יהיה לך
עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך. לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור
עולם ושלמו ימי אבלך. ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר. הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה.

61 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי
לב לקרא לשבוים דרור ולאסורים פקח קוח. לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם
לאלהינו לנחם כל אבלים. לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן
ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה
להתפאר. ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות
דור ודור. ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם. ואתם כהני יהוה
תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו. תחת
בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה
להם. כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית
עולם אכרות להם. ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם
יכירום כי הם זרע ברך יהוה. שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה. כי כארץ
תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל
הגוים.

62 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה
וישועתה כלפיד יבער. וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש
אשר פי יהוה יקבנו. והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך.
לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה
ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל. כי יבעל בחור בתולה יבעלוך
בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך. על חומתיך ירושלם הפקדתי
שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכם.

ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ. נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו. כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי. עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים. הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו. וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה.

63 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע. מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת. פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי. כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה. ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני. ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם. חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו. ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע. בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם. והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם. ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו. מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם. מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו. כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת. הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו. כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך. למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך. למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך. היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם.

64 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו. כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו. בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו. ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו. פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע. ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו. ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך

ממנו ותמוגגנו ביד עוננו. ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו. אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו. ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה. בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה. העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד.

65 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי. פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבתיהם. העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים. הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם. האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום. הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם. עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם. כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל. והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה. והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני. ואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך. ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם. לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו. הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו. והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר. אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני. כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על לב. כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש. וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה. לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל. ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים. לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי. לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם. והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע. זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה.

66 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי
זה מקום מנוחתי. ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה
אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי. שוחט השור מכה איש זובח השה ערף
כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה. גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען
קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו.
שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי
יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו. קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו. בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר. מי
שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה
גם ילדה ציון את בניה. האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך. שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש
כל המתאבלים עליה. למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו
והתענגתם מזיז כבודה. כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל
שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו. כאיש אשר אמו
תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו. וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם
כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו. כי הנה יהוה באש
יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש. כי באש יהוה
נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה. המתקדשים והמטהרים אל הגנות
אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה. ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי.
ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת
תבל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו
את כבודי בגוים. והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב
ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני
ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה. וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר
יהוה. כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני
נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם. והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה. ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים
בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר.

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן. אשר היה
דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו. ויהי
בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי. ויהי דבר יהוה אלי לאמר.
בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך.
ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי. ויאמר יהוה אלי אל
תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר. אל
תירא מפניהם כי אתך אני להצלך נאם יהוה. וישלח יהוה את ידו ויגע על פי
ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך. ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל
הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע. ויהי דבר יהוה אלי
לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה. ויאמר יהוה אלי היטבת
לראות כי שקד אני על דברי לעשתו. ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה
ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה. ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי הארץ. כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי
יהודה. ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחוו למעשי ידיהם. ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר
אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם. ואני הנה נתתיך היום לעיר
מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה
ולעם הארץ. ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך.

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה.
קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם
יהוה. שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל. כה אמר יהוה מה
מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו. ולא אמרו איה
יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה
בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם. ואביא אתכם אל
ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה. הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו
בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו. לכן עד אריב אתכם נאם יהוה
ואת בני בניכם אריב. כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו
הן היתה כזאת. ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא

יועיל. שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה. כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים. העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז. עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב. גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד. הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך. ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר. תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות. כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה. ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה. כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה. איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה. פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה. מנעי רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך. כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם. אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו. ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה. למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה. לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית. הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך. התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר. מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכיך. גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה. ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי. מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור. גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך ולא תצליחי להם.

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה. שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך. וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם. הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה. הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל. ויאמר יהוה אלי בימי

יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה
ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם. ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב
ולא שבה ותראה בגודה אחותה יהודה. וארא כי על כל אדות אשר נאפה
משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה
אחותה ותלך ותזן גם היא. והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן
ואת העץ. וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם
בשקר נאם יהוה. ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה.
הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה
לוא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם. אך דעי עונך כי
ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה. שובו בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון. ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל. והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה
לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא
יעשה עוד. בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם
יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע. בימים ההמה ילכו בית
יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם. ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי
צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו. אכן בגדה אשה מרעה כן
בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה. קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל
כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם. שובו בנים שובבים ארפה
משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו. אכן לשקר מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל. והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את
צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם. נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי
ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול
יהוה אלהינו.

4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד.
ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו. כי כה
אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים. המלו
ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם. הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו
ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר. שאו נס
ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול. עלה אריה מסבכו

ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב. על
זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו. והיה ביום ההוא
נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו. ואמר
אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם
ונגעה חרב עד הנפש. בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים
במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר. רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם
אני אדבר משפטים אותם. הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים
סוסיו אוי לנו כי שדדנו. כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין
בקרבך מחשבות אונך. כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים. הזכירו לגוים
הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם.
כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה. דרכך ומעלליך עשו אלה
לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבך. מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי
לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה. שבר על שבר נקרא כי
שדדה כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי. עד מתי אראה נס אשמעה קול
שופר. כי אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים
המה להרע ולהיטיב לא ידעו. ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין
אורם. ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו. ראיתי והנה אין
האדם וכל עוף השמים נדדו. ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני
יהוה מפני חרון אפו. כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה.
על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא
אשוב ממנה. מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים עלו
כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש. ואתי שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי
תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו. כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה
אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים.

5 שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם
יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה. ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר
ישבעו. יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב. ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך
יהוה משפט אלהיהם. אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך
יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות. על כן הכם אריה
מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו
פשעיהם עצמו משבותיהם. אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא

אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדדו. סוסים מיזנים משכים היו איש אל אשת רעהו יצהלו. העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי. עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה המה. כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה. כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה. והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם. לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם. הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר. אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים. ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב. וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה. והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם. הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר. שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו. האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו. ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו. ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו. עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם. כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו. ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו. שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו. העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי. שמה ושערורה נהיתה בארץ. הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה.

6 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול. הנוה והמענגה דמיתי בת ציון. אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו. קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה. כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה. כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה. הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה. כה אמר יהוה צבאות עולל

יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות. על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו. ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים. ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ נאם יהוה. כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר. וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום. הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה. כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך. והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב. לכן שמעו הגוים ודעי עדה את אשר בם. שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו בה. למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי. לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו. כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ. קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון. שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה. אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב. בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו. בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם. כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה. נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו. כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם.

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר. עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה. אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה. כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו. גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם. ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם. הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל. הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם. ובאתם

ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות האלה. המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה. כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל. ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם. ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלו. והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים. ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך. האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם. הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני. האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם. לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר. כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח. כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם. ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים. למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח. ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם. ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה. ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם. גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו. כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו. ובנו במות התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי. לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום. והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד. והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ.

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת

עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם. ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו. ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקמות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות. ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב. מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב. הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה. גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה. איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים. הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם. לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר. וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום. הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה. אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום. על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה. קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה. מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה. כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה. מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי. הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר. עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו. על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני. הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי.

9 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי. מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים. וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה. איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך. ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו. שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה. לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי. חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר

ובקרבו ישים ארבו. העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי. על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו. ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב. מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר. ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה. וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם. לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש. והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם. כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה. ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים. כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו. כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה. כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות. דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף. כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו. כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה. הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה. על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב.

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל. כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה. כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד. בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק. כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם. מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה. מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך. ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא. כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם. ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו. כדנה תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה. עשה

ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים. לקול תתו המון מים
בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו. נבער
כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם. הבל המה
מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו. לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו. אספי מארץ כנעתך ישבתי במצור. כי
כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען
ימצאו. אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו. אהלי שדד
וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי. כי נבערו
הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה. קול שמועה
הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים.
ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו. יסרני יהוה אך
במשפט אל באפך פן תמעטני. שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו
השמו.

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר. שמעו את דברי הברית
הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלם. ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת. אשר צויתי
את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי
ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים. למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה. ויאמר יהוה אלי קרא את כל
הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית
הזאת ועשיתם אותם. כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ
מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי. ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת
אשר צויתי לעשות ולא עשו. ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי
ירושלם. שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה
הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי
אשר כרתי את אבותם. לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא
יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם. והלכו ערי יהודה וישבי
ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת
רעתם. כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות
לבשת מזבחות לקטר לבעל. ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם

רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם. מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלזי. זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו. ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל. ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם. ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד. ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי. לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו. לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב. ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם.

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד. נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם. ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה. עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו. כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן. כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות. עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בכף איביה. היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה. העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה. רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה. שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב. על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר. זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה. כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם. והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו. והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי. ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה.

13 כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא
תבאהו. ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני. ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר. קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם
בנקיק הסלע. ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי. ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך לטמנו שם.
ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה
נשחת האזור לא יצלח לכל. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. כה אמר יהוה ככה
אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב. העם הזה הרע המאנים לשמוע
את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל. כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש
כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם
ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו. ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר
יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא
יין. ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת
המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי
ירושלם שכרון. ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא
אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם. שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה
דבר. תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל. ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה
נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה. אמר למלך
ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם. ערי הנגב סגרו
ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים. שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה
העדר נתן לך צאן תפארתך. מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך
אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה. וכי תאמרי בלבבך מדוע
קראני אלה ברב עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך. היהפך כושי עורו ונמר
חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע. ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר.
זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר. וגם אני
חשפתי שוליך על פניך ונראה קלונך. נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות
בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד.

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות. אבלה יהודה ושעריה
אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה. ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו
על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם. בעבור
האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם. כי גם אילת

בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא. ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב. אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו. מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון. למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו. כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם. ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה. כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם. ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה. ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמות לבם המה מתנבאים לכם. לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה. והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם. ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד. אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו. המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה. ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך. אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו. היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה.

15 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו. והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי. ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית. ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם. כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך. את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם. ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו. עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות.

אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם בושה וחפרה
ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה. אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני. אמר יהוה אם לא
שרותך לטוב אם לוא הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האיב. הירע ברזל
ברזל מצפון ונחשת. חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל
גבוליך. והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד.
אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע שאתי
עליך חרפה. נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא
שמך עלי יהוה אלהי צבאות. לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ידך בדד
ישבתי כי זעם מלאתני. למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו
תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו. לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני
תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב
אליהם. ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי
אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה. והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערצים.

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום
הזה. כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם
הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת. ממותי תחלאים ימתו
לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה
נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. כי כה אמר יהוה אל תבוא בית
מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם
יהוה את החסד ואת הרחמים. ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא
יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם. ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת
ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו. ובית משתה לא תבוא לשבת
אותם לאכל ולשתות. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן
המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה. והיה
כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו
את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה
אלהינו. ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי
אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו. ואתם
הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי
שמע אלי. והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם
ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם
חנינה. לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את

בני ישראל מארץ מצרים. כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם. הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים. כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני. ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי. יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל. היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים. לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה.

17 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם. כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות. הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך. ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד. כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו. והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב. ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו. והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי. עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו. אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו. קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל. כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו. מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה. רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה. הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא. ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה. אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה. יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם. כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם. ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים האלה. כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם. ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם. ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר. והיה אם שמע תשמעון אלי נאם

יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה. ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם. ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה. ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה.

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר. קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי. וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים. ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות. ויהי דבר יהוה אלי לאמור. הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל. רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד. ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו. ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע. ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו. ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם. ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה. לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת ישראל. היעזב מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים נוזלים. כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה. לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו. כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם. ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו. הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי. הישלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם. לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי חרב במלחמה. תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי. ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם.

19 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים.
ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר
אדבר אליך. ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה
אזניו. יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים. ובנו
את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי
ולא עלתה על לבי. לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד
התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה. ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום
הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם
למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה
כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה. והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר
בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם
ומבקשי נפשם. ושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אותך. ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר
את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור. כן
אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת. והיו בתי
ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על
גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים. ויבא ירמיהו מהתפת
אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם. כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל
הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי.

20 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא
את הדברים האלה. ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה. ויהי ממחרת ויצא פשחור את
ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור
מסביב. כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב
איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם
בחרב. ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל
אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום בבלה. ואתה
פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל
אהביך אשר נבאת להם בשקר. פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי

לשחוק כל היום כלה לעג לי. כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום. ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל. כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו. ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח. ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי. שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים. ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך. ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו. והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים. אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם. למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי.

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר. דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו. ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו. כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת. ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול. והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו. ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם. ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות. הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל. כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש. ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה. בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם. הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו. ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה.

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה. ואמרת שמע

דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה. כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה. כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו. ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה. כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה. וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על האש. ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת. ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום. אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו. כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד. כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד. הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו. האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בשׁשר. התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו. דן דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה. כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות. לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה. קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם. עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך. דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי. כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך. ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה. חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך. ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים. והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו. ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו. העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו. ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה. כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה.

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה. לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה. ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו
ורבו. והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה.
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה
משפט וצדקה בארץ. בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה צדקנו. לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ מצרים. כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא
את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על
אדמתם. לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר
עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו. כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה
אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן. כי גם נביא
גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה. לכן יהיה דרכם להם
כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם
יהוה. ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל.
ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו
איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה. לכן כה אמר יהוה צבאות על
הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלם
יצאה חנפה לכל הארץ. כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים
הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה. אמרים אמור
למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא
עליכם רעה. כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי
וישמע. הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול. לא
ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה
בינה. לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו. ואם עמדו
בסודי וישמעו דברי את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם. האלהי
מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק. אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה. שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי. עד מתי היש בלב
הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם. החשבים להשכיח את עמי שמי
בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל. הנביא
אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את
הבר נאם יהוה. הלוא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע. לכן הנני על

הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו. הנני על הנביאם נאם יהוה
הלקחים לשונם וינאמו נאם. הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום
ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא צויתים והועיל לא
יועילו לעם הזה נאם יהוה. וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה
משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה. והנביא
והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו. כה
תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה. ומשא יהוה
לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה
צבאות אלהינו. כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה. ואם משא
יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח
אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה. לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני. ונתתי עליכם חרפת
עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח.

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות
נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל. הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני
הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע. ויאמר יהוה אלי
מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. כה אמר יהוה אלהי
ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום
הזה ארץ כשדים לטובה. ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת
ובניתים ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש. ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה
והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם. וכתאנים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת
שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים.
ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם שם. ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד
תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם.

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל. אשר דבר
ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם לאמר. מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה

דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם. ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע. לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם. ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם. ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם. לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי. הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם. והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר. והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה. והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם. והבאיתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים. כי עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם. כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם. ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם. ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם. את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה. את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו. ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד. את אדום ואת מואב ואת בני עמון. ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים. ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה. ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר. ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי. ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם. ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם. והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו. כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות. ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד

כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ. בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה. כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ. והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו. הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה. ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן. קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם. ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה. עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו.

26 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר. כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר. אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם. ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם. לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם. ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי הארץ. וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה. ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות. מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה. וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש. ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם. ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם. ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם. ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם. אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה. ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו. ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר. מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות

ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער. ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו. וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו. וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים. וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים. ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם. אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו.

27 בראשית ממלכת יהויקם בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר. כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוארך. ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה. וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם. אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני. ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו. ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים. והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו. ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל. כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם. והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה. ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו. למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל. ואל תשמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם. כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם. ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה

מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם. אל תשמעו אליהם
עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה. ואם נבאים הם ואם יש
דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה
ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה. כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל
הים ועל המכנות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת. אשר לא לקחם
נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבלה
ואת כל חרי יהודה וירושלם. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים
הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם. בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום
פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה.

28 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית
בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני
הכהנים וכל העם לאמר. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את
על מלך בבל. בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית
יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל. ואת יכניה
בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום
הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל. ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה. ויאמר ירמיה הנביא
אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל
הגולה מבבל אל המקום הזה. אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם. הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות
רבות ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר. הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת. ויקח חנניה הנביא את
המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו. ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה ככה אשבר את על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל
צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו. ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור
חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר. הלוך ואמרת אל
חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל. כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד
את נבכדנאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית השדה נתתי לו. ויאמר ירמיה
הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את
העם הזה על שקר. לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה
אתה מת כי סרה דברת אל יהוה. וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש
השביעי.

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה
ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם
בבלה. אחרי צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם. ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה
מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר. כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לכל הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה. בנו בתים ושבו ונטעו גנות
ואכלו את פרין. קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו. ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם
שלום. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר
בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם מחלמים. כי בשקר
הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה. כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת
לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם
אל המקום הזה. כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם
יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה. וקראתם אתי
והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם. ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני
בכל לבבכם. ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את שביתכם וקבצתי אתכם מכל
הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל
המקום אשר הגליתי אתכם משם. כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה. כי
כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה. כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את
החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה
מרע. ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ
לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם. תחת אשר לא
שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח
ולא שמעתם נאם יהוה. ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי
מירושלם בבלה. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל
צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר
מלך בבל והכם לעיניכם. ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר
ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש. יען אשר עשו נבלה
בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי
הוידע ועד נאם יהוה. ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר. כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר

בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר. יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינק. ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם. כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהן. ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר. שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר. לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה.

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר. כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר. כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה. ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה. כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום. שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון. הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע. והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים. ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם. ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד. כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך. כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך. אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך. כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך. מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך. לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכל בזזיך אתן לבז. כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה. כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב. ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו. והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו. והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה. והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים.

הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול. לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה.

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם. כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל. מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד. עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים. עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו. כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו. כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל. הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה. בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא. שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו. כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו. ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד. אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם. ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה. כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו. כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב. ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם. שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי. כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי. הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה. הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה. עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש. וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר. כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי. על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי. הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה. והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה. בימים ההם לא

יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה. כי אם איש בעונו ימות כל
האדם האכל הבסר תקהינה שניו. הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית
ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה. לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום
החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
בם נאם יהוה. כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם
נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם. ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את
יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם
ולחטאתם לא אזכר עוד. כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים
לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו. אם ימשו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים. כה אמר
יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל
זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה. הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר
ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה. ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב
געתה. וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער
הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם.

32 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה
היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר. ואז חיל מלך בבל צרים על
ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה. אשר
כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן
את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה. וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד
הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה.
ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את
הכשדים לא תצליחו. ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר. הנה חנמאל בן
שלם דדך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה
לקנות. ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא
את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה
לך ואדע כי דבר יהוה הוא. ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר
בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף. ואכתב בספר
ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים. ואקח את ספר המקנה את החתום
המצוה והחקים ואת הגלוי. ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן
מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל
היהודים הישבים בחצר המטרה. ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר. כה אמר

יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת. ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר. אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר. עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו. גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו. אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה. ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול. ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש. ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת. הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה. ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר. הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר. לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה. ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני. כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה. כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני. על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם. ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר. וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו. ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה. ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר. הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח. והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם. וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם

להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי. וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי. כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם. ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים. שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה.

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר. כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו. קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם. כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב. באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם. הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת. והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה. וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי. והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה. כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה. קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה. כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן. בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה. הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה. בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ. בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו. כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל. ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור. כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם. גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי. אשר לא

יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי אתי. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר. הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם. כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים.

34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר. כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש. ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא. אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב. בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה. וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם. וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר. הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור. לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש. וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו. וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים ולשפחות. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר. כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר. מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם. ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו. ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות. לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ. ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר

כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו. שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל. ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם. הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב.

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר. הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין. ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים. ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף. ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין. ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם. ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם. ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו. ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו. ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו. ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה. הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי. ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי. כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי. לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו. ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם. לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת

איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים.

36 ויהי בשנה הרביעת ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר. קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר
דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי
יאשיהו ועד היום הזה. אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם. ויקרא
ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר
אליו על מגלת ספר. ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית
יהוה. ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם
בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם. אולי תפל
תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר
יהוה אל העם הזה. ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא
בספר דברי יהוה בית יהוה. ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים
מערי יהודה בירושלם. ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת
גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל
העם. וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר. וירד בית
המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר ודליהו בן
שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים. ויגד
להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם. וישלחו
כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה
אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה
בידו ויבא אליהם. ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם.
ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד
למלך את כל הדברים האלה. ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את
כל הדברים האלה מפיו. ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים
האלה ואני כתב על הספר בדיו. ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה
וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם. ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו
בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים. וישלח המלך את
יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני
המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך. והמלך יושב בית החרף בחדש
התשיעי ואת האח לפניו מבערת. ויהי כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה
יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על

האש אשר על האח. ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה. וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם. ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר. שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה. ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה. לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה. ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו. וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה.

37 וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה. ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא. וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו. וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא. וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר. כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים. ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש. כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו. כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש. והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה. ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם. ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל. ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים. ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית

האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא. כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים. וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן. ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא. ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת. ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם. ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה.

38 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר. כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי. כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה. ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה. ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר. ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט. וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן. ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר. אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר. ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות. ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים. ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן. וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה. וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר. ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי. וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם

אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך. ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך. ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם. ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי. ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך. ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה. והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור. ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש. ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות. וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך. ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם. ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר. וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם.

39 בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשרי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה. בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר. ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל. ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה. וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים. וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל. ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה. ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו. ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזר אדן רב טבחים בבל. ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא. ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר. קחנו

ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו. וישלח נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב סריס ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל. וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בתוך העם. ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר. הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא. והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם. כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה.

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה. ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה. ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה. ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך. ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו. ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ. וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה. ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם. וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם. ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם. וגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן. וישבו כל היהודים מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד. ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה. ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא האמין להם גדליהו בן

אחיקם. ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה. ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל.

41 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה. ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ. ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל. ויהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע. ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה. ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם. ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אתו. ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם. והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים. וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון. וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה. ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון. ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו. ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח. וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון. ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון. וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים. מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ.

42 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד
גדול. ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה
אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות
אתנו. ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה.
ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם
והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר. והמה
אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך
יהוה אלהיך אלינו כן נעשה. אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו
שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו. ויהי
מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו. ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי
החילים אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול. ויאמר אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו. אם שוב תשבו
בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל
הרעה אשר עשיתי לכם. אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל
תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו. ואתן
לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם. ואם אמרים אתם לא
נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם. לאמר לא כי ארץ מצרים
נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב.
ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם. והיתה החרב אשר
אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו. ויהיו כל האנשים אשר שמו את
פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד
ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם
מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה.
דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם
היום. כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר
התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו.
ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם.
ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור
שם.

43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר

שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה. ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם. כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל. ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה. ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה. את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו. ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר. קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים. ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם. ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב. והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום. ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש.

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב. מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם. ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי. ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים. ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה. ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית. להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ. השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם. לא דכאו עד היום הזה ולא

יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם. לכן כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל
יהודה. ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם
ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב
ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה. ופקדתי על היושבים בארץ מצרים
כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר. ולא יהיה פליט ושריד לשארית
יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים
את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים. ויענו את ירמיהו כל
האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל
גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר. הדבר אשר דברת אלינו
בשם יהוה איננו שמעים אליך. כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו
לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו
ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו.
ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב
תמנו. וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו
עשינו לה כונים להעצבה והסך לה נסכים. ויאמר ירמיהו אל כל העם על
הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר. הלוא את הקטר אשר
קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם
הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו. ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע
מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
מאין יושב כהיום הזה. מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם
בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה
הזאת כיום הזה. ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל
יהודה אשר בארץ מצרים. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם
ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר
נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם
ועשה תעשינה את נדריכם. לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל
איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים. הנני שקד עליהם לרעה ולא
לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם. ופליטי
חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה
הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם. וזאת לכם האות נאם
יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם
לרעה. כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד

מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל
איבו ומבקש נפשו.

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה
על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר. כה
אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך. אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי
יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי. כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר
בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא. ואתה תבקש לך
גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך
לשלל על כל המקמות אשר תלך שם.

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים. למצרים על חיל פרעה נכו
מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה. ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה.
אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסרינת.
מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור
מסביב נאם יהוה. אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו
ונפלו. מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו. מצרים כיאר יעלה וכנהרות
יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה. עלו הסוסים
והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת.
והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה
ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת. עלי גלעד
וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך. שמעו גוים
קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם. הדבר
אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ
מצרים. הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו
התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביביך. מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה
הדפו. הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל
ארץ מולדתנו מפני חרב היונה. קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר
המועד. חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים
יבוא. כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב.
עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא. גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי
גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם. קולה
כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים. כרתו יערה נאם יהוה

כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר. הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון. אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו. ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה. ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד. אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך.

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה. כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ. מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים. על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור. באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי. הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי. איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה.

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה. אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריך תלך חרב. קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול. נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה. כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו. נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר. כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו יחד. ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה. תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן. ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם. שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר. לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו. ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם. איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה. שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו. קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד. נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה. רדי מכבוד ישבי בצמא

ישבת בת דיבון כי שדד מואב עלה בך שחת מבצריך. אל דרך עמדי וצפי
יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה. הביש מואב כי חתה הילילי
וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב. ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל
יהצה ועל מופעת. ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים. ועל קריתים ועל בית
גמול ועל בית מעון. ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות
והקרבות. נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה. השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא. ואם לוא השחק היה לך ישראל
אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו תתנודד. עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי
מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת. שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו
וגאותו ורם לבו. אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו. על כן על
מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה. מבכי יעזר אבכה לך
הגפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בצירך שדד נפל.
ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד
הידד לא הידד. מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים
עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו. והשבתי למואב נאם יהוה מעלה
במה ומקטיר לאלהיו. על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש
כחלילים יהמה על כן יתרת עשה אבדו. כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל
ידים גדדת ועל מתנים שק. על כל גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי שברתי
את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה. איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב
בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו. כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה
ופרש כנפיו אל מואב. נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב
ביום ההוא כלב אשה מצרה. ונשמד מואב מעם כי על יהוה הגדיל. פחד ופחת
ופח עליך יושב מואב נאם יהוה. הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מן
הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה. בצל חשבון
עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב
וקדקד בני שאון. אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך
בשביה. ושבתי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב.

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש
מלכם את גד ועמו בעריו ישב. לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל
רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש
ישראל את ירשיו אמר יהוה. הילילי חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות רבה
חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו
יחדיו. מה תתהללי בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבטחה באצרתיה מי

יבוא אלי. הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביביך ונדחתם
איש לפניו ואין מקבץ לנדד. ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה.
לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה
חכמתם. נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת
פקדתיו. אם בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים.
כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו
ושכניו ואיננו. עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו. כי כה אמר יהוה
הנה אשר אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא
תנקה כי שתה תשתה. כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב
ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהיינה לחרבות עולם. שמועה שמעתי מאת
יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה. כי הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי באדם. תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי
מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך משם אורידך נאם יהוה. והיתה אדום לשמה
כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכותה. כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם. הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל
נוה איתן כי ארגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני
ומי זה רעה אשר יעמד לפני. לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים
עליהם נוהם. מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה. הנה כנשר
יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה
מצרה. לדמשק בושה חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה
השקט לא יוכל. רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים
אחזתה כיולדה. איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי. לכן יפלו בחוריה
ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות. והצתי אש
בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדד. לקדר ולממלכות חצור אשר הכה
נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדדו את בני קדם.
אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם
מגור מסביב. נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם
נבוכדראצר מלך בבל עצה וחשב עליהם מחשבה. קומו עלו אל גוי שליו יושב
לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדד ישכנו. והיו גמליהם לבז והמון
מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם
יהוה. והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה
בן אדם. אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית מלכות
צדקיה מלך יהודה לאמר. כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם

ראשית גבורתם. והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם. והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם. ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה. והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילם נאם יהוה.

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא. הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה. כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו. בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו. ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח. צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם. כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם יהוה. נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן. כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם. והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה. כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאברים. בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה. מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה. ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה. הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה. כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו. שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל. לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור. ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו. בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר. על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך. קול מלחמה בארץ ושבר גדול. איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים. יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם

נתפשת כי ביהוה התגרית. פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים. באו לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית. חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם. קול נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו. השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל. לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה. הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך. וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו. כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם. גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיז לישבי בבל. חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה. חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו. חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו. חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו. לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור. כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם. הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ. קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל. שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה. הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני. לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה. מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע.

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית. ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה. אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה. ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה. כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל. נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה. כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים. פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא. רפאנו

את בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים. הוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו. הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו. אל חומת בבל שאו נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישבי בבל. שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך. נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד. עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים. לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו. נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם. הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו. לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו. מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות. ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו. ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה. ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים. ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה. הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה. ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה. שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר. קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו. ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין יושב. חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה. רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי נלכדה עירו מקצה. והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה. אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו. חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי כשדים תאמר ירושלם. לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה. והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב. יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות. בחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה. אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים. איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל

בגוים. עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה. היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם. ופקדתי על בל בבבל והצאתי
את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה. צאו מתוכה עמי
ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה. ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה
הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל
על משל. לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל
חלליה יפלו בתוכה. ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה
השודדים נאם יהוה. גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ.
פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על
לבבכם. בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית
יהוה. לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל.
כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה.
קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים. כי שדד יהוה את בבל ואבד ממנה
קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם. כי בא עליה על בבל שודד
ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם. והשכרתי שריה
וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה
צבאות שמו. כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה
הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו. הדבר אשר צוה
ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל
בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה. ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר
תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל. ויאמר
ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה. ואמרת יהוה
אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה
כי שממות עולם תהיה. והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן
והשלכתו אל תוך פרת. ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר
אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו.

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם
אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה. ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים.
כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד
צדקיהו במלך בבל. ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש
בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק
סביב. ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו. בחדש הרביעי
בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ. ותבקע העיר וכל

אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה. וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו. ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים. וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה. ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו. ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם. וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש. ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים. ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים. ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים. ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה. ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו. ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים. העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה. והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב. וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים. ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על השבכה סביב. ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף. ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר. ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלתה. ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו. זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה. בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים. בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות. ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים

וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא. וידבר אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל. ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו. וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו.

1 איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס. בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים. גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים. דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה. היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר. ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף. זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה. חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור. טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב. ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך. כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה. לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו. ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה. נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום. סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה. על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב. פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם. צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי. קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם. ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות. שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני. תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי.

2 איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו. בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה. גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב. דרך קשתו

כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו. היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת יהודה תאניה ואניה. ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן. זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד. חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו. טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה. ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם. כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה. לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם. מה אעודך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך. נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים. ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ. פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו. עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך. צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך. קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות. ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא. שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת. תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם.

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו. אותי נהג וילך חשך ולא אור. אך בי ישב יהפך ידו כל היום. בלה בשרי ועורי שבר עצמותי. בנה עלי ויקף ראש ותלאה. במחשכים הושיבני כמתי עולם. גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי. גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי. גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה. דב ארב הוא לי אריה במסתרים. דרכי סורר ויפשחני שמני שמם. דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ. הביא בכליותי בני אשפתו. הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום. השביעני במרורים הרוני לענה. ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר. ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה. ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה. זכר עניי ומרודי לענה וראש.

זכור תזכור ותשיח עלי נפשי. זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל. חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו. חדשים לבקרים רבה אמונתך. חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו. טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו. טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה. טוב לגבר כי ישא על בנעוריו. ישב בדד וידם כי נטל עליו. יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה. יתן למכהו לחי ישבע בחרפה. כי לא יזנח לעולם אדני. כי אם הוגה ורחם כרב חסדו. כי לא ענה מלבו ויגה בני איש. לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ. להטות משפט גבר נגד פני עליון. לעות אדם בריבו אדני לא ראה. מי זה אמר ותהי אדני לא צוה. מפי עליון לא תצא הרעות והטוב. מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו. נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה. נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים. נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת. סכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת. סכותה בענן לך מעבור תפלה. סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים. פצו עלינו פיהם כל איבינו. פחד ופחת היה לנו השאת והשבר. פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי. עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות. עד ישקיף וירא יהוה משמים. עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי. צוד צדוני כצפור איבי חנם. צמתו בבור חיי וידו אבן בי. צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי. קראתי שמך יהוה מבור תחתיות. קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא. רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי. ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי. ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי. שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי. שפתי קמי והגיונם עלי כל היום. שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם. תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם. תתן להם מגנת לב תאלתך להם. תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה.

4 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות. בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר. גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר. דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם. האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות. ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים. זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם. חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ. טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובת שדי. ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי. כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה. לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם. מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים. נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו

בלבשיהם. סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור. פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו. עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע. צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו. קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו. רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים. שישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי. תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך.

5 זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו. נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים. יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות. מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו. על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו. מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם. אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו. עבדים משלו בנו פרק אין מידם. בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר. עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב. נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה. שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו. בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו. זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם. שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו. נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו. על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו. על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו. אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור. למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים. השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם. כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד.

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר
נפתחו השמים ואראה מראות אלהים. בחמשה לחדש היא השנה החמישית
לגלות המלך יויכין. היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים
על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה. וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש. ומתוכה
דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה. וארבעה פנים לאחת וארבע
כנפים לאחת להם. ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין
נחשת קלל. וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם
לארבעתם. חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו
ילכו. ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור
מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן. ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה. ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן. ודמות החיות מראיהם
כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן
האש יוצא ברק. והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק. וארא החיות והנה אופן אחד
בארץ אצל החיות לארבעת פניו. מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות
אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן. על ארבעת
רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן. וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם
מלאת עינים סביב לארבעתן. ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא
החיות מעל הארץ ינשאו האופנים. על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה
הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים. בלכתם ילכו
ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
באופנים. ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם
מלמעלה. ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות
להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם. ואשמע את קול כנפיהם כקול
מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן.
ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן. וממעל לרקיע
אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה
אדם עליו מלמעלה. וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו
ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב. כמראה
הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות
כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר.

2 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך. ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי. ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה. והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה. והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם. ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה. ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה. ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך. ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר. ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי.

3 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל. ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת. ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק. ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם. כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל. לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך. ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה. הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם. כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה. ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע. ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו. ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו. וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול. ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה. ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם. ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני. באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש. ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת. ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא

תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש. ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת. ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך. ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני. ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך. ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם. ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה. ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה.

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם. ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב. ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל. ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם. ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל. וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך. ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה. והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך. ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו. ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו. ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה. ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם. ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם. ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול. ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם. ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו. למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם.

5 ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם. שלשית באור תבעיר בתוך העיר

כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם. ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך. ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל. כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות. ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם. לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם. לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים. ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך. לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח. לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול. שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם. וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם. ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר. והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי. בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם. ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי.

6 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם. ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאית הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם. ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם. ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם. בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם. ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה. והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות. וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם. וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי

לעשות להם הרעה הזאת. כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו. הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם. וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם. ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה.

7 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ. עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבתיך. ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה. כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה. קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה. באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים. עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך. ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה. הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון. החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם. בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה. כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו. תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה. החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו. ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו. כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים. וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה. כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה. וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה. ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה. והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללוה. עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס. והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם. קפדה בא ובקשו שלום ואין. הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים. המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם

ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה.

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה
יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה. ואראה והנה דמות כמראה אש
ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה.
וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים
ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה. והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה
אשר ראיתי בבקעה. ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני
דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה. ויאמר אלי בן
אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה
לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות. ויבא אתי אל פתח
החצר ואראה והנה חר אחד בקיר. ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר
בקיר והנה פתח אחד. ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם
עשים פה. ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית
ישראל מחקה על הקיר סביב סביב. ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו
בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת
עלה. ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש
בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ. ויאמר אלי
עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים. ויבא אתי אל פתח שער
בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז. ויאמר
אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה. ויבא אתי אל חצר
בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים
וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה
לשמש. ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות
אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את
הזמורה אל אפם. וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני
קול גדול ולא אשמע אותם.

9 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו. והנה
ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו
ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח
הנחשת. וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית
ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו. ויאמר יהוה אלו עבר

בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה. ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו. זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית. ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר. ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם. ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה. וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי. והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני.

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם. ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני. והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית. וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה. וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו. ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן. וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא. וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם. ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש. ומראיהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן. בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם. וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם. לאופנים להם קורא הגלגל באזני. וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר. וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר. ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם. בעמדם יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם. ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים. וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל

עליהם מלמעלה. היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה. ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם. ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו.

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם. ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת. האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר. לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם. ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה. הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל. לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה. חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה. והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים. בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה. היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם. וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם. ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה. לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם. לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל. ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה ממנה. ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר. למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה. וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה. ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר. ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי. ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני.

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים
להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם. ואתה בן
אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר
לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה. והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם
ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה. לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו.
לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי
מופת נתתיך לבית ישראל. ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם
ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם. ויהי דבר
יהוה אלי בבקר לאמר. בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה
אתה עשה. אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל
בית ישראל אשר המה בתוכם. אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו. והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו
להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ. ופרשתי את רשתי
עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם
ימות. וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם.
וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות. והותרתי מהם
אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר
באו שם וידעו כי אני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם לחמך ברעש
תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה. ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה
ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו
למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה. והערים הנושבות תחרבנה
והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם
מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון. לכן
אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד
בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון. כי לא יהיה עוד כל חזון
שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל. כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר
ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה.
ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא
חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא. לכן אמר אליהם כה אמר אדני
יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה.

13 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת
לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה. כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו. כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו. לא

עליתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה. חזו
שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר. הלוא
מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי. לכן
כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני
יהוה. והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו
ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני
יהוה. יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים
אתו תפל. אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה
ורוח סערות תבקע. והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם.
לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה
ואבני אלגביש בחמה לכלה. והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל
הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה. וכליתי את חמתי
בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו. נביאי ישראל
הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה. ואתה בן
אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן. ואמרת כה
אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על
ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה.
ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא
תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב. לכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות
לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות
את נפשים לפרחת. וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו
עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה. יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיתו. לכן שוא לא תחזינה
וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה.

14 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן
אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם
האדרש אדרש להם. לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש
איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא
אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו. למען תפש את בית ישראל
בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם. לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני
יהוה שובו והשיבו מעל גלוליכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם. כי איש איש
מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול

עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי. ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה. והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל. ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה. למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה. והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה. לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה. שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה. או חרב אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה. ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו. או דבר אשלח אל הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה. ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם. כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה. והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה. ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה.

15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער. היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי. הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח למלאכה. הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה. לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם. ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם. ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה.

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם הודע את ירושלם את תועבתיה. ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי

ואמך חתית. ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת
למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת. לא חסה עליך עין לעשות לך
אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הלדת אתך.
ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי.
רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך
צמח ואת ערם ועריה. ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי
עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי לי.
וארחצך במים ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן. ואלבישך רקמה ואנעלך
תחש ואחבשך בשש ואכסך משי. ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על
גרונך. ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך. ותעדי זהב
וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד
ותצלחי למלוכה. ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי
עליך נאם אדני יהוה. ותבטחי ביפיך ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל
עובר לו יהי. ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא
יהיה. ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר
ותזני בם. ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם.
ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח
ויהי נאם אדני יהוה. ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם
לאכול המעט מתזנתך. ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם. ואת כל
תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי את ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת
בדמך היית. ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה. ותבני לך גב
ותעשי לך רמה בכל רחוב. אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפיך
ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנתך. ותזני אל בני מצרים שכניך
גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני. והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך
בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה. ותזני אל בני אשור
מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת. ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען
כשדימה וגם בזאת לא שבעת. מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את
כל אלה מעשה אשה זונה שלטת. בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי
בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן. האשה המנאפת תחת אישה תקח את
זרים. לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא
אליך מסביב בתזנותיך. ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה
ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך. לכן זונה שמעי דבר יהוה. כה אמר
אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל כל
גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם. לכן הנני מקבץ את כל מאהביך

אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך
מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך. ושפטתיך משפטי נאפות
ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה. ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו
רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה. והעלו
עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך בחרבותם. ושרפו בתיך באש ועשו בך
שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד. והנחתי
חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד. יען אשר לא זכרתי את
ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה
ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך. הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה
בתה. בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן
ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי. ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת
על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה. ולא בדרכיהן
הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך. חי אני נאם
אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך. הנה
זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד
עני ואביון לא החזיקה. ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר
ראיתי. ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי
את אחותך בכל תועבתיך אשר עשיתי. גם את שאי כלמתך אשר פללת
לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי
כלמתך בצדקתך אחיותך. ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת
שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה. למען תשאי כלמתך ונכלמת
מכל אשר עשית בנחמך אתן. ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון
ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן. ולוא היתה סדם
אחותך לשמועה בפיך ביום גאוניך. בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות
ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב. את זמתך ואת
תועבותיך את נשאתים נאם יהוה. כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך כאשר
עשית אשר בזית אלה להפר ברית. וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך
והקמותי לך ברית עולם. וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך
הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך. והקימותי
אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה. למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד
פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה.

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל.
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה

אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז. את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו. ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו. ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות. ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה. אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת. אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה. והנה שתולה התצלח הלוא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה. ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח. להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה. וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט. חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות. ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות. ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט. לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו. ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי. ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי. כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול. בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה. וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי.

18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה. חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל. הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות. ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה. אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו

לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב. ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל
לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד. בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו
משפט אמת יעשה בין איש לאיש. בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת
צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה. והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד
מאלה. והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא.
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה.
בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת
דמיו בו יהיה. והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא
יעשה כהן. על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת
רעהו לא טמא. ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן
וערום כסה בגד. מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי
הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה. אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר
לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו. ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב
והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה. הנפש
החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק
עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה. והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה
ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות. כל פשעיו אשר
עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה. החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני
יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה. ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות
אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר
מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות. ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית
ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו. בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול
ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות. ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש
משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה. ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה
לא ימות. ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל
הלא דרכיכם לא יתכן. לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני
יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון. השליכו מעליכם
את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו
בית ישראל. כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו.

19 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל. ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה
בתוך כפרים רבתה גוריה. ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם
אכל. וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים. ותרא כי
נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו. ויתהלך בתוך אריות

כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל. וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו. ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש. ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל. אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים. ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו. ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו. ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא. ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה.

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה. התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם. ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם. ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים. ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים. ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר. ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם. וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם. ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם. וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך. ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר. ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו. אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם. ואת שבתותי קדשו והיו

לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם. וימרו בי הבנים בחקותי לא
הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם
את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר. והשבתי
את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם.
גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות.
יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו
עיניהם. וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם. ואטמא
אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני
יהוה. לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד
זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל. ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחיהם
ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם. ואמר
אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה. לכן
אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי
שקוציהם אתם זנים. ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים
לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם
אדרש לכם. והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים
כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן. חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם. והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה.
והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים. כאשר
נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה.
והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית. וברותי מכם
המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא
וידעתם כי אני יהוה. ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו
ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם. כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית
ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית
משאותיכם בכל קדשיכם. בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים
וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים.
וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה לאבותיכם. וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם
אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם. וידעתם כי אני
יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות

בית ישראל נאם אדני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב. ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה. וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה. ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא.

21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים
והנבא אל אדמת ישראל. ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע. יען אשר הכרתי ממך צדיק
ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון. וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד. ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים
ובמרירות תאנח לעיניהם. והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל
שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה
מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם
הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה. למען טבח
טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ. ויתן
אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג.
זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב
היו את עמי לכן ספק אל ירך. כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם
אדני יהוה. ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב
חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם. למען למוג לב והרבה המכשלים על
כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח. התאחדי הימיני
השימי השמילי אנה פניך מעדות. וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני
יהוה דברתי. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא.
דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה. כי עמד
מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד. בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח
להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק. והיה להם
כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש. לכן כה אמר
אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל
עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו. ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא
יומו בעת עון קץ. כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא

זאת השפלה הגבה והגבה השפיל. עוה עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד
בא אשר לו המשפט ונתתיו. ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה
אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען
ברק. בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר
בא יומם בעת עון קץ. השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך
אשפט אתך. ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים
בערים חרשי משחית. לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי
אני יהוה דברתי.

22 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים
והודעתה את כל תועבותיה. ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה
לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה. בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך
אשר עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים
וקלסה לכל הארצות. הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת
המהומה. הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם. אב ואם הקלו
בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך. קדשי בזית ואת שבתתי
חללת. אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך.
ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך. ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש
את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך. שחד לקחו בך למען
שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה.
והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך. היעמד לבך
אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי.
והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך. ונחלת בך לעיני
גוים וידעת כי אני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם היו לי בית ישראל
לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף היו. לכן כה אמר
אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם. קבצת
כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ
באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם. וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש
עברתי ונתכתם בתוכה. כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני
יהוה שפכתי חמתי עליכם. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם אמר לה את ארץ
לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם. קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף
טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה. כהניה חמסו תורתי
ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי
העלימו עיניהם ואחל בתוכם. שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם

לאבד נפשות למען בצע בצע. ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר. עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט. ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי. ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה.

23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו. ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן. ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה. ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים. לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים. ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה. ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה. לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם. המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה. ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזנוני אחותה. אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם. וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן. ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר. חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם. ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה. ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה מהם. ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה. ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים. ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם. ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריך. לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב. בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם. ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם. ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש. והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך. והשבתי זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך

אליהם ומצרים לא תזכרי עוד. כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם. ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך. עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם. בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך. כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל. שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון. ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה. לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך. ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן. כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה. עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו. ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי. ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי. וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה. וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן. ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא. ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה. ואנשים צדיקם המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן. כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז. ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו. והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה. ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה.

24 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר. בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה. ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים. אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא. מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה. לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל. כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר. להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות. לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה. הרבה

העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו. והעמידה על
גחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה.
תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה. בטמאתך זמה יען
טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי בך. אני יהוה
דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך
נאם אדני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך. האנק דם מתים אבל
לא תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם
אנשים לא תאכל. ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר
כאשר צויתי. ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה. ואמר
אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר. אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני
מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם
אשר עזבתם בחרב יפלו. ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם
אנשים לא תאכלו. ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו
ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו. והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה. ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי
מהם את מעזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם
ובנותיהם. ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים. ביום ההוא יפתח
פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה.

25 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם.
ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל
מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה. לכן
הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה
יאכלו פריך והמה ישתו חלבך. ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון
למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה. כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך
ברגל ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל. לכן הנני נטיתי את ידי עליך
ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארצות אשמידך וידעת
כי אני יהוה. כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית
יהודה. לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית
הישימת בעל מעון וקריתמה. לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא
תזכר בני עמון בגוים. ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה. כה אמר אדני
יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם. לכן כה
אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה

מתימן ודדנה בחרב יפלו. ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה. כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם. לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים. ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם.

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה. לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו. ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיח סלע. משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים. ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה. כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם רב. בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה. ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו. משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך כמבואי עיר מבקעה. בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד. ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו. והשבתי המון שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד. ונתתיך לצחיח סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה. כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים. וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך. ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חתיתם לכל יושביה. עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך. כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו בהעלות עליך את תהום וכסוך המים הרבים. והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים. בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה.

27 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. ואתה בן אדם שא על צר קינה. ואמרת לצור

הישבתי על מבואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את
אמרת אני כלילת יפי. בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך. ברושים משניר בנו לך
את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך. אלונים מבשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן בת אשרים מאיי כתים. שש ברקמה ממצרים היה מפרשך
להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך. ישבי צידון וארוד היו
שטים לך חכמיך צור היו בך המה חבליך. זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי
בדקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך. פרס ולוד ופוט היו בחילך
אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך. בני ארוד וחילך על
חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה
כללו יפיך. תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו
עזבוניך. יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך. מבית
תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך. בני דדן רכליך איים רבים סחרת
ידך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך. ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך. יהודה וארץ ישראל המה רכליך
בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך. דמשק סחרתך ברב מעשיך
מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר. ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות
קדה וקנה במערבך היה. דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה. ערב וכל נשיאי קדר
המה סחרי ידך בכרים ואילים ועתודים בם סחריך. רכלי שבא ורעמה המה
רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך. חרן וכנה ועדן רכלי
שבא אשור כלמד רכלתך. המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי
ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך. אניות תרשיש שרותיך מערבך
ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים. במים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים
שברך בלב ימים. הונך ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים
ביום מפלתך. לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות. וירדו מאניותיהם כל תפשי
משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו. והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו. והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו
אליך במר נפש מספד מר. ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה
בתוך הים. בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך
העשרת מלכי ארץ. עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך
נפלו. כל ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים. סחרים
בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך עד עולם.

28 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען

גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים. הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוך. בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך. ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך. לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים. לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך. לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים. האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך. מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי. בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו. את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת. תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך. ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש. גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך לפני מלכים נתתיך לראוה בך. מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך. כל יודעיך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה. ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה. ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה. ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה. כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב. וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם.

29 בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה. דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני. ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק. ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא

תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה. וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל. בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים. לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה. והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי. לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש. לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה. ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות. כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה. ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה. מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים. ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה. ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה. לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו. פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה. ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה.

30 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום. כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה. ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה. כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו. כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה. ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה. וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה. ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה. כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל. הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל. ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי. כה אמר אדני יהוה והאבדתי

גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים. והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא.
ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא. ונתתי אש במצרים
חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם. בחורי און ופי בסת בחרב יפלו
והנה בשבי תלכנה. ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות מצרים
ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה. ועשיתי שפטים
במצרים וידעו כי אני יהוה. ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא
חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב. לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת
הנשברת והפלתי את החרב מידו. והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות.
וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה
ונאק נאקות חלל לפניו. והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה
וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים.
והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה.

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן
אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך. הנה אשור
ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו. מים
גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה
אל כל עצי השדה. על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו
ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו. בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת
פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים. וייף בגדלו בארך דליותיו
כי היה שרשו אל מים רבים. ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו אל
סעפתיו וערמנים לא היו כפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו. יפה
עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים. לכן כה אמר אדני
יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם לבבו בגבהו.
ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו. ויכרתהו זרים עריצי גוים
ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי
הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו. על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל
פארתיו היו כל חית השדה. למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו
את צמרתם אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו
למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור. כה אמר אדני יהוה ביום
רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים

ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה. מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים. גם הם אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים. אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה.

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם. כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי. ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ. ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך. והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך. וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו. כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה. והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם. והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך. כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך. בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה. והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם. אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה. בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה. קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה. ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור. ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים. בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה. ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב. שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב. אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים. שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור. בתוך חללים נתנו משכב לה בכל

המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן. שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים. ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים. ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב. שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור. שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור. אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה. כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה.

33 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה. וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם. ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה. את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט. והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש. ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני. באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש. ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת. ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה. אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל. ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו. באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטה על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות. ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה. חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות. כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה. ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן. בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם.

ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה. ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל. ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר. ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה. לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו. עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו. כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו. ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר. וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו. ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה. ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך. והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם. ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם.

34 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים. את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו. את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך. ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה. ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש. לכן רעים שמעו את דבר יהוה. חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו. לכן הרעים שמעו דבר יהוה. כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה. כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים. כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומת

אשר נפצו שם ביום ענן וערפל. והוצאתים מן העמים וקבצתים מן הארצות
והביאתים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ.
במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה בנוה טוב
ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל. אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני
יהוה. את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה
אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט. ואתנה צאני כה אמר
אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים. המעט מכם המרעה
הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון. וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה. לכן
כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה. יען
בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל
החוצה. והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה. והקמתי
עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן
לרעה. ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי.
וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו
ביערים. ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה
יהיו. ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי
אני יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים מיד העבדים בהם. ולא יהיו עוד בז
לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד. והקמתי להם מטע
לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים. וידעו כי אני
יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה. ואתן צאני צאן
מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה.

35 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו.
ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך
שממה ומשמה. עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה. יען
היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ.
לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם
ירדפך. ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב. ומלאתי
את הריו חלליו גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם. שממות
עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה. יען אמרך את שני הגוים
ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה. לכן חי אני נאם אדני
יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר
אשפטך. וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל

לאמר שממה לנו נתנו לאכלה. ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי. כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך. כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה.

36 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה. כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו. לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם. לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב. לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז. לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם. לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו. ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא. כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם. והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה. והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה. והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם. כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית. לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה. ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני. ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה. ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים. ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו. ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה. לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם. וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם. ולקחתי אתכם

מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים. והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב. והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים. וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם. לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל. כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות. והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר. ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו. וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי. כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם. כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה.

37 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות. והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד. ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת. ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה. כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם. ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה. ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו. וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם. ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו. והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד. ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו. לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל. וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי. ונתתי רוחי בכם

וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו. וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך. וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך. דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי. והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם. ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם. ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד. ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם. וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם. וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם. והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם. וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם.

38 ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו. ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל. ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם. פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע. גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך. הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר. מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם. ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אותך. כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה. ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח ודלתים אין להם. לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי

על טבור הארץ. שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלל שלל
אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל
שלל גדול. לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא
בשבת עמי ישראל לבטח תדע. ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים
אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב. ועלית על עמי ישראל כענן לכסות
הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי
בהקדשי בך לעיניהם גוג. כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך
עליהם. והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה
חמתי באפי. ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול
על אדמת ישראל. ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש
הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
המדרגות וכל חומה לארץ תפול. וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה. ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש
אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו. והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה.

39 ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותבל. ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי
ישראל. והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל. על הרי ישראל
תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך
לאכלה. על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה. ושלחתי אש במגוג
ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה. ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל
ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל. הנה באה
ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי. ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו
והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע
שנים. ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש
ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יהוה. והיה ביום ההוא אתן
לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים
וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג. וקברום בית ישראל למען
טהר את הארץ שבעה חדשים. וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי
נאם אדני יהוה. ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את
הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו. ועברו העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג.

וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ. ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם. בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם. ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם. ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה. ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם. וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה. וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם. כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם. לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי. ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד. בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים. וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם. ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה.

40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה. במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב. ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער. וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל. והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד. ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב. והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד. וימד את אלם השער מהבית קנה אחד. וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית. ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו. וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות. וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו. וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש

אמות פתח נגד פתח. ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב. ועל פני השער היאתון על לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה. וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל איל תמרים. ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה. והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה. וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון. והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו. ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה. וחלונו ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו בו ואילמו לפניהם. ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה. ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות האלה. וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה. ומעלות שבעה עלותו ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו. ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות. ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה. ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות. ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות. ואלמו אל חצר החצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו. ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה. ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה. ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו. ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות האלה. תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה. ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו. ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה. ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם. ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות. ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו. וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו את העולה בם והזבח. והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבן. ומחוצה לשער הפנימי לשכות

שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפן. וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית. והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו. וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית. ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו. ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה.

41 ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל. ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה. ובא לפנימה וימד איל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות. וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים. וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב. והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית. ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה. וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה. רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית. ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב. ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב. והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה. ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה. ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה. ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר. הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ עד החלנות והחלנות מכסות. על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות. ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב. ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב. מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשוים וקיר ההיכל. ההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה. המזבח עץ שלוש אמות גבה

וארכו שתים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה. ושתים דלתות להיכל ולקדש. ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת. ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ. וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים.

42 ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון. אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות. נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים. ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון. והלשכות העליונת קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין. כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתונות ומהתיכנות מהארץ. וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה. כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה. ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה. ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות. ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן. וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן. ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש. בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם. וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב. מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב. מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב. את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה. סבב אל רוח הים מדד חמש מאות קנים בקנה המדה. לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל.

43 ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים. והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו. וכמראה המראה

אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני. וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים. ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית. ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי. ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם. בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי. עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם. אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית. ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם. זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית. ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח. ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה. וההראל ארבע אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע. והאראיל שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו. והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים. ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם. ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת. ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו. ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש. וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר. בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים. והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה. שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו. שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו. ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה.

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור. ויאמר אלי

יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור. את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא. ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני. ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש. ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל. בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם. ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכם. כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל. כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם. והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם. יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם. ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו. ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו. והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה. המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי. והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה. פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע. ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם. וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם. ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית. ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו. ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם. ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו. ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו. ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו. וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה. והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם

בישראל אני אחזתם. המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה. וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך. כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים.

45 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב. יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב. ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים. קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש. וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת. ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה. ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה. לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם. כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה. מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם. האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו. והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם. זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים. וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר. ושה אחת מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה. כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל. ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל. כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש. ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית. וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית. בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל. ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת.

ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום. ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה. בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן.

46 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב. והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה. והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימם ואיל תמים. ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה. וביום החדש פר בן בקר תמימם וששת כבשם ואיל תמימם יהיו. ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה. ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא. ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו. והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו. ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה. וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו. וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו. ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד. ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד. כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה. וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה. ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו. ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה. ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם. ויוציאני אל החצר החיצנה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר. בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות. וטור סביב בהם סביב

לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב. ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם.

47 וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח. ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית. בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים. וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים. וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר. ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל. בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה. ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים. והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל. והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד. בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו. ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה. כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים. ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה. וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה. חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן. והיה גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון. ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה. ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה. ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים. וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל. והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל. והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה.

48 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד. ועל גבול דן

מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד. ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד. ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד. ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד. ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד. ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד. ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו. התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים. ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו. לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלוים. והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלוים. והלוים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים. ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה. וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה. ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים. והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים. והנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר. והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל. כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר. והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה. ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה. ויתר השבטים מפאת קדמה עד פאת ימה בנימן אחד. ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד. ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד. ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד. ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד. ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול. זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה. ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה.

ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד. ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד. ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד. פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד. סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה.

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם
ויצר עליה. ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים
ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו. ויאמר המלך
לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים. ילדים
אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני
מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים. וימן להם
המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם
יעמדו לפני המלך. ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה. וישם
להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל
מישך ולעזריה עבד נגו. וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך וביין
משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל. ויתן האלהים את דניאל לחסד
ולרחמים לפני שר הסריסים. ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני
המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים
מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך. ויאמר דניאל אל המלצר
אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה. נס נא את עבדיך
ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה. ויראו לפניך מראינו
ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך.
וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה. ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם
טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך. ויהי המלצר נשא את
פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים. והילדים האלה ארבעתם נתן להם
האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות. ולמקצת
הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר. וידבר
אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך.
וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל
החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו. ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך.

2 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו
נהיתה עליו. ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים
להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך. ויאמר להם המלך חלום חלמתי
ותפעם רוחי לדעת את החלום. וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי
אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא. ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא
הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון. והן
חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא

ופשרה החוני. ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה. ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא. די הן חלמא לא תהודעונני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני. ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי. ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי. כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל. ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה. באדין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל. ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך לדניאל. ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחויה למלכא. אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע. ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל. אדין לדניאל בחזוא די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא. ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא. והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה. הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא. לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא. כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא. אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע. ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתיך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה. ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחויה למלכא. ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא. אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא. ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע. אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל. הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש. שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל

ומנהון די חסף. חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון. באדין דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא. דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא. אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך. ובכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא ראשה די דהבא. ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא. ומלכו רביעיה תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל אלין תדק ותרע. ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף טינא. ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה. די חזית פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא. וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמיא. כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה. באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה. ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה. אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל. ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא.

3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל. ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא. באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר. וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא. בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא. ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא

יקדתא. כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא
קיתרס שבכא פסנטרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא ולשניא סגדין
לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא. כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין
כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא. ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין
חיי. אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא. ומן די לא יפל
ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא. איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על
עבידת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם
לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין. באדין נבוכדנצר ברגז
וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך היתיו קדם
מלכא. ענה נבכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון
פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין. כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די
תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא
תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון
נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבנכון מן ידי. ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין
למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנה על דנה פתגם להתבותך. הן איתי אלהנא
די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב. והן
לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת
לא נסגד. באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך מישך
ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה. ולגברין גברי
חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא.
באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגוא
אתון נורא יקדתא. כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירא
גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא. וגבריא
אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין. אדין
נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא
רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא. ענה ואמר הא אנה
חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא
דמה לבר אלהין. באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר
שדרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך
מישך ועבד נגו מן גוא נורא. ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי
מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך
וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון. ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די
שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת

מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון. ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה. באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד נגו במדינת בבל.

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא. אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחויה. אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר. אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי. חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני. ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני. באדין עללין חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי. ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת. בלטשאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר. וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא. רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא. עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא. חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת. קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי. ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא. לבבה מן אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי. בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה. דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין בך. אדין דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך. אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא. ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא. אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא. ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די

ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי. דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא. ולך טרדין מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה. ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמיא. להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך. כלא מטא על נבוכדנצר מלכא. לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה. ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר הדרי. עוד מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך. ומן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה. בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין. ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר. וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת. בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי. כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה.

5 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה. בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה. באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה. אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא. בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה. אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן. קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט. אדין עללין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא. אדין מלכא בלשאצר

שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין. מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו. איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא. כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהחוה. באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד. ושמעת עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך. וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחויה. ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט. באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה. אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנצר אבוך. ומן רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפיל. וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה. ומן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבה יהקים עליה. ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת. ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולאלהי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולאלהא די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת. באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים. ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין. דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה. תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר. פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס. באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונכא די דהבא על צוארה והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא. בה בליליא קטיל בלאשצר מלכא כשדיא. ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין.

6 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל

מלכותא. ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלין יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק. אדין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא. אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי. אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחנה עלוהי בדת אלהה. אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי. אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריותא. כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא. כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא. ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה. אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה. באדין קריבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא. באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה. אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה. באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה. באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך. והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל. אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי. באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל. וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די אנתה פלח לה בתדירא היכל לשיזבותך מן אריותא. אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי. אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמיך מלכא חבולה לא עבדת. באדין מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה. ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו

קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו. באדין דריוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא. מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא. משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזיב לדניאל מן יד אריותא. ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא.

7 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר. ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא. וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא. קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה. וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא. באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה. באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה. משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן. חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק. נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו. חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא. ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן. חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי. ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל. אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזוי ראשי יבהלנני. קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני. אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא. ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא. אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש

אכלה מדקה ושארא ברגליה רפסה. ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה. חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון. עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין. כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה. וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל. ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן. ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא. ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון. עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת.

8 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה. ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי. ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרנה. ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל. ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו. ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו. וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו. וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים. ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי. ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם. ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו. וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה. ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס. ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש. ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר. ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את המראה. ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על

פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון. ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי. ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ. האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס. והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון. והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו. ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות. ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים. ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר. ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים. ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין.

9 בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים. בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה. ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר. ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו. חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך. ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם הארץ. לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו בך. יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך. לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו. ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים. וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו. ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם. כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך. וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו. ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו. אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו. ועתה שמע אלהינו אל תפלת

עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני. הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך. ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי. ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב. ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה. בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה. שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים. ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים. ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות. והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם.

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה. בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים. לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימים. וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל. ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז. וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון. וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא. ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח. ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה. והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי. ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרעיד. ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך. ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים

בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס. ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים. ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי. והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח. והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי. ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני. ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני. ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא. אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם.

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו. ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון. ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו. וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה. ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו. ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים. ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק. וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון. ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו. ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעזה. ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו. ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוז. ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב. ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד. ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו. וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה. וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו. וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא. ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה. ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות.

וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית. ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי. בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת. ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות. ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים. ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד. וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו. למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה. ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש. וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוץ משומם. ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו. ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים. ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות. ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד. ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה. ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל. ולאלה מעזים על כנו יכבד ולאלוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות. ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר. ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר. ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון. וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה. ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו. ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים. ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו.

12 ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר. ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם. והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת. וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר. ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות. ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר

וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה. ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה. ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ. יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו. ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלף מאתים ותשעים. אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה. ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין.

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל. תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה. וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן. ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל. והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל. ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם. ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים. ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן. ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם. והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי. ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל.

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה. ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה. פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא. ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה. כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי. לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא. ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה. והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל. לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה. ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי. והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה. והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה. ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה. לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה. ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים. והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי. והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם. וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה

אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח. וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים. וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה. והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ. והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל. וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי.

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים. ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים. ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך. כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים. אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים.

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ. אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו. על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו. אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן. וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך. נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני. כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר. חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו. והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו. ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר. זנות ויין ותירוש יקח לב. עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם. על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה. לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט. אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה. כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב. חבור עצבים אפרים הנח לו. סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה. צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם.

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור. ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם. אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא

ישראל. לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה
לא ידעו. וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה
עמם. בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם. ביהוה בגדו
כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם. תקעו שופר בגבעה חצצרה
ברמה הריעו בית און אחריך בנימין. אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודעתי נאמנה. היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים
עברתי. עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צו. ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה. וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל
אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור. כי
אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל.
אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני.

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו. יחינו מימים ביום
השלישי יקמנו ונחיה לפניו. ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו
ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ. מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה
וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך. על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי
פי ומשפטיך אור יצא. כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות. והמה
כאדם עברו ברית שם בגדו בי. גלעד קרית פעלי און עקבה מדם. וכחכי איש
גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו. בבית ישראל ראיתי
שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל. גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות
עמי.

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט
גדוד בחוץ. ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני
היו. ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים. כלם מנאפים כמו תנור בערה
מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו. יום מלכנו החלו שרים חמת מיין
משך ידו את לצצים. כי קרבו כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן אפהם בקר
הוא בער כאש להבה. כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קרא בהם אלי. אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה.
אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע. וענה גאון ישראל
בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת. ויהי אפרים כיונה
פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו. כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף
השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם. אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי
פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים. ולא זעקו אלי בלבם כי ייליל על

משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי. ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי
יחשבו רע. ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו
לעגם בארץ מצרים.

8 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו. לי יזעקו
אלהי ידענוך ישראל. זנח ישראל טוב אויב ירדפו. הם המליכו ולא ממני השירו
ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת. זנח עגלך שמרון חרה
אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין. כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי
שבבים יהיה עגל שמרון. כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי
יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו. נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין
חפץ בו. כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים. גם כי יתנו בגוים
עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים. כי הרבה אפרים מזבחת לחטא
היו לו מזבחות לחטא. אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו. זבחי הבהבי יזבחו
בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו.
וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש
בעריו ואכלה ארמנתיה.

9 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל
גרנות דגן. גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה. לא ישבו בארץ יהוה ושב
אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו. לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם
כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה. מה
תעשו ליום מועד וליום חג יהוה. כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם. באו ימי הפקדה באו ימי השלם
ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה. צפה
אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו. העמיקו
שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאתם. כענבים במדבר מצאתי ישראל
כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו לבשת
ויהיו שקוצים כאהבם. אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון. כי
אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם. אפרים
כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו. תן להם יהוה
מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים. כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים
על רע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים. הכה
אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי בטנם. ימאסם
אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים.

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות. חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם. כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו. דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי. לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו. גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו. נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים. ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו. מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה. באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם. ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב. זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם. חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך. וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים רטשה. ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל.

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני. קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון. ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים. בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל. לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב. וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם. ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם. איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי. לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר. אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים. יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה. סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן.

12 אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל. וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו. בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים. וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו. ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו.

ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד. כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב. ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא. ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד. ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה. אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי. ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר. ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר. הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו.

13 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת. ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון. לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה. ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי. אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות. כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן שכחוני. ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור. אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם. שחתך ישראל כי בי בעזרך. אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים. אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי. צרור עון אפרים צפונה חטאתו. חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים. מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני. כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה. תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו.

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך. קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו. אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום. ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו. אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון. ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון. ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון. אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא. מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם.

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל. שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי
הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבתיכם. עליה לבניכם ספרו ובניכם
לבניהם ובניהם לדור אחר. יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק
ויתר הילק אכל החסיל. הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי
נכרת מפיכם. כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות
לביא לו. שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה.
אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה. הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו
הכהנים משרתי יהוה. שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל
יצהר. הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה.
הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי
הביש ששון מן בני אדם. חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו
בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך. קדשו צום קראו
עצרה אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה. אהה ליום
כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא. הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
שמחה וגיל. עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי
הביש דגן. מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן
נאשמו. אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי
השדה. גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות
המדבר.

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי
קרוב. יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום
כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור. לפניו אכלה אש
ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא
היתה לו. כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון. כקול מרכבות על ראשי
ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה. מפניו יחילו
עמים כל פנים קבצו פארור. כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש
בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם. ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון
ובעד השלח יפלו לא יבצעו. בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד החלונים
יבאו כגנב. לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם.
ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום
יהוה ונורא מאד ומי יכילנו. וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום
ובבכי ובמספד. וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון

ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם. תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה. אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה. בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם. ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו. ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים. ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות. אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות. אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם. ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון. ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר. ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם. ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם. וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם. והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזינות יראו. וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי. ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן. השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא.

3 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם. וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו. ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו. וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם. אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם. ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם. הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם. ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר. קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה. כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר גבור אני.

עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך. יעורו ויעלו הגוים
אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב. שלחו מגל כי בשל
קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם. המונים המונים
בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ. שמש וירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם. ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה
לעמו ומעוז לבני ישראל. וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי
והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד. והיה ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא
והשקה את נחל השטים. מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה
מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם. ויהודה לעולם תשב וירושלם
לדור ודור. ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון.

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך
יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש. ויאמר יהוה מציון
ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל. כה אמר יהוה
על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את
הגלעד. ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד. ושברתי בריח דמשק
והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה.
כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות
שלמה להסגיר לאדום. ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה. והכרתי
יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית
פלשתים אמר אדני יהוה. כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא
אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים. ושלחתי אש
בחומת צר ואכלה ארמנותיה. כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה
לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה
נצח. ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה. כה אמר יהוה על שלשה פשעי
בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את
גבולם. והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער
ביום סופה. והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה.

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו
עצמות מלך אדום לשיד. ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת
בשאון מואב בתרועה בקול שופר. והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו
אמר יהוה. כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על
מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם
אחריהם. ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם. כה אמר יהוה על
שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון
בעבור נעלים. השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו
ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי. ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח
ויין ענושים ישתו בית אלהיהם. ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה
ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת. ואנכי
העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את
ארץ האמרי. ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזרים האף אין זאת בני
ישראל נאם יהוה. ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו.
הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר. ואבד מנוס

מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו. ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו. ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה.

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר. רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם. הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו. הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד. התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד. אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה. כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים. אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא. השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה. ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם. לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך. כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש. שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות. כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ. והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה.

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה. נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה. ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה. באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם. וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה. וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה. וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש. ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה. הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה. שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה

באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה. הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה. לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל. כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו.

5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל. נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה. כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל. כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו. ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון. דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל. ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו. עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו. המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא. שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו. לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם. כי ידעתי רבים פשעיכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו. לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא. דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם. שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף. לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי. ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה. הוי המתאוים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור. כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש. הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו. שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיכם. כי אם תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט. הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע. ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן. הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל. ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם. והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו.

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל. עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן

הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם. המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס.
השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך
מרבק. הפרטים על פי הנבל כדויד חשבו להם כלי שיר. השתים במזרקי יין
וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר
מרזח סרוחים. נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את
גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי עיר ומלאה. והיה אם יותרו עשרה אנשים
בבית אחד ומתו. ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה. כי
הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים. הירצון בסלע
סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה.
השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים. כי הנני מקים
עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד
נחל הערבה.

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי
המלך. והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום
יעקב כי קטן הוא. נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה. כה הראני אדני יהוה
והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק. ואמר
אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא. נחם יהוה על זאת גם היא לא
תהיה אמר אדני יהוה. כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך.
ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך
בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו. ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל
יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב. וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך
ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל
דבריו. כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו.
ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם
תנבא. ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא.
ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס
שקמים. ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל.
ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק.
לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל
תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו.

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ. ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב

קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו. והילילו
שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס. שמעו
זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ. לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר
והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה. לקנות
בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר. נשבע יהוה בגאון יעקב אם
אשכח לנצח כל מעשיהם. העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים. והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה
והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור. והפכתי חגיכם לאבל וכל
שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאבל
יחיד ואחריתה כיום מר. הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ
לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה. ונעו מים עד ים
ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו. ביום ההוא
תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא. הנשבעים באשמת שמרון ואמרו
חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד.

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם
בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט. אם
יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם. ואם יחבאו
בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם
אצוה את הנחש ונשכם. ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב
והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה. ואדני יהוה הצבאות הנוגע
בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים. הבונה
בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ
יהוה שמו. הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל
העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר. הנה עיני אדני יהוה
בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד
את בית יעקב נאם יהוה. כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית
ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ. בחרב ימותו כל חטאי עמי
האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה. ביום ההוא אקים את סכת דויד
הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם. למען יירשו את
שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת. הנה
ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו
ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה. ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם.

ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך.

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים
שלח קומו ונקומה עליה למלחמה. הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד. זדון
לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ. אם תגביה
כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה. אם גנבים באו לך אם
שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו
עללות. איך נחפשו עשו נבעו מצפניו. עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך
השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו. הלוא
ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו. וחתו גבוריך
תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל. מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת
לעולם. ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם
ידו גורל גם אתה כאחד מהם. ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני
יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה. אל תבוא בשער עמי ביום אידם
אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו. ואל תעמד
על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה. כי קרוב יום יהוה
על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך. כי כאשר שתיתם על
הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו. ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם. והיה בית יעקב אש ובית
יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי
יהוה דבר. וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה
אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד. וגלת החל הזה לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב. ועלו מושעים
בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה.

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר. קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא
עליה כי עלתה רעתם לפני. ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו
וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני
יהוה. ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
להשבר. וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל
הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם. ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו
ולא נאבד. ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת
לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה. ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה. ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת
היבשה. וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו
האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם. ויאמרו אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער. ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים
וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם. ויחתרו
האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם. ויקראו אל
יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא
כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית. וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים
מזעפו. וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים.
וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה
לילות.

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה. ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה
ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי. ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר
יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו. ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף
להביט אל היכל קדשך. אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי.
לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי.
בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך.
משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו. ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי
אשלמה ישועתה ליהוה. ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה.

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר. קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא
אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך. ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה

ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים. ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת. ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם. ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר. ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו. ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם. מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד. וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה.

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו. ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי. ויאמר יהוה ההיטב חרה לך. ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר. וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה. וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש. ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי. ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות. ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד. ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה.

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם. שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו. כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ. ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד. בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם. ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אגלה. וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו. על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה. כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם. בגת אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי. עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מכם עמדתו. כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם. רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל. לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל. עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל. קרחי וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך.

2 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם. וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו. לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא. ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק. לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה. אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות. האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הולך. ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה. נשי עמי תגרשון מבית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם. קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ. לו איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה. אסף אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם. עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם.

3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט. שנאי טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם. ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת. אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם. כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה. לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם היום. ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים. ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו. שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו. בנה ציון בדמים וירושלם בעולה. ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה. לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער.

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים. והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם. ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה. וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר. כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד. ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי. ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם. ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם. עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיולדה. חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך. ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו. והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה. קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ.

5 עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל.

ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם. לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל. ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ. והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם. ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו. והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם. והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל. תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו. והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבתיך. והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך. והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך. והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך. ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך. ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו.

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך. שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח. עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי. כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים. עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה. במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה. הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי. הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך. קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה. עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה. האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה. אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם. וגם אני החליתי הכותך השמם על חטאתך. אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן. אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין. וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו.

7 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי. אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו

יצודו חרם. על הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה. טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם. אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיך. כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו. ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי. אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי. זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו. ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות. יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק. יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים והר ההר. והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם. רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם. כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה. ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך. מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא. ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאותם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם.

1 משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי. אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל
חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו. יהוה ארך אפים וגדול כח ונקה לא
ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו. גוער בים ויבשהו וכל הנהרות
החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל. הרים רעשו ממנו והגבעות
התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי בה. לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום
בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו. טוב יהוה למעוז ביום צרה
וידע חסי בו. ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך. מה תחשבון
אל יהוה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה. כי עד סירים סבכים וכסבאם
סבואים אכלו כקש יבש מלא. ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בליעל. כה
אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד. ועתה אשבר
מטהו מעליך ומוסרתיך אנתק. וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית
אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות. הנה על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום חגי יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור בך בליעל
כלה נכרת.

2 עלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד. כי שב
יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו. מגן גבריהו
מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו.
בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידם כברקים ירוצצו.
יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכן הסכך. שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג. והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על
לבבהן. ונינוה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה. בזו
כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה. בוקה ומבוקה ומבלקה
ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור. איה מעון
אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד.
אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה. הנני
אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי
מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה.

3 הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף. קול שוט וקול רעש אופן
וסוס דהר ומרכבה מרקדה. פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד
פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם. מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים
המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה. הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי

שוליך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך. והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי. והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך. התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חומתה. כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך. גם היא לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים. גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב. כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל. הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחיך. מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן. שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי כארבה. הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף. מנזריך כארבה וטפסריך כגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים. נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ. אין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד.

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא. עד אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע. למה תראני און ועמל תביט ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא. על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל. ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר. כי הנני מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו. אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא. וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול. כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי. והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה. אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו. הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו. טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו. ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו. כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל. על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה. העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול.

2 על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי. ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו. כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר. הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה. ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים. הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט. הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות למו. כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה. הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מכף רע. יעצת בשת לביתך קצות עמים רבים וחוטא נפשך. כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה. הוי בנה עיר בדמים וכונן קריה בעולה. הלוא הנה מאת יהוה צבאות וייגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק יעפו. כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים. הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט על מעוריהם. שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה וקיקלון על כבודך. כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה. מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות

אלילים אלמים. הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו. ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ.

3 תפלה לחבקוק הנביא על שגינות. יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור. אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ. ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה. לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו. עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו. תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין. הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה. עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ. ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא. שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך. בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים. יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה. נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר. דרכת בים סוסיך חמר מים רבים. שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו. כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים. ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי. יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי.

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה. אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה. אסף
אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את
האדם מעל פני האדמה נאם יהוה. ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם
והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמרים עם הכהנים. ואת
המשתחוים על הגגות לצבא השמים ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה
והנשבעים במלכם. ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא
דרשהו. הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו.
והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש
נכרי. ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס
ומרמה. והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה
ושבר גדול מהגבעות. הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל
נטילי כסף. והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע. והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם.
קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור. יום
עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן
וערפל. יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות. והצרתי
לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים. גם
כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל
הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ.

2 התקוששו וקושו הגוי לא נכסף. בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא
עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה. בקשו את יהוה כל
ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף
יהוה. כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון
תעקר. הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים
והאבדתיך מאין יושב. והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן. והיה חבל
לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה
אלהיהם ושב שבותם. שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי
ויגדילו על גבולם. לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם
תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית
עמי יבזום ויתר גוי ינחלום. זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה

צבאות. נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים. גם אתם כושים חללי חרבי המה. ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר. ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה. זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו.

3 הוי מראה ונגאלה העיר היונה. לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה. שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר. נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה. יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת. הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב. אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם. לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ. כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד. מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי. ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי. והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה. שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין מחריד. רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם. הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד. ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך. יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה. נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה. הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם. בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה.

1 בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה
ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול לאמר. כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת
בית יהוה להבנות. ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר. העת לכם אתם
לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב. ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו
לבבכם על דרכיכם. זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין
לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב. כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם על דרכיכם. עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו
ואכבד אמר יהוה. פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען
מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו. על כן
עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה. ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים
ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל
הבהמה ועל כל יגיע כפים. וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו
יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה. ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה
לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה. ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת
יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו
ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם. ביום עשרים וארבעה לחדש בששי
בשנת שתים לדריוש המלך.

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר. אמר נא
אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל
שארית העם לאמר. מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון
ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם. ועתה חזק זרבבל נאם
יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי
אני אתכם נאם יהוה צבאות. את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים
ורוחי עמדת בתוככם אל תיראו. כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא
ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה. והרעשתי את כל
הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות. לי
הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות. גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן
הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות. בעשרים
וארבעה לתשיעי בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר. כה
אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר. הן ישא איש בשר קדש

בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל
היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא. ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה
היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא. ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה
לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא. ועתה שימו נא
לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה. מהיותם בא
אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה
עשרים. הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם
אלי נאם יהוה. שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה
לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם. העוד הזרע במגורה ועד
הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך. ויהי דבר יהוה
שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר. אמר אל זרבבל פחת יהודה
לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ. והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק
ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו.
ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
ושמתיך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות.

1 בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר. קצף יהוה על אבותיכם קצף. ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות. אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה. אבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו. אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו. ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר. ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים. ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה. ויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ. ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת. ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה. ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים. ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה. וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה. לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם. עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם. ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות. ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם. ויראני יהוה ארבעה חרשים. ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה.

2 ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה. ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה. והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו. ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה. ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה. הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות

השמים פרשתי אתכם נאם יהוה. הוי ציון המלטי יושבת בת בבל. כי כה אמר
יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע
בבבת עינו. כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני. רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה. ונלוו
גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליך. ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
בירושלם. הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו.

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו
לשטנו. ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר
בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש. ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני
המלאך. ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו
ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות. ואמר ישימו צניף
טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה
עמד. ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר. כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך
ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי
לך מהלכים בין העמדים האלה. שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך
הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח. כי הנה האבן
אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם
יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד. ביום ההוא נאם יהוה
צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה.

4 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו. ויאמר אלי מה אתה
ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה. ושנים זיתים עליה אחד מימין
הגלה ואחד על שמאלה. ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני.
ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני. ויען
ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם
ברוחי אמר יהוה צבאות. מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את
האבן הראשה תשאות חן חן לה. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. ידי זרבבל יסדו
הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם. כי מי בז ליום
קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה
משוטטים בכל הארץ. ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה
ועל שמאולה. ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני

צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב. ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה
ואמר לא אדני. ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ.

5 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה. ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר
אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה. ויאמר אלי זאת
האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה
כמוה נקה. הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע
בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו. ויצא המלאך הדבר בי
ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת. ואמר מה היא ויאמר זאת
האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ. והנה ככר עפרת נשאת וזאת
אשה אחת יושבת בתוך האיפה. ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך
האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה. ואשא עיני וארא והנה שתים נשים
יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין
הארץ ובין השמים. ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה.
ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה.

6 ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת. במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים
שחרים. ובמרכבה השלשית סוסים לבנים ובמרכבה הרבעית סוסים ברדים
אמצים. ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני. ויען המלאך ויאמר אלי
אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ. אשר בה הסוסים
השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ
התימן. והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ
ותתהלכנה בארץ. ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון
הניחו את רוחי בארץ צפון. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. לקוח מאת הגולה מחלדי
ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה
אשר באו מבבל. ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול. ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש
צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה. והוא יבנה את היכל יהוה והוא
ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם.
והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה.
ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם
שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם.

7 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו. וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה. לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים. ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר. אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני. וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים. הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב. ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר. כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו. ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם. וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו משמוע. ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות. ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות. ואסערם על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה.

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר. כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה. כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש. כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים. ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה. כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות. כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש. והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה. כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות. כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו. ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות. כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה. והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם. כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי. כן שבתי

זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו. אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם. ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה. ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר. כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו. כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות. והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני. ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה. כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם.

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל. וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד. ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות. הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל. תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב. וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים. והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי. וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני. גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות. והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ. גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו. שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך. כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור. ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן. יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות מזבח. והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו. כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות.

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה. כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה. על הרעים חרה אפי

ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם
כסוס הודו במלחמה. ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל
נוגש יחדו. והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם
והבישו רכבי סוסים. וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם. והיו כגבור
אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה. אשרקה להם
ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו. ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את
בניהם ושבו. והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון
אביאם ולא ימצא להם. ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר
והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור. וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה.

11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך. הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים
שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור. קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם
קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן. כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן
ההרגה. אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם
לא יחמול עליהן. כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא
את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם. וארעה
את צאן ההרגה לכן ענייי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את הצאן. ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי. ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת
תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה. ואקח את מקלי את נעם
ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים. ותפר ביום ההוא וידעו
כן ענייי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא. ואמר אליהם אם טוב בעיניכם
הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף. ויאמר יהוה אלי
השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר. ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר את
האחוה בין יהודה ובין ישראל. ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי. כי
הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא
ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק. הוי רעי האליל
עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה.

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו. הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה
יהיה במצור על ירושלם. והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל

העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ. ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורון. ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם. ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם. והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דויד ותפארת ישב ירושלם על יהודה. ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם. והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם. ושפכתי על בית דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור. ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדד רמון בבקעת מגדון. וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דויד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד. משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם לבד. כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד.

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה. והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו. והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש. ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי. ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי. חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על הצערים. והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה. והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי.

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך. ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר. ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב. ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע

הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה. ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך. והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון. והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור. והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה. והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד. יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך. וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח. וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם. והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו. וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד. וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת. והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות. והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם. ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות. זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות. ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח. והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא.

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי. אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב. ואת עשו שנאתי
ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר. כי תאמר אדום רששנו ונשוב
ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול
רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם. ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל
יהוה מעל לגבול ישראל. בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם
אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה
בזינו את שמך. מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם
שלחן יהוה נבזה הוא. וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע
הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות. ועתה חלו נא פני
אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות. מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה
לא ארצה מידכם. כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום
מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות. ואתם
מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו. ואמרתם הנה
מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה
והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה. וארור נוכל ויש בעדרו
זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים.

2 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים. אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב
לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את
ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב. הנני גער לכם את הזרע וזריתי
פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו. וידעתם כי שלחתי אליכם את
המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות. בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא. תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון. כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא. ואתם סרתם
מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות. וגם אני
נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים
פנים בתורה. הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו. בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל
יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר. יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה

ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות. וזאת שנית תעשו כסות
דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון
מידכם. ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה
בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך. ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה
האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד. כי שנא
שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו. הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם
כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט.

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות. ומי
מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים.
וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה. וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמניות. וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים
ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות. כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם. למימי אבתיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב. היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה. במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו. הביאו את
כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות
אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די. וגערתי
לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר
יהוה צבאות. ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות.
חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך. אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות.
ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו. אז
נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו. והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה
וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו. ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו.

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם
היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף. וזרחה לכם יראי

שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק. ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות. זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים. הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם.

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם. אברהם הוליד את יצחק ויצחק
הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו. ויהודה הוליד את פרץ ואת
זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם. ורם הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון. ושלמון הוליד את בעז
מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי. וישי הוליד את דוד
המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה. ושלמה הוליד את רחבעם
ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא. ואסא הוליד את יהושפט
ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו. ועזיהו הוליד את יותם ויותם
הוליד את אחז ואחז הוליד את יחזקיהו. ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה
הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו. ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו
לעת גלות בבל. ואחרי גלותם בבלה הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל
הוליד את זרבבל. וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים
ואליקים הוליד את עזור. ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד
את אליהוד. ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את
יעקב. ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח.
והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דרות ומן דוד עד גלות בבל
ארבעה עשר דרות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דרות. והלדת
ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה
לרוח הקדש. ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבוז ויאמר בלבו
לשלחה בסתר. הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר
יוסף בן דוד אל תירא מכנוס אליך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח
הקדש הוא. והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו
מעונותיהם. ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר. הנה
העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו. וייקץ יוסף
משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו. ולא ידעה עד כי
ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע.

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים
מארץ מזרח ירושלימה לאמר. איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו
במזרח ונבא להשתחות לו. ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא
וכל ירושלים עמו. ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר
איפה יולד המשיח. ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא. ואתה
בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה

את עמי ישראל. אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת עת הראות הכוכב. וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אתו והגדתם לי ואבאה להשתחות לו גם אני. ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו. ויראו את הכוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד. ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחוו לו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר. ויצוו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם. הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו. ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה. ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני. וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה מבן שנתים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים. וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר. קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי אינם. ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים. ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד. ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל. וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל. ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו.

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר. שובו כי מלכות השמים הגיעה. הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו. והוא יוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער. ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן. ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאתם. ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפעונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא. לכן עשו פרי הראוי לתשובה. ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם. וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש. הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש. אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף את דגנו אל

אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה. ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטבל על ידו. ויוחנן חשך אותו לאמר אני צריך להטבל על ידך ואתה בא אלי. ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן נאוה לנו למלא כל הצדקה וינח לו. ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמים וירא את רוח אלהים יורדת כיונה ונחה עליו. והנה קול מן השמים אומר זה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו.

4 אז נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסהו השטן. ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב. ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם. ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי. וישאהו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש. ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך. ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך. ויוסף השטן וישאהו אל הר גבה מאד ויראהו את כל ממלכות תבל וכבודן. ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה אם תקד ותשתחוה לי. ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד. וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו. ויהי כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל. ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בגבול זבלון ונפתלי. למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר. ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים. העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם. מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים. ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים היו. ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים. ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחריו. ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם. ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו. ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם. ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולים המענים בכל חלים ומכאובים ואחוזי שדים ומכי ירח ונכי אברים וירפאם. וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה ומעבר לירדן.

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ויגשו אליו תלמידיו. ויפתח

את פיהו וילמד אותם לאמר. אשרי עניי רוח כי להם מלכות השמים. אשרי האבלים כי הם ינחמו. אשרי הענוים כי המה יירשו הארץ. אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו. אשרי הרחמנים כי הם ירחמו. אשרי ברי לבב כי הם יחזו את האלהים. אשרי רדפי שלום כי בני אלהים יקראו. אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים. אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי. שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם. אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה מרמס לבני אדם. אתם אור העולם עיר ישבת על ההר לא תוכל להסתר. גם אין מדליקים נר ושמים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית. כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכים שבשמים. אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביאים לא באתי להפר כי אם למלאת. כי אמן אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא תעבר יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל. לכן מי אשר יפר אחת מן המצות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטון יקרא במלכות השמים ואשר יעשה וילמד אותן הוא גדול יקרא במלכות השמים. כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים. שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח ואשר ירצח מחיב הוא לבית דין. אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חנם מחיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רקא מחיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחיב לאש גיהנם. לכן אם תקריב קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי יש לאחיך דבר עליך. עזוב תעזב שם את קרבנך לפני המזבח וקדם ללכת לכפר פני אחיך ואחרי כן בוא הקרב את קרבנך. מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אתו פן יסגיר אתך איש ריבך אל השפט והשפט יסגירך לשוטר והשלכת את בית הכלא. אמן אמר אני לך לא תצא משם עד אשר שלמת את הפרוטה האחרונה. שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף. אבל אני אמר לכם כל אשר יביט באשה לחמד אותה נאף נאפה בלבו. ואם תכשילך עין ימינך נקר אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדת כל גופך אל גיהנם. ואם ידך הימנית תכשילך קצץ אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדת כל גופך אל גיהנם. ונאמר איש אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כריתות. אבל אני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות עשה אתה נאפת והלקח את הגרושה לו לאשה נאף הוא. עוד שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תשבע לשקר ושלם ליהוה שבעותיך. אבל אני אמר לכם לא תשבעו כל שבועה לא בשמים כי כסא אלהים המה. ולא בארץ כי הדום רגליו

היא ולא בירושלים כי היא קרית מלך רב. אף בראשך אל תשבע כי אין ביכלתך להפך שער אחד ללבן או לשחר אך יהי דברין הן הן לא לא והיותר מאלה מן הרע הוא. שמעתם כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן. אבל אני אמר לכם אל תתקוממו לרע אך המכה אותך על הלפי הימנית הטה לו גם את האחרת. ואשר יחפץ לריב עמך ולקחת את כתנתך תן לו גם את חמעיל. והאנס אותך ללכת עמו דרך מיל לך אתו שנים. השאל מאתך תן לו והבא ללות ממך אל תשב פניו. שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את איבך. אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקקליכם היטיבו לשנאיכם והתפללו בעד מכאיביכם ורדפיכם. למען תהיו בנים לאביכם שבשמים אשר הוא מזריח שמשו לרעים ולטובים וממטיר על הצדיקים וגם על הרשעים. כי אם תאהבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא גם המכסים יעשו זאת. ואם תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא גם המכסים יעשו זאת. לכן היו שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם הוא.

6 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמים. לכן בעשותך צדקה אל תריע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי הכנסיות ובחרבות למען יהללו אותם האמשים אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם. ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך. למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך. וכי תתפלל אל תהי כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם. ואתה כי תתפלל בוא בחדרך וסגר דלתך בעדך והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך. ובהתפללכם אל תפטפטו כגוים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו. ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנו. לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך. תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ. את לחם חקנו תן לנו היום. וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו גם אנחנו לחיבינו. ואל תביאנו לידי נסיון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים אמן. כי אם תסלחו לבני אדם את חטאתם אביכם שבשמים יסלח גם לכם. ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם לא יסלח לכם את חטאתיכם. וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם. ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך. למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך. אל תאצרו לכם אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים

יחתרו שם וגנבו. אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחתרו שם ולא יגנבו. כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם. נר הגוף הוא העין ואם עינך היא תמימה כל גופך יאור. ואם עינך רעה כל גופך יחשך והנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך. לא יוכל איש לעבד שני אדנים כי אם ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ויבזה את האחר לא תוכלו עבוד את האלהים ואת הממון. על כן אמר אני לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולגופכם מה תלבשו הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר מן המלבוש. הביטו וראו את עוף השמים אשר אינם זרעים ואינם קצרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמים מכלכל אתם הלא אתם נעליתם עליהם מאד. ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמה אחת. וללבוש למה תדאגו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אינן עמלות ואינן טות. ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה. ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה. לכן אל תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש. כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים לכל אלה. אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה. לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לעצמו ודיו ליום צרתו.

7 אל תשפטו למען לא תשפטו. כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מדדים בה ימד לכם. ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט. ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעינך והנה הקורה בעינך. החנף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך. אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגליהם ופנו וטרפו אתכם. שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם. כי כל השאל יקבל והדרש ימצא והדפק יפתח לו. ומי זה איש מכם אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן. וכי ישאל ממנו דג היתן לו נחש. הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן אך טוב לשאלים מאתו. לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת היא התורה והנביאים. באו בפתח הצר כי רחב הפתח ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבאו בו. ומה צר הפתח ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטים הם אשר ימצאוהו. השמרו לכם מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבם זאבים טרפים המה. הכר תכירו אותם בפריהם היאספו ענבים מן הקצים או

תאנים מן הברקנים. כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע. עץ טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב. וכל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגדע וישלך באש. לכן בפרים תכירו אותם. לא כל האמר לי אדני אדני יבוא אל מלכות השמים כי אם העשה רצון אבי שבשמים. והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדנינו אדנינו הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות. אז אענה בם לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי האון. לכן כל השמע את דברי אלה ועשה אתם אדמהו לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע. וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע. וכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול. וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה. ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו. כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים.

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב. והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני. וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ומיד נרפאה צרעתו. ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם. ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר. אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד. ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו. ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתי אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי. כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה. וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמן אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת. ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים. אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים. ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא. ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת. ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם. ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים. למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם. ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים. ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחריך אל כל אשר תלך. ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים

קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו. ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי. ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם. וירד אל האניה וירדו אתו תלמידיו. והנה סער גדול היה בים ותכסה האניה בגלים והוא ישן. ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אבדנו. ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם ויגער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה. ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר גם הרוחות והים לו ישמעון. ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכל איש לעבר בדרך ההוא. והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לענותנו בלא עתנו. ועדר חזירים רבים היה שם במרעה הרחק מהם. ויתחננו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים. ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה השתער כל עדר החזירים מן המורד על הים וימותו במים. וינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוזי השדים. והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אתו ויבקשו ממנו לעבר מגבולם.

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו. והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך חטאתיך. והנה אנשים מן הספרים אמרו בלבבם מגדף הוא. וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם. כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך. אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך. ויקם וילך לביתו. והמון העם כראותם זאת השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטן כזה לבני אדם. ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריך. ויהי בהסבו בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו. ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים אכל רבכם. וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים. ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים כי אם את החטאים לתשובה. ויגשו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידיך אינם צמים. ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמהם הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו. אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלה ותרע הקריעה. ואין נותנים יין חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין ישפך

והנאדות יאבדו אבל נותנים את היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו. ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה בתי בא נא ושים את ידך עליה ותחיה. ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו. והנה אשה זבת דם שתים עשרה שנה נגשה מאחריו ותגע בציצת בגדו. כי אמרה בלבה אך אם אגע בבגדו אושע. ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה מן השעה ההיא. ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחלילים ואת העם ההומה ויאמר. סורו מפה כי לא מתה הילדה אך ישנה היא וישחקו לו. ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחז בידה ותקם הנערה. ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא. ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקעם ואמרים חננו בן דוד. וכבואו הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן אדנינו. ויגע בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם. ותפקחנה עיניהם ויגער בם ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש. והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ ההיא. המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד. וכאשר גרש השד וידבר האלם ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל. והפרושים אמרו על ידי שר השדים מגרש הוא את השדים. ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם. ובראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדחים כצאן אשר אין להם רעה. אז ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים. לכן התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו.

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכל מדוה. ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו. פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי. שמעון הקני ויהודה איש קריות אשר גם מסר אתו. את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים אל תבאו. כי אם לכו אל הצאן האבדות לבית ישראל. ובלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא. רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם לקחתם חנם תתנו. לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגוריכם. ולא תרמיל לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו. וכל עיר וכפר אשר תבאו שמה דרשו מי הוא הראוי לזה בתוכה ושם שבו עד כי תצאו. ובבואכם אל הבית שאלו לו לשלום. והיה אם ראוי הבית יבוא עליו

שלומכם ואם איננו ראוי שלומכם אליכם ישוב. וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערו את עפר רגליכם. אמן אמר אני לכם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההיא. הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים. והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בבתי כנסיותיהם. ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם ולגוים. וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו. כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם. והיה אח ימסר את אחיו למות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבותם וימיתו אותם. והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע. ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו לעיר אחרת כי אמן אמר אני לכם לא תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם. אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו. דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זבוב אף לאנשי ביתו. על כן לא תיראום כי אין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע. את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזניכם השמיעו על הגגות. ואל תיראי מן ההרגים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הגוף בגיהנם. הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם. ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן. לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות. הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים. ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים. אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב. כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה. ואיבי איש אנשי ביתו. האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איננו כדי לי. ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי. המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה. המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני. המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח. והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו.

11 ויהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם. ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו. ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר. ויען ישוע ויאמר להם לכו הגידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם. עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים

מטהרים וחרשים שומעין ומתים קמים ועניים מתבשרי ישועה הם. ואשרי אשר לא יכשל בי. המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח. ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי המלכים המה. ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביא. כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדכך לפניך. אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה איש גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול הוא ממנו. ומימי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפוה. כי כל הנביאים והתורה עדי יוחנן נבאו. ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא. מי אשר אזנים לו לשמע ישמע. ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר. חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא ספדתם. כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו. ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים ונצדקה החכמה מאת בניה. אז החל לגער בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו. אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבכן לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שבו בשק ואפר. אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם. ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה. אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדמת סדום ממך. בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעוללים. הן אבי כי כן היה רצון לפניך. הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו. לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם. קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי ענו ושפל רוח אנכי ותמצאו מרגוע לנפשתיכם. כי עלי נעים הוא וקל משאי.

12 בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת ויאכלו. ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך עשים את אשר אסור לעשות בשבת. ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיתו רעב הוא והאנשים אשר אתו. כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים לבדם. או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון. אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש. ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא

הרשעתם את הנקים. כי בן האדם הוא גם אדון השבת. ויעבר משם אל בית כנסתם. והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה. ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו. ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת. ויאמר אל האיש פשט את ידך ויפשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת. ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו. וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם. ויצו אתם בגערה שלא יגלהו. למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר. הן עבדי בחרתי בו ידידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים יוציא. לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו. קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה עד יוציא לנצח משפט. ולשמו גוים ייחלו. אז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראה. וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד. והפרושים כשמעם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר השדים. וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכונו. והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיככה תכון ממלכתו. ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם. אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים. או איך יוכל איש לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו. כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפזר. על כן אני אמר לכם כל חטא וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח לאדם. וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריו נכר העץ. ילדי הצפעונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה. האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע. ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין. כי מדבריך תצדק ומדבריך תחיב. ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך. ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא. כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות. אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה. מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיענו כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה. והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם

תשטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה. אז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומהדר. ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור הרע הזה. עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו. ויגד אליו הנה אמך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך. ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי. ויט ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי. כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי.

13 ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים. ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים. וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזורע יצא לזרע. ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו. ויש אשר נפל על מקמות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה. ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש. ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו. ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים. מי אשר אזנים לו לשמע ישמע. ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם. ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולהם לא נתן. כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו. על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו אף לא יבינו. ותקים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו. כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו. ואתם אשרי עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה. כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו. לכן אתם שמעו נא את משל הזורע. כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרוע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרך. והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה. אך אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל. והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו. והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אתו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים. וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו. ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו. וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו

גם הזונין. ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין. ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי נלך ונלקט אתם. ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין תשרשו גם את החטים. הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו אתם אגדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי. וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדהו. והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו. וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו. כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובבלי משל לא דבר אליהם. למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם. אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה. ויען ויאמר אליהם הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם. והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה. והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים. והנה כאשר ילקטו הזונין ונשרפו באש כן יהיה בקץ העולם הזה. בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו ממלכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון. והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים. אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע. עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא. עוד דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות טבות. וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה. עוד דומה מלכות השמים למכמרת אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה. וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה. כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים. והשליכום אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים. ויאמר אליהם ישוע האתם הבינותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדנינו. ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חדשות וישנות. ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם. ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והגבורות. הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה. ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה. ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו.

ולא עשה שם גבורות רבות מפני חסר אמונתם.

14 בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע. ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פעלות בו. כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו וישימהו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פילפוס אחיו. כי יוחנן אמר אליו לא נכון היתה לך לאשה. ויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אתו. ויהי ביום הלדת הורדוס ותרקד בת הורודיה בתוכם ותיטב בעיני הורדוס. וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך. ואמה שמה את הדברים בפיה ותשאל לאמר תנה לי פה בקערה את ראש יוחנן המטביל. ויעצב המלך אך בעבור השבועה והמסבים עמו צוה לתת לה. וישלח וישא את ראש יוחנן מעליו בבית הסהר. ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותביאהו אל אמה. ויגשו תלמידיו וישאו את גויתו ויקברוה וילכו ויגידו לישוע. ויהי כשמעו את זאת ויסר משם באניה אל מקום חרבה לבדד וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים. ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא את החלשים אשר בהם. ויהי לפנות ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל. ויאמר אליהם אינם צריכים ללכת תנו אתם להם לאכל. ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגים. ויאמר הביאום אלי הלם. ויצו את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם. ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שנים עשר סלים מלאים. והאכלים היו כחמשת אלפי איש מלבד הנשים והטף. ויאץ ישוע בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם. ואחרי שלחו את העם עלה ההרה בדד להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמה. והאניה הלכה בתוך הים ותטרף מן הגלים כי הרוח לנגדה. ויהי באשמרת הרביעית ויבא אליהם ישוע מתהלך על פני הים. והתלמידים בראתם אותו מתהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד. וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו. ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים. ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע. ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני. וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לבך. הם עלו אל האניה והרוח שככה. ואנשי האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אתה. ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר. ויכירו אתו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם

ויביאו אליו את כל החולים. ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בגדו וכל הנגעים נושעו.

15 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים. ויאמרו מדוע תלמידיך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם לחם. ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם. כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת. ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו. ותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם. חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר. העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני. ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים. ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו. לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם. ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו. ויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקר. הניחו אותם מנהלים עורים המה לעורים וכי יוליך עור את העור ונפלו שניהם בתוך הבור. ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה. ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה. העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך משם למוצאות. אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם. כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים גנבות עדיות שקר וגדופים. אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידים לא יטמא את האדם. ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון. והנה אשה כנענית יצאה מן הגבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שד. והוא לא ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו. ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבדות לבית ישראל. והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני. ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים. ותאמר כן אדני אפס כי גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם. ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא. ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם. ויבאו אליו המון עם רב ועמהם פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כהמה ויפילום לרגלי ישוע וירפאם. ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי ישראל. ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם מה לאכל ואינני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך. ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו

די לחם במדבר להשביע את ההמון הגדול הזה. ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים. ויצו את המון העם לשבת לארץ. ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם. ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעה דודים מלאים. והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים והטף. וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגדלא.

16 ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים. ויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים. ובבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו. דור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו. וכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם. ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים. ויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם. וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם. העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם. ואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם. איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים. אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים. ויהי כבוא ישוע אל גלילות קיסרין של פילפוס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם. ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים. ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני. ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים. ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים. ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה. ואתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על הארץ מתר יהיה בשמים. אז צוה את התלמידים בגערה לבלתי הגיד לאיש כי הוא ישוע המשיח. מן העת ההיא החל ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללכת ירושלים ויענה הרבה בידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום. ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו לאמר חס לך אדני אל יהי לך כזאת. ויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לבך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם. ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ונשא את צלבו והלך אחרי. כי כל אשר יחפץ להושיע את

נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני הוא ימצאנה. כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פדיון נפשו. כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש כמעשהו. אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו.

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדד על הר גבוה. וישתנה לעיניהם ויזהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבינו. והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו. ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת. עודנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידידי אשר רציתי בו אליו תשמעון. ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד. ויגש ישוע ויגע בם ויאמר קומו ואל תיראו. וישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו. וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים. וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה. ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל. אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו בו כרצונם וכן גם בן האדם יענה על ידם. אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם. ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו. ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים. ואביא אתו אל תלמידיך ולא יכלו לרפא לו. ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה. ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא. ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו. ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כגרגר החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם. אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום. ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים. ויהרגהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד. ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל. ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכס ומס מאת בניהם או מאת הזרים. ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים המה. אך למען לא

נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך.

18 בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים. ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם. ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל מלכות השמים. לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים. וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל. וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וטבע במצולות ים. אוי לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול. ואם תכשילך ידך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לך שתי ידים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם. ואם עינך תכשליך נקר אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך אל אש גיהנם. ראו פן תבזו אחד שקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשמים. כי בא בן האדם להושיע את האבד. מה דעתכם כי יהיו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזב את התשעים ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה. והיה כאשר ימצאהו אמן אמר אני לכם כי ישמח עליו יותר מעל התשעים ותשעה אשר לא תעו. כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים כי יאבד אחד מן הקטנים האלה. וכי יחטא לך אחיך לך והוכחת אותו בינך ובינו לבדו ואם ישמע אליך קנית לך אחיך. ואם לא ישמע קח עמך עוד אחד או שנים למען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר. ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע גם אל הקהל והיה לך כגוי וכמוכס. אמן אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתירו על הארץ מתר יהיה בשמים. ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יועצו יחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים. כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם. ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי אחי וסלחתי לו העד שבע פעמים. ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע. על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו. וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו עשרת אלפים ככרי כסף. ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם. ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך. ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ויפטרהו וישמט לו את החוב.

ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חיב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקהו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי. ויפל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל. והוא מאן וילך וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו. וחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו ויגידו לאדניהם את כל אשר נעשה. ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר בקשת ממני. הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך. ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו. ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לבבכם את חטאתם.

19 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן. וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם. ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר. ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם. ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד. אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם. ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה. ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה. ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הגרושה נאף הוא. ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה. ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין. יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל. אז יביאו אליו ילדים למען ישים עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו בם התלמידים. והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל תמנעום מבוא אלי כי לאלה מלכות השמים. וישם את ידיו עליהם ויעבר משם. והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר אעשנו לקנות חיי עולמים. ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצות. ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר. כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך. ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי עוד. ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלם ולך אחרי. ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים. ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל

מלכות השמים. ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב המחט מבא
עשיר אל מלכות האלהים. והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי
אפוא יוכל להושע. ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל
מהאלהים לא יפלא כל דבר. ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל
ונלך אחריך מה יהיה לנו. ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם אתם ההלכים
אחרי בהתחדש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם
על שנים עשר כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל. וכל איש אשר עזב
את בתיו ואת אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת
שדותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחיי עולמים יירש. ואולם רבים מן
הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים.

20 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר
פעלים לכרמו. והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו. ויצא
בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק. ויאמר להם לכו גם אתם
אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו. ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש
כדבר הזה. ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה
אתם עמדים פה בטלים כל היום. ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר
אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם. ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל
פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה
בראשונים. ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד.
ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד.
ויהי בקחתם וילונו על בעל הבית לאמר. אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה
אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו. ויען ויאמר אל
אחד מהם רעי לא עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי. קח את שלך ולך ואני
רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך. הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע
עינך על אשר טוב אנכי. ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים
כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים. ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו
את שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך. הננו עלים ירושלימה ובן האדם
ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעהו למות. ומסרו אותו לגוים להתל בו
ולהכות אותו בשוטים ולצלב אותו וביום השלישי קום יקום. אז נגשה אליו אם
בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש ממנו דבר. ויאמר אליה מה בקשתך
ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך
במלכותך. ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את
הכוס אשר אני עתיד לשתותו והטבל בטבילה אשר אני נבטל בה ויאמרו אליו

נוכל. ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי. ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים. וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם. ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהי לכם למשרת. והחפץ להיות בכם לראש יהי לכם עבד. כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים. ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב. והנה שני עורים ישבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד. ויגער בם העם להשתיקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד. ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם. ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו. ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו אחריו.

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פגי בהר הזיתים וישלח ישוע שנים מן התלמידים. ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר עמה התירו אתם והביאו אלי. וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם. וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר. אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות. וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע. ויביאו את האתון ואת העיר וישימו עליהם את בגדיהם וירכיבהו עליהם. ורב ההמון פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים וישטחום על הדרך. והמון העם ההלכים לפניו ואחריו קראו לאמר הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא במרומים. ויהי בבאו ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה. ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל. ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים. ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אתו למערת פריצים. ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם. ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרים הושע נא לבן דוד ויחר להם. ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז. ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילן שם. ובבקר שב אל העיר והוא רעב. וירא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם. ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה

התאנה פתאם. ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה. וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחהו. ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת. ויען יושע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תגידו אתו לי גם אני אגיד לכם באי זו רשות אני עשה אלה. טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם לאמר. אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן לנביא. ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה. אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר בני לך היום ועבד בכרמי. ויען ויאמר אינני אבא ואחרי כן נחם וילך. ויגש אל השני וידבר כזאת גם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הלך. מי משניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל מלכות האלהים. כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראיתם ולא שבתם אחרי כן להאמין לו. משל אחר שמעו איש בעל בית היה ויטע האיש כרם ויעש גדר סביב לו ויחצב יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרחוק. ויהי בהגיע עת האסיף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פריו. ויחזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרגו ואת זה סקלו. ויוסף שלח עבדים אחרים רבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם. ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יגורו. ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא היורש לכו ונהרגהו ונאחזה בנחלתו. ויחזיקו בו וידחפוהו אל מחוץ לכרם ויהרגו אתו. והנה כבוא בעל הכרם מה יעשה לכרמים ההם. ויאמרו אליו ירע לרעים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו. ויאמר ישוע אליהם הכי קרא לא קראתם בכתובים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. על כן אני אמר לכם כי תקח מכם מלכות האלהים ותנתן לגוי אשר יעשה את פריה. והנפל על האבן ההיא ישבר ואשר תפל עליו תשחקהו. ויהי כשמע הכהנים הגדולים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר. ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבהו.

22 ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם לאמר. דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו. וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה

ולא אבו לבוא. ויסף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה. והם לא שתו לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו. והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בם ויהרגום. ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש. אז אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראוים לה. לכן לכו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אתו אל החתנה. ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלא בית החתנה מסבים. ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה. ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם. ויאמר המלך למשרתים אסרו ידיו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים. כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים. וילכו הפרושים ויתיעצו איך יכשילהו בדבר.
וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסיים לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר פני אדם. לכן הגידה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא. וישוע ידע את רשעתם ויאמר החנפים מה תנסוני. הראוני את מטבע המס ויביאו לו דינר.
ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו. ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים.
וכשמעם את זאת תמהו ויעזבהו וילכו להם. ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אתו לאמר. רבי הן משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו. ואתנו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו. וכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה. ואחרי כלם מתה גם האשה. ועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה. ויען ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים. כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו. ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמר. אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים. וישמע המון העם וישתוממו על תורתו. והפרושים כשמעם כי סכר פי הצדוקים ויועדו יחדו. ואחד מהם מבין בתורה שאל אתו לנסותו לאמר. רבי אי זו מצוה גדולה היא בתורה. ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך. זאת היא המצוה הגדולה והראשונה. והשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך. בשתי המצות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים. ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר. מה

דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד. ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו. נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך. ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו. ולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו.

23 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר. על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים. לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים. כי אסרים משאת כבדים ועמסים על שכם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם. ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציציותיהם. ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות. ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי. אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם. ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים. גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח. והגדול בכם יהי לכם למשרת. כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם. אך אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים הן אתם לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא. אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקחו. אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען גיר גר אחד וכי יתגיר תעשו אותו לבן גיהנם כפלים יותר מכם. אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה והנשבע בזהב ההיכל יאשם. אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או ההיכל המקדש את הזהב. ואמרתם הנשבע במזבח אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם. אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן. לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו. והנשבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו. והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ובישב עליו. אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת הכמן ותניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה. מנהלים עורים המסננים את היתוש ובלעים את הגמל. אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מטהרים אתם פני הכוס והקערה מחוץ ותוכן מלא גזל ופריצות. פרוש עור טהר בראשונה את תוך הכוס למען תטהר גם מחוץ. אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי דמים אתם לקברים המסידים הנראים נאים מחוץ ותוכם מלא עצמות מתים וכל טמאה.

ככה גם אתם מחוץ נראים כצדיקים אל בני אדם ותוככם מלא חנפה ואון. אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותיפו את מצבות קברות הצדיקים. ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היתה ידנו עמהם לשפך דם הנביאים. ובכן תעידו על נפשכם כי בנים אתם לרוצחי הנביאים. אף אתם מלאו סאת אבותיכם. נחשים אתם ילדי הצפעונים איכה תמלטו מדין גיהנם. לכן הנני שלח לכם נביאים וחכמים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תכו בשוטים בבתי כנסיותיכם ותרדפום מעיר לעיר. למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו בין ההיכל ולמזבח. אמן אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה. ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך כתרנגלת המקבצת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם. הנה ביתכם יעזב לכם שמם. כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה.

24 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש. ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאר פה אבן על אבן אשר לא תתפרק. וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם. ויען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש. כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים. ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין הקץ. כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה. וכל אלה רק ראשית החבלים. אז ימסרו אתכם לעני והמיתו אתכם והייתם שנואים לכל הגוים למען שמי. ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו. ונביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים. ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת רבים. והמחכה עד עת קץ הוא יושע. ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל הגוים ואחר יבוא הקץ. לכן כאשר תראו שקוץ משמם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא יבין. אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים. ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו. ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלבושו. ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם. אך התפללו אשר מנוסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת. כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמוה לא תהיה עוד. ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים ההם. וכי יאמר אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנו שם אל תאמינו. כי יקומו משיחי שקר ונביאי

שקר ויתנו אתות גדלות ומופתים למען התעות אף את הבחירים אם יוכלו. הנה מראש הגדתי לכם. לכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו. כי כברק היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם. כי באשר החלל שם יקבצו הנשרים. ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו. אז אות בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בגבורה וכבוד רב. וישלח את מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה השמים ועד קצה השמים. למדו נא את משל התאנה כאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם כי קרוב הקיץ. כן גם אתם בראותכם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח. אמן אמר אני לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה. השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון. אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אתה גם לא מלאכי השמים בלתי אבי לבדו. וכימי נח כן יהיה גם בואו של בן האדם. כי כאשר בימי המבול היו אכלים ושתים נשאים נשים ונתנים אתן לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה. ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה גם בואו של בן האדם. אז יהיו שנים בשדה אחד יאסף ואחד יעזב. שתים טוחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב. לכן שקדו כי אינכם יודעים באי זו שעה יבא אדניכם. ואת זאת הבינו אשר לו ידע בעל הבית באי זו אשמורה יבא הגנב כי עתה שקד ולא הניח לחתר את ביתו. לכן היו נכונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם. מי הוא אפוא העבד הנאמן והנבון אשר הפקידו אדניו על בני ביתו לתת להם את אכלם בעתו. אשרי העבד אשר אדניו בבואו ימצאהו עשה כן. אמן אמר אני לכם כי יפקידהו על כל אשר לו. ואם העבד הרע יאמר בלבו בשש אדני לבוא. ויחל להכות את חבריו ואכל ושתה עם הסובאים. בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע. וישסף אתו וישים את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק השנים.

25 אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן. חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות. הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן. והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן. וכאשר בשש החתן לבוא ותנמנה כלן ותרדמנה. ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו. אז התעוררו כל העלמות ההן ותיטבנה את נרותיהן. ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמנכן כי יכבו נרותינו. ותעניננה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לכן. ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת.

ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח לנו. ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן. לכן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם. כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו. ויתן לזה חמש ככרים ולזה שתים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם. וילך האיש הלקח חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרות. וכן הלקח שתים גם הוא הרויח שתים אחרות. אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדניו. ואחרי ימים רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון עמהם. ויגש הלקח חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות הרוחתי בהן. ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך. ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחתי בהן. ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב והנאמן במזער נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך. ויגש גם הלקח את הככר האחת ויאמר אדני ידעתיך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פזרת. ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך. ויען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתי וכנס מאשר לא פזרתי. לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרבית. על כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים. כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו. ואת עבד הבליעל השליכו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים. והיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו וישב על כסא כבודו. ונאספו לפניו כל הגוים והפריד בינותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים. והציב את הכבשים לימינו ואת העתודים לשמאלו. אז יאמר המלך אל הנצבים לימינו באו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם למן הוסד העולם. כי רעב הייתי ותאכילני צמא הייתי ותשקוני גר הייתי ותאספוני. ערום ותכסוני חולה ותבקרוני במשמר הייתי ותבאו אלי. וענו הצדיקים ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותך. ומתי ראינוך גר ונאספך או ערם ונכסך. ומתי ראינוך חולה או במשמר ונבא אליך. והמלך יענה ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה שעשיתם לאחד מאחי הצעירים האלה לי עשיתם. ואז יאמר גם אל הנצבים לשמאלו לכו מעלי אתם הארורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו. כי רעב הייתי ולא האכלתם אותי צמא הייתי ולא השקיתם אותי. גר הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם אותי חולה ובמשמר ולא בקרתם אותי. וענו גם הם ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או גר או ערום או

חולה או במשמר ולא שרתנוך. אז יענה אתם לאמר אמן אמר אני לכם מה שלא עשיתם לאחד מן הצעירים האלה גם לי לא עשיתם. וילכו אלה למעצבת עולם והצדיקים לחיי עולם.

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו. אתם ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב. ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא. ויועצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו. ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם. ויהי בהיות ישוע בית היני בבית שמעון המצרע. ותקרב אליו אשה ובידה פך שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהסבו על השלחן. ויראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה האבוד הזה. כי השמן הזה היה ראוי להמכר במחיר רב ולתתו לעניים. וידע ישוע ויאמר אליהם למה תוגו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמדי. כי עניים תמיד עמכם ואנכי אינני אתכם תמיד. כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחנט אותי עשתה זאת. אמן אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת בכל העולם גם את אשר היא עשתה יספר לזכרון לה. וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים. ויאמר מה תתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף. ומן העת ההיא בקש תאנה למסר אותו. ויהי בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין לך לאכל את הפסח. ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה היא ובביתך אעשה את הפסח עם תלמידי. ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את הפסח. ויהי בערב ויסב עם שנים העשר. ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני. ויתעצבו מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני. ויען ויאמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערה הוא ימסרני. הן בן האדם הלוך ילך לו ככתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד. ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה אמרת. ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא גופי. ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם. כי זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים. ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא אשתה מתנובת הגפן הזאת עד היום ההוא אשר אשתה אתה עמכם חדשה במלכות אבי. ויהי אחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים. אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן. ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה. ויען פטרוס ויאמר לו גם כי יכשלו בך כלם אני לעולם לא אכשל. ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי בלילה הזה בטרם יקרא

התרנגול תכחש בי שלש פעמים. ויאמר אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כל התלמידים. אחרי כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך שמה והתפללתי. ויקח אתו את פטרוס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמוג. ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו עמי. וילך מעט האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמר אבי אם יוכל להיות תעבר נא מעלי הכוס הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך. ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס הנה לא היה ביכלתכם לשקד עמי שעה אחת. שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר הוא רפה. ויוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר ממני מבלי שתותי אתה יהי כרצונך. ויבא וימצאם גם בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות. ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישית באמרו עוד הפעם כדבר הזה. ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נומו מעתה ונוחו הנה השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאים. קומו ונלכה הנה הלך וקרב המסר אותי. עודנו מדבר והנה בא יהודה אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים וזקני העם. והמסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקהו זה הוא תפשוהו. ומיד נגש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק לו. ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אתו. והנה אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו. ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחזי חרב בחרב יאבדו. או היחשב לבך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים. ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה. בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לתפשני ויום יום הייתי ישב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם בי. וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים כלם וינוסו. והאנשים אשר תפשו את ישוע הוליכהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקהלו שם הסופרים והזקנים. ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר. והכהנים הגדולים והסופרים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו. ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר. ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים. ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האינך משיב דבר על אשר ענו בך אלה. וישוע החריש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משביעך אני באלהים חיים שתאמר לנו אם אתה הוא המשיח בן האלהים. ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם

ישב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים. ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר הוא גדף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את גדופו. מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא. וירקו בפניו ויכהו באגרוף ואחרים הכהו על הלחי. ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכה אותך. ופטרוס ישב מחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה היית עם ישוע הגלילי. ויכחש בפני כלם לאמר לא ידעתי מה את אמרת. ויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר שם גם זה היה עם ישוע הנצרי. ויוסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתי את האיש. וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אל פטרוס אמת כי גם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך. ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש ומיד קרא התרנגול. ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים ויצא החוצה וימרר בבכי.

27 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו. ויאסרו אתו ויוליכהו משם וימסרהו אל פונטיוס פילטוס ההגמון. וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר. חטאתי כי דם נקי הסגרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה. וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן וילך ויחנק. ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מחיר דמים הוא. ויתיעצו ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הגרים. על כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה. אז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל. ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוני יהוה. וישוע העמד לפני ההגמון וישאלהו ההגמון לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת. וידברו עליו שטנה הכהנים הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר. ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים בך. ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון עד מאד. ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג אסיר אחד את אשר יחפצו. ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא. ויהי כאשר נקהלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח. כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אתו. ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניתי הרבה היום בחלום. והכהנים הגדולים והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע. ויען ההגמון ויאמר אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם ויאמרו את בר אבא. ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב. ויאמר ההגמון מה אפוא

הרעה אשר עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב. ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו. ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו. אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב. ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד. ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני. וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים. וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו. ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישהו את בגדיו ויוליכהו לצלב. ויהי בצאתם וימצאו איש קוריני ושמו שמעון ויאנסו אתו לשאת לו את צלבו. ויבאו אל המקום הנקרא גלגלתא הוא מקום גלגלת. ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה לשתות. ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל. וישבו שמה וישמרו אותו. וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים. ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו. והעברים גדפו אותו ויניעו את ראשם. ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב. וכן הלעיגו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר. את אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו. בטח באלהים עתה יפלטהו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני. וגם הפריצים הנצלבים אתו חרפהו כדברים האלה. ומשעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית. וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלי אלי למה שבקתני ותרגומו אלי אלי למה עזבתני. ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם את זאת לאמר אל אליהו הוא קורא. וימהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אתו חמץ וישימהו על קנה וישקהו. ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו. וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ותצא רוחו. והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו. והקברים נפתחו ורבים מגופות הקדושים ישני אדמת עפר נעורו. ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים. ושר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן אלהים. ותהיינה שם נשים רבות הראות מרחוק אשר הלכו אחרי ישוע מן הגליל לשרתו. ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבדי. ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא היה מתלמידי ישוע. ויגש אל פילטוס לשאל את גוית ישוע ויצו פליטוס

כי תנתן לו. ויקח יוסף את הגויה ויכרך אותה בסדין טהור. וישימה בקבר החדש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן גדולה על פתח הקבר וילך לו. ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישבות שם ממול הקבר. ויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו הכהנים הגדולים והפרושים אל פילטוס. ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצה שלשת ימים קום אקום. לכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבאו תלמידיו בלילה וגנבהו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה. ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם. וילכו ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר.

28 ואחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר. והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה. ויהי מראהו כברק ולבושו לבן כשלג. ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים. ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן ידעתי כי את ישוע הנצלב אתן מבקשות. איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום אשר שכב שם האדון. ומהרתן ללכת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראהו הנה אמרתי לכן. ותמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותרצנה להגיד לתלמידיו. הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו. ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני. ויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי הכהנים את כל הנעשה. ויקהלו עם הזקנים ויתיעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר. אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו בהיותנו ישנים. ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסהו והייתם בלי פחד. ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה. ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע. ויהי כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם. ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטן בשמים ובארץ. לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש. ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן.

1 ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלהים. ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי
לפניך ופנה דרכך לפניך. קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו. ויהי
יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים. ותצא אליו כל
ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתודים את חטאתם.
ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו ואכל חגבים ודבש היער. ויקרא
לאמר בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך נעליו.
אנכי טבלתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקדש. ויהי בימים ההם ויבא
ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידי יוחנן בירדן. ויהי אך עלה עלה מן המים
וירא את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדת עליו. ויהי קול מן השמים אתה בני
ידידי אשר רצתה נפשי בו. ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה. ויהי שם במדבר
ארבעים יום והשטן נסהו ויהי עם החיות והמלאכים שרתוהו. ואחרי אשר הסגר
יוחנן בא ישוע הגלילה ויקרא את בשורת מלכות האלהים לאמר. מלאה העת
והגיעה מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה. ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל
וירא את שמעון ואת אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דיגים היו. ויאמר
אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים. ויעזבו מהר את מכמרתיהם
וילכו אחריו. ויהי כעברו מעט משם וירא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם
המה באניה מתקנים את המכמרות. ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי
אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו. ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא
בשבת לבית הכנסת וילמד. וישתוממו על תורתו כי היה מלמדם כבעל גבורה
ולא כספרים. ואיש היה בבית כנסתם אשר רוח טמאה בו ויצעק לאמר. אהה
מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלהים. ויגער בו
ישוע לאמר האלם וצא ממנו. ויסחבהו רוח הטמאה ויצעק בקול גדול ויצא
ממנו. ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה
החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בגבורה הוא מצוה והנה שמעות לו. ויצא
שמעו מהר בכל מקמות ארץ הגליל. ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו
ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב ויוחנן עמם. וחמות שמעון שכבה אחוזת
הקדחת וימהרו לדבר אליו עליה. ויגש ויאחז בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת
פתאם ותשרת אותם. ויהי בערב כבוא השמש ויביאו אליו את כל החולים ואת
אחוזי השדים. וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית. וירפא רבים אשר היו חולים
חליים שונים ויגרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעהו. וישכם
ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם. וירדפו אחריו שמעון
והאנשים אשר אתו. וימצאהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים אותך. ויאמר
אליהם נעברה מזה אל ערי הפרזות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור זאת

יצאתי. ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל הגליל ויגרש את השדים. ויבוא אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני. וירחם עליו וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר. עודנו מדבר והצרעת סרה ממנו ויטהר. ויגער בו וימהר להוציאו החוצה. ויאמר אליו ראה אל תספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן והקרב על טהרתך את אשר צוה משה לעדות להם. אך הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר בגלוי כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקמות חרבה ויבאו אליו מכל עבריו.

2 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית. ויאספו רבים מהרה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר. ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים וישאהו בארבעה. ולא יכלו לגשת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה ויורידו את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים. ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני נסלחו לך חטאתיך. ויהיו מן הסופרים ישבים שם וחשבים בלבם לאמר. מה ידבר זה גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו. וידע ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבבם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה בלבבכם. מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא את משכבך והתהלך. אך למען תדעון כי לבן האדם יש השלטן לסלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים. לך אני אמר קום שא את משכבך ולך אל ביתך. ויקם פתאם וישא את משכבו ויצא לעיני כלם עד כי השתממו כלם וישבחו את האלהים לאמר מעולם לא ראינו כזאת. וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם. ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריו. ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו ההלכים אחריו. והסופרים והפרושים ראו אתו אכל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו למה זה עם החטאים והמוכסים אכל רבכם. וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה. ותלמידי יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדוע תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים. ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה לצום בעוד החתן עמהם כל ימי היות החתן עמהם לא יוכלו לצום. הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו בימים ההם. אין תפר מטלית בגד חדש על שמלה בלה כי אז ינתק מלויו החדש מן הבלה ותרע הקריעה. ואין נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז יבקע היין את הנאדות והיין ישפך

והנאדות יאבדו אבל בנאדות חדשים ינתן היין החדש. ויהי כעברו בשבת בין
הקמה ויחלו תלמידיו לקטף מלילת בלכתם. ויאמרו אליו הפרושים ראה מה
המה עשים בשבת דבר אשר לא יעשה. ויאמר אליהם הכי לא קראתם את
אשר עשה דוד בהיתו חסר ורעב הוא ואשר היו אתו. כי בא אל בית אלהים
בימי אביתר הכהן הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר לא נכון לאכלה כי אם
לכהנים ויתן גם לאנשים אשר אתו. ויאמר אליהם השבת נעשה בעבור האדם
ולא האדם בעבור השבת. לכן בן האדם אדון הוא גם לשבת.

3 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה. ויתבוננו בו אם ירפאהו
בשבת למען ימצאו עליו שטנה. ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד
בתוך. ויאמר אליהם הנכון בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה
ויחרישו. ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על טמטום לבבם ויאמר אל האיש
פשט את ידך ויפשט ידו ותרפא ותשב כאחרת. והפרושים יצאו מהרה ויתיעצו
עליו עם ההורדוסיים לאבדו. וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו
אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה. ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן
ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו. ויאמר
אל תלמידיו כי יכינו לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו. כי רפא לרבים
עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע בו. והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו
לפניו ותצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים. ויגער בהן מאד אשר לא תגלינה
אותו. ויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו. וישם שנים עשר
איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא. והיה להם השלטן לרפא את
התחלאים ולגרש את השדים. ויכנה את שמעון בשם פטרוס. ואת יעקב בן
זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני רגוש הוא בני רעם. ואת אנדרי
ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי
ואת שמעון הקני. ואת יהודה איש קריות אשר גם מסרו. ויבאו הביתה וישב
המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכל לחם. וישמעו קרוביו ויצאו
להחזיק בו כי אמרו יצא מדעתו. והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל
זבוב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מגרש את השדים. ויקרא אותם אליו
וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן לגרש השטן. ואם נחלקה ממלכה
על עצמה לא תוכל לעמד הממלכה ההיא. ובית אם נחלק על עצמו לא יוכל
לעמד הבית ההוא. ואם השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמד כי בא
קצו. אין איש אשר יכל לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה
את הגבור ואחר ישסה את ביתו. אמן אמר אני לכם כי כל החטאים יסלחו לבני
אדם וכל הגדופים אשר יגדפו. אך המגדף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם

כי יאשם בעונו לנצח. כי המה אמרו רוח טמאה בו. ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו. והמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמך ואחיך בחוץ מבקשים אותך. ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי. ויבט סביב אל הישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי. כי כל אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי.

4 וישב אל הים ויחל ללמד ויקהלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל העם עומד על חוף הים ביבשה. וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם. שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע. ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלהו. ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה. ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי אין לו שרש. ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו ולא נתן פרי. ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש זה שלשים שערים וזה ששים וזה מאה. ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע. ויהי בהיותו לבדו וישאלוהו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל. ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלהים ואשר בחוץ להם הכל במשלים. למען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמוע ולא יבינו פן ישובו ונסלח לחטאתם. ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם. הזרע הוא זרע את הדבר. ואלה הם הנזרעים על יד הדרך אשר יזרע בם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרוע בלבבם. וכן הנזרעים על מקמות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמחה יקחהו. אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהרה יכשלו. והאחרים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר. ודאגות העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו. ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אתו ועשים פרי לשלשים שערים ולששים ולמאה. ויאמר אליהם הכי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעלהו על המנורה. כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לגלוי. כל אשר אזנים לו לשמע ישמע. ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם השמעים. כי מי שיש לו נתון ינתן לו ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו. ויאמר מלכות האלהים היא כאשר ישליך איש זרע על האדמה. וישן וקם לילה ויום והזרע יצמח וגדל והוא לא ידע. כי הארץ מאליה מוציאה פריה את הדשא ראשונה ואחריו את השבלת ואחרי כן את החטה המלאה בשבלת. וכאשר גמל הפרי ימהר לשלח את המגל כי בשל

הקציר. ויאמר אל מה נדמה את מלכות האלהים ובאי זה משל נמשילנה.
כגרגר של חרדל אשר יזרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ.
ואחרי הזרעו יעלה ויגדל על כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכלו עוף
השמים לקנן בצלו. ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו
לשמע. ובבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יבאר להם
את הכל. ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נעברה העבר. ויעזבו את המון
העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה וגם אניות אחרות הלכו עמו. ותקם רוח
סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה. והוא ישן
על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האינך דאג לנו כי נאבד.
ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה. ויאמר
אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה. וייראו יראה גדולה ויאמרו
איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו.

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדרים. והוא יצא מן האניה והנה איש בא
לקראתו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו. ומושבו בקברים וגם בעבתים לא
יכל איש לאסרו. כי פעמים הרבה אסרוהו בכבלים ובעבתים וינתק את
העבתים וישבר את הכבלים ואין איש יכל לכבשו. ותמיד לילה ויומם היה
בהרים ובקברים צעק ופצע את עצמו באבנים. ויהי כראותו את ישוע מרחוק
וירץ וישתחו לו. ויצעק בקול גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים
אני משביעך אשר לא תענני. כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה.
וישאל אתו מה שמך ויען ויאמר לגיון שמי כי רבים אנחנו. ויתחנן אליו מאד
לבלתי שלחם אל מחוץ לארץ. ועדר חזירים רבים היה שם במרעה ההרים.
ויתחננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבאה אל תוכם. וינח להם
ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים כאלפים
במספר ויטבעו בים. וינוסו רעי החזירים ויגידו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות
מה נהיתה. ויבאו אל ישוע ויראו את אחוז השדים אשר הלגיון בו והוא יושב
מלבש וטוב שכל וייראו. ויספרו להם הראים את אשר נעשה לאחוז השדים
ואת דבר החזירים. ויחלו להתחנן לו לסור מגבוליהם. ויהי ברדתו אל האניה
התחנן אליו האיש אשר היה אחוז שדים לתתו לשבת עמו. ולא הניח לו כי אם
אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והגד להם את הגדלות אשר עשה לך
יהוה ויחנך. וילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את הגדלות אשר עשה לו ישוע
ויתמהו כלם. וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקהל אליו המון רב והוא
על שפת הים. והנה בא אחד מראשי הכנסת ושמו יאיר וירא אתו ויפל לרגליו.
ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלתה עד למות אנא בוא נא ושים ידיך

עליה למען תרפא ותחיה. וילך אתו וילכו אחריו המון רב וידחקהו. ואשה היתה זבת דם שתים עשרה שנה. והיא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא להועיל ויהי חליה חזק מאד. ויהי כשמעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בבגדו. כי אמרה רק אם אגע בבגדיו אושע. וייבש מקור דמיה פתאם ותבן בבשרה כי נרפא נגעה. וברגע ידע ישוע בנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבגדי. ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע בי. ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת. ותירא האשה ותחרד כי ידעה את אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו ותגד לו את האמת כלה. ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום וחיית מנגעך. עודנו מדבר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתך מתה למה תטריח עוד את המורה. וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמינה. ולא הניח לאיש ללכת אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן אחי יעקב. ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכים והמיללים הרבה. ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא. וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה. ויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא. ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בת שתים עשרה שנה וישמו שמה גדולה. ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול.

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו. וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו. הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול. ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובביתו. ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם. ויתמה על חסרון אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד. ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה. ויצו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא נחשת בחגורה. רק להיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו. ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם. וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר כפות רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל ביום הדין מן העיר ההיא. ויצאו ויקראו לשוב בתשובה. ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום. וישמע עליו המלך

הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן הטובל קם מן המתים ועל כן פעלות בו הגבורות. ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחד הנביאים. וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים. כי הוא הורודס שלח לתפש את יוחנן ויאסרהו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פילפוס אחיו כי אתה לקח לו לאשה. יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך. ותשטם אותו הורודיה ותבקש המיתו ולא יכלה. כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויגן בעדו והרבה עשה בשמעו אליו ויאהב לשמע אתו. ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הלדת אתו עשה משתה לגדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגליל. ותבא בת הורודיה ותרקד ותיטב בעיני הורדוס ובעיני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממני את אשר תחפצי ואתן לך. וישבע לה לאמר כל אשר תשאלי ממני אתן לך עד חצי מלכותי. ותצא ותאמר לאמה מה אשאל ותאמר את ראש יוחנן המטביל. ותמהר מאד לבוא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תתן לי עתה בקערה את ראש יוחנן המטביל. ויתעצב המלך מאד אך בעבור השבועה והמסבים עמו לא רצה להשיב פניה. ומיד שלח המלך אחד הטבחים ויצוהו להביא את ראשו. וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאהו בקערה ויתנהו לנערה והנערה נתנה אתו אל אמה. וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גויתו וישימוה בקבר. ויקהלו השליחים אל ישוע ויגידו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו. ויאמר אליהם באו אתם לבדד אל מקום חרבה ונוחו מעט כי רבים היו הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול. וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבדד. וההמון ראה אותם יצאים ויכירהו רבים וירוצו שמה ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו. ויצא וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה. ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב והיום רד מאד. שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה לאכל. ויען ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם לאכלה. ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דגים. ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה לבדה על ירק הדשא. וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים. ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם. ויאכלו כלם וישבעו. וישאו מן הפתותים מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדגים. והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפי איש. ואחרי כן האיץ בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם. ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה

להתפלל. ויהי ערב והאניה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה. וירא אותם מתעמלים בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מתהלך על פני הים ויואל לעבור לפניהם. והם בראתם אתו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו. כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו. וירד אליהם אל האניה והרוח שככה וישתוממו עוד יותר בלבבם ויתמהו. כי לא השכילו בדבר ככרות הלחם מפני טמטום לבבם. ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היבשה. ויהי כצאתם מן האניה אז הכירהו. וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם הוא. ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו לו כי יגעו רק בציצת בגדו והיה כל אשר נגעו ונושעו.

7 ויקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר באו מירושלים. ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בטמאת ידיהם בלא נטילה ויוכיחו אתם. כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצו את ידיהם עד הפרק באחזם בקבלת הזקנים. ואת אשר מן השוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילת כסות וכדים ויורות ומטות. וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידיך אינם נהגים על פי קבלת הזקנים כי אכלים לחם בלא נטבילת ידים. ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם החנפים ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני. ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים. כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים. ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם. כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת. ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה נהנה לי. ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו. ותפרו את דבר האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים. ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו. אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לטמא אותו בבאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם. כל אשר אזנים לו לשמע ישמע. ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל. ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא את תוך האדם מחוצה לו לא יטמאנו. כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא למוצאות להבר כל אכל. ויאמר היצא מן האדם הוא מטמא את האדם. כי מתוך לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף וזנה ורצוח וגנוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וזוללות

וצרות עין וגדוף וזדון וסכלות. כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אתו. ויקם משם וילך לו אל גבולות צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכל להסתר. כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בבתה הקטנה שמעה את שמעו ותבא ותפל לרגליו. והאשה יונית וארץ מולדתה כנען אשר לסוריא ותבקש ממנו לגרש אר השד מבתה. ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים. ותען ותאמר אליו כן אדני אבל גם צעירי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפרורי לחם הבנים. ויאמר אליה בגלל דברך זה לכי לך יצא השד מבתך. ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמטה והשד יצא ממנה. וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל ים הגליל בתוך גבול עשר הערים. ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידו. ויקח אתו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו וירק ויגע על לשנו. ויבט השמימה ויאנח ויאמר אליו אפתח ופרושו הפתח. וברגע נפתחו אזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה. ויזהר אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהירם כן ירבו להכריז. וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעים גם האלמים למדברים.

8 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם. נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם לחם לאכל. והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק. ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה פה במדבר לחם. וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע. ויצו את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם. ויהי להם מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם גם את אלה. ויאכלו וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעת דודים. והאכלים היו כארבעת אלפי איש וישלחם. אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא אל גלילות דלמונתא. ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אתו וישאלו מעמו אות מן השמים והם מנסים אתו. ויאנח ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה. ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים. וישכחו לקחת אתם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם ככר לחם אחת. ויזהר אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס. ויחשבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו. וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא תבינו ולבכם עודנו מטמטם. עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו. כאשר פרסתי את

חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש כמה סלים מלאי פתותים נשאתם
ויאמרו אליו שנים עשר. ובשבע לארבעת אלפי איש כמה דודים מלאי פתותים
נשאתם ויאמרו אליו שבעה. ויאמר אליהם איך לא תבינו. ויבא אל בית צידה
ויביאו אליו איש עור ויתחננו לו לגעת בו. ויאחז ביד העור ויוליכהו אל מחוץ
לכפר וירק בעיניו וישם את ידיו עליו וישאלהו לאמר הראה אתה דבר. ויבט
ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים כאילנות אני ראה. ויוסף לשום את
ידיו על עיניו ותפקחנה עיניו וירפא וירא הכל היטב עד למרחוק. וישלחהו אל
ביתו לאמר אל תבא בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר. ויצא ישוע ותלמידיו
ללכת אל כפרי קיסרין של פילפוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם
מה אמרים עלי האנשים מי אני. ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו
ואחרים אמרים אחד מן הנביאים. וישאל אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי
אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח. ויצו אתם בגערה לבלתי דבר
עליו לאיש. ויחל ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הזקנים
והכהנים הגדולים והסופרים ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום. והוא בגלוי
דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו. ויפן אחריו ויבט את תלמידיו
ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לבך לדברי האלהים כי אם
לדברי האדם. ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי
יכחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי. כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו
תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני ולמען הבשורה הוא יושיענה.
כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו. או מה יתן איש פדיון
נפשו. כי כל איש אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף
הוא יהיה לחרפה לבן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים.

9 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות
עד כי יראו מלכות האלהים באה בגבורה. ואחרי ששת ימים לקח ישוע את
פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אתו לבדם וישתנה לעיניהם.
ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין
כמוהם. וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע. ויען פטרוס ויאמר אל
ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו
אחת. כי לא ידע מה ידבר כי היו נבהלים. ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן
קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו. והמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד
איש בלתי את ישוע לבדו אתם. וירדו מן ההר ויזהירם לבלתי הגיד לאיש את
אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים. וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו
לדעת מה היא התקומה מן המתים. וישאלהו לאמר מה זה אמרים הספרים כי

אליהו בוא יבוא בראשונה. ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי יענה הרבה וימאס. אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו. ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם. וכל העם כראותם אתו כן תמהו וירוצי אליו וישאלו לו לשלום. וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם. ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרבו. והיה בכל מקום אשר יאחזהו הוא מרצץ אתו וירד רירו וחרק את שניו ויבש גופו ואמר אל תלמידיך לגרשו ולא יכלו. ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אתו לפני. ויביאהו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצה ויתגולל ויורד רירו. וישאל את אביו כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מימי נעוריו. ופעמים רבות הפיל אתו גם באש גם במים להאבידו אך אם יכל תוכל רחם עלינו ועזרנו. ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יוכל המאמין. ויתן אבי הילד את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרון אמונתי. וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויגער ברוח הטמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוך צא ממנו ואל תסף לבוא בו עוד. ויצעק וירצץ אתו מאד ויצא ויהי כמת עד אשר אמרו רבים כי גוע. ויחזק ישוע בידו ויניעהו ויקם. ויהי כאשר בא הביתה וישאלהו תלמידיו בהיותם לבדם אתו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו. ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה ובצום. ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה להודע לאיש. כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני אדם ויהרגהו ואחרי אשר נהרג יקום ביום השלישי. והם לא הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו. ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרך. ויחרישו כי התעשקו בדרך מי הוא הגדול בהם. וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם. ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקהו ויאמר להם. כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל איננו מקבל אותי כי אם את אשר שלחני. ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך ואיננו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך אחרינו. ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה. כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו. כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו. וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך בים. ואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה. אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה. ואם רגלך

תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה. אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה. ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך לגיהנם. אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה. כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח. טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם.

10 ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם. ויגשו אליו הפרושים וישאלהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם מנסים אתו. ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה. ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח. ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת. אבל מראשית הבריאה זכר ונקבה עשה אתם אלהים. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו. והיו שניהם לבשר אחד ואם כן אפוא אינם עוד שנים כי אם בשר אחד. לכן את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם. ויהי בבית וישובו תלמידיו לשאל אתו על זאת. ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא עליה. ואשה כי תעזב אישה ולקחה איש אחר נאפת היא. ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם ויגערו התלמידים במביאיהם. וירא ישוע ויכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים. אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה. ויחבקם ויברכם בשומו את ידיו עליהם. ויהי בצאתו לדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה אעשה ואירש חיי עולם. ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים. הן ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תעשק כבד את אביך ואת אמך. ויען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתי נעורי. ויבט בו ישוע ויאהבהו ויאמר אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא שא את הצלב ולך אחרי. ויצר לו על הדבר הזה ויעצב וילך לו כי הון רב היה לו. ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים. ויבהלו התלמידים על דבריו ויסף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האלהים. נקל לגמל לעבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים. ויוסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל להושע. ויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר. ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך. ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או

את אחיותיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו למעני ולמען הבשורה. אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים ושדות ובעולם הבא חיי עולמים. ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים ראשונים. ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפניהם והמה נבהלים ויראים בלכתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יקרהו לאמר. הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים וירשיעהו למות וימסרו אתו לגוים. ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתהו וביום השלישי קום יקום. ויקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל ממך. ויאמר אליהם מה אויתם כי אעשה לכם. ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך. ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשתות את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה. ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו. אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם. ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן. ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם. ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת. והחפץ להיות בכם ראשון יהיה עבד לכל. כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים. ויבאו יריחו ויהי כצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עור ישב על יד הדרך לשאל נדבות. וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע חנני. ויגערו בו רבים להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני. ויעמד ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך. וישלך את שמלתו מעליו ויקם ויבא אל ישוע. ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה. ויאמר ישוע אליו לך לך אמונתך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחרי ישוע בדרך.

11 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פגי ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו. ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התירו והביאו. וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע ישלחנו הנה. וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו. ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר. ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע

ויניחו להם. ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בגדיהם וישב עליו. ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטחו על הדרך. וההלכים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה. ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים. ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה לערוב ויצא אל בית היני עם שנים העשר. ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב. וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים לבד כי לא היתה עת תאנים. ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו. ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים. ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש. וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אתו מערת פריאים. וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו. ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר. ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה. ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר ארותה יבשה. ויען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכם אמונת אלהים. כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו. על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם. וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם שבשמים אף הוא את פשעיכם. ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם. וישובו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים. ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה. ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה. טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם השיבוני. ויחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לו. או הנאמר מבני אדם וייראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת. ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה.

12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים. ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם. ויחזיקו בו ויכהו וישלחהו ריקם. ויסף לשלח

אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ומחקו ראשו וישלחהו נכלם. ויסף וישלח אחר וגם אתו הרגו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרגו. ויהי לו עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח גם אתו אליהם באחרנה לאמר מפני בני יגורו.
והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא היורש לכו ונהרגהו ולנו תהיה הירשה. ויחזיקו בו ויהרגו אותו וישליכהו אל מחוץ לכרם. ועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים. הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. ויבקשו לתפשו וייראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבהו וילכו להם. וישלחו אליו אנשים מן הפרושים ומן ההורדוסים ללכד אתו בדברו. ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לתת מס אל הקיסר אם לא נתן. והוא ידע את חנפתם ויאמר אליהם מה תנסוני הביאו אלי דינר ואראה. ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר. ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים ויתמהו עליו. ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תחיה למתים וישאלהו לאמר. רבי כתב לנו משה כי ימות אחי איש ועזב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו.
והנה שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע. ויקח אתה השני וימת ולא הניח זרע וכן גם השלישי. ויקחוה כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות כלם מתה גם האשה. ועתה בתחית המתים כשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה היתה לאשה. ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם תעים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים. כי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים. ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב. האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לתעות.
ואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלהו מה היא הראשנה לכל המצות. ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשנה. והשנית הדמה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה מאלה. ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו. ולאהבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות וזבחים. וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות

האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלה. ויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד. והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך. הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אתו. ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים. ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסבות הראש בסעודות. הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו. וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה. ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסר. ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר. כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל רכושה.

13 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים האלה. ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק. וישב על הר הזיתים ממול המקדש וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי והם אתו לבדם. אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת. ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש. כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים. ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ. כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש כה וכה והיה רעב ומהומה. אלה ראשית החבלים ואתם השמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם בבתי כנסיות ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם. והבשורה צריכה להקרא בראשנה לכל הגוים. וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יען לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש. ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אותם. והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע. וכי תראו את שקוץ משמם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום אשר לא לו הקורא יבין אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים. ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו. ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו. ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה. אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף. כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא נהיתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמוה

לא תהיה עוד. ולולי קצר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים אשר בחר בם קצר את הימים. ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו. כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אתות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם יוכלו. ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל. והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו. והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו. ואז יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד. ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים. למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עלה ידעתם כי קרוב הקיץ. כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח. אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה. השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון. אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב. ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת. והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד. לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת הגבר או בבקר. פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים. ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו.

14 ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשהו בערמה להמיתו. ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם. ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו. ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה. כי ראוי היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולתתו לעניים ויגערו בה. ויאמר ישוע הניחו לה למה תגיון נפשה מעשה טוב עשתה עמדי. כי העניים תמיד עמכם וכשתרצו תוכלו להיטיב להם ואנכי לא אהיה אתכם תמיד. את אשר היה לאל ידה עשתה קדמה למשוח את גופי לחנטו. אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם גם את אשר עשתה היא יספר לזכרון לה. ויהודה איש קריות אחד משנים העשר הלך אל ראשי הכהנים למסר אותו אליהם. והם כשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש תאנה למסרו. ויהי בראשון לחג המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין. וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ויפגע אתכם איש נשא צפחת המים לכו אחריו. ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכלה שם את הפסח עם תלמידי. והוא יראה אתכם

עליה גדולה מצעה ומוכנה ושם הכינו לנו. ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח. ויהי בערב ויבא עם שנים העשר. ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם אחד מכם האכל אתי ימסרני. ויחלו להתעצב ויאמרו אליו זה אחר זה הכי אני הוא. ויען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא הטבל עמי בקערה. הן בן האדם הלך ילך כאשר כתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא שלא נולד. ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא גופי. ויקח את הכוס ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם. ויאמר להם זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים. אמן אמר אני לכם שתה לא אשתה עוד מתנובת הגפן עד היום ההוא אשר אשתה אותה חדשה במלכות האלהים. ואחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים. ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן. ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הגלילה. ויאמר אליו פטרוס גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל. ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש בי שלש פעמים. והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כלם. ויבאו אל חצר גת שמני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל. ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשמים ולמוג. ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו. ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות תעבר נא מעליו השעה הזאת. ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה. ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת. שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר רפה. ויסף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה. וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו. ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאים. קומו ונלכה הנה המוסר אותי קרב. עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים. והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקהו זה הוא אותו תפשו והוליכהו אל ימלט. הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו. וישלחו בו את ידיהם ויתפשהו. ואחד מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו. ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני. ויום יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען ימלאו הכתובים. ויעזבו אותו כלם וינוסו. ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות

את ערותו ויאחזהו הנערים. והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם. ויוליכו את ישוע אל הכהן הגדול ויקהלו אתו כל הכהנים הגדולים והזקנים והסופרים. ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור. וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו. כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדיות לא היו שות. ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר. שמענו אתו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלשת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידי אדם. וגם בזאת עדותם לא שותה. ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האינך משיב דבר מה זה אלה ענים בך. והוא החריש ולא השיב דבר ויוסף עוד הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן המברך. ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים. ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים. שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשיעהו כלם כי חיב מיתה הוא. ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבהו בהכותם אותו על הלחי. ויהי בהיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול. ותרא את פטרוס כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי ישוע. ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא. ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנית. וכמעט אחרי כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמנם אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשונך כלשונם. ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם. והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך.

15 וישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויוליכהו משם וימסרהו אל פילטוס. וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת. וראשי הכהנים הרבו לשטנו. ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האינך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך. וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס. ובכל חג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקשו. ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד. וישא ההמון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם. ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים. כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים. וראשי הכהנים הסיתו את ההמון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא. ויסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא

חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים. ויוסיפו לצעק הצלב אותו. ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו. ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב. ויוליכהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויזעיקו את כל הגדוד. וילבישהו ארגמן וישרגו עטרת קצים ויעטרהו. ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים. ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו. ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוציאהו לצלב אותו. ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השדה ושמו שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את צלבו. ויביאהו אל מקום גלגלתא הוא מקום הגלגלת. ויתנו לו יין מזוג במר והוא לא קבל. ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם בהפילם עליהם גורל מה יקח איש איש. ותהי השעה השלישית ויצלבהו. ומכתב דבר אשמתו כתוב למעלה מלך היהודים. ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו. וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה. והעברים גדפו אותו ויניעו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים. הושע את עצמך ורדה מן הצלב. וכן לעגו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יוכל להושיע. המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין וגם הנצלבים אתו חרפוהו. ובהיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית. ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר פרושו אלי אלי למה עזבתני. ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אליהו הוא קורא. וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליהו להורידו. וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו. ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה. וירא שר המאה העמד לנגדו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלהים. וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי ושלמית. אשר גם הלכו אחריו ושרתהו בהיותו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים. ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת. ויבא יוסף הרמתי יועץ נכבד אשר היה מחכה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את גופת ישוע. ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הגוע כבר. וידע מפי שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף. והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר. ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את המקום אשר הושם שמה.

16 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגגדלית ומרים אם יעקב
ושלמית סמים לבוא ולסוך אתו בהם. ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל
הקבר כזרוח השמש. ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מעל
פתח הקבר. ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד. ותבאנה אל
תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה
ותשתוממנה. ויאמר אליהן אל תשתוממנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את
הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבהו בו. אך לכנה ואמרתן
אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר
לכם. ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעדה ותמהון ולא הגידו
דבר לאיש כי יראו. והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה
אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים. ותלך ותגד לאנשים אשר
היו עמו והם מתאבלים ובכים. וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה.
ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה.
והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו. ובאחרנה נראה לעשתי העשר
בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא האמינו לראים אתו
נעור מן המתים. ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל
הבריאה. המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם. ואלה האתות אשר
ילוו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו. נחשים ישאו
בידיהם ואם ישתו סם המות לא יזיקם על חולים ישימו את ידיהם וייטב להם.
ויהי אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין האלהים. והמה
יצאו ויקראו בכל המקמות והאדון עזרם ויחזק את הדבר באתות הבאות אחרי
דברם אמן.

1 אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו.
כאשר מסרום לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדבר.
חשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר
תאופילוס האדיר. למען תדע קשט האמרים אשר חנכת בם. כהן היה בימי
הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה
אלישבע. ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה
ובחקתיו. ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים. ויהי היום
ויכהן לפני אלהים בסדר משמרתו. וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר
קטרת ויבא אל היכל יהוה. וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת.
וירא אליו מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת. ויבהל זכריה בראותו אתו
ואימה נפלה עליו. ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריהו כי נשמעה תפלתך
ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן. והיה לך לשמחה וגיל ורבים
ישמחו בהולדו. כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש ימלא
בעודנו בבטן אמו. ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם. והוא ילך לפניו
ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת
הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן. ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי
אני זקנתי ואשתי באה בימים. ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד לפני
האלהים ושלוח אנכי לדבר אליך ולבשרך את זאת. והנה תאלם ולא תוכל
לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו
למועדם. והעם היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל. ויהי בצאתו לא יכל
לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמז להם ועודנו נאלם. ויהי כאשר
מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו. ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו
ותתחבא חמשה חדשים ותאמר. ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאסף את
חרפתי בתוך בני אדם. ויהי בחדש הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלהים
גלילה אל עיר אשר שמה נצרת. אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף
מבית דוד ושם הבתולה מרים. ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך
אשת חן יהוה עמך ברוכה את בנשים. והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר
בלבה מה היא הברכה הזאת. ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן
לפני האלהים. והנך הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע. והוא גדול יהיה ובן
עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו. ועל בית יעקב ימלך לעולם
ועד ולמלכותו אין קץ. ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת
איש. ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך
על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים. והנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה

עקרה גם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש הששי. כי לא יפלא מאלהים כל דבר. ותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך. ותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה. ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע. ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח הקדש. ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטנך. ומאין לי זאת אשר אם אדני באה אלי. כי קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד במעי. ואשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה מאת יהוה. ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה. ותגל רוחי באלהי ישעי. אשר ראה בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרוני כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו. וחסדו לדור דורים על יראיו. גבורות עשה בזרעו פזר גאים במזמות לבבם. הרס נדיבים מכסאותו וירם שפלים. רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם. תמך בישראל עבדו לזכר את רחמיו. כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם. ותשב מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה. וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן. וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה. ויהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו זכריה על שם אביו. ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא. ויאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה. וירמזו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להקרא לו. וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם. ויפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים. ותפל אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי יהודה. וישימו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו. וימלא זכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר. ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות. וירם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו. כאשר דבר בפי נביאיו הקדושים אשר מעולם. ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו. לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו. את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו. להצילנו מיד איבינו ולתתנו לעבדו בלי פחד. בתמים ובצדקה לפניו כל ימי חיינו. ואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו. לתת דעת הישועה לעמו בסליחת חטאתיהם. ברחמי חסד אלהינו אשר בהם פקדנו הנגה ממרום. להאיר לישבי חשך וצלמות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום. ויגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל.

2 ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל ישבי תבל. וזה המפקד היה הראשון בהיות קוריניוס שליט בסוריא. וילכו כלם להתפקד איש לעירו. ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראה

בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחתו. להתפקד עם מרים המארשה לו והיא הרה. ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת. ותלד את בנה הבכור ותחתלהו ותשכיבהו באבוס כי לא היה להם מקום במלון. ורעים היו בארץ ההיא לנים בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם. והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב וייראו יראה גדולה. ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם. כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון. וזה לכם האות תמצאון ילד מחתל ומנח באבוס. ויהי פתאם אצל המלאך המון צבא השמים והם משבחים את האלהים ואמרים. כבוד במרומים לאלהים ובארץ שלום בבני אדם רצונו. ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נעברה נא עד בית לחם ונראה המעשה הזה אשר הודיענו יהוה. וימהרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס. ויראו וישמיעו את הדבר הנאמר אליהם על הגער הזה. וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים. ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבה. וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם. ויהי במלאת לנער שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לו המלאך בטרם הרה בבטן. וימלאו ימי טהרה לפי תורת משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפני יהוה. כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה. ולתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או שני בני יונה. והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחכה לנחמת ישראל ורוח הקדש היה עליו. ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה. ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה. ויקחהו על זרעותיו ויברך את האלהים ויאמר. עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום. כי ראו עיני את ישועתך. אשר הכינות לפני כל העמים. אור לגלות עיני הגוים ותפארת ישראל עמך. ויוסף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו. ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה. וגם בנפשך תחתר חרב למען תגלינה מחשבות לבב רבים. ותהי שם חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה. והיא אלמנה כארבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתחנונים עבדה את האלהים לילה ויום. ותקם בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחכים לגאלה בירושלים. ויכלו את הכל כפי תורת יהוה וישובו הגלילה אל נצרת עירם. ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו. ועלו הוריו ירושלים שנה בשנה לחג הפסח. ויהי

בהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג. וימלאו את הימים וישובו ויותר ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו. ויחשבו כי עם חבל הארחים הוא וילכו כדרך יום ויבקשהו בין הקרובים והמידעים. ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו. ויהי אחרי שלשת ימים וימצאהו במקדש ישב בתוך המורים שמע אליהם ושאל אתם. וכל השמעים אליו השתוממו על שכלו ועל תשובתיו. ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת לב בקשנוך. ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי. והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם. וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבה את כל הדברים האלה. וישוע הלך וגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים.

3 בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יטור וטרכונה ולוסניס שר רבע על אבילין. בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר. ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים. ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו. כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה. וראו כל בשר את ישועת אלהים. ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא. לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם. וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש. וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה. ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שתים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה גם הוא. ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי מה נעשה. ויאמר אליהם אל תגבו יותר מחקכם. וישאלהו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזעזעו ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם. ויהי כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח. ויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר אינני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש. אשר המזרה בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה. וכן עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הזהיר את העם. והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורודיה אשת אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס. הוסיף על כל אלה גם את

זאת ויסגר את יוחנן במשמר. ויהי בהטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים. וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני ידידי בך רצתה נפשי. והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי. בן מתת בן לוי בן מלכי בן יני בן יוסף. בן מתתיה בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן נגי. בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יודה. בן יוחנן בן רישא בן זרבלל בן שאלתיאל בן גרי. בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער. בן יוסי בן אליעזר בן יורים בן מתת בן לוי. בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים. בן מליא בן מינא בן מתתה בן נתן בן דוד. בן ישי בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון. בן עמינדב בן ארם בן חצרון בן פרץ בן יהודה. בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור. בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח. בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך. בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן. בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים.

4 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגהו הרוח המדברה. וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב. ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם. ויען אתו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה. ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל ממלכות תבל. ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממשלה הזאת ואת כבודן כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ. ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך. ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד. ויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל מזה מטה. כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך. וכי על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך. ויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך. וככלות השטן כל מסה וירף ממנו עד עת. וישב ישוע בגבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הככר. והוא היה מלמד בבתי כנסיותיהם ויהללהו כלם. ויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה. ויתן לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו. רוח אדני עלי יען משח אתי לבשר ענוים. שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבוים דרור ולעורים פקח קוח לשלח רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה. ויהי כאשר גלל את הספר וישיבהו אל החזן וישב ועיני כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו. ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באזניכם. וכלם העידהו ותמהו על דברי חן אשר יצאו מפיהו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף. ויאמר אליהם הן תאמרו לי את המשל הזה רפא רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה

בכפר נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך. ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו. ואמת אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה חדשים ורעב גדול היה בכל הארץ. ולא נשלח אליהו אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצידון אל אשה אלמנה. ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי. וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה. ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאהו עד גב ההר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה. אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו. וירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמדם בשבתות. וישתוממו על תורתו כי עצום דברו. ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר. אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתיך מי אתה קדוש האלהים. ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילהו השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו. ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה מצוה לרוחות הטמאה והמה יצאים. ושמעו הולך בכל מקמות הככר. ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחזתה קדחת חזקה וישאלהו בעדה. ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם. וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חליים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל אחד מהם. וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויגער בם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח. ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו עדיו ויפצרו בו לבלתי סור מהם. ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי לזאת שלחתי. ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל.

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר. וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדיגים יצאו מהן וידיחו את המכמרות. וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה. ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד. ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרת. ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרע מכמרתם. ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי שקעו. ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי. כי שמה החזיקה אותו ואת כל אשר אתו על ציד הדגים אשר צדו. וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר

התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא מעתה צוד תצוד אנשים. ויוליכו את האניות אל היבשה ויעזבו את הכל וילכו אחריו. ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני. וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ופתאם סרה ממנו הצרעת. ויעד בו לבלתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם. ושמעו הולך הלוך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא בידו מתחלואיהם. והוא סר אל המדברות ויתפלל. ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים וגבורת יהוה היתה בו לרפוא. והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו. ולא מצאו דרך להכניסו מרב העם ויעלו הגגה ויורידהו ואת ערשו בין הרעפים לתוך הבית לפני ישוע. וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאתיך. ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים מבלעדי האלהים לבדו. וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם. מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך. אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך. וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים. ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראינו היום. ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי. ויעזב את הכל ויקם וילך אחריו. ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמהם. וילונו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבריאים אינם צריכים לרפא כי אם החלים. לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה. ויאמרו אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנות וגם תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידיך אכלים ושתים. ויאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמהם. ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה. וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בגד חדש על בגד בלוי כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי. ואין איש נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך והנאדות יאבדו. אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו. ואשר שתה יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו.

6 ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת
ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו. ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם
עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת. ויען ישוע ויאמר אליהם הלא
קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו. כאשר בא אל בית
האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון
לאכלו כי אם לכהנים לבדם. ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא. ויהי
בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית.
ויארבו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה.
והוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם
ויעמד. ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר הנכון בשבת להיטיב אם להרע
להציל נפש אם לאבד. ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ידך ויעש כן
ותרפא ידו ותשב כאחרת. והמה נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע. ויהי
בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד כל הלילה בתפלה לאלהים. ובהית
הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר גם קרא להם
שליחים. את שמעון אשר גם קראו פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן
את פילפוס ואת בר תלמי. את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון
המכנה הקנא. את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר גם היה למוסר.
וירד אתם ויעמד במקום מישור והמון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה
וירושלים ומחוף ים צר וצידון אשר באו לשמע אתו ולהרפא מחלייהם. וגם
הנלחצים ברוחות טמאות וירפאו. וכל ההמון מבקשים לגעת בו כי גבורה יצאה
מאתו ורפאה את כלם. והוא נשא את עיניו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים
כי לכם מלכות האלהים. אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הבכים
כעת כי תשחקו. אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים ואם ינדו אתכם וחרפו
והדיחו את שמכם כשם רע בעבור בן האדם. שמחו ביום ההוא ורקדו כי הנה
שכרכם רב בשמים כי כזאת עשו אבתיהם לנביאים. אך אוי לכם העשירים כי
כבר לקחתם את נחמתכם. אוי לכם השבעים כי תרעבו אוי לכם השחקים כעת
כי תתאבלו ותבכו. אוי לכם אם כל האנשים משבחים אתכם כי כזאת עשו
אבותיהם לנביאי השקר. אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו את איביכם
היטיבו לשנאיכם. ברכו את מקלליכם והתפללו בעד מכלימיכם. המכה אתך על
הלחי הטה לו גם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנו גם את
כתנתך. וכל השאל ממך תן לו והלקח את אשר לך אל תשאל מאתו. וכאשר
תחפצו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם גם אתם. ואם תאהבו את
אהביכם מה הוא חסדכם כי גם החטאים אהבים את אהביהם. ואם תיטיבו
למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן. ואם תלוו את האנשים אשר

תקוו לקבל מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלוים את החטאים למען יושב להם בשוה. אבל אהבו את איביכם והיטיבו והלוו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים. לכן היו רחמנים כאשר גם אביכם רחום הוא. ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו. תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם. וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו שניהם אל הפחת. אין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו. ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעינך לא תביט. ואיך תאמר אל אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר בעינך ואינך ראה את הקורה אשר בעינך החנף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך. כי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת איננו עשה פרי טוב. כי כל עץ נכר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצרים ענב מן הסנה. האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלל פיהו. ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אמר. כל הבא אלי ושומע את דברי ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה. דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו. ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא.

7 ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום. ועבד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד. וישמע את שמע ישוע וישלח אליו מזקני היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו. ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו. כי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת. וילך אתם ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתבוא בצל קורתי. ובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי. כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה. וישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת. וישובו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא. ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב. הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת

בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר. וכראות אתה האדון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי. ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה. ויתעודד המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו. ותאחז כלם רעדה וישבחו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים את עמו. ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככר. ותלמידי יוחנן הגידו לו את כל אלה. ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר. ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחכה לאחר. בעת ההיא רפא רבים מחליים ומנגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים. ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר שמעתם כי עורים ראים ופסחים מתהלכים ומצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים. ואשרי אשר לא יכשל בי. ויהי כאשר הלכו להם שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח. ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלבשים בגדי תפארת והמענגים בחצרות המלכים המה. ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי אף גדול הוא מנביא. זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך. כי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים גדול הוא ממנו. וכל העם והמכסים כשמעם הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן. אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו. ויאמר האדון עתה אל מי אדמה את אנשי הדור הזה ואל מי הם דמים. דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא בכיתם. כי בא יוחנן המטביל לחם לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שד בו. ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים. ותצדק החכמה על ידי כל בניה. ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אתו לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב. והנה אשה אחת בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן המור. ותעמד לרגליו מאחריו ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב אתן בשערות ראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן בשמן. וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבו אלו היה זה נביא כי עתה ידע ידע מי היא זאת ואי זו היא הנגעת בו כי אשה חטאת היא. ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבי דבר. שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב לו דינרים חמש מאות והשני דינרים חמשים. ויהי באשר לא השיגה ידם לשלם וישמט את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה לאהבה אתו. ויען שמעון ויאמר אחשב כי האיש ההוא אשר

הרבה להשמיט לו ויאמר אליו כן שפטת. ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא נתת והיא הרטיבה את רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה. נשיקה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את רגלי. בשמן לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי. לכן אני אמר אליך נסלחו לה חטאתיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלח לו מעט הוא אהב מעט. ויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך. ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר גם יסלח חטאים. ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום.

8 ויהי אחרי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא ומבשר את מלכות האלהים ושנים העשר אתו. ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחליים מרים הנקראה מגדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים. ויוחנה אשת כוזא סוכן הורדוס ושושנה ואחרות רבות אשר שרתהו מנכסיהן. ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל. הזורע יצא לזרע את זרעו ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועוף השמים אכלו. ויש אשר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי לא היתה לו לחה. ויש אשר נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכהו. ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש פרי מאה שערים כזאת דבר ויזעק מי אשר אזנים לו לשמע ישמע. וישאלהו תלמידיו לאמר מה המשל הזה. ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות האלהים ולאחרים במשלים למען בראתם לא יראו ובשמעם לא יבינו. וזה הוא המשל הזרע דבר אלהים הוא. ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלבם פן יאמינו ונושעו. ואשר על הסלע הם המקבלים בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסיון יסגו אחור. ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והוליכם להם וימכו בדאגות ובעשר ובתאות החיים ופרי לא ישוו למו. ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת. ואין איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם על המנורה יעלהו למען יראו כל באי הבית את האור. כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין גנוז אשר לא יודע ובא לאור. לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממנו. ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם. ויגד לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך. ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים. ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים וישוטו הימה. ויהי בלכתם באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו

בסכנה. ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה אבדנו ויעור ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה. ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם את הרוחות ואת המים וישמעו לו. ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל. ויצא אל היבשה ויפגשהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים. וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני. כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חטף אתו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדחף ביד השד אל המדברות. וישאל אתו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו. ויתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום. ויהי שם עדר חזירים רבים על המרעה בהר ויתחננו לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וינח להם. ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע. וינוסו הרעים כראותם את אשר נעשה ויגידו הדבר בעיר ובכפרים. ויצאו לראות את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים ישב לרגלי ישוע מלבש וטוב שכל וייראו. ויספרו להם הראים איך נרפא אחוז השדים. ויבקשו ממנו כל המון חבל הגדריים ללכת מאתם כי אימה גדולה נפלה עליהם וירד אל האניה וישב. ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אתו ישוע באמרו. שוב לביתך וספר הגדלות אשר עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל העיר את הגדלות אשר עשה לו ישוע. ויהי בשוב ישוע ויקבל אתו העם כי כלם היו מחכים לו. והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו. כי בת יחידה כשתים עשרה שנה היתה לו והיא נוטה למות ויהי בלכתו שמה וידחקהו המון העם. ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוציאה כל קנינה לרפאים ואין איש יכל לרפאתה. היא קרבה מאחריו ותגע בציצת בגדו וזוב דמה עמד פתאם. ויאמר ישוע מי זה נגע בי וכלם כחשו ויאמר פטרוס והעמדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתך ואתה תאמר מי נגע בי. ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה. ותרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותחרד לקראתו ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על מה נגעה בו ואיך נרפאה פתאם. ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום. עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ויאמר מתה בתך אל תטריח את המורה. וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע. ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה. וכלם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מתה אך ישנה היא. וישחקו עליו באשר ידעו כי מתה. והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי. ותשב רוחה ותקם פתאם

ויצו לתת לה לאכול. וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה.

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטן על כל השדים ולרפא חליים. וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים. ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מטות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם שתי כתנות. והבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו. וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל רגליכם לעדות בהם. ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום. וישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יוחנן קם מן המתים. ויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים. ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו. וישובו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדד אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה. והמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצריכים לרפואה. והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה. ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה. כי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה. ויעשו כן ויושיבו את כלם. ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם. ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים להם שנים עשר סלים. ויהי הוא מתפלל לבדד ויאספו אליו תלמידיו וישאל אתם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני. ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ואחרים אמרים אליהו ואחרים אמרים נביא קם מן הקדמונים. ויאמר אליהם ואתם מה אתם אמרים מי אני ויען פטרוס ויאמר משיח האלהים אתה. ויצו אתם בגערה לבלתי הגיד לאיש את הדבר הזה. ויאמר מן הצרך הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מן הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום. ואל כלם אמר איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ויום יום ישא את צלבו והלך אחרי. כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר יאבד את נפשו למעני הוא יושיענה. כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחית את נפשו. כי כל אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לבן האדם כאשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלאכים הקדושים. ובאמת אני אמר לכם יש

מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות האלהים. ויהי כשמנה ימים אחרי הדברים האלה ויקח אליו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם. ויהי בהתפללו נשתנה מראה פניו ולבושו הלבין והבריק. והנה שני אנשים מדברים אתו והמה משה ואליהו. אשר נראו בכבוד והגידו את אחריתו אשר ימלאנה בירושלים. ויהיו פטרוס ואשר אתו נרדמים ובהקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו. ויהי בהפרדם ממנו ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת ולא ידע מה דבר. הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכבואם בענן נבעתו. ויצא קול מן הענן אמר זה בני ידידי אליו תשמעון. ובהיות הקול נשאר ישוע לבדו והמה החשו ולא הגידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו. ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו. והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי. והנה רוח אחז בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרוצץ אתו בהוריד רירו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידכא אתו. ואבקש מתלמידיך לגרשו ולא יכלו. ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בנך. ויהי אך הקריב לבוא וירעצהו השד וירוצצהו וישוע גער ברוח הטמא וירפא את הנער וישיבהו לאביו. וישתוממו כלם על גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו. שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני האדם. והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל אתו על המאמר הזה. ויעל על לבבם לחשוב מי הוא הגדול בהם. וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו. ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול. ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו. ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא. ויהי כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים. וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו. ולא קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים. ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו. ויפן ויגער בם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם. כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר. ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחריך אל כל אשר תלך. ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו. ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר את אבי.

ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את מתיהם ואתה לך הודע את מלכות האלהים. ויאמר עוד איש אחר אלכה אחריך אדני אך הניחה לי בראשונה להפטר מבני ביתי. ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יכשר למלכות האלהים.

10 ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה. ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו. לכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים. אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים ואל תשאלו לשלום איש בדרך. ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה. והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב. ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלהם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית. וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם. ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים. וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו. אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו ננערהו לכם אך ידע תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים. אני אמר אלכים כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא. אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבכן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו. אכן לצור וצידון יקל בדין מכם. ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאול תורדי. השומע אליכם אלי הוא שומע והבוזה אתכם אותי הוא בוזה והבוזה אותי הוא בוזה את אשר שלחני. וישובו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמך. ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמים. הנה השלטתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האיב וכל דבר לא יזיק לכם. אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים. בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך. הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו. ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים. כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו. והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולם. ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא. ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל מדעך ואת רעך כמוך. ויאמר אליו כן

השיבות עשה זאת וחיה. והוא חפץ להצטדק ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי. ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בידי שדדים והם הפשיטהו וגם פצעהו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם. ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא אתו ויעבר מעליו. וכן גם איש לוי פגע במקום ויגש וירא אתו ויעבר מעליו. ואיש שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו ויהמו רחמיו. ויגש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו ויוליכהו אל המלון ויכלכלהו. ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציא עליו אני בשובי אשלמנו לך. ועתה מי מאלה השלשה היה בעיניך הרע לנפל בידי השדדים. ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן גם אתה. ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו אל ביתה. ולה היתה אחות ושמה מרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דברו. ומרתא יגעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדני אשר אחותי עזבתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעזר לי. ויען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את דאגת ומבהלת על הרבה. אבל אחת היא מן הצרך ומרים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח ממנה.

11 ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו אדני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו. ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ. את לחם חקנו תן לנו יום יום. וסלח לנו את חובתנו כי סלחים גם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע. ויאמר אליהם מי בכם אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו ידידי הלוני שלשת ככרות לחם. כי אהבי בא אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום לפניו. והוא מלפנים יענה ויאמר אל תוגיעני כי כבר נסגרה הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום ולתת לך. אני אמר לכם גם כי לא יקום לתת לו על היותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו ככל צרכו. וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם. כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח. ומי בכם האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג. או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב. הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי האב מן השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתו. ויהי היום ויגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלם ויתמהו העם. ויש אשר אמרו בבעל זבוב שר השדים הוא מגרש את השדים. ויש אשר נסוהו וישאלו ממנו אות מן השמים. והוא ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב ובית יפל על בית. וגם השטן אם נחלק על

עצמו איככה תכון ממלכתו כי אמרתם שבבעל זבוב מגרש אני את השדים. ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם. ואם באצבע אלהים מגרש אני את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים. בהיות הגבור שמר את חצרו והוא מזין והיה רכושו שלום. ואם יבוא עליו חזק ממנו ותקפו ישא ממנו את נשקו אשר בטח בו ואת מלקחו יחלק. כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מאסף אתי הוא מפזר. הרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשוטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא אז תאמר אשובה נא אל ביתי אשר יצאתי משם. ובבואה תמצא אתו מטאטא ומהדר. ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו. ויהי כדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתך והשדים אשר ינקת. והוא אמר ואף כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים. ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא. כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה. מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה. אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה. אין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראו באי הבית את אורו. נר הגוף הוא העין לכן בהיות עינך תמימה גם כל גופך יאור ובהיותה רעה וחשך גם גופך. על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך. והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה כהאיר לך הנר בברק נגהו. ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב. ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטל ידיו בראשונה לפני הסעודה. ויאמר אליו האדון כעת אתם הפרושים מטהרים את הכוס והקערה מחוץ והפנימי אשר בכם הוא מלא גזל ורשע. הכסילים הלא עשה החיצון גם עשה את הפנימי. אבל תנו לצדקה את אשר בם והנה הכל טהור לכם. אך אוי לכם הפרושים כי תעשרו את המנתא ואת הפיגם ואת כל הירק ותעברו את המשפט ואת אהבת אלהים והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה. אוי לכם הפרושים כי תאהבו את מושב הראש בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים. אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מתהלכים עליהם ולא ידעו. ויען אחד מבעלי התורה ויאמר אליו רבי בדבריך אלה תחרף גם אתנו. ויאמר אוי גם לכם בעלי התורה כי עמסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם אינכם נגעים במשאות גם באחת מאצבעותיכם.

אוי לכם כי בונים אתם את קברות הנביאים ואבותיכם הרגו אותם. וכן אתם
מעידים ורוצים במעשי אבותיכם כי המה הרגו אותם ואתם בונים את קבריהם.
בעבור זאת גם אמרה חכמת האלהים אשלח אליהם נביאים ושליחים ומהם
יהרגו וירדפו. למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפך למן הוסד
הארץ. מדם הבל עד דם זכריהו אשר נהרג בין המזבח ולבית הן אמר אני לכם
דרוש ידרש מן הדור הזה. אוי לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת
אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם. ויהי כדברו להם את אלה ויחלו הסופרים
והפרושים לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים. ויארבו לו ויבקשו
לצודד דבר מפיהו למען ימצאו עליו שטנה.

12 ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל
לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא
החנפה. ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע. לכן כל אשר
דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על
הגגות. ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין
לאל ידם לעשות עוד דבר. אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש
לו שלטן אחרי המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותו תיראון. הלא
חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים.
ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות. ואני
אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני מלאכי
אלהים. ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים. וכל אשר
ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו.
וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשיות והשלטונים אל תדאגו איך
או במה תצטדקו ומה תדברו. כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את
הנכון לדבר. ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את
הירשה. ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק. ויאמר אליהם ראו
והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלוים בהרבות נכסיו. וישא משלו
ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה. ויחשב בלבו
לאמר מה אעשה כי אין לי מקום לכנוס בו את תבואתי. ויאמר את זאת אעשה
הרס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי. ואמר
לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי ושישי.
והאלהים אמר לו אתה הכסיל בעצם הלילה הזה ידרשו ממך את נפשך ואשר
הכינות לך למי יהיה. זה חלק האצר לו אצרות ולא יעשיר באלהים. ויאמר אל
תלמידיו לכן אני אמר לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ולגופכם מה תלבשו.

הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש. התבוננו אל הערבים אשר אינם זרעים ואינם קצרים וגם אין להם מגורה ואוצר והאלהים מכלכל אותם ומה מעלים אתם מן העוף. ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו. ועתה הן מעט מזער אין ביכלתכם וליותר מה תדאגו. התבוננו אל השושנים הצמחות ואינן טות ואינן ארגות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה. ואם ככה ילביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה. גם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלכו בגדלות. כי את כל אלה מבקשים גויי הארץ ואביכם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה. אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם כל אלה. אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות. מכרו את רכושכם ותנו צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרע לעולם אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו. כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם. מתניכם יהיו חגורים והנרות דלקים. ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדניהם מתי ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ודפק יפתחו לו כרגע. אשרי העבדים ההם אשר בבוא האדון ימצאם שקדים אמן אמר אני לכם כי יתאזר ויושיבם וילך לשרת אותם. ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם. וזאת דעו אשר אם ידע ידע בעל הבית באי זו שעה יבוא הגנב כי עתה שקד שקוד ולא יתן לחתר את ביתו. לכן גם אתם היו נכונים כי בשעה אשר לא פללתם יבוא בן האדם. ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם. ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו האדון על עבדתו לתת את ארחתם בעתו. אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה כן. אמת אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידהו. והעבד ההוא אם יאמר בלבו בשש אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשכר. בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישספ אותו וישים את חלקו עם הסוררים. והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות, ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר. להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה. ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם. החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלקת. כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה. האב יחלק על הבן והבן על האב האם על הבת והבת על האם החמות על הכלה והכלה על החמות. ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה

במערב ואמרתם גשם בא וכן יהיה. ואם נשבה רוח הנגב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא. החנפים את פני הארץ והשמים ידעתם לבחן ואת העת הזאת איך לא תבחנו. למה אף מנפשכם לא תשפטו את הישר. כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר ישליכך אל בית הכלא. ואני אמר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה.

13 ויבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו על דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבחיהם. ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים אתם כי הגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל על אשר באה כזאת עליהם. לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם. או שמנה העשר ההם אשר נפל עליהם המגדל בשלח וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים הישבים בירושלים. לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם. וישא משלו ויאמר איש אחד היתה לו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא מצא. ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ואינני מוצא גדע אותה למה זה תשחית את האדמה. ויען ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמתי דמן סביבותיה. אולי תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תגדענה. ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות. והנה אשה טעונת רוח חלי כשמנה עשרה שנה ותהי כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה. ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחליך. וישם את ידיו עליה וכרגע קמה ותתעודד ותשבח את האלהים. ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה לכן באלה באו והרפאו ולא ביום השבת. ויען האדון ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס ויוליכהו להשקתו. וזאת אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסרה זה שמנה עשרה שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת. ויהי כאמרו את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממיו וישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו. ויאמר למה דומה מלכות האלהים ואל מה אמשילנה. דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש וישימהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנן בענפיו. ויאמר עוד אל מה אדמה את מלכות האלהים. דומה היא לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו. ויעבר בערים ובכפרים עבור ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים. וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם הנושעים. ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו. והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסגר את הדלת

ותחלו לעמד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדנינו אדנינו פתח לנו וענה ואמר אליכם אינני יודע אתכם מאין אתם. אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך וברחבותינו למדת. ויאמר אני אמר לכם אינני יודע אתכם מאין אתם סורו ממני כל פעלי האון. ושם תהיה היללה וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה. ויבאו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלהים. והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים. ביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך. ויאמר אליהם לכו ואמרו אל השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ובשלישי אבא עד קצי. אבל הלוך אלך היום ומחר וממחרתו כי לא יתכן אשר יאבד נביא מחוץ לירושלים. ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ התרנגלת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא אביתם. הנה ביתכם יעזב לכם שמם ואני אמר לכם כי ראה לא תראוני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה.

14 ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו. והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים. ויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויחרישו. ויאחז בו וירפאהו וישלחהו. ויען ויאמר אליהם מי מכם אשר חמרו או שורו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת. ולא יכלו להשיב על זאת דבר. וישא משלו אל הקרואים בראותו איך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם. כי יקרא אתך איש אל החתנה אל תסב בראש פן יקרא שמה איש נכבד ממך. ובא הקרא אותך ואותו ואמר אליך פנה מקום לזה ואז תקום בכלמה לקחת את המקום האחרון. אבל כי תקרא לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא אתך ואמר אליך אהובי עלה למעלה מזה והיה לך כבוד לפני המסבים עמך. כי כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם. וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא לאהביך ולאחיך ולקרוביך ולשכניך העשירים פן יקראו לך גם המה והיה לך לשלום. אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנשברים ולפסחים ולעורים. ואשריך באשר אין להם לשלם לך כי ישלם לך בתחית הצדיקים. וישמע זאת אחד מן המסבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלהים. והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודה גדולה ויקרא לרבים. וישלח את עבדו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל. ויחלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו הראשון שדה קניתי ועלי לצאת לראתו אבקש ממך נקני. ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתי

ואני הלך לבחן אותם אבקש ממך נקני. ואחר אמר אשה לקחתי ובעבור זאת לא אוכל לבוא. ויבא העבד ויגד את הדברים האלה לאדניו ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצותיה והבא הנה את העניים ואת הנשברים ואת העורים ואת הפסחים. ויאמר העבד אדני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד מקום. ויאמר האדון אל העבד צא אל הדרכים ואל הגדרות ופצר בהם לבוא למען ימלא ביתי. כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר יטעם סעודתי. והמון עם רב הלכים אתו ויפן ויאמר אליהם. איש כי יבוא אלי ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיתיו ואף גם את נפשו לא יוכל להיות תלמידי. ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמידי. כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו. פן ישים את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמר. כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לכלות. אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף. ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום. ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמידי. טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן. לא יצלח גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכהו מי אשר אזנים לו לשמע ישמע.

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו. וילונו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם. וידבר אליהם את המשל הזה לאמר. מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו. והיה כמצאו אתו ישימנו על כתפיו בשמחה. ובא אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר שמחו אתי כי מצאתי את שיי האבד. אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לתשובה. או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש היטב עד כי תמצאהו. והיה כמצאה אותו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי. כן אני אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מחטאו. ויאמר איש אחד היו לו שני בנים. ויאמר הצעיר אל אביו אבי תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה. ויהי מקץ ימים ויאסף הבן הצעיר את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים וזוללים. ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ ההיא ויחל להיות

חסר לחם. וילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ ההיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים. ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו. וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכירי אבי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב. אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמים ולפניך. ונקלתי מהקרא עוד בנך שימני כאשר שכיריך. ויקם ויבא אל אביו עודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעיו וירץ ויפל על צואריו וישקהו. ויאמר אליו הבן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנך. ויאמר האב אל עבדיו הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבישהו ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו. והביאו את עגל המרבק וטבחו אתו ונאכלה ונשמח. כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמח. ובנו הגדול היה בשדה ויהי כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות. ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זאת. ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרבק על אשר הושב לו שלם. ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו. ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רעי. ויבא בנך זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות ותזבח לו את עגל המרבק. ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא. אבל נכון לשוש ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי ואבד היה וימצא.

16 ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשינהו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניניך. ויקרא אתו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד. ויאמר הפקיד בלבו מה אעשה כי יקח אדני ממני את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש. ידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדתי. ויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה חיב לאדני. ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים. ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים. וישבח האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני האור. וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אתכם אל משכנות עולם. הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה. לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמתי מי יפקיד בידכם. ואם בדבר אשר לאחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם. אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדנים כי ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון. וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אהבי

כסף וילעגו לו. ויאמר אליהם אתם הם המצטדקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הגבה באדם תועבה הוא לפני האלהים. התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא בה. אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה. כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלקח את הגרושה מאישה נאף הוא. איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתעגג וישמח יום יום. ואיש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבעות. ויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו אבעבעותיו. ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר. ובהיותו במכאבות בשאול וישא את עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו. ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצה אצבעו במים למען קרר את לשוני כי עניתי במוקד הזה. ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך בחייך וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא ינחם ואתה תצטער. ומלבד כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינינו וביניכם לבלתי יוכלו עבור החפצים ללכת מפה אליכם ולבלתי יעברו משם אלינו. ויאמר אם כן אבי שאל אני מאתך כי תשלח אתו אל בית אבי. כי יש לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם הם אל מקום המעצבה הזה. ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון. ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים אז ישובו. ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום אחד מן המתים לא יאמינו.

17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו. נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים שאלה. השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו. ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו. ויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה. ויאמר האדון לו היתה לכם אמונה כגרגר החרדל אז תאמרו אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים וישמע לכם. מי הוא זה מכם ולו עבד חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר גשה הנה והסב. הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר מתניך ושרתני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה. הגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתי לא יתן. ככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בם אנחנו כי רק את המטל עלינו לעשות עשינו. ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל. ויבא אל כפר אחד ויפגעהו עשרה אנשים מצרעים והם

עמדים מרחוק. וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו. וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו. ואחד מהם בראתו כי נרפא וישב וישבח את האלהים בקול גדול. ויפל על פניו לרגליו ויודה לו והוא היה שמרוני. ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה איה הם. האם לא נמצא אשר שב לתת כבוד לאלהים זולתי הנכרי הזה. ויאמר אליו קום ולך אמונתך הושיעה לך. וישאלהו הפרושים מתי תבוא מלכות האלהים ויען אתם לאמר מלכות האלהים לא תבוא במראה עינים. ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם היא. ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאויתם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו. ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרוצו אחריהם. כי כברק אשר יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן יהיה בן האדם ביומו. אך בראשונה צריך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה. וכאשר היה נח כן יהיה בימי בן האדם. אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם. וכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע ובנה. ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגפרית מן השמים וישחת את כלם. ככה יהיה ביום אשר יגלה בן האדם. ביום ההוא איש אשר יהיה על הגג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה. זכרו את אשת לוט. המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה. אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת האחד יאסף והאחר יעזב. שתים תהיינה טחנות יחד האחת תאסף והאחרת תעזב. שנים יהיו בשדה ונאסף האחד והאחר יעזב. ויענו ויאמרו אליו איה זאת אדנינו ויאמר אליהם באשר הפגר שם יקבצו הנשרים.

18 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות. ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם. ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי. וימאן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו גם כי את האלהים אינני ירא ולאדם לא אשא פנים. אעשה את דין האלמנה הזאת על הוגיעה אתי פן תבוא תמיד ותדכאני במלים. ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין העולה. והאלהים הלא הוא יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה גם כי יתמהמה להושיעם. אני אמר לכם כי יעשה את דינם במהרה אך בן האדם בבאו הימצא אמונה בארץ. ויוסף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר. שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס. ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך כי אינני כאשר האדם הגזלים והעשקים

והנאפים או גם כמכס הזה. אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קניני. והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא. אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומם. ויביאו אליו גם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בם. ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים. אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה. וישאלהו קצין אחד לאמר רבי הטוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים. ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים. את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך. ויאמר את כל אלה שמרתי מנעורי. וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחרי. ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו. וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים. כי נקל לגמל עבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים. ויאמרו השמעים ומי יוכל להושע. ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים. ויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך. ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים. ולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים. ויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם. כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו. ואחרי הכותם אתו בשוטים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום. והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר. ויהי בקרבו אל יריחו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל. וישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת. ויגידו לו כי ישוע הנצרי עובר. ויצעק לאמר ישוע בן דוד חנני. וההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני. ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלהו לאמר. מה חפצך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה. ויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך. ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים.

19 ויבוא ויעבר ביריחו. והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר. ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה. ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה. ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום

בביתך. וימהר וירד ויאספהו בשמחה. וילונו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש חוטא. ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם עשקתי איש אשיב לו ארבעתים. ויאמר אליו ישוע היום היתה תשועה לבית הזה באשר בן אברהם גם הוא. כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד. ויהי הם שמעים את זאת ויסף שאת משל על אשר קרב לירושלים והמה חשבים כי מהרה תגלה מלכות האלהים. על כן אמר איש אחד מן האדירים הלך אל ארץ רחוקה לקחת לו ממלכה ולשוב. ויקרא אל עשרה מעבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר להם סחרו בהם עד באי. ובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלינו. ויהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים ההם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרויח כל אחד במסחרו. ויבא הראשון ויאמר אדני מנה שלך הביא עשרת מנים. ויאמר אליו כן העבד הטוב תחת אשר היית נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים. ויבא השני ויאמר אדני מנה שלך עשה חמשת מנים. ויאמר גם לזה אף אתה היה על חמש ערים. ויבא האחר ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצלי צרור בסודר. מפני יראתי אתך כי אתה איש קשה לקח את אשר לא הנחת וקצר את אשר לא זרעת. ויאמר אליו מפיך אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לקח את אשר לא הנחתי וקוצר את אשר לא זרעתי. ולמה לא נתת את כספי לשלחני ואני בבואי הייתי תובע אותו במרבית. ויאמר אל העמדים שם שאו ממנו את המנה ותנוהו אל אשר לו עשרת המנים. ויאמרו אליו אדנינו יש לו עשרת מנים. הן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממנו גם את אשר לו. אבל את איבי ההם אשר לא חפצו מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו אתם לפני. ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים. ויהי בקרבו אל בית פגי ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר. לכו אל הכפר אשר ממולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אתו והביאו. וכי ישאל אתכם איש למה תתירהו כה תאמרו אליו יען כי האדון צריך לו. וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם. ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתירים את העיר. ויאמרו האדון צריך לו. ויביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע. ובנסעו הציעו את בגדיהם על הדרך. ויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר. ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים. ומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידיך. ויען ויאמר אני אמר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים. ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך

עליה לאמר. לו ידעת אף את בעוד יומך הזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך. כי ימים באים עליך ושפכו איביך סוללה סביביך והקיפוך וצרו עליך מכל עבריך. וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך. ויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו. ויאמר אליהם הן כתוב ביתי בית תפלה הוא ואתם עשתים אותו למערת פריצים. ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו. ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו.

20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים. ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת. ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי. טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם. ויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו. ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה. ויענו לא ידענו מאין. ויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה. ויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אתו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים. ולמועד שלח עבד אל הכרמים לתת לו מפרי הכרם והכרמים הכהו וישלחהו ריקם. ויסף שלח עבד אחר ויכו גם אתו ויחרפהו וישלחהו ריקם. ויסף לשלח שלישי וגם אתו פצעו ויגרשהו וידחפהו חוצה. ויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלחה את בני את ידידי כראותם אותו אולי יגורו מפניו. וכראות אתו הכרמים נועצו יחדו לאמר זה הוא היורש לכו ונהרגהו ותהי לנו הירשה. ויגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויהרגהו ועתה מה יעשה להם בעל הכרם. יבוא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים ויהי כשמעם ויאמרו חלילה מהיות כזאת. ויבט בם ויאמר ומה הוא זה הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר תפל עליו תשחקהו. ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים לשלח בו את ידם בעת ההיא וייראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה. ויארבו לו וישלחו מארבים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסגירו אל השררה ואל יד ההגמון. וישאלהו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדבר ותלמד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים. המתר לנו לתת מס אל הקיסר אם לא. ויכר את נכליהם ויאמר להם. מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר. ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים. ולא יכלו ללכדו בדבר לפני העם ויתמהו על

מענהו ויחרישו. ויקרבו אנשים מן הצדוקים הכפרים בתחית המתים וישאלהו לאמר. מורה משה כתב לנו כי ימות אח בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו. והנה היו שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת לא בנים. ויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים. ויקח אתה השלישי וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו. ובאחרונה מתה גם האשה. והנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה. ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאנה. והזכים לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה. כי לא יוכלו עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה. וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. והאלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו. ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת. ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר. ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד. והוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני. עד אשית איביך הדם לרגליך. הנה דוד קרא לו אדון ואיך הוא בנו. ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם. הזהרו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסבות הראש בסעודות. הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט על יתר יקחו.

21 ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר. וירא גם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות. ויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם. כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא מחסרונה את כל רכושה נתנה. ויהי באמרם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובמתנות ויאמר. את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק. וישאלהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה. ויאמר ראו פן תתעו כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחריהם. ובשמעכם מלחמות ומהומות אל תחתו כי היו תהיה זאת לראשונה אך עוד קץ למועד. ויסף דבר אליהם לאמר יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה. והיה רעש גדול כה וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדלות מן השמים. ולפני כל אלה ישלחו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ואל בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ומשלים למען שמי. והיתה זאת לכם לעדות. על כן שיתו לבבכם לבלתי דאג במה תצטדקו. כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכלו לעמד לפניה ולדבר נגדה כל מתקוממיכם. וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקרוביכם ורעיכם וימיתו מכם. והייתם

שנואים לכל אדם למען שמי. אך לא יפל משערת ראשכם ארצה. בתוחלתכם קנו לכם את נפשתיכם. וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידע תדעו כי קרב חרבנה. אז ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרזות אל יבואו בה. כי ימי נקם המה למלאת כל הכתוב. ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה גדולה בארץ וקצף על העם הזה. ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי גוים עד כי ימלאו עתות הגוים. והיו אתות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ודכיו. וימוגו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כחות השמים יתמוטטו. ואז יראו את בן האדם בא בענן בגבורה ובכבוד רב. וכאשר תחל להיות זאת התעודדו ושאו ראשיכם כי קרובה גאלתכם לבוא. וידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים. כי תראו אתם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ. ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים. אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל. השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון. רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם. כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ. לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב לפני בן האדם. ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון. וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו.

22 ויקרב חג המצות הנקרא פסח. והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יהרגהו כי יראו מפני העם. והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר. וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידם. וישמחו ויאתו לתת לו כסף. ויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעיני ההמון. ויבא יום המצות אשר זבוח יזבח בו הפסח. וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונאכלה. ויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו. ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל הבית אשר יבוא שמה. ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידי. והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו. וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח. ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו. ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני ענותי. כי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים. ויקח את הכוס ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו ביניכם. כי אמר אני לכם שתה לא

אשתה מעתה מתנובת הגפן עד כי תבוא מלכות האלהים. ויקח את הלחם
ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הנתן בעדכם זאת עשו לזכרוני. וכן גם
את הכוס אחר הסעודה לאמר זו הכוס היא הברית החדשה בדמי הנשפך
בעדכם. אך הנה יד המסר אותי אתי על השלחן. כי הן בן האדם הלך לו כפי
אשר נחרץ עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר. והם החלו לחקר איש
את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת. וגם מריבה היתה ביניהם מי יחשב
להיות הגדול בהם. ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושליטיהם יקראו עשי
חסד. ואתם לא כן כי הגדול בכם יהיה כצעיר והמשל יהיה כמשרת. כי מי הוא
הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בתוככם כמו המשרת.
ואתם הם העמדים עמדי עד עתה בנסיונתי. לכן אני מנחיל אתכם כאשר
הנחילני אבי את המלכות. למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי וישבתם על
כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל. ויאמר האדון שמעון שמעון הנה
תבע אתכם השטן לזרותכם כחטים. ואני התפללתי בעדך אשר לא תכלה
אמונתך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך. והוא אמר אליו אדני הנני נכון
ללכת אתך גם לבית האסורים גם למות. ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא
תרנגל היום עד כי שלש פעמים כחשת בי לאמר לא ידעתיו. ויאמר אליהם
כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותרמיל ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו
כל דבר. ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישאהו וכן גם את התרמיל ואשר
אין לו הוא ימכר את בגדו ויקנה חרב. כי אמר אני לכם אשר צריך עוד להתמלא
בי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קצו. ויאמרו אדנינו
הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם די. ויצא וילך כיום ביום על הר הזיתים וילכו
אחריו גם תלמידיו. ויבא אל המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא לידי
נסיון. והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר. אבי אם
רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל יהי כרצוני כי אם כרצונך. וירא
אליו מלאך מן השמים ויחזקהו. ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה
ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ. ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם
ישנים מיגון. ויאמר אליהם למה תישנו קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסיונ,
עודנו מדבר והנה המון ואחד משנים העשר הנקרא יהודה הלך לפניהם ויקרב
אל ישוע לנשק לו. ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם.
והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנכה בחרב. ויך
אחד מהם את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית. ויען ישוע ויאמר רב
עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו. ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש
והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות.
ואהי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם בי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטן

החשך. ויתפשו אותו ויוליכהו ויביאהו בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק. ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם. ותראהו השפחה יושב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו. ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתיו. ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני. ואחרי עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה עמו כי אף הוא גלילי. ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתי מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגול קרא. ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרנגל תכחש בי שלש פעמים. ויצא פטרוס החוצה וימרר בבכי. והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו ויכהו. ויחפו את ראשו ויכהו על פניו וישאלהו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותך. ועוד גדופים אחרים הרבו עליו. ובהית הבקר נקהלו זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין שלהם ויאמרו האתה הוא המשיח אמר לנו. ויאמר אליהם כי אגיד לכם לא תאמינו. וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלחוני. אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לימין גבורת האלהים. ויאמרו כלם הכי אתה הוא בן האלהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא. ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזנינו שמענוה מפיו.

23 ויקם כל קהלם ויוליכהו אל פילטוס. ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומנע אתו מתת מס אל הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח. וישאלהו פילטוס לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אתו ויאמר אתה אמרת. ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה. והם התאמצו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה. ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי. וכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים בימים האלה. וישמח הורדוס עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראת אתו על כי שמע את שמעו ויקו לראת אות אשר יעשה. וירב לשאל אותו והוא לא השיב אתו דבר. ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה. ויבז אתו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגד זהורית וישלחהו אל פילטוס. ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבה היתה בינתם. ויקרא פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם. ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו. וגם הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות. על כן איסרנו ואפטרנו. ועליו היה לפטר להם איש אחד בימי

החג. ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא. והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח. ויסף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע. והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב. ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו. ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם וקול הכהנים הגדולים. ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם. ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם.
וכאשר הוליכהו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני וישימו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע. וילכו אחריו המון עם רב והמון נשים והנה ספדות ומקוננות עליו. ויפן ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן. כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו. אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הגבעות כסונו. כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש. וגם שנים אחרים אנשי בליעל מוצאים אתו למות. ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם ואת אנשי הבליעל זה לימינו וזה לשמאלו. ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו להם ויפילו גורל. והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע יושע נא את נפשו אם הוא המשיח בחיר האלהים. ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ. ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך. וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים. ואחד מאנשי הבליעל התלוים גדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו. ויען האחר ויגער בו לאמר האינך ירא את האלהים בהיותך בעצם הענש הזה. והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע. ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך. ויאמר ישוע אליו אמן אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגן עדן. ויהי כשעה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית. ויחשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים. ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ובאמרו זאת נפח נפשו. וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק היה. וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהביטם אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישובו. וכל מידעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר הלכו אתו מן הגליל ועיניהן ראות את אלה. והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמתים עיר היהודים. אשר לא הסכים לעצתם ולפעלם ומחכה גם הוא למלכות האלהים. ויגש אל פילטוס וישאל ממנו את גוית ישוע. ויורד אתה ויכרכה בסדינים וישימה בקבר חצוב בסלע אשר עדן לא הושם בו אדם.

ויום ערב שבת היה והשבת הגיעה. ותלכנה אחריו מן הנשים אשר באו אתו מן הגליל ותחזינה את הקבר ואת אשר הושם בו גויתו. ואחרי שובן הכינו סמים ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצוה.

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות. וימצאו את האבן גלולה מן הקבר. ותבאנה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע. ויהי הנה נבכות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיהם מזהירים. ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים. איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמר. כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב וביום השלישי קום יקום. ותזכרנה את דבריו. ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל האחרים. ומרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה. ויהיו דבריהן כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן. ופטרוס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכריכים מנחים שם וישב למקומו משתומם על הנהיה. והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כששים ריס ושמו עמאוס. והם נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה. ויהי בדברם ובהתוכחם יחד ויגש ישוע אף הוא וילך אתם. ועיניהם נאחזו ולא יכירהו. ויאמר אליהם מה המה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם יחדו בדרך ופניכם זעפים. ויען האחד אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה בימים האלה. ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא גבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולפני כל העם. ואת אשר כהנינו הגדולים וזקנינו הסגירהו למשפט מות ויצלבהו. ואנחנו חכינו כי הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה בכל זאת היום יום שלישי מאז נעשו אלה. והנה גם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא לקבר. ולא מצאו את גויתו ותבאנה ותאמרנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא חי. וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו. ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים. הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולבוא אל כבודו. ויחל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו. ויקרבו אל הכפר אשר הם הלכים שמה וישם פניו כהלך לו לדרכו. ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתם. ויהי כאשר הסב עמהם ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם. ותפקחנה עיניהם ויכירהו והוא חמק עבר מעיניהם. ויאמרו איש אל רעהו

הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אלינו בדרך ויפתח לנו את הכתובים. ויקומו בשעה ההיא וישובו ירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם נקהלים יחד. האמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון. ויספרו גם הם את אשר נעשה להם בדרך ואיך הכירהו בבציעת הלחם. עודם מדברים כדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם. והמה חתו ונבעתו ויחשבו כי רוח ראו. ויאמר אליהם מה זה אתם נבהלים ועל מה זה מחשבות עלות בלבבכם. ראו את ידי ואת רגלי כי אנכי הוא משוני וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות כאשר אתם ראים שיש לי. ואחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגליו. והם עוד לא האמינו משמחה ותמהו ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אכל. ויתנו לפניו חלק דג צלוי ומעט צוף דבש. ויקח ויאכל לעיניהם. ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים. אז פתח את לבבם להבין את הכתובים. ויאמר אליהם כן כתוב וכן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי. ואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת החטאים בכל הגוים החל מירושלים. ואתם עדים בזאת. והנני שולח עליכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרום. ויוליכם מחוץ לעיר עד בית היני וישא את ידיו ויברכם. ויהי בברכו אתם ויפרד מאתם וינשא השמימה. והם השתחוו לו וישובו לירושלים בשמחה גדולה. ויהיו תמיד במקדש מהללים ומברכים את האלהים אמן.

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים ואלהים היה הדבר. הוא היה
בראשית אצל האלהים. הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה. בו
היו חיים והחיים היו אור בני האדם. והאור בחשך זרח והחשך לא השיגו. ויהי
איש שלוח מאת האלהים ושמו יוחנן. הוא בא לעדות להעיד על האור למען
יאמינו כלם על ידו. הוא לא היה האור כי אם להעיד על האור. האור האמתי
המאיר לכל אדם היה בא אל העולם. בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם
לא הכירו. הוא בא אל אשר לו ואשר המה לו לא קבלהו. והמקבלים אתו נתן
עז למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשמו. אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר
אף לא מחפץ גבר כי אם מאלהים נולדו. והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה
תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת. ויוחנן מעיד עליו ויקרא לאמר
הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחרי היה לפני כי קדם לי היה. וממלואו
לקחנו כלנו חסד על חסד. כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת באו על
ידי ישוע המשיח. את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק
האב הוא הודיע. וזאת היא עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולוים
לשאל אתו מי אתה. ויודה ולא כחש ויודה לאמר אני אינני המשיח. וישאלו אתו
מי אפוא אתה האתה אליהו ויאמר אינני האתה הנביא ויען לא. ויאמרו אליו מי
זה אתה למען נשיב לשלחינו דבר מה תאמר עליך. ויאמר אני קול קורא
במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא. והמשלחים היו מן הפרושים.
וישאלהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך המשיח או אליה או
הנביא. ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוככם עומד אשר לא
ידעתם אתו. הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוך נעליו.
זאת היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם. ויהי ממחרת
וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלהים הנשא חטאת העולם. זה
הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה. ואני לא
ידעתיו כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני לטבל במים. ויעד יוחנן ויאמר
חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו. ואני לא ידעתיו אולם השלח
אתי לטבל במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה
הוא אשר יטבל ברוח הקדש. ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים. ויהי
ממחרת ויסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו. ויבט אל ישוע והוא מתהלך
ויאמר הנה שה האלהים. ושני תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחרי ישוע. ויפן
ישוע אחריו וירא אתם הלכים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי
פרושו מורי איפה תלין. ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו
וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשירית. ואחד מן השנים אשר שמעו

מאת יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אחי שמעון פטרוס. הוא פגש בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגומו כריסטוס. ויוליכהו אל ישוע ויהי כהביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא כיפא אשר תרגומו פטרוס. ויהי ממחרת ויואל ישוע לצאת הגלילה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי. ופילפוס היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס. ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן יוסף מנצרת. ויאמר אליו נתנאל המנצרת תצא לנו טובה ויאמר אליו בא וראה. וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו רמיה. ויאמר אליו נתנאל מאין ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה אנכי ראיתיך. ויען נתנאל ויאמר אליו רבי אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל. ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת התאנה ראיתיך האמנת הנה גדלות מאלה תראה. ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וירדים על בן אלהים.

2 וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם. וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה. ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם. ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עתי עדין לא באה. ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו. והנה ששה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלש בתים יכיל כל אחד. ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה. ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסבה ויביאו. ויטעם רב המסבה את המים אשר נהפכו ליין ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקרא רב המסבה אל החתן. ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הגרוע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה. זאת תחלת האתות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל וגלה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו. ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם. ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים. וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחליפי כסף ישבים שם. ויקח חבלים ויעבתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך שלחנתיהם. ואל מכרי היונים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר. ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני. ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה. ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ובשלשה ימים אקימנו. ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים ושש שנה נבנה

ההיכל הזה ואתה בשלשה ימים תקימנו. והוא דבר על היכל גויתו. ואחרי קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתוב ובדבר אשר דבר ישוע. ויהי בהיתו בירושלים בחג הפסח האמינו רבים בשמו כי ראו האתות אשר עשה. והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם. ולא הצטרך לעדות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם.

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר ליהודים. ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האתות אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו. ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלהים. ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן הכי שוב ישוב אל בטן אמו ויולד. ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים. הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא. אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להולד מלמעלה. הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנולד מן הרוח. ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תהיה כזאת. ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזאת לא ידעת. אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו. אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים. ואיש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשמים. וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא. למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים. כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים. כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען יושע בו העולם. המאמין בו לא ידון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האלהים היחיד. וזה הוא הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים מעשיהם. כי כל פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו. אבל עשה האמת יבא לאור למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים. ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה ויגר שם עמהם ויטבל. וגם יוחנן היה טבל בעינון קרוב לשלם כי שמה מים לרב ויבאו ויטבלו. כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסהר. ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה. ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו. ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים. ואתם עדי כי אמרתי אנכי אינני המשיח רק שלוח

אני לפניו. אשר לו הכלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אתו שמוח ישמח לקול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה. הוא יגדל הלוך וגדל ואני אחסר הלוך וחסור. הבא ממעל נעלה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על כל. ואת אשר ראה ושמע את זאת יעיד ואין מקבל עדותו. ואשר קבל עדותו חתום חתם כי האלהים אמת. כי את אשר שלחו אלהים דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אלהים את הרוח. האב אהב את בנו ואת כל נתן בידו. כל המאמין בבן יש לו חיי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אלהים ישכן עליו.

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיוחנן. ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו. ויעזב את ארץ יהודה וילך שנית הגלילה. ויהי לו לעבר בארץ שמרון. ויבא לעיר מערי שמרון ושמה סוכר היא ממול חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו ליוסף. ושם באר יעקב וישוע היה עיף מן הדרך וישב לו על הבאר והעת כשעה הששית. ותבא אשה משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשתות. כי תלמידיו הלכו העירה לקנות אכל. ותאמר אליו האשה השמרונית הן יהודי אתה ואיככה תשאל ממני לשתות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערבו היהודים עם השמרונים. ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מתת אלהים ומי הוא האמר אליך תני נא לי לשתות כי עתה שאלת ממנו ונתן לך מים חיים. ותאמר אליו האשה אדני הן אין לך כלי לשאב בו והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים. האתה גדול מיעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובניו ובעירו. ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה מן המים האלה ישוב ויצמא. ואשר ישתה מן המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחיי העולמים. ותאמר אליו האשה אדני תנה לי המים ההם למען לא אצמא עוד ולא אוסיף לבוא הנה לשאב. ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאישך ושובי הלום. ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש. כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איננו בעלך לכן אמת הדבר אשר דברת. ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה. אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרים כי ירושלים היא המקום הנבחר להשתחות שמה. ויאמר אליה ישוע אשה האמיני לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב. אתם משתחוים אל אשר לא ידעתם ואנחנו משתחוים אל אשר ידענו כי הישועה מן היהודים היא. אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמתים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחוים כאלה חפץ האב. האלהים רוח הוא והמשתחוים לו צריכים להשתחות ברוח

ובאמת. ותאמר אליו האשה ידעתי כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל. ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך. ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתמהו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה. ותעזב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים. באו וראו איש אשר הגיד לי כל אשר עשיתי הכי זה הוא המשיח. ויצאו מן העיר ויבאו אליו. טרם יבאו ותלמידיו בקשו ממנו לאמר אכל נא אדני. ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם. ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל. ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשהו. הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו לקציר. והקוצר יקח שכרו ויאסף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו יחדו גם הזרע גם הקוצר. כי בזאת אמת המשל כי זה זרע ואחר יקצר. אנכי שלחתי אתכם לקצר את אשר לא עמלתם בו ואחרים עמלו ואתם נכנסתם בעמלם. ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר עשיתי. ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים. ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו. ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמרך נאמין כי באזנינו שמענו ונדע כי אמנם זה הוא המשיח מושיע העולם. ויהי מקץ שני הימים ויצא משם ללכת הגלילה. כי הוא ישוע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד. ויהי הוא בא ארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם הם עלו לחג את החג. ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בגליל מקום שומו המים ליין ואיש היה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נחום. ויהי כשמעו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל וילך אליו וישאל מאתו לרדת ולרפא את בנו כי קרב למות. ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אתות ומופתים לא תאמינו. ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרם ימות בני. ויאמר אליו ישוע לך לך בנך חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך. ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אתו כי חי בנו. וידרש מאתם את השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית עזבתו הקדחת. וידע אביהו כי היתה השעה אשר דבר לו ישוע בנך חי ויאמן הוא וכל ביתו. זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הגליל.

5 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים. ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים. שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיחלים לתנועת המים. כי

מלאך ירד במועדו אל הברכה וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה
אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו. ואיש היה שם אשר
חלה חליו זה שלשים ושמנה שנה. וירא אתו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי
חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא. ויען החולה אדני אין איש אתי אשר ישליכני
בהרעש המים אל הברכה ובטרם אבא וירד אחר לפני. ויאמר אליו ישוע קום
שא את משכבך והתהלך. וכרגע שב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך
והיום ההוא יום שבת היה. ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור
לך לשאת את משכבך. ויען אתם לאמר האיש אשר החלימני הוא אמר אלי שא
את משכבך והתהלך. וישאלהו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך
והתהלך. והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המון רב במקום
ההוא. ויהי אחרי כן וימצאהו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל
תוסיף לחטא פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת. וילך האיש ויגד ליהודים כי
ישוע הוא אשר רפאו. ועל כן רדפו היהודים את ישוע ויבקשו המיתו על כי עשה
כזאת בשבת. ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל. אז יוסיפו
היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים
הוא אביו וידמה לאלהים. ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא
יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר
עשה הוא גם הבן יעשה כמהו. כי האב אהב את הבן ומראה אתו כל אשר
יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו למען תתמהו. כי כאשר האב יעיר
ויחיה את המתים כן גם הבן יחיה את אשר יחפץ. כי האב לא ידין איש כי אם
כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב. מי אשר
לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד. אמן אמן אני אמר לכם
השמע דברי ומאמין לשלחי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות
לחיים. אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים
את קול בן האלהים והשמעים חיה יחיו. כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן
גם לבן להיות לו חיים בעצמו. ואף שלטן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא.
אל תתמהו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון.
ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשי הרע לתקומת המשפט. לא אוכל לעשות
דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטי משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי
אם רצון האב אשר שלחני. אם אנכי מעיד עלי עדותי איננה נאמנה. יש אחר
המעיד עלי וידעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היא. אתם שלחתם אל
יוחנן והוא העיד על האמת. ואני אינני לקח עדות מאדם אך אמרתי זאת למען
תושעון. הוא היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש כשעה לאורו. ואני יש
לי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן לי אבי להשלימם המעשים

האלה אשר אני עשה מעידים עלי כי האב שלחני. והאב אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמונתו לא ראיתם. ודברו איננו שכן בקרבכם כי אינכם מאמינים לשלוחו. דרשו בכתובים אשר תחשבו שיש לכם חיי עולמים בהם והמה המעידים עלי. ואתם אינכם אבים לבוא אלי להיות לכם חיים. לא אקח כבוד מבני אדם. אכן ידעתי אתכם כי אין אהבת אלהים בקרבכם. אני הנה באתי בשם אבי ולא קבלתם אתו ואם יבא אחר בשם עצמו אתו תקבלו. איך תוכלו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעהו ואת הכבוד אשר מאת האלהים היחיד לא תבקשו. אל תחשבו כי אנכי אטען עליכם לפני אבי משה הוא הטען עליכם אשר לו תיחלו. כי לו האמנתם למשה גם לי תאמינו כי הוא כתב עלי. ואם לכתביו אינכם מאמינים איכה לדברי תאמינו.

6 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה. וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותתיו אשר עשה עם החולים. ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו. וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא. וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל. ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה. ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעט. ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס. יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דגים אך אלה מה המה לעם רב כזה. ויאמר ישוע צוו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפי איש במספר. ויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים וככה גם מן הדגים כאות נפשם. ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנותרים למען לא יאבד מאומה. ויאספו וימלאו שנים עשר סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים הנותרים לאכליהם. ויהי כראות האנשים את האות הזה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם. וידע ישוע כי יבאו ויתפשהו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו. ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום. ויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם. ויסער הים כי רוח גדולה נושבת. והם חתרו במשוטיהם כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מתהלך על הים הלוך וקרב אל האניה וייראו. ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו. ויואילו לקחת אתו אל האניה ורגע הגיעה האניה לארץ אשר הם הלכים שמה. ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזה. ואניות אחרות באו מטיברים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם

בברכת האדון. ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע. וכאשר מצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת הלם. ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האתות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו. אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתננו לכם כי בו חתם חותמו אביו האלהים. ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים. ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלחו. ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין בך מה תפעל. אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן למו לאכל. ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי. כי לחם אלהים הוא היורד מן השמים ונתן חיים לעולם. ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה. ויאמר להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד. ואני הנה אמרתי לכם כי גם חזיתם אתי ולא תאמינו. כל אשר יתננו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהדפנו החוצה. כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי. וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום האחרון. וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון. וילנו עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם הירד מן השמים. ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי. ויען ישוע ויאמר אליהם אל תלינו איש אל רעהו. לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני אקימנו ביום האחרון. הלא כתוב בנביאים וכל בניך למודי יהוה לכן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא אלי. לא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את האלהים. אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים. אנכי הוא לחם החיים. אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו. זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות. אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר אתננו הוא בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם. ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו את בשרו לאכל. ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיתם את דמו אין לכם חיים בקרבכם. האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון. כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה. האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין בי ואני בו. כאשר שלחני האב החי ואנכי חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי.

זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחיה לעולם. כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נחום. ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר הזה מי יוכל לשמע אתו. ויבן ישוע בלבו כי תלמידיו מלינים על זאת ויאמר אליהם הזאת לכם למכשול. מה אפוא אם תראו את בן האדם עלה אל אשר היה שם לפנים. הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה. אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומי המוסר אתו. ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם נתן לו מאת אבי. מן העת הזאת רבים מתלמידיו נסגו אחור ולא יספו להתהלך אתו. ויאמר ישוע אל שנים העשר היש את נפשכם גם אתם לסור ממני. ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך דברי חיי עולמים עמך. ואנחנו האמנו ונדע כי אתה המשיח בן אל חי. ויען אתם ישוע הלא בחרתי אני בכם שנים העשר ואחד מכם שטן הוא. זאת אמר על יהודה בן שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר.

7 אחרי הדברים האלה הלך ישוע בארץ הגליל הלוך ועבור כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקשו היהודים להרגו. ויקרב חג היהודים הוא חג הסכות. ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידיך את המעשים אשר אתה עשה. כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה עשה כאלה הגלה אל העולם. כי אחיו גם הם לא האמינו בו. ויאמר אליהם ישוע עתי לא באה עד עתה ועתכם תמיד נכונה. לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואתי ישנא באשר אני מעיד עליו כי רעים מעלליו. עלו אתם לחג את החג אני לא אעלה אל החג הזה כי עתי לא מלאה עד עתה. כזאת דבר וישב בגליל. ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בגלוי כי אם כמסתתר. והיהודים בקשהו בחג ויאמרו איה הוא. ותהי תלונה רבה על אדותיו בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מתעה הוא את העם. אך אין איש מדבר עליו בגלוי מפני יראת היהודים. ויהי בחצי ימי החג עלה ישוע אל המקדש וילמד. ויתמהו היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא לא למד. ויען אתם ישוע ויאמר לקחי לא שלי הוא כי אם לאשר שלחני. האיש החפץ לעשות רצונו ידע לקחי אם מאת אלהים הוא ואם מנפשי אדבר. המדבר מנפשי כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולתה בו. הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש מכם עשה התורה מדוע תבקשו להרגני. ויען העם ויאמר שד בקרבך מי מבקש להרגך. ויען ישוע ויאמר להם פעלה אחת פעלתי וכלכם עליה תתמהו. משה נתן לכם המילה אך לא ממשה היא כי אם מן

האבות וביום השבת תמולו כל זכר. ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא תופר תורת משה מה תקצפו עלי כי רפאתי איש כלו בשבת. אל תשפטו למראה עין כי אם משפט צדק שפטו. ויאמרו אנשים מישבי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו. והנה הוא דבר בגלוי ולא יגערו בו האף אמנם ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח. אך את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש אי מזה הוא. אז קרא ישוע במקדש וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאין אני ומנפשי לא באתי אכן יש אמתי אשר שלחני ואתו לא ידעתם. ואני ידעתיו כי מאתו אני והוא שלחני. ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח בו יד כי לא בא עתו. ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אתות רבות מאשר עשה זה. והפרושים שמעו את העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתים לתפשו. ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני. תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא. ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הכי ילך אל הנפוצים בין היונים וילמד אנשי יון. מה זה הדבר אשר אמר תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא. ויהי ביום החג האחרון הגדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אלי וישתה. המאמין בי כדבר הכתוב מבטנו ינהרו נהרי מים חיים. וזאת אמר על הרוח אשר יקחהו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפאר. ורבים מהמון העם כשמעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא. ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח. הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר בית לחם מקום דוד יצא המשיח. ותהי מחלקת בתוך העם על אדותיו. ומקצתם רצו לתפשו ואיש לא שלח בו יד. וישובו המשרתים אל הכהנים הגדולים והפרושים והמה אמרו אליהם מדוע לא הבאתם אתו. ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש הזה. ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדהתם גם אתם. הגם האמין בו איש מן השרים או מן הפרושים. רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התורה ארורים המה. ויאמר אליהם נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם. התשפט תורתנו איש בטרם תחקרהו לדעת את אשר עשה. ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל. וילכו איש איש לביתו. וישוע הלך אל הר הזיתים.

8 ויהי בבקר ויבא עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמדם. ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפניו אשר נתפשה בשטותה ויעמידוה בתוך. ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נתפשה כשנטמאת בנאופיה. ומשה צונו בתורה לסקל

נשים כאלה ואתה מה תאמר. ואך לנסות אתו דברו זאת למצא עליו שטנה ויכף ישוע למטה ויתו באצבעו על הקרקע. ויהי כאשר הוסיפו לשאל אתו וישא את עיניו ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה ידה בה אבן. ויכף שנית למטה ויתו על הקרקע. ויהי כשמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחרונים ויותר ישוע לבדו והאשה נצבת בתוך. וישא ישוע את עיניו וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אליה אשה איפה שטניך הכי הרשיעך איש. ותאמר לא אדני ויאמר לכן גם אני לא ארשיעך לכי לדרכך ואל תחטאי עוד. ויסף ישוע וידבר אליהם לאמר אני אור העולם כל ההלך אחרי לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו. ויאמרו הפרושים על נשפך מעיד אתה עדותך איננה נאמנה. ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעיד על נפשי עדותי נאמנה יען כי ידעתי מאין באתי ואנה אני הלך ואתם לא ידעתם מאין באתי ואנה אלך. אתם לפי הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש. ואם אנכי אשפט משפטי אמת כי לא לבדי הנני כי אם אני והאב אשר שלחני. וגם בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא. אני הוא המעיד עלי וגם האב אשר שלחני יעידני. ויאמרו אליו איו אביך ויען ישוע גם אתי גם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם. כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא בא עתו. ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני הלך מזה ותבקשוני ובחטאתכם תמותו אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא. ויאמרו היהודים ההמת ימית את נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא. ויאמר אליהם אתם הנכם מן התחתונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני אינני מן העולם הזה. לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו. ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שגם מראש דברתי אליכם. רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אני מדבר אל העולם. והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם. אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר. ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדד כי את הטוב בעיניו אני עשה תמיד. ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים. ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידי אתם. וידעתם את האמת והאמת תשימכם לבני חורין. ויענו אתו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין תהיו. ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל עשה חטא עבד החטא הוא. והעבד לא ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם. לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיו. ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן

בתוככם. אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם. ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם. ועתה אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה כזאת. את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלהים. ויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם אתי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן לא ממני באתי אך הוא שלחני. מדוע לא תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי. אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם חפצתם הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כזב משלו ידבר כי כזב הוא ואבי הכזב. ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי. מי בכם על עון יוכיחני ואם אמת דברתי מדוע לא תאמינו לי. אשר מאת האלהים הוא ישמע את דברי האלהים על כן אתם לא שמעתם כי אינכם מאת האלהים. אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר דברנו כי שמרוני אתה ושד בך. ויען ישוע שד אין בי רק את אבי אני מכבד ואתם תבזוני. אכן לא אבקש את כבודי יש אחד אשר יבקש וישפט. אמן אמן אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח. ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שד בך הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת אם ישמר איש את דברי לא יטעם מות לנצח. האתה גדול מאברהם אבינו אשר מת גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך. ויען ישוע אם אני מכבד את נפשי כבודי מאין אבי הוא המכבד אתי אשר תאמרו עליו כי הוא אלהיכם. ולא ידעתם אתו ואני ידעתיו ואם אמר לא ידעתי אתו אהיה כזב כמוכם אבל ידעתיו ואת דברו שמרתי. אברהם אביכם שש לראות את יומי וירא וישמח. ויאמרו אליו היהודים הנה אינך בן חמשים שנה ואת אברהם ראית. ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם בטרם היות אברהם אני הוא. אז ירימו אבנים לרגם אתו וישוע התעלם ויצא מן המקדש ויעבר בתוכם עבור וחלוף.

9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו. וישאלו אתו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור. ויען ישוע לא זה חטא ולא יולדיו אך למען יגלו בו מעללי אל. עלי לעשות מעשי שלחי בעוד יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש לפעל. בהיותי בעולם אור העולם אני. ויהי כדברו זאת וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק וימרח את הטיט על עיני העור. ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח פרושו שלוח וילך וירחץ ויבא ועיניו ראות. ויאמרו שכניו ואשר ראו אתו לפנים כי עור הוא הלא זה הוא הישב ומשאל. אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא. ויאמרו אליו במה אפו נפקחו עיניך.

ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אלי לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותארנה עיני. ויאמרו אליו איו ויאמר לא ידעתי. ויביאו את האיש אשר היה עור לפנים אל הפרושים. והיום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה. ויוסיפו לשאל אתו גם הפרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם טיט שם על עיני וארחץ והנני ראה. ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש חטא לעשות אתות כאלה ויהי ריב ביניהם. ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נביא הוא. ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קראו אל יולדי הנרפא. וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה. ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור. אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו. כזאת דברו יולדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח. על כן אמרו יולדיו בן דעת הוא שאלו את פיהו. ויקראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא. ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אינני ידע אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה. ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך. ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית התאבו גם אתם להיות תלמידיו. ויחרפו אתו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה. אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואת זה לא ידענו מאין הוא. ויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאין הוא והוא פקח את עיני. והנה ידענו כי את החטאים לא ישמע אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אתו ישמע. מעולם לא נשמע כי פקח איש עיני עור מרחם. לולא היה זה מאת אלהים לא היה יכל לעשות מאומה. ויענו ויאמרו אליו הן בחטאים נולדת כלך ואתה תלמדנו ויהדפהו החוצה. וישמע ישוע כי הדפהו החוצה ויפגשהו ויאמר אליו התאמין בבן האדם. ויען ויאמר מי הוא זה אדני למען אאמין בו. ויאמר אליו ישוע הן ראית אתו והמדבר אליך הנה זה הוא. ויאמר אני מאמין אדני וישתחו לו. ויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים והראים יכו בעורון. ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים. ויאמר אליהם אם עורים הייתם לא היה בכם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאתכם תעמד.

10 אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר גנב ופריץ הוא. ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן. לו

יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויוציאם. ואחרי הוציאו את צאנו הוא יעבר לפניהן והצאן הלכות אחריו כי ידעו את קולו. ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את קול הזרים לא ידעו. המשל הזה דבר ישוע באזניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם. ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן. כל אשר באו לפני גנבים המה ופריצים והצאן לא שמעו לקולם. אנכי הדלת איש כי יבוא בי יושע ובצאתו ובבואו ימצא מרעה. הגנב לא יבוא כי אם לגנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעבור הביא להם חיים ומלא ספקם. אנכי הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו בעד צאנו. והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב את הצאן ונס והזאב יחטף ויפיץ את הצאן. השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן. אני הרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי. כאשר האב ידעני ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן. וצאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי לנהל גם אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד. על כן אהב אתי אבי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה. ואיש לא יקחנה מאתי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת אתה ובידי לשוב לקחתה את המצוה הזאת לקחתי מעם אבי. ותהי מחלקת גם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה. ויאמרו רבים מהם שד בו ומשגע הוא למה תשמעו אליו. ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אחוז שד היוכל שד לפקח עיני עורים. ויהי חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה. ויתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה. ויסבו אתו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תתלה את נפשנו את המשיח אתה הגידה לנו ברור. ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו עלי. אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני אתם כאשר אמרתי לכם. צאני תשמענה את קולי ואני ידעתין ואחרי תלכנה. ואני אתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אתהן מידי. האב אשר נתנן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף אתהן מיד האב. אני ואבי אחד אנחנו. אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו. ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשים ההם תסקלני. ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתך כי אם על גדפך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים. ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם. הן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלהים אליהם והכתוב לא יופר. ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני. אם לא אעשה את מעשי אבי אל תאמינו לי. ואם עשיתי ולא תאמינו לי האמינו נא למעשי למען תדעו ותאמינו כי בי האב ואני בו. אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם. וילך

וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם. ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אות אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמת היה. ויאמינו בו רבים במקום ההוא.

11 ויהי איש חולה לעזר שמו מבית היני כפר מרים ומרתא אחותה. היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותנגב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה. ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא. וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען יכבד בה בן האלהים. וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר. ויהי כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם. מאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה. ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה. ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה. אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו. כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו. ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע. וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר. אז גלה ישוע את אזנם ויאמר אליהם לעזר מת. ושמח אני בגללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו. ויאמר תומא הנקרא דידומוס אל התלמידים חבריו נלכה גם אנחנו למען נמות עמו. ויבא ישוע וימצאהו זה ארבעה ימים שכב בקבר. ובית היני היה קרוב לירושלים כדרך חמש עשרה ריס. ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם אתהן על אחיהן. ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבית. ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי. וגם עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים. ויאמר אליה ישוע קום יקום אחיך. ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום בתקומה ביום האחרון. ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי יחיה גם כי ימות. וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת. ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם. ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך. היא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו. וישוע טרם יבא אל הכפר כי עודנו עמד במקום אשר פגשתו שם מרתא. והיהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרים כי קמה פתאם ותצא הלכו אחריה באמרם כי הלכה לה אל הקבר לבכות שמה. ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אתו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי. ויהי כראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אתה בכים ותזעם רוחו ויהי מרעיד. ויאמר איפה שמתם אתו ויאמרו אליו אדני

בא וראה. ויבך ישוע. ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו. ומקצתם אמרו הפקח עיני העור הלא יכל לעשות שגם זה לא ימות. ויוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבואה. ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו. ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תחזי את כבוד האלהים. וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עיניו למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני. ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו בי כי אתה שלחתני. ויהי ככלותו לדבר ויקרא בקול גדול לעזר קום צא. ויצא המת וידיו ורגליו כרוכת בתכריכין ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התירו אתו וילך לדרכו. ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו. ומקצתם הלכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע. אז יקהילו הכהנים הגדולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלזה עשה אתות הרבה. אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדמתנו וגם את עמנו. ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדעו מאומה. אף לא תתבוננו כי טוב לנו מות איש אחד בעד הגוי מאבד העם כלו. וזאת לא דבר מלבו כי אם בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם. ולא בעד העם לבד כי אם לקבץ גם את בני אלהים המפזרים והיו לאחדים. ויועצו יחדו להמיתו מהיום ההוא והלאה. על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בגלוי כי אם סר משם לארץ הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים ויגר שם עם תלמידיו. ויקרבו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלימה לפני הפסח למען יטהרו. ויבקשו את ישוע ובעמדם בבית המקדש נדברו לאמר מה תחשבו הכי לא יבוא אל החג. והכהנים הגדולים והפרושים גזרו גזרה אשר אם ידע איש את מקומו יודיענו למען יתפשהו.

12 וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית היני מקום לעזר אשר העיר אתו מעם המתים. ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרתת ולעזר היה אחד מן המסבים אתו. ותקח מרים מרקחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת משקלה ותמשח בה את רגלי ישוע ותנגב את רגליו בשערותיה והבית ימלא ריח המרקחת. ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו. מדוע לא נמכרה המרקחת בשלש מאות דינר ונתן לעניים. והוא לא דבר את זאת מחמלתו על העניים כי אם גנב היה וכיס הכסף אתו וישא כל אשר ישימו בו. ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי צפנה זאת. כי העניים תמיד המה עמכם ואני אינני תמיד עמכם. וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא

ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם לראות גם את לעזר אשר העירו מעם המתים. וראשי הכהנים התיעצו להרג גם את לעזר. כי בגללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע. ויהי ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג החג כי יבא ישוע ירושלים. ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל. וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב. אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על עיר בן אתנות. וכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפאר ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי זאת עשו לו. ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתים. על זאת גם המון העם יצא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה. והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הועיל לא תועילו מאומה הנה כל העולם נמשך אחריו. ובתוך העלים להשתחות בחג היו אנשים יונים. ויקרבו אל פילפוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר אדני לראות את ישוע חפצנו. ויבא פילפוס ויגד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו אל ישוע. ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם. אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפל גרגר החטא אל תוך האדמה ומת ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה. האהב את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצרה לחיי נצח. החפץ לשרתני ילך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי. עתה נבהלה נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת. אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן השמים גם פארתי וגם אוסיף לפאר. והעם העמדים שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אתו. ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם למענכם. עתה משפט בא על העולם הזה עתה ישלך שר העולם הזה חוצה. ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אלי. וזאת דבר לרמוז אי זה מות הוא עתיד למות. ויענו אתו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יכון לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להנשא ומי בן האדם הלזה. ויאמר אליהם ישוע אך למצער יהיה האור עמכם התהלכו בעוד לכם האור פן ישופכם חשך וההלך בחשך לא ידע אנה הוא הלך. בעוד לכם האור האמינו באור למען תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפניהם. רבים האתות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמינו בו. למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה. על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיהו. השע עיניהם והשמין לבבם פן יראו בעיניהם ולבבם יבין ושבו ורפאתי להם. כזאת דבר ישעיהו בראותו את תפארתו וינבא עליו. אולם רבים אף מן השרים האמינו בו אך בגלל הפרושים לא הודו למען אשר לא ינדו. כי אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים. ויקרא

ישוע ויאמר המאמין בי לא בי הוא מאמין כי אם בשלח אתי. והראה אתי את אשר שלחני הוא ראה. אני באתי לאור אל העולם למען כל אשר יאמין בי לא ישב בחשך. והשמע את דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע את העולם. ואיש אשר יבזני ולא יקח אמרי יש אחד אשר ידין אתו הדבר אשר דברתי הוא ידין אתו ביום האחרון. כי אני לא מלבי דברתי כי אם אבי השלח אתי הוא צוני את אשר אמר ואת אשר אדבר. ואני ידעתי כי מצותו חיי עולם לכן כל אשר אדבר כאשר אמר אלי אבי כן אני מדבר.

13 ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ. ויהי אחרי החל הסעודה והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו. וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאלהים בא ואל אלהים ישוב. ויקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויחגרה. ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חגור בה. ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האתה תרחץ את רגלי. ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אינך ידע כעת ואחרי כן תדע. ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי. ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ראשי. ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אך לא כלכם. כי ידע מי ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורים. ויהי אחרי אשר רחץ את רגלים וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם. אתם קראים לי רב ואדון והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא. לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חיבים לרחץ איש את רגלי אחיו. כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם. אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו גדול מאדניו והשלוח איננו גדול משלחו. אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו. לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב. מעתה אני אמר לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו כי אני הוא. אמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחהו אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את שלחי. ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני. ויתראו תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי דבר. ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ישוע אהבו. וירמז לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו. ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי

הוא. ויען ישוע הנה זה הוא אשר אטבל פתי לתתו לו ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש קריות. ואחרי בלעו בא השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה. ומן המסבים לא ידע איש על מה דבר אליו כזאת. כי יש אשר חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי החג או לתת לאביונים יען אשר כיס הכסף תחת יד יהודה. והוא בקחתו את פת הלחם מהר לצאת החוצה ויהי לילה. הוא יצא וישוע אמר עתה נתפאר בן האדם והאלהים נתפאר בו. אם האלהים נתפאר בו גם האלהים הוא יפארהו בעצמו ובמהרה יפארהו. בני עוד מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה. מצוה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתי אתכם כן גם אתם איש את אחיו תאהבון. בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה ביניכם. ויאמר אליו פטרוס אדני אנה תלך ויען אתו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללכת אחרי אך אחרי כן תלך אחרי. ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללכת אחריך הן נפשי בעד נפשך אתן. ויען אתו ישוע הכי תתן נפשך בעד נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרא התרנגל תכחש בי שלש פעמים.

14 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו. בבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הגדתי לכם הנני הלך להכין מקום לכם. והיה כי הלכתי והכינותי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען באשר אהיה שם תהיו גם אתם. ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם. ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיככה נדע את הדרך. ויאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי. לו ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו. ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו. ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב. האינך מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים. האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי הוא ואם לא אך בגלל המעשים האמינו לי. אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי. וכל אשר תשאלו בשמי אעשנו למען יכבד האב בבנו. כי תשאלו דבר בשמי אני אעשנו. אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו. ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח. את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעהו

ואתם ידעתם אתו כי אתכם שכן הוא אף יהיה בתוככם. לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם. עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תחיו. והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם. מי אשר מצותי אתו וינצרן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבי ואני אהבהו ואליו אתודע. ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם. ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אתו ונבואה אליו ונשים אצלו מעונתנו. ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני. את אלה דברתי אליכם בעוד היותי עמכם. והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל ויזכירכם את כל אשר הגדתי לכם. שלום אניח לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן לכם אל יבהל לבבכם ואל יחת. הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבוני כי עתה תשמחו באמרי לכם כי הלך אני אל האב כי אבי גדול ממני. ועתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו. לא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם הזה ובי אין לו מאומה. אך למען ידע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוני אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה.

15 אנכי הגפן האמתית ואבי הוא הכרם. כל שריג בי אשר איננו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פריו. אתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם. עמדו בי ואני בכם כאשר השריג בל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בגפן כן גם אתם אם לא תעמדו בי. אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה. איש אשר לא יעמד בי השלך כשריג החוצה וייבש וילקטום וישליכום אל תוך האש והיה לבער. והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל חפצכם תשאלו ויעשה לכם. בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרב והייתם לי לתלמידים. כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי. אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתו. את אלה דברתי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם. הנה זאת מצותי כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם. אין לאיש אהבה יתרה מתתו את נפשו בעד ידידיו. ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם. לא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד איננו ידע את אשר יעשה אדניו כי אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם. לא אתם בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה

כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם. את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבון איש את אחיו. אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה. אלו מן העולם הייתם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם. זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד איננו גדול מאדניו אם רדפו אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו. אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי. לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון להתנצל על חטאתם. השנא אתי ישנא גם את אבי. לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי. אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנאוני. ובבוא הפרקליט אשר אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי. וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי.

16 את אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו. הנה ינדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרג אתכם ידמה להקריב עבודה לאלהים. וכזאת יעשו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו. אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר בבא השעה תזכרום כי אנכי אמרתי אליכם וכאלה לא אמרתי אליכם מראש כי הייתי עמכם. ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך. אך על דברי את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת. אולם האמת אגיד לכם כי לכתי אך טוב לכם כי אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלחהו אליכם. והיה בבאו יוכיח את העולם על דבר החטא והצדק והמשפט. על החטא כי לא האמינו בי. ועל הצדק כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי. ועל המשפט כי נדון שר העולם הזה. עוד רבות לי להגיד לכם אך לא תוכלון שאת עתה. ורוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידבר והאתיות יגיד לכם. הוא יפארני כי משלי יקח ויגיד לכם. כל אשר לאבי לי הוא על כן אמרתי כי משלי יקח ויגיד לכם. הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלך אל אבי. ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני ואמרו אני הלך אל אבי. ויאמרו מה זה אשר אמר מעט לא ידענו מה דבר. וידע ישוע כי עם לבבם לשאל אתו ויאמר אליהם העל זאת אתם דרשים ביניכם כי אמרתי הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני. אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותילילו והעולם ישמח הן אתם תעצבו אכן עצבכם יהפך לששון. האשה בלדתה עצב לה כי באה עתה ואחרי ילדה את הילד לא תזכר עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם. וגם אתם כעת תתעצבו אך אשוב אראה אתכם ושש לבבכם

ואין לקח שמחתכם מכם. וביום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני אמר לכם כי כל אשר תשאלו מאת אבי בשמי יתננו לכם. עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם. את אלה דברתי אליכם במשלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במשלים כי אם ברור אמלל לכם על אבי. ביום ההוא תשאלו בשמי ואינני אמר לכם כי אני אעתיר לאבי בעדכם. כי אבי גם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי מאת אלהים יצאתי. מאת האב יצאתי ואבא לעולם אשובה אעזב את העולם ואלך אל אבי. ויאמרו אליו תלמידיו הנה כעת ברור תמלל ולא תמשל משל. עתה ידענו כי כל ידעת ולא תצטרך כי ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת. ויען אתם ישוע עתה תאמינו. הנה שעה באה ועתה זה הגיעה ונפצותם איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי ואינני לבדי כי אבי עמדי. את אלה דברתי אליכם למען בי יהיה לכם שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבבכם אני נצחתי את העולם.

17 את אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנך למען גם בנך יפארך. כאשר נתת לו השלטן על כל בשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת לו. ואלה הם חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לבדך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת. אני פארתיך בארץ כליתי פעלך אשר צויתני לעשות. ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היות העולם. את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתתם לי מתוך העולם לך היו ולי נתת אתם ואת דברך נצרו. ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא. כי הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני. אני בעדם אעתיר לך לא בעד העולם אעתיר כי אם בעד אלה אשר נתת לי כי לך המה. וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונתפארתי בהם. ואני אינני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצר בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו. בהיותי עמהם בעולם אני נצרתי אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב. ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם. אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני. ולא אעתיר לך אשר תקחם מן העולם רק שתצרם מן הרע. מן העולם אינמו כאשר גם אנכי אינני מן העולם. קדש אתם באמתך דברך אמת הוא. כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן גם אני שלחתי אתם אל העולם. והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת. אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתיר לך כי אם גם בעד המאמינים בי על פי דברם. למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי בי אתה ואני

בך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני. ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו. אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אתם כאשר אהבתני. אבי חפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי באשר אהיה אני למען יחזו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם. אבי הצדיק הן העולם לא ידעך ואני ידעתיך ואלה הכירו כי אתה שלחתני. ואני הודעתים את שמך ואוסיף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם.

18 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם גן ויבא בו הוא ותלמידיו. וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו. ויקח יהודה את הגדוד ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק. וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו. ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסרו עמד אצלם. ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה. ויסף וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי. ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו. למלאת הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד. ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס. ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי. אז תפשו הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרהו. ויוליכהו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא. הוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם. ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול. ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד האחר המידע לכהן הגדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה. ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני. והעבדים והמשרתים בערו אש גחלים כי עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרוס עמד עמם ומתחמם. וישאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל לקחו. ויען אתו ישוע אנכי בגלוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר. ומה תשאל אתי שאל נא את השמעים מה שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי. ויהי כדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר

הכזאת תענה את הכהן הגדול. ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מדוע תסטרני. וישלחהו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הגדול. ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר אינני. ויאמר איש מעבדי הכהן הגדול והוא מודע לאשר קצץ פטרוס את אזנו הלא ראיתיך עמו בתוך הגן. ויסף פטרוס לכחש ופתאם קרא התרנגול. ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמאו כי אם יאכלו את הפסח. ויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה. ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך. ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם עמכם ועשו משפטו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשיון להמית איש. למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמז אי זה מות עתיד הוא למות. וישב פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים. ויען אתו ישוע המלבך תדבר זאת או אחרים הגידו לך עלי. ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך וראשי הכהנים הסגירוך אלי מה עשית. ויען ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה אם היתה מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו לי משרתי לבלתי המסר ביד היהודים ועתה מלכותי איננה מפה. ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיד לאמת כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולי. ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא מצאתי בו כל עון. הן מנהג הוא בכם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח היש את נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים. ויוסיפו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה מרצח.

19 אז לקח פילטוס את ישוע וייסרהו בשוטים. וישרגו אנשי הצבא עטרת קצים וישימו אתו על ראשו ויעטהו לבוש ארגמן. ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכהו על הלחי. ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון. וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם. ויהי כאשר ראהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם והצליבהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה. ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים. ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עוד. וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר. ויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא ידעת כי יש לאל ידי לצלבך ויש לאל ידי לשלחך. ויען ישוע לא היתה לך רשות עלי לולא נתן לך

מלמעלה לכן עון המסגיר אתי אליך גדול מעונך. אז יבקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד הוא בקיסר. ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם גבתא. ואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אתו. ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצלב את מלככם ויענו ראשי הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר. אז מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכהו. וישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא. ויצלבו אתו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישוע בתוך. ופילטוס כתב על לוח וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים. ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי. ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני מלך היהודים. ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבתי כתבתי. ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום לארבעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את כתנתו והכתנת לא היתה תפורה כי אם מעשה ארג מלמעלה ועד קצה. ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא. ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים אשת קלופס ומרים המגדלית. וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בנך. ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו. ויהי מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי. ושם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימהו על אזוב ויקריבהו אל פיו. ויקח ישוע את החמץ ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את רוחו. ולמען לא תשארנה הגויות על הצלב ביום השבת כי ערב שבת היה וגדול יום השבת ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אתם. ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו. ויבאו אל ישוע ובראתם כי כבר מת לא שברו את שוקיו. אך אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צדו וכרגע יצא דם ומים. והראה זאת העיד ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען גם אתם תאמינו. כי כל זאת היתה למלאת הכתוב ועצם לא תשברו בו. ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו. ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאת פילטוס אשר יתנהו לשאת את גופת ישוע וינח לו פילטוס ויבא וישא את גופת ישוע. ויבא גם נקדימון אשר בא לפנים בלילה אל ישוע

ויבא ערוב מר ואהלות כמאה ליטרין. ויקחו את גופת ישוע ויחתלוה בתכריכין עם הבשמים כאשר נהגים היהודים לקבר את מתיהם. ובמקום אשר נצלב שם היה גן ובגן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה. שם שמו את ישוע כי ערב שבת היה ליהודים והקבר קרוב.

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר. ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחהו. ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר. וירוצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר. וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה. ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים. והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקומה. ויבא שמה גם התלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן. כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים. וישובו התלמידים וילכו אל ביתם. ומרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר ויהי בבכותה ותשקף אל תוך הקבר. ותרא שני מלאכים לבושי לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את גופת ישוע אחד מראשותיו ואחד מרגלותיו. ויאמרו אליה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי איפה הניחהו. ויהי בדברה זאת ותפן אחריה ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע. ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקשי והיא חשבה כי הוא שמר הגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אתו מזה הגידה נא לי איפה הנחתו ולקחתיו משם. ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה. ויאמר אליה ישוע אל תגעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לכי נא אל אחי ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם. ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה. ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם. ובדברו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון. ויסף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אנכי שלח אתכם. ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדש. והיה כל אשר תסלחו את חטאתם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו. ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידומוס לא היה בתוכם כבוא ישוע. ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בידיו את רשם המסמרות ואשים את

אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין. ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע והדלתות מסגרות ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם. ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את ידי ושלח את ידך הנה ושים בצדי ואל תהי חסר אמונה כי אם מאמין. ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי. ויאמר אליו ישוע יען ראית אתי האמנת אשרי המאמינים ואינם ראים. והנה גם אתות אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה. אך אלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען יהיו לכם המאמינים חיי עולם בשמו.

21 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכה נגלה אליהם. שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידומוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו. ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו וימהרו לרדת אל האניה ובלילה ההוא לא אחזו מאומה. הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא. ויאמר אליהם ישוע בני היש לכם אכל מאומה ויענו אתו אין. ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים. ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחגר את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים. והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאתים אמה וימשכו את המכמרת עם הדגים. ויהי כצאתם אל היבשה ויראו שם גחלי אש ערוכים ודגים עליהם ולחם לאכל. ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדגים אשר אחזתם עתה. ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרת אל היבשה והיא מלאה דגים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו. ויאמר אליהם ישוע באו ברו לחם ואין גם אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אתו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון. ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם וגם את הדגים. וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחרי קומו מעם המתים. ויהי אחרי אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב אתי יותר מאלה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי. ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב אתי ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני. ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהב אתי ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו בשלישית התאהב אתי ויאמר אליו אדני את כל אתה יודע וידעת כי אהבתיך ויאמר אליו ישוע רעה את צאני. אמן אמן אני אמר לך בהיותך צעיר לימים אתה חגרת את עצמך ותלך אל אשר

חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יחגרך ונשאך אל אשר לא תחפץ. וכל זאת דבר לרמז על המיתה אשר יכבד בה את האלהים ויהי ככלותו לדבר ויאמר אליו לך אחרי. ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הלך אחריהם הוא הנפל על לבו בעת הסעודה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסרך. ויהי בראות אתו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני וזה מה הוא. ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך ולזאת אתה לך אחרי. על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך. זה הוא התלמיד המעיד על אלה ואשר כתב כל זאת וידענו כי עדותו נאמנה. ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אחשבה כי גם העולם כלו לא יכיל את הספרים אשר יכתבו אמן.

1 הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיהו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד. עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם. ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באתות רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים. ובאכלו לחם עמהם צוה אתם לבלתי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממני. כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה. ויהי כאשר נאספו יחדו וישאלהו לאמר אדנינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל. ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו. אבל תקבלו גבורה בבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ. ויהי כדברו זאת העלה והם ראים וישאהו ענן מנגד עיניהם. ויביטו אחריו השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם. ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם השמימה כן בוא יבוא כאשר ראיתם אתו עלה השמימה. ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת. ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו ישבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילפוס ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב. כל אלה היו שקדים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמהם הנשים ומרים אם ישוע וגם אחיו. ובימים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקהלים יחד כמאה ועשרים ויאמר. אנשים אחים מן הצרך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע. כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל השרות הזה. והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו. וגם נודעה זאת לכל ישבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם. כי כתוב בספר תהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה ישב ופקדתו יקח אחר. ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדנינו ישוע יוצא ובא לפנינו. החל מטבילת יוחנן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קומו מן המתים. ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתיה. ויתפללו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד אשר בחרת בו. לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו. ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיה ויספח אל עשתי עשר השליחים.

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד. ויהי פתאם קול רעש מן

השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו. ותראינה אליהם לשנות נחלקות ומראיהן כאש ותנוחינה אחת אחת על כל אחד מהם. וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנם הרוח להטיף. ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר תחת השמים. ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפת עמו. וישתוממו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הלא גלילים המה. ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו. פרתיים ומדים ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקפודקיה פנטוס ואסיא. פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד קוריני והבאים מרומי גם יהודים גם גרים. כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו גדלות האלהים. וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת. ואחרים לעגו ויאמרו כי מלאי עסיס המה. אז יעמד פטרוס ועשתי העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והאזינו אל דברי. כי אלה לא שכורים המה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה. אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא. והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנתיכם ובחוריכם חזינות יראו וזקניכם חלמות יחלמון. וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את רוחי ונבאו. ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן. השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט. אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם מאת האלהים בגבורות ובמופתים ובאתות אשר האלהים עשה על ידו בתוככם כאשר ידעתם גם אתם. אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידיעתו מקום לקחתם ובידי רשעים הוקעתם והרגתם אתו. והאלהים הקימו מן המתים בהתיר את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אתו. כי דוד אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט. לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. תודיעני ארחות חיים שבע שמחות את פניך. אנשים אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד אבינו אשר גם מת גם נקבר וקבורתו אתנו היא עד היום הזה. והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו. לכן בחזותו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת. את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו. ועתה אחרי הנשאו בימין האלהים לקח מאת האב את הבטחת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים. כי דוד לא עלה

השמימה והנה הוא אמר נאם יהוה לאדני שב לימיני. עד אשית איביך הדם לרגליך. לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם. ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עלינו לעשות. ויאמר פטרוס אליהם שובו מדרכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקדש. כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו. ויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור תהפכות הזה. ויקבלו את דברו בשמחה ויטבלו וביום ההוא נוספו כשלשת אלפי נפש. ויהיו שקדים על תורת השליחים ועל ההתחברות ועל בציעת הלחם ועל התפלה. ותפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואתות נעשו על ידי השליחים בירושלים. וכל המאמינים התאחדו יחד ויהי להם הכל בשתפות. ואת אחזתם ואת רכושם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש איש די מחסורו. ויום יום היו שקדים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בבית בבית. ויאכלו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים.

3 ופטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית. ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושיבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש. ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה. ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו. וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר. ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי אבל את אשר בידי אתננו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלך. ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתחזקו פתאם רגליו וקרסליו. ויקפץ ויתהלך ויבא אתם אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים. ויראהו כל העם מתהלך ומשבח את האלהים. ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה ושממון על הנעשה לו. ויהי הוא מחזיק בפטרוס וביוחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אולם של שלמה וישתוממו. וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תסתכלו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנו את זה מתהלך. אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילטוס כשהיה דן לפטרו. אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יחן לכם איש רצח. ואת שר החיים הרגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנחנו עדיו. ולמען אמונת שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אתו והאמונה אשר לנו

על ידו היא העלתה לו את הארכה הזאת לעיני כלכם. ועתה אחי ידע אני כי בבלי דעת עשיתם גם אתם גם ראשיכם. והאלהים ככה מלא את אשר הגיד מקדם בפי כל נביאיו כי יענה המשיח. לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם. למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח. אשר צריך כי יקבלהו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נביאיו הקדושים מימי עולם. הן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם כמני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם. והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה. וגם כל הנביאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הגידו מראש את הימים האלה. אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה. לכם בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחהו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע מעלליכם.

4 ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים. כי חרה להם על אשר למדו את העם והגידו בישוע את תחית המתים. וישלחו בהם את ידיהם וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב. ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים. ויהי ממחרת ויקהלו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם ירושלים. וחנן הכהן הגדול וקיפא ויוחנן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול. ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי זה שם עשיתם זאת. וימלא פטרוס רוח הקדש ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל. אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם במה זה נושע. יודע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלהים הקימו מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא. והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה. ואין הישועה באחר ואין תחת השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע. ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה המה ויתמהו עליהם ויכירום כי התהלכו עם ישוע. ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר. ויצוו אתם לצאת חוצה מן הסנהדרין ויתיעצו יחדו. ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנה אות גלוי נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל ישבי ירושלים ולא נוכל לכחש בו. אך למען לא ירבה הדבר בעם ויפרץ נזהירה אתם בגערה לבלתי דבר עוד לכל אדם בשם הזה. ויקראו אתם ויצוום אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע. ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו אתם. כי לא נוכל אנחנו לחדל מדבר את אשר ראינו

ושמענו. ויוסיפו לגער בם ויפטרו אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה. כי בן ארבעים שנה ומעלה היה האיש ההוא אשר נעשה עמו אות הרפואה הזאת. ואחרי הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם הכהנים הגדולים והזקנים. ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם. אשר אמרת בפי עבדך דוד למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק. יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו. כי אמנם נוסדו הורדוס ופנטיוס פילטוס עם הגוים ולאמי ישראל על ישוע עבדך הקדוש אשר משחת. לעשות את אשר ידך ועצתך מקדם גזרה להיות. ועתה אדני ראה את גערתם ותן לעבדיך לדבר את דברך בכל בטחון לבם. בנטתך את ידך למרפא ולתת אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש. ויהי כאשר התפללו וינע המקום אשר היו נקהלים שם וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים בבטחון לבב. וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם בשתפות. ובגבורה גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע וחסד גדול נמשך לכלם. כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו את כסף מחירם. וישימהו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו. ויוסף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים. גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימהו לרגלי השליחים.

5 ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכר את אחזתו. ויקח מן המחיר ויסתירהו ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים. ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר ממחיר השדה. הלא שלך היה טרם המכרו וגם אחרי נמכר היה בידך ולמה שמת על לבבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים. וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצה ויגוע ותהי יראה גדולה על כל השמעים. ויקומו הצעירים ויאספו אתו וישאהו החוצה ויקברהו. ויהי כמשלש שעות ותבא אשתו והיא לא ידעה את הנעשה. ויען פטרוס ויאמר אליה אמרי לי הבמחיר הזה מכרתם את השדה ותאמר כן במחיר הזה. ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנסות את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את אישך ונשאו אתך החוצה. ותפל פתאם לרגליו ותגוע והבחורים באו והנה מתה וישאוה החוצה ויקברוה אצל אישה. ותהי יראה גדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה. ויעשו אתות ומופתים רבים בקרב העם על ידי השליחים וכלם נאספו לב אחד

באולם של שלמה. ומן האחרים אין איש אשר מלאו לבו לחלות עליהם אך הוקיר אתם העם. אבל נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד. עד כי נשאו את החולים אל הרחבות וישימום על מטות ומשכבות למען אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם. וגם המון עם הערים אשר מסביב נקבצו ירושלים מביאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם. ויקם הכהן הגדול וכל אשר אתו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה. וישלחו יד בשליחים ויתנום במשמר העיר. ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את דלתי בית הכלא ויוציאם לאמר. לכו והתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה. והם כשמעם את זאת באו אל המקדש בהית הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקני בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אתם. וילכו המשרתים ולא מצאום בבית הכלא וישובו ויגידו לאמר. את בית האסורים מצאנו סגור ומסגר והשמרים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא בו אדם. ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה. ואיש אחד בא ויגד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם. וילך שמה הנגיד עם משרתיו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו. ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הגדול לאמר. הלא צוה צוינו עליכם לבלתי למד בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים תורתכם ותחפצו להביא עלינו את דמי האיש הזה. ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עלינו להקשיב בקול אלהים מהקשיב בקול בני אדם. אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ. את זה נשא האלהים בימינו לשר ולמושיע לתת תשובה לישראל וסליחת החטאים. ואנחנו עדיו על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעים בקולו. ויהי כשמעם ויתרגזו ויתיעצו להרוג אתם. ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה לזמן מעט. ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם. כי לפני הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרג וכל אשר שמעו אליו התפרדו ויהיו לאין. ואחר כן קם יהודה הגלילי בימי הספר ויסת אחריו עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו. ועתה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפר. ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלהים. וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם ויצוו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם. ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי

זכו לשאת על שמו כלמה. וכל היום לא חדלו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח.

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם מאלמנותיהם לבלתי תת להן יום יום את ארוחתן. ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאוה לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשמש את השלחנות. לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם על הענין הזה. ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר. וייטב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס גר אנטיוכיא. את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם. ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאד וגם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה. ואסטפנוס מלא אמונה וגבורה ויעש אתות ומופתים גדולים בקרב העם. ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדריים ומן בני קיליקיא ואסיא ויתוכחו עם אסטפנוס. ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו. ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים. ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפהו ויביאהו לפני הסנהדרין. ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה. כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתץ את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו משה. ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים.

7 ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו. ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן. ויאמר אליו לך לך מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך. ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם ישבים בה עתה. ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתתה לאחזה לו ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן. ויאמר לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה. ויתן לו את ברית המילה ובכן הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שנים עשר האבות. ויקנאו האבות ביוסף וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו. ויצילהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה

מלך מצרים וישימהו שליט על מצרים ועל כל ביתו. ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל. וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם הראשונה. ובפעם השנית התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה. וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו בשבעים וחמש נפש. וירד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותינו. ויובאו שכמה ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם. ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויגדל העם וירב במצרים. עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף. וזה התחכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את עלליהם אל פני השדה לבלתי החיותם. בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ירחים. וכאשר השלך אספה אתו בת פרעה ותגדלהו לה לבן. וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים. ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל. וירא איש אחד מעשק חנם ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי. ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן האלהים להם תשועה והם לא הבינו. ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו. והעשק את רעהו הדפו לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו. הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת אתמל את המצרי. ויברח משה על הדבר הזה ויהי גר בארץ מדין ויולד שם שני בנים. ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה. וירא משה ויתמה על המראה ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו. אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה ויירא מהביט. ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה. הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח האלהים לשר וגאל ביד המלאך הנראה אליו בסנה. והוא הוציאם ויעש אתות ומפתים בארץ מצרים ובים סוף ובמדבר ארבעים שנה.
הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון. הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לתת לנו. הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה. ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ויעשו עגל בימים ההם ויזבחו זבחים לאליל וישמחו במעשה ידיהם.
ויפן מהם האלהים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר כתוב בספר הנביאים הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל. ונשאתם את

סכת מלכם ואת כוכב אלהיכם רמפן הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגליתי אתכם מהלאה לבבל. משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשות אתו כתבנית אשר ראה. ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד. והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למצא משכנות לאלהי יעקב. ושלמה בנה לו בית. אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא. השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואי זה מקום מנוחתי. הלא את כל אלה ידי עשתה. קשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם. מי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו. אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה. ויהי כשמעם את אלה התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם. והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים. ויאמר הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב לימין האלהים. ויצעקו בקול גדול ויאטמו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד. וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אתו באבנים והעדים פשטו את בגדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול. ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדני ישוע קבל את רוחי. ויכרע על ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה ויהי אחרי דברו כדבר הזה ויישן.

8 ושאול גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים. וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברהו ויספדו עליו מספד גדול. ושאול החריב את הקהלה וישוטט בבתים ויסחב משם אנשים ונשים ויסגירם לכלא. והנפוצים עברו בארץ ויבשרו את הדבר. ופילפוס ירד אל עיר שמרון ויכרז להם את המשיח. ויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפוס בשמעם ובראותם את האתות אשר עשה. כי רבים היו אחוזי רוחות הטמאה והרוחות יצאו מהם צעקות בקול גדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו. ותהי שמחה גדולה בעיר ההיא. ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמים את עם שמרון באמרו על נפשו כי גדול הוא. ויקשיבו אליו מקטנם ועד גדולם לאמר זה הוא גבורת האלהים הגדולה. ויקשיבו אליו על היותו משמים אותם בכשפיו ימים רבים. ויהי כאשר האמינו לפילפוס בבשרו את מלכות האלהים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים. ויאמן שמעון גם הוא ויטבל וידבק בפילפוס וירא את האתות והמפתים הגדלים אשר נעשו וישתומם. וישמעו השליחים

אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלהים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן. וירדו שמה ויתפללו בעדם אשר יקבלו את רוח הקדש. כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם האדון ישוע. ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש. ויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקדש ויבא לפניהם כסף. ויאמר תנו נא גם לי את היכלת הזאת אשר יקבל את רוח הקדש כל אשר אשים עליו את ידי. ויאמר אליו פטרוס כספך יהי אתך לאבדון יען חשבת לקנות במחיר את מתת האלהים. אין לך חלק וגורל בדבר הזה כי לבבך איננו ישר לפני האלהים. ועתה שוב מרעתך זאת והתחנן אל האלהים אולי תסלח לך מזמת לבבך. כי ראה אנכי כי באת לידי מרורת רוש וחרצבות רשע. ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבלתי בוא עלי דבר מכל אשר אמריתם. והמה אחרי אשר העידה ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשרו את הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרונים. וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לך הנגבה על הדרך הירדת מירושלים עזתה והיא חרבה. ויקם וילך והנה איש כושי והוא סריס ושליט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל גנזיה אשר עלה אל ירושלים להשתחות. ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא. ויאמר הרוח אל פילפוס גשה והלוה על המרכבה הזאת. וירץ פילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם תבין את אשר אתה קורא. ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו. וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו. בעצר משפטו לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזרו מארץ חייו. ויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או על איש אחר. ויפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע. ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל. ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלהים הוא. ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס ויטבל אותו. ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו שמח. ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין.

9 ושאול עודנו יפח זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הגדול. וישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים. ויהי הוא הלך וקרב לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים. ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו

שאול שאול למה תרדפני. ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט בדרבנות. והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך לעשות. והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו. ויקם שאול מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכהו לדמשק. ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה. ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני. ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא מתפלל. וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה. ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים. וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך. ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל. כי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי. וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאול אחי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש. וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשקשים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל. ויאכל לחם ויחזק וישב שאול ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק. וימהר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים. וישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האביד בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים. ושאול היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישבי דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח. ויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמיתו. ויודע לשאול ארבם והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען ימיתהו. ויקחו אתו התלמידים לילה ויורידהו בסל בעד החומה. ויהי כבוא שאול ירושלימה ויבקש להלות אל התלמידים וייראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא. ויקח אתו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע. ויהי אתם יוצא ובא בירושלים. ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היונים והם זממו להמיתו. וישמעו האחים ויורידו אתו לקסרין וישלחהו אל טרסוס. ויהי שלום לקהלות בכל מקמות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתהלכנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש. ויהי בסבב פטרוס בכל המקמות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד. וימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים. ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם. ויראו אותו כל ישבי לד והשרון ויפנו אל האדון. ותלמידה

ביפו ושמה טביתא תרגומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה. ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימוה בעליה. ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם. ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן. ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גויתה ויאמר טביתא קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעודד. וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם. ויודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון. ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון.

10 ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגדוד הנקרא האיטלקי. והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתפלל תמיד לאלהים. ומחזה נראה אליו כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס. ויבט אליו וייִרא ויאמר מה זה אדני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני האלהים. ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס. הוא מתגורר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות. וילך לו המלאך הדבר אל קרניליוס ויקרא אל שנים מעבדי ביתו ואל איש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לפניו לשרתו. ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו. ויהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגג להתפלל כשעה הששית. והוא רעב ויתאו לטעם לחם ובהכינם לו נפלה תרדמה עליו. וירא את השמים נפתחים והנה כלי ירד אליו כדמות מטפחת בד גדולה ויורד בארבע כנפותיו על הארץ. ובתוכו מכל בהמת הארץ וחיה ורמש ועוף השמים. ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל. ויאמר פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא אכלתי כל פגול וטמא. ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו. וכן היה שלש פעמים והכלי שב והעלה השמימה. ויהי בהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת קרניליוס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח. ויקראו וידרשו היש מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס. ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך. לכן קום רד ולכה נא אתם ואל תתמהמה כי אנכי שלחתים. וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אנכי האיש אשר אתם מבקשים למה זה באתם הנה. ויאמרו קרניליוס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על

פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפיך. ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם ומקצת האחים אשר ביפו הלכו עמו. ולמחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקהלים אליו. ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו. ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי. וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה. ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי הורה אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם. ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי. ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר. ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו לזכרון לפני האלהים. ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית שמעון הבורסי על הים אשר בבואו ידבר לך. ואמהר ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה. ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים. כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו. וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל. אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר קרא אותה יוחנן. את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה עמו. ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגהו בהוקיעם אתו על העץ. אותו הקים האלהים ביום השלישי ויתנהו להראות בגלוי. לא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו אתו אחרי קומו מן המתים. ויצו אתנו להשמיע לעם ולהעיד כי אתו שם האלהים לשופט החיים והמתים. ועליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו. עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על כל השמעים את הדבר. והמאמינים בני המילה אשר באו את פטרוס השתוממו כי מתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים. כי שמעו אתם ממללים בלשנות ומגדלים את האלהים. ויען פטרוס ויאמר היוכל איש למנע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח הקדש גם הם כמנו. ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנו לשבת אתם ימים אחדים.

11 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הגוים את דבר האלהים. ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר. אל

אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם. ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמר. מתפלל הייתי בעיר יפו וארדם וארא מראה והנה כלי כדמות מטפחת בד גדולה יורד מן השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבא עדי. והסתכלתי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה ועוף השמים. ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל. ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם. ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו. וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה. והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי מקסרין. ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא אל בית האיש. ויגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס. והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך. וכאשר החלותי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה. ואזכר את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש. ועתה אם מתנה אחת נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע המשיח מי אנכי כי אעצר לאלהים. ויהי כשמעם זאת ויחרישו ויהללו את האלהים ויאמרו אכן גם לגוים נתן האלהים התשובה לחיים. והנפוצים מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו ובאו עד פינוקיא וקפרוס ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם. ויהי בתוכם אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אל אנטיוכיא וידברו גם אל היונים ויבשרו אתם את האדון ישוע. ותהי עמהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישובו אל האדון. וישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטיוכיא. ויבא שמה וישמח כראתו את חסד האלהים ויזהר את כלם לדבקה באדון בלב נכון. כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם רב. וילך בר נבא משם אל טרסוס לבקש את שאול וימצא אתו ויביאהו אל אנטיוכיא. ויהיו ישבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיים. ויהי בימים ההם ויבאו נביאים מירושלים אל אנטיוכיא. ויקם אחד מהם ושמו אגבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על כל ישבי תבל ויהי כן בימי קלודיוס. ויועצו התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה. וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול.

12 בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל. וימת את יעקב אחי יוחנן בחרב. וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות. ויאחז אתו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע

מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי אמר להעלותו אחרי הפסח לפני העם. פטרוס היה עצור במשמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה אל האלהים. ויהי בלילה ההוא אשר אמר הורדוס להביאו מחר לדין ויישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתח שמרים את המשמר. והנה מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירהו לאמר קום מהרה ויפלו מוסרותיו מעל ידיו. ויאמר אליו המלאך חגר מתניך והנעל את רגליך ויעש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחרי. ויצא וילך אחריו ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעיניו. ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשניה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ויפתח השער לפניהם מאליו ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו פתאם. ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעתי באמת כי האלהים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזמת עם היהודים. הוא חשב כזאת והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס אשר נקהלו שם רבים והם מתפללים יחד. וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושמה רודי. ותכר את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אם דלת השער ותרץ הביתה ותגד להם כי פטרוס עמד על השער. ויאמרו אליה משגעת את והיא מתאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא. ופטרוס הרבה לדפק ויפתחו ויראהו וישתוממו. והוא רמז להם בידו לחשות ויספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הגידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר. הבקר אור ומבוכה לא קטנה היתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה לו. ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם. ואיבה היתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו בלב אחד ויפתו את בלסטוס אשר על חדר המלך ויבקשו שלום יען לקחו מחית ארצותם מארץ המלך. ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף אליהם אמרתו. ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם. ויכהו מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאכלהו תולעים ויגוע. ודבר אלהים הולך ורב. וישובו בר נבא ושאול מירושלים אחרי כלותם את השמוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקוס.

13 ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ניגר ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאול. ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאול למלאכה אשר קראתים לה. ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחום. והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו

באניה אל קפרוס. ויבאו אל עיר סלמיס ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם גם יוחנן למשרת. ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מגוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע. אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאול ויתאו לשמע את דבר האלהים. ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את השר מן האמונה. ושאול הנקרא גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו. ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה הישרים. ועתה הנה יד יהוה בך והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו. והשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון. ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרגי אשר בפמפוליא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים. והמה נסעו מפרגי ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפיסדיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו. ויהי אחר קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו. ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו. אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזרוע רמה הוציאם משם. וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה. וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה. ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא. וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאול בן קיש איש משבט בנימן ארבעים שנה. וכהסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן ישי איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי. וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע. אשר לפני בואו קדם יוחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל. ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשבוני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר את נעלי רגליו. אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה הזאת. כי ישבי ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירהו מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים הנקראים בכל שבת. ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו. וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחהו בקבר. אבל האלהים הקימו מן המתים. וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדיו אל העם. ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא האלהים לבנינו בהקימו את ישוע. ככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך. ועל אשר הקים אתו מן

המתים לבלתי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים. על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לראות שחת. כי דוד גוע אחרי שרתו בדורו לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת. ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת. לכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הגד לכם סליחת החטאים. ובכל אשר לא יכלתם להצטדק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו. לכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים. ראו בגדים והתמהו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם. ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה. ורבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויזהירום לעמד בחסד האלהים. ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה. ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף. אז הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הננו פנים אל הגוים. כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ. וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם. ויפרץ דבר יהוה בכל המקום. אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשום מגבולם. והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקניון. והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש.

14 ויהי באיקניון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן היונים. אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגוים על האחים. וישבו שם ימים רבים וילמדו בבטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אתות ומופתים. ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים. ויהי רגשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסקלם. ויודע להם ויברחו לערי לוקוניא אל לוסטרא ודרבי וסביבותן. ויבשרו שם הבשורה. ואיש נכה רגלים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הלך מימיו. וישמע את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע. ויאמר בקול גדול עמד הכן על רגליך וידלג ויתהלך. והמון העם כראותם את אשר עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון לוקונית ירדו אלינו האלהים בדמות אנשים. ויקראו לבר נבא בל ולפולוס קראו הרמיס באשר הוא ראש המדברים. וכהן בית בל אשר מחוץ לעירם הביא השערה שורים ועטרות ויחפץ לזבח הוא והמון העם. ויהי כשמע זאת השליחים פולוס

ובר נבא ויקרעו את בגדיהם וירוצו אל תוך העם. ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזאת גם אנחנו בני אדם חלשים כמוכם ונבשרה אתכם למען שוב תשובו מן הבליכם אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם. ואשר בדרות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם. וגם לא חדל להעיד על עצמו וייטב לנו בתתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון וששון. ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם. ויבאו שמה יהודים מן אנטיוכיא ומן איקניון ויסיתו את העם וירגמו את פולוס באבנים ויסחבהו חוצה לעיר בחשבם כי מת. ויסבו אתו התלמידים ויקם ויבא העירה וממחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא. ויבשרו את הבשורה בעיר ההיא ואחרי העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטרא ואיקניון ואנטיוכיא. ויחזקו את נפשות התלמידים ויזהירו אתם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים. ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו בו. ויעברו בפיסדיא ויבאו אל פמפוליא. וישמיעו את דבר יהוה בפרגי וירדו אל אטליא. ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו אתה. ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה. וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים.

15 ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעון. ויהי על זאת ריב ומחלקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת. ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה. ויהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמהם. ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה. ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה. ויהי ברבות המחלקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ויאמינו. והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתתו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו. ולא הבדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה. ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת. אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוהם כמונו. ויחרישו כל הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים

את האתות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים. ויכלו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי. שמעון ספר איך האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו. ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב. אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דויד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה. למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה. נודעים לאלהים מעולם כל מעשיו. ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים. רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם. כי משה מדרת עולם יש לו מגידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבתו. וייטב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים ולשלח אתם אל אנטיוכיא עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים. ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שאלים לשלום האחים אשר מן הגוים באנטיוכיא ובסוריא ובקיליקיא. יען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשתיכם בדברים באמרם לכם להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם. לכן טוב בעיני כלנו יחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם חביבינו בר נבא ופולוס. אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח. על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם. כי טוב לפני רוח הקדש ולפנינו לבלתי שום עליכם משא אחר לבד מאלה הדברים הצריכים. אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו את נפשתיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם. וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו את העם ויתנו להם את האגרת. ויקראו אתה וישמחו על הנחמה. ויהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדברים רבים ויחזקום. ויהיו שם ימים אחדים וישלחום האחים בשלום אל השליחים. וייטב בעיני סילא לשבת שם. ופולוס ובר נבא ישבו באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה וגם רבים אחרים עמם. ויהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה המה. ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה מרקוס. אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם. ויהי רגז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס. ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא. ויעבר בסוריא ובקיליקיא ויחזק את הקהלות.

16 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני. ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא

ובאיקניון. בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר במקמות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא. ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים. ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום. ויעברו בפרוגיא ובארץ גלטיא כי מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיא. וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח. ויחלפו ממוסיא וירדו אל טרואס. וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו. וכראתו את המחזה מיד בקשנו ללכת אל מקדוניא בהבינו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה. ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס. ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים. וביום השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהלות שמה. ואשה יראת אליהם ושמה לודיא מכרת ארגמן מעיר תיאטירא שמעה ויפתח יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס. ותטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתם אתי נאמנה לאדון באו נא אל ביתי ושבו בו ותפצר בנו. ויהי בלכתנו למקום התפלה ותפגע בנו שפחה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדניה בקסמיה. ותלך אחרי פולוס ואחרינו הלוך וקרוא לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון המה המודיעים אתנו ארח הישועה. וכן עשתה ימים רבים וירע בעיני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנכי מצוך בשם ישוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא. ויראו אדניה כי אזלה תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת סילא ויסחבום אל הרחוב לפני זקני העיר. ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים. ומודיעים חקות אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשתם כי רומיים אנחנו. ויקם גם העם עליהם והשרים קרעו את בגדיהם מעליהם ויצוו להכותם בשוטים. ויהי אחרי הכות אתם מכה רבה וישליכום במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמרם היטב. והוא כאשר צוה כן השליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם בסד. ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמרו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם. ופתאם היה רעש גדול עד אשר זעו מוסדות בית הכלא וכרגע נפתחו כל הדלתות ומוסרות כלם נתקו. ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים. ויקרא פולוס בקול גדול לאמר אל תעש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו. וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא. ויוציאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע. ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה

וביתך. ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו. ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו. ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים. ובחית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם. ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום. ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשונו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו. ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו. ויבאו ויחלו פניהם ויוציאום וישאלו מהם לצאת מן העיר. ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירום וילכו לדרכם.

17 ויהי אחרי עברם באמפפוליס ובאפלוינא ויבאו אל תסלוניקי אשר שם בית כנסת היהודים. ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים. פתוח והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם. ויאמינו מקצתם ויספחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים מן היונים לרב וגם נשים חשובות מספר לא מעט. ויקנאו הסוררים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם. וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יסון ואנשים מן האחים לפני ראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל ישבי תבל באו גם הלום. ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתי הקיסר באמרם כי יש מלך אחר והוא ישוע. ויחרידו את העם ואת ראשי העיר אשר שמעו את זאת. ויקחו ערבון מידי יסון ומידי האחרים ואחרי כן פטרום. והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית כנסת היהודים. ואלה היו נדיבים מאנשי תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר. ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומן האנשים לא מעט. ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי מגיד פולוס את דבר אלהים גם בברואה ויבאו ויעררו את העם גם שמה. וימהרו האחים וישלחו את פולוס ללכת עד הים וסילא וטימותיוס נשארו שם. והמלוים את פולוס הוליכהו עד אתינס ויקבלו מצותו אל סילא וטימותיוס כי בוא יבאו אליו במהרה וילכו. ויהי באתינס ופולוס מהכה להם ותתחמץ רוחו בקרבו בראתו את העיר מלאה אלילים. על כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום יום עם הנקרים אליו. וגם מקצת הפילוסופים מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסטוא התגרו בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפטפט הלז ואחרים אמרים כפי

הנראה הוא מגיד אלהי נכר יען כי בשר אתם את ישוע ואת התחיה. ויאחזוהו ויביאהו אל גבעת המשפט הנקראה בשם אריופגוס ויאמרו הנוכל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתה משמיע. כי דברים זרים אתה מביא באזנינו והננו חפצים לדעת מה ענינם. כי האתיניים כלם וגם הנכרים הגרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות. ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד. כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואינכם ידעים אתו אני מגיד לכם. האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדון השמים והארץ. גם לא ישרתוהו ידי בני אדם כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר. ויושב כל עממי בני אדם על כל פני האדמה מדם אחד ויצב מועדים קבועים וגבולת מושבם. למען יבקשו את האלהים אולי ימששהו וימצאהו אף כי איננו רחוק מכל אחד ממנו. כי בו אנחנו חיים ומתנועעים וקימים כאשר גם מקצת משורריכם אמרו אף ילידיו אנחנו. והנה בהיותנו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש ומחשבת בני אדם. לכן עתה אחרי עבר אלהים על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישובו. יען אשר שת יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אתו מן המתים. וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעיגו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת. ובכן יצא פולוס מתוכם. ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים של אריופגוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד אחרים עמהם.

18 אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס. וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן איטליא הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסור מעיר רומי. ויבא אליהם ויהי בהיתם בני אמנות אחת וישב אתם ויעש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים. וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים. וכבוא סילא וטימותיוס ממקדוניא היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח. ויהי כהמרותם וכגדפם וינער את בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגוים. וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת. וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו ויטבלו. ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה. כי עמך אנכי ואיש אל יגע בך להרע לך כי גוי גדול לי בעיר הזאת. וישב שם שנה וששה חדשים

וילמד בהם את דבר האלהים. ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאהו אל כסא המשפט. ויאמרו האיש הזה מפתה את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה. ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבלה כי עתה נשאתי ושמעתי אתכם היהודים כמשפט. אבל אם היא שאלה על מלין ושמות והדת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה. ויגרש אתם מלפני כסא המשפט. ויאחזו כל היונים את סוסתנים ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת. ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה ללכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס ויגלח את ראשו בקנכרי כי נדר עליו. ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר עם היהודים. ויבקשו ממנו להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה. כי אם נפטר מהם באמרו מחיב אני לחג את החג הבא בירושלים ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באניה מן אפסוס. ויבא אל קסרין ויעל וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוכיא. וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוגיא ויחזק את כל התלמידים. ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושמו אפולוס איש דברים ותקיף בכתובים. הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדות ישוע ולא ידע כי אם טבילת יוחנן לבדה. והוא החל לקרא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אתו עקילס ופריסקלה ויקחהו אליהם ויוסיפו להגיד לו את דרך האלהים באר היטב. ויחפץ ללכת לאכיא ויכתבו האחים אל התלמידים ויעררו אתם לקבלו ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסד. כי בחזקה התוכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח.

19 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליונת וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים. ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש. ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יוחנן. ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע. ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון. ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו. ויהיו כלם כשנים עשר איש. ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם כשלשה חדשים ויט את לבם אל דברי מלכות האלהים. אך מקצתם הקשו את לבבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס. וכן היתה כשנתים ימים עד כי

שמעו כל ישבי אסיא גם יהודים גם יונים את דבר ישוע האדון. וגבורות גדלות עשה האלהים על ידי פולוס. עד כי גם הניחו סודרים וחגרת מעל עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלאיהם וגם הרוחות הרעות יצאו. ואנשים מן היהודים הסבבים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו. והעשים ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים. ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם. ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים. ויודע הדבר לכל היהודים והיונים ישבי אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע. ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו את אשר עשו. ורבים אשר עשקו במעשי כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני כל ויחשבו את ערכם וימצאהו חמשת רבבות דינרים. ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך וחזק. ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניא ואכיא וללכת ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה גם את רומי. וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארסטוס אל מקדוניא והוא התמהמה עוד ימים באסיא. ותהי בעת ההיא מהומה לא קטנה על אדות דרך יהוה. כי צורף כסף אחד דמטריוס שמו עשה היכלות כסף של ארטמיס המציא לחרשים משכרת לא מעט. ויקהל אתם ואת שאר העסקים במלאכה ההיא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד. ואתם ראים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט באסיא כלה זה פולוס פתה והדיח המון עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעשים בידים. ועתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה לבוז כי אם גם היכל ארטמיס המלכת הגדולה יחשב לאין ותכלה תפארתה אשר כל אסיא וכל ישבי תבל מכבדים אותה. ויהי כשמעם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים. ותמלא כל העיר מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו אתם את גיוס ואת ארסטרכוס אנשים מקדונים וחברי פולוס במסעיו. ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים. וגם מקצת ראשי אסיא אשר היו אהביו שלחו אליו ויזהירו אתו אשר לא ימלאהו לבו לבוא אל התאטרון. ויצעקו שם אלה בכה ואלה בכה כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבם לא ידעו על מה זה נאספו. וימשכו מתוך ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף אלכסנדר את ידו ויבקש להצטדק לפני העם. והמה כהכירם כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשתי שעות לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים. ויהס סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמיס המלכת הגדולה ולצלמה היורד מן השמים. ויען אשר אין לכחש בדברים האלה ראוי

לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר. כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם גזלי מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם. לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויביאו אליהם את ריבם. ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק. כי הלא בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה הזאת. ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל.

20 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניא. ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון. וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמר בלבו לשוב דרך מקדוניא. וילכו אתו עד לאסיא סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארסטרכוס וסקונדוס וגיוס הדרבי וטימותיוס ומן אסיא טוכיקוס וטרופימוס. ואלה הלכו לפנינו ויוחילו לנו בטרואס. ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טרואס ונשב שם שבעת ימים. ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה. ונרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם. ובחור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהאריך פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה וישאהו מת. וירד פולוס ויגהר עליו ויחבקהו ויאמר אל תבהלו כי נשמתו בו. ואחר עלה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרכו. והם הביאו את הנער חי וינחמו עד מאד. ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללכת שמה ברגליו. ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליני. ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונלן בטרוגוליון ולמחרתו באנו אל מיליטוס. כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אץ לבוא אם יוכל עד חג השבועות ירושלים. וממיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקני הקהלה. ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייתי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא. אשר עבדתי את האדון בכל ענוה ובדמעות הרבה ובמסות המצאות אתי בנכלי היהודים. איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והגדתיו לכם ולמדתי אתכם ברבים ובכל בית ובית. ואעיד ליהודים וליונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדנינו ישוע המשיח. ועתה הנני אסיר הרוח ללכת ירושלים ואינני יודע מה יקרני שם. אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונו לי. אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני

למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אליהם. ועתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלוך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני. על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם. כי לא כחדתי מהגיד לכם את עצת האלהים כלה. לכן שמרו את נפשותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו. כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוככם זאבים עזים אשר לא יחוסו על העדר. וגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטות אחריהם את התלמידים. על כן שקדו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות. ועתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלת לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים. לא חמדתי כסף איש או זהבו או לבושו. ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי ההלכים אתי. ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תתן משתקח. ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם. ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו. וביותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוהו אל האניה.

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה. שם מצאנו אניה עברת אל פינוקיא ונרד בה ונעבר. ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה. ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבלתי עלות ירושלים. ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל. ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו. ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד. וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו. ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות. ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס. ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסגירהו בידי הגוים. ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים. ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם

ישוע האדון. ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה. ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים. וילכו אתנו גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו מנסון והוא תלמיד ישן. ויהי כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה. וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל יעקב ויבאו שמה כל הזקנים. וישאלם לשלום ויספר אחת לאחת את אשר עשה האלהים לגוים בשרותו. וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים באו להאמין וכלם מקנאים לתורה. והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגוים לסור ממשה באמרך כי אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה. ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המון העם כי ישמעו כי באת. לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך. הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה. ועל דבר המאמינים בגוים כתבנו וגזרנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות. ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם וממחרת בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם. ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיא ראו אתו במקדש ויעוררו את כל ההמון וישלחו בו את ידיהם. ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה. כי היו ראים את טרופימוס האפסי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש. ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכהו אל מחוץ למקדש ופתאם סגרו הדלתות. והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הגדוד כי כל ירושלים נבוכה. וימהר ויקח אתו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס. ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה. ויענו מן העם אלה בכה ואלה בכה ולא יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד. ויהי כבואו עד המעלות וישאהו אנשי הצבא מפני חמת העם. כי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים הסר אתו. וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האלף התניח לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית. האם אינך המצרי אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים. ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הניחה לי לדבר אל העם. וינח לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי

דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר.

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם. ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר. ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרסוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי דקדוקי תורת אבותינו ואהי מקנא לאלהים כמוכם כלכם היום. וארדף את הדרך הזאת עד מות ואהי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים. כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו. ויהי אנכי הלך וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול מן השמים. ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני. ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו. והאנשים אשר אתי ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו. ואמר מה אעשה אדני ויאמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות. ואני לא יכלתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק. ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם. ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהו. ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצונו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיהו. כי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת. ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו. ויהי בשובי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי יד יהוה. ואראה אותו מדבר אלי חושה צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי. ואמר הלא הם יודעים את אשר השלכתי אל הכלא והלקיתי בבתי הכנסיות את המאמינים בך. ובהשפך דם אסטפנוס עדך אף אני עמדתי שם חפץ בהרגתו ושומר את בגדי הרגיו. ויאמר אלי לך כי אני אל הגיום עד למרחוק אשלחך. וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו הסירו איש כזה מעל האדמה כי איננו ראוי כי יחיה. ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעליהם וזרקים עפר השמימה. ויצו שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו במלקות למען ידע מדוע המה ככה צעקים עליו. ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט. וילך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי הוא. ויבא שר האלף ויאמר אמר לי הרומי אתה ויאמר הן. ויען שר האלף אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה. אז הרפו ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האלף ירא בדעתו

כי רומי הוא והוא אסר אותו. וממחרת בקש לדעת אל נכון על מה שטנים אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא את ראשי הכהנים ואת כל הסנהדרין ויורד את פולוס ויעמידהו בתוכם.

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה. ויצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו. ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה להכותי שלא כתורה. ויאמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף. ויאמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמך לא תאר. ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין. ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון. כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם. ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים. והריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישסעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחטף אתו מתוכם ולהכיאו אל המצד. ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי. ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יהרגו את פולוס. ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים. ויגשו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס. ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אליכם. וישמע בן אחות פולוס את ארבם וילך ויבא אל המצד ויגד לפולוס. ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו. ויקחהו ויוליכהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך. ויאחז שר האלף בידו ויסר עמו לבדו וישאלהו מה הוא זה אשר לך להודיעני. ויאמר כי נועצו היהודים יחדו לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין והמה כאלו חפצים לדעת היטב את ענינו. ואתה אל תשמע להם כי ארבים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבלתי אכל ושתות בטרם יהרגוהו והמה עתה עמדים ומחכים להבטחתך. וישלח שר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה. ויקרא לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים ללכת

לקסרין ופרשים שבעים ומשכי קשת מאתים מן השעה השלישית בלילה. ובהמות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמון. ויכתב אגרת וזה תכן דבריה. קלודיוס לוסיאס אל פיליכס ההגמון האדיר שלום. את האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלטהו מתוכם בשמעי כי רומי הוא. ובאשר חפצתי לדעת על מה שמנו אתו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם. ואמצא כי שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות. ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחהו אליך מיד וגם את שטניו צויתי לבוא ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום. ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צוו ויביאהו לילה אל אנטפטריס. וממחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו וישובו למצד. והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידי ההגמון ויעמידו לפניו גם את פולוס. ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישאל מאי זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקיליקיא ויאמר. אשמע את דבריך בבוא גם שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס.

24 וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס. ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוס לשטנו ויאמר. את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשגחתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיר. אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך. כי מצאנו את האיש הזה כקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצרים. והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורתנו. ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מידינו. ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אתו תוכל לדעת מפיהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו. וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא. וירמז ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטדק בלב בטוח על עניני. אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי ירושלים להשתחות. ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר. גם אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אותי. אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראוה בשם כת בה אני עבד את אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים. ותקותי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים. ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים

ולאדם תמיד. ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן. ואהי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסיא. אשר עליהם היה לעמד הנה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי. או אלה ידברו נא המה מה מצאו בי עול בעמדי לפני הסנהדרין. בלתי אם הדבר האחד ההוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם. ויהי כשמע פיליכס את הדרים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עניני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אלי לוסיאס שר האלף אשפט על דברכם. ויצו את שר המאה לשום אתו במשמר ולתת לו רוחה ולבלתי מנע איש ממידעיו משרת אתו ומבוא אליו. ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרא לפולוס וישמע אתו על דבר האמונה במשיח. ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרא לך. והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחד למען יתירהו ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה וידבר עמו. ויהי מקץ שנתים ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים.

25 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים. והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעהו את ריבם עם פולוס. ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אתו להמיתו בדרך. ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב. ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו. וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס. הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יכלו להוכיח. והוא הצטדק לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר. ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה. ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר ידעת היטב גם אתה. אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני. ויועץ פסטוס עם יועציו ויען אתו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך. ויהי אחרי ימים וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס. ויהי כי ארכו להם הימים שם ויספר פסטוס למלך את ריב פולוס לאמר יש פה איש אשר פיליכס הניחו אסור. ובהיותי בירושלים דברו אלי ראשי הכהנים וזקני היהודים על אדותיו ויבקשו

ממני לחרץ משפטו. ואען אותם כי אין מנהג הרומיים למגן איש לאבד בטרם יעמד הנשטן לנכח שטניו ונתן לו מקום להצטדק מן השטנה. ולכן כאשר באו הנה יחד חשתי ולא התמהמהתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש. ויעמדו עליו שטניו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הייתי חשד אתו. רק היו להם דברי ריבת לנגדו על עבודת אלהיהם ועל מת אחד ישוע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי. ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללכת ירושלים ולהשפט שם על אלה. אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אגוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אתו אל הקיסר. ויאמר אגרפס אל פסטוס גם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו. ויהי ממחרת כבוא אגרפס וברניקה בהוד גדול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושרי האלף ונגידי העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס. ויאמר פסטוס אגרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנכם ראים את האיש אשר בעבורו פגעו בי כל המון היהודים גם בירושלים וגם פה ויצעקו כי אינו בדין שיחיה עוד. ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבו מיתה והוא גם הוא קרא את אגוסטוס לדינו יעצתי לשלח אתו שמה. אך אין לי לכתב עליו דבר נכון לאדנינו ובעבור זאת הביאתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אגרפס למען יחקר וידעתי מה אכתב. כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עלילת הדברים אשר שמו לו.

26 ויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר בעד נפשך אז יצטדק פולוס ויושט את ידו ויאמר. מאשר אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניך אצטדק היום על כל אשר שטנים אתי היהודים. כי אתה ידע היטב כל המנהגים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארך רוחך. הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים. כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו להעיד כי כפרוש התנהגתי על פי הכת המקפדת ביותר בעבודתנו. ועתה אני עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו. ואשר שנים עשר שבטינו מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר התקוה הזאת אגרפס המלך שטנים אותי היהודים. מדוע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מתים. הן לפנים אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד. כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני הסגרתי לבתי כלאים ברשיון אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים וכשנהרגו הסכמתי. ובכל בתי הכנסיות יסרתי אתם פעמים רבות ואנסתים לגדף ואתהוללה בם עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה לארץ. ויהי בלכתי על זאת לדמשק ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם. והנה אדני

המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר משמים נגה עלי מסביב ועל ההלכים אתי. ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון עברית לאמר שאול שאול למה תרדפני קשה לך לבעט בדרבנות. ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף. אבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתי אליך לבחר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך. בהצילי אותך מן העם ומן הגוים אשר אשלחך עתה אליהם. לפקח את עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים ואת הנחלה בתוך המקדשים. על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים. כי אם קראתי ראשונה לישבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישובו אל האלהים ויעשו מעשים ראוים לתשובה. ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני. והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואינני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות. כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים. ויהי הוא מצטדק כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שגעון. ויאמר פולוס אינני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת וטעם אביע. כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זוית נעשתה זאת. המלך אגרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי מאמין אתה. ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט ופתיתני להיות נצרי. ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה. ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך וההגמון וברניקה והישבים אתם. ויסורו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות. ויאמר אגרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את הקיסר לדינו.

27 וכאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לגדוד אגוסטוס ושמו יוליוס. ונרד אל אניה אדרמטית נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי אתנו ארסטרכוס מוקדון מן תסלוניקי. וממחרת הגענו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינח לו ללכת אל מידעיו להעזר בידם. ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנגדנו. ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופמפוליא ונבא אל מורא אשר בלוקיא. וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליא ויעבירנו לתוכה. והאניה הלכה בכבדות ימים רבים ואחרי אשר יגענו ובאנו אל מול

קנידוס לא הניחנו הרוח לחתר אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פני הר סלמוני. ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קלילמני אשר קרובה לו עיר ושמה לסיא. ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי גם הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס. ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הליכתנו תהיה אך מרי ונזק גדול לא לבד למעמסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו. ושר המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב החבל ואל בעל האניה. ובאשר החוף איננו טוב לעמד בו בימי הסתיו יעצו הרבים לעבר משם לאמר אולי נוכל הגיע לפיניכס וישבנו שם בימי הסתו והוא חוף בקריטי פונה דרך הדרום מערבה ודרך הצפון מערבה. ורוח נשבת לאט מדרום ויחשבו כי תצלח עצתם בידם ויעלו העוגין ויעברו לעמת שפת קריטי. ויהי כמעט אחרי כן ותפגע בה רוח נחשל הנקראה אוריקלידון. ותטרף האניה ולא יכלה לעמד נגד הרוח ונרף ידינו ממנה וננדף. ותרץ האניה אל עבר אי קטן הנקרא קלודה וכמעט לא יכלנו לאחז העברה. ואחרי משכם אותה אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השיגה ידם ויחשבו את דפני האניה ומיראתם פן יפלו אל בין רכסי החול הורידו את כלי המפרש וכה נדפו. ויהי הסער הולך וסער עלינו וממחרת הטילו את המעמסה אל הים. וביום השלישי הטלנו בידינו את כלי האניה אל הים. ויהי ימים רבים גם השמש גם הכוכבים לא נראו והסערה חזקה עלינו עד מאד ותכרת ממנו כל תקות ישועה. ופולוס עמד בתוכם אחרי האריכם בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אלי ולא יצאתם מקריטי כי אז לא קרנו הנזק הזה במריכם. ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה. כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אתו. ויאמר אל תירא פולוס עליך עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באניה. על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי. אך השלך נשלך אל אחד האיים. ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם יבשת. ויורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו קומות חמש עשרה. וייראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגינים אל הים ויכספו לאור היום. והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח עוגינים גם מראש האניה. ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע. ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול. והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעמתם מאומה. על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש

איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה. הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל. ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם המה. ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש. ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצדה אל הים. הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויועצו לנהג אליו את האניה אם יוכלו. ויגדעו את העוגינים ויעזבום לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו מפרש התרן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף. ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותדבק בו האניה ותעמד ראשה לא ינוע ואחוריה נשברו משאון הגלים. ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט. ושר המאה חפץ להציל את פולוס וינא את עצתם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשארים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה. ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה.

28 וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליטי. והנכרים לא המעיטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר. ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו. ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים. והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה. והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא. ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים. ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו. ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו. ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו. ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדרית אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים. ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים. משם סבנו ונבא אל רגיון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי. ושם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אתם שבעת ימים ובכן הלכנו אל רומי. וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיוס ועד לשלשת החניות וירא אתם פולוס ויודה לאלהים ויתחזק. ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו. ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו

אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים. והם אחרי חקרם אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות. והיהודים קמו בי ואאנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר. ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות ישראל אסור אני בכבל הזה. ויאמרו אליו לא קבלנו על אדותיך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר עליך דבר רע. אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת. וישימו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב. ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו. ויחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר. לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו. כי שמן לב העם הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפאתיו. לכן דעו כי לגוים נשלחה תשועת אלהים והמה ישמעו. ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו. ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו. ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדנינו בכל בטחון לבו ואין מנע.

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים. אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש. על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר. אשר הוכן לבן האלהים בגבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדנינו. אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו. אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח. לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלום לכם מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם. כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם. בהעתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם. כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקי. והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי. ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכם כמו ביתר הגוים. מחיב אנכי ליונים וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים. לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי. כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר גבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני. כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה. כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה. יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה. כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי היות להם להתנצל. יען בדעתם את האלהים לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבער. ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים. וימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה. על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גויותיהם איש את רעהו. אשר המירו אמת האלהים בכזב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן. בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושה כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרכן בשלא כדרכן. וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם. וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן. וירב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות. הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול

אבותם. נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים. יודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני מות הם ולא לבד שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם.

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדן תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחיב את נפשך באשר אתה הדן תעשה כמעשהו. וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה. ואתה בן אדם הדן את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים. או התבוז לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך לתשובה. ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת משפטו. אשר ישלם לאיש כמעשהו. למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבד יתן את חיי העולמים. ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה. צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היוני. וכבוד והדר ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליוני. כי אין משא פנים עם האלהים. כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו. כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו. כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם גם באין תורה הם תורה לנפשם. בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם מחיבות זאת את זאת או גם מזכות. ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתי. הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים. וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע. ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך. מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה. ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תגנב והנך גנב. אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלילים ואתה גזל את הקדש. תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה. כי שם האלהים בגללכם מחלל בגוים כאשר כתוב. הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה. לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה. והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה. כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה. כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים.

3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה. הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלהים. כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבטל חסרון אמונתם את אמונת אלהים. חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כזב ככתוב למען תצדק בדברך תזכה בשפטך. ואם עולתנו תרומם את צדקת האלהים מה נאמר הכי יש עול באלהים המשלח חרון אפו לפי דרך בני אדם אנכי מדבר. חלילה שאם כן איך ישפט האלהים את העולם. כי אם על ידי כזבי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתהלתו למה זה אני אשפט עוד כחוטא. ולא נעשה כדבר מחרפינו ומקצת מוציאי דבה עלינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דינם יבא עליהם בצדק. ועתה מה הוא היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי גם היהודים גם היונים כלם הם תחת החטא. ככתוב אין צדיק אין גם אחד. אין משכיל אין דרש את אלהים. הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד. קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו. אשר אלה פיהם מלא ומררות. רגליהם ימהרו לשפך דם. שד ושבר במסלותם. ודרך שלום לא ידעו. אין פחד אלהים לנגד עיניהם. ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחיב לפני אלהים. יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר כי על ידי התורה דעת החטא. ועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים. והיא צדקת אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל. כי כלם חטאו וחסרי כבוד אלהים המה. ונצדקו חנם בחסדו על ידי הפדות אשר היתה במשיח ישוע. אשר שמו האלהים לפנינו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים שנעשו לפנים בעת חמלת אלהים. להראות את צדקתו בעת הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע. ועתה איה ההתהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מה העל ידי תורת המעשים לא כי על ידי תורת האמונה. לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה. או האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא. כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה. ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה.

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר. כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהלה אך לא לפני האלהים. כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה. הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על

פי החסד כי אם על פי החוב. אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה. כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו. אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון. ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה. ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו. ואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה. ולהיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו. כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת האמונה. כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה. כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה. על כן מתוך אמונה למען לפי חסד למען תחיה ההבטחה קימת לכל זרעו לא לבני התורה לבדם כי גם לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו. ככתוב כי אב המון גוים נתתיך והוא האמין בהביט אל אל המחיה את המתים והקורא את אשר לא היה כמו הוה. באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר יהיה לאב המון גוים כמו שנאמר כה יהיה זרעך. ולא רפתה אמונתו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאת שנה ואל בלות רחם שרה. ולא חלק לבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התחזק באמונתו ויתן כבוד לאלהים. וידע בלבב שלם כי את אשר הבטיח גם יכל לעשותו. על כן גם נחשבה לו לצדקה. ולא לבד למענו כתובה זאת שנחשבה לו. כי אם גם למעננו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים. אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו.

5 לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח. אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים. ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות. והסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקוה. והתקוה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו. כי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים. הן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישאהו לבו. אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים. ועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף. כי אם נרצינו לאלהים במות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו. ולא זאת בלבד כי גם

מתהללים אנחנו באלהים על יד אדנינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו את הרצוי. לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו. כי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה. אולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא. אך לא כדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו עדפו ערוף לרבים בחסד האדם האחד ישוע המשיח. ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא לזכות מפשעים רבים. כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי עדף החסד ומתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח. לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים. כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים. אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא עדף ממנו החסד. למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו.

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד. חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף לחיות בו. או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו. לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים. כי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחיתו. באשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא לבלתי היותנו עוד עבדים לחטא. כי אשר מת הוא נקה מן החטא. והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו. באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד. כי אשר מת מת לחטא פעם אחת ואשר חי חי הוא לאלהים. וכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח ישוע אדנינו. אם כן אפוא אל תמלך החטאת בגופכם אשר ימות לנטות אחריה בתאותיו. גם אל תכינו את אבריכם להיות כלי עול לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואבריכם כלי צדקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד. ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חלילה. הלא ידעתם כי לאשר תתנו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעתו הן עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אלי מות אם למשמעת אלי צדקה. אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תכונת הלקח אשר נמסרתם לו.

שחררתם מידי החטא לכן השתעבדתם לצדקה. כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכינותם את אבריכם לעבודת החטאה והרשע להרשיע כן עתה הכינו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש. כי בעת היותכם עבדי החטא חפשים הייתם מן הצדקה. ומה אפוא הפרי שהיה לכם אז מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחריתם המות. אכן עתה בהיותכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לקדשה ואחריתו חיי עולם. כי שכר החטא הוא המות ומתנת חסד אלהים היא חיי העולם במשיח ישוע אדנינו.

7 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו. כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה. והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר. לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בגוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים. כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעלות באברינו לעשות פרי למות. אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב. אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד. וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא. ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא. ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות. כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה. ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה. הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה. כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא. כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אתו אני עשה. ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא. ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי. כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי. כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה. ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי. ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע. כי לפי האדם

הפנימי חפצתי בתורת אלהים. אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויוליכני שבי לתורת החטא אשר באברי. אוי לי האדם העני מי יצילני מגוף המות הזה. אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו. לכן בשכלי הנני עבד לתורת האלהים ובבשרי אני עבד לתורת החטא.

8 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח. כי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות. כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על יד הבשר עשה האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר. למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח. כי אשר המה לבשר בעניני הבשר יחשבו ואשר לרוח בעניני הרוח יחשבו. כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים והשלום. יען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא באשר לא תשתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה. ואשר המה בבשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים. ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו. ואם המשיח בקרבכם אז הגוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה. ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גויותיכם המתות יחיה על ידי רוחו השכן בקרבכם. לכן אחי חיבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר. כי אם תחיו לפי הבשר מות תמתון ואם על ידי הרוח תמותתו את מעללי הבשר חיה תחיו. כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה. כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב ליראה כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו. והרוח ההוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו. ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אתו למען גם אתו נכבד. כי אחשב אשר ענויי הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו. כי הבריאה תערג ועיניה תלויות להתגלות בני אלהים. כי נכבשה הבריאה להבל לא מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה. אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות הכליון אל חרות כבוד בני האלהים. כי ידענו אשר הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה. ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גויתנו. כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה. אבל אם נקוה לאשר לא ראינהו נחכה לו בסבלנות. וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפגיע בעדנו באנחות עמקות מדבר. והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי

כרצון האלהים יפגיע בעד הקדושים. והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם. כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים. ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק ואת אשר הצדיקם אתם גם פאר. ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו. אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו הלא גם יתן לנו עמו את הכל. מי יענה בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק. ומי הוא יאשימם הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא יפגיע בעדנו. מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה או סכנה או חרב. ככתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהב אתנו. ובטוח אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד. לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו.

9 אמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש. כי גדול עצבוני ואין קץ לדאבון לבי. כי מי יתן היתי אני מחרם מן המשיח בעד אחי שארי ובשרי. אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריתות ומתן התורה והעבודה וההבטחות. ולהם האבות ואשר מהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן. אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה. ולא על היותם זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק יקרא לך זרע. כלומר לא בני הבשר המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע. כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן. ולא זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו. כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירתו לא מתוך מעשים כי אם כרצון הקרא. נאמר לה כי רב יעבד צעיר. ככתוב ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי. אם כן מה נאמר הכי יש עול באלהים חלילה. כי למשה אמר וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם. ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם. כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ. ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יחננו ואת אשר יחפץ יקשהו. וכי תאמר אלי מדוע יוכיח עוד נגד רצונו מי יתיצב. אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים היאמר יצר ליצרו למה ככה עשיתני. אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון. ומה

אפוא אם האלהים החפץ להראות זעמו ולהודיע גבורתו נשא בכל ארך רוחו את כלי הזעם הנכונים לאבדון. להודיע גם את עשר כבודו על כלי החנינה אשר יעדם לכבוד. והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגוים. כדברו בהושע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה. והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי. וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה. כי כלה ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ. וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו. ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השיגו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה. וישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורת הצדקה לא הגיע. ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התנגפו באבן נגף. ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש.

10 אחי חפץ לבבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו. כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת. כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו. כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו. כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם. והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח. או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים. אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיך ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים. כי אם תודה בפיך אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע. כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה. כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש. ואין הבדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו. כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט. ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מגיד. ואיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאוו רגלי מבשר שלום מבשר טוב. אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעתנו. לכן האמונה באה מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים. ואמר הכי לא שמעו אמנם בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם. ואמר הכי ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם בלא עם בגוי נבל אכעיסכם. וישעיהו מלאו לבו לאמר נמצאתי ללא בקשני נדרשתי ללוא שאלו. ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ומרה.

11 ובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בנימן. לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באליהו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר. יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי. אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל. וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד. ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה. ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם. ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה. ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם. תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד. ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה לגוים למען הקניאם. ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה. כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אנכי את שרותי אפאר. לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם. כי אם געילתם רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים. ואם התרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים. וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו. אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך. וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי. כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל תתגאה כי אם ירא. כי האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יחוס גם עליך. לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה גם אתה תגדע. וגם המה אם לא יעמדו במרים ירכבו כי יכל האלהים לשוב להרכיבם. כי אם אתה נגזרת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא כטבע בזית טוב אלה היצאים ממנו על אחת כמה וכמה שירכבו בזית שלהם. כי לא אכחד מכם אחי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמטום הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים. ובכן כל ישראל יושע ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב. ואני זאת בריתי אותם בהסירי חטאתם. הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם למען האבות. כי לא ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו. כי כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי אלהים ועתה הוחנתם במרים של אלה. כן גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי חנינתכם גם הם יחנו. כי האלהים הסגיר את כלם ביד המרי

למען יחן את כלם. מה עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא. כי מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו. או מי הקדימו וישלם לו. הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן.

12 ועתה הנני מזהיר אתכם אחי ברחמי אלהים אשר תשימו את גויותיכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית. ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלהים הטוב והחמד והשלם. כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבלתי רום לבבו למעלה מן הראוי כי אם יהי צנוע במחשבותיו כפי מדת האמונה אשר חלק לו האלהים. כי כאשר בגוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעלה אחת לכל האברים. כן אנחנו הברים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא. ויש לנו מתנות שנות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה. ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה בהוראה. ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה בתם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר פנים יפות. האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הרע ודבקו בטוב. באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו. שקדו ואל תעצלו התלהבו ברוח עבדו את האדון. שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקדו על התפלה. השתתפו בצרכי הקדושים רדפו הכנסת ארחים. ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו. שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים. לב אחד יהי לכלכם אל תהלכו בגדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם. אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב בעיני כל אדם. אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם. אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגז כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה. לכן אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על ראשו. אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב.

13 כל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשיות הנמצאות על יד אלהים נתמנו. לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם. כי השליטים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה. כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע. על כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו. כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי אלהים המה השקדים על זאת. לכן תנו

לכל איש כחובתכם המס לאשר לו המס המכס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד. ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב את חברו קים את התורה. כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך. האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כלה. וכזאת עשו מדעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין. הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי נשק האור. וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה. כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאגו לבשרכם אך לא להגביר התאות.

14 ואת החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות. יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק. האכל אל יבז את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים. מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו. יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שוים בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו. השמר את היום לאדון שמר אתו ואשר איננו שמר את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים. כי אין איש מאתנו אשר יחיה לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו. כי כאשר נחיה נחיה לאדון וכאשר נמות נמות לאדון לכן אם נחיה ואם נמות לאדון הננו. כי לזאת מת המשיח ויקם ויחי למען יהיה אדון גם על המתים גם על החיים. ואתה למה זה תדין את אחיך או אתה למה תבוז לאחיך הלא כלנו עתידים לעמד לפני כסא דין אלהים. כי כתוב חי אני נאם יהוה כי לי תכרע כל ברך וכל לשון תודה לאלהים. הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן חשבון לאלהים. לכן אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה יהי דינכם שלא יתן איש לפני אחיו מכשול או מוקש. ידעתי ומבטח אני באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שיחשבנו לו לטמא. ואם יעצב אחיך על דבר האכל אינך מתהלך עוד בדרך האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מת המשיח. לכן הזהרו פן יהיה טובכם לגדופים. כי מלכות האלהים איננה אכילה ושתיה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש. והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים. ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו. אל תהרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הן הכל טהור הוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו במכשל לבו. טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעשה דבר אשר יתנגף בו אחיך או יכשל או יחלש. יש לך אמונה תהי לך

לבדך לפני האלהים אשרי מי שלא ידין את נפשו בדבר אשר כשר בעיניו. ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלי אמונה חטא הוא,

15 ועלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו. כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען יבנה. כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות חורפיך נפלו עלי. כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים. ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע. אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח. על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים. ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר לאבות. והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמיו ככתוב על כן אודך בגוים ולשמך אזמרה. ואומר הרנינו גוים עמו. ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים. וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקוו. ואלהי התקוה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלום באמונה למען תעדף תקותכם בגבורת רוח הקדש. והנה אחי מבטח אני בכם כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו. אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמזכיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלהים. להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכהן בבשורת האלהים למען יהיה קרבן הגוים רצוי ומקדש ברוח הקדש. על כן יש לי להתהלל במשיח ישוע נגד האלהים. כי לא אעז פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטות באמר ובמעשה את לב הגוים לסור למשמעתו. בגבורת אתות ומופתים ובגבורת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח. בהשתדלי להגיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבלתי בנות על יסוד אחרים. כי אם ככתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו. וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושתים מבוא אליכם. אבל כעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות. אבוא אליכם בלכתי לאספמיא כי מקוה אנכי לראותכם בעברי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה. אמנם עתה אלכה ירושלימה לעזור את הקדושים. כי מקדוניא ואכיא הואילו לתת משאת נדבה לאביוני הקדושים אשר בירושלים. כי הואילו ואף מחיבים הם להם כי אם היה לגוים חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעזרם גם בדברי הגוף. לכן כשגמרתי את זאת וחתמתי להם הפרי

הזה אז אעברה דרך ארצכם לאספמיא. ויודע אנכי כי בבאי אליכם אבוא במלא ברכת בשורת המשיח. ואני מעורר אתכם אחי באדנינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ אתי בהעתיר בעדי אל האלהים. למען אשר אנצל מהסוררים בארץ יהודה ויערב על הקדושים שמושי לשם ירושלים. ואשר אבוא אליכם במשחה ברצון אלהים ואנפש עמכם. ואלהי השלום עם כלכם אמן.

16 והנני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנכרי. אשר תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעזרו לה בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת לרבים וגם לעצמי. שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע. ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלום הקהלה בביתם. שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אכיא למשיח. שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו. שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח. שאלו לשלום אמפליאס חביבי באדנינו. שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסטכים חביבי. שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובלוס. שאלו לשלום הורודיון קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדנינו. שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו. שאלו לשלום רופוס הנבחר באדנינו ולשלום אמו שהיא כאם לי. שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס ופטרובס יהרמיס והאחים אשר אתם. שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם. שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות לשלומכם. ואני מזהיר אתכם אחי לשום פניכם בעשי מחלקות ומכשולים לנגד הלקח אשר למדתם וסורו מהם. כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח כי אם את כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב הפתאים. כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני שמח עליכם אך חפצתי היתכם חכמים להטיב ותמימים לבלתי הרע. ואלהי השלום הוא ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו ישוע המשיח עמכם. טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרוס קרובי שאלים לשלומכם. אני טרטיוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם באדנינו. גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם. חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם אמן. ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם. ועתה נתפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם

לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה. לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן.

1 פולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וסוסתניס אחינו. אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו. חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלהים הנתן לכם במשיח ישוע. אשר עשרתם בו בכל בכל דבור ובכל דעת. באשר עדות המשיח התקימה בכם. עד כי לא חסרתם כל מתן החסד והנכם מחכים להתגלות אדנינו ישוע המשיח. אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח. נאמן הוא האלהים אשר על פיו נקראתם לחברת בנו ישוע המשיח אדנינו. והנני מזהיר אתכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיין מחלקות בקרבכם כי אם תכוננו יחד בלב אחד ובעצה אחת. כי הגד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביניכם. וזאת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס וזה לאפולוס וזה לכיפא וזה למשיח הנני. הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלב בעדכם או לשם פולוס נטבלתם. אודה לאלהים שלא טבלתי איש מכם כי אם את קרספוס ואת גיוס. פן יאמרו כי לשמי טבלתי. אך טבלתי גם את בני בית אסטפנוס ומלבד אלה אינני ידע אם טבלתי עוד איש אחר. כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח. כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים הוא. כי כן כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר. איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלהים את חכמת העולם הזה. כי אחרי אשר בחכמת האלהים לא ידע העולם את האלהים בחכמה היה רצון לפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים. כי היהודים שאלים להם אות והיונים מבקשים חכמה. ואנחנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים. אבל למקראים הן מיהודים הן מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים. יען כי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם. כי ראו נא אחי את קריאתכם שלא רבים המה החכמים לפי הבשר לא רבים השליטים ולא רבים החרים. כי אם בסכל שבעולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבעולם בחר האל למען ביש את החזק. ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו. כדי שלא יתהלל לפניו כל בשר. וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדוש ולפדיון. ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה.

2 וגם אנכי בבאי אליכם אחי לא באתי בגאות הדבור והחכמה בהגידי לכם את

עדות האלהים. כי לא חשבתי לדעת בתוככם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא הנצלב. ואהי אצלכם בחלשה וביראה ובחלחלה רבה. ודברי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה. למען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורת אלהים. אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו. כי אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם. אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ידעוה לא צלבו את אדון הכבוד. אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים לאהביו. ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים. כי מי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ידע איש את אשר באלהים בלתי אם רוח האלהים. ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלהים בחסדו. ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמדם חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדש תלמדם ונבאר דברים רוחניים על פי הרוח. הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי המה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר המה נדונים בדרך הרוח. אבל האדם הרוחני ידין את הכל ואותו לא ידין איש. כי מי תכן את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח.

3 ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח. חלב השקיתי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכלתם וגם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד של הבשר. כי באשר קנאה ומריבה ומחלקים ביניכם הלא של הבשר אתם ומתהלכים לפי דרך בני אדם. הן באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם. מי אפוא פולוס ומי הוא אפולוס אך משרתים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו. אני נטעתי ואפולוס השקה אבל האלהים הוא הצמיח. על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיח. והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו. כי עזרי אל אנחנו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים אתם. ואני כפי חסד אלהים הנתן לי כבני חכם שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשית יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח. ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש. מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררהו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחננו. אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו. ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל מאש. הלא

ידעתם כי היכל אלהים אתם ורוח אלהים שכן בקרבכם. ואיש אשר ישחית את היכל אלהים האלהים ישחית אתו כי היכל אלהים קדוש ואתם הנכם קדושים. אל ירמה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם הזה יהי לסכל למען יחכם. כי חכמת העולם הזה סכלות היא לפני האלהים ככתוב לכד חכמים בערמם. ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי המה הבל. על כן אל יתהלל איש באדם כי הכל הוא שלכם. אם פולוס אם אפולוס ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המות אם ההוה ואם העתיד הכל הוא שלכם. ואתם הנכם של המשיח והמשיח הוא של אלהים.

4 כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני רזי אל. הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם להמצא נאמן. ואני נקלה היא בעיני כי אתם דנים אתי או יום דין של בני אדם גם אני את נפשי לא אדין. כי אינני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדן אתי הוא יהוה. על כן אל תשפטו שפוט לפני העת עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תעלמות החשך ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תהלה לכל איש מאת האלהים. ואת זאת אחי הסבתי על עצמי ועל אפולוס בעבורכם למען תלמדו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תתגאו איש בשם איש לנגד רעהו. כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלל כאיש אשר לא קבל. הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתם ולו מלכתם למען נמלך אתכם גם אנחנו. כי אחשב שהאלהים הציג אתנו השליחים שפלי השפלים כבני תמותה כי היינו לראוה לעולם גם למלאכים גם לבני אדם. אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים. ועד השעה הזאת הננו רעבים גם צמאים וערמים ומכים באגרף ואין מנוח לנו. ויגעים אנחנו בעמל ידינו קללונו ונברך חרפונו ונסבל. גדפו אתנו ותנחנן ונהי כגללי העולם ולסחי לכלם עד עתה. ולא לביש אתכם אני כתב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני האהובים. כי גם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבים כי אנכי הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה. על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי. ובעבור זאת שלחתי אליכם את טימותיוס בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אנכי בכל מקום בכל קהלה וקהלה. הן יש מתנשאים כאלו לא אבוא אליכם. אבל בוא אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדעה לא את דברי המתרוממים כי אם את גבורתם. כי מלכות האלהים איננה בדבר שפתים כי אם בגבורה. ומה תחפצו הבוא אבוא אליכם בשבט או באהבה וברוח ענוה.

5 שמועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות ביניכם ואף זנות אשר בגוים לא ספר כמוה כי יקח איש את אשת אביו. ואתם עוד גבהי רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם עשה המעשה הזה. הן אנכי הרחוק מכם בגופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם על האיש אשר עשה כדבר הזה. בשם אדנינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחי אתכם עם גבורת אדנינו ישוע המשיח. למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע. לא טוב התהללכם הלא ידעתם כי מעט שאר מחמץ את כל העסה. בערו את השאור הישן למען תהיו עסה חדשה הלא לחם מצות אתם כי גם לנו פסחנו הנזבח בעדנו הוא המשיח. על כן נחגה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר הרע והרשע כי אם במצות הישר והאמת. כתבתי לכם באגרת שלא תתערבו עם הזנים. ואין דעתי בזאת על הזנים שבעולם הזה או על בצעי בצע וגזלנים ועבדי אלילים כי אז יהיה לכם לצאת מן העולם. אך זאת כתבתי לכם לבלתי התערב עם איש אשר אח יקרא והוא זנה או בצע בצע או עבד אלילים או מגדף או סבא או גזלן עם האיש אשר כזה גם לא תאכלו. כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בבית. ואשר בחוץ האלהים ישפטם ואתם תבערו את הרע מקרבכם.

6 היש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יזיד להביא דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקדשים. הלא ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואם העולם ידון על ידכם האינכם ראוים לדין דינים קטנים. הלא ידעתם כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממונות. ואתם כאשר יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשבים לאין בקהל לשפטיכם. לבשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו. כי אח רב עם אחיו וזאת לפני לא מאמינים. הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא תבחרו להיות עשוקים. אבל מונים אתם ועשקים אף את אחיכם. הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים אל תתעו את נפשותיכם לא הזנים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר. לא הגנבים ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הגזלנים כל אלה לא יירשו את מלכות האלהים. וכאלה לפנים היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון ישוע וברוח אלהינו. הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדני דבר. המאכל לכרש והכרש למאכל והאלהים את זה ואת זה ילכה והגוף אל יהי לזנות כי אם לאדון והאדון לגוף. והאלהים העיר גם את אדנינו ויעיר גם אתכם בגבורתו. הלא ידעתם כי גופתיכם אברי המשיח הנה הכי אקח את אברי המשיח ואעשה אתם

לאברי זונה חלילה. או הלא ידעתם כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד. אבל הדבק באדון רוח אחד הוא עמו. נוסו מן הזנות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא והזונה חטא בעצם גופו. או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האלהים וכי לא לעצמכם אתם. כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בגופכם וברוחכם אשר לאלהים המה.

7 ולענים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה. אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה. האיש יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה. האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האיש איננו שלט על גופו כי אם אשתו. אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנוים לתענית ולתפלה ותשובו ותתאחדו פן ינסה אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם. ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה. כי מי יתן והיה כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו מאת האלהים זה בכה וזה בכה. ואל הפנוים ואל האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו גם אני. אך אם לא יוכלו להנזר יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין מהיות בער בתאוה. והנה את הנשואים אנכי מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש אשה מבעלה. ואם פרש תפרש ממנו תשב בלא איש או תתרצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו. והנה אל האחרים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעזבנה. ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה לא תעזבנו. כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהיו בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה. אבל אם יפרש מי שאיננו מאמין יפרש והאח או האחות אינם משעבדים באלה כי לשלום קראנו האלהים. כי מה תדעי את האשה אם תושיעי את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיע את האשה. רק יתהלך איש איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אתו האדון וכן מתקן אנכי בכל הקהלות. אם נמול האיש המקרא אל ימשך את ערלתו ואם ערל הוא אל ימול. אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלהים. איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמד. אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ידך לצאת לחפשי בחר בזה. כי הקרוא באדון בהיותו עבד משחרר הוא לאדון וככה גם הקרוא בהיותו חפשי עבד הוא למשיח. במחיר נקניתם אל תהיו עבדי בני אדם. איש איש במשמרת אשר נקרא בה אחי בזאת יעמד לפני האלהים. ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את

עצתי אחרי אשר חנני האדון להיות נאמן. הנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא. אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אשה. וגם כי תקח אשה אינך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת אך יבאום צרות בבשרם והנני חס עליכם. וזאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים. והבכים כאינם בכים והשמחים כאינם שמחים והקונים כאלו אין קנין בידם. והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר תאר העולם הזה. ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדון איך ייטב בעיני האדון. ומי שיש לו אשה דאג הוא לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה. יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היתה לאיש דאגת לאשר לאדון ולהיות קדושה גם בגופה גם ברוחה ובעולת בעל דאגת היא לעניני העולם איך תיטב בעיני בעלה. וזאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנהגה טובה ולהיותכם נכונים תמיד לפני האדון באין מנע. וכי יחשב איש למעשה שלא כהגן לבתולתו אם תעבר פרקה ודבר חובה הוא אז יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה. ומי שהוא נכון בלבו ואיננו מכרח ויוכל לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבו לשמר את בתולתו טוב עשה. לכן המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממנו. האשה קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבד שתהיה באדון. אבל אשריה יותר אם תעמד פנויה זאת דעתי ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי.

8 ועל דבר זבחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה. החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אתו. אבל אם יאהב איש את האלהים האלהים ידעו. ועל דבר אכילת זבחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד. ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ באשר יש אלהים רבים ואדנים רבים. אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו. אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם עוד את האליל אכלים כזבח האליל ובכן לבם החלוש יתגאל. המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא נגרע. אבל הזהרו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים. כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו החלוש לאכל מזבחי אלילים. ויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מת המשיח. ואם ככה תחטאו לאחיכם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאים. על כן אם מאכלי מכשיל את

אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחי.

9 הלא שליח אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדנינו הלא אתם פעלי באדנינו. ואם אינני שליח לאחרים אך לכם הנני שליח כי חותם שליחותי אתם באדנינו. וזאת התנצלותי כנגד הדנים אותי. האין רשות בידנו לאכל ולשתות. האין רשות בידנו להוליך עמנו אחות לאשה כמו גם השליחים האחרים וכמו אחי האדון וכמו כיפא. אם לי לבדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל ממלאכה. מי הלך לצבא במשכרת של עצמו מי נטע כרם ולא יאכל את פריו מי רעה עדר ומחלב העדר לא יאכל. הכי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא גם התורה אמרת כן. כי כתוב בתורת משה לא תחסם שור בדישו הלשורים הושש האלהים. או אך למעננו מדבר אכן למעננו נכתב כי החרש יחרש אלי תקוה והדש ידוש אלי תקוה לקחת חלקו בתקוה. אם זרענו בכם עניני הרוח הכי דבר גדול הוא אם נקצר מכם עניני הבשר. ואם לאחרים יש רשות עליכם הלא ביותר לנו אבל לא השתמשנו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל לבלתי שום מעצור לבשורת המשיח. הלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן הקדשים ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח. כן תקן אדנינו גם הוא אשר יחיו המבשרים על הבשורה. ואנכי לא השתמשתי באחת מאלה וגם לא כתבתי זאת למען יעשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תהלתי לריק. אם אבשר את הבשורה אין לי תהלה כי החובה מטלת עלי ואוי לי אם לא אבשר. כי אם ברצוני אעשה כן יהיה לי שכר ואם בעל כרחי פקדת משמרתי היא. ועתה מה הוא שכרי הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלא מחיר לבלתי השתמש להנאת עצמי ברשיון הנתן לי בבשורה. כי בהיותי חפשי מכל עשיתי עצמי עבד לכל אדם למען אקנא את הרבים. ואהי ליהודים כיהודי לקנות היהודים ואשר הם תחת התורה הייתי להם כמו תחת התורה למען קנות אותם אשר תחת התורה. לאלה אשר בלי תורה הייתי כבלי תורה אף כי אינני בלי תורת האלהים כי אם תחת תורת המשיח אנכי למען קנות אותם אשר בלי תורה. ולחלשים הייתי כחלש לקנות את החלשים הכל לכלם נהייתי למען בכל דרך אושיע אחדים. ואת זאת אני עשה בעבור הבשורה למען אקח חלקי בה גם אנכי. הלא ידעתם כי רצי המרוצה באסטדין רצים כלם ורק אחד מהם ישיג את שכר הנצוח ככה רוצו למען תשיגהו. וכל העמד להאבק ינזר מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת כתר אשר איננו נפסד. לכן הנני רץ לא כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח. כי אם אדכא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי.

10 ולא אכחד מכם אחי אשר אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך
הים. וכלם נטבלו למשה בענן ובים. וכלם אכלם מאכל אחד רוחני. וכלם שתו
משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמהם והצור ההוא היה
המשיח. אבל ברבם לא רצה האלהים ופגריהם נפלו במדבר. וכל זאת היתה
לנו למופת לבלתי התאות לרעה כאשר התאוו גם המה. ולא תהיו עבדי אלילים
כאשר היו מקצתם כמו שכתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק. ולא נהיה
זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש. ולא ננסה
את המשיח כאשר נסוהו מקצתם ויאבדום הנחשים. גם לא תלינו כאשר הלינו
מקצתם וימותו ביד המשחית. כל זאת מצאתם להיות למופת ותכתב למוסר
לנו אשר הגיעו אלינו קצי העולמים. לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול. עדין לא
בא עליכם נסיון אחר בלתי אם נסיון בני אדם כי נאמן הוא האלהים אשר לא
יניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתן עם הנסיון גם תוצאתיו כדי
שתוכלו שאת. על כן חביבי נוסו מעבודת אלילים. כמו אל נבונים מדבר אנכי
ושפטו אתם את אשר אמר. כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא
התחברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות גוף
המשיח. כי לחם אחד הוא לכן גם נוף אחד אנחנו הרבים באשר לכלנו חלק
בלחם האחד. ראו את ישראל לפי הבשר הלא אכלי הזבחים חברי המזבח
המה. ועתה מה אמר היש ממש באליל אם יש ממש בזבחי אלילים. אלא את
אשר יזבחו הגוים לשדים הם זבחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ היתכם
חברים לשדים. לא תוכלו לשתות יחד כוס אדנינו וגם כוס השדים ולא תוכלו
להתחבר אל שלחן אדנינו וגם אל שלחן השדים. הנעז להקניא את אדנינו הכי
חזקים אנחנו ממנו. הכל ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין
הכל בנה. איש איש אל יבקש את תועלת עצמו כי אם את תועלת רעהו. כל
הנמכר במקולין אתו תאכלו ואל תחקרו מפני מכשל הלב. כי ליהוה הארץ
ומלואה. ואם יקרא אתכם איש מאשר אינם מאמינים ותרצו ללכת אליו אכול
תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב. ואיש כי יאמר
אליכם זה הוא זבח אלילים אל תאכלו בעבור המודיע ומפני מכשול הלב כי
ליהוה הארץ ולמואה. והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה
תשפט חרותי על ידי לב האחר. ואם אכל אני בתודה למה אהיה מגדף על
הדבר אשר אני מודה עליו. לכן אם תאכלו או אם תשתו או כל אשר תעשו את
הכל עשו לכבוד אלהים. ואל תתנו מכשול לא ליהודים ולא ליונים ולא לקהלת
אלהים. כאשר גם אנכי מבקש להיות רצוי לכל בכל ולא אבקש תועלת עצמי כי
אם של הרבים למען יושעו.

11 לכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות המשיח. ועל זאת אני משבח
אתכם אחי כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם. אך
חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח
הוא האלהים. כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את
ראשו. וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה
יען בזה היא כמו מגלחה. כי האשה אם לא תתכסה גם תתגלח ואם בזיון הוא
לאשה להכסם או להתגלח תתכסה. והאיש איננו חיב לכסות את ראשו כי הוא
צלם אלהים וכבודו אבל האשה היא כבוד האיש. כי אין האיש מן האשה כי אם
האשה מן האיש. גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור
האיש. על כן האשה חיבת להיות לה כפה על ראשה בעבור המלאכים. אבל
אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש באדון. כי כאשר האשה מן האיש כן
גם האיש על ידי האשה וכל זאת מאלהים. שפטו נא בנפשכם הנאוה לאשה
להתפלל אל האלהים בגלוי ראש. או הלא גם הטבע בעצמו ילמד אתכם כי
איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה היא לו. אבל האשה כי תגדל שערה
פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף. ואם יחשב איש לערער עלינו אין לנו
מנהג כזה ולא לקהלות האלהים. והנה בצותי את זאת לא אוכל לשבח אתכם
על אשר תקהלו יחד לא להועיל כי אם לרעה. כי בראשונה שמעתי שיש
מחלקות ביניכם כאשר תועדו בקהל ומקצתו אני מאמין. כי אף צריכות כתות
להיות ביניכם למען יודעו הנאמנים בכם. ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכל
סעודת האדון. כי כל אחד מקדים לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה
ישתכר. האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבוזו את קהל אלהים
ותכלימו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני
משבח. כי כה קבלתי אנכי מן האדון את אשר גם מסרתי לכם כי האדון ישוע
בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם. ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה
גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני. וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר
הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו. כי
בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את
מות אדנינו עד כי יבוא. לכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישתה מכוס האדון
שלא כראוי יאשם לגוף אדנינו ולדמו. יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם
וישתה מן הכוס. כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר
לא הפלה את גוף האדון. בעבור זאת יש בכם חולים וחלשים רבים והרבה
ישנו המות. כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים. וכאשר נדון נוסר על יד
האדון למען לא נחיב עם העולם. על כן אחי בהקהלכם יחד לאכל תחכו איש
אל רעהו. וכי ירעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה ויתר הדברים אתקן

בבאי.

12 ובענין הרוחניות אחי לא אכחד מכם דבר. הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם. לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע אדון בלתי אם ברוח הקדש. ושנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא. ושנים המה השמושים והאדון אחד הוא. ושנות הנה הפעלות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל. ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל. כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור החכמה ולאחד דבור הדעת כפי הרוח ההוא. לאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא. ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשנות ולאחר באור לשנות. וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו. כי כאשר הגוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אברי הגוף ההוא אף כי רבים הם כלם גוף אחד כן גם המשיח. כי ברוח אחד נטבלנו כלנו לגוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו. כי גם הגוף לא אבר אחד הוא כי אם רבים. אם תאמר הרגל אינני יד על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף. ואם תאמרו האזן אינני עין על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף. אם הגוף כלו יהיה עין איה השמע ואם כלו יהיה שמע איה הריח. ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בגוף כמי רצונו. ואלו היו כלם אבר אחד איה הגוף. הנה רבים הם האברים והגוף אחד. העין לא תוכל דבר אל היד לאמר לא אצטרך לך וגם הראש לא יוכל דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרך לכן. כי להפך אברי הגוף הנראים רפים הם לנו לצרך ביותר. והנראים לנו נקלים בגוף אתם נלביש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מכלם. כי ההגונים לנו אינם צריכים לזאת אבל האלהים מזג ככה את הגוף שנתן כבוד יותר לגרוע. למען לא תהיה מחלקת בגוף כי אם ידאגו כל האברים יחד זה לזה. ואם יכאב אבר אחד יכאבו אתו כל האברים ואם יכבד אבד אחד ישמחו אתו כל האברים. אכן גוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו. ומהם שם האלהים בקהל ראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מתנות הרפאות ועזרים ומנהיגים ומיני לשנות. הכלם שליחים אם כלם נביאים או כלם מלמדים הכלם עשי גבורות. הלכלם מתנות רפאות הכלם מדברים בלשנות הכלם מפרשי לשנות. ואתם התאוו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה.

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה או

כצלצל תרועה. וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין. ואם אחלק את כל הוני ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל זאת לא תועילני. האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרומם. לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב הרעה. לא תשמח בעולה כי שמחתה עם האמת. את כל תשא את כל תאמין את כל תקוה ואת כל תסבל. האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל. כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו. וכבוא התמים אז עבור תעבר הקצת. כאשר הייתי עולל כעולל דברתי כעולל הגיתי כעולל חשבתי וכאשר הייתי לאיש הסירתי דברי העולל. כי כעת מביטים אנחנו במראה ובחידות ואז פנים אל פנים כעת יודע אני קצתו ואז כאשר נודעתי אדע אף אני. ועתה שלש אלה תעמדנה האמונה והתקוה והאהבה והגדולה בהן היא האהבה.

14 רדפו אחרי האהבה והתאוו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו. כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעהו רק ברוח הוא מדבר סודות. והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנחמם. המדבר בלשון בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה. וחפצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביותר כי תתנבאו כי גדול המתנבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש למען תבנה העדה. ועתה אחי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אועיל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה. הלא גם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האזן להבחין איכה יודע מה יזמר ומה ינגן. גם השופר אם יתן את קולו בלתי ברור מי יחלץ למלחמה. כן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבור מפרש איכה יודע האמור הלא תהיו כמדברים לרוח. הן כמה מיני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול. לכן אם אינני ידע פשר הקול אהיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעיני. כן גם אתם בהיותכם מתאוים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את העדה. על כן יתפלל המדבר בלשון וגם יפרשנה. כי אם אתפלל בלשון רוחי מתפלל ושכלי איננו עשה פרי. ועתה מה לעשות אתפללה ברוחי ואתפללה גם בשכלי אזמרה ברוחי ואזמרה גם בשכלי. כי אם תברך ברוח איך יענה העמד נמצב ההדיוט אמן על הודיתך באשר לא ידע מה אתה אמר. הן אתה תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה. אודה לאלהי כי יותר מכלכם אני מדבר בלשנות. אכן בקהל אבחר לדבר חמש מלין בשכלי למען הורת גם את האחרים מלדבר רבבות מלין בלשון. אחי אל תהיו

ילדים בבינה רק לרע היו עללים ובבינה היו שלמים. הן כתוב בתורה כי בלעגי שפה ובלשון אחרת אדבר אל העם הזה וגם בזאת לא אבו שמע לי אמר יהוה. לכן הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים אבל הנבואה איננה לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים. והנה אם תקהל כל העדה יחד וכלם ידברו בלשנות ויבואו הדיוטים או אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם. אבל אם יתנבאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיוט אז יוכח על ידי כלם וידון על ידי כלם. ובכן יגלו תעלמות לבבו ויפל על פניו וישתחוה לאלהים ויודה בקול כי באמת האלהים בקרבכם. ועתה מה לעשות אחי בהקהלכם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות. כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שנים או על היותר שלשה וזה אחר זה ואחד יפרש. ואם אין מפרש אז ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים. והנביאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו. וכי נגלה חזון לאחר הישב שם אז ידם הראשון. כי תוכלו להתנבא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם יזהרו. ורוחות הנביאים תחת ידי הנביאים המה. כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהלות הקדשים. נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר גם אמרה התורה. ואם חפצן ללמד דבר תשאלנה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל. או המכם יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם הגיע. כי יתברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין יבין את אשר אני כתב לכם כי מצות האדון הנה. ומי אשר לא ידע אל ידע. לכן אחי השתדלו להתנבא ואל תכלאו מלדבר בלשנות. הכל יעשה כהגן וכשורה.

15 ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם אתה וגם עמדתם בה. אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם. כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד חטאתינו כפי הכתובים. וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים. וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר. ואחרי כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו. ואחרי כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים. ואחרי כלם נראה גם אלי כמו אל הנפל. כי אני הצעיר בשליחים ואינני כדי להקרא שליח באשר רדפתי את קהל האלהים. אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדי. והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמנתם. ואם הגד הגד כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים. אם אין תחיה למתים גם המשיח לא

הוקם. ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו וגם ריק אמונתכם. וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמת הוא שהמתים לא יקומו. כי אם המתים לא יקומו גם המשיח לא קם. ואם המשיח לא קם הבל אמונתכם ועודכם בחטאתיכם. אזי גם אשר ישנו במשיח אבד אבדו. ואם בחיים האלה לבד בטחים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם. ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים. כי אחרי אשר בא המות על ידי אדם אחד גם תחית המתים באה על ידי אדם אחד. כי כאשר באדם מתים כלם כן גם יחיו כלם במשיח. וכל אחד ואחד בסדרו ראשית כלם המשיח ואחרי כן אשר הם למשיח בבואו. ואחרי כן הקץ כשימסר את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל משרה וכל שלטן וגבורה. כי הוא מלך ימלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו. ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות. כי כל שת תחת רגליו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל. וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל בכל. כי מה יעשו הנטבלים בעד המתים אם אמת הוא שהמתים קום לא יקומו למה זה יטבלו בעד המתים. ולמה זה אנחנו בסכנה בכל שעה. בתהלתנו אשר יש לי במשיח ישוע אדנינו מעיד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום. אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות. אל נא תתעו חברת אנשים רעים משחתת מדות טבות. הקיצו במישרים משכרון ואל תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשתכם אני אמר זאת. ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה גוף יבואו. אתה הסכל הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות. ומה שתזרע אינך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם כגרגר ערם של חטה או של אחד הזרעים. והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע וזרע את גופו למינהו. לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הוא בשר האדם ומין אחר בשר הבהמה ומין אחר בשר הדגה ומין אחר בשר העוף. ויש גופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבשמים ואחר הוא כבוד הגופות שבארץ. אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נבדל בכבודו. וכן גם בתחיה המתים הן יזרע בכליון ויקום בלא כליון. יזרע בבזיון ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה. יזרע גוף נפשי ויקום גוף רוחני יש גוף נפשי ויש גוף רוחני. כן גם כתוב ויהי האדם הוא אדם הראשון לנפש חיה אדם האחרון לרוח מחיה. אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של הנפש ואחרי כן של הרוח. האדם הראשון מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון מן השמים.

וכמו אשר הוא מעפר ככה גם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים ככה גם אשר הם מן השמים. וכאשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם אשר מן השמים. וזאת אני אמר אחי כי בשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות האלהים ואשר יכלה לא יירש את אשר לא יכלה. הנה סוד אגידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל כלנו נתחלף. ברגע אחד כהרף עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמתים יחיו בלי כליון ואנחנו נתחלף. כי מה שעתה לכליון לבוש ילבש אל כליון ואמר ימות יבוש ילבש אל מות. וכשילבש מה שעתה לכליון אל כליון ומה שעתה למות ילבש אל מות אז יהיה דבר הכתוב בלע המות לנצח. איה עקצף המות איה שאול בצחונך. עקץ המות הוא החטא וכח החטא היא התורה. אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדנינו ישוע המשיח. על כן אחי חביבי התכוננו בל תמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדנינו מדעתכם כי לא לריק עמלכם באדנינו.

16 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות אשר בגלטיא כן תעשו גם אתם. בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עלה בידו למען אשר בבאי לא יקבץ עוד. ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אגרות אשלח אתם להביא את נדבתכם לירושלים. ואם שוה הטרח שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו. ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניא כי את מקדוניא אעברה. ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר אלך שמה. כי כעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה. אבל אשב באפסוס עד חג השבועות. כי נפתח לי פתח גדול ורב פעלים ורבים המתקוממים. וכי יבוא אליכם טימותיוס ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו גם אני. על כן איש אל יבז אתו אך שלחהו בשלום למען יבא אלי כי אחכה לו עם האחים. ואפולוס האח הנה פצרתי בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה. שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו. וכל דבריכם יעשו באהבה. ואבקשה מכם אחי הלא ידעתם את בית אסטפנוס שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשרות הקדשים. לכן הכנעו גם אתם מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם ויעמלו. והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס כי המה מלאו את אשר חסרתי אתכם. ויניחו את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה. הקהלות אשר באסיא שאלות לשלומכם עקילס ופריסקלא וגם הקהלה אשר בביתם מרבים לשאל לשלומכם באדנינו. האחים כלם שאלים לשלומכם שאלו לשלום איש את רעהו בנשקה הקדושה. שאלת שלומכם בידי אני פולוס. מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם

מרן אתא. חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עמכם. ואהבתי את כלכם במשיח ישוע אמן.

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל הקדשים אשר באכיא. חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. ברוך האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה. המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים. כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח. והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם הענוים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם. ותקותנו בעדכם נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה. כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים. ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המתים. אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקוים כי יוסיף להצילנו. בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מתנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים. כי זאת היא תהלתנו עדות לבבנו אשר בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים. כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים או גם ידעים. ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת אף תדעו עד תכלית כי אנחנו תהלתכם כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדנינו ישוע. ובבטחון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים. ולעבר בתוככם אל מקדוניא ולשוב ממקדוניא אליכם ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה. ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה אצלי פעם הן הן ופעם לא לא. אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא. כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו על ידי ועל ידי סלונוס וטימותיוס הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו רק הן. כי כל הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על ידינו. והמכונן אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים. אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח. ואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס. לא שנמשל באמונתכם כי אם עזרים אנחנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם.

2 ואני גמרתי בלבי לבלתי שוב עוד אליכם בעצבת. כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי. וזאת כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא

שמחת כלכם. כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם. ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריז על המדה העציב למקצת. ודי לאיש כמהו התוכחה ההיא אמת הרבים. ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי שלא יתבלע האיש בגדל העצבון. על כן אבקשה מכם לגמל עליו גמולת אהבה. כי לבעבור זאת גם כתבתי למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון. ואיש אשר תסלחו לו אסלח לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר סלחתי לו למענכם בפני המשיח. פן יונה אתנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזמותיו. ואני בבאי לטרואס על דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פתח באדנינו. לא היתה רוחה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את טיטוס אחי ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללכת אל מקדוניא. אבל תודות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפיץ על ידינו את ריח דעתו בכל מקום. כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלהים גם בתוך הנושעים וגם בתוך האבדים. לאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך. כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח.

3 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח. אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם. כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב. וכזה בטחוננו באלהים על ידי המשיח. יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא. אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימית והרוח יחיה. ואם שרות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה מפני כבוד פניו העמד להבטל. כמה יגדל כבוד שרות הרוח. כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות. כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעמת הכבוד הנעלה הזה. כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה. על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתחון פינו רב הוא. ולא כמשה אשר נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף העמד להבטל. אבל נטמטמו דעותיהם כי עד היום הזה בקראם הברית הישנה נשאר ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם במשיח. אבל עד היום הזה בקראם את משה מונח מסוה על לבם. וכשיפנו אל האדון יוסר המסוה. והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החרות. ואנחנו כלנו בפנים מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כהחלף מאת

אדון הרוח.

4 על כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חננו לא נחת. כי אם מאסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמה ולא לזיף את דבר האלהים אלא בהראות האמת נזכיר אתנו לטוב נגד דעת כל בני אדם לפני האלהים. וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים. אשר אלהי העולם הזה עור בהם את דעות הסוררים לבלתי זרח להם נגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלהים. כי לא אתנו מכריזים אנחנו כי אם את המשיח ישוע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע. כי האלהים אשר אמר ויפע אור מחשך הוא הופיע בלבנו להפיץ אור דעת כבוד האלהים אשר בפני המשיח. אבל יש לנו האוצר הזה בכלי חרש למען אשר תהיה הגבורה היתרה לאלהים ולא מאתנו. נחלצים אנחנו בכל ולא נדכאים דאגים ולא נואשים. נרדפים ולא נטושים משלכים ולא אבדים. ונשאים בכל עת מיתת האדון ישוע בגויתנו למען יגלו גם חיי ישוע בגויתנו. כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבור ישוע למען יגלו גם חיי ישוע בבשרנו בשר התמותה. לכן בנו יאמץ המות ובכם החיים. ובהיות לנו הרוח ההוא של האמונה כדבר הכתוב האמנתי כי אדבר גם אנחנו נאמין ועל כן נדבר. באשר ידענו כי המעיר את האדון ישוע יעיר גם אתנו על יד ישוע ויעמידנו עמכם. כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי רבים ותפרץ התודה לכבוד האלהים. ובעבור זאת לא נחת ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי יתחדש יום יום. כי לחצנו אשר הוא קל ואך לרגע יביא לנו כבוד עולמים גדול ורב עד למאד. אשר לא נביט אל הדברים הנראים כי אם אל אשר אינם נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אינם נראים הם לעולם.

5 הן ידענו כי בהרס בית אהלנו אשר בארץ יש לנו בנין מאת האלהים בית אשר איננו מעשה ידים והוא לעולם בשמים. כי גם עתה נאנחים ונכספים אנחנו להתעטף בביתנו אשר מן השמים. באשר אחרי לבשנהו לא נמצא ערמים. כי גם עתה באהלנו זה נאנח מפני הכבד ולא חפצנו להתפשט כי אם להתעטף למען יבלע המות על ידי החיים. והמכין אתנו לזאת הוא האלהים אשר אף נתן לנו את ערבון הרוח. לכן בטוחים אנחנו בכל עת וידעים כי כל עוד שמושבנו בגוף רחוקים אנחנו מן האדון. כי באמונה נתהלך ולא בראות עינים. אמנם בטוחים אנחנו ונבחרה לנו להתרחק מן הגוף ולהיות קרובים אל האדון. על כן גם נשתדל אם קרובים אם רחוקים להיות לו לרצון. כי כלנו עתידים להראות לפני כסא דין המשיח למען יקבל איש ואיש כפי פעלו בחיי גופו אם טוב ואם רע. ועתה יען אשר ידענו יראת האדון נדבר על לב בני אדם ולאלהים

אנחנו גלוים ואקוה כי גלוים אנחנו גם במדעכם. כי אין אנחנו משתבחין שנית אליכם אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו לנגד המתפארים בפנים ולא בלב. כי אם השתגענו לאלהים היתה זאת ואם השכלנו לכם היתה. כי אהבת המשיח דחקת אתנו בהיותנו דנים אשר אם מת אחד בעד כלם כלם מתו. ובעד כלם מת למען לא יחיו החיים עוד לנפשם כי אם לאשר מת ויקם בעדם. לכן מעתה אנחנו לא נדע איש לפי הבשר וגם אם ידענו את המשיח לפי הבשר מעתה לא נדעהו עוד. ובכן מי שהוא במשיח בריאה חדשה הוא הישנות עברו והנה הכל נהיה לחדש. והכל מאת האלהים המרצה אתנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרות הרצוי. יען אשר אלהים היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם וישם בנו את דבר הרצוי. לכן מליצי המשיח אנחנו וכאלו האלהים מזהיר אתכם על ידנו נבקש מכם בעד המשיח התרצו נא אל האלהים. כי את אשר לא ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים.

6 ואנחנו כעזרים נזהירה אתכם שלא תקבלו לריק את חסד אלהים. כי הוא אומר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה. ואין אנחנו נתנים מכשול במאומה פן יהיה שרותנו לנאצה. כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אלהים בסבלנות רבה בלחץ ובצרות ובמצוקות. במכות ובמוסרות ובמהומות בתלאות בשקידות ובצומות. בטהרה ובדעת ובארך רוח ובחסד וברוח הקדש ובאהבה לא צבועה. בדבר האמת ובגבורת אלהים בכלי נשק הצדקה מימין ומשמאל. בכבוד ובקלון בשם רע ובשם טוב כמתעים ובכל זאת נאמנים. כאינם ידועים וגם ידועים כמתים והננו חיים כמיסרים ולא מומתים. כנעצבים ובכל עת שמחים כרשים ומעשירי רבים כאשר אין להם מאומה ויש להם כל. פינו פתוח לכם אנשי קורנתוס ורחב לבנו. לא צר מקומכם בנו אך צר המקום במעיכם. והיה זה גמולי כמו אל בנים אנכי מדבר אם תרחיבו לבבכם גם אתם. אל תהיו משכי על זר עם חסרי אמונה כי אי זה שתפות יש לצדקה עם העול ואי זה התחברות לאור עם החשך. ואי זה הסכמה למשיח עם בליאל או מה חלק המאמין עם שאיננו מאמין. ואי זה דבק יש להיכל אלהים עם האלילים כי אתם היכל אלהים חיים כמו שאמר האלהים ושכנתי והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם. על כן צאו מתוכם והברו נאם יהוה וטמא אל תגעו ואני אקבץ אתכם. והייתי לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות נאם יהוה צבאות.

7 לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה נטהרה את עצמנו מכל טמאת בשר

ורוח להשלים קדשתנו ביראת אלהים. תנו לנו מקום בלבבכם לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשקנו איש. לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקדמתי לאמר כי אתם בלבנו יחד למות ויחד לחיות. רב בטחוני עליכם רבה תהלתי בכם מלאתי נחמה שבעתי שמחות בכל לחצנו. כי גם בבאנו אל מקדוניא לא היתה מרגעה לבשרנו רק נלחצנו בכל מחוץ מלחמות ומחדרים אימה. אבל האלהים המנחם את השפלים נחם אתנו בבוא טיטוס. ולא בבאו לבד כי אם גם בנחמה אשר נחם בכם בהגידו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוספתי לשמוח. כי גם אם העצבתי אתכם באגרת אינני מתחרט גם כי התחרטתי לפני מזה בראותי כי האגרת ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה. עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לתשובה כי נעצבתם כרצון אלהים למען לא תשאו נזק במאומה על ידנו. כי העצבת שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות. כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אלהים כמה הביא אתכם זה לידי זריזות גם להתנצלות גם לרגז גם ליראה גם לתשוקה גם לקנאה גם לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא. לכן גם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבור העלב ולא בעבור הנעלב רק למען תגלה בכם זריזותנו בעדכם לפני האלהים. ובעבור זאת נחמנו בנחמתכם ועוד שמחה יתרה היתה לנו בשמחת טיטוס כי הונח רוחו על ידי כלכם. כי במה שהתהללתי לפניו בכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תהלתנו אל טיטוס היתה אמת. וביותר מעיו המו לכם בזכרו את משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה. לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבי בכם.

8 והננו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקדוניא. כי ברב נסיון הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתם. כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויותר מכחם התנדבו. ויבקשו ממנו ברב תחנונים להיות חברינו בגמילות חסדם לעזרת הקדשים. ולא כאשר הוחלנו כי אם את עצמם נתנו בראשונה לאדון וגם לנו ברצון האלהים. עד כי בקשנו מן טיטוס כאשר החל כן גם לגמור בכם את גמילות החסד הזאת. אבל כאשר הותרתם בכל באמונה ובדבור ובדעת ובכל זריזות ובאהבתכם אתנו כן גם תותירו בחסד הזה. ואינני אמר זאת בדרך צווי כי אם לבחן על ידי זריזות אחרים גם את אמתת אהבתכם. כי ידעים אתם את חסד אדנינו ישוע המשיח כי בהיותו עשיר נעשה רש בעבורכם למען תעשירו על ידי רישו. ואחוה את דעתי בדבר הזה כי זאת להועיל לכם אשר הקדמתם כבר בשנה שעברה לא לעשות בלבד כי גם

לחפץ. ועתה גם השלימו את המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן גם תגמרו כפי יכלתכם. כי בהמצא לאיש רוח נדיבה רצויה היא לפי מה שיש לו ולא לפי מה שאין לו. כי לא למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי ימלא יתרכם בעת הזאת את מחסורם. למען גם יתרם יהיה למלא מחסרכם כדי להשות. ככתוב לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר. ותודות לאלהים הנותן גם בלב טיטוס לשקד עליכם בשקידה כזאת. כי שמע לבקשתנו ובשקידתו היתרה הלך אליכם מרצון נפשו. ועמו יחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו בבשורה בכל הקהלות. ומלבד זאת גם נבחר הוא מאת הקהלות ללכת אתנו להביא החסד הזה הגבוי על ידינו לכבוד האדון ולאמץ לבבכם. ונשמר בזאת שלא יוציא איש עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הגבויה על ידינו. כי משגיחים אנחנו על הטוב לא לפני האדון לבד כי גם לפני האדם. ונשלח עמהם את אחינו אשר בחנו את שקידתו פעמים רבות בדברים הרבה ועתה הוא שקוד עוד יותר בגדל בטחונו עליכם. אם לטיטוס הנה חברי הוא ועזרי בכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהלות הם ותפארת המשיח. על כן הראו והוכיחו להם לפני הקהלות את אהבתכם ואת תהלתנו עליכם.

9 אמנם אין צרך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים. כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניא לאמר אכיא מזמנת היא משנה שעברה ותער הקנאה היוצאת מכם את רוח רבם. אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזמנים כאשר אמרתי. פן בבוא אתי אנשים ממקדוניא ימצאו אתכם לא מזמנים ונבוש אנחנו ואינני אמר אתם בבטחון הזה אשר התהללנו בו. על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדה מלפנים למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות. כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות. וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח יאהבנו אלהים. ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל מעשה טוב. ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד. והנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תנובות צדקתכם. למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים על ידינו. כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו רבים לאלהים בשרותכם הנאמן הזה. ויכבדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התחברותכם אליהם ואל כלם. והם בהתחננם בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם. ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר.

10 ואני פולוס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוככם וברחקי מתאמץ עליכון. ואתחננה שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבטחון ההוא אשר אחשב להתגבר בו נגד האנשים החשבים אתנו כמתהלכים לפי הבשר. כי בלכתנו בבשר לא נלחם לפי הבשר. כי כלי מלחמתנו אינם של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצרים. באשר הרסים אנחנו תחבלות וכל מרום המתנשא נגד דעת האלהים ושובים כל מזמה למשמעת המשיח. ונכונים לנקם נקמה מאת כל מרי אם תשלם משמעתכם. התשפטו למראה פנים איש כי יבטח להיות למשיח ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם אנחנו. וגם כי אתהלל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבנותכם ולא לשחתכם לא אבוש. למען לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות. כאמרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהיותו לנגדנו חלוש הוא וניבו נבזה. ידע נא האמר כזאת כי כמו שאנחנו בדבור על ידי אגרות בהיותנו רחוקים כן גם בפעל אנחנו בהיותנו קרובים. כי אל נעז פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם. ואנחנו לא נתגדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלהים לחק להגיע גם עדיכם. כי לולא הגענו עדיכם לא נשתרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמנו גם אתכם בבשורת המשיח. לא נתגדל לבלי מדה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקוה כי ברבות אמונתכם נכבד בכם כפי גבולנו עד למעלה. כדי לבשר הבשורה גם להלאה מכם ולא להתהלל במה שמוכן כבר בגבול אחרים. והמתהלל יתהלל ביהוה. כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה.

11 אחלי תשאו מעט אולתי ואף אמנם תשאוני. כי מקנא אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתולה טהורה לפני המשיח. אך ירא אנכי פן כאשר השיא הנחש בערמתו את חוה כן תשטינה גם מחשבותיכם מן התמימות אשר עם המשיח. כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגדנהו או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אתו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי עתה היטב תשאהו. אולם אחשב אשר אינני נפל במאומה מהשליחים הגדולים כל כך. ואף אם בער אנכי בדבור אינני בער בדעת כי אם בכל נגלינו אליכם בפני כל אדם. או החטא חטאתי בהשפילי את עצמי למען הגביהכם כי בשרתי אתכם בלא מחיר את בשורת האלהים. קהלות אחרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי

אדם. כי את מחסורי מלאו האחים בבאם ממקדוניא ובכל דבר נשמרתי מהיות לכם למשא וגם אשמר. באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בכם כי תהלתי זאת לא תכלא ממני בגלילות אכיא. על מה זה העל אשר אינני אהב אתכם האלהים יודע. אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבלתי תת מקום למבקשים עלילה למען במה שיתהללו בו ימצאו דומים לנו. כי אנשים כאלה שליחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי המשיח. ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור. לכן אין זה דבר גדול אם גם משרתיו יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריתם תהיה לפי מעלליהם. ואשוב ואמר אל נא יחשבני איש לסכל ואם אין אף כסכל קבלוני למען אתהלל מעט גם אני. את אשר אדבר לא לפי דרך האדון אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות אעז ואתהלל. רבים מתהללים לפי הבשר לכן אתהלל אף אני. כי נשאים אתם ברצון את הסכלים בהיותכם חכמים. הלא תשאו אם יעביד אתכם איש אם יבלע אם ילכד אתכם אם יתנשא אם יכה אתכם על פניכם. לחרפתנו אנכי אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירהב איש להתהלל בסכלות אמר זאת ארהב גם אנכי. עברים הם כן גם אנכי ישראלים הם כן גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי. משרתי המשיח הם כמתהולל אמר אנכי יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוקות מות. חמש פעמים ספגתי בידי היהודים ארבעים חסר אחת. שלש פעמים יסרתי בשוטים פעם אחת סקלתי ושלש פעמים נשברה לי הספינה ואהי במצולות ים לילה ויום. במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדדים בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בתוך אחי שקר. בעמל ובתלאה בשקידות הרבה ברעב ובצמא בצומות הרבה בקר ובעירום. מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום יום והדאגה לכל הקהלות. מי יחלש ואני לא אחלש מי יכשל ולא יבער לבי. אם יש להתהלל אתהלל בחלשתי. האלהים אבי ישוע המשיח אדנינו המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר. בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הדמשקיין ויבקש לתפשני. ובעד החלון הורידו אתי בסל מעל החומה ואמלט מידיו.

12 אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא למראות האדון וחזינותיו. ידעתי איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בגוף לא ידעתי או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע והאיש ההוא לקח עד לרקיע השלישי. וידעתי את האיש ההוא אם בגוף או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע. אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים נסתרים אשר נמנע מאיש למללם. על איש כמוהו אתהלל אך על עצמי לא אתהלל זולתי בחלשותי. כי לו חפצתי להתהלל לא אהיה סכל כי אמת

אדבר אבל אתאפק פן יחשבני איש יותר ממה שיראה בי או שישמע ממני. ולמען אשר לא אתרומם ברב גדל החזינות נתן לי סלון בבשרי מלאך השטן להכתני באגרוף למען לא אתרומם. על זאת התחננתי שלש פעמים אל האדון להסירו ממני. ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלל בחלשותי למען תשרה עלי גבורת המשיח. לכן רצתה נפשי בחלשות ובחרפות ובצרות וברדיפות ובמצוקות בעד המשיח כי כאשר חלשתי אז גבור אני. סכל הייתי בהתהללי אתם הכרחתם אתי תחת אשר היה עליכם להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי במאומה מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין אנכי. הן אתות השליח נעשו בקרבכם בכל סבלנות באתות ובמופתים ובגבורות. כי במה נגרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאיתי אתכם סלחו נא לי את העולה הזאת. הנני מוכן לבוא אליכם פעם שלישית ולא אלאה אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי אם אתכם כי הבנים אינם חיבים לאצר אוצרות לאבות כי אם האבות לבנים. אבל אני בכל חפץ לבבי אפזר וגם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת אהבתי לכם היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אלי. אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליכם אולי כאיש ערום במרמה לכדתי אתכם. האף הוניתי אתכם ביד אחד מאלה אשר שלחתי אליכם. בקשתי מן טיטוס ושלחתי אתו את האח הכי הונה אתכם טיטוס הלא ברוח אחד התהלכנו הלא במעגל אחד. התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלהים נדבר במשיח וכל זאת חביבי למען תבנו. כי ירא אנכי פן בבאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא תמצאו אתי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה ורגז ומריבות ודבה רעה ורכילות וגאות ומבוכה. פן אשוב לבוא וישפילני אלהי אצלכם ואתאבל על רבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן הטמאה ומן הזנות ומן הזמה אשר עשו.

13 זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר. מקדם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנית ומקדם אני אמר וכתב עתה ברחקי מכם לאשר חטאו לפני מזה ולכל הנשארים כי בשובי לבוא לא אחוס. יען בקשכם לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי אם גבור הוא בתוככם. כי אם גם נצלב בחלשה אכן חי הוא בגבורת אלהים ואם גם חלשים בו אנחנו אכן נחיה עמו בגבורת אלהים לנגדכם. נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע המשיח בכם אם לא כי נמאסים אתם. אבל אקוה כי תדעו אשר אנחנו איננו נמאסים. ואני מתחנן אל האלהים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה אנחנו נאמנים כי אם למען תעשו אתם את הטוב ואנחנו נהיה כנמאסים. כי אין אנחנו יכולים לעשות

מאומה לנגד האמת כי אם בעד האמת. כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם גבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכוננו. ובעבור זאת כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא אצטרך בקרבי אליכם לדבר אתכם משפטים לפי הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרוס. ובכן אחי שמחו והתכוננו התנחמו ויהי לכם לב אחד אהבו השלום ואלהי האהבה והשלום יהי עמכם. שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה הקדושים כלם שאלים לשלומכם. חסד האדון ישוע המשיח ואהבת האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם אמן.

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים. וכל האחים אשר עמדי אל הקהלות אשר בגלטיא. חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח. אשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו. אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן. תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זרה. והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את בשורת המשיח. אבל גם אנחנו או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה. כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה. ועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם אל האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אהיה עוד עבד המשיח. אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא. כי גם אנכי לא קבלתיה מאדם ולא למדוני אתה כי אם בחזיון ישוע המשיח. כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת אלהים ואבדתיה. ואהי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי. אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי ויקראני בחסדו. לגלות בי את בנו שאבשרנו בגוים מיד לא נועצתי עם בשר ודם. גם לא עליתי ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל דמשק. אחרי כן מקץ שלש שנים עליתי ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום. ואחר מן השליחים לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדנינו. ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב. אחרי כן באתי אל גלילות סוריא וקיליקיא. אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני. רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אתנו מאז עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבידה מלפנים. ויהללו בי את האלהים.

2 אחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי גם את טיטוס. ואעל שמה על פי מחזה ואשים לפניהם את הבשורה אשר קראתי בגוים וביחוד שמתיה לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרוצתי אשר ארוץ או רצתי. אבל גם טיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול. מפני אחי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר באו לרגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבידנו. אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמתה של הבשורה. ומאת הנחשבים להיות מה

יהיו מי שיהיו אינני חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לי לא הוסיפו החשובים מאומה. ותהי להפך בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים. כי הפעל בכיפא לשלחו אל המולים הוא פעל גם בי לשלחני אל הגוים. וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימינם ונאות כי נלך אנחנו לגוים והמה למולים. רק שנזכר את האביונים אשר גם שקדתי לעשותה. וכאשר בא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיה בו אשם. כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הגוים יחדו וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את בני המילה. ויכחשו עמו גם שאר היהודים עד כי בר נבא גם הוא נדח אחרי כחשם. אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת כאמתה של הבשורה אמרתי אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי למה תכריח את הגוים להתנהג כיהודים. הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאים מן הגוים. ומדעתנו כי לא יצדק אדם מתוך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמנו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל בשר. ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא גם אנחנו חטאים הנה המשיח משרת החטא חלילה. כי אם אשוב ואבנה את מה שסתרתי אני עשה את עצמי פשע. כי מתי אני לתורה על ידי התורה למען אחיה לאלהים. עם המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי החי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אחיה באמונת בן אלהים אשר אהבני ויתן את נפשו בעדי. לא אמאס את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנם מת המשיח.

3 אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפיו משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוככם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם. זאת לבד חפצתי ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח או משמועת האמונה. האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח ועתה תכלו בבשר. הכזאת סבלתם לריק אם אמנם אך לריק. הנה המפיק לכם את הרוח ופעל בכם גבורות הכי ממעשי התורה הוא עשה אלה או משמועת האמונה. כאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה. דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם המה. והמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בך כל הגוים. על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין. כי בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם. וגלוי הוא כי על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים כי צדיק באמונתו יחיה. והתורה איננה

מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם. המשיח פדנו מקללת התורה בהיותו לקללה בעדנו שנאמר קללת אלהים תלוי. למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה. אחי לפי דרך אדם אדבר אפלו דיתיקי של בן אדם אם מקימת היא לא יפרנה איש גם לא יוסיף עליה דבר. והנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרעו ולא אמר ולזרעיך כאלו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעך והוא המשיח. וזאת אני אמר כי דיתיקי אשר קימה האלהים מאז לימות המשיח לא תוכל התורה אשר באה אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ולבטל את ההבטחה. כי אם תבוא הנחלה מתוך התורה לא תבוא עוד מתוך ההבטחה אבל את אברהם חנן האלהים על ידי הבטחה. אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נוספה עד כי יבוא הזרע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלאכים וביד סרסר. והסרסר לא של אחד הוא אך האלהים הוא אחד. ועתה הכי התורה סתרת את הבטחות האלהים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכחה להחיות אז באמת היתה הצדקה על ידי התורה. אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למען תנתן ההבטחה אל המאמינים באמונת ישוע המשיח. לפני בוא האמונה היינו סגורים ונשמרים תחת התורה אלי האמונה העתידה להגלות. ובכן התורה היתה אמנת אותנו אל המשיח למען נצדק על ידי האמונה. אבל עתה אחרי אשר באה האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן. כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע. כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח. ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע. ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה.

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בינו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל. אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו. ככה גם אנחנו בעוד היותנו קטנים היינו משעבדים ליסדות העולם. ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה. לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים. ויען כי בנים אתם שלח האלהים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו. לכן אינך עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלהים על ידי המשיח. הן לפנים באין דעת אלהים הייתם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים. ועתה אחרי ידעתם את האלהים ויותר אחרי שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסדות הרפים והדלים ההם אשר תרצו להכנע להם מחדש. ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים. מתירא אני פן לריק עמלתי בכם. היו נא כמוני כי גם אני כמוכם מתחנן

אני לכם אחי לא הרעתם לי מאומה. אתם ידעתם אשר בחלשת בשרי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה. ואתם לא בזיתם את נסיוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אתו כי אם קבלתם אתי כמלאך אלהים כמשיח ישוע. ועתה איה אשרכם כי מעיד אני עליכם אשר אם יכלתם הייתם עקרים את עיניכם לתתן לי. ועתה הנהייתי לכם לאיב בדברי אמת אליכם. אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם. אבל טוב לקנא תמיד לטובה ולא לבד בהיותו אצלכם. בני אשר אני מחולל שנית עד כי יוצר בכם המשיח. אמנה חפצתי להיות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבוך אני בכם. אמרו לי אתם החפצים להיות משעבדים לתורה הלא שמעתם את התורה. כי כתוב שהיו לאברהם שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה. ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה. והדברים הם לרמז כי שתי הבריתות הנה האחת מן הר סיני היולדת לעבדות והיא הגר. כי הגר סיני הר בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה. אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והיא אם כלנו. כי כתוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה. ואנחנו אחי הננו כיצחק בני ההבטחה. וכאשר הנולד לפי הבשר אז היה רדף את הנולד לפי הרוח כן הוא גם עתה. אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה עם בן החפשיה. על כן אחי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה.

5 ועתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות. הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועיל לכם המשיח. ומעיד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחיב הוא לשמר את כל התורה. נגזרתם מן המשיח אתם המצטדקים בתורה נפלתם מן החסד. כי אנחנו ברוח ניחל מתוך האמונה לתקות הצדקה. כי במשיח איננה נחשבת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה. היטבתם לרוץ מי חשך אתכם משמע אל האמת. הפתוי הזה איננו מאת הקרא אתכם. מעט שאר מחמץ הוא את כל העסה. מבטח אני בכם באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכר אתכם ישא את עונו יהיה מי שיהיה. ואני אחי אם אכריז עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא אז מבטל מכשול הצלב. מי יתן ויכרתו המדיחים אתכם. כי אתם אחי לחרות נקראתם ובלבד שלא תהיה החרות תאנה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה. כי כל התורה כלולה במצוה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך. אבל אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו. והנני אמר התהלכו ברוח ולא תמלאו את תאות הבשר. כי הבשר מתאוה הפך מן

הרוח והרוח הפך מן הבשר ושניהם מתקוממים זה לזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר תחפצו. ואם תנהגו על ידי הרוח אז אינכם תחת התורה. וגלוים הם פעלי הבשר אשר הם נאוף זנות טמאה וזמה. עבודת אלילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז מריבות מחלקות וכתות. צרות עין ושפיכות דמים ושרון וזוללות ודומיהן אשר אמר עליהן כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינחלו מלכות האלהים. ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה. וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה. ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל תשוקתיו ותאותיו. אם נחיה ברוח נתהלכה גם ברוח. ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו.

6 אחי גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימהו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיון גם אתה. שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורת המשיח. כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומה את נפשו הוא מרמה. אבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר. כי כל איש את משאו ישא. המלמד בדבר יחלק מכל טובו למלמדהו. אל תתעו לא יתן אלהים להתל בו כי מה שזרע האדם אתו יקצר. הזרע בבשרו יקצר כליון משברו והזרע ברוח יקצר מן הרוח חיי עולם. ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה. לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביותר עם בני אמונתנו. ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי. החפצים להתהדר בבשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח. כי גם הם הנמולים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרכם. ואנכי חלילה מהתהלל זולתי בצלב אדנינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם. כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה. וכל המהלכים כפי השורה הזאת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים. מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות האדון ישוע אני נשא בגויתי. חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עם רוחכם אחי אמן.

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס
ומאמינים במשיח ישוע. חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח. ברוך הוא האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת
רוח במרומים במשיח. כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל להיות קדשים
ותמימים לפניו באהבה. יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו.
לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו בידידו. אשר בו לנו הפדיום בדמו וסליחת
הפשעים כרב חסדו. אשר השפיעו עלינו בכל חכמה והשכל. והודיענו את סוד
רצונו כעצתו היעוצה בו. על דבר הנהגתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת
המשיח הן מה שבשמים הן מה שבארץ. אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו
המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת חפצו. להיותנו לתהלת כבודו
אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מאז. ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם
דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח
ההבטחה רוח הקדש. כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו.
בעבור זאת גם אנכי אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר
אהבתם את כל הקדשים. לא אחדל מהודות בעבורכם בהזכירי אתכם
בתפלתי. כי יתן לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה
והחזון לדעת אתו. ויאר עיני לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי
זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים. ואי זה הוא יתרון גדלת גבורתו בנו
המאמינים כפי פעלת עצת כחו. אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתים
ויושיבנו לימינו במרומים. ממעל לכל שררה ושלטן וגבורה וממשלה וכל הנקרא
בשם לא לבד בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא. וישת כל תחת רגליו ויתן אתו
לראש על הכל אל העדה. אשר היא גופו מלוא הממלא את הכל בכל.

2 גם אתכם המתים לפנים בפשעיכם וחטאתיכם. אשר התהלכתם בהם לפי
דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האויר והוא הרוח הפעל כעת בבני המרי.
וגם אנחנו כלנו בתוכם הלכנו לפנים בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו
ומחשבותינו ונהי אך בני רגז בטבענו כאשר בני אדם. אבל האלהים המלא
רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו. אחרי היותנו מתים בפשעים החינו עם
המשיח בחסד נושעתם. ויעירנו אתו אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע.
להראות בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו עלינו במשיח ישוע. כי
בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלהים היא. לא
מתוך המעשים שלא יתהלל איש. כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע
למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם למען נתהלך בהם. על כן זכרו כי

אתם הגוים בבשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה ידים בבשר. כי אתם בעת ההיא הייתם בלי משיח מוזרים לעדת ישראל ונכרים לבריתות ההבטחה באין תקוה ובאין לכם אלהים בעולם. ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאז הייתם קרובים בדם המשיח. כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מחיצת הגדר. בבטלו האיבה בבשרו את תורת המצות בגזרותיהן לברא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש ויעש שלום. וירצה את שניהם בגוף אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה. ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים. כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל אבינו. לכן אינכם עוד גרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אלהים. בנוים על יסוד השליחים והנביאים וישוע המשיח הוא אבן הפנה. אשר חבר בו יחד הבנין כלו עדי יגבה להיכל קדש ליהוה. ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח.

3 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הגוים. כי אמנם שמעתם הנהגת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם. כי בחזון גלה לי הסוד אשר למעלה כתבתי לכם במעט. ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בינתי בסוד המשיח. אשר בדורת הראשנים לא נודע לבני אדם כאשר נגלה עתה לשליחיו הקדשים ולנביאיו ברוח. להיות הגוים גם הם בני ירשתו וגוף אחד אתו וחברי הבטחתו במשיח על ידי הבשרה. אשר הייתי לה למשרת במתנת חסד אלהים הנתונה לי כפי פעלת גבורתו. לי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בגוים את עשר המשיח אשר לא יחקר. ולהאיר עיני כל מה היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח. למען אשר תודע עתה על ידי העדה לשרים לשליטים אשר במרומים חכמת אלהים המפליאה דתכיה. על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו. אשר פתחון פינו ממנו וקרבתנו בבטחה על יד אמונתו. בעבור זאת אבקש שלא תחתו בצרותי למענכם יען כי היא תפארתכם. על כן אכרעה על ברכי לאבי אדנינו ישוע המשיח. אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמים ושבארץ. לתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בגבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי. שישכן המשיח בלבבכם באמונה והייתם משרשים ומיסדים באהבה. למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק והגבה. וידעתם את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת ונמלאתם את כל מלוא האלהים. ולו אשר יכל להרבות גמוליו עלינו יותר מכל משאלותינו ומחשבותינו לפי הכח הפעל בקרבנו. לו הכבוד בקרב הקהל במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן.

4 לכן אזהירכם אני האסור באדון להתהלך כאשר יאתה למשמרתכם אשר נקראתם לה. בכל נמיכות וענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה. ושקדו לשמר את אחדות הרוח באגדת השלום. גוף אחד ורוח אחד כאשר גם נקראתם בתקות משמרתכם האחת. אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת. אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם. אבל לכל אחד ואחד ממנו נתן החסד כמדת מתנת המשיח. על כן הוא אומר עלה למרום שבה שבי ויתן מתנות לאדם. ועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ. הירד הוא אשר גם עלה למעלה מכל השמים למען ימלא את הכל. והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נביאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים ומלמדים. להשלים את הקדשים למעשה העבודה לבנין גוף המשיח. עד כי נגיע כלנו לאחדות האמונה ודעת בן האלהים כאיש אחד שלם לשעור קומת מלוא המשיח. ולא נהיה עוד ילדים נגרשים ונדפים בכל רוח הלמוד בתרמית בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעות. כי אם נדבר האמת באהבה ונגדלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראש. אשר ממנו כל הגוף בהיותו מרכב ומדבק בכל חבור השמוש כפי מדת הפעלה הנתונה לכל אבר ואבר ירבה ויגדל להשלמת בנינו באהבה. והנה זאת אני אמר ומעיד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר הגוים ההלכים בהבלי שכלם. חשכי הדעת ומוזרים לחיי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טח מהשכיל לבבם. אשר השמינו ויתנו את נפשם לזמה לעשות כל תועבה באהבת הבצע. ואתם לא כן למדתם את המשיח. אם אמנם אתו שמעתם ובו למדתם כפי האמת בישוע. אשר תסורו מדרכיכם הראשנים ותפשטו את האדם הישן הנשחת בתאות התרמית. ותתחדשו ברוח שכלכם. ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת. על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש. רגזו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגזכם. גם לא תתנו מקום לשטן. מי שגנב אל יסף לגנב כי אם ייגע ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לתת לאיש מחסור. כל דבר נבול לא יצא מפיכם כי אם הטוב והמועיל לבנות לפי הצרך למען יתן חן לשמעיו. ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום הגאלה. כל מרירות וחמה ורגז וצעקה וגדוף תסירו מכם עם כל הרשעה. והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים במשיח.

5 לכן לכו בדרך האלהים כבנים חביבים. והתהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן וזבח לאלהים לריח ניחוח. אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע בל יזכר ביניכם כאשר נאוה לקדשים. גם לא נבול

פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהגן כי אם קול תודה. כי זאת ידע תדעו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אלילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים. אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי. על כן אל יהי חלקכם עמהם. כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור באדנינו התהלכו נא כבני אור. כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת. ובחנו מה הוא רצוי בעיני אדנינו. ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו אותם. כי מה שהם עשים בסתר חרפה היא אך לספר. אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור הוא. על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח. ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככסילים כי אם כחכמים. מוקירים העת כי הימים רעים המה. על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון אדנינו. ואל תשתכרו מיין המביא לידי פריצות כי אם המלאו ברוח. ושיחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות שירו וזמרו לאדני בלבבכם. והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדנינו ישוע המשיח. הכנעו איש לאחיו ביראת אלהים. הנשים הכנענה לבעליכן כמו לאדנינו. כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הגוף. אבל כאשר תכנע העדה למשיח ככה גם הנשים לבעליהן בכל דבר. האנשים אהבו את נשיכם כאשר גם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה. למען קדשה בדברו אחרי אשר טהרה ברחיצת המים. להקימה בכבוד לו לעדה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה קדושה ותמימה. כן האנשים חיבים לאהב את נשיהם כגופם כי האהב את אשתו אהב את עצמו. כי מעולם לא שנא איש את בשרו כי אם זן ומכלכל אתו כאשר גם האדון את עדתו. כי אברי גופו אנחנו משברו ומעצמיו. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד. גדול הסוד הזה ואני מפרש אתו על המשיח ועל עדתו. ואולם גם אתם כל איש מכם יאהב את אשתו כנפשו והאשה היא תזהר ותירא את בעלה.

6 שמעו בנים אל הוריכם באדנינו כי ארח ישר הוא. כבד את אביך ואת אמך זאת היא המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה. למען ייטב לך ולמען יאריכן ימיך על האדמה. ואתם האבות אל תכעיסו את בניכם אך גדלום במוסר אדנינו ובתוכחתו. שמעו עבדים אל אדניכם לפי הבשר ביראה ורתת ובתם לבבכם כמו למשיח. לא בעבדת מראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון האלהים בכל נפשם. ועבדים בנפש חפצה את האדון ולא בני אדם. וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמנו לו אדנינו אם עבד הוא או בן חורין. ואתם האדנים ככה תעשו גם להם חדלו מגער בם וידעתם כי

גם עליכם יש אדון בשמים ואין לפניו משא פנים. סוף דבר אחי חזקו באדנינו ובעז גבורתו. לבשו כלי נשק אלהים למען תוכלו עמד נגד נכלי השטן. כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם הרוחות הרעות אשר במרומים. על כן אחזו בכלי נשק אלהים למען תוכלו לקום ביום הרע ולמלא צבאכם ולעמוד. עמדו נא חגורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק. ורגליכם מנעלות להיותכם מוכנים לבשורת השלום. ועל כל אלה תפשו את מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו את חצי הרשע הבערים. וקחו את כובע הישועה וחרב הרוח שהיא דבר האלהים. והתפללו תמיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח ושקדו והתאמצו על זאת להעתיר תמיד בעד כל הקדשים. וגם בעדי למען ינתן לי הדבר בפתחי פי להגיד בבטחון את סוד הבשורה אשר אנכי ציר לה במוסרות. למען אדבר בה בבטחה כאשר מטל עלי לדבר. ולמען אשר תדעו גם אתם את קרתי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם טוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן באדנינו. אשר לזאת שלחתיהו אליכם למען תדעו את קרתינו ולמען ינחם את לבבכם. השלום לאחים והאהבה עם האמונה מאת האלהים האב ומאת האדון ישוע המשיח. החסד עם כל האהבים את אדנינו ישוע המשיח באהבה אשר לא תכלה אמן.

1 פולוס וטימותיוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפילפי עם הפקידים והשמשים. חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. אודה לאלהי מדי זכרי אתכם. ותמיד בכל תפלותי אתחנן בשמחה בעד כלכם. על התחברותכם אל הבשורה למן היום הראשון ועד הנה. ובטח אני כי המתחיל בכם המעשה הטוב גם יגמרנו עד יום ישוע המשיח. כאשר ראוי לי לחשב ככה על כלכם בעבור שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובהצדיקי ובחזקי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד. כי האלהים לי לעד אשר לכלכם נכספתי באהבת ישוע המשיח. ועל זאת מתפלל אנכי כי תרבה ותגדל אהבתכם בהשכל ובכל דעת. למען תבחנו את המבחרות והייתם זכים ובלי מכשול עד יום המשיח. מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותהלתו. והנני מודיע אתכם אחי כי אשר מצאתני היתה אך ליתרון הבשורה. עד אשר נגלו מוסרותי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשארים. ורב האחים באדנינו הוסיפו אמץ במוסרותי והתחזקו יותר בלבבם לדבר את הדבר בלי פחד. הן יש מגידים את המשיח מקנאה וריב ויש מגידים בכונה טובה. אלה ממריבה מגידים את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי. ואלה מאהבה באשר הם ידעים כי נתון אנכי להצדיק את הבשורה. אך מה בכך הלא בכל אופן אם בעלילה או באמת יגד המשיח ואני הנני שמח בזאת וגם אשמח. כי יודע אני שתהיה לי זאת לישועה בתפלתכם ובעזרת רוח ישוע המשיח. ואוחיל ואקוה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מאז כן גם עתה יתגדל המשיח בגופי אם בחיי אם במותי. כי המשיח הוא חיי והמות רוח לי. אולם אם לחיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלי אין לי להגיד במה אבחר. כי משוך אני מן השנים נפשי אותה להפטר ולהיות עם המשיח כי זה המבחר. אבל לעמד עוד בבשר צריך יתר בעבורכם. ואני בטח וידע כי אותר ואעמד עם כלכם יחד לאמץ אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם. למען תרבה על ידי תהלתכם במשיח ישוע בשובי לבוא אליכם. רק חתנהגו כראוי לבשורת המשיח למען אשמע עליכם אם בבואי לראותכם אם בהיותי רחוק כי קימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם בעד אמונת הבשורה. ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אות לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלהים היא. כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם גם להתענות בעדו. כי גם לכם המלחמה אשר ראיתם בי ואשר עתה שמעים אתם עלי.

2 לכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחומות האהבה אם התחברות הרוח אם

רחמים וחמלה. השלימו נא את שמחתי בהיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד. ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו. כל אחד אל ידאג לאשר לו לבדו כי אם גם לאשר לחברו. כי הרוח ההיא אשר היתה במשיח תהי גם בכם. אשר אף כי היה בדמות האלהים לא חשב לו לשלל היותו שוה לאלהים. כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבד וידמה לבני אדם וימצא בתכונתו כבן אדם. וישפל את נפשו ויכנע עד מות עד מיתת הצליבה. על כן גם האלהים הגביהו מאד ויתן לו שם נעלה על כל שם. למען אשר בשם ישוע תכרע כל ברך אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ. וכל לשון תודה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אלהים האב. לכן חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא לבד בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני רחוק מכם תיגעו בתשועת נפשתיכם ביראה וברעדה. כי האלהים הוא הפעל בכם גם לחפץ גם לפעל כפי רצונו. עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזמות. למען תהיו נקיים וטהורים בני אלהים לא מום בם בתוך דור עקש ופתלתל אשר תאירו ביניהם כמאורת בעולם. מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח אשר לא לחנם רצתי ולא לריק יגעתי. אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם. וככה שמחו אף אתם ושישו עמדי. וקויתי בישוע אדנינו לשלח במהרה אליכם את טימותיוס למען תנוח דעתי בהודע לי דבר מעמדכם. כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם ידאג לכם. כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח. ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה. ואתו אקוה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי. ובטחתי באדנינו אשר גם אנכי אבוא אליכם במהרה. ואחשב מן הצרך לשלח אליכם את אפפרודיטוס אחי ועזרי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרכי. יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה. אמנם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון. לכן מהרתי לשלחו אליכם למען תראהו ותשובו לשמוח וגם ימעט יגוני. על כן קבלהו באדנינו בכל שמחה והוקירוט אנשים כמהו. כי בעבור מעשה המשיח הגיע עד מות ותקל נפשו בעיניו למען ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אותי.

3 ובכן אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא לחזוק. הזהרו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך. כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו בטחים בבשר. אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח

בבשר הנה אני יותר ממנו. אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משבט בנימין עברי מן העברים. לפי התורה פרוש בקנאתי רדף את העדה ולפי צדקת התורה בלי שמץ. אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי לחסרנות למען המשיח. וגם עודני חשב את כלן לחסרון לעמת מעלת ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו חסרתי את נפשי מכל אלה ואחשבם לסחי להרויח את המשיח ולהמצא בו. ולא תהיה לי צדקתי מתוך התורה כי אם באמונת המשיח הצדקה הבאה מאת האלהים באמונה. לדעת אתו ואת גבורת תחיתו והתחברות ענוייו ולהדמות למותו. להגיע אם אוכל אל תחית המתים. לא כאלו השגתי כבר או כאלו השלמתי אבל ארדף אולי אשיג כאשר גם השיגני המשיח ישוע. אחי אינני חשב כי כבר השגתי אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחרי ואשתטח אל אשר לפני. וארדף את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריאה של מעלה מאת האלהים במשיח ישוע. לכן מי שהוא שלם בנו כן יחשב ואם תחשבו מחשבה אחרת גם זאת יגלה לכם האלהים. רק נתהלכה באשר הגענו עדיה במעגל אחד יבלב אחד. אחי היו חברים להלכים אחרי והביטו אל המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם. כי רבים המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם. כי רבים המתהלכים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה גם בבכי אני אמר כי הם איבי צלב המשיח. אשר אחריתם האבדון אשר כרסם אלהיהם וכבודם בבשתם וקרבם הבלי חלד. כי אזרחותנו בשמים היא ומשם מחכים אנחנו למושיענו אדנינו ישוע המשיח. אשר יחליף את גוף שפלותנו להיותו דומה לגוף כבודו כפי כח יכלתו לכבש הכל תחתיו.

4 ועתה אחי החביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראשי עמדו נא כן באדנינו חביבי. את אבהודיה אני מזהיר ואת סונטיכי אני מזהיר להיות לב אחד באדנינו. ואתה חברי הנצמד לי באמת אף ממך אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו עמדי על הבשורה עם קלימיס ועם שאר תמכי אשר שמותם יחד בספר החיים. שמחו באדנינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחו. ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא האדון. אל תדאגו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו. ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע. ובכן אחי כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמעו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבח על אלה תשימו לבבכם. אשר למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם בי את אלה תעשו ואלהי השלום יהיה עמכם. ואני שמחתי מאד באדנינו כי עתה הפעם החלפתם כח להשגיח עלי וגם משגיחים הייתם עד כה אך לא עלתה בידכם. ולא ממחסור אדבר כן כי למדתי להסתפק במה שיש לי. ידעתי לענות אף

ידעתי להותיר מחנך אני בכל ענין ואופן הן לשבע הן לרעב הן להותיר הן לחסר. כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כח בקרבי. אבל היטבתם לעשות בהתחברכם אלי בצרתי. וידעתם גם אתם פילפיים כי בראשית הבשורה כצאתי ממקדוניא לא התחברה לי אחת מן הקהלות בעשק משא ומתן כי אם אתם בלבד. כי גם בתסלוניקי שלחתם לי את צרכי פעם ושתים. לא שאבקש את המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשבנכם. ואני קבלתי את הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח בקבלי מידי אפפרודיטוס את כל אשר שלחתם זבח ערב ורצוי לאלהים. ואלהי הוא ימלא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע. ולאלהים אבינו הכבוד לעולמי עולמים אמן. שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם. כל הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר מבית הקיסר. חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן.

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו. אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. נודה לאלהים אבי אדנינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם. אחרי אשר שמענו אמונתכם במשיח ישוע ואהבתכם אל כל הקדשים. בעבור התקוה הצפונה לכם בשמים ונודעתם לכם מקדם בדבר אמת הבשורה. אשר באה אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוככם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת את חסד אלהים. כאשר למדתם מן אפפרס חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח. והוא גם הודיע אתנו את האבתכם ברוח. בעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענוה לא חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית. להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי בכל מעשה טוב ולרבות בדעת אלהים. להתחזק בכל כח כגבורת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה. ולתת תודה לאבינו העשה אתנו ראוים לחלק נחלת הקדשים באור. אשר הוא חלצנו מממשלת החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו. אשר יש לנו בו הפדיון בדמו סליחת החטאים. והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא. כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשיות הכל נברא על ידי ולמענהו. והוא לפני הכל והכל קים בו. והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל. כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלוא. ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמים. וגם אתם אשר הייתם מלפנים מוזרים ואיבים בנטות לבבכם אחרי המעשים הרעים. עתה רצה אתכם בגוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום ודפי. אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת. עתה הנני שמח בענויי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח בבשרי בעד גופו היא העדה. אשר הייתי לה למשרת כפי פקדת אלהים אשר נתנה לי עליכם למלאת את דבר האלהים. את הסוד אשר היה נסתר מעולמים ומדור ודור ועתה נגלה לקדושיו. אשר רצה האלהים להודיעם אי זה הוא עשר כבוד הסוד ההוא בגוים והוא המשיח אשר בכם אשר הוא תקות הכבוד. ואותו משמיעים אנחנו בהוכיחנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע. ובזאת אף אני עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל בי בגבורה.

2 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדותיכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר. למען ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר דעת נכונה להשכיל סוד האלהים אבינו וסוד המשיח. אשר צפונים בו כל אצרות החכמה והדעת. וזאת אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם איש בשפתי חלקות. כי גם אם בבשרי אני רחוק מכם הנה ברוחי אני אצלכם ואשמח בראתי את תכונתכם ואמץ אמונתכם במשיח. לכן כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדנינו כן גם התהלכו בו. משרשים ונבנים בו וקימים באמונה כאשר למדתם ומרבים בתודה בה. הזהרו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח. כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים. אשר הוא ראש כל שררה ושלטן. ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידים בהפשטת גוף הבשר החוטא היא מילת המשיח. כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים. גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם. וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה לנגדנו וישאהו מתוכנו ויתקעהו בצלב. ויפשט את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראוה בם ויוליכם שולל בנפשו. על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חדשים ושבתות. אשר הם צל הדברים העתידים לבא וגופם הוא במשיח. אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח גאוה על לא דבר משכל בשרו. ואיננו אחז בראש אשר מחבר ממנו כל הגוף ומאחז בציריו ודבקיו יגדל גדול אלהים. לכן אם מתם עם המשיח ליסודת העולם למה תשתעבדו לחקים כאלו עדכם חיים בעולם. אל תאחז אל תטעם אל תגע. והם כלם לכליון בתשמישם לפי מצות אנשים ולמודיהם. הנראים כעין חכמה בעבודה בדויה מלב ובשפלות רוח ובענוי הגוף שלא כהגן רק להשביע הבשר.

3 לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים. את אשר למעלה יהגה לבבכם לא את אשר בארץ. כי מתם וחייכם צפונים עם המשיח באלהים. בעת הגלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תגלו עמו בכבוד. על כן תמותתו את אבריכם בארץ את הזנות והטמאה והזמה והתאות הרעות ונטות אחרי הבצע אשר היא עבודת אלילים. כי בגלל אלה בא חרון אלהים על בני חמרי. אשר גם אתם הלכתם בהם מלפנים בחיותכם בתוכם. אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרגז את הכעס את הרשע את הגדוף ואת דברי נבלה מפיכם. ואל תשקרו איש בעמיתו כי פשטתם את

האדם הישן עם פעלותיו. ולבשתם את האדם החדש המתחדש בדעת כצלם בראו. אשר אין שם יוני ויהודי אין מילה וערלה אין לעז וסקותי אין עבד ובן חורין כי המשיח הוא הכל ובכל. לכן אתם כבחירי האלהים הקדשים והחביבים לבשו המון רחמים ונדיבות ונמיכות רוח וענוה וארך אפים. ותשאו איש את רעהו ותסלחו בהיות לכם ריב איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו גם אתם. ועל כל אלה לבשו האהבה היא אגדת השלמות. וישלט בלבבכם שלום האלהים אשר נקראתם לו בגוף אחד וזבחו תודה. דבר האדון ישכן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה ותלמדו ותעוררו את נפשכם בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות ושירו ליהוה בנעימה בלבבכם. וכל אשר תעשו הן במלין הן בפעל עשו בשם האדון ישוע והודו לאלהים אבינו על ידי. אתן הנשים הכנענה לבעליכן כראוי באדנינו. אתם האנשים אהבו את נשיכם ואל תתמרמרו אליהן. הבנים שמעו אל ילדיכם בכל דבר כי הוא לרצון לאדנינו. האבות אל תרגיזו את בניכם פן יחתו. העבדים שמעו בכל דבר אל אדניכם לפי הבשר לא בעבודה למראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם בתם לבב כיראי האלהים. כל אשר תעשו עשו בכל נפשכם כמו ליהוה ולא לבני אדם. וידעתם כי תקבלו מאת יהוה גמול הירשה כי את אדנינו המשיח עבדים אתם. וכל עשה עול הוא ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים.

4 אתם האדנים תנו לעבדיכם הישר והשוה ודעו כי גם אתם יש לכם אדון בשמים. התמידו בתפלה ושקדו בה בתודה. והתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבור לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור אנכי. למען אשר אגלה אתו כמשפט עלי לחות. התהלכו בחכמה עם אשר בחוץ והוקירו את העת. דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדעו להשיב דבר לכל אדם. את כל הקרת אותי וידיעכם טוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדון. אשר לזאת שלחתיהו אליכם למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם. עם אוניסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכם המה יודיעו אתכם את כל דברינו פה. ארסטרכוס השבוי עמי יחד שאל לשלומכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלהו. וישוע הנקרא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם מן העזרים למלכות האלהים היו לי לנחמה. אפפרס אשר הוא מכם שאל לשלומכם משרת המשיח הנאבק בעדכם בתפלתיו בכל עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים. כי מעיד אני עליו כי קנאה גדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא ולאנשי הירפוליס. לוקס הרופא החביב ודימס שאלים לשלומכם. שאלו לשלום האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקהלה אשר בביתו. ואחרי קראם את

האגרת הזאת לפניכם עשו שתקרא גם בקהל לודקיים ואת אשר ללודקיא תקראוה גם אתם. ואמרו אל ארכפוס שית לבך לעבודה אשר קבלתה באדון למען תמלאנה. שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו את מוסרי החסד עמכם אמן.

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים האב ובאדון ישוע
המשיח חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. נודה
לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו. בזכרנו תמיד לפני
האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדנינו
ישוע המשיח. כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם. באשר בשורתנו
לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובדעת נאמנה מאד
כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו בתוככם למענכם. ואתם הייתם הלכים
בעקבותינו ובעקבות אדנינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם חדות רוח
הקדש. עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניא ובאכיא. כי מאתכם
נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניא ואכיא כי אם בכל מקום יצאה
אמונתכם באלהים עד שאין לנו צרך לדבר דבר. כי פיהם המספר מה היה
מבואנו אליכם ואיך פניתם מעבודת אלילים ושבתם לאלהים לעבד את אל חי
ואמתי. ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן החרון
הבא.

2 כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק. אך אחרי אשר
ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להגיד גם לכם
את הבשורה בנפתולים רבים. כי תוכחתנו איננה מתוך טעות וגם לא מתוך
טמאה ולא ברמיה. כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את
הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות רצוים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן
לבותנו. כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע
בצע האלהים עד. גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי
היה לנו מקום להתכבד כשליחי המשיח. אבל הלכנו לאט בתוככם כאמנת
מפנקת את בניה. ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת
האלהים כי גם את נפשתינו יען כי הייתם חביבים עלינו. הלא תזכרו אחי את
יגיעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבלתי היות למשא לאיש
בבשרנו בקרבכם את בשורת האלהים. עדים אתם ועד האלהים כי בקדש
ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים. ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו
את כל אחד מכם ודברנו על לבו. ונעד בכם ללכת כראוי לפני האלהים הקורא
אתכם למלכותו ולכבודו. בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם
מאתנו דבר שמועת האלהים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא
באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכם המאמינים. כי אתם אחי הלכתם
בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם

כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים. אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת נביאיהם ואותנו רדפו ואינם טובים בעיני אלהים ואיבים לכל אדם. המנעים אתנו מדבר אל הגוים כי יושעו למען אשר ימלאו את חטאתיהם בכל עת וישיגם החרון עד לכלה. ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב השתדלנו ביותר לראות פניכם בתשוקה רבה. ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושתים והשטן עצרנו. כי מי תקותנו ומי שמחתנו ועטרת תפארתנו הלא גם אתם לפני אדנינו ישוע המשיח בבואו. אמנם אתם כבודנו ושמחתנו.

3 ועל כן לא יכלנו עוד להתאפק ונועץ להותר לבדנו באתינס. ונשלח את טימותיוס אחינו ומשרת האלהים ועזרנו בבשורת המשיח לחזק ולהזהיר אתכם על דבר אמונתכם. שלא ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו. הלא כבד אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלחץ כאשר גם היה ואתם ידעתם. ובעבור כן לא יכלתי עוד להתאפק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לריק יגיעתנו. ועתה כשוב אלינו טימותיוס מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים אתנו לטובה בכל עת ונכספים לראות אתנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם. אז נחמנו עליכם אחי בכל צרתנו ולחצנו על ידי אמונתכם. כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדנינו. כי מה נשיב לאלהים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו. לילה ויומם מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מחסרי אמונתכם. והוא האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח יישר את דרכנו אליכם. ואתכם ירבה ויותיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו אהבים אתכם. ויכונן את לבבכם להיות תמים בקדשה לפני אלהינו אבינו בבוא ישוע המשיח אדנינו עם כל קדשיו.

4 ועוד נבקשה מכם אחי ונזהיר אתכם באדנינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצא חן בעיני האלהים כן תוסיפו וכן תרבו עוד. כי ידעתם את המצות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע. כי רצון האלהים היא קדשתכם אשר תתרחקו מן הזנות. וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר. ולא בתאות זמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האלהים. ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעשק כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם. כי לא קרא אותנו האלהים לטמאה כי אם לקדשה. על כן הבוזה זאת לא אנשים הוא בוזה כי אם את האלהים אשר גם שם בקרבנו את רוח קדשו. ועל אהבת

האחים אין צרך לכתב אליכם הלא אף אתם למודי יהוה לאהבה איש את רעהו. וגם עשים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקדוניא אך נבקשה מכם אחי אשר תוסיפו ותרבו עוד. ותשתדלו לשבת בנחת ותעשו איש מלאכתו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם. למען תתנהגו כהגן עם אשר בחוץ ולא תצטרכו לאדם. ועל דבר הישנים אחי לא נכחד מכם דבר למען לא תעצבו כאחרים אשר אין להם תקוה. כי אם נאמין אשר מת ישוע ויחי כן יביא האלהים על ידי ישוע גם את הישנים אתו. כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנותרים עד בא האדון לא נקדם את הישנים. כי הוא האדון ירד מן השמים בתרועה בקול שר המלאכים ובשופר אלהים ואז יקומו ראשונה המתים במשיח. אחרי כן אנחנו החיים הנשארים נלקח אתם יחדו בעננים לקראת האדון לרקיע ובכן נהיה תמיד עם האדון. לכן נחמו זה את זה בדברים האלה.

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צרך לכתב אליכם אחי. הלא אף אתם ידעתם היטב כי יום יהוה כגנב בלילה כן בוא יבוא. כי בעת אמרם שלום ושלוה יבא עליהם השבר פתאם כחבלים על ההרה ולא יוכלו להמלט. אבל אתם אחי אינכם בחשך שישיג אתכם היום כגנב. אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך. לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד וננזר. כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתכרים משתכרים בלילה. ואנחנו בני היום ננזרה נא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה. יען אשר לא יעדנו האלהים לחרון כי אם לנחל את הישועה על ידי אדנינו ישוע המשיח. אשר מת בעדנו למען אם נשקד ואם נישן חיה נחיה עמו יחד. על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו כאשר גם עשיתם. והננו מבקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכיחים אתכם. אשר תנהגו בם כבוד עד למעלה באהבה למען פעלתם ויהי שלום ביניכם. והננו מזהירים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רכי הלבב תמכו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם. וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם. היו שמחים בכל עת. התמידו בתפלה. הודו על הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע. את הרוח לא תכבו. את הנבואות לא תמאסו. בחנו כל דבר ובטוב אחזו. התרחקו מכל הדומה לרע. והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדנינו ישוע המשיח. נאמן הקורא אתכם אשר גם יעשה. אחי התפללו בעדנו. שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה. הנני משביעכם באדון שתקרא האגרת הזאת באזני כל האחים הקדשים. חסד ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן.

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח. חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. חיבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם גדלה מאד ורבה אהבת כלכם איש לרעהו. עד כי נתהלל בכם אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הרדיפות ובכל הלחץ אשר סבלתם. לאות צדקת משפט אלהים למען תמצאו ראוים למלכות האלהים אשר בעבורה גם תענו. באשר צדיק האלהים לגמל לחץ ללחציכם. ולכם הנלחצים רוחה אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עם מלאכי עזו. באש להבה להשיב נקם לאשר לא ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת אדנינו ישוע המשיח. אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני האדון ומהדר גאונו. בבאו ביום ההוא להכבד בקדשיו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמנתם לעדותנו אליכם. לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראוים אל אשר אתם מקראים וימלא בעז כל חפצכם בטוב וכל מעשה אמונתכם. למען יכבד בכם שם ישוע אדנינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע המשיח.

2 והננו מבקשים מכם אחי על אדות ביאת אדנינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו. אשר לא תטרף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבור ולא באגרת כמו שלוחה מאתנו כאלו הגיע יום המשיח. אל יתעה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש החטאה בן האבדון. המתקומם והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב בהיכל האלהים כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא. הלא תזכרו כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם. ועתה ידעתם מה שימנעהו מלהגלות בעתו. כי סוד הרשע כבר החל לפעל רק שיוסר מתוך המנע עד כה. ואז יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישביתנו בהופעת ביאתו. את אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאתות ובמופתי שקר. ובכל מרמת און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע. ובעבור זאת ישלח להם האלהים מדוחי שוא להאמין בשקר. למען ידונו בל אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה. אבל אנחנו חיבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחי חביבי האדון אשר האלהים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת. לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת כבוד אדנינו ישוע המשיח. לכן אחי עמדו והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו. והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה. הוא ינחם את לבבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב.

3 ועוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם. ואשר ננצל מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה. אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע. ואנחנו בטוחים עליכם באדנינו כי תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה. והאדון הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות המשיח. והננו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו ואיננו מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו. הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמנו כי לא נהגנו דרך מעות בתוככם. גם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביגיעה ותלאה לילה ויומם היינו עמלים לבלתי היות לאיש מכם למשא. לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו. כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד גם אכול לא יאכל. כי שמענו שיש בכם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומבלים ימיהם בהבלים. ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם באדנינו ישוע המשיח לעבד בנחת למען יאכלו את לחמם. ואתם אחי אל תלאו בעשות הטוב. ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת הזאת אתו תרשמו לכם ואל תתערבו עמו למען יבוש. אך לא כאיב תחשבהו כי אם תוכיחהו כאח. והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים. יהי האדון עם כלכם. שאלת השלום מידי אני פולוס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב. חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן.

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצות האלהים מושיענו והאדון ישוע המשיח
תקותנו. אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלום מאת אלהים
אבינו והמשיח ישוע אדנינו. הנה בלכתי למקדוניא בקשתי ממך לשבת
באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא יורו תורה זרה. ולא ישימו לבם
להגדות וללמודי תולדות אין קץ המביאים יותר לשאלות מלבנות בית אלהים
באמונה. כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא
צבועה. יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו. בחשבם להיות מורי תורה
ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים. אבל ידענו כי התורה טובה
היא אם יתנהג בה האדם כתורה. בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק
אלא בעבור הסוררים והמרדים הרשעים והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב
ומכי אם ומרצחים. וזנים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר
וכל מעשה הפך מן הלקח הבריא. כפי בשורת כבוד האל המברך אשר פקדה
עלי. והנני מודה לישוע המשיח אדנינו המאזרני חיל כי חשבני נאמן וישימני
למשרת לו. אתי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי
עשיתי מבלי דעת באין אמונה. ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה
והאהבה במשיח ישוע. נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא
לעולם להושיע את החטאים אשר אנכי הגדול בהם. ובעבור זאת רחמתי למען
אשר יראה ישוע המשיח בי בראשונה את כל ארך רוחו להיותי למופת לכל
אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם. ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם
מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר לעולמי עולמים אמן. את המצוה הזאת אני
מצוך בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך שתלחם לפיהן המלחמה
הטובה. לאחז באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית
אמונתם. ומהם הומניוס ואלכסנדר אשר מסרתים לשטן למען יוסרו לבלתי גדף
עוד.

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות
בעד כל בני אדם. בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חיי השקט ובטח בכל
חסידות וישר. כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים מושיענו. אשר חפצו שיושעו כל בני
האדם ויגיעו להכרת האמת. כי אחד הוא האלהים ואחד הוא העמד בין אלהים
ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח ישוע. אשר נתן את נפשו כפר בעד כל וזאת
העדות הבאה בעתה. אשר אני הפקדתי לה לכרוז ולשליח אמת אני אמר
במשיח ולא אשקר מורה הגוים באמונה ובאמת. לכן רצוני שיתפללו האנשים
בכל מקום וישאו ידיהם קדש בלי כעס ומדון. וכן גם הנשים תתיפינה בתלבשת

נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים. אלא כמו שהוא הגון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים טובים. האשה תלמד דומם בכל הכנעה. ואינני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תדום. כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה. ואדם לא נפתה כי האשה שמעה לקול המשיא ותבא לידי עברה. אבל תושע בלדתה בנים אם תעמדנה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות.

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתאוה מעשה טוב. ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנוע ונחמד לבריות מכניס ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא בצע בצע רע. כי אם דן לכף זכות ולא בעל קטטה ולא אהב כסף. ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר. כי אם לא ידע איש להנהיג את ביתו איככה יוכל לדאג לעדת אלהים. ואל יהי תלמיד הדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטין. והוא גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמוקש המשטין. וכן גם השמשים יהיו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נטים אחרי בצע רע. כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח טהורה. וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו אם אין בהם דפי. וככה הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות משלות ברוחן ונאמנות בכל. השמשים יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם. כי המשמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה ובטחון רב באמונת המשיח ישוע. זאת אני כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה. ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בבית האלהים שהיא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכונה. ובודי גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר נצדק ברוח נראה למלאכים הגד בגוים נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד.

4 אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים. דברי שקרים בחנפה ונכוים הם במדעת. אסרים לקחת אשה ומנעים ממיני מאכל אשר בראם האלהים שיאכלות בתודה המאמינים וידעי האמת. כי כל בריאת אלהים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתודה. כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה. אם תשים כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו. אך התרחק מהגדות פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות. כי הרגל הגוף יועיל מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבטחת חיי העולם הזה והעולם הבא. נאמן הדבר הזה וראוי על כל

להתקבל. כי לזאת אנחנו גם יגעים גם נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביותר למאמינים. את זאת תצוה ותלמד. אל יבוז איש את בחורותיך אך היה מופת למאמינים בדבור במעשה באהבה ברוח באמונה ובטהרה. והיה שקוד לקרות ולהוכיח ולהורת עד כי אבוא. ואל תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך הנתונה לך בנבואה עם סמיכת ידי הזקנים. לאלה תשית לבך ובהם היה למען תראה הצלחתך לכל. שית לבך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמעים אליך.

5 אל תגער בזקן כי אם תזהירנו כאב לך ואת הצעירים כאחים. את הזקנות כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל טהרה. כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה. וכי יהיו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם גמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלהים. אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה אלהים מבטחה ומתמדת בתפלות ובתחנות לילה ויומם. אך המענגה מתה היא בחייה. וזאת תצוה למען תהיינה בלא דפי. אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין. אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היתה אשת איש אחד. ויש לה עדות על מעשיה הטובים שגדלה בנים והכניסה ארחים ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב. אבל האלמנות הצעירות אל תקבל כי בהטות יצרן את לבן מן המשיח חשקות הן להיות לאיש. ודינן עליהן כי בגדו באמונתן הראשונה. ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף מפטפטות ורדפות אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן. על כן רצוני כי הצעירות תהיינה לאיש ללדת בנים ולהנהיג את בתיהן ולא לתת לאיב תאנה לחרף. כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן. בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעזרו אתן ולא תהיינה למשא על הקהל כדי שיוכל להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת. הזקנים המיטיבים לנהל ראוים הם למשנה כבוד וביותר העמלים בדבר ובהוראה. כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל שוה בשכרו. אל תקבל שטנה על הזקן בלתי אם על פי שנים או שלשה עדים. את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם האחרים. הנני מעיד בך נגד האלהים ואדנינו ישוע המשיח ונגד בחירי המלאכים אשר שמור תשמר את זאת בלי משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים. אל תהי נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתתף לחטאת אחרים שמר את נפשך בטהרה. אל תרבה לשתות עוד מים כי אם קח מעט יין בעבור בטנך ואשר פעמים רבות חלה אתה. יש בני אדם אשר חטאתיהם גלויות ומקדימות לדין ויש מהם אשר הנה הלכות

אחריהם. וככה גם המעשים הטובים גלוים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתר.

6 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדניהם ראוים לכל כבוד למען לא יחלל שם האלהים והלקח. ואלה אשר אדניהם בני אמונה אל יקלו אתם על היותם אחים כי אם יעבדום ביותר בעבור כי מאמינים ואהובים הם המשתדלים לגמל חסד את זאת תלמד ותצוה. האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמד בדברים הבריאים של אדנינו ישוע המשיח ובלקח החסידות. נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלקות מלים המביאים לידי קנאה ומריבה וגדופים וחשד רע. וכוחי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים כאלה. ואף אמנם יתרון גדול היא החסידות עם לב שמח בגורלו. כי לא הבאנו מאומה לעולם בידוע שגם לא נוכל להוציא ממנו מאומה. ועל כן אם יש לנו מזון וכסות נסתפקה בהם. אבל המבקשים להעשיר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון. כי שרש כל הרעות אהבת הכסף ויש אשר ערגו לו ויסורו מן האמונה ויעציבו את נפשם במכאבים רבים. ואתה איש האלהים ברח לך מאלה ורדף צדקה וחסידות ואמונה ואהבה וסבלנות וענוה. הלחם המלחמה הטובה של האמונה ואחז חיי עולמים אשר נקראת להם והודית הודאה יפה בפני עדים רבים. הנני מצוך נגד האלהים המחיה את כל ונגד המשיח ישוע אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטיוס פילטוס. כי שמור תשמר את המצוה באין שמץ ודפי עד הופעת המשיח ישוע אדנינו. אשר יראנה בעתה המברך והשליט לבדו מלך המלכים ואדני האדנים. אשר הוא לבדו חי וקים והוא הדר באור נשגב ואיש לא ראהו ולא יוכל לראונו ולו הכבוד וגבורת עולמים אמן. את עשירי העולם הזה תצוה שלא ירום לבבם גם לא יבטחו בעשר הבוגד כי אם באלהים חיים המספיק לנו די והותר לשבע. ויגמלו טוב ויעשירו במעשים טובים לתת מהונם ולעזר לזולתם. ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישיגו את חיי העולם. אתה טימותיוס שמר את הפקדון והתרחק מדברי הבל הפסולים ומן וכוחי המדע הנקרא כן בשקר. אשר יש מתפארים בו ויתעו מן האמונה. החסד עמך אמן.

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח. אל טימותיוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדנינו. מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכרך בתפלותי לילה ויומם. ונכספתי לראותך בזכרי את דמעותיך למען אמלא שמחה. כי באתי לזכר את אמונתך בלתי צבועה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאבניקה אמך ומבטח אני כי תשכן גם בך. על כן אזכירך שתעורר את מתנת האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי. כי האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח גבורה ואהבה ומוסר. לכן אל תבוש לא מעדות אדנינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל הרעות גם אתה כמוני על הבשורה כפי כח האלהים. אשר הוא הושיענו וקראנו בקריאה קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם. ועתה נגלה בהראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איננו עובר. אשר הפקדתי להיות לה כרוז ושליח ומורה הגוים. ובעבור זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אנכי במי האמנתי ומבטח אנכי כי היכלת לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא. החזק בתכונת הדברים הבריאים אשר שמעת ממני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע. שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש השכן בנו. זאת אתה יודע כי פנו ממני כל אשר באסיא ובתוכם פוגלוס והרמוגניס. יתן האדון רחמים לבית אניסיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי. כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשני עד כי מצאני. יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה ידעת היטב.

2 לכן בני התחזק בחסד אשר במשיח ישוע. ואת אשר שמעת ממני בפני עדים רבים תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמד גם את האחרים. וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחמת ישוע המשיח. איש יצא לצבא לא יתערב בעשקי החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא. וגם אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט. האכר העבד הוא יאכל ראשונה מפרי האדמה. בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר. זכור תזכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתי. אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות כעשה עול אבל דבר האלהים איננו נאסר. ועל כן אסבל את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמים. נאמן הדבר הזה כי אם מתנו אתו גם אתו נחיה. אם נסבל גם נמלך אתו ואם ננכר גם הוא ינכר אתנו. אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכחש בעצמו

לא יוכל. זאת הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשק במחלקת מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים. היה שקוד להתיצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק על נכון דבר האמת. אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשע. ושיחתם כרקב תאכל סביב אשר מהם הומניוס ופיליטוס. אשר תעו מן האמת באמרם כי תחית המתים כבר היתה ויבלבלו אמונת קצת אנשים. אך איתן הוא יסוד האלהים וזה חותמו ידע יהוה את אשר לו ועוד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח. כי בבית גדול לא כלי זהב וכסף בלבד אלא גם של עץ ושל חרש ומהם לכבוד ומהם לבזיון. והנה אם טהר איש את נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד מקדש ומועיל לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב. ברח לך מתאות הנעורים ורדף צדק ואמונה ואהבה ושלום עם כל הקראים אל יהוה בלב טהור. ותרחק מן השאלות התפלות באין מוסר באשר תדע כי אך קטטה מולידות הנה. ועבד האדון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל ומבין ללמד וסבלן. ומיסר בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת. ויעירו ממוקשי השטן אשר צדם בהם לרצונו.

3 וזאת תדע כי באחרית הימים יבאו עתים קשות. כי יהיו האנשים אהבי עצמם ואהבי בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים באבותם וכפויי טובה ולא חסידים. חסרי אהבה ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכרזים ושנאי טוב. ומסרים ופחזים וגבהי רוח והלכים אחרי תענוגים יותר מאחרי האלהים. ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה סור מאלה. כי יש בהם הבאים בלאט אל הבתים ושבים נשים טעונות חטאים ונתעות בתאות שנות. הלמדות תמיד ולעולם אינן יכלות לבוא לידיעת האמת. כי כמו יניס וימבריס אשר קמו על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת אנשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה. אכן לא יוסיפו להצליח כי שגעונם יגלה לכל כאשר קרה גם את האנשים ההם. אבל אתה הלכת אחרי בהוראה ובהנהגה וברצון ובאמונה ובארך הרוח ובאהבה ובסבלנות. וברדיפות ובענוים אשר מצאוני באנטיוכיא ובאקוניא ובלוסטרא ואלה הרדיפות סבלתי ומכלן הצילני האדון. וגם כל החפצים לחיות חיי חסידות במשיח ישוע המה ירדפו. ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתעים ונתעים. אבל אתה עמד במה שלמדת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממנו. ומנעוריך ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך אל הישועה על ידי האמונה במשיח ישוע. כי כל הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת ולהוכיח ולישר וליסר בצדק. למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב.

4 לכן אני מעיד בך נגד האלהים ונגד אדנינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכותו. הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכח וגער והזהר בכל ארך רוח והוראה. כי בוא תבא העת אשר לא יכילו את הלקח הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם מורים לשעשעי אזנים. ויטו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות. אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את שרותך. כי עתה זה אסך נסך ועת פטירתי הגיעה. המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצה השלמתי את האמונה שמרתי. ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתננו לי האדון השפט הצדיק ולא לי לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו. חושה לבוא אלי במהרה. כי דימס עזבני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הלך לגלטיא וטיטוס לדלמטיא. ולוקס הוא לבדו עמדי קח את מרקוס והביאהו אתך כי יועיל לי למאד לעבודה. את טוכיקוס שלחתי לאפסוס. את המטפחת שהנחתי בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתך בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגלות של קלף. אלכסנדר חרש הנחשת עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשיו. וגם אתה השמר לך ממנו כי מרו מרה את דברינו. בהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבוני אל יחשב להם עון. אבל האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבשורה וישמעוה כל הגוים ואנצל מפי אריה. ויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן. שאל לשלום פריסקה ועקילס ובית אניסיפורוס. ארסטוס נשאר בקורנתוס ואת טרופימוס הנחתי חולה במילטוס. חושה לבוא לפני הסתיו אובולוס ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך. אדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן.

1 פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח לפי אמונת בחירי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות. עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר. וגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בידי על פי מצות האלהים מושיענו. אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו. לזאת עזבתיך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך. אם ימצא איש תם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים. כי פקיד העדה צריך להיות איש תם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגזן ולא אהב יין ולא בעל אגרף ולא נטה אחרי הבצע. כי אם יהי מכניס ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו. ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים. כי יש הרבה מרדים מדברי הבל ומתעי נפש ובפרט מן המולים. אשר סכור יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהורותם דברים לא כנים עקב בצע. וכבר אמר אחד מהם נביאם אשר בתוכם בני קריטי כזבים הם מעולם וחיות רעות וכרשים עצלים. והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחם תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה. ולא ישימו לב אל הגדות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת. הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים ולאינם מאמינים אין דבר טהור כי נטמאה גם דעתם גם רוחם. אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצלחו לכל מעשה טוב.

2 ואתה דבר את הנאה ללקח הבריא. שיהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאים באמונה ובאהבה ובסבלנות. וכן הזקנות תהי הנהגתן כאשר נאוה לקדש לא תהיינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב. ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב את בניהן. ולהיות צנועות וטהרות צופיות הליכות ביתן וטבות ונכנעות לבעליהן למען לא יחלל דבר האלהים. ככה תזהיר גם את הבחורים שיהיו צנועים. ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונהדרה. ובדבר בריא ומום אין בו למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע. העבדים יכנעו לאדניהם ויתרצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם. ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לקח אלהינו מושיענו. כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם. וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות. ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד

אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח. אשר נתן את נפשו בעדנו לגאלנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה הזריז במעשים טובים. את אלה תדבר ותזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבוז לך.

3 הזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב. ולבלתי גדף אדם ולחדל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם. כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו. אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם. אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש. אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו. למען נצדק בחסדו ונירש לפי התקוה את חיי העולמים. נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאלהים לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם. אבל תרחק מן השאלות התפלות ומלמודי תולדות ומן הקטטות ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן מועיל והבל הנה. ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתים שטה מעליו. ודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו. כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אלי לניקפליס כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתיו. השתדל ללות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר. וילמדו גם אנשי עדתנו לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן יהיו בלי פרי. כל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל לשלום האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם אמן.

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיוס האח אל פילימון החביב והעזר אתנו. ואל אפיה האהובה ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר בביתך. חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח. מודה אני לאלהי בכל עת בהזכירי אתך בתפלותי. אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר בך לאדנינו ישוע ולכל הקדושים. למען אשר תאמץ התחברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח. כי שמחה גדולה ונחמה יש לנו באהבתך באשר היתה רוחה למעי הקדושים אחי על ידיך. לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הראוי לך הנה בחרתי למען האהבה לחלות את פניך. כאשר הנה אנכי פולוס איש זקן ועתה גם אסיר ישוע המשיח. אבקשה ממך על בני אשר הוללתיו במוסרי על אניסימוס. אשר מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך. ואתה קבל נא אתו שהוא מעי. חפצתי לעצר אתו אצלי שישרתני תחתיך במוסרות הבשורה. אבל בלי רצונך לא אביתי לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה. כי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם. ומעתה לא כעבד כי אם למעלה מעבד כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בבשר הן באדון. והנה אם תחשבני לחבר לך תקבלנו כמוני. ואם הרע לך בדבר או חיב הוא לך דבר חשבהו לי. אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חיב לי גם את נפשך. כן אחי אהנה נא ממך באדון נחם נא את מעי באדון. בבטחוני כי תשמע לי כתבתי אליך ויודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרתי. ועם זה גם תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על ידי תפלותיכם. אפפרס האסור אתי במשיח ישוע. ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס עזרי שאלים לשלומך. חסד ישוע המשיח אדנינו עם רוחכם אמן.

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבתינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו. אשר נתנו ליורש כל וגם עשה בידו את העולמות. והוא זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים. ויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם. כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן. ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו לו כל מלאכים אלהים. הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט. אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך. אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך. ועוד אתה אדני לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים. המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו. כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו. ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך. הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה.

2 לכן אנחנו חיבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילוז ויאבד ממנו. כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט. איך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה. וגם אלהים העיד עליה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו כרצונו. כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו. כי אם כאשר העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו. ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך. כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו. אבל ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המות בעד כלם. כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם. כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים. באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך. ועוד וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה. ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות הוא השטן. ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם. כי אמנם לא במלאכים

החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק. על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם. כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים.

3 לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה הביטו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל המשיח ישוע. אשר הוא נאמן לעשהו כמו גם משה בכל ביתו. כי כבוד גדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית. כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים. והן משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמר. אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד הקץ. לכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו. אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר. אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה. לכן אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי. אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי. ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים. אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע. כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ. כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה. מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה. ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פגריהם במדבר. ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים. ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמינו.

4 על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו. כי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעים. כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם. כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו. ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי. ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי. לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם. כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר. על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים. כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו. לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה

כמוהם. כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו. ואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל דברים שלנו. ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן האלהים נחזיקה בהודאתנו. כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנסה בכל כמונו אך בלי חטא. על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה.

5 כי כל כהן גדול הלקוח מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעניני אלהים להקריב מנחה וזבח על החטאים. והוא יכול לחמל על השגגים והתעים בהיותו גם הוא ידוע חלי. אשר על כן חיב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו. ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן. כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך. כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק. אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו. ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע. ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו. והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק. על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו אזניכם. כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא. כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל. אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע.

6 על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים. ותורת הטבילות וסמיכת ידים ותחית המתים והדין הנצחי. ואת זאת נעשה אם יתן האל. כי אלה אשר נגה עליהם האור וטעמו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש. וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל. נמנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל. כי האדמה השותה את הגשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאת האלהים. ואשר תוציא קוץ ודרדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף. אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכם טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת. כי האלהים לא יעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם

אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים. אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקוה עד הקץ. שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות. כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו. ויאמר כי ברך אברכך והרבה ארבה אותך. ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה. בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר. על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה. למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר בם יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוז גדול לאחז בתקוה הנתונה לפנינו. אשר היא לנפשנו לעוגין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת. אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק.

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות את המלכים ויברכהו. ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום. באין אב באין אם באין יחש ולימיו אין תחלה ולחייו אין סוף כי אם נדמה לבן האלהים הוא עומד בכהנתו לנצח. ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל. הן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חק על פי התורה לקחת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם. ואשר איננו מתיחש למשפחתם הוא לקח את המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה לו ההבטחה. והנה נכון הדבר כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנו. ופה בני אדם שימותו לקחים את המעשר אבל שם לקחו מי שהועד עליו כי הוא חי. ויתכן לומר כי גם לוי הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם. כי עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו. על כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן. כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה גם התורה. כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מעולם לא שרת איש ממנו את המזבח. כי גלוי לכל אשר אדנינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה. ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר. אשר איננו על פי חקת בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים. כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק. בעבור כי המצוה הקדמת הוסרה בהיותה חלושה וקצרת יד מהועיל. כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקוה טובה ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים. וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה. כי המה נתכהנו בלי שבועה

וזה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק. גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה. ושם נתכהנו רבים מפני אשר המות לא הניחם להותר בארץ. אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו. אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגיע בעדם. כי נאוה לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים. אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחרי כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו. כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הבן המשלם לעולם.

8 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים. והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם. כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה גם לזה דבר להקריב. והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבנות לפי התורה. ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר. ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות. כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה. כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה. לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה. כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם. ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם. כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד. הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו.

9 הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי. כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש. ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים. אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית. וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת

על כל אחד מהם בפרט. ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם. ואל המשכן אשר לפנים ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שגגות העם. ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד. והוא משל על העת ההוה אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד. אך משפטי הגוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת התקון. אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בגדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריאה הזאת. גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא גאלת עולם. כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם. אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובלי מום יטהר לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים. ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה. כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה. כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים. לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם. כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם. ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם. וכן הזה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת. וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם. לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה. כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים. אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים. כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו. וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין. כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו.

10 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה. כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא

היתה בהם עוד רגשת חטאים. אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה. כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים. ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי. עולה וחטאה לא שאלת. אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי. אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה. אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השניה. וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת. וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים. אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים. וחכה יחכה עד כי יושתו איביו הדם לרגליו. כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים. ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו. זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה. ולעונם ולחטאתם לא אזכר עוד. והנה באשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם. ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע. דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו. ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים. נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהזית לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים. נחזיקה בהודית התקוה בל נמוט כי נאמן המבטיח. ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים. ואל נעזב את כנאיתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום. כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא. כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים. הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה. מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד. כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו. מה נורא לנפל ביד אלהים חיים. אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענוים רבים. פעם בהיותכם לראי בחרפה ותוגה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם כזאת. כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד. לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב. כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה. כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר. הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו. אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש.

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים. ובה נחלו האבות עדות. באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם. באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי מותו. באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את האלהים התהלך. ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו. באמונה בנה נח ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב האמונה. באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע אנה יבוא. באמונה היה גר בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו ההבטחה ההיא. כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומכוננה האלהים. באמונה שרה גם היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה לנאמן את המבטיח. על כן מאחד אשר כמעט מת גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר לא יספר. כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטחו וישמחו לקראתן ויודו כי גרים הם ותושבים בארץ. הלא המדברים כזאת יודיעו כי הם מבקשי ארץ מושב. ואם היתה דעתם על הארץ ההיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה. אכן נכספו למושב טוב ממנו והוא בשמים ועל כן לא בוש האלהים להקרא אלהיהם כי הכין להם עיר. באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נסה ואת יחידו הקריב המקבל את ההבטחות. אשר נאמר לו כי ביצחק יקרא לך זרע. ויחשב בלבו כי יכול יוכל אלהים להחיות גם את המתים על כן גם הושב אליו להיות למשל. באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות. באמונה ברך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה. באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות עצמותיו. באמונה הצפינו את משה אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך. באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה. ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא. בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול. באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק. באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בבכוריהם. באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו. באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן

שבעת ימים. באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום. ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד ושמואל והנביאים. אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות. וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות זרים. נשים לקחו מתחיה את מתיהן ואחרים רטשו בענוים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה. מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר. נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעצר רעה ויגון. אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות ובנקיקי הארץ. וכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה. למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה.

12 לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרח והחטא המקיף עלינו ונרוצה בתוחלת את המרוצה הערוכה לפנינו. ונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבז החרפה וישב לימין כסא האלהים. התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשותיכם. עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא. ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו. כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה. אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו. אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים. ועוד אם אבות בשרנו היו מיסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה. כי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשתו. וכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי שלום לצדקה למלמדים בו. על כן חזקו ידים רפות וברכים כשלות. ומעגל רגליכם פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא. רדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון. והזהרו פן יש בכם איש מתאחר מחסד אלהים פן יוגיעכם שרש פרה לענה ויטמאו בו רבים. פן ימצא בכם זנה או חלל כעשו אשר בנזיד אחד מכר את בכורתו. הלא ידעתם כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הברכה כי לא מצא מקום לתשובה אף בקש אותה בדמעות. כי לא באתם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה. ולא לקול שופר ולקול הדברים אשר שמעיו בקשו שלא יוסיף

לדבר עמהם עוד. כי לא יכלו לשאת את אשר צוו ואם בהמה תגע בהר סקל תקסל או ירה תירה בחצים. והמראה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגרתי וחרדתי. כי אם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים. ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשמים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלמים. ואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבל. לכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקול המדבר מן השמים. אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבד את הארץ כי גם את השמים. וזו עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשוים למען יעמד אשר איננו נרעש. לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוט נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלהים לרצון לו בצניעות וביראה. כי אלהינו אש אכלה הוא.

13 אהבת האחים תעמד. הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו. זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשר. האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזנים ואת המנאפים ידין אלהים. רחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך. על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא אירא מה יעשה לי אדם. זכרו את מנהיגיכם אשר הגידו לכם את דבר האלהים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם. ישוע המשיח גם תמול גם היום הוא הוא וגם לעולמים. אל תנועו בתורות שנות וזרות כי טוב לכונן לבנו בחסד ולא בעניני מאכל אשר לא הועילו למתהלכים בהם. יש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן. כי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול גויתיהן נשרפו מחוץ למחנה. בעבור זאת גם ישוע למען קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשער. לכן נצאה נא אליו אל מחוץ למחנה ונשא את חרפתו. כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים. לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפתים המודות לשמו. ואל תשכחו לגמל חסד ולתת לאביונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים. שמעו אל מנהיגיכם והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשתיכם כעתידים לתת חשבון למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם. התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל. ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה. ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו. הוא ישלימכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד

לעולמי עולמים אמן. ואבקש מכם אחי שאו נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה. ודעו כי טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא במהרה אראה אתו את פניכם. שאלו לשלום כל מנהיגיכם ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא שאלים לשלומכם. החסד עם כלכם אמן.

1 יעקב עבד אלהים ואדנינו ישוע המשיח שאל לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים. אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסינות שונים. בדעתכם כי בחן אמונתכם מביא לידי סבלנות. והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיותכם שלמים ותמימים ולא תחסרו כל דבר. ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה ובאין גערה ותנתן לו. רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והנגרש. והאיש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה. איש אשר חלק לבו הפכפך הוא בכל דרכיו. אבל האח השפל יתהלל ברוממתו. והעשיר יתהלל בשפלותו כי יעבר כציץ החציר. כי זרח השמש בחמתו וייבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יבול העשיר בהליכותיו. אשרי האיש העמד בנסיונו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאהביו. אל יאמר המנסה האלהים נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש. כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסיתהו ותפתהו. ואחרי כן הרתה התאות ותלד חטא והחטא כי נשלם יוליד את המות. אל תתעו אחי אהובי. כל מתנה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שנוי אין עמו. הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיותנו כמו ראשית בכורי יצוריו. על זאת אחי אהובי יהי כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכעוס. כי כעס אדם לא יפעל צדקת אלהים. לכן הסירו מעליכם כל טנוף ותרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטוע בכם אשר יכל להושיע את נפשתיכם. והיו עשי הדבר ולא שמעיו לבד לרמות את נפשכם. כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מביט את תאר הויתו במראה. כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה תארו. אבל המשקיף בתורה השלמה תורת החרות ומחזיק בה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפעל אשרי האיש ההוא במעשהו. איש מכם אם ידמה להיות עבד אלהים ואיננו שם רסן ללשנו כי אם מתעה הוא את לבבו עבדתו אך לריק תהיה. זאת העבודה הטהורה והברה לפני האלהים אבינו לבקר את היתומים והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העולם.

2 אחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדנינו אדון הכבוד. כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול וגם איש עני יבא שמה ובגדו מטנף. ופניתם אל הלבוש לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולעני תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדם רגלי. הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות. שמעו אחי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח

לאהביו. ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בתי דין. הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם. הן בקימכם את המצוה המלכת על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תיטיבו לעשות. אולם אם תשאו פנים תחטאו במעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה. כי איש אשר יקים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם. כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח היה נהיית לעבר התורה. כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורת החרות. כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסד יתגאה על הדין. אחי מה יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו התוכל האמונה להושיעו. אח או אחות אם יהיו בעירם ובחסר לחם יומם. ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום והתחממו ושבעו ולא תתנו להם די מחסור גופם מה תועיל זאת. ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מתה היא בעצמה. אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונתך מתוך מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני. אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם השדים מאמינים בו ורעדים. ואתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים מתה היא. אברהם אבינו הלא במעשיו נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח. הנך ראה כי היתה האמונה עזרת למעשיו ומתוך המעשים השלמה האמונה. וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה. הנכם ראים כי במעשים יצדק האיש ולא באמונה לבדה. וכן גם רחב הזונה הלא נצדקה במעשים באספה את המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר. כי כאשר הגוף בלי נשמה מת הוא כן גם האמונה בלי מעשים מתה היא.

3 אחי אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכביד עלינו את הדין. כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור הוא איש תמים וביכלתו לשום רסן גם לכל גופו. הנה בפי הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהגנו בו את כל גויתם. והנה האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהדפום ינהג אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל כן גם הלשון אבר קטן היא וגדלות תדבר. ראה מה גדול היער ואש קטנה תבעירנו גם הלשון אש היא עולם מלא עולה. כן הלשון נצבת בין אברינו המגאלת את כל הגוף ומלהטת את גלגל הויתנו והיא להוטה באש גיהנם. כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכבש ונכבשים הם על ידי מין האדם. אבל הלשון אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המות מלאה. בה נברך את האלהים אבינו ובה נקלל את האנשים העשוים בצלם אלהים. מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא

יעשה אחי. היביע המעין מתוקים ומרים ממוצא אחד. אחי היוכל עץ התאנה להוציא זיתים או התוכל הגפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יוכל נבע מים מלוחים ומתוקים. מי בכם חכם ונבון יראה בדרכו הטובה את מעשיו בענות החכמה. ואם קנאה מרה ומריבה בלבבכם אל תתהללו ואל תשקרו באמת. אין זאת החכמה הירדת ממעל כי אם חכמת אדמה היא וחכמת היצר והשדים. כי במקום קנאה ומריבה שם מהומה וכל מעשה רע. אבל החכמה אשר ממעל בראשונה צנועה היא אף אהבת שלום ומכרעת לכף זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב בלא לב ולב ובלי חנפה. ופרי הצדקה בשלום יזרע לעשי השלום.

4 מאין המלחמות והמדנים אשר ביניכם הלא מתוך התאות המתגרות באבריכם. אתם מתאוים ואין לכם תרצחו ותקנאו והשג לא תשיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר לא התפללתם. הן אתם מבקשים ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו בתאותיכם. הנאפים והמנאפות הלא ידעתם כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות אהב העולם יהיה איב לאלהים. או התדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו. וגם יגדיל לתת חן על כן אומר אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן. לכן הכנעו לאלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם. קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים טהרו לבבכם חלוקי הלבב. התענו והתאבלו ובכו שחקכם יהפך לאבל ושמחתכם ליגון. הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם. אחי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה. אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך. הוי האמרים נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר בה ולהרבות רוח. ולא תדעו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר כלה וילך. תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה ונחיה נעשה כזה וכזה. עתה תתגאו בפחזותכם וכל גאוה אשר כזאת רעה היא. לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא.

5 הוי העשירים בכו והילילו על הצרות אשר תבאנה עליכם. עשרכם בלה ובגדיכם אכלם עש. זהבכם וכספכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעדות ואכלה כמו אש את בשרכם אצרתם לכם אוצרות בקץ הימים. הנה שכר הפעלים אספי קציר שדתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה צבאות. התעדנתם בארץ והתענגתם והשמנתם את לבבכם כמו

ליום טבחה. הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו. לכן אחי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחכה לטוב תבואת האדמה בהוחילו כי ירד עליה גשם יורה ומלקוש. כן הוחילו גם אתם ואמצו לבבכם כי קרוב האדון לבא. אחי אל תתאוננו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח. אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת העני והתוחלת. הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איוב שמעתכם ואת אחרית האדון ראיתם כי רחום וחנון יהוה. וראש דבר אחי לא תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בידי הדין. כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר. איש כי יחלה בכם יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בעדו ויסוכהו שמן בשם יהוה. ותפלת האמונה תושיע את החולה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו. התודו עונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה. אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים. וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה. אחי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו. ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים.

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גלטיא קפודקיא אסיא וביתוניא. הנבחרים מקדם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל הזית דמו חסד ושלום למכביר יהיו לכם. ברוך האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר כרב רחמיו שב והוליד אתנו לתקוה חיה בהקמת ישוע המשיח מעם המתים. לנחלה אשר לא תשחת ולא תגאל ולא תבל הצפונה בשמים לכם. הנשמרים בעז אלהים על יד האמונה לתשועה העתידה להגלות בעת קץ. אשר בה תגילו אתם המתעצבים עתה מעט לפי הצרך במסת שנות. למען תמצא אמונתכם המזקקה יקרה הרבה מן הזהב האבד הצרוף באש לתהלה ולכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח. אשר אהבתם ולא ראיתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אתו ובכן תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר. בקחתכם עקב אמונתכם תשועה לנפשתיכם. את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים הנבאים על החסד השמור לכם. בחקרם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש את ענויי המשיח ואת הגדלות אשר אחריהם. ונגלה להם כי לא לפנשם כי אם לנו שרתו בדברים ההם אשר הגד לכם עתה על פי המבשרים אתכם ברוח הקדש השלוח משמים דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להשקיף אל תוכם. לכן חגרו מתני שכלכם התעוררו וקוו קוה לחסד אשר יבואכם בהתגלות ישוע המשיח. כבני משמעת אל תתנהגו בתאות אשר התאויתם בעוד היותכם בבלי דעת. כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם. כי על כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני. ואם אב תקראו לאלהים השפט בבלי משא פנים כפי מעללי איש ואיש התהלכו נא ביראה בימי מגוריכם. מדעתכם כי לא בדבר נפסד בכסף או בזהב נפדיתם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאת אבותיכם. כי אם בדם יקר של שה תמים ומום אין בו בדם המשיח. הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם. המאמינים על פיו באלהים אשר הקים אתו מעם המתים ויתן לו כבוד למען היות אמונתכם גם תקוה לאלהים. זכו את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים בלא חנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור. כנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אלהים החי והקים לעולם. כי כל בשר חציר וכל כבוד איש כציץ השדה יבש חציר נבל ציץ. ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר בשר לכם.

2 ועתה הסירו מכם כל רשע וכל מרמה וחנפה וקנאה וכל לשון רע. וכעללים אשר מקרוב נולדו התאוו לחלב השכלי והזך למען תגדלו בו. אם אמנם

טעמתם כי טוב האדון. אשר נגשתם אליו אל אבן חיה אשר מאסו בה בני האדם והיא נבחרה ויקרה לאלהים. ונבניתם גם אתם כאבנים חיות לבית רוחני לכהנת קדש להעלות זבחי רוח לרצון לאלהים בישוע המשיח. וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרה והמאמין בה לא יבוש. לכן לכם המאמינים היקר אבל לסוררים האבן אשר מאסו הבונים היתה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל. והם נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו. ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למען תספרו תהלות הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא. אשר לפנים לא עם הייתם ועתה עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה מרחמים. אהובים אזהירכם כגרים ותושבים הנזרו מתאות הבשר המתגרות בנפש. והיטיבו דרככם בגוים למען יביטו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם כפעלי און יכבדו את האלהים ביום הפקדה. והכנעו לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש. אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעלי און ולתהלת עשי טוב. כי כן הוא חפץ אלהים אשר בעשותכם הטוב תסכרו את פי אולת האנשים אשר אין בם דעת. כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים. נהגו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים כבדו את המלך. העבדים הכנעו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים והענוים לבד כי אם גם לפני העקשים. כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים. כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אגרוף מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים. כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת בעקבותיו. אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו. אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאתנו הוא נשא בגויתו על העץ. למען נחיה לצדקה מאחר שנפטרנו מן החטאים. אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם כצאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשתיכם.

3 וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליכן למען גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים. בראותם כי תצנענה לכת ביראה. ופארכן אל יהי מבחוץ במחלפות שער ועדי זהב ולבישת מחלצים. כי אם האדם הצפון פנימה ברוח ענוה והשקט אשר לא יכלה ויקר הוא בעיני אלהים. כי כן התקשטו לפנים גם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפני בעליהן. כשרה אשר שמעה בקול אברהם ותקרא לו אדון אשר אתן הייתן לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראנה מפחד. וכן אתם האנשים שבו עמהן בתבונה כי כלי רפה האשה ותנו לה כבוד כי גם להן יש חלק בנחלת מתנת

החיים פן תכלאו מתפלותיכם. וסוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות. אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מדעתכם כי לזאת נקראתם למען תירשו את הברכה. כי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב יצר לשונו מרע ושפתיו מדבר מרמה. יסור מרע ויעשה טוב יבשק שלום וירדפהו. כי עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם ופני יהוה בעשי רע. ומי ירע לכם אם תקנאו לעשות הטוב. אבל אשריכם גם אם תענו למען הצדקה אך מוראם לא תיראו ולא תעריצו. את יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להשיב דבר בענוה וביראה לכל שאל אתכם חשבון התוחלת אשר בקרבכם. רוח שלמה תהי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח בהלשינם אתכם כפעלי און. כי טוב לכם אם חפץ אלהים הוא אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם רע. כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאתינו הצדיק בעד הרשעים לקרב אתנו אל האלהים הומת לפי הבשר ויחי ברוח. אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות אשר במשמר. אשר לפנים לא האמינו כאשר חכה אלהים בארך אפו בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעטים והם שמנה נפשות במים. וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח. אשר הוא לימין אלהים אחרי אשר עבר השמימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והגבורות.

4 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטוא. למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר. כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הגוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים. ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרוצו עמהם לשטף בזמה כמוהם. אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים. כי על כן התבשרו גם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו ברוח לפי דרך אלהים. הן קץ הכל קרב לכן היו צנועים וערים להתפלל. ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה. היו מארחים איש את רעהו בבלי תלנות. איש איש כמתן החסד אשר קבל תעזרו איש לרעהו כגזברים ממנים על חסדי אלהים הרבים. איש כי ידבר יהי כאמרי אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן. אהובים בבאכם בתוך כור עני למען נסתכם אל נא תתמהו כאלו קרה לכם דבר זר. כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם תשמחו

ותעלצו בהגלות כבודו. אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד. רק אל יענה איש מכם כרצח או כגנב או כפעל און או כנכנס בפקדת אחרים. ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר הזה. כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשנה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אלהים. הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא. לכן גם המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב.

5 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות. רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשגיחו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה. גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן. והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל. וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן. השפילו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בעתו. השליכו עליו כל יהבכם כי הוא ידאג לכם. התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר יבלע. ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודעו כי ענוים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם. ואלהי כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחרי ענותכם מעט הוא ישלים ויחזק ויגבר וייסד אתכם. לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן. ביד סלונוס האח הנאמן לכם כאשר אחשב כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האלהים הזה אשר עמדתם בו אמת הוא. חברתכם אשר בבבל הנבחרה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם. שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן.

1 שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח. חסד ושלום יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו. באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו. אשר בהם נתן לנו הבטחות גדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם. בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת. ובדעת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות. ובחסידות את האחוה ובאחוה את האהבה. כי אם אלה תמצאנה ותרבינה בכם לא תתנה אתכם להיות בטלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח. כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את טהרתו מחטאתיו הראשנות. לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו. כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח. על כן לא אחדל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוננתם באמת אשר היא לפנינו. ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה. באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח. ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתי זכרון הדברים האלה. כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע המשיח ובאו לא בלכתנו אחרי הגדות מחכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו. כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצתה נפשי בו. ואת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בהר הקדש. ועתה דבר הנבואה יותר קים אתנו והטיבתם עשות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בלבבכם. וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלבו. כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים.

2 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם. ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים. ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא ינום. כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים ויסגירם בכבלי אפל לשמרם למשפט. וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו את המבול על דור הרשעים. ואת ערי סדום

ועמרה הפך לאפר והאשימם במהפכה וישימם למשל לאשר עתידים לעשות זמה. ויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בליעל ההם בדרך זמתם. כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום יום בראותו ובשמעו מעשי רשעם. כי יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולחשך את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם. וביותר את ההלכים אחרי הבשר בתאות תבל ובזים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף את השררות. אשר אף המלאכים הגדולים מהם בעז וכח לא יגדפום לפני יהוה במשפטם. והמה כבהמות הסכלות הנולדות כחק טבעם ללכד ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם. אשר עדנת יומם לענג יחשבו מטנפים ומום בם המתפנקים במדוחי נפשם ואכלים ושתים עמכם. עינים להם מלאות נאפים אשר לא תחדלות מחטוא ואת נפשות הפתאים יצודדו ולב מלמד בצע להם בני המארה. את הדרך הישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העולה. ותהי לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דברה בקול אדם ותעצר באולת הקסם. בארות בלי מים המה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך אפלה לעולם. כי בדברם בגאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו מידי ההלכים בדרך תועה. חפשה יבטיחו להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנו. כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה מראשיתם. טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעהו ונסגו אחור מן המצוה הקדושה המסורה להם. ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה להתגלל ברפש.

3 זאת היא האגרת השנית אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתיהן אעיר בדרך הזכרה את תמת לבבכם. לזכר את הדברים הנאמרים מקדם בידי הנביאים הקדשים ואת מצות אדנינו ומושיענו אשר נתנה בידנו השליחים. ודעו זאת לכם ראשנה כי באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות נפשם ויתלוצצו לאמר. איה הבטחת באו כי מאז שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה. ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן המים ועל ידי המים. ובמים אבדה תבל מאז כי נשטפה במי המבול. גם השמים והארץ אשר לפנינו נצפנו בדברו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע. וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים כיום אחד. ולא יאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם

בפנות כלם לתשובה. בא יבא יום יהוה כגנב בלילה אז השמים בשאון יחלפו והיסדות יבערו והתמגגו והארץ והמעשים אשר עליה ישרפו. ועתה אם כל אלה ימוגו מה מאד חיבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות. ולחכות לבא יום יהוה ולהחיש אתו אשר בגללו השמים ימוגו באש והיסדות יבערו ונמסו. ואנחנו כפי הבטחתו מחכים לשמים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק ילין בם. על כן אהובים אשר לאלה חכיתם שקדו להמצא לפניו בשלום נקים וזכים מפשע. ואת ארך רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר גם אחינו האהוב פולוס כתב אליכם כפי החכמה הנתונה לו. וכן בכל אגרותיו בדברו שם על אלה ובהם יש דברים קשי ההבנה והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר גם יעשו לכתבים האחרים לאבדן נפשם. ואתם אהובים אשר ידעתם זאת השמרו לנפשתיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בליעל ונפלתם ממעזכם. ורבו בחסד ובדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבוד גם היום וגם ליום העולם אמן.

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו אשר הבטנו ואשר משׁשו ידינו על דבר החיים. והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו. את אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח. ואת זאת כתבים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה. וזאת היא השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים אור הוא וכל חשך אין בו. אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כזבים ופעלתנו איננה אמת. אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא. אם נאמר כי אין בנו חטא הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו. ואם נתודה את חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאתינו ולטהרנו מכל עון. ואם נאמר כי לא חטאנו לכזב נשימנו ודברו אין בנו.

2 בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק. והוא כפרה על חטאתינו ולא על חטאתינו לבד כי גם על חטאת כל העולם. ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותיו. האמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא והאמת אין בו. אבל השמר את דברו בו נשלמה באמת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו. האמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר גם הוא הלך. אחי אינני כתב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש. ועוד מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו גם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח. האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך. האהב את אחיו יעמד באור ומכשול אין בו. והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את עיניו. הנני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו לכם חטאתיכם למען שמו. כתב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע כתב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב. כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבתי אליכם הבחורים יען כי חזקתם ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם על הרע. אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב. כי כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים וגאות ההון איננו מן אבינו כי אם מן החלד. והחלד עבור יעבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעמד לעד. ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה האחרונה. מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי

אלו היו משלנו כי אז היו עמדים עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם משלנו המה. ואתם המשחה לכם מאת הקדוש וידעתם הכל. לא כתבתי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כזב איננו מן האמת. מי הוא הכזב אם לא המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבן. כל המכחש בבן גם האב אין לו. ואתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש אז גם אתם תקומו בבן ובאב. וההבטחה אשר הבטיחנו היא חיי עולמים. זאת כתבתי אליכם מפני המתעים אתכם. ואתם המשחה אשר קבלתם מאתו עמדת בכם ולא תצטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואיננה כזב וכאשר למדה אתכם כן תעמדו בו. ועתה בנים עמדו בו למען יאמץ לבנו בהראותו ולא נבוש מפניו בבואו. אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנו.

3 ראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו ידע אתנו יען כי אותו לא ידע. אהובי עתה בנים לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר הוא. וכל אשר לו תקוה כזאת יטהר את עצמו כאשר טהור גם הוא. כל העשה חטא גם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה. וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא. כל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו גם לא ידעו. בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק. והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת נגלה בן האלהים להפר את פעלות השטן. כל הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאלהים נולד. ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו. כי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו. לא כקין אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו יען כי מעשיו היו רעים ומעשי אחיו מעשי צדק. אל תתמהו אחי אם ישנא אתכם העולם. אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישאר במות. כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקימו בו חיי עולמים. בזאת הכרנו את האהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו חיבים לתת את נפשתינו בעד אחינו. ואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו איך תעמד בו אהבת אלהים. בני אל נא נאהב במלין ובלשון כי אם בפעל ובאמת. ובזאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפניו נשקיט את לבותינו. כי אם לבבנו ירשיע אתנו האלהים נשגב הוא מלבבנו וידע את כל. אהובי אם לבבנו לא ירשיענו

בטחון לנו באלהים. וכל אשר נשאל מאתו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפניו. וזאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו. והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו.

4 אהובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים המה כי נביאי שקר רבים יצאו לעולם. בזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא. וכל רוח אשר איננו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים הוא וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם. אתם הבנים הנכם מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא מאשר בעולם. המה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם. ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה. אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלהים. ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה. בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלח האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה על ידו. בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאתינו. אהובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו חיבים לאהבה איש את רעהו. את האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו. בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו. ואנחנו חזינו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם. כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים. ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלהים אהב אתנו האלהים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו. ובזאת נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו כן גם אנחנו בעולם הזה. אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה. אנחנו אהבים אתו כי הוא קדם לאהבה אתנו. כי יאמר איש אהב אני את האלהים והוא שנא את אחיו כזב הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה איככה יוכל לאהב את האלהים אשר איננו ראה אתו. וזאת המצוה יש לנו מאתו כי האהב את האלהים יאהב גם את אחיו.

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאלהים וכל האהב את מולידו יאהב גם את הנולד מאתו. בזאת נדע כי נאהב את בני האלהים באהבתנו את

האלהים ובשמרנו את מצותיו. כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אינן כבדות. כי כל הנולד מאת האלהים מנצח את העולם ואמונתנו הנצחון המנצח את העולם. מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלהים. זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים ובדם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת. כי שלשה המה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה. ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה. אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא עדות האלהים אשר העיד על בנו. המאמין בבן האלהים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלהים לכזב שמהו יען לא האמין בעדות אשר העיד האלהים על בנו. וזאת היא העדות כי חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו המה. אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלהים אין לו החיים. זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען תדעון שיש לכם חיי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלהים. וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו. ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו. איש כי יראה את אחיו חוטא חטאת אשר לא למות שאל ישאל בעדו ויתן לו חיים לכל אשר חטאו לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו. כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות. ידענו כי כל הנולד מאת האלהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלהים ישמר את נפשו והרע לא יגע בו. ידענו כי מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא. וידענו כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמתי ובאמתי אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל האמתי וחיי העולם. בני השמרו לכם מן האלילים אמן.

1 הזקן אל הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני
לבדי כי אם גם כל ידעי האמת. למען האמת העמדת בקרבנו וגם תהיה עמנו
לעולם. יהי עמכם חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע
המשיח בן האב באמת ובאהבה. שמחתי למאד כי מצאתי מבניך מתהלכים
באמת כמצוה אשר קבלנו מאת האב. ועתה מבקש אני ממך הגבירה ולא
ככתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר היתה לנו מראש לאהבה איש את
רעהו. וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם
מראש להתהלך בה. כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע
המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח. השמרו לכם פן תאבד ממנו
פעלתנו כי אם נקח משכרתנו שלמה. כל העבר על תורת המשיח ואיננו עמד
בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן. כל הבא
אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אתו הביתה ולא תשאלו לו
לשלום. כי השאל בשלומו הוא משתתף במעשיו הרעים. הרבה לי לכתב
אליכם ולא חפצתי בניר ובדיו כי אקוה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען
תהיה שמחתנו שלמה. בני אחותך הבחירה שאלים לשלומך אמן.

1 הזקן אל גיוס החביב אשר אני אהב אתו באמת. חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך. כי שמחתי למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתהלך באמת אתה. אין לי שמחה גדולה מלשמע את אשר בני יתהלכו באמת. חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארחים. אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף תיטיב לעשות בלותך אתם כאשר יאתה לפני אלהים. כי בעבור שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגוים. על כן חיבים אנחנו לקבל אתם למען נהיה עזרים לאמת. אני כתבתי אל הקהלה אך דיוטריפס המתאוה להיות עליהם לראש איננו מקבל אתנו. על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה בספרו עלינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי גם ימנע את החפצים לקבל ויגרשם מתוך הקהלה. חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים. על דימטריוס העידו הכל וגם האמת עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה. הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה. אבל אקוה לראותך במהרה ופה אל פה נדבר. שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל לשלום הרעים לאיש איש בשמו.

1 יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראים אשר הם מקדשים
באלהים האב ושמורים לישוע המשיח. רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם
למכביר. אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה
היא בעיני לזרזכם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים.
כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים
את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדנינו ישוע המשיח.
ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם
ממצרים וישמד אחרי כן את אשר לא האמינו. והמלאכים אשר לא שמרו את
משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובאפלה למשפט היום
הגדול. כאשר סדום ועמרה והערים סביבותיהן אשר הזנו כמוהם וילכו אחרי
בשר זר נהיו כראי כי נמסרו למוסר אש עולם. וכן גם בעלי החלמות האלה
מטמאים את הבשר ואת הממשלה ינאצו ואת השררות יחרפו. ומיכאל שר
המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אתו על אדות גוית משה לא מלאו לבו
לחרץ משפט גדופים כי אם אמר יגער יהוה בך. ואלה מגדפים את אשר לא
ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהמות הסכלות בהמה ישחיתו את
נפשם. אוי להם כי ברדך קין הלכו וישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי
קרח אבדו. הלא צורי מכשול המה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו
וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבלי מים הנדפים מפני רוח עצי חרף
באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו. משברי ים עזים אשר יגרשו בשתם ככבים
תעים אשר חשך אפלה צפון להם עדי עד. וגם חנוך השביעי לאדם נבא לאלה
לאמר הנה יהוה בא ברבבת קדשיו. לעשות משפט בכלם ולהוכיח כל רשעי
ארץ על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאים אנשי רשע.
אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק
הדרי פנים עקב שחד. ואתם האהובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד
שליחי אדנינו ישוע המשיח. בדברם אליכם לאמר הנה באחרית הימים יבאו
לצים ההלכים אחרי תאות רשעם. אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים
ורוח אין בהם. ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעלה על כל בקדשתה
והתפללו ברוח הקדש. ושמרתם את נפשתיכם באהבת אלהים וחכיתם לרחמי
אדנינו ישוע המשיח לחיי העולם. הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים.
ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתוך האש וגעלתם גם את הלבוש
המגאל בחלאת הבשר. ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם
בששון תמימים לפני כבודו. לאלהים אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו
הכבוד והגדלה והעז והממשלה מעתה ולעולמי עד אמן.

1 חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את עבדיו את אשר היה
יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן. אשר העיד דבר
האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה. אשרי הקורא ואשרי השמעים
את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה כי קרובה העת. יוחנן אל שבע
הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלום מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת
הרוחות אשר לפני כסאו. ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים
ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו. ויעש אתנו
למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן. הנה הוא בא
עם העננים וראתה אתו כל עין גם אלה אשר דקרהו וספדו עליו כל משפחות
הארץ כן יהיה אמן. אני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה
והיה ויבוא אלהי צבאות. אני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות
ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר
האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח. ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול
גדול כקול שופר. ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה
ראה כתב אל ספר ושלחהו אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא
ולפרגמוס ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא. ואפן לראות את הקול
המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב. ובתוך שבע המנרות דמות בן
אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו. וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג
ועיניו כלבת אש. ומרגלתיו כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים
רבים. ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו
כשמש המאיר בגבורתו. וכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו
ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והחי. ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים
אמן ובידי מפתחות שאול ומות. ועתה כתב את אשר ראית ואשר נעשה עתה
ואשר עתיד להיות אחרי כן. את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימיני ואת
שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות
אשר ראית שבע קהלות הנה.

2 אל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחז בימינו שבעת הכוכבים המתהלך
בתוך שבע מנרות הזהב. ידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל
שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כזבים.
ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת. אך יש לי עליך כי
עזבת את אהבתך הראשונה. זכר אפוא אי מזה נפלת ושובה ועשה מעשיך
הראשנים ואם לא הנני בא עליך מהר ונסחתי מנורתך ממקומה אם לא תשוב.

אבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסיים אשר שנאתים גם אני. מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים. ואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר מת ויחי. ידעתי את מעשיך ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדוף האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השטן. אל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת החיים. מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא ינזק במות השני. ואל מלאך קהל פרגמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה. ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן. אך מעט יש לי עליך כי שם עמך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות. כן נמצאו גם בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי. שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בם בחרב פי. מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אאכילנו מן המן הגנוז ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל. ואל מלאך קהל תיאטירא כתב כה אמר בן האלהים אשר עיניו כלבת אש ומרגלתיו כעין נחשת קלל. ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשנים. אך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתעות את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים. ואתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה. הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשיהם. והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות כי אני חקר כליות ולב ונתתי לכם לכל איש כפרי מעלליו. אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטירא כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהללים לא אשים עליכם משא אחר. אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא. והמנצח ושמר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטן על הגוים. ורעם בשבט ברזל ככלי יוצר ינפצו כאשר קבלתי גם אנכי מאת אבי. ונתתי לו כוכב השחר. מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות.

3 ואל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת. שקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים. זכור את

אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כגנב ולא תדע באי זו שעה אבא עליך. יש לך גם בסרדיס שמות מעטים אשר לא גאלו את מלבושיהם ויתהלכו אתי לבשי לבנים כי ראוים הם לזאת. המנצח ילבש בגדים לבנים ולא אמחה את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו. מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות. ואל מלאך קהל פילדלפיא כתב כה אמר הקדוש האמתי אשר בידו מפתח דוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח. ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסגרו כי גבורת מעט לך ותשמר את דברי ולא כחשת בשמי. הנני נתן אנשים מכנסית השטן האמרים יהודים אנחנו ואינם כי כזבים המה הנני עשה אשר יבאו להשתחות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתיך. יען שמרת דבר סבלנותי אשמרך גם אנכי משעת הנסיון העתידה לבוא על תבל כלה לנסות את ישבי הארץ. הנני בא מהרה החזק באשר לך למען לא יקח איש את נזרך. המנצח אתננו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אלהי ואת שם עיר אלהי ירושלים החדשה הירדת משמים מעם אלהי ואת שמי החדש. מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות. ואל מלאך קהל לודקיא כתב כה אמר האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בריאת האלהים. ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם. כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקיאך מפי. כי אמרת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אתה ודוי ועני ועור וערם. אני איעצך לפנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשיר ובגדים לבנים למען תתכסה בהם ולא תראה בשת ערותות ולמשח עיניך קלורית למען תראה. אני את כל אשר אהב אוכיחם ואיסרם לכן תשקד ותשוב, הנני עמד לפתח ודפק והיה כי ישמע איש לקולי ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמדי. המנצח אתננו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי גם אנכי ואשב את אבי על כסאו. מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות.

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתיו כקול שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך את אשר היה יהיה אחרי כן. וכרגע הייתי ברוח והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא. והישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראיה כעין ברקת. וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את ארבעה ועשרים הזקנים ישבים והם לבשי בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם. ומן הכסא יוצאים ברקים ורעמים וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים. ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח ובין הכסא וסביב לכסא

ארבע חיות מלאות עינים מלפניהם ומאחריהם. ודמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כשור ופני החיה השלישית כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף. ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב ולפנימה הנה מלאות עינים ואין דמי להן יומם ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוה ויבוא. ומדי תת החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים. אז יפלו עשרים וארבעה הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחוו לחי עולמי העולמים ושמו את עטרותיהם לפני הכסא לאמר. לך נאה אדנינו לקחת כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היו ונבראו.

5 וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות. וארא מלאך אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו. ולא יכל איש גם בשמים גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו. ואבך בכי גדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט אליו. ויאמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח האריה אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת חותמיו. וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים שה עמד כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל כל הארץ. ויבא ויקח את הספר מימין הישב על הכסא. ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים ואיש איש כנור בידו וקערות זהב מלאת קטרת אשר הנה תפלות הקדושים. וישירו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו כי אתה נשחטת ובדמך קניתנו לאלהים מכל משפחה ולשון וכל עם וגוי. ותעש אתם מלכים וכהנים לאלהינו וימלכו על הארץ. וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות ואלפי אלפים. קראים בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה והדר וכבוד וברכה. וכל בריה אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר לישב על הכסא ולשה הברכה וההדר והכבוד והעז לעולמי עולמים. ותאמרנה ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים.

6 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת כקול רעם לאמר בא וראה. ואביט והנה סוס לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח ולמען ינצח. וכפתחו את החותם השני

ואשמע את החיה השנית אמרת בא וראה. ויצא סוס שני והוא אדם ולרכב עליו
נתן לשאת את השלום מן הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן לו חרב
גדולה. וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את החיה השלישית אמרת בא
וראה ואביט והנה סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו. ואשמע קול מתוך ארבע
החיות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבים שערים בדינר ואת השמן והיין אל
תשחת. וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא
וראה. וארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאול יוצאת לרגליו וינתן
להם שלטן על רביעית הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ.
וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר
האלהים ועל העדות אשר היתה להם. ויזעקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני
הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו מישבי הארץ. ויתן לאיש איש
מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים
חברים ואחיהם העתידים להרג כמוהם. וארא בפתחו את החותם הששי והנה
רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער והירח נהפך לדם. וכוכבי השמים נפלו
ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פגיה. והשמים משו כספר נגלל
וכל הר ואי הנתקו ממקומם. ומלכי הארץ והרזנים ושרי האלפים והעשירים
והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי ההרים. ויאמרו אל
ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת השה.
כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב.

7 ואחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את
ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עץ. וארא
מלאך אחר עלה ממרח שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל
ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר. אל תחבלו את
הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם. ואשמע
מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני
ישראל. לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים
עשר אלף לשבט גד חתומים שנים עשר אלף. לשבט אשר חתומים שנים עשר
אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר
אלף. לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר
אלף לשבט יששכר חתומים שנים עשר אלף. לשבט זבלון חתומים שנים עשר
אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף לשבט בנימן חתומים שנים עשר
אלף. אחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים
והמשפחות והעמים והלשנות ויעמדו לפני הכסא ולפני השה מלבשים שמלות

לבנות וכפות תמרים בידיהם. ויקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב
על הכסא ולשה. וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות
ויפלו על פניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים. ויאמרו אמן הברכה והכבוד
והחכמה והתודה וההדר והכח והעז לאלהינו לעולמי עולמים אמן. ויען אחד מן
הזקנים ויאמר אלי אלה המלבשים בגדי לבן מי המה ומאין באו. ואמר אליו
אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה הגדולה ויכבסו את
שמלתם וילבינום בדם השה. לכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו
בהיכלו יומם ולילה והישב על הכסא יתן משכנו עליהם. לא ירעבו עוד ולא
יצמאו ולא יכם שמש ושרב. כי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי
מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם.

8 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי שעה. וארא את שבעת
המלאכים אשר עמדו לפני האלהים וינתנו להם שבעה שופרות. ויבא מלאך
אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לתתה עם
תפלות כל הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא. ויעל עשן הקטרת עם
תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים. ויקח המלאך את המחתה וימלאה
אש מעל המזבח וישלך על הארץ ויהי קולות ורעמים וברקים ורעש. ושבעה
המלאכים ההם אשר בידם שבעת השופרות התעתדו לתקע. והמלאך הראשון
תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף שלישית העץ
וכל ירק עשב נשרף. והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער
באש השלך אל תוך הים ותהי שלישית הים לדם. ותמת שלישית כל נפש חיה
אשר בים ושלישית האניות נשחתה. והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן
השמים כוכב גדול בער כלפיד ויפל על שלישית הנהרות ועל מעינות המים.
ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים ללענה ורבים מבני אדם מתו מן
המים כי מרים היו. והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית השמש
ושלישית הירח ושלישית הכוכבים למען תחשך שלישיתם והיום לא יאיר
שלישיתו וכן גם הלילה. וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא
בקול גדול אוי אוי אוי לישבי הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים
העתידים לתקע.

9 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו
מפתח באר התהום. ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן
גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר. ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ
וינתן להם שלטן כשלטן עקרבי הארץ. ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב

הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם. ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב. ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאהו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם. ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם. ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה. ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה. וזנבות להם כזנבות עקרבים ועקצים בזנבותם והשלטו לענות את בני האדם חמשה חדשים. ומלאך התהום הוא מלך עליהם ושמו אבדון בעברית והוא אפוליון בלשון יון. הצרה האחת חלפה הלכה לה והנה באות אחריה עוד צרות שתים. והמלאך הששי תקע בשופר ואשמע קול אחד מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים. ויאמר למלאך הששי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלאכים ההם האסורים על הנהר הגדול נהר פרת. ויתרו ארבעה המלאכים אשר היו נכונים לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית שלישית בני האדם. ויהי מספר צבאות הפרשים שתי רבוא רבבות ואני שמעתי מספרם. וכן ראיתי במראה את הסוסים ורכביהם אשר שרינותיהם כעין אש ותכלת וגפרית וראשי הסוסים כראשי אריות ותצא מפיהם אש וקיטור וגפרית. ותומת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היצאות מפיהם. כי כח הסוסים בפיהם כי זנבותם דומים לנחשים ויש להם ראשים ובהם ישחיתו. ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במגפות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו. ולא שבו מדרכם לרצח ולכשף ולזנות ולגנב.

10 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש. ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ. ויקרא בקול גדול כאשר ישאג האריה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולתיהם. וכדבר שבעת הרעמים בקולתיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת. והמלאך אשר ראיתיו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים. וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן. אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשר בשר את עבדיו הנביאים. והקול אשר שמעתי מן השמים שב לדבר אלי לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ. ואבא אל

המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו וימר לבטנך אבל
בפיך יהיה מתוק כדבש. ואקח את הספר מיד המלאך ואכלהו ויהי בפי כדבש
למתוק ואחרי אכלי אתו וימלא בטני מרורים. ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד
על עמים וגוים ולשנות ומלכים רבים.

11 וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת
המזבח ואת המשתחוים בו. ואת החצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל
תמדנה כי נתנה לגוים ורמסו את העיר הקדשה ארבעים ושנים חדשים. ואתן
לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים בשקים. אלה הם שני
הזיתים ושתי המנרות העמדים לפני אלהי הארץ. וכי יבקש איש להרע להם
תצא אש מפיהם ואכלה את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות יומת.
ולהם השלטן לעצר את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו על המים
להפכם לדם ועל הארץ להכתה בכל נגע מדי יחפצו. ואחרי השלימם עדותם
החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם. והיתה
נבלתם ברהוב העיר הגדולה הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצרים אשר שם
נצלב גם אדנינו. ורבים מן העמים והמשפחות והלשנות והגוים יראו את
נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויתם לשום בקברים. וישבי הארץ
ישמחו עליהם ויעלזו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את
ישבי הארץ. ויהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים
ויעמדו על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראיהם. וישמעו קול גדול מן
השמים מדבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמימה ושנאיהם ראים
אתם. ובשעה ההיא היה רעש גדול ותפל עשירית העיר ושבעת אלפים שמות
בני אדם נהרגו ברעש והנשארים רעדה אחזתם ויתנו כבוד לאלהי השמים.
הצרה השנית חלפה הלכה לה והנה הצרה השלישית מהרה תבוא. והמלאך
השביעי תקע בשופר ויהי קלות גדולים בשמים ויאמרו הנה ממלכת העולם
היתה לאדיניו ולמשיחו והוא ימלך לעולמי עולמים. ועשרים וארבעה הזקנים
הישבים לפני האלהים על כסאותם נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים. ויאמרו
מודים אנחנו לך יהוה אלהים צבאות ההוה והיה ויבוא כי לבשת עזך הגדול
ותמלך. והגוים קצפו ויבא קצפך ועת המתים להשפט ולתת שכר לעבדיך
הנביאים ולקדשים וליראי שמך למקטנם ועד גדולם ולהשחית את משחיתי
הארץ. ויפתח היכל יהוה בשמים וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות
ורעמים ורעש וברד כבד.

12 ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת רגליה

ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים. והיא הרה ותזעק בחבליה ותקש
בלדתה. ותרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים
ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים. וזנבו סחב מן השמים שלישית
הכוכבים וישליכם ארצה ויתיצב התנין לפני האשה החלה ללדת למען בלע את
בנה בלדתה. ותלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל
האלהים ואל כסאו. והאשה ברחה המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת
אלהים למען יכלכלוה שם ימים אלף ומאתים וששים. ותהי מלחמה בשמים
מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם ומלאכיו. ולא התחזקו וגם מקומם
לא נמצא עוד בשמים. ויוטל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו
מלשין ושטן המדיח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו עמו הוטלו. ואשמע קול
גדול בשמים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועזו ומלכותו וממשלת משיחו כי
הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה. והם נצחהו למען דם
השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות. רנו על זאת שמים
ושכניהם אוי לישבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה מדעתו כי
קצרה עתו. ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה
את הזכר. ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר
תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש. וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי
האשה לשטפה בנהר. ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע
את הנהר אשר שלח התנין מפיהו. ויקצף התנין על האשה וילך לעשות
מלחמה עם יתר זרעה השמרים פקודי אלהים ואשר להם עדות ישוע.

13 ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר
קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים. והחיה אשר ראיתי
מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו ואת כסאו
וממשל רב. וארא והנה אחד מראשיה כפצוע עד מות ומכת מות אשר לו
נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה. וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה
לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה. וינתן לה פה
ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים. ותפתח
את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים.
וינתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל
משפחה ועם ולשון וגוי. וישתחוו לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם
בספר החיים אשר לשה הטבוח מיום הוסד תבל. כל אשר אזן לו ישמע. כל
המוליך לשבי ילך בשבי וכל ההרג בחרב הרג יהרג בחרב בזה סבלנות
ואמונת הקדשים. וארא חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שה

ומדברת כתנין. והיא עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישביה להשתחות לחיה הראשונה אשר נרפאה מכת מות אשר לה. ונתנת אותות גדלות וגם אש מן השמים תוריד ארצה לעיני בני אדם. ותתעה את ישבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפני החיה באמרה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותחי. וינתן לה לתת רוח בצלם החיה למען דבר ידבר צלם החיה ועשתה כי כל אשר אימן משתחוים לצלם החיה מות יומתו. ותעש כי כלם למקטן ועד גדול אם אביון ואם עשיר גם בני החרים גם העבדים יתוו תו על די ימינם או על מצחתם. וכי לא יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיות עליו תו החיה או שמה או מספר שמה. בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שש מאות וששים ושש.

14 וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם. ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור המנגנים בכנורותיהם. וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ. אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה. ותרמית לא נמצאה בפיהם כי תמימים המה לפני כסא האלהים. וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל גוי ונשפחה ולשון ועם. ויאמר בקול גדול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה שמים וארץ את הים ומעינות המים. ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה כי השקתה כל הגוים מיין חמת תזנתה. ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקול גדול כל אשר ישתחוה לפני החיה ולפני צלמה ונשא את תוה על מצחו או על ידו. גם הוא שתה ישתה מיין חמת אלהים יין בלתי מהול הנמסך בכוס זעמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדשים ולפני השה. ועשן ענוים יעלה לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם ולילה המשתחוים לחיה ולצלמה ואשר ישא את תו שמה. בזה סבלנות הקדשים בזה השמרים את מצות האלהים ואת אמונת ישוע. ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו באדון מעתה אמנם כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם. וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל ראשו עטרת זהב ובידו מגל מלטש. ומלאך אחר יצא מן ההיכל ויזעק בקול גדול אל הישב על הענן לאמר

שלח מגלך וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ. וישלח הישב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה. ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם לו מגל מלטש בידו. ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל אשר בידו המגל המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את גפן הארץ כי בשלו ענביהם. וינף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכלת גפן הארץ וישליכם בגת חמת אלהים הגדולה. ותדרך הגת מחוץ לעיר ויצא דם מן הגת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס.

15 וארא אות אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרנות כי בהן כלה זעם אלהים. וארא כים זכוכית בלול באש ואת המתגברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וכנרות אלהים בידיהם. וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השה לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך מלך הגוים. מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמך כי קדוש אתה לבדך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נגלו משפטי צדקך. ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן העדות בשמים. ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים בד טהור וצח וחגורים אזורי זהב על לבביהם. ואחת מארבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלהים החי לעולמי העולמים. וימלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ועזו ולא יכל איש לבוא אל ההיכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים.

16 k ואשמע קול גדול מן ההיכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושפכו את קערת חמת האלהים ארצה. וילך הראשון וישפך את קערתו על הארץ ויהי שהין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם תו החיה ובמשתחוים לצלמה. וישפך השני את קערתו על הים ויהי לדם כדם חלל ותמת כל נפש חיה אשר בים. וישפך השלישי את קערתו בנהרות ובמעינות המים ויהיו לדם. ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה ההוה והיה והקדוש כי כן שפטת. כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקיתם כי גמול ידם הוא. ואשמע את המזבח אמר אמנם כן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך. וישפך המלאך הרביעי את קערתו על השמש וינתן לו לצרב את בני אדם באש. ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגדפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על המכות האלה ולא שבו לתת לו הכבוד. וישפך החמישי את קערתו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם. ויגדפו את אלהי השמים ממכאבם ושחינם ולא שבו ממעשיהם. וישפך הששי את קערתו על הנהר הגדול נהר פרת ויחרבו מימיו למען תישר

מסלה למלכים אשר ממזרח שמש. וארא והנה מפי התנין ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת לצפרדעים. כי רוחות השדים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות. הנני בא כגנב אשרי השקד ושמר את בגדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו. ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון. וישפך המלאך השביעי את קערתו על האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה נהיתה. ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי רעש גדול אשר לא היה כמהו למן היות אדם על הארץ רעש כזה גדול עד מאד. והעיר הגדולה נחלקה לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגוים ותזכר בבל הגדולה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו. וינס כל אי וההרים לא נמצאו. וברד כבד ככר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את האלהים על אדות מכת הברד כי כבדה מכתו מאד.

17 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אלי לאמר בא ואראך את משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים. אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזנותה. ויוליכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים. והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תזנותה. ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה. וארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה גדולה. ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים. החיה אשר ראיתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שמם איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא. בזה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים המה אשר האשה ישבת עליהם. ושבעה מלכים המה חמשה מהם נפלו והאחד ישנו והאחר עוד לא בא והיה כי יבוא עמד יעמד לעת מעט. והחיה אשר היתה ואיננה הוא השמיני והוא מן השבעה וילך לאבדון. ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממשלה כמלכים יקבלו עם החיה. ולאלה עצה אחת ואת כחם ואת ממשלתם יתנו לחיה. המה ילחמו בשה והשה יכול יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו הקרואים והבחירים והנאמנים. ויאמר אלי המים ההם אשר ראית אשר הזונה ישבת עליהם עמים והמנים המה וגוים ולשנות. ועשר הקרנים אשר ראית והחיה המה ישנאו את

הזונה ועשוה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש. כי האלהים נתן בלבם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את ממשלתם לחיה עד כי ישלמו דברי האלהים. והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה אשר היא נברת ממלכות הארץ.

18 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו. ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בבל הגדולה ותהי נוה שערים ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס. כי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ משפעת תענגיה העשירו. ואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חטאתיה ופן תקחו ממכותיה. כי חטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה. שלמו לה גמולה שגמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה מסכו לה כפלים. כאשר התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה. על כן ברגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש כי חזק יהוה אלהים השפט אתה. ויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן שרפתה. ומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי אוי לך בבל העיר הגדולה העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך. וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם. את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובוץ וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש. וקנמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש אדם. והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד. ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה בכו והתאבלו. ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה. וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק. ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה. ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספוד לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה. רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה. וישא מלאך נורא אבן גדולה כפלח רכב וישליכה אל תוך הים לאמר ככה תשלך במערצה בבל העיר הגדולה ולא תמצא עוד. וקול המנגנים בכנור והמזמרים ומחללים בחלילים ומחצרים בחצצרות בל ישמע עוד בתוכך וכל חרש וחשב בל ימצא בך עוד וקול

רחים בל ישמע עוד בקרבך. ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע בך עוד כי כנעניך היו נכבדי ארץ ובכשפיך תעו כל הגוים. ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ.

19 אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו. כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנתה וידרש מידה טאת דם עבדיו. וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים. ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו אמן הללויה. וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראיו הקטנים עם הגדולים. ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות. נשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה. וינתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדשים. ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת הם דברי אלהים. ואפל לפני רגליו להשתחות לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה. וארא את השמים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק הוא שפט ולחם. ועיניו כלבת אש ועטרות הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו. והוא לבוש בלבוש מאדם בדם ושמו נקרא דבר האלהים. וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים בגדי בוץ לבן וטהור. ומפיו יצאת חרב חדה להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות. ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים. וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף במרום הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הגדול. ואכלתם בשר מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר סוסים ורכביהם ובשר כל בני חורים ועבדים הקטנים עם הגדולים. וארא את החיה ומלכי הארץ ואגפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו. ותתפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפניה אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחוים לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער בגפרית. והנשארית נהרגו בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם.

20 וארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול. ויתפש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרהו לאלף שנים.

וישליכהו בתהום ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער. וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים. ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התחיה הראשונה. אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים. ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו. ויצא להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים. ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מחנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים ותאכל אתם. והשטן אשר הדיחם השלך באגם אש וגפרית אשר שם גם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים. וארא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום. וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם. ויתן הים את מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו איש איש כמעשיהם. והמות והשאול השלכו באגם האש והוא המות השני. וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש.

21 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד. וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה. ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם. ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשנות עברו. ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם. ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם. המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן. אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמגאלים והמרצחים והזנים והמכשפים ועבדי האלילים וכל המכזבים חלקם יהיה באגם הבער באש וגפרית אשר הוא המות השני. ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרנות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השה. ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה

ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים. ויש לה כבוד אלהים ואור נגהה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח. ויש לה חומה גדולה וגבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל. שערים שלשה ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מנגב ושערים שלשה ממערב. ולחומת העיר שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות לשנים עשר שליחי השה. וביד המדבר אלי היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה. ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומתה שוים המה. וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך. ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופז דומה לזכוכית זכה. ומוסדות חומת העיר מרבצות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת. החמישי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני שהם התשיעי פטדה העשירי נפך אחד העשר לשם שנים העשר אחלמה. ושנים עשר השערים הם שתים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב מופז כזכוכית בהירה. והיכל לא ראיתי בה כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשה. והעיר איננה צריכה לאור השמש ולנגה הירח כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השה. והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה. ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם. והביאו בה כבוד הגוים ותפארתם. ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השה.

22 ויראני נחל של מים חיים זך מבהיק כעין הקרח יצא מכסא האלהים והשה. ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים עשר כי מדי חדש בחדשו יתן את פריו ועלה העץ לתרופת הגוים. וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתהו. והמה יראו את פניו ושמו על מצחותם. ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא יאיר להם וימלכו עד עולמי עולמים. ויאמר אלי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם ויהוה אלהי הנביאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה. הנני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואת הספר הזה. ואני יוחנן הוא הראה אלה ושמעם ויהי כשמעי וכראותי ואפל לפני רגלי המלאך אשר הראני את אלה להשתחות לו. ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת כי עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך הנביאים ולשמרים את דברי הספר הזה לאלהים השתחוה. ויאמר אלי אל תחתם את דברי נבואת הספר הזה כי קרוב המועד. החומס יוסיף לחמס והטמא יוסיף להטמא והצדיק

יוסיף להצדק והקדוש יוסיף להתקדש. והנני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשהו. אני האלף והתו הראש והסוף הראשון והאחרון. אשרי העשים את מצותיו למען תהיה ממשלתם בעץ החיים ובאו העירה דרך השערים. ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזנים והמרצחים ועבדי האלילים וכל אהב שקר ועשהו. אני ישוע שלחתי את מלאכי להעיד לכם את אלה בפני הקהלות אנכי שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר. והרוח והכלה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנם. מעיד אני בכל השמע דברי נבואת הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עליו האלהים את המכות הכתובות בספר הזה. ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלהים את לחקו מעץ החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה. המעיד את אלה אמר אמנם כן אני בא מהר אמן באה נא האדון ישוע. חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן.